

LØNNINGSKOMMISSIONEN AF 1954

*Henvendelser fra
tjenestemandorganisationer m. fl.*

(Bilag 1—133)

BETÆNKNING NR. 196

1958

INDHOLDSFORTEGNELSE

Bilag nr.	Side
1. Statstjenestemændenes centralorganisation I Statstjenestemændenes centralorganisation II Danmarks lærerforening Danske statseembedsmænds samråd7
2. Statstjenestemændenes centralorganisation I	15
3. Statstjenestemændenes centralorganisation II	16
4. Danmarks lærerforening	18
5. Dansk kvindesamfund	20
6. . Centralforeningen for fagorganiserede arbejdere under forsvarsministeriet Fællesorganisationen af søværnets civile arbejdere	21
7. Foreningen af tjenestemænd (ikke-landinspektøruddannede) under matrikelvæsenet i de sønder- jydske landsdele	22
8. De samvirkende sognerådsforeninger i Danmark	24
9. Rigshospitalets sygeplejerske-forening Foreningen af militære sygeplejersker Foreningen af sygeplejersker ved statens sindssygehospitaler Foreningen af sygeplejersker ved statshospitalet i Sønderborg og ved fødselsanstalten i Jylland Dansk sygeplejeråd	24
10. Maskinmestrenes forening	33
11. Dansk embeds gartnerforening	34
12. Den danske købstadforening	35
13. Dansk socialrådgiverforening	36
14. Handels- og kontorfunktionærernes forbund i Danmark	40
15. Tilsynsmesterforeningen	41
16. Foreningen til beskyttelse af videnskabeligt arbejde	42
17. Den danske handelsstands fællesrepræsentation	45
18. Landsklubben for chauffører ved DSB's rutebiler	46
19. Dansk jernbane forbund	46
20. Dansk lokomotivmands forening	49
21. Dansk postforbund	51
22. Dansk toldtjenestemand's forbund	55
23. Grænsekorpsets forening	63
24. Dansk politiforbund	64
25. Dansk kriminalpolitiforening	73
26. Fængselsvæsenets etatsudvalg	80
27. Dansk hospitalsforbund på statens sindssygehospitaler	88
28. Økonomiforeningen på statens sindssygehospitaler	89
29. Statshospitalets tjenestemand's forening	91
30. Rigshospitalets tjenestemand's forening	91
31. Fyrvæsenets funktionærforening	95
32. Vandbygningsvæsenets fællesforening af 1908	98
33. Foreningen af personale under statens luftfartsvæsen tilsluttet CO 1	100
34. Foreningen af tjenestemænd ved slotte og ministerialbygninger	102

Bilag nr.	Side
35. Fællesorganisationen af civile tjenestemænd i søværnet	103
36. Foreningen af tjenestemænd i søværnets 12. og 13. lønningsklasse.	104
37. Foreningen af tjenestemænd under undervisningsministeriet	104
38. Fiskerikontrollen, rednings- og havundersøgelsesskibene	105
39. Afdelings- og reservemestre samt vagtmester ved den kgl. mønt	107
40. Foreningen af tjenestemænd ved statens off. lysthaver	108
41. Foreningen af tjenestemænd ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole m. m.	108
42. Ministerialbetjentforeningen af 16. oktober 1919.	110
43. Foreningen for det kgl. assistenshus magasinbetjente.	111
44. Foreningen af tjenestemænd ved statens samlinger	111
45. Seruminstuttets tjenestemandforening	113
46. Foreningen af vagtmestre under domstolene	114
47. CF-korpsets mesterforening	114
48. Jernbaneforeningen	121
49. Dansk post- og telegraforening	151
50. Den danske toldtats forening	161
51. Luftfartsvæsenets personaleforening	179
52. Sammenslutningen af flyvevåbnets civile tjenestemænd og funktionærer Fællesorganisationen for hærens civile tjenestemænd	190
53. Fællesorganisationen af civile tjenestemænd i søværnet	203
54. Rigshospitalets sygeplejerske-forening Foreningen af militære sygeplejersker Foreningen af sygeplejersker ved statens sindssygevæsen Foreningen af sygeplejersker ved statshospitalet i Sønderborg og ved fødselsanstalten i Jylland Dansk sygeplejeråd	212
55. Ministeriernes kontorforening	218
56. Foreningen af overordnede tjenestemænd ved statens sindssygehospitaller.	227
57. Foreningen for skibsofficerer og dermed ligestillede under fiskeriministeriet	229
58. Foreningen for personalet i statsanstalten for livsforsikring	232
59. Foreningen af tjenestemænd ved udskrivningsvæsenet	234
60. Vandbygningsvæsenets fællesforening af 1908.	238
61. Kontorforeningen i statens ligningsdirektorat	241
62. Foreningen af tjenestemænd i klasselotteriets direktorat	243
63. Søværnets fenrikorganisation.	244
64. Søværnets maskinofficerer.	245
65. Statsskovfogedernes forening.	247
66. Foreningen af kontorphonale ved det kgl. assistenshus	249
67. Tilsynsmesterforeningen	250
68. Dansk navigationslærerforening	252
69. Foreningen af skibsinspektører under statens skibstilsyn.	253
70. Foreningen af fængselsinspektører, vicefængselsinspektører, afdelingsinspektører og fængsels- fuldmægtige i Danmark.	255
71. Statsøvelsesskolernes lærerforening	259
72. Den danske dommerforening	261
73. Foreningen af amtmænd	265
74. Foreningen af politikommissærer m. fl. i Danmark	266
75. Embedslægeforeningen	270
76. Foreningen af statsadvokatfuldmægtige.	274
77. Foreningen af geodæter ved geodætisk institut	277
78. Foreningen af videnskabeligt uddannede tjenestemænd ved Danmarks geologiske undersøgelse	279
79. Forbundet af lærere ved de højere læreanstalter.	281
80. Dansk psykologforening	282
81. Amtsskolekonsulenterne	285

Bilag nr.	Side
82. Dansk embedsgartnerforening	286
83. Maskinmestrenes forening	287
84. Fællesorganisationen af officerer i hæren Hovedorganisationen for søofficerer Organisationen af flyvevåbnets officerer	287
85. Foreningen af søværnets officerer af specialgruppen	290
86. Flyvevåbnets fenrik organisation	291
87. Hærens fenrikorganisation	292
88. Foreningen af forsvarrets auditører	293
89. Foreningen for kontorpersonalet ved politiet og dommerembederne	295
90. Foreningen af befalingsmænd af chef-, ingeniør- og forvaltningsgrupperne i civilforsvarskorpset (CIF)	298
91. Foreningen af tjenestemandsansatte læger ved statens sindssygehospitaller	303
92. Foreningen af politimestre i Danmark	305
93. Foreningen af videnskabeligt personale ved meteorologisk institut	309
94. Foreningen af politifuldmægtige i Danmark	310
95. Statsskolernes lærerforening i forbund med de kommunale gymnasieskolers lærerforening	313
96. Foreningen af statskovridere m. fl.	319
97. Amt stuetjenestemændenes organisation	324
98. Organisationen af fagligt uddannede tjenestemænd ved statens arkiver, biblioteker og museer	327
99. Foreningen af embedsmænd ved Københavns politi m. fl.	330
100. Foreningen af statsadvokater	333
101. Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under landbrugsministeriet og fiskeriministeriet	335
102. Foreningen af kontoristklasserne og de dermed ligestillede i institutioner under landbrugsministeriet	338
103. Foreningen af tjenestemænd ved statens seminarier	339
104. Dansk fængselslærerforening	340
105. Den alm. danske lægeforening	341
106. Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark	344
107. Teknisk landsforbund	346
108. Føroya lærarafelag	347
109. Danmarks hjælpeskoleforening	347
110. Den danske købstadforening — skoleudvalget	348
111. Fællesrådet for lærerforeninger ved statens institutioner for blinde, døve, talelidende og tunghøre	348
112. Foreningen af embedsmænd i fyr- og vagervæsenet	364
113. Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet	381
114. Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet	395
115. Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under boligministeriet og indenrigsministeriet	412
116. Dansk ingeniørforening	434
117. Forbundet af ingeniører i statens tjeneste	437
118. Foreningen af tjenestemænd i institutioner under socialministeriet	439
119. Foreningen af juridiske tjenestemænd ved de kollegiale retter i Danmark	440
120. Dansk seminarieforening	443
121. Dansk magisterforening	444
122. Foreningen af civilforsvarsstyrelsens tjenestemænd m. fl. i samrådsgruppen	446
123. Amtsforvalterforeningen	448
124. Ministerialforeningen Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under finansministeriet Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under ministeriet for handel, industri og søfart Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under socialministeriet Foreningen af administrative tjenestemænd ved undervisningsministeriets institutioner Foreningen af tjenestemænd i overformynderiet Foreningen af civilforsvarsstyrelsens tjenestemænd m. fl. i samrådsgruppen	

Bilag nr.	Side
	Foreningen af juridiske og statsvidenskabelige kandidater i institutioner under forsvarsministeriet 449
125.	Foreningen af professorer i Aarhus 474
126.	Danske børnesagsarbejderes sammenslutning 476
127.	Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under finansministeriet 480
128.	Foreningen af juridiske og statsvidenskabelige kandidater i institutioner m. v. under forsvarsministeriet 484
129.	Danske økonomers forening 48(i)
130.	Maskinmestrenes forening 487
131.	Foreningen af tjenestemænd i overformyndet 490
132.	Danmarks skibsførerforening og Dansk styrmandsforening 492
!33.	Danske arkitekters landsforbund 499

København, den 17. november 1954.

Til lønningskommissionen af 1954.

Undertegnede fire centralorganisationer fremsætter herved følgende fælles forslag til ændringer af lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, 1. og 3. del.

Udover disse forslag vil de enkelte centralorganisationer eventuelt fremsætte yderligere forslag.

§ 2.

Stk. 1 ændres til:

»Ansættelse i tjenestemandstillinger, hvis antal er fastsat i lønningslov eller anden særlig lov, sker efter opslag, bortset fra sådanne stillinger, for hvilke der ved særlig bestemmelse i nærværende lovs 2. del er gjort undtagelse herfra.«

Nyt stk. 4:

»Hvis ansættelsesmyndigheden skønner, at ingen af de ansøgere, der rettidigt har meldt sig til en opslået stilling, er egnet til stillingen, skal denne opslås på ny.«

Det bør i kommissionsbetænkningen tilkendegives, at en opslået ledig stilling kun kan besættes med en ansøger, der har meldt sig inden ansøgningsfristens udløb.

§ 4.

Ændres til:

»Enhver tjenestemand er, uden at det er fornødent, at noget hertil sigtende forbehold er optaget i hans ansættelsesbrev, pligtig at underkaste sig de forandringer i hans tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som måtte blive bestemt, for så vidt hans tjeneste ikke derved bliver mere byrdefuld, eller stillingens karakter i øvrigt ændres.«

Nyt stk. 2:

»Forflyttelse af tjenestemænd uden disses samtykke sker også for ikke-kongeligt udnævnte efter de for kongeligt udnævnte

tjenestemænd gældende regler, jfr. grundlovens § 27.«

§ 5.

Stk. 1 ændres til:

»Elever, der ikke er fyldt 19 år, og som uddannes til ansættelse i assistentstilling (grundløn kr. og slutløn kr.), lønnes således:

1. år	60 pct.
2. år	65 -
3. år	75 -
og fra og med det fyldte 19. år. .	100 -

af grundlønnen med samtlige tillæg for assistenter på samme tjenestested minus et til sædvanligt pensionsbidrag svarende beløb.

Antagelse som elev er betinget af bestået realeksamen eller anden dermed ligestillet (præliminæreksamen) eller højere eksamen.

Ingen kan overgå til assistentstilling før efter 4 års tilfredsstillende elevtid samt bestået fagprøve, for så vidt fagprøve er indført i pågældende etat, dog tidligst ved det fyldte 21. år.«

Stk. 2 ændres således, at

a) det heri bestemmes, at kontorister, der antages på prøve med tjenestemandsansættelse for øje, og som ikke er fyldt 19 år, aflønnes med en årligt stigende procentdel af begyndelseslønnen for kontorister. Fra og med det fyldte 19. år fastsættes lønnen efter reglerne i stk. 2 c.

Antagelse som kontorist på prøve er betinget af bestået mellemskoleeksamen eller anden dermed ligestillet eller højere eksamen.

Ansøgerne må forinden antagelsen underkastes en antagelsesprøve.

b) Andre end de i stk. 1 og 2 a nævnte, der antages på prøve med tjenestemandsansættelse for øje, og som ikke er fyldt 19 år, aflønnes med en årligt stigende procentdel af begyndelseslønnen for den pågældende tjenestemandstilling.

c) Alle andre end de i stk. 1 og 2 a og b nævnte, der antages på prøve med tjenestemandsansættelse for øje, aflønnes som om de ved antagelsen var blevet ansat i den pågældende tjenestemandsstilling med fradrag af et til sædvanligt pensionsbidrag svarende beløb. Efter fast ansættelse i tjenestemandsstillingen medregnes prøvetiden ved beregningen af lønnings- og pensionsancienniteten.

Nyt stk. 3 :

»Forud for antagelse på prøve skal vedkommende styrelse fra finansministeriet indhente en udtalelse om, hvorvidt der i den pågældendes alder eller almindelige helbredstilstand måtte findes nogen hindring for senere ansættelse i pensionsberettigende stilling. Denne regel gælder ikke for statsbanerne, post- og telegrafvæsenet, rigspolitiet samt toldvæsenet, herunder toldgrænsekorpset, og ej heller for forsvaret for så vidt angår militære tjenestemænd.«

Nyt stk. 4 :

»Elev og andre på prøve antagne kan til enhver tid forlange sig afskediget med 1 måneds varsel, dog tidligst til fratræden med udgangen af en måned.

Der tilkommer elever og andre på prøve antagne, der afskediges uden ansøgning, et varsel på 1 måned inden for de første 3 måneder efter antagelsen og derefter et varsel på 3 måneder, dog tidligst til fratræden med udgangen af en måned.

Hvis afskedigelsen er begrundet i forhold, der ville have medført afskedigelse efter tjenestemandslovens § § 60 eller 61, såfremt den pågældende havde været tjenestemand, kan afskedigelse ske med kortere eller uden varsel. Tilsvarende regler gælder, såfremt en elev ikke har bestået en anordnet fagprøve og af den grund afskediges.«

§ 6.

Stk. 2 tilføjes:

»og efter at have været forelagt vedkommende forhandlingsberettigede organisation til udtalelse.«

Stk. 3 og 4:

Reglerne om uddannelse som betingelse for

ansættelse i visse tjenestemandsstillinger udbygges til at omfatte andre end de i nævnte lov nævnte. Centralorganisationerne vil hver for sig over for lønningskommissionen fremsætte sine forslag til de nævnte regler.

Stk. 5 ændres til:

»Første ansættelse i tjenestemandsstilling med grundløn 000 eller derunder er betinget af højst 2 års tilfredsstillende prøvetjeneste. I tilfælde af fravær p. gr. a. sygdom eller militærtjeneste kan prøvetiden forlænges ud over 2 år efter regler, der fastsættes af finansministeren. Efter den fastsatte prøvetids udløb ansættes eller, såfremt prøvetiden ikke har været tilfredsstillende, afskediges den pågældende.«

Stk. 6:

Betalingen for helbredsattester afholdes af staten.

Stk. 7:

Udgår jfr. forslaget til § 5.

I § 6 indføres i øvrigt de almindelige betingelser for ansættelse som tjenestemand m. h. t. økonomisk vederhæftighed, vandel m. v. De krav, de forskellige styrelser vil stille m. h. t. straffe- eller vandelsattest som betingelse for tjenestemandsansættelse, tilpasses de af straffelovskommissionen fremsatte synspunkter.

§ 7.

Nyt stk. 4 :

»Ansættelse i nynormerede eller ledigblevne stillinger har gyldighed fra den dato, da normeringen eller ledigheden indtrådte, forudsat at den pågældende har udført de forretninger, der påhviler stillingen.«

§ 8.

Stk. 1:

»som ikke har kongelig udnævnelse,« udgår.

Stk. 2:

I linie 2 rettes »3« til »6«.

Stk. 4

suppleres med en regel svarende til bestemmelsen i § 17, stk. 6, stykkets 1. punktum affattes f. eks. således:

»Forinden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, og uden at afskedigelsen skyldes sygdom, skal der gives såvel vedkommende forhandlingsberettigede organisation som tjenestemanden selv adgang til skriftligt og mundtligt at udtale sig i sagen.«

§ 9.

Efter første punktum indføjes:

»herunder udtræden p. gr. a. nået aldersgrænse, uanset at der i dette tilfælde har foreligget afskedigelsesansøgning.«

§ 10.

§ ændres til:

Stk. 1 :

»Der kan gives en tjenestemand tilladelse til at træde uden for nummer uden lønning i begrænset tid, i almindelighed ikke udover 1 år. Under særlige forhold kan tilladelsen dog udstrækkes til at gælde for indtil 3 år.

Sådan tid fradrages ved beregning af alderstillæg og pension.«

Afslag fra vedkommende styrelse kan af den forhandlingsberettigede centralorganisation forelægges finansministeren til afgørelse.

Nyt stk. 2 :

»Dersom en tjenestemand overtager en anden stilling i det offentlige tjeneste, der ikke er forbundet med pensionsret, eller i en international organisation, kan han uanset bestemmelserne i stk. 1 stå uden for nummer i den tid, han beklæder stillingen, samt mod indbetaling af sædvanligt pensionsbidrag få medregnet denne tid i pensionsmæssig henseende.«

Stk. 2:

» $\frac{2}{3}$ « ændres til » $\frac{3}{4}$ «. Der tilføjes: »Reguleringen omfatter vederlag for eventuelt afsavn af honorar og uvisse indtægter i suspensionsperioden.«

Stk. 3 tilføjes:

»Der træffes i dette tilfælde inden 3 måneder fra domsafsigelsen bestemmelse om, hvorvidt den pågældende skal afskediges eller ikke.«

§ 13.

Stk. 5:

Fridage bor ikke medregnes som sygedage.

§ 14.

Stk. 1:

Efter ordet »tjenestemand« indføjes: »eller en på prøve antaget«.

I anden linie rettes »fjerdedelen« til »en trediedel« og »halvdelen« til »tre fjerdedele«.

Stk. 4 ændres til:

»Ved alle indkaldelser ud over den første aftjening af værnepligt, bortset fra de i stk. 3 nævnte indkommanderinger, oppebærer tjenestemænd samt de på prøve antagne fuld lønning.«

Stk. 5 erstattes med:

»Militære indkaldelser, under hvilke der oppebæres hel eller delvis lønning, medregnes i lønningsancienniteten.«

§ 15.

Paragraffen udgår.

§ 16.

Stk. 1 :

I 2. linie indsættes efter »periode«: »udover 60 dage«.

§ 17.

Stk. 1 og 2:

Det bør i loven præciseres, at der ikke kan foretages tjenstlig undersøgelse af andre end den lokale foresatte eller afholdes forhør under nogen form, uden at den pågældende tjenestemand har adgang til at give møde med bisidder.

Det bør undersøges, hvorvidt og i hvilket omfang der skal åbnes adgang for en tjenestemand til at begære tjenstligt forhør afholdt.

Stk. 3:

Spørgsmålet om, i hvilket omfang der ud over det, der efter gældende praksis ydes, skal gives dækning for udgifter til bisidderassistance ved disciplinærsager, herunder sager der er rejst på foranledning af ombudsmanden, ønskes optaget til behandling.

Stk. 4 :

I sidste punktum erstattes ordet »ved« med: »bistand gennem«.

Der tilføjes:

»Forhørslederens indstilling angående sagens afgørelse skal samtidig med indstillingens afgivelse gøres bekendt for bisidderen, der ligeledes underrettes om sagens endelige afgørelse.«

Stk. 7 ændres **til**:

»Hvis tjenestemanden er mistænkt for et forhold, der antages at falde ind under straffelovgivningen, kan han forlange undersøgelsen henvist til retten.«

§ 18.

Efter »tilståelse« tilføjes:

»i hvilken tjenestemanden vedgår de faktiske momenter i det påsigtede forhold og erkender sig skyldig i en tjenesteforseelse.«

§ 19.

Stk. 1 udgår og i stedet indsættes:

»En tjenestemand kan for domstolene indbringe alle af tjenstemandsforholdet opståede krav på statskassen undtagen sådanne, der henhører under den i § 25 omhandlede voldgiftsret.

Krav, der ikke hidrører fra lovbestemmelser om lønning, pension eller ventepenge, kan dog kun indbringes for domstolene med tilslutning af den forhandlings berettigede centralorganisation.«

Stk. 3:

»15 måneder« rettes til »6 måneder«.

§ 20.

Nyt stk. 2 :

»Såfremt tjenestemanden frifindes, godtgøres eventuelle udgifter ved retssagen af statskassen. Det samme gælder, såfremt tjenestemanden vel ikke frifindes, men hvor sagens udfald står i åbenbart misforhold til de beskyldninger, der gav anledning til sagen.«

§ 21.

Alle forhold omkring forhandlingsretten underkastes en nøje gennemgang.

§ 22.

I linie 3 efter »lønningsregler« indsættes: »og normeringer«.

I 4. linie udgår ordene »ikke-tekniske«. Der sættes punktum efter »forhold«. Resten erstattes med:

»Ved udvalgs- eller kommissionsbehandling af spørgsmål, som henhører under denne paragraf, kan som personalerepræsentanter kun medvirke sådanne, der er udpeget af den eller de forhandlingsberettigede organisationer) jfr. § 21.«

§ 23.

Ændres til:

»De anerkendte organisationer kan træde i forhandling med styrelsen om ethvert spørgsmål vedrørende etaten, grupper inden for denne eller enkeltmand, dog ikke om de opgaver, der hører ind under samarbejdsudvalgene.«

Det forudsættes, at bestemmelser om samarbejdsudvalg indsættes i tjenstemandsloven.

§ 24.

Stk. 1:

Udtrykket »ministeren« bør klarlægges, idet det næppe kan være samme minister, **alt** eftersom det er en organisation eller en centralorganisation, der er tale om.

Stk. 4 :

Ordene »af ministeren« erstattes med »i et reglement«.

§ 26.

I stk. 1 ændres:

»den foresattes« første gang til »de foresattes« og anden gang til »en foresats«, »påtegning« rettes første gang til »påtegninger«.

§ 27.

Stk. 1—6 erstattes med:

»Ved oprykning fra en stilling til en højere, hvorved forstås overgang til en stilling med højere slutløn end i den hidtidige, fastsættes lønningsancienniteten således, **at** lønnen i den nye stilling på intet tidspunkt bliver mindre end eller lig med den løn, der på det pågældende tidspunkt ville være oppebåret i den hidtidige stilling, og således, at lønstigningen ved selve oprykningen mindst andrager samme beløb som det nærmest følgende alderstillæg i den hidtidige stilling, eller, hvis slutløn i denne er nået, det nærmest foregående alderstillæg. Lønnen i den nye stilling kan dog aldrig overstige slutlønnen i denne.«

Stk. 7 ændres til:

»Ved al anden overgang fra stilling til stilling kommer« o. s. v. som i nuværende stk. 7.

§ 33.

Stk. 1 :

I 2. linie slettes »dog højst 3 000 kr.«

I sidste punktum indføres efter »ikke«: »medmindre særlige omstændigheder foreligger.«

§ 34.

Stk. 1:

Ordene »dog således, at der af regulerings-tillægget i henhold til § 92 og § 93, stk. 1, højst kan medregnes 8 portioner« udgår.

§ 36.

Stk. 1 ændres til:

»Tjenestebolig skal indrettes for sådanne tjenestemænd ... o. s. v.«

Stk. 4 :

Procenttallet nedsættes i forhold til den kommende forhøjelse af grundlønnen.

Stk. 6:

Indehaveren af en tjenestebolig bør, i de tilfælde, hvor han skal deltage i udgifterne ved vedligeholdelse, have indflydelse på, hvem arbejdet overdrages.

Stk. 9:

Til første punktum føjes: »eller, for tjenestemænd, der selv køber brændsel, et nedsat boligbidrag.« Efter sidste punktum en hertil svarende tilføjelse.

§ 38.

Der tilføjes:

»Udlejning sker ved et dertil nedsat navn bestående af repræsentanter for styrelsen og den eller de pågældende organisation(er).«

§ 39.

Stk. 1 :

Der tilføjes:

»Når en tjenestemand, der har uniformpligt, efter ordre forretter tjeneste i civilt, privat tøj, tillægges der ham et kontant vederlag pr. dag som godtgørelse herfor.«

Stk. 2:

Sidste punktum ændres til:

»Tilskuddet fra staten udgør $\frac{3}{4}$ af anskaffelsessummen.«

Det foreslås, at der første gang ydes 2 uniformer uden forlængelse af brugsterminerne, der i øvrigt ønskes generelt nedsat.

Endvidere tilføjes:

»Ved første anskaffelse af gallauniform ydes der de tjenestemænd, der er pligtige at besidde en sådan, et tilskud på $\frac{9}{10}$ af anskaffelsessummen.«

Som *nyt stk. 3* indsættes:

»Når en tjenestemands arbejde er af en sådan art, at det medfører tilsmudsning, beskadigelse eller ekstraordinært slid på beklædningsgenstande, stilles der, efter regler fastsat af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningrådet, beskyttelsesbeklædning (kitler o. lign.) til rådighed for tjenestemanden — hvad enten der er pålagt ham uniformspligt eller ikke.«

§ 41.

Bestemmelse om automatisk regulering af honorarer, bestillingstillæg og repræsentationstillæg optages i loven.

§ 42.

Nyt stk. 3:

»Ved en tjenestemands jubilæum ydes der gratiale efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser.«

§ 48.

Stk. 1:

Ændres således, at alle fire forhandlingsberettigede centralorganisationer bliver repræsenteret i lønningrådet.

§ 49.

Stk. 3:

Efter sidste punktum tilføjes:

»Undtagne fra reglerne i dette stykke er sådanne tjenestemænd, hvis ansættelse vel sker efter det fyldte 40. år, men som fra et tidspunkt forud for det fyldte 40. år har været ansat under staten i honorarlønnet eller konjunkturlønnet stilling.«

§ 50.

Stk. 3:

2. punktum udgår.

Stk. 5:

Efter ordet »folkeskolen« tilføjes: », i Københavns kommunale skolevæsen eller fra pensionsberettigende stillinger i privatskoler.«

§ 54.

Stk. 2:

Samme tilføjelse som til § 50, stk. 5.

Stk. 3:

De to første sætninger udgår og erstattes med:

»Pensionsindtægten udgør med de i det følgende nævnte undtagelser den lønningsindtægt, jfr. § 51, som tjenestemanden oppebærer ved afskedigelsen, medmindre reglen i stk. 4 giver en højere pensionsindtægt.«

Stk. 4:

Ordene »udgør pensionsindtægten o. s. v.« erstattes med: »er pensionsindtægten lig med lønningsindtægten på det tidspunkt, hvor denne har været størst.«

Stk. 5:

Udgår.

Stk. 7:

Ændringer i lønssystemet må ikke medføre forringelser af nuværende og fremtidige pensioner.

§ 56.

Stk. 1 ændres til:

»Efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser afskediges tjenestemænd, f. eks. overjordemodre, plejemødre o. s. v., der forretter tjeneste under arbejds- og tjenestetidsmæssigt særlige og anstrengende forhold, når de er fyldt 65 år« o. s. v. (som stykrets nuværende ordlyd).

§ 57.

Stk. 5:

Der tilføjes: »samt sygdomme af den i lov nr. 149 af 23. marts 1948 § 1, stk. 3, omhandlede sygdomme.«

Nyt stk. 9:

»Finansministeren bemyndiges til i ganske særlige tilfælde at yde pension efter denne paragraf f. eks. ved afsked på grund af polio eller anden invaliditet, der skyldes sygdom.«

§ 58.

Stk. 2:

ændres **til:**

»Når en tjenstemands ægtefælle afgår ved døden, kan der, hvis omstændighederne taler derfor, af finansministeren tilstås tjenestemanden, når der efterlades børn, over for hvilke ægtefællen havde forsørgerpligt, et børnetillæg til lønning svarende til de i § 66 nævnte satser.«

62.

Stk. 2 b:

Udgår.

§ 64.

Stk. 3:

1. linie ændres til:

»Det er efter stk. 2 b) dog en betingelse for at opnå:«

§ 65.

Beløbet på 700 kr. forhøjes svarende til den kommende forhøjelse af grundlønningerne.

§ 66.

Beløbene ønskes forhøjet.

§ 68.

Stk. 1 c:

Udgår.

69.

Børnepensionen forhøjes væsentligt.

§ 70 ff.

I overgangsbestemmelserne skal det fastslås, at ingen af de inden den nye lovs ikrafttræden ansatte tjenestemænd må stilles ringere end efter de gamle regler.

Det bør endvidere fastsættes, at de, der allerede ved lovens ikrafttræden er pensionister, får del i eventuelle forbedringer af pensionsforholdene.

§§ 84-89.

Centralorganisationerne stiller ikke på nuværende tidspunkt ændringsforslag, idet der henvises til den undersøgelse, der foretages af det statistiske departement.

På basis af resultatet af denne undersøgelse forbeholder centralorganisationerne sig senere at fremkomme med forslag.

§§ 90-98.

Centralorganisationerne går ind for, at en mindre del af den fremtidige tjenestemandslønning reguleres, men således at det hidtidige reguleringstillægs nivellerende virkninger undgås, og at der ikke skelnes mellem forsørgere, ikke-forsørgere og samgifte, samt at der gennemføres en ordning, som sikrer tjenestemændene mod deklassering i forhold til øvrige befolkningsgrupper.

§ 99.

Almindeligt pensionsgivende løntillæg overføres til grundlønnen.

§ 966.

Stk. 4 :

Stykket tilføjes en bestemmelse om, at der ikke kan anordnes soverum i færger og skibe, der ligger ved værft, og at der ved soverum forstås enkeltværelse.

De 2 sidste punktnummer udgår.

Stk. 5:

Med hensyn til bestemmelserne om ydelse af time- og dagpenge foreslår man de nuværende fire satser ændret til to satser (A: 2.-6. lønningsklasse, B: andre). Vedrørende satsernes fastsættelse i øvrigt henvises til centralorganisationernes skrivelse til finansministeriet af 17. febr. 1954.

Stk. 10:

Stykket tilføjes:

»Der kan under sådanne forhold af finansministeren tillægges tjenestemanden en godtgørelse svarende til en vis brøkdel af dagpenge.«

§ 967.

Stk. 1 :

Ændres således, at der gives adgang til flytning ad landevej mod ét tilbud, som skal godkendes af D. S. B.s transportagentur, der dog kan forlange flere tilbud indhentet.

Stk. 2:

1. punktum foreslås ændret således :

»Sker forflyttelsen efter ansøgning, inden der er forløbet 3 år siden den med sidste flyttegodtgørelse forbundne forflyttelse, og uden at forflyttelsen skyldes forfremmelse, vil der ved beregningen af de i stk. 1 omhandlede godtgørelser bortset fra befordringsudgifter for egen person og husstand være at fradrage $\frac{1}{5}$.«

2. punktum ændres således, at der ydes fuld godtgørelse ved hjemsendelse fra militærtjeneste, herunder rejse til det tidligere tjenestested, når denne ikke er betalt af forsvaret.

Stk. 3:

Der foreslås indført en standardgodtgørelse for dobbelt husførelse, dog således at adgangen til godtgørelse efter regning bibeholdes jfr. skrivelse til finansministeriet fra centralorganisation I og centralorganisation II af 4.2. 53.

Stk. 6:

Udgår.

Man foreslår endvidere, at der ved forflyttelse gives adgang for begge ægtefæller til frirejse for at se på lejlighed.

Der bør desuden ydes godtgørelse for hotelophold for tjenestemanden og hans familie for tidsrummet mellem ud- og indflytning (under bohavets ind- og udpakning og transport).

§ 968.

Centralorganisationerne forudsætter, at de gældende regler vedrørende tjenestetid, fridage og overarbejde gøres til genstand for behandling i kommissionen eller eventuelt i et særligt udvalg, og foreslår derfor følgende:

- a) grundlovsdag og juleaftensdag regnes som halve fridage,
- b) kontant erstatning for overarbejde mellem kl. 6 og 18 fastsættes til gennemsnitlig timeløn + 50 pct.
- c) overarbejde mellem kl. 18 og 6 vederlægges med gennemsnitlig timeløn + 100 pct.
- d) adgangen til mindst 22 dages frihed på søn- og helligdage udvides.
- e) alle tjenestemænd med kontrollabel tjeneste med undtagelse af egentlige chefer henføres til reglerne om højeste tjeneste-

tid med deraf følgende mulighed for vederlag for overarbejde og godtgørelse for mistede fridage,

- f) der indføres generelle regler for ekstraordinære tilkaldelser.

§ 969.

Overskriften ændres **til:**

»Godtgørelse for ubekvem tjenestetid.«

Bestemmelserne i denne paragraf ændres derhen, at der for tjeneste mellem kl. 18 og 6 på hverdage og for tjeneste på søn- og helligdage hele døgnet ydes et særligt vederlag.

For tjeneste på jule-, påske- og pinsedag samt jule- og nytårsaftensdag mellem kl. 17 og kl. 7 næste dag ydes samme godtgørelse + 100 pct.

For nattjeneste påbegyndt før kl. 24, i hvilken der ikke forekommer et tjenestefrit ophold på mindst 3 timer, ydes godtgørelsen for det antal timer, der beregnes som egentlig tjeneste.

Stk. 3:

Udgår.

§ 972

bør tages op til nærmere behandling med henblik på forhøjelse af satserne og ydelse af honorar til kommissionsformænd.

Som en ny paragraf indsættes:

»Stenografitillæg.

Der ydes til tjenestemænd, der kan stenograferer med en hastighed af mindst 140 stavelser pr. minut, og som i mindst halvdelen af arbejdstiden er beskæftiget med stenografi og renskrift heraf, et tillæg på 210 kr. årlig + det for finanslovshonorarer til enhver tid gældende tillæg.«

977.

Stk. 1:

Efter »lokomotivførere« tilføjes »elektroførere«.

Stk. 5:

Ændres til:

Sejlpenge for færge- og skibspersonale ydes efter samme regler som gældende for kørepenge.

Stk. 8:

1. punktum ændres til:

Lokomotivpersonale, der udfører rangering på hjemstedet uden forbindelse med togfremførsel, oppebærer herfor en godtgørelse svarende til halvdelen af de til enhver tid gældende kørepenge.

Stk. 9:

»6 timer« ændres til »over halvdelen af tjenestetiden«, og der tilføjes efter sidste punktum:

»Samme godtgørelse ydes **til** vognopsynsmænd, der forretter tjeneste på stationspladser, hvor der samtidig foregår rangering.«

Som nyt stykke:

Endvidere foreslås, at der til banetjenestens folk ydes en særlig godtgørelse, når arbejdsstedet ligger mere end 4 km fra hjemstedsstationen (kolonnens hjemsted).

§ 980.

Udgår.

§ 982.

Beløbene ønskes forhøjet.

Efter § 983 indføres en ny paragraf, vedrørende afdeling 18, hvori det bestemmes, at der for tjeneste i smittefarlige afdelinger på Statens Seruminstitut ydes et særligt bestillingstillæg.

Idet vi anbefaler vore forslag til kommissionens velvillige behandling, skal vi tilføje, at vi i det foranstående kun har anført de ændringer, vi har ønsket, idet vore repræsentanter i kommissionen nærmere vil motivere de enkelte forslag.

Ærbødigst

P. Madsen.
Statstjene stemangene s
Centralorganisation I

M. S. Lyngesen.
Statstjenestemændenes
Centralorganisation II

H. M. Hansen.
Danske Starembedsmands
Samraad

Niels Nielsen.
Danmarks Lærereforening

København, november 1954.

Til lønningskommissionen af 28. maj 1954.

Udover de forslag til ændringer i tjenestemandsløven af 1946, 1. og 3. del, som fremsendes af de forhandlingsberettigede centralorganisationer og Danmarks Lærerforening, stiller vor centralorganisation forslag om ændring af følgende § §.

Vi har i det følgende ikke villet fremsætte vore forslag i egentlig forslagsform, men indskrænket os til at anføre, hvad der tilsigtes med de enkelte forslag.

§ 12, stk. 2:

Bestemmelserne foreslås ændret således, at der haves hjemmel til at yde godtgørelse for funktion i højere stilling fra 1. dag, der fungerer.

Godtgørelsen for funktion foreslås ydet med faste beløb for funktion fra en lønningsklasse til en anden, således at godtgørelsens størrelse er uafhængig af den fungerendes løn og den løn, han ved udnævnelse til den højere stilling ville få.

Størrelsen af en sådan fast godtgørelse pr. dag foreslås ansat til et beløb, der for funktion i indtil 3 måneder udgør ca. halvdelen af den gennemsnitlige lønforskel mellem de lønningsklasser, hvorfra og hvori der fungerer.

For funktion udover 3 måneder foreslås godtgørelsen fastsat til et beløb pr. dag, som svarer til hele lønforskellen mellem de to lønningsklasser.

§ 12, stk. 5:

Stykket foreslås ændret således, at der kan ydes godtgørelse for funktion i unormeret stilling, uden at der foreligger funktion i mere end 3 måneder.

§ 34, stk. 2:

Den nugældende bestemmelse giver ikke adgang til at give forskrivning på andre løndele end lønning, efterindtægt, ventepenge og pension, hvorimod der f. eks. ikke kan

gives forskrivning på den i § 50, stk. 3, omhandlede tilbagebetaling af pensionsbidrag.

I tiden siden denne tilbagebetalingsbestemelses indførelse har organisationerne gentagne gange været ude for, at denne særstilling har muliggjort det for afskedigede tjenestemænd at unddrage sig økonomiske forpligtelser over for låneinstitutioner. Man foreslår derfor åbnet adgang for lønforskrivning også på det beløb, der tilkommer en tjenestemand i h. t. § 50, stk. 3.

§ 55:

Den adgang, der er givet til godskrivning af et vist antal tjenestear, foreslås udvidet til også at gælde de ved statsbanerne ansatte håndværkere og arbejdere (§ 74). De pågældende opnår ikke fast ansættelse, førend de har haft fast beskæftigelse i 5 à 6 år, og ansættelsen sker normalt umiddelbart før det 40. år. Centralorganisationen foreslår åbnet adgang for disse håndværkere og arbejdere til at erhverve forøget pensionsanciennitet for de år, de har været fast beskæftiget ved DSB før den faste ansættelse, således at fuld pensionskvotient kan opnås i en alder svarende til den, der er almindelig for andre tjenestemænd.

§ 74:

Det misforhold, der er mellem den reelle løn, de ved statsbanerne beskæftigede håndværkere og arbejdere har, og den pension, de i h. t. § 74 kan oppebære, foreslås udlignet, så pensionen kommer til at stå i et mere passende forhold til indtægten forud for pensioneringen.

§ 969, stk. 2:

Ved finansministerielt cirkulære er den i § 969, stk. 2, hjemlede godtgørelse for nat-tjeneste fastsat til forskellige beløb for sats A og B. Der findes ikke nogen særlig grund til forskel i denne godtgørelses størrelse til de enkelte lønningsklasser, idet ulempen ved nat-

tjeneste må være uafhængig af den lønningsklasse, tjenestemanden er i, centralorganisationen foreslår derfor, at godtgørelsen for nattjeneste fremtidig ydes med ensartet beløb til de tjenestemænd, der har adkomst til denne godtgørelse.

Idet vi fremsætter vore forslag for den ærede kommission, skal vi tilføje, at vore repræsen-

tanter i kommissionen yderligere vil udbyde vore motiver for fremsættelsen af disse forslag.

Ærbødigst

Statstjenestemændenes centralorganisation I
A. Dalsgaard, H. G. Henriksen, Hj. Jensen,
J. K. F. Jensen, P. Madsen, Aage Nielsen,
Kai Olsen, A. C. Petersen, E. Greve Petersen.

STATSTJENESTEMÆNDENES CENTRALORGANISATION II

Bilag 3.

København V., den 17. november 1954.

Til lønningskommissionen af 1954.

Udover de af de 4 centralorganisationer under dags dato fremsendte fællesforslag til-lader centralorganisationen sig herved at stille følgende yderligere forslag til ændringer i tjenestemandslovens 1. og 3. del:

§ 6.

Stk. 3:

»eller« rettes til komma, og der tilføjes: »eller handelshøjskolen«.

Stk. 4:

ændres til:

»Ansættelse som ingeniør eller konstruktør er betinget af, at vedkommende har afgangsbetis fra et af staten godkendt teknikum, fra en statsanerkendt bygmesterskole eller kan dokumentere en i udlandet erhvervet uddannelse svarende hertil.«

Som nye stykker indsættes:

»Ansættelse som teknisk tegner er betinget af, at vedkommende er udlært i et håndværksfag, der svarer til den tjeneste, til hvilken ansættelsen finder sted.«

»Ansættelse som kontorist er betinget af 2 års tilfredsstillende prøvetid samt af bestået fagprøve, for så vidt fagprøve er indført i pågældende etat.«

★

I analogi med de klausulerende bestemmelser i stk. 3 og 4 foreslås tilføjet en bestem-

melse om, at forfremmelse til eller ansættelse i stillinger uden for ministerialkontorerne (bortset fra tekniske stillinger) er betinget af almindelig uddannelse i driften samt bestået fagprøve, hvor en sådan er foreskrevet.

§ 7.

Stk. 1:

I sidste punktum efter ordene »ansættelse i« tilføjes: „oppebære lønning i eller bestride“.

Efter ordet »tjenestemandsstilling« sættes komma, og der tilføjes: »jfr. dog § 12, stk. 7.«

§ 12.

Stk. 2:

erstatte af:

»Varer sådan tjeneste ikke 4 uger, hvad enten konstitution foreligger eller ikke, får tjenestemanden ikke ret til nogen del af den højere stillings indtægter. Varer tjenesten derimod 4 uger eller derover, får den fungerende for hele funktionstiden foruden sin egen stillings løn ret til forskellen mellem den for hans tjenestestilling gældende fulde lønning og den lønning, han ville opnå ved udnævnelse i den højere stilling. Funktionsvederlag kan oppebæres ved siden af godtgørelse for udkommando til fremmed sted, hvilket beregnes efter den højere tjenestestilling. Ferie- og sygedage inden for funktionsperioden fradrages ved afgørelsen af, om funktionsvederlag skal ydes, men ikke ved vederlagets beregning; dog således at sygdom

på 4 uger og derover fradrages ved vederlagets beregning.«

Stk. 3:

affattes således:

»Under funktion eller konstitution i en højere stilling oppebærer den fungerende særlige ydelser efter de satser, der gælder for den højere stilling. De med stillingen forbundne uviste indtægter oppebæres af den fungerende, hvis stillingen er ledig eller dens indehaver suspenderet eller trådt uden for nummer, og det kan administrativt bestemmes, at disse indtægter også i andre tilfælde af funktion eller konstitution, såsom under sygdom eller ferie, helt eller delvis skal tilfalde den fungerende. Tilsvarende gælder for så vidt angår repræsentationstillæg, der måtte være forbundet med den højere stilling, samt sådanne honorarer, der er knyttet til den højere stilling uden hensyn til, hvem der er indehaver af denne.

Ferie, uniform og frirejse tildeles uanset funktion eller konstitution efter de for tjenestemandens egen tjenestestilling fastsatte regler.«

Stk. 5:

Udgår.

Stk. 6:

Ordet »aspirantlønnen« ændres til »begyndelseslønnen«, - og som nyt sidste punktum indsættes :

»For så vidt en på prøve antaget ganske undtagelsesvis fungerer i 4 uger eller derudover i en stilling, der er højere end den, han aspirerer til, kan der ydes funktionsgodtgørelse efter nærmere af finansministeren fastsatte regler.«

Stk. 7 :

ændres til:

»Når en tjenestemand samtidig med at varetage sin egen tjenestestilling under vakance, sygdom eller ferie midlertidig konstitueres i en sideordnet stilling, tilstås der den pågældende et funktionsvederlag af indtil halvdelen af den pensionsgivende lønning i vedkommende tidsrum for den stilling, i hvilken konstitution er sket.«

Stk. 8:

Sidste sætning: »dog således $\frac{1}{2}$ års forløb« udgår.

§ 26.

Nyt stk. 4 :

»Inden for de enkelte styrelser oprettes der, såfremt enten pågældende styrelse eller én eller flere under denne hørende forhandlingsberettigede organisationer ønsker det, et forfremmelsesråd bestående af repræsentanter for styrelsen og for de under denne hørende forhandlingsberettigede organisationer, der måtte ønske repræsentation i rådet.

I forfremmelsesrådet behandles, inden afgørelse træffes, alle sager vedrørende besættelse af avancementsstillinger.«

§ 75.

Stk. 1:

affattes således:

»Ægtefællen efter en tjenestemand, som ikke stod uden for nummer, og som havde lovbestemt adgang til pension af staten eller nød ventepenge, pension eller fast understøttelse for tjenestetid, er berettiget til i 6 måneder efter tjenstemandens død at oppebære som efterindtægt månedlig $\frac{1}{12}$ af den sidste tjenesteindtægt, ventepenge, pension eller understøttelse. Såfremt ægtefælle ikke efterlades, tilfalder samme ret tjenstemandens børn under 18 år, forudsat at disse ved dødsfaldet var undergivet tjenstemandens forældremyndighed. Hvis tjenstemanden afgår ved døden som følge af tilskadekomst i tjensten, og dødsfaldet indtræffer som umiddelbar følge af tilskadekomsten, vil den foran hjemlede adgang til efterindtægt omfatte et tidsrum af 12 måneder efter dødsfaldet.«

§ 76.

Stk. 1 :

udgår og i stedet indsættes :

»Hvis tjenestemandens efterladte ægtefælle dør inden udløbet af de 6 måneder, i hvilke denne er berettiget til at nyde efterindtægt i henhold til denne lov, indtræder efterladte børn under 18 år i retten til efterindtægt.«

Stk. 2 og 3:

Tallet »3« rettes til »6«.

§ 965.

Befordringsgodtgørelse til 1. kl. foreslås ydet til tjenstemænd i 6. og højere lønningsklasser.

Befordringsgodtgørelse ydes i de tilfælde, hvor tjenestemænd i samme tjenstlige anledning rejser sammen, efter den for den højest placerede gældende sats.

§ 967.

Stk. 4 :

Frirejse til hjemstedet bør ydes for hver fulde 3 uger også til tjenestemænd, der ikke kan få godtgørelse for dobbelt husførelse, men som kan dokumentere et på fraflytningsstedet indgået og ikke opsagt lejemål.

§ 968.

Som *nyt stk. 2* indsættes:

»Til tjenestemænd, hvem der påhviler

ubegrænset rådighedspligt, og hvis daglige arbejdstid ikke eller vanskeligt lader sig kontrollere på grund af tjenestens art, kan der som godtgørelse for overarbejde, udrykning til tjeneste af flere døgn's varighed, tjeneste på helligdage og nattjeneste ydes et rådigheds-tillæg, hvis størrelse fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet.

Det er herunder en betingelse, at sådanne ulemper ikke vederlægges på anden måde.«

Ærbødigt

M. S. Lyngesen.

DANMARKS LÆRERFORENING

Bilag 4.

Oktober 1955.

Tillønningskommissionen.

Udover de forslag til ændringer i tjenestemandsløven af 1946, der i november 1954 er fremsendt af de fire centralorganisationer, tillader Danmarks Lærerforening sig herved at stille forslag om følgende ændringer i Lærertilønsloven af 1946:

§ 3.

Enhver lærer er, uden at det er fornødent, at noget hertil sigtende forbehold er optaget i hans ansættelsesbrev, pligtig at underkaste sig de forandringer i hans tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som måtte blive bestemt ved skoleplan eller undervisningsplan af saglige arbejdsmæssige grunde, for så vidt hans tjeneste ikke derved bliver væsentlig mere byrdefuld, eller stillingens karakter i øvrigt ændres.

§ 4.

Stk. 1. Man foreslår, at stykket udgår.

Stk. 2. Man foreslår, at der efter ordet »afskedigelse« indskydes »eller antagelse på prøve«.

For lærernes vedkommende findes bestemmelserne om opslag og ansættelse i tilsynslovens § 38. Det bør måske overvejes, om man skal have reglerne optaget i lærertilønsloven, og man kan da foreslå følgende affattelse :

Stk. 0. Ansættelse som tjenestemand i folkeskolen sker efter opslag. Undervisningsministeren kan under særlige omstændigheder tillade, at et embede besættes uden opslag.

Hvis ansættelsesmyndighederne skønner, at ingen af de ansøgere, der rettidig har meldt sig til'en opslået stilling, er egnet til stillingen, skal denne opslås på ny.

Det bør i betænkningen tilkendegives, at en opslået ledig stilling kun kan besættes med en ansøger, der har meldt sig inden ansøgningsfristens udløb.

Stk. 00. Ansøgeren har ret til at få oplysning om ansøgernes navne. Tilsvarende gælder anerkendte organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til pågældende stilling, for så vidt de fremsender anmodning herom over for den kaldende myndighed. Offentliggørelse af disse oplysninger kan kun

finde sted med den kaldende myndigheds samtykke.

Stk. 000. En lærer, der er ansøger til en ledig stilling, har ret til gennem en afskrift at blive gjort bekendt med de foresattes påtegninger på ansøgningen. I de tilfælde, hvor en påtegning går ud på, at ansøgeren anses for uegnet til den ansøgte stilling, skal påtegningen indeholde oplysning om, hvori uegnetheden består.

§ 5.

Det foreslås, at sidste punktum udgår.

Det bør overvejes, om ikke hele paragrafen kan udgå, idet man anser den for dækket i § 2.

§ 9.

Stk. 2 foreslås affattet således: Varer sådan tjeneste ikke i 4 uger, hvad enten konstitution foreligger eller ikke, får læreren ikke ret til nogen del af den højere stillings indtægter. Varer tjenesten derimod 4 uger eller derover, får den fungerende for hele funktionstiden foruden sin egen stillings løn ret til forskellen mellem den for hans tjenestestilling gældende fulde løn og den lønning, han ville opnå ved udnævnelse i den højere stilling. Ferie- og sygedage inden for funktionstiden fradrages ved afgørelsen af, om funktionsvederlag ydes, men ikke ved vederlagets beregning, dog således at sygdom på 4 uger og derover fradrages ved vederlagets beregning.

Stk. 3. Ordet »aspirantlønnen« ændres til »begyndelseslønnen«.

Nyt stykke: Ved udnævnelse til en stilling, i hvilken læreren umiddelbart forinden har været konstitueret, regnes konstitutionstiden med ved beregning af alderstillæg.

§ 10.

Efter stykke 4 indskydes et nyt stykke 5, så nuværende stk. 5 bliver stykke 6.

Det nye stykke affattes således: Den pligtige militære tjenestetid efter aflagt lærerprøve medregnes til tjenestealder.

§ 11.

Efter »lærerinder« tilføjes »og lærerinder, der har forsørgerpligt over for børn under 18 år«.

§ 22.

Man ønsker indført bestemmelser om, at ledige stillinger skal opslås umiddelbart efter ledighedens indtræden.

Bestemmelser vedrørende tidspunktet for nynormerede overlærerstillinger besættelse bør affattes, idet der ikke foreligger konstitution i disse stillinger.

§ 37.

Man ønsker at fremsætte forslag om en væsentlig nedsættelse af lærernes pligtige timetal.

§ 47.

Man ønsker indført bestemmelser vedrørende sygedages omregning, hvis læreren på grund af sygdom har delvis arbejde.

Man skal endvidere tillade sig at anføre, at foreningen forbeholder sig at fremkomme med forslag vedrørende andre af lønningslovens paragraffer.

Ærbødigt

N. Nielsen.

Til lønningskommissionen af 1954.

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved at fremsende til Kommissionens overvejelse nedenstående forslag til ændringer i tjenestemandsløven. De foreslåede ændringer vil fjerne visse uligheder i den nugældende lov og ændre vilkårene for de kvindelige tjenestemænd på en række punkter, hvor en forbedring er tiltrængt.

Vedrørende uddannelse og ansættelse af ikke-akademisk personale :

Ansættelse af sådant personale bør i fremtiden gores betinget af bestået realeksamen eller dermed ligestillet eksamen. I elevtiden skal personalet modtage en grunduddannelse, som afsluttes med en prøve. Det må være en betingelse for fastansættelse, at eleven har bestået denne prøve.

Der bør i fremtiden arbejdes henimod, at alt personale kan ansættes på lige vilkår, således at ufrivillig ophobning af kvinder i lavere lønnede klasser undgås, og at der ligeledes gives dette personale mulighed for at avancere udover kontoristklassen.

Vedrørende § 15 :

Kvindeorganisationerne har til sidste lønningskommission rettet henvendelse om, at denne paragraf skulle udgå, og vor stilling har ikke ændret sig i de mellemliggende år. Vi anser paragraffen for uheldig for kvindelige tjenestemænd, idet den kan friste dem til ved ægteskabs indgåelse at opgive deres tjenestemandstillingsstilling. Hvis forholdene senere gør det nødvendigt for dem igen at indtræde i arbejdet, må de, for at blive genantaget, indbetale det tidligere modtagne beløb, hvad der i mange tilfælde vil være umuligt for dem.

Vedrørende § 16, stk. 1 :

I § 16, stk. 1, foreslår vi indføjet efter »-noteres den pågældende periode« ordene: »-med undtagelse af 60 dage«.

Når vi foreslår en periode på 60 dages fravær uden sygedages virkning i anledning af graviditet og barsel, er det ud fra den be-

tragtning, at sådant fravær ikke kan betragtes som sygdom, og vi mener, at en periode af denne længde almindeligvis vil være tilstrækkelig til at dække det tidsrum, hvor en kvinde før en fødsel føler sig uarbejdsdygtig, og den tid, der efter en fødsel vil medgå, for at hun kan genvinde sine kræfter.

Da det er individuelt, hvornår en kvinde behøver at trække sig tilbage fra sit arbejde før en fødsel, ønsker vi afgørelsen af, hvornår fravær finder sted, overladt til de pågældende kvinder.

Vedrørende § 16, stk. 2 :

Vi foreslår at § 16, stk. 2, ændres til selvstændig paragraf, og at ordene »gifte kvindelige« udgår.

Motivering: Adgangen til nedsat tjenesteydelse bør gælde alle tjenestemænd, idet ikke alene gifte kvindelige tjenestemænd, men også andre tjenestemænd kan have behov herfor.

Vedrørende reguleringstillæggene :

Vi ønsker at henlede opmærksomheden på den ulighed den nuværende aflønning efter ægteskabelig stilling medfører.

Det er overvejende kvinder, der rammes, fordi størstedelen af de ugifte tjenestemænd er kvinder, og kun en ringe del af de samgifte kvinder oppebærer løn som forsørgere. Efter vor opfattelse har tjenestemændene krav på, at aflønningen finder sted efter arbejde og ikke efter ægteskabelig stilling. Dette må medføre, at der udbetales fuldt reguleringstillæg til alle tjenestemænd.

Vedrørende pensionsforholdene :

Pension efter afgang på grund af alder bør, analogt med hvad oven for er sagt om lønforholdene, ydes uden hensyn til ægteskabelig stilling og således også uden hensyn til, om den afgående tjenestemand måtte være gift med en tjenestemand, hvad enten denne er i funktion eller pensioneret.

Da samtlige tjenestemænd igennem deres

tjenestetid har bidraget med samme procent-sats til pensionsordningen, ønsker vi at foreslå, at der ydes pension til alle tjenestemænds efterladte over for hvem tjenestemanden havde forsørgerpligt jfr. lov nr. 56 af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger § 2 og lov nr. 181 af 20. maj 1933 om offentlig forsorg paragrafferne 2-6.

Der bør ikke i fremtiden, som det nu er tilfældet, kun udbetales pension efter mandlige tjenestemænd. Et hjems økonomi vil vasre baseret på totalindtægten, og uanset om hele indtægten eller kun en del deraf indtæjnes af en kvindelig tjenestemand, vil hendes bidrag være af væsentlig betydning. Ved en kvindelig tjenestemands dødsfald vil det hjem, for hvis opretholdelse hendes indtægt hidtil har været af væsentlig betydning, lide et betydeligt økonomisk savn. Der bør derfor tilkomme de kvindelige tjenestemænds efter-

ladte pension på lige fod med, hvad der tillægges de mandlige tjenestemænds efterladte.

Vedrørende efterløn :

Da såvel en kvindelig som en mandlig tjenestemand - gift såvel som enlig - bidrager til sit hjems opretholdelse, foreslås det, at der til alle afdøde tjenestemænds bo udbetales 3 måneders efterløn.

Vi skal derfor henstille, at de paragraffer i tjenestemandsloven, der omhandler ovennævnte forhold, ændres i overensstemmelse med de her angivne retningslinjer.

København, den 9. oktober 1954.

Med ærbødighed

Hanne Budtz.

Bilag 6.

København, den 14. oktober 1954.

Til statens lønningskommission.

Centralforeningen for fagorganiserede arbejdere under forsvarsministeriet og fællesorganisationen af søværnets civile arbejdere anmoder herved den ærede lønningskommission om at tage følgende op til forhandling:

Organisationernes medlemmer er såvel faglærte som ufaglærte arbejdere, time- og akkordlønnede, ansat i forsvarets virksomheder og er efter 15 års ansættelse pensionsberettigede efter pensionsloven nr. 386 af 12. juli 1946.

I. Kommissionen anmodes om ved den forestående revision af lønningsloven at ændre pensionsbestemmelsens § 3, stk. 2-4 (grundløn), således at den tilsvarende års indtægt.

II. Organisationerne anmoder også den ærede lønningskommission om, at der

ved forestående revision af tjenestemandslovens pensionsbestemmelser må blive taget op til overvejelse, at dem, som arbejder med tungt eller meget støjende arbejde, der bevislig virker helbredsnedbrydende i en forholdsvis tidlig alder, at opnå højeste pension ved en lavere pensionsalder end den, der bliver almengældende for andre arbejdere ved forsvarets virksomheder.

Med højagtelse

Centralforeningen for fagorganiserede arbejdere under forsvarsministeriet:

Chr. Rasmussen.

Fællesorganisationen af søværnets civile arbejdere:

V. Hansen.

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND
(ikke-landinspektøruddannede)
UNDER MATRIKEL VÆSENET
I DE SØNDERJYSKE LANDSDELE

Tønder, den 15. november 1954.

*Til lønningskommissionen. Finansministeriet,
Christiansborg Slotsplads 1, København.*

Foreningen af tjenestemænd (ikke-landinspektøruddannede) under matrikelvæsenet i de sønderjydske landsdele tillader sig herved i nedenstående forslag at forelægge lønningskommissionen vore ønsker med hensyn til *avancementsforliold og lønmæssig placering af det ikke-landinspektøruddannede personale under matrikelvæsenet i de sønderjydske landsdele.*

Som motivering for vort forslag tillader foreningen sig at anføre følgende:

Amtslandinspektørkontorenes arbejdsområde omfatter:

- a. *Markarbejdet* (opmålinger m. v.), der nu fortrinsvis udføres af det landinspektør-uddannede personale, og
- b. *Kontorarbejdet* (sagernes journalisering, bearbejdelse og videre ekspedition), der i hovedsagen udføres af det ikke-landinspektøruddannede personale.

Det sønderjydske matrikelvæsen er inde i en udvikling - betinget af omfattende udstykninger, jordfordelingssager, udstykning af præstegårde, anlæg af nye og regulering af bestående veje, jordforbedrings- og afvandingssager m. v. - der stiller overordentlig store krav til det på amtslandinspektørkontorerne ansatte personale, og som kun kan overkommes ved hjælp af overarbejde uden for kontortiden. Det er kun under højeste anspændelse muligt at ekspedere sagerne inden for en rimelig frist, og en forøgelse af personalet skønnes derfor at være stærkt påkrævet.

Da alle disse arbejder i meget væsentlig grad medfører en forøgelse af *kontorarbejdet* på amtslandinspektørkontorerne, må det være af afgørende betydning, at disse råder over en stab af ikke-landinspektøruddannede tjenestemænd, der gennem deres mangeårige erfaring og indsigt med kontorenes arbejde byder garanti for sagernes forsvarlige behandling. Ikke mindre vigtigt må det anses at være, at disse tjenestemænd ikke føler sig lønningsmæssigt distanceret i forhold til

andre tjenestemænd med samme kvalifikationer og ansvar, og at der skabes sådanne lønnings- og advancementsforhold, der kan sikre kontorerne den fornødne tilgang af kvalificerede kræfter. Med hensyn til dette sidste skal man gøre opmærksom på, at det iøjnefaldende lille antal fast ansatte kontorassistenter og kontorister efter foreningens skøn skyldes den omstændighed, at tilgangen af elever på grund af de dårlige advancements- og lønningsforhold i en årrække har været utilstrækkelig, og at unge kvalificerede kræfter er søgt over i et andet bedre lønnet erhverv.

De ikke-landinspektøruddannede tjenestemænd under matrikelvæsenet i de sønderjydske landsdele er henført under følgende klasser:

3 amtslandmålere af 1. grad under lønningsklasse 6 (4 200-5 400),

2 overassistenter under lønningsklasse 7 (3 900-4 860),

2 amtslandmålere af 2. grad under lønningsklasse 8 (3 600-4 680),

5 assistenter under lønningsklasse 9 (2 670-3 750),

2 kontorassistenter under lønningsklasse 10 a (2 310-3 030),

kontorister under lønningsklasse 10 b (1 680-2 400).

Vedrørende foreningens ønsker med hensyn til de enkelte klasser tillader man sig at anføre følgende:

Amtslandmålere af 1. grad.

De nuværende 3 amtslandmålere af 1. grad foreslås henført til kontrollørklassen og disse stillinger fremtidig betragtet som advancementsstillinger for overassistentklassen.

Foreningen må anse det for rimeligt og påkrævet, at der i hvert fald på de største amtslandinspektørkontorer er ansat en ikke-landinspektøruddannet tjenestemand med placering i samme lønklasse som etaternes kontrollørklasse og de landinspektøruddannede tjenestemænds fuldmægtigklasse, idet foreningen er af den formening, at det under det forcerede arbejdstempo med mange om-

fangsrige og udviklede sager må være af den største betydning, at amtslandinspektørerne til varetagelse heraf må have den kvalificerede medhjælp og støtte i det daglige arbejde på kontorerne, som det vil være at have en tjenestemand i denne klasse, der gennem mangeårig kontoruddannelse i matrikelvæsenet har et indgående kendskab til den sønderjydske matrikels særlige forhold, og som desuden har tilegnet sig grundigt kendskab til jord- og landbrugslovene, til matrikulære og landbrugsretlige forhold, til tinglysningslovens bestemmelser m. v., og som i kraft af indsigt og overblik over arbejdet er i stand til at lede kontorarbejdet og under amtslandinspektørens mange tjenstlige fravær på dennes vegne at kunne give nødvendige oplysninger og træffe uforudsete afgørelser. Dette omfangsrige og alsidige arbejde - herunder også forsvarelig oplæring og uddannelse af kontorerne yngre personale - tåler i enhver henseende sammenligning med det under fuldmægtigstillinger og kontrollørstillinger i etaterne henhørende arbejde.

Af de nuværende 3 amtslandmålere af 1. grad, der ikke har haft mulighed for advancement, og som ved deres livsgerning inden for den sønderjydske matrikel haren ikke uvæsentlig andel i, at denne har bevaret sin høje standard, hører de 2 til det personale, der efter genforeningen er overgået fra tysk til dansk tjeneste, og 1 der ved genforeningen er indtrådt i det sønderjydske matrikelvæsen. Af de to første er den ene udnævnt til amtslandmåler af 1. grad den 1. april 1921 og den anden den 1. december 1946, medens den sidste er udnævnt den 1. april 1949.

Overassistenter.

Det nuværende antal overassistenter foreslås forhøjet fra 2 til 5. Som begrundelse for forøgelsen skal man tillade sig at anføre, at der inden for kontorerne arbejdsområde findes en stor del arbejde af meget selvstændig karakter - dette gælder især for revisionsarbejdets vedkommende - og den stadige stigning af det mere krævende arbejde må efter foreningens mening gøre det berettiget, at der på hvert amtslandinspektørkontor findes en ikke-landinspektøruddannet tjenestemand i denne klasse.

Amtslandmålere af 2. grad.

Af de under denne klasse normerede 6 stillinger er 2 besat med ikke-landinspektør-uddannede tjenestemænd, der begge hører til det personale, der efter genforeningen er overgået fra tysk til dansk tjeneste, og som, da lønningskommissionen af 1929 anbefalede til oprykning i denne klasse af 3 kontorassistenter, blev udnævnt til amtslandmålere af 2. grad den 1. juli 1931.

Som følge af at stillingerne som amtslandmåler af 1. grad, der i henhold til 2. betænkning af lønningskommissionen af 1943 skulle være advancementsstillinger for amtslandmålere af 2. grad, ved tjenesteledighed nedlægges, er de 2 ikke-landinspektøruddannede i denne klasse berøvet muligheden for advancement. Da de yderligere er blevet forbigået af 2 assistenter, der er blevet udnævnt til overassistenter i 1953, vil foreningen indtrængende henstille, at der tillægges dem et pensionsgivende tillæg af en sådan størrelse, at de ikke bliver ringere stillet end overassistenter på højeste løntrin.

Assistenter.

Det er foreningens ønske, at der i denne klasse inden for det sønderjydske matrikelvæsen må blive normeret det antal stillinger, der sikrer de enkelte kontorer det til sagemes forsvarelige ekspedition fornødne kvalificerede personale.

Som betingelse for udnævnelse til assistent tillader foreningen sig at foreslå, at pågældende har bestået en fagprøve, som godtgør vedkommendes kvalifikationer til at beklæde højere stillinger.

Idet man sluttelig anmoder den ærede lønningskommission om at se med forståelse og velvilje på nærværende forslag, beder foreningen, da de ikke-landinspektøruddannede tjenestemænds forhold er af speciel karakter, om lejlighed til mundtlig over for kommissionen at måtte uddybe forholdene og besvare eventuelle forespørgsler.

P. f. v.

A. Andresen.

Den 19. november 1954.

Til lønningskommissionen, finansministeriet.

I et den 5. november d. å. afholdt møde i De samvirkende Sognerådsforeningers bestyrelse drøftedes de gældende bestemmelser om læreres ret til tjenestebolig, jfr. bekendtgørelse nr. 502 af 28. september 1946.

Der var inden for bestyrelsen, som består af formændene for samtlige 25 stedlige sognerådsforeninger i hele landet, enighed om over for lønningskommissionen at pege på, at det efter samvirksomhedens opfattelse er af meget stor betydning, at der i forbindelse med den forestående revision af bestemmel-

serne om tjenestemænds og læreres ansættelsesforhold træffes foranstaltninger til, at lærere, for så vidt angår retten til tjenesteboliger, sidestilles med statens tjenestemænd, således at deres krav på tjenestebolig ophæves, og - i hvert fald - pligten til at bidrage til den indre vedligeholdelse af bestående tjenesteboliger kommer til at omfatte lærere på samme måde som fastsat for statstjenestemændenes vedkommende.

Man ville sætte pris på at få lejlighed til en forhandling om disse spørgsmål, der som nævnt fra sognekommunal side tillægges en betydelig vægt.

Bilag 9.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen af militære Sygeplejersker, Rigshospitalets Sygeplejerske-Forening, Foreningen af Sygeplejersker ved Statens Sindsygehospitaler og Foreningen af Sygeplejersker ved Statshospitalet i Sønderborg og ved Fødselsanstalten i Jylland samt Dansk Sygeplejeråd tillader sig herved høfligst at rette henvendelse til den ærede kommission med anmodning om, at sygeplejerskerne ved statens institutioner ved den forestående revision af tjenestemandsløven må blive fuldt ud ligestillet med etaternes tjenestemænd.

I forbindelse med vort andragende skal vi henlede opmærksomheden på nogle af de ulemper, som sygeplejerskernes særlige placering i lønssystemet har medført.

Antagelig fordi sygeplejerskerne i tidligere tider havde en længere arbejdstid, end det nu er tilfældet, idet de ofte stod til rådighed døgnet rundt, var det blevet skik og brug, at de boede og spiste på hospitalerne. Uanset, at 8 timers arbejdsdagen med treskiftet vagt blev gennemført på statens hospitaler i 1940,

og sygeplejerskernes tilstedeværelse uden for den egentlige arbejdstid således ikke længere var påkrævet, har flertallet af sygeplejerskerne indtil for få år siden stadig haft bolig og kost på hospitalerne. Grunden hertil var sikkert den, at det ringe fradrag, der blev foretaget i sygeplejerskernes løn for disse naturalydelse, havde medført, at sygeplejerskerne var blevet normeret med betydelig lavere lønninger end andre tjenestemænd med tilsvarende uddannelse, og såfremt sygeplejerskerne ønskede at opretholde en nogenlunde rimelig økonomisk standard, var de derfor nødt til at blive boende på hospitalerne, hvad der ud fra et psykologisk synspunkt måtte anses for at være yderst uheldigt. Skal sygeplejerskerne kunne stå mål med de krav, plejen af patienterne stiller til dem - fysisk såvel som psykisk - må de uden for arbejdstiden have mulighed for at føre en tilværelse fri for den hospitalsatmosfære, som ikke alene præger arbejdet på afdelingerne, men også livet i sygeplejerskeboligerne. I forståelse heraf - eller fordi der ikke har kunnet stilles bolig til rådighed for de pågældende -

har da også efterhånden et ret stort antal sygeplejersker taget bolig uden for institutionerne, men derved er uretfærdigheden i det nugældende lønsystem netop blevet stærkere fremhævet, idet de sygeplejersker, der bor uden for hospitalerne, selvsagt ikke kan skaffe sig hverken bolig eller kost for et beløb svarende til det for disse ydelser fastsatte fradrag, hvorfor de økonomisk stilles væsentligt dårligere end de af deres kolleger, der bor på hospitalerne. Urimeligt er det også, at sygeplejersker, der bor på hospitalerne, tvinges til at betale for alle måltider, enten disse indtages på institutionen eller ej.

Hvad lønnen angår, har der ganske vist siden 1946 - bevilget for ét år ad gangen - været tillagt sygeplejerskerne et særligt arbejde jdsledertillæg, men da dette hverken er dyrtidsreguleret eller pensionsgivende, har det kun yderligere bidraget til at forringe sygeplejerskernes løn- og pensionsmæssige stilling i forhold til andre tjenestemænd. Ved den kommende revision af tjenestemandsløven ligger det os derfor meget på sinde at få såvel dette som den økonomiske fordel, den nuværende bolig- og kostordning indebærer erstattet med en rimeligere placering i lønsystemet, hvilket også vil medføre mere tilfredsstillende pensionsforhold for sygeplejerskerne.

Som motivering for vort andragende skal vi tillade os at fremføre følgende betragtninger vedrørende sygeplejerskernes uddannelse og arbejde:

I henhold til indenrigsministeriets betænkning nr. 100/1954 om uddannelse af sygeplejersker m. m. bør ansættelse som sygeplejeelev ikke ske før det fyldte 18. år. Som betingelse for optagelse ved en sygeplejerskole kræves desuden en tilfredsstillende helbredstilstand, gode skolekundskaber og en god praktisk huslig uddannelse eller uddannelse i barnepleje.

Selve sygeplejeuddannelsen indledes som regel med en forskole på 5 måneder ved en af sygeplejeforskolerne i højskolen eller 2 à 3 måneder ved den sygeplejerskole, hvor også grunduddannelsen skal foregå. Forskolen foreslås nu betydeligt udvidet (til 787 timer) samtidig med, at den gøres obligatorisk. Grunduddannelsen skal omfatte 547 timers teoretisk undervisning samt praktisk tjeneste på følgende afdelinger:

Medicinsk afdeling, kirurgisk afdeling, børneafdeling, operations- eller skadestue, epidemi- eller tuberkuloseafdeling, psykiatrisk afdeling og fødeafdeling. Desuden skal der om muligt gives eleverne lejlighed til at gøre tjeneste på en eller flere af følgende afdelinger: Øjenafdeling, øre-, næse- og halsafdeling og dermatologisk afdeling samt til at stifte bekendtskab med en hjemmesygeplejerskes eller sundhedsplejerskes arbejde. Grunduddannelsen foreslås delt i 2 afsnit, og ved slutningen af hvert af disse afholdes såvel skriftlig som mundtlig eksamen; desuden aflægges prøver i praktisk færdighed på de enkelte afdelinger, og som sidste led i uddannelsen besvares en af sundhedsstyrelsen stillet skriftlig opgave.

Ved en sådan systematisk tilrettelæggelse af grunduddannelsen regner man med, at denne vil kunne afsluttes i løbet af 3 år. Dette er imidlertid ikke tilfældet på nuværende tidspunkt, hvor sygeplejerskerne - for at skaffe sig de fornødne kundskaber - som regel må gennemgå supplerende uddannelse i et eller flere specialer, således at den grundlæggende uddannelse i øjeblikket ikke kan gøres færdig på kortere tid end 4 år.

Med hensyn til arbejdet skal vi ligeledes tillade os at henvise til ovenfor nævnte betænkning, idet der i dennes andet afsnit (side 42) gøres rede for de stadigt stigende krav, den moderne sygepleje stiller til sygeplejerskerne, ligesom de enkelte grupper arbejder og ansvar omtales (side 94-96). Et karakteristisk træk for sygeplejen i dag er, at den er underkastet konstant omformning; der er i de senere år sket en mangedobling af antallet af undersøgelser og behandlinger af hver enkelt patient, og da patienternes liggetid samtidig er blevet betydelig nedsat, er sygeplejerskernes arbejde dermed i høj grad intensiveret. For at følge med i hele denne udvikling er sygeplejerskerne nødt til yderligere at dygtiggøre sig f. eks. ved at gennemgå et 9 måneders kursus for sygeplejersker ved Århus universitet, et af Dansk Sygeplejeråds kortere specialkursus eller ved studieophold i ind- eller udland.

Som sygeplejen former sig i dag, synes der således ikke at være noget rimeligt grundlag for at opretholde sygeplejerskernes særplacering i lønsystemet, og en reel vurdering af de fordringer, der stilles til sygeplejerskernes

faglige og menneskelige kvalifikationer, vil kun kunne medvirke til at fremhæve det berettigede i vort krav om, at der gives sygeplejerskerne fuld ligestilling med etaternes tjenestemænd.

Under henvisning til de her anførte betragtninger skal vi tillade os at anmode om, at sygeplejerskernes placering i tjenestemandsløven må ske i henhold til følgende retningslinjer:

Tjenestemandsløvens afdeling 6 a)
Arbejds- og fabriktilsynet.

§ 218, 7. lønningsklasse b.

Den som *laboratorieassistent* betegnede sygeplejerske søges normeret med den for oversygeplejersker og plejemodre ved rigshospitalet gældende løn, idet bemærkes, at der ansøges om, at disse ved lønrevisionen må blive normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afd. 14 §§453, 473 og 493).

Som motivering herfor skal anføres, at den pågældende sygeplejerske, der er ansat ved arbejds- og fabriktilsynets erhvervshygiejniske undersøgelser, har et arbejde, som med hensyn til de uddannelses- og arbejdsmæssige krav fuldt ud kan ligestilles med det, der er pålagt oversygeplejersker og plejemødre ansat ved rigshospitalet, hvorfor en ensartet lønmæssig placering må anses for rimelig. Yderligere skal tilføjes, at arbejdsfeltet er i fortsat udvikling som følge af den stærke vækst inden for industrien og de mange nye fremstillingsmetoder, der benyttes, således at det har været og stadig er nødvendigt for sygeplejersken at søge nye impulser gennem studieophold i udlandet.

På grund af arbejdets forebyggende karakter finder vi det endvidere naturligt at søge om, at stillingsbetegnelsen må blive ændret til sundhedsplejerske.

Tjenestemandsløvens afdeling 17 a)
Fængselsvæsenet.

§ 586, 8. lønningsklasse.

Samtlige stillinger som *fængselsoversygeplejersker* søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

§ 589, 11. lønningsklasse a).

Der ansøges om, at stillingen som *fængsels-sygeplejerske* ved det til *straffelejren i Horserød knyttede tuberkulosesanatorium* må blive normeret som fængselsoversygeplejerske med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§453, 473 og 493).

I denne forbindelse skal vi tillade os at påpege det store ansvar, der påhviler sygeplejersken ved ovennævnte tuberkulosesanatorium, idet der kun er lægetilsyn med patienterne 2 gange ugentlig. Tager man samtidig i betragtning, at sygeplejersken - foruden arbejdet på sanatoriet, hvor der er plads til 73 patienter - har ansvar for plejen af lettere sygdomstilfælde blandt de øvrige mandlige fanger samt for den ambulante behandling af disse, må vor ansøgning om, at stillingen normeres med den for oversygeplejersker gældende løn, sikkert anses for rimelig.

De øvrige i denne lønningsklasse placerede *fængsels-sygeplejersker* søges ved den kommende lønrevision ligestillet med afdelings-sygeplejersker ved statens andre institutioner. Disse søges normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

Som motivering for vort andragende om, at sygeplejerskerne ved fængselsvæsenet må blive lønnet som afdelings-sygeplejersker ved statens øvrige institutioner, skal vi tillade os at henlede opmærksomheden på de krav, der stilles til sygeplejerskerne ved fængselsvæsenet. Ikke alene må man regne med, at de patienter, fængsels-sygeplejerskerne har deres arbejde iblandt, er af en noget vanskeligere karakter end patienter i en almindelig hospitalsafdeling, hvilket fordrer særlig gode menneskelige kvalifikationer, men da de kommer ud for patienter med alle arter af sygdomme, må de desuden have en meget alsidig uddannelse. Arbejdet er endvidere, hvad enten der til fængslet er knyttet et sygehus eller ej, overordentlig selvstændigt, og selvom sygeplejerskerne ikke skal tage sig af patienternes forskellige sociale problemer, kræves der dog stor social og psykologisk forståelse, idet den psykiske tilstand ofte er stærkt indvirkende på sygdommens forløb. Kun et virkeligt kvalificeret personale vil

være i stand til at yde den individuelle pleje, disse patienter har behov for.

Tjenestemandslovens afdeling 17 b)
Sindssygevæsenene t.

§ 599, 7. lønningsklasse a.

Der ansøges om, at de ved statens sindssygehospitaler ansatte *oversygeplejersker* må blive normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 5. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 452, 472 og 492).

Når oversygeplejerskerne ved statens sindssygehospitaler søges normeret én lønningsklasse højere end de oversygeplejersker og plejemødre ved statens øvrige institutioner, som de hidtil har været lønnet på linje med, skyldes det, at der ikke ved sindssygehospitalet er ansat en forstanderinde, således som det er tilfældet ved statens andre hospitaler. De funktioner, der normalt henhører under forstanderindens arbejdsområde, må således i fællesskab varetages af de ved hvert enkelt sindssygehospital ansatte oversygeplejersker. Sammenligner man, hvad størrelsen angår, disse afdelinger med afdelingerne ved statens øvrige hospitaler, hvor der er ansat oversygeplejersker eller plejemødre, og tager i betragtning, at oversygeplejerskerne ved statens sindssygehospitaler - foruden at have ansvaret for uddannelse af plejere og specialuddannelse af sygeplejersker - tillige forvalter patienternes økonomi, kan det, når der yderligere må tages hensyn til de ringere advancementsmuligheder, kun anses for rimeligt, at der ydes dem en højere løn end oversygeplejerskerne ved de statshospitaler, ved hvilke der er sket en centralisation af den sygeplejemæssige administration.

De til denne lønningsklasse henførte *forstanderinder ved plejehjemmene* søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

§ 601, 9. lønningsklasse a.

Der ansøges om, at samtlige *afdelingssygeplejersker* på grundlag af de i foran omtalte betænkning (side 95) anførte betragtninger vedrørende afdelingssygeplejerskernes arbejde må blive normeret med den løn, som

ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

§ 601, 9. lønningsklasse b.

De i denne lønningsklasse placerede *sygeplejersker* søges - under henvisning til de generelle betragtninger om sygeplejerskernes uddannelse og arbejde - ved lønrevisionen normeret med den for etaternes assistenter gældende løn (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Det tillæg på kr. 120,- årlig, der hidtil har været tillagt sygeplejerskerne ved Råmosegaard, Dalstrup, H vedholm og Visborggaard plejehjem, søges bibeholdt.

Samtidig ansøges om, at benævnelsen sygeplejersker må blive ændret til »assistenter ved sygeplejen«, idet betegnelsen sygeplejersker alene giver udtryk for, at den pågældende er uddannet som sygeplejerske, men intet siger om vedkommendes arbejdsmæssige stilling. Samtidig med at bringe overensstemmelse mellem den i praksis anvendte betegnelse og den i tjenestemandsløven anførte vil en ændring som den foreslåede tillige være medvirkende til at skabe større ensartethed mellem stillingsbetegnelserne på statens institutioner og på Københavns kommunes hospitaler samt ved provinsens sygehuse.

Tjenestemandslovens afdeling 17 c)
Rigshospitalet.

§ 612, 4. lønningsklasse.

Forstanderinden ved rigshospitalets sygepleje søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 3. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 450, 470 og 490).

Som motivering herfor skal vi tillade os at henlede opmærksomheden på det store ansvar, der påhviler forstanderinden som leder af rigshospitalets sygepleje og som forstanderinde for den til hospitalet knyttede sygeplejeskole. De særlige forhold, der er gældende for et universitetshospital af rigshospitalets størrelse, bør herunder tages i betragtning.

§ 616, 8. lønningsklasse.

To af de som plejemødre lønnede sygeplejersker, nemlig *viceforstanderinden* og *ledende*

ren af rigshospitalets sygeplejerskole, søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 5. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 452, 472 og 492).

Foruden at disse sygeplejersker har et overordentlig selvstændigt arbejdsområde, der stiller store krav til deres kvalifikationer, fungerer de begge hver inden for sit felt som afløser for forstanderinden.

De andre i denne lønningsklasse placerede *oversygeplejersker og plejemødre* søges normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

§ 620, 12. lønningsklasse a.

De i denne lønningsklasse normerede afdelingssygeplejersker, der er ansat som *instruktionssygeplejersker* ved rigshospitalets sygeplejerskole, søges optaget i tjenestemandsløven og normeret i den lønningsklasse, hvori de ved rigshospitalet ansatte oversygeplejersker og plejemødre vil blive placeret ved lønrevisionen.

Vi skal i denne forbindelse henvise til de store krav, der i henhold til den af indenrigsministeriet afgivne tidligere omtalte betænkning vedrørende uddannelse af sygeplejersker (side 2) stilles til instruktionssygeplejerskernes kvalifikationer, idet de ikke alene må være i besiddelse af særlig gode skolekendskaber og en meget omfattende sygeplejeuddannelse, men de må desuden have gennemgået et 9 måneders kursus for undervisende sygeplejersker ved Århus universitet, og yderligere må de - for at kunne følge med i den hastige udvikling inden for sygeplejen - til stadighed søge at føre deres viden à jour. Kun såfremt der til dette speciale kan skaffes særligt kvalificerede sygeplejersker, som er villige til at påtage sig en opgave, der kræver stadig dygtiggørelse, vil man kunne give de vordende sygeplejersker en uddannelse svarende til patienternes behov, og det er derfor af største betydning, at den lønmæssige placering ikke virker som en hindring for kvalificeret tilgang til dette arbejde.

De i denne lønningsklasse i øvrigt placerede *afdelingssygeplejersker* samt *forstanderinden i sygeplejerskeboligen* søges normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

§ 620, 12. lønningsklasse b.

De til denne lønningsklasse henførte *sygeplejersker* søges ligesom de ved andre statsinstitutioner ansatte sygeplejersker benævnt »assistenter ved sygeplejen« og normeret med den løn, der vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Tjenestemandsløvens afdeling 17 d)

Statshospitalet i Sønderborg.

§ 630, 4. lønningsklasse a.

Forstanderinden for sygeplejen søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 4. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 451, 471 og 491).

Ansøgningen motiveres med, at forstanderinden ikke blot er leder af sygeplejen ved statshospitalet, men tillige af den til hospitalet knyttede sygeplejerskole. Til denne stilling kræves således kvalifikationer både som administrator og som underviser. Endvidere må de særlige forhold, der gør sig gældende for et statshospital, tages i betragtning ved normering af denne stilling.

§ 630, 4. lønningsklasse c.

De i denne lønningsklasse placerede *oversygeplejersker* søges - ligesom oversygeplejersker og plejemødre ved rigshospitalet - normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

§ 631, 5. lønningsklasse a.

Den i denne lønningsklasse hidtil normerede afdelingssygeplejerske, der er ansat som *instruktionssygeplejerske*, søges - under henvisning til de på side 8 fremførte synspunkter vedrørende aflønning af de ved rigshospitalet ansatte instruktionssygeplejersker - optaget i tjenestemandsløven som instruktionssygeplejersker og ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

De øvrige i denne lønningsklasse placerede *afdelingssygeplejersker* søges - ligesom afdelingssygeplejerskerne ved statens andre institutioner - normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

§ 631, 5. lønningsklasse b.

De til denne lønningsklasse henførte *sygeplejersker* søges ligesom de ved andre statsinstitutioner ansatte sygeplejersker betegnet »assistenter ved sygeplejen« og normeret med den løn, der ved lønrevisionen vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Tjenestemandslovens afdeling 18 d)
Fødselsanstalten i Jylland.

§ 661, 3. lønningsklasse b.

Der ansøges om, at *oversygeplejersken* ved fødselsanstalten i Jylland må blive betegnet som forstanderinde og normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 5. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 452, 472 og 492).

Når oversygeplejersken ved fødselsanstalten i Jylland, der hidtil har været normeret i samme lønningsklasse som oversygeplejerskerne ved statshospitalet i Sønderborg, søges normeret i den lønningsklasse, hvortil man søger oversygeplejerskerne ved statens sindssygehospitaler henført, skyldes det, at der ikke ved fødselsanstalten i Jylland er ansat en forstanderinde. Foruden at forestå ledelsen af sygeplejen har den pågældende således tillige ansvar for tilrettelæggelsen af uddannelsen i barselpleje. Det skal i denne forbindelse påpeges, at der ved fødselsanstalten i Jylland til stadighed gives 22 sygeplejersker supplerende uddannelse i barselpleje med en tjenestetid på 2 måneder. Dette betyder en konstant til- og afgang af personale og er således en hård belastning for det fastansatte sygeplejerspersonale. Det påhviler oversygeplejersken at drage omsorg for, at arbejdet - denne stadige skiften til trods - foregår så gnidningsløst som muligt.

§ 662, 4. lønningsklasse a.

Afdelingssygeplejersker ved fødselsanstalten i Jylland søges - i lighed med afdelings- sygeplejersker ved statens øvrige institutioner - normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

§ 662, 4. lønningsklasse b.

De til denne lønningsklasse henførte *sygeplejersker* søges ligesom de ved statens andre institutioner ansatte sygeplejersker benævnt »assistenter ved sygeplejen« og nor-

meret med den løn, som vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Tjenestemandslovens afdeling 20 -
Grønlands styrelse.

Der ansøges om oprettelse af en stilling som ledende *sundheds- og sygeplejerske* på Grønland. Stillingen tænkes tilknyttet landslægeembedet og foreslås, ligesom forstanderindestillingen ved rigshospitalet, normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 3. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 450, 470 og 490).

Som motivering for vort andragende skal vi tillade os at anføre følgende:

I den af Grønlandskommissionen i februar 1950 afgivne betænkning fremsættes forslag til en modernisering af det grønlandske sundheds- og sygehusvæsen. Da denne omlægning kunne forudsættes at ville stille meget store krav til sygeplejerskerne på Grønland, ansøgte Dansk Sygeplejeråd statsministeriet om - i overensstemmelse med Grønlandskommissionens forslag - at der måtte blive oprettet en stilling som ledende sundheds- og sygeplejerske på Grønland. Ansøgningen blev ikke taget til følge, men de store krav, som den hastige udvikling og de gentagne epidemier har stillet og stadig stiller sygeplejerskerne overfor, viser et tydeligt behov for en centraliseret ledelse. Da man yderligere kan forudse, at den store udbredelse af tuberkulosen og plejen af patienter med epidemiske sygdomme fortsat vil medføre stigende udgifter til sygehusvæsenet, vil det være nødvendigt at iværksætte flere sygdomsforebyggende foranstaltninger, hvorfor det synes mere påkrævet end nogensinde at oprette en stilling som ledende sundheds- og sygeplejerske.

§ 687, 8. lønningsklasse a.

Der ansøges om, at *oversygeplejerskerne* ved de grønlandske sygehuse samt *forstanderinden ved Dronning Ingrid's sanatorium i Godthaab* må blive normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

§ 691, 12. lønningsklasse c og § 693, 15. lønningsklasse.

Der ansøges om, at samtlige *sygeplejersker*,

der er overdraget den sygeplejemæssige ledelse af et sygehus på Grønland samt de ved sygeplejerskestationerne ansatte sygeplejersker må blive normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønnings klasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

I august 1951 ansøgte Dansk Sygeplejeråd statsministeriet om, at stillingerne som ledende sygeplejersker ved de grønlandske sygehuse måtte blive normeret med de for oversygeplejersker ved provinsens sygehuse gældende lønninger. Ministeriet kunne imidlertid dengang kun gå med til, at stillingerne ved de 3 største sygehuse blev normeret med den for oversygeplejersker ved statens hospitaler gældende løn. Da arbejdsforholdene ved de mindre grønlandske sygehuse er meget vanskelige - især på grund af mangel på kvalificeret arbejdskraft, men også som følge af utidssvarende hjælpemidler — stilles der så store krav til de ledende sygeplejersker, at de må være fuldt berettiget til at opnå samme lønmæssige placering som oversygeplejerskerne ved de 3 største sygehuse på Grønland og som oversygeplejersker og plejemødre ved de almindelige statshospitaler i det øvrige Danmark. Alens der ved hospitalerne her altid vil være mulighed for at tilkalde en vagthavende læge, er dette så langt fra tilfældet på Grønland, hvor lægerne tværtimod ofte er borte fra sygehusene i længere tid, og det forudsættes da, at sygeplejerskerne vil være i stand til at klare enhver opstået situation. Dette betyder igen, at sygeplejerskerne ved de sygehuse, hvor der kun er ansat én sygeplejerske, er udsat for ikke at kunne få deres ugentlige fridag, ligesom de, så snart lægen er bortrejst, konstant må være til rådighed, uden at der ydes nogen godtgørelse herfor. Når dertil kommer, at forholdene nødvendiggør en omfattende ambulatorievirksomhed også ved de mindre grønlandske sygehuse, kan vi ikke se rettere end, at den løn, de pågældende sygeplejersker hidtil har oppebåret, ikke har stået i noget rimeligt forhold til deres arbejdsindsats.

Når vi har udvidet vor ansøgning om oprettelse af oversygeplejerskestillinger til også at omfatte de sygeplejersker, der er ansat ved sygeplejerskestationerne, skyldes det, at arbejdet ved disse har vist sig at være af særlig ansvarsfuld karakter, da der kun sjældent er lægetilsyn. Sygeplejerskernes evne til at

observere patienterne og foretage den nødvendige behandling er derfor af afgørende betydning, hvilket vil sige, at disse stillinger må besættes med særlig erfarne sygeplejersker.

Endvidere ansøges om, at der ved sygehus, hvor der foruden den ledende sygeplejerske er ansat andre sygeplejersker, må blive normeret i det mindste én stilling som afdelingssygeplejerske. Disse stillinger samt afdelingssygeplejerskestillingerne ved Dronning Ingrid's sanatorium i Godthaak søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

De til 15. lønningsklasse i øvrigt henførte sygeplejersker og sygeplejerskerne ved Dronning Ingrid's sanatorium i Godthaab søges ligesom de ved statens andre institutioner ansatte sygeplejersker benævnt »assistenter ved sygeplejen« og normeret med den løn, som vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Udvidelse af antallet af tjenestemandstillinger.

Der ansøges endvidere om, at samtlige statsansatte sygeplejersker på Grønland må blive tillagt ret til pension efter de for statens tjenestemænd gældende regler.

Ved det grønlandske sygehusvæsen er i øjeblikket ansat 60 sygeplejersker, heraf kun 16 i pensionsberettigende tjenestemandstillinger. Rent bortset fra det urimelige i dette forhold vil det med hele den kommende udvikling for øje være af den største betydning, at der knyttes en fast stab af syge- og eventuelt sundhedsplejersker til det grønlandske sygehus- og sundhedsvæsen, men dette vil kun kunne ske ved, at samtlige faste stillinger normeres som tjenestemandstillinger.

Tjenestemandslovens afdeling 22 f) Danmarks tandlægehøjskole.

Der ansøges om, at der ved Danmarks tandlægehøjskole må blive normeret en stilling som afdelingssygeplejerske med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

Endvidere ansøges om normering af en stilling som *assistent ved sygeplejen* med den

løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Som motivering for vort andragende skal vi tillade os at henvise til, at der allerede nu ved kirurgisk afdeling på Danmarks tandlægehøjskole er oprettet de 2 nævnte stillinger, hvorfor vi mener, det vil være rimeligt, at stillingerne bliver optaget i tjenstemandsloven.

Tjenstemandslovens afdeling 2b a)
Statens højere almenskoler og
Sorø akademis skole.

§ 867, 5. lønningsklasse.

Der ansøges om, at stillingen som sygeplejerske ved *Sorø akademis skole* må blive normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenstemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

Når denne sygeplejerske, der hidtil har været lønnet som afdelingssygeplejerske, nu søges lønnet på linje med oversygeplejersker og plejemødre ved rigshospitalet, er begrundelsen herfor, at den pågældende sygeplejerske er pålagt et overordentlig selvstændigt arbejde som leder af den særlige sygeafdeling med plads til 16 patienter. Foruden at fungere ved sygeafdelingen skal sygeplejersken medvirke ved den halvårige helbredsundersøgelse af alle skolens elever.

Arbejdets til tider betydelige omfang og dets hele ansvarsfulde karakter gør en sammenligning med oversygeplejersker og plejemødre på andre statsinstitutioner naturlig, hvorfor vi mener, at der også bør være en ligestilling med hensyn til den lønmæssige placering.

Tjenstemandslovens afdeling 28—
Statens institutioner for blinde,
døve, talelidende og tunghøre.

§ 891, 5. lønningsklasse b.

Den ved *Det kongelige Blindeinstituts børnehjem på Refsnæs* ansatte *plejemoder* søges - ligesom oversygeplejersker og plejemødre ved rigshospitalet - ved lønrevisionen normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenstemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

I anledning af vort ovennævnte andragende

skal vi henlede opmærksomheden på, at der ifølge den nugældende tjenstemandslov er en forholdsvis ringe difference mellem den for plejemoderen ved *Det kongelige Blindeinstituts børnehjem på Refsnæs* gældende lønklasse og den lønklasse, der er tillagt oversygeplejersker og plejemødre ved rigshospitalet. Imidlertid er arbejdet på børnehjemmet af en sådan karakter, at en fuldstændig lønmæssig ligestilling mellem plejemoderen og den omtalte sygeplejerskegruppe på rigshospitalet synes naturlig. Den pågældende plejemoder må for at kunne udfylde stillingen på rette måde være i besiddelse af en alsidig sygeplejeuddannelse, som også bør omfatte specialuddannelse på en øjenafdeling; det er endvidere nødvendigt, at hun har en udpræget observationsevne, da der på børnehjemmet ofte anbringes børn til observation for, hvorvidt blindheden er den primære årsag til, at de er tilbage i udvikling, eller dette måske skyldes andre faktorer. Som yderligere grundlag for vor ansøgning om omnormering af denne stilling skal vi henvise til, at sygeplejersker ved spædbørnehjem af lignende størrelse i henhold til socialministeriets cirkulære af 20. februar 1948 er lønnet med den for oversygeplejersker på statens hospitaler gældende grundløn.

Der ansøges endvidere om, at *sygeplejersken ved Det kongelige Blindeinstitut i København* - ligesom oversygeplejersker og plejemødre ved rigshospitalet - må blive normeret med den løn, der ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenstemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

Årsagen til, at stillingen ved *Det kongelige Blindeinstitut i København* søges normeret med den for oversygeplejersker og plejemødre ved rigshospitalet til enhver tid gældende løn, er, at der nu - i modsætning til tidligere, hvor alle vanskeligere tilfælde overførtes til de større hospitalers øjenafdelinger - foretages alle arter af øjenoperationer på instituttets operationsstue. Ikke alene stilles der nu betydelig større krav til den pågældende sygeplejerskes kvalifikationer, idet hun foruden at yde den meget krævende assistance ved disse operationer også skal kunne påtage sig at give narkose, men da patienter, der er opereret for en øjensygdom, kræver en ganske særlig omhyggelig efterbehandling, som førhen foregik på de hospitaler, hvor

patienterne blev opereret, er der også hermed blevet tillagt sygeplejersken et større ansvar end tidligere.

De øvrige i denne lønningsklasse placerede *sygeplejersker* anmoder vi om må blive normeret som afdelingssygeplejersker og ved den kommende lønrevision placeret i den lønningsklasse, som vil blive gældende for tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

Som motivering for vort andragende om, at de sidstnævnte sygeplejersker må blive lønmæssigt ligestillet med afdelingssygeplejersker ved andre statsinstitutioner, skal vi tillade os at henlede opmærksomheden på de specielle krav, der stilles til sygeplejerskerne ved særforsorgsinstitutionerne. Foruden den almindelige sygeplejeuddannelse må disse sygeplejersker have en grundig specialuddannelse, og som følge af arbejdets særlige art må de desuden være i besiddelse af gode menneskelige kvalifikationer og en udpræget social forståelse. Tager man endvidere arbejdets ofte meget selvstændige og ansvarsfulde karakter i betragtning, må vort andragende sikkert betragtes som rimeligt.

*Tjenestemandslovens gruppe 4
- afdeling 30 — Forsvaret.*

§ 912, 10) 13. lønningsklasse b.

De i denne lønningsklasse placerede *afdelingssygeplejersker ved infirmerierne* søges i lighed med afdelingssygeplejersker ved statens hospitaler normeret med den løn, der ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

§ 912, 13) 6. lønningsklasse d.

Forstanderinden for sygeplejen på militærhospitalet, der hidtil har været lønmæssigt ligestillet med forstanderinden ved statshospitalet i Sønderborg, søges ligesom denne normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende

*4. lønningsklasse
(afdeling 14 §§ 451, 471 og 491).*

§ 912, 13) 8. lønningsklasse b.

De ved *militærhospitalet ansatte oversygeplejersker* søges i lighed med oversygeplejer-

sker og plejemødre ved rigshospitalet normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

§ 912, 13) 11. lønningsklasse.

Der ansøges om, at den i denne lønningsklasse placerede *forstanderinde for rekreationshjemmet i Fakse* ved lønrevisionen må blive normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 453, 473 og 493).

Som nærmere begrundelse for, at den ovenfor omtalte forstanderinde søges lønmæssigt ligestillet med de ved militærhospitalet ansatte oversygeplejersker, skal vi tillade os at henføre til det store ansvar og den krævede tjeneste, der er pålagt vedkommende, idet der ikke på rekreationshjemmet er beskæftiget andre sygeplejersker.

§ 912, 13) 13. lønningsklasse b.

De i denne lønningsklasse placerede *afdelingssygeplejersker* søges - ligesom afdelingssygeplejersker ved statens øvrige institutioner - normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 454, 474 og 494).

§ 912, 13) 14. lønningsklasse b.

De til denne lønningsklasse henførte *sygeplejersker* søges ligesom de ved statens øvrige institutioner ansatte sygeplejersker benævnt »assistenter ved sygeplejen« og normeret med den løn, som vil blive tillagt assistenter i etaternes nuværende 9. lønningsklasse (afdeling 14 §§ 456, 476 og 496).

Siden den humane sygeplejes indførelse i Danmark i 1876 har den danske sygeplejerskestand bestræbt sig på at gøre en indsats i det danske samfund svarende til tidens krav. På mange måder er der da også fra samfundets side givet udtryk for, at sygeplejerskernes arbejde værdsættes, men dette til trods har man hidtil ikke ment at kunne opfylde sygeplejerskernes ønske om fritagelse for den særstilling - såvel lønmæssigt som med hensyn til bolig og kost - de hidtil har haft i forhold til andre tjenestemænd.

Med de store krav, den lægevidenskabelige forskning i dag stiller til sygeplejersken, og

således som hendes uddannelse er tilrettelagt, og hendes arbejde har udviklet sig, synes der i det mindste ikke at være nogen rimelig begrundelse for fortsat at nægte hende fuld ligestilling med andre tjenestemænd med tilsvarende uddannelse og ansvar, og det er derfor vort håb, at lønningskommissionen vil se med velvilje på vort andragende, som vi vil være taknemmelig for ved en mundtlig drøftelse at få lejlighed til yderligere at kommentere.

København, den 30. december 1954.

Ærbødigst

For Rigshospitalets Sygeplejerske-Forening

Gunhild Kirchheiner

For Foreningen af militære Sygeplejersker

Erna Pedersen

For Foreningen af Sygeplejersker ved Statens Sindssygehospitalet

Ingrid Nielsen

For Foreningen af Sygeplejersker ved Statshospitalet i Sønderborg og ved Fødselsanstalten i Jylland

Karen Jacobsen

For Dansk Sygeplejeråd

Maria Madsen

MASKINMESTRENE FORENING

Bilag 10.

København, maj 1955.

Til lønningskommissionen af 1954.

Maskinmestrenes Forening tillader sig hermed at fremsætte følgende forslag til ændringer af lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, som vi anmoder den højtærede lønningskommission om at tage op til velvillig behandling.

1. del.

Bestemmelser gældende for samtlige tjenestemænd.

§ 5. *Lønfradrag i aspiranttid.*

Maskinmestre, der søger ansættelse som tjenestemænd, er maskinmestre med fuld - af dem selv bekostet - uddannelse, hvorfor det foreslås, at den nuværende reduktion i løn i en evt. aspiranttid bortfalder.

§ 6. *Ansættelsesbetingelser.*

Da *Maskinmestrenes Forening* må forudsætte en vis minimumsløn også for maskinmestre i statens tjeneste, foreslås det, at der for ansættelse som maskinmester forlanges, at den pågældende er i besiddelse af den højeste, teoretiske uddannelse samt bevis som maskinmester.

§ 12. *Konstitution.*

Det foreslås, at der ved konstitution i højere stilling ydes den for den højere stilling normerede løn, idet denne er fastlagt under hensyn til det med den højere stilling forbundne ansvar.

§ 36. *Tjenestebolig.*

Det foreslås, at der i bestemmelserne for tildeling af tjenesteboliger, for så vidt angår størrelsen af boligen, tages hensyn til, at maskinmestre normalt forbliver i samme stilling i en lang årrække.

§ 39. *Uniform.*

Det foreslås, at bestemmelserne for uniform for maskinmestre - herunder distinktioner m. v. - fastsættes efter de samme retningslinjer, som er gældende for officererne i handelsflådens skibe.

§ 84. *Stedtillæg.*

Da forskellen i størrelsen af leveomkostninger mellem hovedstad og provinsbyer næppe længere er særlig stor, foreslås det, at den nuværende graduering af stedtillægget ophæves.

§ 90. *Reguleringsstillæg.*

Da der i tjenstlig henseende stilles samme krav til en ugift som til en gift maskinmester, foreslås det, at reguleringstillægget bliver ens for begge kategorier.

2. del.

Lønningsregler for de enkelte styrelsesgrene.

1. *Maskinmestrenes almindelige lønplacering.*

Der stilles på nærværende tidspunkt ingen forslag til lønningsmæssig placering af de enkelte maskinmesterstillinger, men det fremhæves allerede nu, at maskinmesterstillingerne i den nuværende lov synes at være lønningsmæssigt placeret for lavt.

2. *Lønrelationen: Navigatør - maskinmester.*

Maskinmestrenes Forening anser bibeholdelsen af det nuværende lønforhold mellem navigatører og maskinmestre som et spørgsmål af allerstørste standsmæssige betydning. I en ændret tjenestemandsløve må skibsfører og øverste maskinmester (maskinchef) i samme skib derfor placeres i samme lønklasse med en »« og »»« vedtegning som nu; næste navigatør og næste maskinmester må placeres i samme lønklasse uden særlige vedtegninger o. s. fr.

3. del.

Ydelser til tjenestemænd udenfor den faste lønning.

§ 966. *Time- og dagpenge.*

Det foreslås, at bestemmelsen om, at dagpenge nedsættes efter 21 dages forløb, ikke får virkning i visse tilfælde, som f. eks. ophold med skib på værft.

§ 968. *Overarbejde og mistede fridage.*

Det foreslås, at bestemmelserne om overarbejde og mistede fridage får virkning for alle maskinmestre undtagen den øverste - maskinchefen.

§ 969. *Natpenge.*

Det foreslås, at tjenestetid om natten beregnes således at 7 timers effektiv tjeneste beregnes som 8 timer.

Ærbødigst

Maskinmestrenes Forening

P. b. v.

H. P. Larsen.

DANSK EMBEDSGARTNERFORENING

Bilag 11.

København F., den 17. januar 1957.

Til lønningskommissionen af 1954, finansministeriet, Christiansborg slotsplads 1, K.

Dansk embedsgartnerforening tillader sig herved at rette en opfordring til den ærede lønningskommission om en lønmæssig bedre placering af de under staten ansatte ledende gartnere under fængselsvæsen, sindssygehospitalet, sygehuse, forsorgsinstitutioner, de kgl. haver m. v., idet vi skal påpege, at disse stillingers normering ikke står i rimeligt forhold til de krav, der stilles til stillingerne og det ansvar, der knyttes dertil. Vi skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at disse gartneres arbejdsområde ikke alene har æstetiske mål, men også har økonomiske, kulturelle og rekreative mål. Da

statens lønninger imidlertid er bestemmende for aflønning af institutionsgartnere m. fl., vil en lønmæssig bedre placering af stats-tjenestemænd også blive til gavn for de af vore medlemmer, som er institutionsgartnere o. lign.

Som yderligere begrundelse for nærværende opfordring skal eksempelvis anføres, at slotsgartnerne ved Bernstorff, Charlottenlund, Gråsten og Sorgenfri slotshaver også - uden vederlag - varetager hvervet som tilsynsførende med bygningerne i de respektive slotshaver og herfor bl. a. har særskilt regnskabsaflæggelse over for ministeriet.

Endvidere skal anføres, at vi finder det urimeligt, at en del af vore statsansatte medlemmer blev lønmæssigt deklareret ved revi-

sionen af tjenestemandsløven i 1946, da de blev stående på deres hidtidige lønninger, medens andre tjenestemænd i samme lønklasser blev opnormeret til højere lønninger.

Ikke alene var dette en deklassering af disse tjenestemænd i forhold til andre tjenestemænd, men det var også en underkendelse af gartnerfaget som helhed, hvilket formentlig skyldtes dårlige organisationsforhold for gart-

ner og myndighedernes deraf følgende manglende kendskab til embedsgartnerstandens uddannelsesforhold m. v. sammenlignet med andre fag, og man skal derfor tillade sig at anmode den ærede lønningskommission om til sin tid at få foretræde for kommissionen for nærmere at redegøre for disse forhold.

Alfr. Carlsen.

DEN DANSKE KØBSTADFORENING

Bilag 12.

København V., den 26. januar 1956.

Lønningskommissionen af 1954, finansministeriet, Christiansborg slotsplads 1, K.

I § 25, stk. 2, i lov nr. 414 af 12. juli 1946 om lønninger m. m. for folkeskolens lærere er det bl. a. fastsat, at undervisningsministeren kan forlange, at der ved nyopførte skoler i købstadkommuner skal indrettes tjenestebolig for lederen. Med hjemmel heri er det ved undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 502 af 28. september 1946 i 3. stykke, 1. afsnit, bestemt, at der ved nyopførte købstadskoler skal indrettes tjenestebolig for lederen, for så vidt der ikke forud foreligger tilladelse fra undervisningsministeriet til, at indretning af tjenestebolig undlades.

I anledning af en række henvendelser til købstadforeningen som følge af de krav, der med den nævnte hjemmel af undervisningsministeriet er stillet med hensyn til opførelse af tjenesteboliger ved nyopførte købstadskoler, har købstadforeningens bestyrelse forhandlet med undervisningsministeren om sagen og herunder bl. a. fremført, at man ikke mindst under de nuværende økonomiske forhold må anse det for mindre rimeligt, at købstadkommunerne skal forpligte sig til at opføre efter omstændighederne ret kostbare tjenesteboliger til skoleledere ved nyopførte skoler, ligesom man har peget på den konsekvens, et krav om tjenesteboliger til skoleledere vil kunne have med hensyn til tilsvarende ønsker fra ledende kommunale tjenestemænd.

Da undervisningsministeren ikke har ment at kunne give tilsagn om en lempelse af den

af ministeriet hidtil fulgte praksis i spørgsmål om opførelse af tjenesteboliger for skoleledere, og da købstadforeningens bestyrelse af principielle og økonomiske grunde må anse det for uheldigt, at lærerlønningsloven hjemler undervisningsministeriet bemyndigelse til mod vedkommende byråds ønske at stille krav om opførelse af nævnte tjenesteboliger, har købstadforeningens bestyrelse på sit den 13. januar 1956 afholdte møde vedtaget at henstille til lønningskommissionen, at bestemmelsen i lærerlønningslovens § 25, stk. 2, 3. pkt., ændres således, at tjenestebolig kun vil være at opføre, såfremt vedkommende byråd giver sin tilslutning hertil.

Bestyrelsen skal endvidere tillade sig at henlede kommissionens opmærksomhed på bestemmelsen i lærerlønningslovens § 36, hvorefter undervisningsministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen for en kommunes hele skolevæsen eller dele deraf kan godkende højere lønninger end de i lovens §§ 32-35 fastsatte. Sådanne forhøjelser kan dog ikke medføre nogen forhøjelse af statens udgifter til lærerlønninger, ligesom de ikke kommer i betragtning ved pensionsberegningen. I sin udtalelse vedrørende § 36 bemærkede lønningskommissionen af 1943 (jfr. den kommenterede lærerlønningslov ved Th. Gimsing), at kommissionen »finder anledning til at fremhæve, at de nu foreslåede almindelige lønningsforhøjelser og de foreslåede lønninger for de højere klasser naturligt må føre til, at de kommunale tillæg helt eller delvis inddrages. Kommissionen må finde det rigtigst, at dette sker i forbindelse med

gennemforeisen af de nye lønninger, idet det vil være langt vanskeligere senere at foretage inddragning eller nedsættelse af lønnen«.

I den tid, der er forløbet, siden lærerlønningssloven trådte i kraft, har byrådene - navnlig på baggrund af den herskende lærermangel - i ret vidt omfang set sig nødsaget til at efterkomme anmodninger om nye kommunale løntillæg. Da det er bestyrelsens principielle opfattelse, at lønninger til folkeskolens lærere endeligt bør fastlægges i lærerlønningssloven, og da lønningskommissionens

forudsætning om, at det ville være muligt helt eller delvis at inddrage de kommunale løntillæg, ej heller har holdt stik, har bestyrelsen derfor i sit ovennævnte møde endvidere vedtaget at henstille til kommissionen, at bestemmelsen i § 36 udgår af en kommende lærerlønningsslov.

P. b. v.

Woldhardt Madsen.

; S. Hjarsø.

DANSK SOCIALRADGIVERFORENING

Bilag 13.

København, den 6. april 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Dansk Socialrådgiverforening tillader sig herved at anmode den ærede kommission om at tage socialrådgivernes lønmæssige placering inden for staten op til revision med en forbedring for øje, idet foreningen stærkt må fremhæve socialrådgivernes utilstrækkelige lønmæssige placering i forhold til uddannelsen og arbejdets særlige karakter.

Som motivering herfor skal man henvise til det følgende.

Socialrådgivernes arbejde og ansvar.

Socialrådgivere har til opgave individuelt at yde ethvert menneske, der søger hjælp, personlig støtte, praktisk rådgivning og bistand samt hensigtsmæssig vejledning inden for alle grene af socialt arbejde.

For at være i stand til at yde den mest konstruktive hjælp må socialrådgivere være trænet til at kunne finde frem til de dybere liggende vanskeligheder og problemer, der ofte skjuler sig i klientens forhold til omgivelserne, herunder arbejdspladsen.

Medens man i tidligere tider alene havde for øje at udbedre skader, gør man i de senere år i stigende grad en indsats for at hindre, at skaderne opstår. Det bliver gang på gang fremhævet, hvor stor betydning dette arbejde har for det enkelte menneske, og at samfundet kan spare betydelige summer, dersom der socialt og lægeligt sættes rettidigt

ind. Det er en af socialrådgivernes vigtigste opgaver at formidle de mangeartede forebyggende og sociale foranstaltninger iværksat, så såvel den enkelte - som samfundet spares.

Udviklingen gennem de senere år har også medført, at den hjælpsøgende ikke mere betragtes som en isoleret person, men som et led af sin familie og videre som et led af samfundet. Arbejdet for og med hver ansøger omfatter således nu i højere grad end tidligere også den hjælpsøgendes milieu, hvorfor der stilles større og større krav til socialrådgiveren såvel med hensyn til modenhed, selvstændighed og ansvarsbevidsthed, som til hendes/hans konkrete viden.

Bevilgende institutioner og myndigheder er i vid udstrækning henvist til at bedømme sagerne ud fra socialrådgivernes redegørelser, indstillinger og forslag, og disse er således af afgørende betydning for de enkelte institutions administration af de midler, de forvalter.

Inden for en række institutioner står socialrådgivere i nært samarbejde med læger, psykologer og andre, der - hver med sin specialviden - drøfter de foreliggende muligheder og de veje, der skønnes mest hensigtsmæssige i hvert enkelt tilfælde for de hjælpsøgendes revalidering, såvel fysisk, psykisk som socialt.

Inden for alle felter gør socialrådgiverne en indsats for, at de enkelte patienter eller klienter selv arbejder med, når de atter skal

klare sig selv, om det så er efter en længere sygdoms- eller arbejdsløshedsperiode, invalidering fysisk eller psykisk, økonomisk deroute etc., og hvad enten der er tale om igangsætning, optræning, uddannelse eller tilpasning til samfundet. Man arbejder for stabilisering af familierne - herunder også af de økonomiske forhold - og man søger at udnytte de produktive og positive kræfter, der findes hos den enkelte og i samfundet. Hjælp til selvhjælp for den enkelte bliver derigennem en hjælp til - og en besparelse for - samfundet.

I denne forbindelse skal foreningen tillade sig at henvise til de i bilag 1 optagne uddrag af en række betænkninger, hvori man klart går ind for ansættelse af socialrådgivere som et nødvendigt og vigtigt led i samfundets arbejde for syge og vanskeligt stillede. Det gælder således de erhvervshæmmede, de syge, enkerne, den tilpasningsvanskelige ungdom og mange andre.

Ved udarbejdelsen af disse betænkninger har medvirket en række sagkyndige med vidt forskellig uddannelse og virke: embedsmænd, læger, jurister o. s. v., men alle er enige i, at den uddannelse, socialrådgiverne har, gør dem særligt egnede til at sætte ind på en række sociale områder.

Det er i de senere år erkendt i næsten alle lande, at ekspansionen inden for den sociale lovgivning må følges af de bedste uddannelsesmuligheder for det personale, som er ansvarlig for, at klienterne får den mest effektive hjælp og vejledning, samtidig med at de midler, der er til rådighed, udnyttes så rationelt og rigtigt som muligt. Fra flere sider fremhæves yderligere, at socialrådgivernes arbejde har vist sig at være af største betydning ikke mindst, når et land var i økonomiske vanskeligheder.

Som det fremgår af ovenstående, påhviler der enhver socialrådgiver et stort ansvar, der dog vanskeligt kan måles, vejes eller på anden konkret måde udregnes.

Der er tale om et ansvar til tre sider:

- a) over for klienten og hans milieu,
- b) over for den eller de institutioner, hvis hjælpeforanstaltninger evt. skal træde i funktion og
- c) over for samfundet.

Socialrådgiveren er imidlertid gennem sin uddannelse kvalificeret til at påtage sig et sådant ansvar.

Socialrådgivernes uddannelse.

Uddannelsen, der varer 3 år, finder sted dels på Den sociale Skole og dels på en række sociale institutioner. Skolen hører under socialministeriet.

Før optagelsen på Den sociale Skole kræves bevis for gennemgået kursus i dobbelt bogholderi, bestået samaritterkursus samt kendskab til maskinskrivning. Den 3-årige uddannelse er i øvrigt tilrettelagt således: Første år praktisk uddannelse i 2 sociale institutioner, hver i 6 måneder. I de to efterfølgende års teoretiske og praktiske studietid lægges der afgørende vægt på at give eleverne konkret viden først og fremmest vedrørende den sociale lovgivning, men også inden for lægelige - herunder psykiatriske - juridiske og økonomiske områder samt inden for psykologi og en række praktiske fag.

Da det er af allerstørste betydning, at de, der søger ind på Den sociale Skole, er i besiddelse af en vis modenhed og erfaring, er laveste aldersgrænse for optagelse på skolen 22 år, men gennemsnitsalderen har i de sidste år ifølge skolens statistik været 26 år. Det er endvidere et faktum, at en del af skolens elever før optagelsen har en anden afsluttet uddannelse og/eller praksis bag sig, f. eks. som børnehavelærere, sygeplejersker el. lign.

Uddannelsen koster 35 kr. pr. måned, og eleverne er afskåret fra at have arbejde i studietiden, såvel om dagen som om aftenen. Såvel de første 12 måneders praktiske arbejde som de efterfølgende 11 måneder på skolen er prøvetid inden for hvilket tidsrum, der afholdes 2 standpunktsprøver.

Prøvetiden har vist sin store betydning derved, at der gennem alle årene har været elever, som har måttet forlade skolen, fordi de ikke var i besiddelse af tilstrækkelig teoretisk og praktisk dygtighed. Den sidste måned af skoletiden afholdes såvel skriftlig som mundtlig eksamen.

Kravet om en adækvat social uddannelse og socialrådgiverarbejdets særlige karakter står imidlertid i et tydeligt misforhold til den løn, som udbetales.

Socialrådgivernes lønmæssige placering.

Hovedparten af socialrådgivere ansat under staten er lønmæssigt placeret i assistentklassen, hvor grundløn og alderstillæg andrager følgende yderbeløb: 2 670-3 750 kr.

En mindre del aflønnes som socialrådgiver I (3 420-5 100 kr.) og forsorgssekretær (3 420-5 580 kr.). En enkelt inden for særforsoeren er aflønnet med grundløn 7 800 -9 000 kr.

Inden for mødrehjælpsinstitutionerne er socialrådgivere som ledere af provinsinstitutioner og adoptionscentral lønnet med begyndelsesgrundløn 5 700 kr. og slutgrundløn 7 200 kr. Endvidere har socialrådgiverne i praksis mulighed for advancement til fuldmægtig eller filialbestyrer (5 040-5 760 kr.). Enkelte aflønnes som ekspeditionssekretærer (6 000-6 600 kr.).

Under henvisning til det i de foregående afsnit nævnte er det indlysende, at socialrådgiverfaget ikke med rimelighed kan henregnes til kontorfaget, og socialrådgivere aflønnet som assistenter oppebærer således ikke en løn, der svarer dels til deres arbejde og ansvar og dels til deres uddannelse og de dermed forbundne udgifter.

Alangelen på socialrådgivere.

Inden for en række institutioner, som f. eks. statens sindssygehospitaler, mødrehjælpsinstitutionerne, arbejdsanvisningskontorerne og inden for fængselsvæsenets institutioner gør mangelen på socialrådgivere sig føleligt gældende.

Flere steder ligger socialrådgiverarbejdet stille - hvilket ikke mindst er til skade for klienterne. Andre steder har man for at få arbejdet udført set sig nødsaget til at ansætte juridiske sekretærer til det direkte rådgivende arbejde. Denne ordning gælder f. eks. for mødrehjælpsinstitutionerne, men er af institutionerne selv fremhævet som fordyrende og mindre hensigtsmæssig, idet juristernes uddannelse som bekendt ikke på samme måde som socialrådgivernes direkte er lagt an på det egentlige rådgivningsarbejde.

Samfundet må have en naturlig interesse i at råde bod på disse utilfredsstillende forhold, og derfor er det ubetinget nødvendigt at få lønpolitikken ændret således, at der kommer tilstrækkelig tilgang til faget. Dette vil næppe ske, før der består et rimeligt forhold mellem krav og løn.

Allerede i 1949 var forholdene så alvorlige, at samtlige mødrehjælpsinstitutioners bestyrelser til socialministeriet indsendte et fælles forslag om forbedring af socialrådgivernes lønmæssige placering ved ansættelsen (3 060

kr. stigende til 3 780 kr.), ligesom man gik ind for advancementsstillinger, idet det ikke er mindre vigtigt at kunne beholde den velkvalificerede arbejdskraft.

Imidlertid fik man afslag, men resultatet er som nævnt, at der stadig findes et ikke ubetydeligt antal ubesatte socialrådgiverstillinger inden for mødrehjælpsinstitutionerne.

Kommentarer til lønforslag.

Da socialrådgiverarbejdet fortsat udbygges, og kravene til den enkelte socialrådgivers selvstændighed og arbejdspræstation er i stadig stigning, må Dansk Socialrådgiverforening stærkt fremhæve, at tiden forlængst er inde til en forbedring af de statslønnede medlemmers lønforhold.

Såvel uddannelsesmæssigt som arbejdsmæssigt har socialrådgiverne krav på, at der gives dem bedre lønmæssig placering, en såvel højere begyndelses- som slutløn.

De enheder, som socialrådgiverne er, eller ønskes ansat i, er ofte så små, at det er umuligt at opnå naturligt advancement, og derfor må der kræves en samlet lønramme for socialrådgivere, der ikke indtager topstillinger som kontorchefer, leder af mødrehjælpsinstitutioner m. v.

Mangelen på advancementsstillinger gør sig imidlertid også gældende inden for institutioner, der har gennemgået ekspansiv udvikling. Socialrådgivere er her ansat med korte intervaller, hvilket medfører, at der ikke blandt dem er den normale aldersfordeling, som ellers giver mulighed for at nå frem til advancementsstillinger.

Uddannelses- og derfor også lønmæssigt kan der drages sammenligninger mellem socialrådgivere og lærere.

Da de første socialrådgivere blev ansat, overvejede man at aflønne dem som sygeplejersker, fordi socialrådgiverne specielt var tænkt ansat inden for hospitalerne, og fordi faget dengang udelukkende var et kvindeerhverv.

Imidlertid opgav man denne tanke, bl. a. fordi uddannelsesvilkårene for de to fag ikke kan sammenlignes. Sygeplejeeleverne får som bekendt kost og logi og tjenestedragt foruden en stigende løn under hele uddannelsen. Socialrådgiveruddannelsen er som anført end ikke vederlagsfri. Dertil kom, at der også uddannedes mandlige socialrådgivere. I de

senere år er antallet af mandlige socialrådgivere steget, men de er endnu i mindretal inden for faget. Dette skyldes utvivlsomt, at socialrådgivernes lønmæssige placering i dag ikke er tilfredsstillende, hvilket ikke mærkes mindst blandt forsørgere.

Med hensyn til læreruddannelsen da består denne ligesom socialrådgiveruddannelsen både af en praktisk og teoretisk del. Medens uddannelsen af lærere er 4-årig for ikke-studerter og 3-årig for studenter, er uddannelsen af socialrådgivere 3-årig for såvel studenter som ikke-studerter, (40-50 pct. af Den sociale Skoles elever har studentereksamen). Lærerne kan dimitteres allerede i en alder af 22 år, hvorimod socialrådgiverne er mindst 25 år. Endelig skal anføres, at socialrådgiveruddannelsen ikke er vederlagsfri.

Optagelse på et seminarium kræver modenhed og egnethed, hvilket bl. a. afgøres efter samtaler, lægeerklæring, tilfredsstillende vidnesbyrd og bestået optagelsesprøve, der dog ikke omfatter studenter eller personer med en ligestillet eksamen, såfremt eksaminerne i øvrigt skønnes tilfredsstillende. Den sociale Skole lægger ved optagelsen ligeledes vægt på egnethed, modenhed, sundhedstilstand o. s. v. Optagelsesprøven er midlertidig suspenderet, men en eksamenskarakter over en vis grænse har aldrig i sig selv berettiget ansøgere til optagelse på skolen. I de tilfælde, hvor vedkommende ikke findes at opfylde de personlige krav meddeles der afslag.

Kriterierne for optagelse på Den sociale Skole er således på den ene side vidt spændende, idet der ikke kun kræves en bestemt tidligere uddannelse, afgangseksamen med en bestemt karakter eller en bestået optagelsesprøve. På den anden side er optagelsesbetingelserne et nåløje, idet der i meget høj grad skal lægges vægt på de personlige egenskaber.

Med henvisning til det i øvrigt anførte (pag. 3) vedrørende socialrådgivernes uddannelse skal pointeres, at det virker særdeles urimeligt, at færdiguddannede socialrådgivere i en alder af 25 år skal lønnes dårligere end 3 år yngre lærere, ikke mindst taget i betragtning, at socialrådgivere, før deres uddannelse som socialrådgiver påbegyndes, har en anden uddannelse eller praksis bag sig, som kommer deres senere virke som socialrådgivere til gavn.

Lønforslag.

Dansk Socialrådgiverforening skal derfor som aflønning af socialrådgivere stille følgende forslag:

Aflønning som købstadlærere og en lønramme, der i sig selv indebærer automatisk avancement.

Lærerne har ganske vist ikke i øjeblikket en lønramme som anført, men ud fra de nuværende forhold vil en lønramme starte med begyndelsesgrundløn 3 300 kr. Det vil heretter være naturligt om stigningerne hvert 3. år udgjorde 360-indtil 4 020 kr. og 420-indtil 5 700 kr.

Da foreningen imidlertid er ubekendt med de forslag, som fremsættes af lærerorganisationerne, skal det her pointeres, at socialrådgivere i henhold til omstående naturligt må følge de evt. forbedringer af lærerlønningerne, som måtte komme ifølge den ventede lønreform.

Samtidig skal Dansk Socialrådgiverforening stærkt fremhæve den hidtidige mangel på advancementsstillinger. Da der kun i meget begrænset form har været mulighed for avancement, må foreningen med rette også kræve et passende antal advancementsstillinger. Placering af disse stillinger vil for en stor del være afhængig af institutionernes art, men man kan i denne forbindelse henvise til psykologerne, der f. eks. inden for fængselsvæsenet avancerer fra 3 600-5 760 kr. til 5 700-7 500 kr.

Inden for fængselsvæsenet vil man i øvrigt foreslå avancement til forsorgsleder og finder her den lønklasse, som omfattes af tjenestemandslovens § 582 anvendelig (5 400-7 200 kr.).

Inden for mødrehjælpsinstitutionerne skal man henvise til det under »Socialrådgivernes nuværende lønmæssige placering« oplyste, idet man dog må anse det for naturligt, at alle ledere af mødrehjælpsinstitutioner aflønnes med grundløn 7 800-9 000 kr. (kontorchef I).

Foreningen anser det i øvrigt for naturligt, at der gives socialrådgivere, der gennem flere års praksis har erhvervet indgående kendskab til den institution, de arbejder i, og som desuden har evner for ledende og mere administrativt betonet arbejde, mulighed for avancement på linje med tjenestemænd med anden uddannelse.

Stillingsbetegnelser.

Vedrørende stillingsbetegnelserne i tjenestemandsløven skal man samtidig foreslå, at »Socialrådgiver« kendetegner stillinger for eksaminerede socialrådgivere, udgået fra Den sociale Skole, uanset at ordet i forvejen er en eksamensbetegnelse. De socialrådgivere, der avancerer til højere stillinger (fuldmægtig, ekspeditionssekretær m. v.) bør antage de sædvanlige stillingsbetegnelser.

Inden for fængselsvæsenet bør stillingsbetegnelsen for socialrådgiver dog være forsøgssekretær og forsøgsleder, da betegnelsen forsøgsassistent er praktisk og sproglig uheldig.

Til slut skal man ikke undlade at henlede opmærksomheden på, at de for socialrådgivere under staten så påkrævede forbedrin-

ger såvel af begyndelsesløn som af avancementsmuligheder er normgivende for en række institutioner, der ikke omfattes af tjenestemandsløven, samt for visse private institutioner, og at de utilfredsstillende lønforhold således rammer et betydeligt antal socialrådgivere.

Såfremt samfundet fortsat ønsker at gøre brug af socialrådgivere inden for socialpolitikens områder, må der nødvendigvis finde en rimelig lønmæssig placering sted.

Foreningen vil gerne have lejlighed til mundtlig at uddybe sine synspunkter.

København, den 6. april 1957.

P. f. v.

Erik Andersen.

HANDELS- OG KONTORFUNKTIONÆRERNES
FORBUND I DANMARK

Bilag 14.

Henvendelse til statens lønningskommission.

Hovedbestyrelsen foreslår følgende:

Handels- og Kontorfunktionærernes Forbunds 17. ordinære kongres, afholdt i dagene 25.-28. august 1957, der indgående har drøftet uddannelsesforholdene og løn- og arbejdsvilkårene for statens kontorfunktionærer, opfordrer statens lønningskommission til at søge følgende vigtige reformer gennemført:

1. En regulær læringeuddannelse, omfattende både en teoretisk og praktisk uddannelse for alle unge i statstjenesten.
2. En forbedret lønmæssig placering for kontorgruppen, således at aspirantordningen, kontorist- og kontorassistentklassen afskaffes med fremtidig aflønning som assistent og overassistent.
- Vi peger samtidig på, at oprettelse af flere fuldmægtigstillinger for kontorfunktionærer vil være rimelig og naturlig inden for adskillige statsområder.
3. Lige løn for arbejde af samme værdi bør gennemføres for alle uden hensyn til køn

og forsørgerforhold, og lige ret til avancement må sikres.

4. Statens lønssystem bør forenkles, og en forbedring af alderstillægs ordningen med udbetaling af alderstillæg hvert år gennemføres.
5. De nugældende stedtillæg bør indarbejdes i grundlønnen, og med den skete prisudvikling bør den højeste sats anvendes.
6. Sikring af reallønnen bør ske gennem ydelse af reguleringstillæg og konjunkturtillæg.
7. Ved aftjening af lovpligtig værnepligt bør alle oppebære fuld løn.
8. Kvinder bør sikres 4 måneders valgfri barselshvile med fuld løn.
9. Fuld overarbejdsbetaling for alt overarbejde i statens tjeneste.
10. Feriereglerne bør forbedres, således at alle personer over 45 år har ret til 4 ugers ferie.
11. Alle statsansatte bør have ret til en konjunktursikret pension.

Roskilde, den 25. september 1957.

*Til Lønningskommissionen, Fiansministeriet,
Slotsholmen, K.*

I anledning af den ærede lønningskommissions revision af tjenestemandsløven af 1946, tillader Tilsynsmesterforeningen sig at henlede kommissionens opmærksomhed på vedlagte afskrift af skrivelse af 8. december 1954 fra socialministeriet til nærværende forening.

I skrivelsen har socialministeriet efter udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet fundet det berettiget, at der blev foretaget en lønmæssig omplacering af tilsynsmestrene under hensyn til tilsynsmestrenes ændrede arbejdsforhold.

I denne forbindelse skal foreningen henlede kommissionens opmærksomhed på, at antallet af tilsynsmestre nu er 48 imod 22 i 1954. Endvidere at der efter de nye arbejderbeskyttelsesloves ikrafttræden den 1. april 1955, er sket en yderligere udvidelse af tilsynsmestrenes arbejdsområde og dermed forøget ansvar.

Foreningen skal derfor anmode den ærede lønningskommission om at disse forhold må blive taget i betragtning ved tilsynsmestrenes fremtidige lønmæssige placering.

P. f. v.

A.B. Olesen.

SOCIALMINISTERIET,
SEKRETARIATET

Underbilag 1 (til bilag 15).

København K., den 8. december 1954.

*Foreningen af kedelbesigtigelsesmænd
i Danmark.*

I et gennem direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet hertil indsendt andragende af 1. november 1954 har foreningen anmodet om, at socialministeriet i forslag til normeringslov for 1955-56 fremsætter forslag om en ændring af den lønmæssige placering af kedelbesigtigelsesmændene (fremtidigt tilsynsmestrene), således at der i tjenestemandsløvens § 214 b optages 5 stillinger som tilsynsmestre med en grundløn på 6 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 6 600 kr., og at de i tjenestemandsløvens § 215 optagne 6 stillinger som kedelbesigtigelsesmænd af 1. grad med en grundløn på 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. til 5 760 kr. fremtidigt benævnes tilsynsmestre samtidig med, at deres antal forøges til 10.

Foreningen har i sit andragende henvist til, at kedelbesigtigelsesmændenes arbejdsområde, siden de i 1932 overgik til tjenestemandsansættelse, er undergået væsentlige ændringer, samt til, at antallet af kedelbesigtigelsesmænd (tilsynsmestre) ved de nye

arbejderbeskyttelsesloves ikrafttræden den 1. april 1955 må forventes at blive betydeligt forøget.

Direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet har ved sagens fremsendelse hertil bekræftet, at det er rigtigt, at direktoratet i stadig stigende grad har inddraget kedelbesigtigelsesmændene i det almindelige tilsynsarbejde og dermed lagt et større ansvar på disse. Direktoratet har dog samtidig henvist til, at det tidligere over for ministeriet i forbindelse med direktoratets indstilling om normeringer som følge af de nye arbejderbeskyttelseslove har udtalt, at direktoratet under hensyn til, at der nu sidder en lønningskommission, der bl. a. har til opgave at afgøre de forskellige stillingers lønmæssige placering, ikke har ment at burde foreslå ændringer i den nu lovhjemlede lønmæssige placering af de forskellige personalegrupper, selv om gode grunde kunne anføres for sådanne ændringer.

I dette synspunkt er ministeriet enig med direktoratet.

I sin fornævnte indstilling om normeringer som følge af de nye arbejderbeskyttelseslove har direktoratet imidlertid henstillet, at 7 af

de 25 stillinger, hvormed man har foreslået antallet af normerede stillinger som tilsynsmestre forøget, normeres i lønningsklassen med grundløn 5 040 kr., stigende hvert 3. år med 360 kr. til 5 760 kr. Direktoratet har herved uden at røre ved den pågældende gruppes placering søgt at skabe en forbedring af et antal kedelbesigtigelsesmænds lønnings- og pensionsvilkår.

Denne nynormering er ministeriet sindet at følge i sit forslag til normeringer i anledning af de nye arbejderbeskyttelseslove.

I denne anledning skal man meddele, at

socialministeriet under dags dato har gjort finansministeriet bekendt med foranstående, idet man næst at meddele, at socialministeriet i løbet af kort tid vil fremkomme med de sidstnævnte normeringsforslag, har anmodet finansministeriet om at ville lade det af foreningen rejste principielle spørgsmål om en fremtidig anden lønningsmæssig placering af tilsynsmestrene optage **til** overvejelse i lønningskommissionen.

Johan Strøm.

/ E. Lassen.

FORENINGEN TIL BESKYTTELSE AF VIDENSKABELIGT ARBEJDE

Bilag 16.

1. november 1957.

Til Lønningskommissionen af 1954, Finansministeriet, Slotsholmsgade 10, K.

Foreningen til beskyttelse af videnskabeligt arbejde tillader sig herved at henvende sig til lønningskommissionen for at henlede kommissionens opmærksomhed på de særlige forhold, der gør sig gældende for videnskabeligt arbejdende tjenestemænd, forhold, som efter vor mening nødvendigvis må medføre en gennemgribende forbedring af de statsansatte videnskabsmænds arbejds- og lønningsmæssige forhold ved den forestående revision af tjenestemandsløven.

Vor forening omfatter over 1 000 danske videnskabsmænd af alle fag, hvoraf en væsentlig del er statsansatte; dens hovedformål er at arbejde for en forbedring af videnskabsmændenes økonomiske kår.

Tjenestemandsansatte videnskabsmænd findes foruden ved de højere læreanstalter tillige ved statens arkiver, biblioteker og museer, ved statens hospitaler samt ved en række selvstændige teknisk/videnskabelige forskningsinstitutioner (Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, Danmarks Geologiske Undersøgelse, Danmarks Pædagogiske Institut, Geodætisk Institut, Meteorologisk Institut, Statens Byggeforskningsinstitut, Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur, Statens forstlige Forsøgsvæsen, Statens Forsøgsmejeri, Statens Husdyrbrugsforsøg, Statens

Seruminstitut etc.). I alt drejer det sig om ca. 1 000 videnskabsmænd i statens tjeneste. Med de forskellige tjenestemandsoverorganisationer, der varetager disse videnskabsmænds forhandlingsret over for myndighederne, har vor forening et snævert samarbejde; vor henvendelse er drøftet med disse og fremkommer således som et samlet udtryk for de hovedkrav, danske videnskabsmænd må forlange gennemført ved den forestående revision af tjenestemandsløven.

De nedenfor anførte betragtninger gælder de tjenestemandsansatte videnskabsmænd, men har også direkte konsekvenser for flere hundrede videnskabsmænd (undervisningsassistenter, universitetsadjunkter, lektorer) der er ansat på timeløn eller på midlertidig, honorarlønnet basis. Disse honorarer er oftest fastlagt på grundlag af tjenestemandslønningerne, blot er disse grupper endnu ringere stillet end de tjenestemandsansatte.

De statsansatte videnskabsmænds arbejdsbyrde falder for de flestes vedkommende på to hovedområder. De skal for det første sørge for den meget ansvarsfulde undervisning af de nye generationer af akademikere, eller gennem konsulentvirksomhed o. lign. virke som vejledere for de mange allerede uddannede, der nu arbejder spredt ud over landet, og herudover deltage i institutternes administration og almindelige rutinearbejde. Men dernæst omfatter deres arbejde også en

personlig og selvstændig forskningsvirksomhed.

Videnskabsmændene betragter denne sidste del af deres arbejde som den væsentligste, idet den ikke alene danner hele fundamentet for deres øvrige virke, men tillige er af afgørende betydning for vort lands kulturelle stade og for de tekniske fremskridt, hvoraf samfundets udvikling afhænger. Denne bedømmelse af den videnskabelige forsknings betydning kommer da også til udtryk deri, at *ansættelse og avancement for videnskabsmænd overvejende eller udelukkende sker på basis af videnskabelige kvalifikationer og ikke på basis af eksamenskarakterer, anciennitet eller pædagogisk eller praktisk dygtighed*, — et forhold, der ikke kendes ved anden statsansættelse. Det er derfor af aldeles afgørende betydning ikke alene for vort samfunds trivsel som kulturstat, men også for den enkelte videnskabsmand, at der *levnes ham rigelige muligheder for løsningen af videnskabelige forskningsopgaver*.

For at imødekomme dette krav er det en uomgængelig forudsætning for det første, at de videnskabelige forskningsorganer forsynes med videnskabelig arbejdskraft i et sådant omfang, at *den enkelte videnskabsmands arbejde ikke helt eller blot overvejende beslaglægges af undervisning og rutinearbejde*, og dernæst, at videnskabsmændenes lønninger ligger på et sådant niveau, at de *ikke bliver tvunget til at påtage sig lønnede bierhverv, som hæmmer og forsinker det videnskabelige forskningsarbejde*.

Ingen af disse forudsætninger kan siges at være opfyldt i dag. På en lang række forskningsinstitutter både inden- og udenfor de højere læreanstalter er videnskabsmændene i den grad overbebyrdede med pligtmæssigt arbejde, at det videnskabelige arbejde næsten udelukkende udføres i fritid og ferier. En betydelig udvidelse af antallet af stillinger er derfor mange steder hårdt påkrævet, både i form af udvidelse af de ansattes tal og ved at omdanne løsere tilknytning på honorarlønnet basis til faste stillinger. I en del tilfælde vil dette naturligvis også kræve en udvidelse af de pågældende institutioner, hvilket også er hårdt tiltrængt.

Ikke mindre utilfredsstillende er videnskabsmændenes lønningsforhold. Her måtte man som mindstekrav kunne forlange, at videnskabelige tjenestemænd ikke var ringere

lønnet end andre akademiske tjenestemænd. Dette er imidlertid langt fra tilfældet. *De videnskabelige tjenestemænd er tværtimod blandt de dårligst lønnede akademisk uddannede tjenestemænd*. Efter den nugældende tjenestemandslov har de videnskabsmænd, der ansættes som tjenestemænd, en begyndelsesløn på (brutto) ca. 14 500 kr. om året og vil efter ca. 25 års forløb nå op på ca. 23 000 kr. om året. Den højeste lønklasse for videnskabsmænd (professorer o. lign.), som kun et fåtal af videnskabsmændene kan påregnes at avancere til, lønnes for tiden med ca. 27 000 kr. stigende til ca. 31 000 kr. om året. Kun til et ringe antal af disse lønninger er der knyttet bestillingstillæg eller honorarer, og disse er i reglen af yderst beskedne størrelse.

Disse ringe lønninger gør det umuligt for videnskabsmændene at opretholde en levestandard, der står i rimeligt forhold til deres lange og kostbare uddannelse, de gør det umuligt for ham at indkøbe de bøger, som er nødvendige, for at han kan følge med i sit fag, at sikre sig teknisk assistance, at afholde udgifter til studierejser o. s. v., altsammen udgifter som alle anerkender som nødvendige, og som ikke eller kun i ringe grad bæres af andre tjenestemænd. For den enkelte videnskabsmand betyder dette ofte en fortvivlet kamp mellem forpligtelser over for hjem og børn og hans videnskabelige forpligtelser. Forskellige lønningsstatistikere viser, at en væsentlig del af videnskabsmændene søger at supplere deres indtægter ved ekstrarbejde, som de kun påtager sig af økonomiske grunde, skønt det ofte er slet betalt og intet betyder for deres videnskabelige udvikling, men tværtimod beslaglægger deres tid i så høj grad, at det nødvendigvis må gå ud over det videnskabelige forskningsarbejde. Det er foreningens opfattelse, at *videnskaben på demie måde berøves en meget væsentlig arbejdskraft til stor skade for forskningens effektivitet*.

Hertil kommer imidlertid en anden, ikke mindre alvorlig konsekvens af videnskabsmændenes altfor beskedne lønninger. *Det er af aldeles afgørende betydning for rekrutteringen til de videnskabelige stillinger og dermed for videnskabens trivsel, at de bedst begavede unge opmuntres til at indtræde i videnskabens tjeneste*. Som forholdene er i øjeblikket virker videnskabsmændenes beskedne kår afskrækkende på mange unge. Dette gør sig

tydeligt gældende allerede i gymnasiet og medfører, at langt det overvejende antal studenter, og mellem dem mange af de bedst begavede, vælger studieretninger, som kan sikre dem en væsentlig højere indtægt end videnskabsmændenes. De usikre fremtidsudsigter for videnskabsmændene, som er en følge af, at man kræver en bred rekrutteringsbasis for et relativt ringe antal slutstillinger (jfr. Videnskabskommissionens betænkning, 3. del), vil også virke afskrækkende. Den opfattelse, at der altid, og netop blandt de bedst egnede, vil være et tilstrækkeligt antal idealistisk indstillede unge, som er villige til at bringe store økonomiske ofre for at kunne følge deres interesser, er i dag forældet. Videnskabsens voldsomme expansion og stedse stigende betydning for samfundets velfærd samt den udprægede realistiske indstilling hos nutidens unge, kræver, at videnskabeligt forsknings- og undervisningsarbejde vurderes som alt andet arbejde og lønnes efter fortjeneste.

Konkurrencen om arbejdskraft med de frie erhverv har allerede indenfor mange fag ført til en katastrofal mangel på videnskabelig arbejdskraft. Man har forsøgt at bøde herpå ved at afskaffe tjenestemandstillingerne inden for visse fag og erstattet dem med overenskomstmæssig ansættelse til væsentlig højere løn (ingeniører, læger etc.), men dels er den derved opnåede lønfordring ikke tilstrækkelig til at sikre videnskaben den *bedste* arbejdskraft, dels har disse ordninger medført en højst uheldig ulighed i videnskabsmændenes aflønning, en ulighed, som savner enhver saglig begrundelse og som kun kan opretholdes, fordi staten for visse grupper af videnskabsmænd næsten fuldt ud kan bestemme lønniveauet, da de pågældendes uddannelse udelukkende betinger ansættelse i stats- eller kommunale stillinger. Særligt påfaldende virker denne ulighed, hvor man ved en række institutter beskæftiger videnskabsmænd med forskellig uddannelse, der oppebærer forskellig løn for det samme arbejde. Dette er således tilfældet, hvor magistre er ansatte ved lægevidenskabelige eller polytekniske institutter, hvor denne ulighed klarest viser systemets urimelighed og ikke kan undgå at medføre åbne lønkonflikter.

Resultatet af denne forskelsbehandling har allerede vist sig ved en svigtende tilgang

af studenter til en række grundvidenskaber og en katastrofal mangel på kvalificerede ansøgere til de videnskabelige stillinger inden for disse fag. Dette gælder vel især inden for matematik, fysik og kemi, hvor den tekniske udvikling har skabt og i fremtiden vil skabe et forøget behov for forskere, men det gælder også for en lang række biologiske fag, hvor de fiskeribiologiske og landbrugsvidenskabelige forskningsinstitutter lider under en alvorlig mangel på kvalificeret arbejdskraft. Det er foreningens opfattelse, at *kun en ensartet og væsentlig højere aflønning af videnskabsmændene kan sikre en tilstrækkelig tilgang af videnskabelig arbejdskraft og en harmonisk fordeling af denne på alle videnskabens felter*. Dette sidste må betragtes som en helt afgørende betingelse for forskningens trivsel. En løsning, der kun giver de fornødne forbedringer til de videnskabsgrene, der for øjeblikket er af direkte betydning for den tekniske og økonomiske udvikling, eller hvor der allerede råder direkte mangel på arbejdskraft, vil være helt forfejlet. *Videnskaben må betragtes som en helhed*, og de anvendte videnskaber kan ikke udvikles, hvis de ikke bygger på de opnåede forskningsresultater inden for såvel de naturvidenskabelige som de humanistiske videnskabsgrene.

Danske videnskabsmænd må derfor, under henvisning til såvel nødvendigheden af at sikre den bedste del af vort lands forskerbegavelse for videnskaben som til nødvendigheden af at sikre disse forskere rimelige arbejdsvilkår, forvente, at lønningskommissionen i sin betænkning imødekommer følgende krav:

1) En *forøgelse af antallet af underordnede videnskabelige stillinger*, således at det nødvendige rutinearbejde kan fordeles på flere forskere og den enkelte videnskabsmand i større omfang end nu kan hellige sig den egentlige forskning.

2) En *forøgelse af antallet af slutstillinger*, således at dårlige advancementsmuligheder ikke holder værdifulde forskerbegavelse fra at forsøge at skabe sig en fremtid inden for videnskaben eller får dygtige forskere til at forlade videnskaben eller landet.

3) En væsentlig *forhøjelse af videnskabsmændenes lønninger på alle trin*. Slutstillingerne bør lønnes så højt, at videnskaben til enhver tid kan konkurrere med det private erhvervsliv om de bedst kvalificerede. Dette

må medføre, at lønnen i den højeste slutstilling (professorer o. lign.) kommer op på en størrelsesorden af ca. 60 000 kr. årligt.

4) *Lønningsånciennteten for videnskabsmænd må automatisk regnes fra kandidatåret*, idet det videnskabelige rekrutteringssystem ofte medfører, at tjenestemandsansættelse først finder sted, efter at den pågældende har kvalificeret sig videnskabeligt ved i en år-række efter sin eksamen at have arbejdet for inden- og udenlandske fonds midler, legater etc.

Gennemførelsen af de her anførte krav må anses som en nødvendig betingelse for, at videnskaben på en tilfredsstillende måde skal kunne opfylde sine samfundsmæssige funktioner. For ethvert kultursamfund er en højt udviklet forskning af eminent betyd-

ning, ja måske et spørgsmål om liv eller død. Adskillige lande har indset betydningen af gennem tilstrækkelig finansiering af videnskaben og gode leve- og forskningsvilkår for videnskabsmændene at fremme udviklingen, og resultaterne viser sig i form af en distancering af de lande, hvor der har været ført en sparepolitik over for den videnskabelige forskning. Dette er en meget realistisk baggrund for vor henvendelse.

Vi opfordrer den højtærede lønningskommission til at behandle de her fremdragne spørgsmål med al den alvor, som sagen fortjener.

P. f. v.

Torben Lund.

DEN DANSKE HANDELSSTANDS FÆLLESREPRÆSENTATION

Bilag 17.

15. november 1957.

Lønningskommissionen af 1954, Finansministeriet, Slotsholmsgade 10, K.

Fællesrepræsentationen tillader sig at rette henvendelse til lønningskommissionen i anledning af, at fællesrepræsentationen jævnligt fra tilsluttede foreninger og private virksomheder modtager klager over misforholdet mellem de i det private erhvervsliv gældende minimumslønninger for butik-, handels- og kontorlærlinge og de af de offentlige myndigheder fastsatte elevlønninger.

Til illustration af den store forskel mellem disse to grupper af lønninger skal vi oplyse, at der er givet os følgende konkrete tal, idet vi gør opmærksom på, at de anførte lærlingelønninger er lønningerne pr. 1. februar 1957:

	Lærlinge	Kommunerne	Postvæsenet
1. år	217 kr.	294 kr.	465 kr.
2. -	242 -	363 -	532 -
3. -	272 -	436 -	633 -

Vi gør opmærksom på, at det her drejer sig om et eksempel fra en provinsby, og når vi har medtaget den derværende kommunes elevlønninger, skyldes det ønsket om yderligere at fremhæve det betydelige spring

mellem lærlingelønnen, kommunens elevlønninger og de af postvæsenet betalte elevlønninger.

I praksis har denne betydelige forskel i det private erhvervsliv og de offentlige myndigheders lærlingelønninger bevirket, at det for de private virksomheder er overordentlig vanskeligt at få de nødvendige lærlinge inden for fornævnte tre fag, idet der selvsagt her er tale om en så betydelig lønmæssig konkurrence, at lærlingene i stort antal søger ind til de offentlige myndigheder og derved i tilsvarende grad forringer de private erhvervsvirksomheders muligheder for at sikre sig en konstant og helst forøget tilgang til fagene.

Fællesrepræsentationen vil derfor gerne anmode lønningskommissionen om under sine drøftelser vedrørende det offentlige lønninger at ville have opmærksomheden henvendt på dette forhold, der igennem flere år har medført betydelige vanskeligheder for det private erhvervsliv.

P. f. v.

C. V. Jernert.

/ B. Høegh-Guldberg.

16. november 1957.

Til statens lønningskommission.

Lands klubben for chauffører ved D.S.B.s rutebiler forsamlet til tillidsmandsmøde i Århus ønsker over for lønningskommissionen at udtale følgende:

Siden 1932 har D.S.B. drevet rutebilkørsel og personalet ved betjening af rutebilerne har gang på gang forsøgt at opnå ansættelse som tjenestemænd, men er altid blevet tilbagevist under henvisning **til**, at D.S.B. kun havde ruterne på et bestemt åremål ad gangen. Udviklingen har imidlertid vist, at rutebilsdriften er i stadig fremgang, hvilket sidst har givet sig udslag i, at der er oprettet et særskilt rutebilvæsen.

Vi ser derfor i dag, at hele ledelsen af D.S.B.s rutebilvæsen er tjenestemandsansat personale, nemlig rutebilchefen og flere driftsledere samt kontorpersonalet er tjenestemandsansat, medens chaufførerne ikke er tjenestemænd.

Vi henstiller derfor til den siddende lønningskommission at tage dette forhold i betragtning. Vi er af den formening, at D.S.B.s rutebilvæsen vil vokse i styrke, og vi kan derfor ikke godtage den henvisning til koncessionernes varighed, som vi hidtil er blevet stillet over for.

Vi ønsker endvidere at pege på, at udviklingen har vist, at tendensen **til** at rutebilerne overtager trafikken på flere jernbanestrækninger bliver mere og mere udpræget, vi kan derfor ikke godtage, at der stadig skal være så grel en forskelsbehandling på personalet ved skinnedriften contra landevejsdriften. Vi ønsker derfor, at der snarest tages skridt til at rette dette misforhold — det være sig ikke blot ansættelsesmæssigt, men også den økonomiske placering.

P. k. v.

Villy Hansen.

København i december 1957.

Til lønningskommissionen.

Ved nærværende skal vi til den ærede lønningskommission fremsende forslag til placering af vore stillinger inden for lønningsklasserne:

Til A. (11. lønningsklasse) henføres:

Stationsmestre I, ranger- og pakhusmestre I, lysterkykker i generaldirektoratet, overbaneformænd I, oversignalformænd I, overmekanikere, togførere og remiseformænd I.

Til B. (12. lønningsklasse) henføres:

Stationsmestre II, ranger- og pakhusmestre II, overbaneformænd II, oversignalformænd II, mekanikere, plantører, banehåndværkerformænd I, brofogeder og remiseformænd II.

Til C. (13. lønningsklasse) henføres:

Trafikekspedienter, ranger- og pakhusformænd, overkontorbetjente, baneformænd, banehåndværkerformænd II, banehåndvær-

kere (herunder nuværende overbanehåndværkere), signalformænd, signalhåndværkere, oversignalmontører, remiseformænd III, broformænd, bådsmænd, overskibsfyrbødere og skibsfyrbødere.

Til D. (14., 15. og 16. lønningsklasse) henføres:

Overportører, stationsbetjente (jfr. i øvrigt forslag om bortfald af stillingsbetegnelse) portører, togbetjente, portnere, kontorbetjente, overchauffører, banenæstformænd, banebetjente, brobetjente, banearbejdere, banevogtere, signalnæstformænd, signalmontører, signalbetjente (som forslag vedrørende stationsbetjente) signalarbejdere, magasinæstformænd, magasinpassere, magasinarbejdere, remisenæstformænd, remisearbejdere, vognopsynsmænd, overmatroser og matroser.

P. h. v.

Ærbødigst

P. Madsen.

Til A. (11. lønningsklasse).

Med undtagelse af vort forslag om oprykning af togførere til 11. lønningsklasse, er de anførte stillinger allerede placeret i lønningsklassen og angår for disses vedkommende alene ønsket om en forøgelse af antallet.

Vi søger om oprykning af 3 stillinger som remiseformænd ved henholdsvis Århus motorremise, Enghave mdt. og Helgoland mdt. mod afskrivning af 3 remiseformandsstillinger i 13. lønningsklasse, samt en pakhusmesterstilling ved centralmagasinet på centralværkstedet i København til denne lønningsklasse.

Til forslaget om togførernes oprykning i 11. lønningsklasse skal vi anføre, at togførergeringen er undergået store forandringer og placerer meget større ansvar på den enkelte udøver, således at en placering i nærværende lønningsklasse må anses for berettiget.

Til forslaget om overbaneformænd skal vi bemærke, at disse stillingers henførelse til A. (11. lønningsklasse) og B. (12. lønningsklasse) er baseret på timetallet af beskæftigede ved kolonnen. Minimumstallet for sådanne henførelse er p. t. 28 000 timer årlig, men vi må henstille, at dette tal nedsættes, idet den stadig stigende anvendelse af maskinelle hjælpemidler medfører, at antallet af arbejdstimer nedsættes, uden at dette samtidig er ensbetydende med en reduceret arbejdsmængde. Anvendelsen af disse tekniske hjælpemidler medfører tværtimod, at overbaneformændene får øget ansvar og til stadighed må tilegne sig teoretisk viden for at få fornøden indsigt i anvendelse af det maskinelle materiel. En nyvurdering af foranævnte grundlag må således findes at være en naturlig følge af den stedfundne udvikling.

Samme eller lignende forhold gør sig gældende for oversignalformandsstillingerne, overmekanikere og mekanikere. Der er inden for signalteknikken sket en udvikling, som helt har forrykket det nugældende grundlag for placeringen af disse stillinger, idet en del af de arbejder, der nu forekommer, ikke har været genstand for en bedømmelse og således ikke indgår i beregningen af det antal arbejdsenheder, der danner basis for placering af stillingerne - p. t. 22 000 enheder årlig. Vort forslag om en nyvurdering er ikke af

ny dato, men statsbanerne har ment, at der måtte indhøstes erfaring for hvilket arbejde, der ville være forbundet med vedligeholdelse af de nye sikringsanlæg. Vi finder, at denne erfaring nu må være indhøstet, og at den ønskede vurdering bliver foretaget.

Til B. (12. lønningsklasse).

Til pakhusmestre foreslås henført lederne af uniformslagrene i såvel 1. og 2. distrikt, lederen af magasin T, 1. distrikt, lederne af depoterne for fundne sager i 1. og 2. distrikt, samt arkivlederen i generaldirektoratet, idet vi finder, at en placering som sådan vil være i overensstemmelse med det arbejde, der er pålagt stillingerne.

Vi skal ligeledes foreslå, at portierne på Københavns hovedbanegård bliver oprykket til rangermestre, hvilket må anses for berettiget under hensyn til de kvalifikationer, der kræves af stillingernes indehavere, for at de kan vejlede de rejsende i trafikforhold og mange andre forhold, hvorom der rettes henvendelse fra de rejsende, hvilket bl. a. også medfører, at der skal have kendskab til fremmede sprog.

Vi skal ligeledes foreslå, at alle ledere af brotjenesten på statsbanernes broer, hvor der foretages broåbning for passage af skibe, oprykkes til brofogeder i nærværende lønningsklasse.

Det foreslås, at plantører antaget med skovfogedeksamen bliver henført til lønningsklassen, da deres fagmæssige uddannelse berettiger til denne placering.

Til remiseformænd i 12. lønningsklasse skal vi foreslå henført 1 stilling ved Godsbanegårdens mdt., og 1 stilling ved Fredericia mdt.; ligeledes skal vi foreslå, at en stilling som pakhusformand ved centralmagasinet i Århus oprykkes til pakhusmester. Arbejdet i de nævnte stillinger er af et omfang, der må berettige til placering som foreslået.

Under henvisning til den foran omtalte udvikling på det signaltekniske område skal vi foreslå, at et antal af nuværende oversignalmontører oprykkes til mekanikere i 12. lønningsklasse, hvilket må findes at være i overensstemmelse med de stærkt øgede krav om faglig dygtighed, der følger med de stadig mere komplicerede anlæg.

Der er i dag overbaneformænd, der i virkeligheden er håndværkerformænd, og vi anser det derfor for hensigtsmæssigt med indførelse af stillingsbetegnelse banehåndværkerformand I i 12. lønningsklasse.

Til C. (13. lønningsklasse).

I overensstemmelse med de udsendte retningslinjer for lønklasseinddeling må alle egentlige arbejdsledere, der ikke opnår placering i højere lønklasse, henføres i nærværende klasse. Af sådanne stillinger, der ikke allerede er placeret i nuværende 13. lønningssklasse, skal vi foreslå oprykning af plads- og pakhuseverportør, med stillingsbetegnelse som henholdsvis ranger- og pakhuseformænd.

Endvidere foreslås samtlige trafikekspedienter oprykket i 13. lønningsklasse, da arbejdet, der påhviler disse stillinger, må sidestilles med, hvad der udføres i formandsstillinger og således berettiger til samme lønmæssige placering.

Som baneformænd i heromhandlede lønklasse skal vi foreslå placeret alle formænd, der ikke efter de gældende regler kan opnå placering i højere lønklasse, hertil stilles forslag om, at banenæstformændene ved anlægskolonnerne i Tinglev, Nyborg, Odense og Vojens, i alt 4 stillinger, samt lederne ved skinneslibe- og svellestoppemaskiner oprykkes til baneformænd under hensyn til, at arbejdet, der udføres af disse, er af en karakter, der gør sådan placering rimelig.

Endvidere foreslås samtlige banehåndværkere henført i lønningsklassen og i forbindelse hermed udgår stillingsbetegnelse overbanehåndværker.

Der foreslås oprettelse af 3 stillinger som magasininformænd med 1 ved mdt. i henholdsvis Enghave, Århus og Fredericia; hertil kommer forslag om oprykning til magasininformand for en magasin næstformand ved centralmagasinet i Århus.

Arbejdet i hernævnte magasiner er yderst ansvarsfuldt og krævende, og når henses til den værdi, der ligger i overvågeisen af magasinernes lagerbeholdninger, må stillingernes lønmæssige placering som her foreslået findes berettiget.

Til forslaget om henførelse af overskibsfyrbødere og skibsfyrbødere i lønningsklassen skal fremføres, at man for at opnå ansættelse

i disse stillinger, skal have håndværksmæssig uddannelse, og det må således anses for at være i overensstemmelse med retningslinjerne for lønklasseinddelingen, at placeringen bliver i denne lønklasse.

Endelig skal vi stille forslag om 14 stillinger som bådsmand til at forestå den daglige ledelse af vedligeholdelsesarbejde m. v. i statsbanernes færger og skibe oprykket i 13. lønningsklasse. Stillingerne foreslås placeret ved de respektive overfarter i henhold til arbejdsmængde og personalestyrke, eventuelt således: Store-Bæltsoverfarten 7, Gedser-Grossenbrode 2, Kalundborg-Århus 2, Helsingør-Helsingborg 2, København-Malmø 1. Til støtte for forslaget skal anføres, at der efterhånden udføres betydelige eftersynsarbejder (malerarbejde m. m.) under den planmæssige drift, og der er ofte antaget et stort antal ekstrapersonele i denne anledning. Vi mener således, at den, der forestår disse arbejders udførelse, må henføres i heromhandlede lønklasse med stillingsbetegnelse bådsmand.

Til D. (14., 15. og 16. lønningsklasse).

En sammenlægning som her foreslået medfører, at indtil 3 hidtil gældende stillingsbetegnelser inden for samme kategori, nemlig 1 betegnelse for hver af de sammenlagte lønklasser bliver henført i samme lønklasse. Det til således være nødvendigt med bortfald af hidtil anvendte stillingsbetegnelser, og vi skal foreslå, at det for stationspersonalet bliver stillingsbetegnelsen portør, der anvendes indtil opnåelse af sidste alderstillæg, hvorefter betegnelsen ændres til overportør.

For signalpersonalet foreslås på tilsvarende måde som foran anført anvendt betegnelserne signalarbejder og signalmontør. For banepersonalet: banearbejder og banebetjent, for søfartspersonalet matros og overmatros og for magasinpersonalet: magasinarbejder og magasinpasser.

Såfremt man imødekommer ønsket om den foreslåede stillingsbetegnelse, udgår af hidtil anvendte betegnelser: stationsbetjente og signalbetjente, medens øvrige stillingsbetegnelser i de 3 hidtil værende lønklasser fortsat vil være gældende.

Det er vor opfattelse, at der med den foreslåede sammenlægning af lønningsklasserne kan blive vanskeligheder med at få besat visse funktioner og stillinger, der er placeret

i nærværende klasse, men hvortil kræves bestået fagprøve, og som efter gældende lønklasedeling hidtil har været forbundet med advancement og dermed følgende lønfremgang.

Vi skal derfor foreslå, at der i forbindelse med overgang til stillingerne, banenæstformænd, signalnæstformænd, remiseformandsmedhjælpere og togbetjente samt til portører, der har gennemgået trafikspekulantund-

nelse og udfører tjeneste som sådan uden at være udnævnt i stillingen, bliver ydet et bestillingstilæg således, at tillægget bortfalder ved advancement til en højere lønklasse.

I heromhandlede forbindelse foreslås, at betegnelsen remiseformandsmedhjælper, der anvendes internt, bortfalder, og at de pågældende i stedet får betegnelsen remisennæstformænd.

DANSK LOKOMOTIVMANDS FORENING

Bilag 20.

December 1957.

Til lønningsskommissionen af 1954.

Repræsenterende det ved danske statsbaner ansatte lokomotivpersonale - lokomotivinstruktører, depotledere, lokomotivførere, elektroførere, motorførere og lokomotivfyrbødere - tillader Dansk Lokomotivmands Forening sig herved at fremsætte forslag til dette personales placering i lønklasser, idet man efter nogle indledende almindelige - hele lokomotivpersonalet omfattende - betragtninger nærmere sagligt motiverer de krav, der fremsættes om de respektive grupper placering.

For lokomotivpersonalets tjeneste gælder, at den er det væsentligste middel til opretholdelse af sikkerheden i al jernbanedrift. Denne vil - de tekniske sikkerhedsforanstaltninger til trods - bringes i fare, dersom lokomotivpersonalet ikke årvågent udfører sit arbejde. Det pålagte ansvar måles derfor med værdien af de liv og det gods, der befordres med statsbanerne. Hertil kommer ansvar for kostbart materiel.

For at tilfredsstille de krav, der stilles til lokomotivpersonalet, forlanges det, at den pågældende allerede ved sin antagelse er i besiddelse af en solid teoretisk og praktisk faglig uddannelse, som danner grundlag for den videre uddannelse efter indtræden i lokomotivtjenesten.

I denne må uddannelseskravene nødvendigvis forstærkes. Der opstår imidlertid herved efter vor formening et misforhold mellem på den ene side de strenge uddannelseskrav samt lokomotivtjenestens ofte ubehagelige og

altid enerverende beskaffenhed og på den anden side den nuværende lønmæssige placering.

Som yderligere underbygning af placeeringsønskerne skal peges på den ved statsbanerne igangværende udvidelse af motordriften, der er en rationaliseringsforanstaltning, hvoraf udbyttet også bør komme lokomotivpersonalet til gode.

Endvidere henledes opmærksomheden på den kendsgerning, at området for enmandsbetjening bliver større og større med motordriftens udvidelse.

1. Depotledere, lokomotivinstruktører, lokomotivførere med kørelærervherv, lokomotivførere til betjening af diesellokomotiv litra MY samt lokomotivførere til betjening af større damplokomotiver placeres i 6. lønklasse.

Depotledernes arbejdsområde er tilsvarende lokomotivmestrenes, hvorfor det findes rimeligt, at de placeres på linje med disse i lønmæssig henseende.

Gennem vejledning af personalet har lokomotivinstruktørerne fuldt ud godtgjort deres berettigelse, idet resultatet af deres arbejde har givet en mere økonomisk drift. Der ligger fortsat store opgaver, og ikke mindst udvidelsen af motordriften vil stille øgede krav til lokomotivinstruktørernes arbejde med at opnå den størst mulige økonomi i driften.

På samme vis kan man for lokomotivførerne med kørelærervherv sige, at de i første linje er medvirkende til et godt driftsresultat gennem instruktion af lokomotivmanden, det

være sig, når lokomotivfyrbøderaspiranten oplæres til den almindelige lokomotivmandsgerning, når uddannelsen i motorvæsen finder sted, eller lokomotivfyrbøderen skal uddannes til lokomotivførerprøven. Kørelærerinstitutionen, hvis udøveres viden hviler på grundigt selvstudium, »bygger« lokomotivmanden op, inden han går til selvstændig lokomotivførertjeneste ved de forskellige driftsformer. Disse kørelærere lægger et betydligt, for statsbanerne vigtigt arbejde i oplæringen af lokomotivmanden og holder viden og kunnen a jour med den tekniske udvikling.

Til opnåelse af bedre økonomi har statsbanerne indført kraftige diesellokomotiver (litra MY), hvormed man har kunnet øge toghastigheden samtidig med større togbelastning. Disse lokomotivers maskiner er af en størrelsesorden (1 500-1 750 hk), der med maskineri af samme størrelse andetsteds - land- som søværts - vurderes til højere lønmæssigt afkastning end den, der er fastsat for disse lokomotivers betjeningsmandskab i dag. Når man - bortset fra de øgede krav, som større hastighed og belastning fører med sig - peger på de store værdier, disse lokomotivførere har ansvaret for, og det ret komplicerede maskineri, de har indseende med, er det rimeligt, at de placeres i 6. lønklasse.

Lige så sagligt begrundet, man anser det fornævnte at være, er det til denne lønmæssige placering at medtage de lokomotivførere, som forretter tjeneste på større damplokomotiver. Dette personale er fortrinsvis fra de ældre aldersklasser, veltjente folk som i en lang årrække har været lokomotivfyrbødere, for størstedelens vedkommende indtil 18-22 år.

2. Øvrige lokomotivførere ved strækningstjeneste placeres i 7. lønklasse.

Til de indledende almindelige for hele lokomotivpersonalets gældende betragtninger skal føjes den kendsgerning, at tilkomsten af nye signalsystemer og teknisk kompliceret maskinel på trækraften kvalificerer arbejdet til en højere vurdering af lokomotivførernes indsats og ansvar. Dertil kommer, at man efterhånden udrangerer de mindre dampmaskintyper og afløser dem med motorkøretøjer, hvormed man går over til enmandsbetjening af trækraften. Der kan ikke være tvivl om, at de heromhandlede lokomotivførere efter arten af deres arbejde bør side-

stilles med de kategorier, der under den gældende lønngslov er placeret i denne lønningssklasse.

3. Lokomotivførere ved S-togs- og rangertjeneste placeres ill. lønklasse.

I stedet for den gældende ordning for det ved S-togstjenesten i den københavnske nærtrafik beskæftigede lokomotivpersonale, der efter ansøgning tildeles og bindes indtil afgang fra stillingerne, foreslår man, at stillingen gøres fri, således at det står til enhver lokomotivmand at søge dertil og derfra igen. Den kan betragtes som gennemgangsstilling for lokomotivfyrbøderen, inden forfremmelse til øvrige lokomotivførerstillinger. Nu er stillingerne placeret i 11., 12. og 13. lønklasse, men fremtidig ønskes alle stillingerne placeret i 11. lønklasse og elektroførerbetegnelsen ændret til lokomotivfører.

Endelig foreslås, at rangertjenesten udføres af lokomotivførere i 11. lønningssklasse.

4. Lokomotivfyrbødere placera i 13. lønklasse.

For at kunne opnå antagelse ved statsbanerne med ansættelse som lokomotivfyrbøder for øje kræves ikke blot almindelig skoleuddannelse, men vedkommende skal - efter en forudgående læretid på 4 à 5 år - endvidere være udlært som maskinarbejder, klejnsmed eller elektromekaniker. Desuden skal han bestå en på det psykotekniske institut afholdt psykoteknisk prøve.

I den efter antagelsen følgende aspiranttid på mindst 2 år skal aspiranten gennemgå en såvel praktisk som teoretisk uddannelse strækkende sig over 14 måneder, der afsluttes med en eksamen på Jernbaneskolen.

Bestået lokomotivfyrbødereksamen er dog ikke tilstrækkeligt til efter ansættelsen som lokomotivfyrbøder at sikre forbliven i en tjenestemandstilling ved statsbanerne, idet lokomotivfyrbøderne 3 à 4 år efter ansættelsen indkaldes til ca. 4 måneders praktisk og teoretisk uddannelse i motorvæsen, ligeledes med afsluttende eksamen, og ca. 1 år efter bestået motoreksamen følger lokomotivførerprøven.

Dersom motoreksamen ikke består med tilfredsstillende resultat, afskediges vedkommende fra lokomotivfyrbøderstillingen.

Inden for statsbanerne er lokomotivfyrbøderne de eneste tjenestemænd, hvis for-

bliven i en tjenestemandstilling er betinget af endnu en bestået eksamen. Dette er anordnet, fordi statsbanerne vil sikre sig, at de vordende lokomotivførere er i stand til at kunne betjene samtlige togfremførselsmidler, hvad enten dette er i damp- eller motordriften.

Under hensyn til det anførte og til lokomotivtjenestens særlige karakter samt i betragtning af det legemligt anstrengende arbejde, der er forbundet med lokomotivfyrbødergeringen, er det efter foreningens opfattelse urimeligt, at lokomotivfyrbøderne hidtil ikke

har været højere placeret end de tjenestemandstillinger, til hvilke der alene kræves håndværksmæssig uddannelse. Det må være berettiget at kræve lokomotivfyrbøderne placeret noget bedre; og da 13. lønklasse giver en lidt bedre lønning end håndværkerklassen (14. lønklasse), må en placering som her foreslået anses for et yderst rimelig igtt krav.

P. f. v.

E. Greve Petersen.

K. B. Knudsen.

DANSK POSTFORBUND

Bilag 21.

København i december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Man tillader sig herved at fremsende nedenstående andragende, hvori man har søgt at gøre rede for de specielle ønsker, der næres af Dansk Postforbund med hensyn til den lønmæssige placering.

Med henblik på revisionen af tjenestemandsløvens 2. del vil vi gerne overfor den ærede lønningskommission gøre opmærksom på, at der i Dansk Postforbunds hovedbestyrelse er enighed om det ønskelige i en forenkling af det nuværende lønsystem, således at lønningerne kommer til at bestå af færre lønningsdele, samtidig med at lønningsklassernes antal nedbringes.

Lønningerne for de laveste lønningsklasser må fastsættes således, at de giver et rimeligt grundlag for en livsstilling, og der må ved advancement opnås et mærkbart løntillæg, som kan give advancementet en virkelig værdi. Man kan ikke godkende det princip, der hidtil er lagt til grund for den lønmæssige placering af den såkaldte ufaglærte del af tjenestemandene, og som giver sig udslag i, at de lønmæssigt har været ansat på linie med de ufaglærte arbejdere i de private erhverv.

Til enhver tjenestemandstilling kræves en oplæring - også for de stillinger, hvortil der ikke fordres en særlig faguddannelse.

Med enhver tjenestemandstilling er der

forbundet et særligt ansvar - et ansvar, der for postbudpersonalet i by og på land har relation til det økonomiske - og derfor vil en paralleldragning på det lønmæssige område med de ufaglærte i de private erhverv ikke være rimelig for de her nævnte tjenestemandsgupper.

Forbundet anmoder den ærede kommission om, at der må blive foretaget sådanne omgrupperinger i tjenestemandenes lønmæssige placering, at den forskel, der lønmæssigt forefindes imellem stats- og kommunal ansatte tjenestemænd, udlignes.

Ligeledes forventes en omregulering af det i post- og telegrafvæsenet ansatte tekniske personales lønmæssige placering i forhold til det i de koncessionerede telefonselskaber ansatte tekniske personale, da det ellers må befrygtes, at der fremover vil kunne opstå vanskeligheder for post- og telegrafvæsenet med at få tilgang af velkvalificerede teknikere.

Ud fra de her anførte betragtninger og under hensyn til kommissionens overvejelser om en sammenlægning af nogle af de i lønningssloven af 1946 fastsatte lønningsklasser, tillader Dansk Postforbunds hovedbestyrelse sig herved over for den ærede lønningskommission at foreslå, at personalet i post- og telegrafvæsenets nuværende 18. og 16.-11. lønningsklasser fremtidig placeres i følgende grupper:

Gruppe I A:

(nuværende 18 A-16.-15. og 14. lønnings-
klasse):

landpostbude med fuld beskæftigelse
telegrafbude
postbude
overtelegrafbude II
chauffører
kontorbude
overpostbude II
overtelegrafbude I
overpostbude I
monttører II og I
telegrafarbejdere
overnatrosere

Gruppe I B:

landpostbude i nuværende lønsats 18 B

Gruppe I C:

landpostbude i nuværende lønsats 18 C

Motiveringer til gruppe I:

Det har gennem mange år været et stærkt ønske, at landpostbudene placeres på linje med øvrige tjenestemænd, og da landpostbude i lønsats A er lønmæssigt ligestillet med tjenestemænd i 16. lønningsklasse, anser man det for rimeligt nu at placere dem i samme gruppe.

I øvrigt anbefaler man sammenlægning af 16.-15. og 14. lønningsklasse med undtagelse af overpakmestrene og visse arbejdslederstillinger som anført i gruppe II.

Gruppe II:

Arkivformænd
Depotformænd
Overpakmestrene
Overpostbude i værdiomdelingen (94)
Overpostbude i brevomdelingen (50)
Overpostbude i pakkeomdelingen (9)
Overpostbude i kontortjenesten (85)
Overtelegrafbude (4)
Overchauffører (26)
Håndværkere
Distriktsmontører (11)

Motiveringer til gruppe II:

Overpakmestrene, til hvem der stilles meget betydelige arbejdsmæssige krav, og hvis arbejde tidligere udførtes af postassistenter, kan kun avancere til overpakmesterstillingen efter bestået fagprøve og længere funktion i

ledige stillinger, ligesom de stadig må dygtiggøre sig ved påpasseligt at følge med i såvel inden- som udenlandsk geografi, dirigering af post m. v.

Allerede ved lønningslovens vedtagelse i 1946 var det forventet, at overpakmestrene var blevet oprykket til 13. lønningsklasse i lighed med tilsvarende gruppe inden for anden etat, som man indtil da havde været sidestillet med.

Overpostbude i værdiomdelingen.

I værdiomdelingen findes 94 stillinger, hvor arbejdet er af en meget betroet art, idet man her kun har med pengeomsætningen at gøre, bl. a. postindkasseringer og postopkrævninger. Disse stillinger bør derfor henføres til en højere lønningsklasse, hvilket også tidligere er erkendt fra administrativ sice.

Overpostbude i brevomdelingen.

I brevomdelingstjenesten ønskes 30 stillinger ved provinspostkontorer og 20 stillinger i København placeret i denne gruppe, idet man henviser til det særligt betroede arbejde, hvis rette udførelse er af største betydning.

Ud over distrikter med almindelig beboelse findes distrikter, hvor den altovervejende del af distriktet er af forretningsmæssig karakter.

Som følge heraf er den almindelige brevpost såvel som værdiposten af et meget anseligt omfang, idet det varierer fra ca. 2 000 til over 4 000 forsendelser pr. dag, hvilket kræver megen påpasselighed og nøjagtighed i arbejdets udførelse.

Flytte-, avis- og fuldmagtkartotek samt porto- og avisregnskab er af en meget omfattende art, hvorfor den ene mand på disse distrikter bør have tilsyn og ansvar for disse sager samt være distriktets ansvarlige leder over for kontoret.

Overpostbude i pakkeomdelingen.

I pakkeomdelingen foreslås 5 stillinger ved provinspostkontorerne og 4 stillinger i København henført til denne gruppe. De pågældende er arbejdsledere for distrikter af særlig forretningsmæssig karakter (jfr. brevomdelingen), der er betjent af 3 til 4 mand, hvor arbejdslederens funktioner kræver særlig omhu og pålægger tjenestemanden et stort ansvar for betryggende omdeling af pakkerne som fører af automobilet samt for regn-

skabet med postoprævnings-, told- og værdipakker.

Overpostbude i kontor tjenesten.

Ved en del postkontorer virker nogle overpostbude af 1. grad i kontortjenesten som arbejdsledere for mindre grupper af postbude og overpostbude II, i såvel afgående som ankommende brev-, avis- og pakkepost.

Arbejdet og ledelsen med sortering af den afgående brev- og pakkepost udføres ved en del mindre postkontorer, hvor der ikke er fagprøvet personale til rådighed, helt eller delvis af overpostbude, der ligeledes ved omlæsnings-tjenesten på banegårde og posthuse virker som arbejdsledere for mindre grupper af postbude.

Foruden det krævende arbejde er tjenestetiden som regel meget spredt, hvilket vanskeliggør at fastholde det rette personale i disse tjenester.

Yderligere forefindes ved enkelte kontorer funktioner af ganske speciel karakter, f. eks. værdipålægningen, box- og avisafdelingen, hvortil kræves et særligt kvalificeret personale.

85 overpostbudstillinger ved de store og mellemstore postkontorer bør af ovennævnte grunde placeres i gruppe II.

Over telegrafbude.

Ved telegrafkontorerne i Fredericia, Odense, Ålborg og Århus er ansat 4 overtelegrafbude I som foreslås oprykket til denne gruppe, idet deres arbejde, foruden tilrettelægning af tjenesten for cyklebudene består i at vejlede og uddanne disse unge mennesker.

Dette arbejde, der kræver særlige lederevner og forståelse for ungdommens problemer, har en overordentlig stor betydning for postvæsenet, da postbudpersonalet i udstrakt grad rekrutteres fra cyklebudene.

Over chauffør er.

Ved postkørselskontoret i København og ved de største provinspostkontorer er der ansat hhv. 20 og 6 overchauffører, der hidtil har været placeret i 14. lønningsklasse. Med de stærkt stigende krav, der stilles til de motorførende og under henvisning til det meget betydningsfulde og ansvarsfulde postarbejde disse tjenestemænd udfører, bl. a. ved transport af penge- og værdiforsendelser,

bør disse stillinger oprykkes til en højere lønningsklasse.

Håndværkere.

Samtlige håndværksuddannede montører I og håndværkere foreslås placeret i gruppe II, idet man henviser til, at personalet i de koncessionerede telefonselskaber, som udfører samme arbejde, er placeret i en højere lønningsklasse. Samtidig ønskes stillingsbetegnelsen montør I ændret til håndværkere.

Distriktsmonter er.

I Sønderjylland findes 11 montører som udfører arbejde og har samme ansvar som distriktsmontører ved de koncessionerede telefonselskaber, hvorfor nævnte stillinger bør placeres i denne lønningsgruppe. Stillingsbetegnelsen ønskes samtidig ændret til distriktsmontører.

Gruppe III :

Postbudformænd og telegrafbudformænd
Nedlæggerformænd (39)
Bureauformænd (70)
Chaufførformænd
Arkivformænd
Teknikere II
Overmontører

Motivering til gruppe III:

Nedlæggerformænd.

Af de nuværende pakmesterformænd ønskes ved de københavnske postkontorer oprykket 29 og ved provinspostkontorerne 10 stillinger.

Arbejdet ved de faste postkontorer består væsentligt i nedlægnings-tjeneste, en tjeneste, som har påhvilet kontrollører. Foruden nedlæggertjenesten fører de tilsyn med sorteringsarbejdet, kassetømmertjenesten, francostemplingen m. m., hvorfor disse stillinger bør oprykkes.

Bureauformænd.

Ved jernbanepostkontorerne foreslås 70 pakmesterformænd, hvis arbejde består i ledelsen af mellemstore bureauer, instruktion af afløsningspersonale samt at føre tilsyn med værelser og depoter, oprykket til højere lønningsklasse. Samtidig foreslås stillingsbetegnelsen ændret til bureauformænd.

Teknikere II.

Mekanikere II er alle håndværksuddannede

nede, og da håndvaskerne ved de koncessionerede telefonselskaber placeres i en lønningsklasse, der fuldt og helt svarer til statens 12. lønningsklasse, bør post- og telegrafvæsenets teknikere efter vor absolutte opfattelse placeres i en tilsvarende lønningsklasse. Stillingsbetegnelsen foreslås ændret til teknikere II.

Overmontører.

Denne personalegruppe er ved de koncessionerede telefonselskaber placeret i en lønningsklasse, der svarer til statens 12. lønningsklasse, og da post- og telegrafvæsenets overmontører på alle områder har samme arbejde og ansvar som disse, anser vi det for berettiget, at en lønmæssig ligestilling indføres.

Gruppe IV:

Postvagtmaster
Budformænd
Teknikere I
Liniemestre
Kabelmester

Motiveringer til gruppe IV:

Postvagtmaster.

Ved de store postkontorer, hvor postbudformanden bl. a. har hele tjenestefordelingen for postbudpersonalet, og dermed udfører samme funktioner som en postvagtmaster, hvilket er et særdeles ansvarsfuldt og krævende arbejde, bør disse 30 stillinger placeres i samme lønningsgruppe.

Budformand.

Budformandens arbejde og ansvar for det betroede arbejde i generaldirektoratet med posten til samtlige afdelinger, bankforretningernes alsidige karakter samt som leder af personalet, gør stillingens ansvar så stort, at det må sidestilles med stillingen som postvagtmaster.

Teknikere I.

Mekanikere af 1. grad placeret i 12. lønningsklasse er stedfortrædere for centralmestre, ledere af vagt- og arbejds hold samt udfører selvstændigt krævende og ansvarsfuldt arbejde.

Ved de koncessionerede telefonselskaber honoreres et sådant arbejde med en lønmæssig placering, der svarer til post- og tele-

grafvæsenets 11. lønningsklasse, og det anses for rimeligt, at disse teknikere placeres i en tilsvarende lønningsklasse.

Stillingsbetegnelsen foreslås ændret til teknikere I.

Liniemestre.

De koncessionerede telefonselskaber har placeret deres liniemestre (formænd) i en lønningsklasse, der i et og alt svarer til post- og telegrafvæsenets 11. lønningsklasse, og da post- og telegrafvæsenets liniemestre på alle områder udfører samme arbejde, bør de placeres i en tilsvarende lønningsklasse.

Gruppe V:

Overvagtmaster
Undermestre

Motiveringer til gruppe V:

Overvagtmaster. 10 stillinger.

Ved følgende tjenestesteder:

Vagtmasterbureauet, København
Købmagergades postkontor, brevbærerhallen
Vesterbro postkontor, brevbærerhallen
Omkarteringspostkontoret, brevpostafd.
Omkarteringspostkontoret, omlæsningen
Århus postkontor
Ålborg postkontor
Odense postkontor
Jernbanepostkontor I, København og
Jernbanepostkontor II, Fredericia

gør ganske særlige forhold sig gældende.

Arbejdets art kræver særlige kvalifikationer for varetagelsen af disse tjenesters udførelse i dens fulde konsekvens.

Der kan nævnes ledelse af et meget stort personale, 200-300 mennesker, remplacering ved sygdom, ferie og fridage, regnskab og udfærdigelse af lønnings-sedle:: samt udbetaling af løn og forskudt arbejdstid for ekstrabude ved kontoret, regnskab og udbetaling af cyklegodtgørelse til afløserne.

Ud fra den vurdering bør nævnte 10 stillinger placeres i en højere liggende lønningsgruppe.

Undermestre.

Der er i dag normeret 24 overmekanikere i 11. lønningsklasse, som alle er arbejdsledere med et personale fra 6 til 50 teknikere under sig.

Kravene til disse overmekanikere er analog med kravene til telefonmestrene af 2. grad ved de koncessionerede telefonselskaber, og det findes fuldt berettiget, at disse stillinger får en lønmæssig ligestilling med disse.

På Dansk Postforbunds vegne

Ærbødigst

Aage Nielsen

D.P.F.

P. W. Martins L. Henriksen H. Christensen
K.P.F. L.C.F. P.P.F.

C. V. Nielsen V. Krogh Andersen
J.P.F. T.F.

J. K. Andersen M. Diederichsen
L.C.F. L.C.F.

Knud Madsen Niels Olsen A. Chr. Rasmussen
L.C.F. L.C.F. L.C.F.

E. E. Rasmussen A. A. Andersen
L.C.F. K.P.F.

P. F. Frederiksen E. Jensen Reimer Jørgensen
K.P.F. K.P.F. K.P.F.

E. Jepsen A. E. Sørensen A. Th. Sørensen
P.P.F. P.P.F. P.P.F.

F. Urhøj Ejvind Rasmussen
J.P.F. J.P.F.

S. J. Nørgaard R. C. Zornow
T.F. T.F.

DANSK TOLDTJENESTEMANDS FORBUND

Bilag 22.

København, den 12. december 1957.

Til lønningskommissionen af 28. maj 1954.

7. lønningsklasse.

Forbundet tillader sig herved overfor den ærede lønningskommission at fremsætte forslag til fremtidig placering inden for lønningsklasserne af tjenestemændene i toldvæsenets funktionærklasser.

Ved fremsendelsen af forslaget, som af hensyn til overskueligheden er opdelt i to afsnit omhandlende henholdsvis toldbetjentpersonalet og toldpakhuspersonalet, tillader man sig at anføre, at der efter organisationens opfattelse ved den nugældende placering er et misforhold til stede mellem kravet til uddannelsesforhold og tjenesteydelse på den ene side og den lønning, der ydes visse grupper af toldvæsenets tjenestemænd i funktionærklassen, på den anden side, hvorfor man anmoder om en velvillig behandling af nærværende forslag.

Ærbødigst

p. f. v.

Kai Olsen

/ N. A. Høst Olsen

Vedrørende toldbetjentpersonalet.

6. lønningsklasse.

Hertil henføres :

1 maskinmester: Ansat som nu.

Hertil henføres :

- a. 2 toldpatrouillemestre: Ansatte som nu.
- b. 3 toldkontrolmestre:

I denne lønningsklasse foreslås endvidere oprettet 3 stillinger som toldkontrolmestre med tjeneste henholdsvis ved toldvæsenets direkte under Departementet for told- og forbrugsafgifter sorterende materielforvaltning, ved den under pakhusforvaltningen på Københavns toldbod hørende toldkontrol med de udendørs forretninger samt ved den under frihavens toldinspektorat hørende toldkontrol.

- c. 1 værkfører:

Endvidere foreslås i denne lønningsklasse oprettet en stilling som værkfører med tjeneste under patruljeledelsen ved tilsynet med maskinmateriellet i toldvæsenets automobiler og patruljefartøjer.

Motivering :

ad b. Toldvæsenets materielforvaltning, hvis chef er toldforvalter i 5. lønningsklasse, har en betydelig kapacitet som indkøbsforretning, hoveddepot, fordelings- og udleveringscentral for de mangeartede blanket- og formularmaterialer, kontorrekvisitter og mangfoldige andre brugsartikler, der anvendes såvel ved Københavns som ved samtlige

landets øvrige toldsteder samt i forbrugsafgiftsinspektorerne. Desuden henhører under materielforvaltningen et uniformsdepot, hvor dels regnskabet med tildeling af uniforms- og andre, særlige beklædningsgenstande (skjorter, kiler, overtrækstøj og regnfrakker) til toldvæsenets uniformsberettigede tjenestemænd føres, dels stofferne fordeles til forarbejdning hos skrædderne landet over, og hvorfra udlevering af uniformer m. v. ved forfaldsterminerne til tjenestemændene i København finder sted.

Til assistance ved ledelsen af materielforvaltningens omfattende virksomhed, ved hvilken tillige 1. toldvagtimester, 1. toldpakhusformand samt 1 toldpakhusbetjent, 1 kontorassistent samt 1 kontorist er beskæftiget, har toldforvalteren en overtoldvagtimester, hvem det ved tjenstlig instruktion påhviler at føre det umiddelbare tilsyn med alle ved materielforvaltningen forefaldende arbejder.

Den særlig betroede stilling, overtoldvagtimesteren indtager i materielforvaltningen, og det dermed forbundne ansvar må efter organisationens formering kvalificere vedkommende til den nøje : bedre aflønning, som en oprykning til 7. lønningsklasse ville medføre.

I den under pakhusforvaltningen på Københavns toldbod hørende afdeling, hvorfra kontrollen med de udendørs forretninger føres bl. a. med losning, oplæggelse, forsendelse eller udveivning til klarering af de meget betydelige mængder gods, som fra udlandet ankommer til toldboden enten med skibe, jernbanevogne eller transportbiler, er foruden en overtoldvagtimester, tillige ansat 3 toldvagtimestre, 1 overtoldbetjent af 1. grad samt 1 toldpakhusformand og 2 toldpakhusbetjente.

Med karakteren af de foranstaltninger, som er påkrævet for den fornødne kontrolførelse med de godsmængder, der beror i pakhusforvaltningens varetægt, er der pålagt overtoldvagtimesteren et særlig kvalificeret og betroet arbejde, hvorfor det foreslås, at han — også med henblik på tillæggelse af den fornødne autoritet — placeres i 7. lønningsklasse.

*

Den under Frihavns toldinspektorat ansatte overtoldvagtimester har den umiddelbare ledelse af et kontor, hvor til stadighed

20 toldbetjente er tjenstgørende, således at dette personale anvendes til de forefaldende, mangeartede tjenesteforretninger, som ikke kan bestrides fra de øvrige tjensteposter i Frihavnen, såsom ledsagertjeneste, afløser-tjeneste og færgetjeneste (ved færgen til og fra Malmø) m. v. Overtoldvagtimesteren, som desuden fører tjenestetidsregnskabet over det ved samtlige poster i Frihavnen tjenstgørende toldbetjentpersonale (80 mand), træffer i øvrigt alle fornødne foranstaltninger med henblik på frihavnsposternes forsyning med brændsel, kontorrekvisitter og andre materialer af forskellig art og fører tillige tilsyn med den daglige rengøring på vagtposterne, ligesom overtoldvagtimesteren i forbindelse med toldinspektøren udarbejder forslag til almindelige vedligeholdelsesarbejder ved alle toldvæsenets kontorer og vagtposter inden for frihavnsområdet.

Under hensyn til, at det overtoldvagtimesteren påhvilende arbejde er af en særlig betroet karakter og for at tillægge ham den fornødne autoritet, foreslås han placeret i 7. lønningsklasse som toldkontrolmester.

ad c. Under ledelsen af søpatrouillen, hvis chefer toldinspektør i 3. lønningsklasse, henhører foruden de større, søgående patrouillefartøjer, der er stationeret forskellige steder i landet, tillige et antal ved toldsteder og kystposter ude over landet placerede patrouillefartøjer af varierende størrelse, hvori der i alle tilfælde, men af forskellige typer, er installeret motorer som fremdrivningsmiddel. Jævnside med den efterhånden gennemførte opbygning størrelsesmæssigt set af toldvæsenets patrouillefartøjer er der også foregået en væsentlig udvidelse for så vidt angår fartøjernes maskinmæssige områder, idet den stedfundne udvikling har krævet tidssvarende fremdrivningsmidler og derfor nødvendiggjort overgang til kraftigere, mere hurtiggående og dermed mere komplicerede maskiner.

Som medhjælp ved tilsynet af det omfattende og kostbare maskinmateriel har chefen en i 11. lønningsklasse med fast tjeneste under patrouilleledelsen ansat maskinist, som i kraft af sin faglige uddannelse yder sagkyndig bistand ved nyanskaffelser af maskiner samt ved reparation eller udskiftning af ældre maskinmateriel. Vedkommende maskinist foretager det umiddelbare tilsyn ikke alene med maskinernes rette behandling og

vedligeholdelse, men tillige under de eftersyn og reparationer, som maskinerne nødvendigvis må underkastes ind imellem på værksteder eller bådeværfter rundt om i landet.

Da den tjeneste, der påhviler heromhandlede maskinist, som endvidere fører tilsyn med toldvæsenets automobiler, nærmest hvad dispositionsfrihed og ansvar angår, er at sammenligne med de i Danske Statsbaner i 7. lønningsklasse placerede lokomotiv- og remisemestre, foreslås heromhandlede maskinist fremtidig placeret i 7. lønningsklasse som værkfører, hvilket tillige i højere grad, end tilfældet er nu, ville forlene hans tjenstlige stilling med den fornødne autoritet.

11. lønningsklasse.

Hertil henføres:

a. 19 overtoldvagtmaster:

Heraf forefindes allerede 17 stillinger i denne lønningsklasse fordelt med 10 ved Københavns toldsted, 1 i materielforvaltningen og 1 i hver af byerne Helsingør, Odense, Esbjerg, Ålborg og Århus, samt 1 ved toldkontrolposten i Kynby under Frederikssund, hvor de foreslås bibeholdt ved de nuværende tjenestesteder, dog således at de ved eventuel oprettelse af oven for foreslåede 3 toldkontrolmaster i 7. lønningsklasse ledigblevne 3 overtoldvagtmasterstillinger søges henført med 1 til toldkontrollen på Larsens Plads i København, 1 til Odense og 1 til Esbjerg.

Antallet af overtoldvagtmasterstillinger foreslås herefter forøget med 2, fordelt med 1 til hver af byerne Ålborg og Århus.

b. 8 førere af inspektionsskibe:

De allerede i denne lønningsklasse forefindende 4 stillinger foreslås forøget med 4 til de øvrige større, søgående patrullefartøjer.

c. 9 maskinister:

Heraf forefindes allerede 2 stillinger i denne lønningsklasse, hvoraf den ene er ansat ved maskinanlægget på Københavns toldbod og foreslås bibeholdt dersteds, medens den anden ved eventuel oprettelse af oven for foreslåede værkførerstilling i 7. lønningsklasse ledigblivende maskiniststilling foreslås henført til patrullefartøjerne, hvorhos antallet af maskinister i 11. lønningsklasse foreslås forhøjet med 7, således at de nuværende med tjeneste i de større søgående

patrullefartøjer 7 i 12. lønningsklasse og 1 i 13. lønningsklasse placerede maskinpassere oprykkes som maskinister i 11. lønningsklasse.

Motivering:

ad a. Ved den under Københavns toldsted værende toldkontrol på Larsens Plads, hvor til stadighed en omfattende skibstrafik på udlandet afvikles, varetager 2 toldvagtmaster selvstændigt under overopsynets ledelse alle de med opsynstjenesten ved skibes losning og lastning forbundne, forskelligartede ekspeditioner af toldmæssig art, herunder tillige udførselskontrollen.

Som følge af stedfunden udvikling er ikke mindst kontrollen med, at de vidtforenede udførselsforskrifter overholdes efter gældende bestemmelser, indgået som et vigtigt led i selve toldopsynstjenesten. For at kunne udøve omhandlede kontrol på rette måde er det derfor påkrævet, at de kontrolførende toldtjenestemænd har såvel indgående kendskab til som praktisk indsigt i de ret komplicerede udførselsbestemmelser.

På Larsens Plads, hvor udførselskontrol, eftersom der over denne plads udføres endog meget betydelige varemængder, forekommer i stor udstrækning og derfor har en særlig betroet karakter, er det da også praksis, at varetagelsen af udførselskontrollen fortrinsvis pålægges den ældste og mest erfarne af de to på pladsen tjenstgørende toldvagtmaster.

Med de her anførte motiveringer må der efter organisationens formening være berettiget grundlag for fremtidig placering af en overtoldvagtmaster på Larsens Plads, idet aflønningen efter 11. lønningsklasse vil stå i et mere rimeligt forhold til den kvalificerede tjeneste, vedkommende nu i 12. lønningsklasse placerede toldvagtmaster er betroet til daglig.

Den ved jernbanetoldkamret i Odense fast tjenstgørende toldvagtmaster i 12. lønningsklasse udfører med assistance af en overtoldbetjent og en toldbetjent under overopsynets ledelse selvstændig klarering af alt med jernbanen ankommen gods, såvel vognladningsgods som stykgods, der ikke henvises til behandling i vejerboden. Desuden varetager toldvagtmasteren hele udførselskontrollen, herunder også forsendelser mod told- eller

emballagegodtgørelse, samt eftersyn af såvel ind- som udgående rejsegods på jernbanestationen, således at karakteren af hans betrodte og kvalificerede arbejde til daglig menes at gøre en oprykning til 11. lønningsklasse rimelig.

Forslaget om henførelse af en overtoldvagtmasterstilling til Esbjerg og nyoprettelse af en overtoldvagtmasterstilling i hver af byerne Ålborg og Århus begrundes med, at der som følge af den stadig stigende skibstrafik på de nævnte 3 toldsteders havne døgnnet rundt må opretholdes et omfattende patrouillesystem, ved hvilket et relativt stort antal tjenestemænd af toldbetjentklassen er beskæftiget med forefaldende inkvireringsforretninger og vagtholdstjeneste. Den umiddelbare ledelse og tilsynet med disse toldmæssigt set vigtige tjenestearter rigtige afvikling påhviler ved hvert af de nævnte toldsteder om dagen en overtoldvagtmaster, men forholdenes udvikling gør det påkrævet, at ledelsen af og tilsynet med heromhandlede tjeneste også om natten kan forestås af en overtoldvagtmaster af hensyn såvel til den fornødne autoritet som til det kendskab, der kræves af vedkommende til de angående patrouilletjenestens mangeartede forretninger gældende toldlovgivnings- og reglementariske bestemmelser.

ad b. Forøgelsen med 4 førerstillinger i 11. lønningsklasse foreslås under henvisning til, at 4 førere i 12. lønningsklasse ved de øvrige større, søgående patrouillefartøjer varetager lignende opgaver og under samme vilkår, som de 4 allerede til 11. lønningsklasse oprykkede førere af inspektionsskibe.

ad c. Med den udvikling, der i en årrække har fundet sted, og som må forudses vil fortsætte, er det gjort påkrævet, at toldvæsenets 8 større søgående fartøjer forsynes med mere tidssvarende, d. v. s. kraftigere og mere komplicerede og hurtiggående motorer. Samtlige maskinpassere i de søgående patrouillefartøjer er i besiddelse af de tekniske kvalifikationer, som i søfartloven er en forudsætning for at kunne varetage betjeningen og vedligeholdelsen af maskinmateriel af omhandlede art. Med det mere kvalificerede ansvar, der med rette bevarelse af det kostbare materiel er pålagt de 8 henholdsvis i 12. og 13. lønningsklasse værende maskinpassere,

må oprykning til 11. lønningsklasse findes rimelig.

12. lønningsklasse.

Hertil henføres:

a. 98 toldvagtmaster:

Heraf forefindes i denne lønningsklasse allerede 63 toldvagtmaster ved de forskellige toldsteder, hvor de foreslås bibeholdt, dog således at de ved eventuel oprettelse af ovenfor foreslåede 2 nye overtoldvagtmasterstillinger ledigblevne 2 toldvagtmasterstillinger i 12. lønningsklasse søges henført med 1 til hver af byerne Kalundborg og Haderslev. I øvrigt foreslås til denne lønningsklasse oprykket 35 af de nuværende 79 toldvagtmaster i 13. lønningsklasse.

b. 1 karantænevagtmaster:

Til denne lønningsklasse foreslås henført den nuværende i 13. lønningsklasse placerede karantænevagtmaster.

c. 17 førere af patrouillefartøjer (1 af disse stillinger nedlægges ved ledighed):

Under forudsætning af oprettelse af de ovenfor foreslåede 4 nye stillinger som førere i 11. lønningsklasse vil allerede udnævnte førere i 12. lønningsklasse udgøre i alt 8, hvoraf dog kun 7 er tjenstgørende om bord i patrouillefartøjernes, idet 1 fører, hvis stilling nedlægges ved ledighed, forretter tjeneste ved toldopsynet i land på grund af nedlæggelse af et patrouillefartøj.

Antallet af førerstillinger i patrouillefartøjer foreslås herefter forøget med 8 ved oprykning af 8 af de nu i 13. lønningsklasse værende 9 styrmand, idet 1 styrmand som følge af indskrænkning i antallet af patrouillefartøjer forretter tjeneste ved opsynet i land og dermed forbliver i 13. lønningsklasse, indtil stillingen ved ledighed kan inddrages.

d. 9 maskinister:

Heraf forefindes allerede i denne lønningsklasse 2 maskinister ved maskinanlægget på Københavns toldbod, men antallet af maskinister dersteds foreslås forøget med 1.

Under forudsætning af, at de i nærværende forslag forannævnte 7 maskinpassere i 12. lønningsklasse oprykkes som maskinister i 11. lønningsklasse, foreslås endvidere 6 af de derved ledigblevne maskinpasserstiller i 12. lønningsklasse (med stillingsbetegnelsen: maskinister) tildelt 6 af de nuværende maskinpassere i 13. lønningsklasse med tjeneste henholdsvis i de mindre patrouillefar-

tøjer og som 2den maskinpassere i inspektionsfartøjerne. De resterende 2 maskinpassere i 13. lønningsklasse forretter på grund af indskrænkninger i patrouillefartøjernes antal tjeneste i land og forbliver dermed i 13. lønningsklasse, indtil stillingerne ved ledighed kan nedlægges.

e. 4 kranførere:

Til denne lønningsklasse foreslås den nuværende under maskinanlæget på Københavns toldbod sorterende kranfører i 13. lønningsklasse oprykket.

Desuden foreslås oprettet yderligere 3 stillinger som kranførere i denne lønningsklasse ved oprykning hertil af 3 reparatører, som til daglig betjener de store kajkraner på Københavns toldbod.

Motivering :

ad a. De nuværende i 13. lønningsklasse placerede toldvagtmaster, der alle har gennemgået: et krævende fagkursus, anvendes efter nærmere i et reglement af 25. juni 1925 fastsatte bestemmelser til en mere kvalificeret tjeneste ved udførelsen af sådanne dels i havneopsynstjenesten, dels i forbrugsafgiftsinspektorerne forefaldende toldmæssige ekspeditioner, som tidligere alene udførtes af toldassistenter, hvorved disse sidstnævntes antal har kunnet mindskes tilsvarende.

Da 35 af toldvagtmasterne i 13. lønningsklasse rundt om ved toldstederne i landet til daglig forretter tjeneste under ganske tilsvarende former som dem, der er gældende for de allerede til 12. lønningsklasse oprykkede toldvagtmaster, finder organisationen det rimeligt, at heromhandlede 35 toldvagtmaster fremtidig placeres i 12. lønningsklasse.

ad b. Ved karantænestationen i København er ansat en karantænevagtmester i 13. lønningsklasse, som forestår den sanitaire inspektion i skibene i henhold til de internationale bestemmelser og i øvrigt har den selvstændige ledelse af desinfektion i skibene med giftgas. Karantænevagtmesteren er pålagt betroede og ansvarsfulde tjenesteopgaver, hvis rette udførelse kræver både indsigt og omhyggelig påpassenhed, hvorfor en oprykning af stillingen til 12. lønningsklasse ville give den pågældende en aflønning i et rimeligere forhold til art og beskaffenhed af de ham påhvilende tjenestepligter.

ad c. For så vidt angår de nuværende i

13. lønningsklasse placerede styrmænd gælder det, at de forinden deres ansættelse i toldvæsenet selv har udredet omkostningerne ved erhvervelsen af styrmands- og skibsførereksamen. Dertil kommer, at de tjenstlige forhold om bord i patrouillefartøjerne medfører, at styrmændenes navigationsuddannelse faktisk udnyttes i ganske tilsvarende omfang som førerens, idet der under fartøjernes færden i de forskellige farvande med bording af skib ideligt opstår situationer, som nødvendiggør, at styrmændene afløser føreren ved rattet.

Alle forhold taget i betragtning må den bedre aflønning efter 12. lønningsklasse anses værende rimeligere i relation til styrmændenes kvalifikationer og tjenestepligter.

ad d. Når antallet af maskinister i 12. lønningsklasse ved maskinanlæget på Københavns toldbod foreslås forøget med 1, skyldes det, at en reparatør, som nu er placeret i 14. lønningsklasse, til stadighed pålægges udførelsen - på lige fod med de 2 allerede i 12. lønningsklasse værende maskinister - af visse arbejder, der kræver særlige håndværksmæssige kvalifikationer.

Forslaget om oprykning til 12. lønningsklasse af de maskinpassere, som nu i 13. lønningsklasse forretter tjeneste i toldvæsenets patrouillebåde, begrundes med, at vor tids tekniske udvikling har medført overgang til langt mere komplicerede maskintyper, hvis rette betjening og vedligeholdelse er betinget af en videregående teknisk og håndværksmæssig uddannelse, hvilket samtlige i 13. lønningsklasse værende maskinpassere allerede havde erhvervet, inden de indtrådte i statstjenesten. Af samme årsag vil ændringen af stillingsbetegnelsen til *maskinister* i højere grad svare til de pågældendes faktiske tjenstlige virke.

ad e. Efter anskaffelsen til brug ved losnings-, indladnings- og vognlæsningsarbejdet på Københavns toldbod af 4 store på spor langs kajerne bevægelige 5 og 3¹/₂ tons krænere, der kun må betjenes af tjenestemænd, som har gennemgået en for udførelsen af den betroede og ansvarsfulde kranførergerning nødvendige uddannelse, taler ret og rimelighed for, at de ved heromhandlede krænere på Københavns toldbod som kranførere anvendte tjenestemænd aflønnes nogenlunde i

samme forhold, som de i det private erhverv beskæftigede kranførere, hvorfor det foreslås dels, at den nu i 13. lønningsklasse placerede kranfører oprykkes til 12. lønningsklasse, dels at der oprettes yderligere 3 stillinger i denne sidstnævnte lønningsklasse, hvortil de nu ved heromhandlede kraner tjenstgørende reparatører i 14. lønningsklasse søges oprykket.

13. lønningsklasse.

Hertil henføres :

a. 140 overtoldbetjente:

44 af de hidindtil i 13. lønningsklasse værende 79 toldvegtmestre af 2. grad foreslås bibeholdt i denne lønningsklasse, hvorhos de i 14. lønningsklasse placerede 92 overtoldbetjente af 1. grad, der alle har bestået fageksamen, søges henført til denne lønningsklasse.

Endelig søges antallet af overtoldbetjente forøget med 4 og fordelt med 2 til Københavns toldsted og 2 til landsdelstoldstederne.

Stillingsbetegnelsen »Toldvagtmeister af 2. grad« foreslås dog bibeholdt for de tjenestemænd, der er udnævnt i denne stilling, forinden den reviderede tjenestemandsslov træder i kraft, og indtil ledighed i disse stillinger indtræder.

b. 6 reparatører:

De nu i 14. lønningsklasse placerede reparatører (faglærte maskinarbejdere og elektrikere m. fl.).

ad a. Under hensyn til, at overtoldbetjentene, der nu er placerede i 14. lønningsklasse, hvortil oprykning kun kan finde sted under forudsætning af bestået fagprøve, udfører tjenestearter af mere betroet karakter, idet de f. eks. forestår den umiddelbare ledelse af tjenesten på en række specielle poster ved Københavns toldsted samt af inkvirerings-tjenesten ved de mindre toldsteder rundt om i landet, må det findes værende en retfærdssag, at disse tj. enestemænd ved en fremtidig placering i 13. lønningsklasse i nogen højere grad, end i tilfældet er efter de bestående forhold, stilles lige lønmæssigt set med de i andre større etater værende tjenestemænd, som har funktioner af tilsvarende art og beskaffenhed.

ad b. Forslaget om oprykning af toldvæsenets håndværksmæssigt uddannede reparatører til 13. lønningsklasse stilles under hensyn til, at en sådan fremtidig lønordning

for de pågældende vil være mere tidssvarende set i forhold dels til de arbejdskrav, der stilles til dem ved udførelsen af installationer, reparationer og vedligeholdelse i øvrigt af alt vedrørende lys, gas, vand og elektricitet, dels til lønninger for tjenestemænd inden for andre statsinstitutioner og til arbejderne i de private erhverv med håndværkeruddannelse.

De ved oven for foreslåede oprykninger af reparatører til 12. lønningsklasse, nemlig 1 til maskinist og 3 til kranførere, ledigblevne 4 reparatørstillinger søges bibeholdt med 2 til selve maskinanlægget, 1 til udførelse af vedligeholdelsesreparationer på toldvæsenets patrouilleautomobiler samt med fast beskæftigelse i det under pakhusforvaltningen på Københavns toldbod værende snedkerværksted.

14. lønningsklasse.

(1 950 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 2 850 kr.).

Hertil henføres :

140 overtoldbetjente samt toldbetjente:

Af de for tiden i den nuværende 15. lønningsklasse placerede i alt 144 overtoldbetjente af 2. grad, er 4, som med bestået fageksamen til daglig udfører en mere kvalificeret tjeneste, oven for foreslået oprykket til 13. lønningsklasse, således at de øvrige 140 overtoldbetjente af 2. grad forbliver i nærværende af 14., 15. og 16. lønningsklasse sammendragne lønningsklasse (1 950 kr.-2 850 kr.) tillige med toldbetjente.

Vedrørende toldpakhuspersonalet.

7. lønningsklasse.

Hertil henføres :

1 arbejdsforvalter: Ansat som nu.

1 overtoldpakhusmester:

I øvrigt foreslås til denne lønningsklasse henført den nuværende i 11. lønningsklasse placerede toldpakhusmester, som ved varefrilageret i København er pålagt en ganske særlig betroet tjeneste, idet han fører det umiddelbare tilsyn med, at de for frilagerinstitutionen specielt gældende ordensregler af forskellig art overholdes i de ca. 370 lagerlokaler, dels forestår ledelsen af og arbejdsfordelingen mellem det i frilagerbygningens 4 etager samt i vejerboden og i udleveringslokalet beskæftigede toldpakhuspersonale.

11. lønningsklasse.

Hertil henføres :

14 toldpakhusemestre:

Under forudsætning af den oven for foreslåede overtoldpakhusemesterstillings oprettelse, vil der kunne indvindes 1 toldpakhusemesterstilling i 11. lønningsklasse, som søges henført til toldpakhuset på havnetoldboden i Odense, hvor nu en toldpakhusemester i 12. lønningsklasse forestår arbejdet.

De øvrige 8 allerede nu i 11. lønningsklasse placerede toldpakhusemestre søges bibeholdt på de nuværende tjenestesteder.

Herudover foreslås antallet af toldpakhusemesterstillinger i 11. lønningsklasse forøget med 5, nemlig med 1 til toldpakhuset: ved eftersynslokalet på Gammelholm i København samt med 1 til hvert af følgende steder på Københavns toldbod: Nye pakhus og Røde pakhus med tilhørende oplagspladser, Fine vægt og Grove vægt.

Motivering :

Da de i toldpakhusene på havnetoldboden i Odense og ved eftersynslokalet på Gammelholm i København ansatte toldpakhusemestre i 12. lønningsklasse er pålagt en ansvarsfuld tjeneste af tilsvarende art og beskaffenhed som den, der udføres af de allerede i 11. lønningsklasse værende toldpakhusemestre ved andre større pakhuse såvel i København som i Ålborg og Århus, må det lides rimeligt, at også heromhandlede henholdsvis i Odense og ved eftersynslokalet tjenstgørende 2 toldpakhusemestre bliver placeret i 11. lønningsklasse.

Med de betydelige godsmængder, som i stadig stigende omfang opløses på Københavns toldbod, er det en betroet og krævende tjeneste, der pålægges de toldpakhusemestre, som nu i 12. lønningsklasse til daglig har ansvaret for arbejdets rigtige afvikling og for den fornødne kontrol med de godsmængder, der oplægges i, henholdsvis udleveres fra de store pakhuse og vejerboder: Nye pakhus, Røde pakhus samt Fine vægt og Grove vægt, hvorfor rimelighed taler for en oprykning til 11. lønningsklasse af pågældende 4 toldpakhusemestre.

12. lønningsklasse.

Hertil henføres :

- a. 3 håndværksmestre: Ansat som nu.
- b. 25 toldpakhusemestre:

De ved oven for foreslåede oprykninger til 11. lønningsklasse indvundne 5 toldpakhusemesterstillinger i 12. lønningsklasse søges henført til toldpakhusene henholdsvis ved Fredericia, Horsens, Kolding, Randers og Vejle toldsted.

De øvrige allerede i 12. lønningsklasse placerede 16 toldpakhusemestre søges bibeholdt ved de nuværende tjenestesteder.

Derhos foreslås oprettet yderligere 4 stillinger som toldpakhusemestre i 12. lønningsklasse med 1 til hver af efternævnte tjenestesteder på Københavns toldbod: spiritusvejerboden, pakkevægten og forsendelsen samt 1 til forbrugsafgiftsinspektoraternes kassererkontor.

Motivering :

ad b. De arbejdsledende toldpakhuseformænd i 13. lønningsklasse, som forestår modtagelse og udlevering af gods til og fra pakhuse og vejerboderne ved Fredericia, Horsens, Kolding, Randers og Vejle toldsteder, er hver især pålagt et større ansvar end normalt for sådanne tjenestemænd i 13. lønningsklasse, bl. a. som følge af, at gods i stadig større omfang tilføres ovennævnte toldsteder ved kølebiltrafikens stærke forøgelse.

En oprykning som toldpakhusemestre i 12. lønningsklasse ville give vedkommende 5 tjenestemænd en efter deres arbejde og ansvar mere rimelig aflønning.

*

I den på Københavns toldbod værende spiritusvejerbod, hvis 1. etage anvendes til oplægning af alt kassegods med vin og spiritus, er en tjenestemand betroet såvel arbejdsledelsen som regnskabsførelsen med de mange tusinde colli, der daglig oplægges henholdsvis udleveres fra lageret. Der kræves en særlig kvalificeret tjenestemand til at forestå arbejdet på heromhandlede lager, idet vedkommende gøres ansvarlig for de meget betydelige værdier, det oplagrede gods repræsenterer, hvorfor vedkommende tjenestemands placering som toldpakhusemester i 12. lønningsklasse må findes passende.

Som mængden af det på Københavns toldbod opløsende gods har været i stærk tiltagende de senere år, er også forsendelses- og postpakkeekspeditionerne forøget meget be-

tydeligt. Derved er ansvaret blevet større for de toldpakhusholdere i 13. lønningsklasse, som leder arbejdet og indestår for rigtigheden af de udførte ekspeditioner dels ved forsøgsvejrboden og dels ved pakkevægten, hvilket er begrundelsen for, at organisationen søger heromhandlede 2 tjenestemænd oprykket til 12. lønningsklasse som toldpakhusholdere.

*

Den ved forbrugsafgiftsinspektoraternes kassererkontor ansatte toldpakhusholder i 13. lønningsklasse fører kontrollen med beholdningerne og foreslår udlevering af banderoler, stempelmærker og stempelbånd samt prismærker, således at der påhviler ham et arbejde af særlig betyde og ansvarsfuld karakter, hvilket må kvalificere vedkommende til en fremtidig placering som toldpakhusholder i 12. lønningsklasse.

13. lønningsklasse.

Hertil henføres :

56 toldpakhusholdere:

Af de for tiden i 13. lønningsklasse nørerede 33 formandsstillinger vil der ved den oven for foreslåede oprykning til 12. lønningsklasse kunne indvindes 4 formandsstillinger i 13. lønningsklasse, men disse søges henført med 1 til hver af byerne København, Sønderborg og Århus samt med 1 til toldvæsenets materielforvaltning, medens de øvrige 29 toldpakhusholdersstillinger, som allerede nu er placeret i 13. lønningsklasse, foreslås bibeholdt de respektive steder.

Desuden søges antallet af toldpakhusholdersstillinger i 13. lønningsklasse forøget med i alt 23, nemlig med 6 til Københavns toldsted og med 1 til hver af toldstederne: Odense, Esbjerg, Tønder, Ålborg og Århus samt med 12 til Københavns toldsted, hvoraf 4 som skibsformænd, 1 til Fine vægt og 1 til Grove vægt, 1 til læsserampen ved godsudleveringen henholdsvis ved Fine vægt og Nordre vægt, 1 til Vestindisk plads, 1 til Nordre toldbods plads, 1 til Gule pakhus' lofter og 1 til Pakkevægten.

b. 4 kranførere:

Hertil foreslås henført 4 nu i 14. lønningsklasse værende toldpakhusholdere, som betjener fire $3\frac{1}{2}$ tons mobilkraner på Københavns toldbod.

Motivering :

ad a. : Den foreslåede oprykning til 13.

lønningsklasse sker under henvisning til, at vedkommende toldpakhusholder i 14. lønningsklasse ved samtlige oven for nævnte toldsteder til daglig forestår modtagelse og udlevering af gods under tilsvarende betyde og ansvarsfulde forhold, som i toldpakhusholdere ved en række andre toldsteder varetages af toldpakhusholdere i 13. lønningsklasse.

*

Ved toldvæsenets materielforvaltning er en toldpakhusholder fast beskæftiget og udfører et mere betyde arbejde med registrering og udlevering af reglementer, lærebøger etc. samt blanketformulærer og kontorrekvisitter til toldstederne landet over, hvilket må kunne motivere den pågældendes oprykning i som toldpakhusholder i 13. lønningsklasse.

*

På Københavns toldbod er det således, at der foruden det tjenestemandsansatte toldpakhusholderspersonale til daglig beskæftiges efter behovet fra 80 (fredag og lørdag) til over 200 (mandag-fredag) løst ansatte arbejdere, hvorfor det er påkrævet ved losning af og indlæsning i skibene samt ved oplæggelse på eller ved udlevering af gods fra pakhuslofter og oplagspladser at have kyndige toldpakhusholdere som arbejdsledere. Da disse nødvendigvis må være forlenede med en vis autoritet, bør den lønningsmæssige placering for disse tjenestemænd ikke være ringere end 13. lønningsklasse.

ad b. : Da anvendelsen i praksis af stillingsbetegnelsen: toldpakhusholder for de tjenestemænd, der udelukkende er beskæftigede med det specielle arbejde at betjene de kørende kraner, i det daglige virker misvisende i relation til de tjenstlige opgaver, som ellers almindeligvis er pålagt toldpakhusholdere, foreslås stillingsbetegnelsen ændret til »kranførere« samtidig med, at de pågældende foreslås placeret i 13. lønningsklasse under hensyn til de kvalifikationer, der kræves for i enhver henseende at kunne betjene disse mobilkraner således, at ødelæggelse af værdier undgås.

14. lønningsklasse.

(1 950 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 2 850 kr.).

Hertil henføres :

45 toldpakhusholdere samt toldpakhusholdere:

Af de for tiden i den nuværende 14. lønningsklasse placerede i alt 76 toldpakhushormænd af 2. grad, er 27, som til daglig har egentlig lederbeskæftigelse, samt 4, der til daglig har fast beskæftigelse som kranførere, oven for foreslået oprykket til 13. lønnings-

klasse, således at de øvrige 45 toldpakhushormænd af 2. grad forbliver i nærværende af 14.-16. lønningsklasse sammendragne lønningsklasse (1 950 kr.-2 850 kr. årlig) tillige med toldpakhushbetjente.

GRÆNSEKORPSFORENINGEN

Bilag 23.

Sønderborg, den 21. december 1957.

Til lønningskommissionen af 13. maj 1954.

Grænsekorpforeningen tillader sig herved at fremsende forslag til nye lønningsregler m. v. for toldgrænsekorpsets tjenestemænd af 4.-9. og 10. lønningsklasse, anført i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, afdeling 13.

*Forslag til nye lønningsregler
for toldgrænsekorpsets tjenestemænd.*

§ 440.

4. lønningsklasse:

Lønning 4 080 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 540 kr. indtil 5 160 kr. Efter 12 års tjeneste i stillingen et yderligere alderstillæg på 720 kr. årlig indtil 5 880 kr.

Hertil henføres overvagtimestre.

§441.

5. lønningsklasse:

Lønning 3 120 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 080 kr. Efter 12 års tjeneste i stillingen et yderligere alderstillæg på 540 kr. indtil 4 620 kr.

Hertil henføres grænsevagtimestre.

§442.

6. lønningsklasse:

Lønning 2 160 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 270 kr. indtil 3 240 kr. Efter 15 års ansættelse som tjenestemand et yderligere alderstillæg på 480 kr. indtil 3 720 kr.

Hertil henføres grænseoverbetjente og grænsebetjente, samt nuværende titulære grænseoverbetjente af 1. grad.

§443.

7. lønningsklasse:

Lønning 4 080 kr. årlig, stigende hvert 3.

år med 540 kr. indtil 5 160 kr. Efter 12 års tjeneste i stillingen et yderligere alderstillæg på 720 kr. årlig indtil 5 880 kr.

Hertil henføres 1 kontorfuldmægtig.

Overgangsbestemmelser.

§442.

Nuværende grænseoverbetjente :

2 700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 270 kr. indtil 3 240 kr. Efter 9 års tjeneste i stillingen, men senest efter 15 års ansættelse som tjenestemand, et yderligere alderstillæg på 480 kr. - Slutlønning 3 720 kr. årlig.

Nuværende grænseoverbetjente af 1. grad: 2 160 kr. årlig, stigende efter 3 år med 240 kr. indtil 2 400 kr. Efter 25 år i stillingen et yderligere tillæg på 600 kr. - Slutlønning 3 000 kr. årlig.

Nuværende grænsebetjente:

2 160 kr. årlig, stigende efter 3 år med 240 kr. indtil 2 400 kr. Efter at have bestået den anordnede fageksamen anlægges samme lønordning som gældende for lønningsklassen med slutlønning 3 720 kr.

Som motivering for foranstående placering i lønklasse og øvrige foreslåede ændringer skal foreningen tillade sig at anføre følgende:

ad § 440.

Hertil henføres nuværende korpss- og overvagtimestre, der forretter tjeneste på korpsets administrationskontorer eller som afsnits- og stationsledere.

ad §441.

Hertil henføres nuværende inspektions- og grænsevagtimestre, der forretter særlig kvalificeret tjeneste ved anmeldelsesposter, grænseovergangssteder, vagtstationer og ved særlig betroet tjeneste i øvrigt.

ad § 442.

De nuværende grænseoverbetjente bibeholder deres titulatur.

Grænsebetjente tillægges fremtidig titulatur af grænseoverbetjent, når de opnår sidste alderstillæg med slutløn på 3 240 kr.

De nuværende titulære grænseoverbetjente af 1. grad beholder deres stillingsbetegnelse indtil deres afgang fra tjenesten på grund af alder i lobet af 4 a 5 år.

Under henvisning til den igangværende planlægning af tolv grænsekorpsets fremtidige organisation vil foreningen først på senere tidspunkt kunne meddele det ønskede antal stillinger under §§ 440 og 441.

Foreningen har ikke i sit foranstående forslag anført noget om de til lønningerne knyttede forskellige tillæg, men har fremsat forslaget under forudsætning af, at samtlige de for tiden til de faste løndele tillagte tillæg bibeholdes.

Endelig skal foreningen anmode om, at der må blive bevilget foreningen adgang til mundtlig motivering af forslaget over for lønningskommissionen.

P. f. v.

Ærbødigst

W. B. Schiørning

/ V. T. Andersen

DANSK POLITIFORBUND

Bilag 24.

København, den 15. december 1957.

Til lønningskommis.rionen af 1954.

I anledning af kommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til centralorganisationerne, hvori der gives meddelelse om, at etatsorganisationerne kan stille forslag til klassificering og normering af stillinger og endvidere, til brug ved kommissionens fortsatte arbejde, forslag vedrørende andre forhold, som den pågældende forhandlingsberettigede etatsorganisation finder ønskelige, skal man fra Dansk Politiforbunds side fremkomme med følgende forslag:

Sammenlægning af lønklasser.
Normering af overordnede stillinger.
Fremtidig tillægsordning for politiet.

Da forslaget til den fremtidige tillægsordning danner baggrund for de øvrige forslag, skal man tillade sig først nærmere at uddybe dette punkt.

Som indledning skal man oplyse, at den nuværende tillægsordning er opbygget således:

Kriminalpolitiet oppebærer et opdagertilæg, som i øjeblikket udbetales med 2 700 kr., men hvis grundbeløb er 1 200 kr. (600 kr. er reguleret med 180 pct. på baggrund af bevægelserne i de særlige ydelser, og 600 kr.

er reguleret som bestillingstillæg med 70 pct.). Af tillæggets grundbeløb betragtes de 600 kr. som kvalifikationstillæg, medens de resterende 600 kr. dækker betaling for overarbejde, rådighedstjeneste, kørsel udover 4 km inden for egen politikreds samt diskretionære udgifter.

Ordens-, civil- og landpolitiet oppebærer et rådighedstillæg, som i øjeblikket udbetales med 1 680 kr., men hvis grundbeløb er 600 kr. (Reguleret med 180 pct. på baggrund af bevægelserne i de særlige ydelser). Dette tillæg dækker overarbejde, forskudt tjeneste og mistede fridage.

Udover rådighedstillægget udbetales til tjenestemænd i civilpolitiet et bestillingstillæg på for tiden 510 kr. Tillæggets grundbeløb er 300 kr., der er reguleret efter reglerne for bestillingstillæg med 70 pct. Dette tillæg udbetales også til turnusfolk i civilpolitiet, dog først efter et halvt års turnustjeneste.

Endvidere findes 70 tillæg a 300 kr., som anvendes til civilpatruljerne: på de københavnske stationer samt til turnustjeneste ved kriminalpolitiet i København.

Tillægsordningen har sit udspring helt tilbage fra de første politilove, og grundlaget for dens nuværende form blev lagt ved tjene-

stemandsloven af 1919, idet der da blev tilagt statspolitiets personale en patruljegodtgørelse på 600 kr. årligt, der kunne forhøjes med 50 kr. pr. måned. Baggrunden for denne godtgørelse var, at man nødvendigvis måtte skaffe statspolitiets personale kompensation for de sportler og uvisse indtægter, som de kommunale politikorps oppebar, og endvidere, at man dengang havde en højst uensartet rekruttering og uddannelse, hvilket bevirkede, at ikke alle kommunalt ansatte politifolk var i stand til at bestride statspolitiets arbejdsområde. Samtidig havde den bedste del af styrken gode chancer inden for det kommunale politi, og der måtte derfor simpelthen være noget tillokkende for at skaffe tilgang til statspolitiet. Kriminalpolitiet bevarede patruljegodtgørelsen ved enhedspolitiordningens gennemførelse under benævnelsen opdagertillæg, og den består endnu med samme grundbeløb. Ved enhedspoliti loven blev der endvidere fastsat et bestillingstillæg på 300 kr. til et nærmere fastsat antal polititjenestemænd i andre civile afdelinger.

Under behandlingen af enhedspoliti lovsforslaget gav man fra Dansk Politiforbunds side udtryk for utilfredshed med de foreslåede tillæg, og der blev fra politisk side stillet forslag om et bestillingstillæg til ordenspolitiet. Dette forslag blev imidlertid ikke vedtaget, hvorimod der på finansloven for 1938/39 blev fastsat et rådighedstillæg på 540 kr. årligt til ordens-, civil- og landpolitiet, hvilket beløb skulle dække overarbejde og nattjeneste. Rådighedstillæggets grundbeløb blev ved tjenestemandsløven af 1946 forhøjet med 60 kr. til dækning af mistede fridage. På daværende tidspunkt var rådighedstillæggets grundbeløb reguleret med 65 pct., medens opdagertillægget var reguleret med 65 pct. af 800 kr., hvorimod civiltillægget ikke var reguleret.

Grunden til, at kriminalpolitiet ved enhedspolitiordningens gennemførelse fik et større tillæg end ordenspolitiet, var vel nok, at der på det tidspunkt stadig var nogen baggrund for bevarelse af en forskel i kraft af det tidligere nævnte om den uensartede rekruttering og uddannelse under den kommunale politiordning. Når forholdet ikke blev rettet ved tjenestemandsløven af 1946, må det vel tilskrives de da herskende unormale forhold, sammenholdt med, at der vel endnu dengang

var lidt reminiscens fra fortiden hvad angik baggrunden for en forskel, og at man stadig rekruterede folk, ansat før enhedspolitiordningens gennemførelse, til kriminalpolitiet.

Reguleringen af tillæggene har bevirket, at ordningen er blevet endnu mere urimelig, end den var fra begyndelsen, og skævheden er blevet endnu mere udtalt efter lønforliget i 1952.

Tillægsordningen var til behandling i et udvalg under forvaltningskommissionen, der gav udtryk for, at det muligvis ville være en mere rationel ordning, om opdagertillægget blev opbygget efter samme principper som rådighedstillægget, således at der gennem opdagertillægget blev ydet godtgørelse for overarbejde, mistede fridage, nattjeneste og rådighedstjeneste i hjemmet efter lignende synspunkter, som er anlagt med hensyn til fastsættelsen af rådighedstillægget, og således, at der, såfremt man ikke kunne henvise tjenestemændene til at få de særlige udgifter af tjenstlig art godtgjort efter regning, i selve opdagertillægget indeholdt es et beløb til dækning af de udgifter af nævnte art, der faktisk måtte forekomme.

Det pågældende udvalg under forvaltningskommissionen var imidlertid af den opfattelse, at egentlige principielle ændringer af tillægsordningen burde henvises til en ny lønningsskommission, og samtidig gav udvalget udtryk for, at den forskel i aflønningen af kriminalpolitiets og ordenspolitiets personale, som tillægsordningen bevirkede, ikke yderligere burde uddybes, hvorfor reguleringen af opdagertillægget fremtidig kun skulle ske af et beløb svarende til rådighedstillæggets grundbeløb, altså 600 kr. Denne reguleringsordning blev imidlertid ændret som følge af lønforliget i 1952, da der blev tilvejebragt hjemmel til regulering af de i tjenestemandsløven fastsatte bestillingstillæg, hvilket bevirkede, at civilpolitiets bestillingstillæg nu blev reguleret og ligeledes den del af opdagertillægget, der ikke i forvejen var reguleret. Herved blev, på trods af forvaltningskommissionens indstilling, lønforskellen mellem kriminalpolitiet og ordenspolitiet yderligere uddybet, og forskellen er i øjeblikket på grund af bestillingstillæggenes regulering forøget med 290 kr.

På baggrund af ovenstående skal man anmode om, at hele tillægsordningen nu må blive taget op til fornyet revision, og man

skal fra forbundets side stille nedenstående forslag til fremtidig tillægsordning, hvori de enkelte bestanddele er udregnet på baggrund af gennemsnitsydelse for ordens-, civil- og landpolitiet.

Der indføres et ensartet tillæg fælles for hele politiet til og med vicepolitinspektorer, hvilket tillæg skal erstatte de nuværende opdager-, rådigheds-, civil- og turnustillæg samt vicepolitinspektorerens og politikommissærernes bestillingsstillæg og dække samtlige »særlige ydelser«. Tillægget benævnes »polititillæg«, og dens enkelte bestanddele skal man foreslå således :

Vederlag for overarbejde 1 425,60 kr.

Forvaltningskommissionen anslog i 1948 det gennemsnitlige overarbejde i ordenspolitiet til 200 timer årligt pr. mand. På grund af, at politistyrken siden da trods befolkningstilvækst og indflytning fra land til by er reduceret med over 400 stillinger, samtidig med, at der er pålagt politiet flere nye opgaver og er gennemført en forlængelse af ferien, er overarbejdet forøget. Ved en foretagen undersøgelse af dets omfang er man nået til det resultat, at der gennemsnitlig findes et overarbejde på 220 timer årligt pr. mand, hvilket efter den gældende takst 6,48 kr. pr. time giver det anførte beløb.

Godtgørelse for mistede fridage 259,20 kr.

Der er regnet med gennemsnitlig 5 mistede fridage pr. mand årligt til den gældende betaling 51,84 kr. pr. dag. Forvaltningskommissionen anslog dette antal mistede fridage, idet man dog forudsatte, at der herigennem tillige blev ydet dækning for ulemperne ved flytning af fridage samt kortvarig tjeneste på fridage. Ved en foretagen undersøgelse er man nået til, at tallet i dag kan ansås til det samme, dog er der vel tale om en forøgelse hvad angår flytning af fridage og ferie samt kortvarig tjeneste på fridage. Forholdene varierer imidlertid meget fra kreds til kreds.

Afløsning af timepenge under tjenesterejser i egen politikreds 80,00 kr.

Ordenspolitiet har hidtil i modsætning til kriminalpolitiet oppebåret sædvanlige diæter under tjenesterejser i egen politikreds udover 4 km fra købstadens grænse (landdistriktets grænse for så vidt angår tjenestemænd i landpolitiet). Man skal foreslå, at disse ydel-

ser også for ordenspolitiets vedkommende afløses af et fast årligt beløb i lighed med den for kriminalpolitiet gældende ordning. Det nævnte beløb er fremkommet på baggrund af en foretagen undersøgelse og svarer til gennemsnittet af de i længere perioder af indværende år udbetalte beløb.

Vederlag for forskudt tjeneste, herunder nat-tjeneste 713,69 kr.

Ved en foretagen undersøgelse er man nået frem til et gennemsnitstal på 667 timer årligt, hvilket efter den nugældende betaling for forskudt tjeneste, 1,07 kr., bliver det ovenfor anførte beløb. Forvaltningskommissionen anslog i sin tid det årlige antal rattimer til højst 900 pr. mand, men nedgangen i styrketallet og udvidelsen af ordenspolitiets arbejdsområde har medført, at det har været nødvendigt at indskrænke nattjenesten til det mindst mulige for at kunne klare belastningen i den øvrige del af døgnet.

Vederlag for rådighedstjeneste.

Man vil finde det rimeligt, at der gennem polititillægget også gives en godtgørelse for denne særlige tjeneste, som efterhånden har et meget stort omfang. Ved en foretagen undersøgelse er man nået frem til, at den gennemsnitlige rådighedstjeneste pr. ordens- og civilpolitimand andrager ca. 104 timer årligt. Hertil kommer, at landpolitiet (269 mand) har rådighedstjeneste hele døgnet uden for den almindelige arbejdstid, bortset fra ferie- og fridage, og såfremt disse timer medregnes og fordeles på hele styrken, vil man komme op på et gennemsnitligt timeantal af 317 årligt. Man finder det imidlertid noget vanskeligt at omsætte disse rådighedstimer i et fast beløb, da det jo i nogen grad må bero på et skøn, hvor meget det vil være rimeligt at yde for denne specielle tjeneste, og man skal derfor hvad angår godtgørelse herfor henviser til næste punkt.

Vederlag for sær lig risiko og sær lige pligter i forbindelse med polititjenesten.

Man skal foreslå, at der ved fastsættelsen af det fælles polititillæg ydes polititjenestemændene kompensation for de byrder, som er forbundet med ansættelsen i politiet, og som ikke eller kun i ringe omfang forekommer i andre tjenestemandforhold.

Særlig risiko under polititjenesten fore-

kommer f. eks. under uroligheder. Efter erfaringerne i de senere år må det nu, i modsætning til, hvad der var den almindelige opfattelse i årene før den sidste krig, antages, at det vil blive pålagt politiet at bekæmpe enhver art af indre uroligheder, og at militær hjælp kun vil blive ydet, såfremt politiet ikke har fysisk mulighed for at løse opgaven. Særlig risiko vil under den daglige tjeneste kunne fremkomme ved anholdelse af bevæbnede forbrydere, ved tvangsindlæggelse af farlige sindssyge og under udførelse af færdselspatruljering, navnlig på motorcykle.

Politiets særlige stilling markeres endvidere ved de opgaver, som er pålagt det som led i landets militære og civile beredskab (overgangsbevogtning, bekæmpelse af 5-kolonnevirkksomhed og deltagelse i civilforsvaret). Man henviser her også til begivenhederne under den sidste krig, hvor politiet havde en særlig udsat stilling, der førte til, at en stor del af politistyrken blev deporteret, medens de øvrige måtte »ga under jorden«, samt til begivenhederne i årene efter krigen, hvor politiet bl. a. blev *beordret* til at eksekvere dødsdomme i landsforræderisager.

Endelig har polititjenestemændene en særlig stilling dels som følge af de begrænsninger, som af hensyn til tjenesten er pålagt dem i adgangen til bibeskæftigelse og i valget af omgangskreds, dels på grund af den særlige forpligtelse, der påhviler dem til at føre en ulastelig vandel og til at være til rådighed på alle tider af døgnet. Det kan her nævnes, at en politimand ofte på sin private bopæl kommer ud for henvendelser, der medfører, at han må træde i funktion som politimand.

Fra forbundets side skal man foreslå, at der ved fastsættelsen af polititillægget tages hensyn til foranstående, således at der i tillægget både for ordenspolitiet og for kriminalpolitiet medregnes et beløb, der tilsammen for de to sidste punkter i nærværende forslag (rådgighedstjeneste og særlig risiko m. v.) nogenlunde udgør den med et alderstillæg forbundne lønfremgang, og således, at det samlede tillæg derved afrundes til 3 000 kr. årligt.

Beløbet bliver 521,51 kr.

Som afslutning på redegørelsen over den fra forbundets side ønskede fremtidige tillægsordning skal man anføre, at man vil finde det rimeligt med fastsættelse af bestemte

regler for tillæggets regulering. For de første 4 bestanddeles vedkommende finder man det rigtigt at følge bevægelserne i de særlige ydelser, og for rådgighedstjeneste- og risikobeløbets vedkommende finder man det rimeligt at regulere som for bestillingstillæg.

I øvrigt skal man gøre opmærksom på, at det foreslåede tillægs enkelte bestanddele er beregnet efter de nuværende satser for særlige ydelser, og såfremt der ved den kommende tjenestemandsløvs ændringer på dette område, forbeholder man sig at måtte fremkomme med ændringsforslag.

Man vil fra forbundets side anse det for rigtigst med et ensartet tillæg, omfattende de ovenfor nævnte ydelser, ud fra den betragtning, at administrationen derved vil blive betydeligt forenklet og arbejdsgangen på tjenestestederne lettere, end når der til staidighed skal føres kontrol med de enkelte poster. Ordningen vil f. eks. også bevirke, at en leder i en truende situation har lettere ved at forlænge tjenestetiden eller iværksætte en beredskabstjeneste, når han ikke er tvunget til at se på, hvor meget dette vil komme til at koste.

For at forenkle mest muligt foreslår man derfor et ensartet tillæg, baseret på et gennemsnit af de arbejdsydelser, som »særlige ydelser« dækker, ud fra den betragtning, at hvad én gruppe inden for politiet eventuelt kan komme til at yde mindre end de øvrige på ét område, vil blive opvejet på andre områder, således at det endelige resultat af en opgørelse over, hvad der ydes for et ensartet, fælles tillæg, vil vise, at der er balance.

Hvad angår de såkaldte diskretionære udgifter vil man finde det rigtigst, at disse refunderes efter regning, hvilket allerede nu er tilfældet, selv om det ikke sker i fuld udstrækning på grund af bestemmelserne vedrørende opdagertillægget.

Herudover skal man foreslå, at godtgørelsen for slid på egne klæder til dem, der forretter tjeneste, hvortil uniform ikke skal bæres, forhøjes fra de nuværende 300 kr. til 450 kr. For landpolitiets vedkommende, der kan vælge at få halv beklædningsgodtgørelse og halv uniform, foreslås beløbet forhøjet til 225 kr.

Endvidere skal man meget henstille, at der indføres et tillæg på 225 kr. til det patruljerende personale til dækning af det ekstraordinært store slid på fodtøj, som denne

teneste medfører. Patruljetjenesten er så afgjort den mest anstrengende og opslidende tjeneste inden for politiet, og man finder det urimeligt, at personalet i denne tjeneste, samtidig med at have ulemperne i forbindelse hermed, også skal være pålagt en udgift, som ikke findes for politipersonale ved anden tjeneste. Priserne på fodtøj og reparationer har i øvrigt været stadigt stigende, således at der efterhånden hertil er tale om en væsentlig udgift.

Ved at fa en ensartet tillægsordning vil man i øvrigt opnå virkelig at få enhedspolitiordningen gennemført, hvorved man vil få mulighed for en mere rationel udnyttelse af styrken. Når dette måske ikke hidtil fuldt ud har kunnet lade sig gøre, skyldes det vel i nogen grad, at forudsætningerne herfor ikke i fuldt omfang har været til stede på grund af den tidligere bestemmelse om, at kriminalpolitiet blev udnævnt til at forrette den specielle tjeneste efter at have gennemgået en særlig uddannelse og bestået en af justitsministeriet anordnet prøve. Begrundelsen for denne bestemmelse var den uensartede rekruttering til ordenspolitiet i den tid, da denne gren af politiet henhørte under kommunerne, hvorfor det var rimeligt med en speciel uddannelse og prøve forinden overgang til kriminalpolitiet, der i modsætning til ordenspolitiet var statsansat. Denne baggrund for bestemmelsen findes imidlertid ikke efter indførelsen af enhedspolitiordningen, idet udvælgelsen af aspiranter til politiet nu er ens for hele landet og foregår på den måde, at ansøgerne efter indledende prøver og undersøgelser hos politimestrene bliver prøvet ved psykoteknisk institut og rigspolitichefembedet, hvorefter de fremstilles for en bedømmelseskommission. Også uddannelsen er nu ensartet for hele landet. Bestemmelsen er da heller ikke medtaget i retsplejelovens nuværende bestemmelser om politiets ledelse.

I denne forbindelse skal i øvrigt nævnes, at en opdeling af politiets arbejde i skarpt adskilte områder, henhørende under hver sin ganske bestemte del af politiet, hverken er mulig eller rationel og heller ikke bliver anvendt i dag, idet mange såkaldte kriminelle opgaver behandles af ordenspolitiet, medens kriminalpolitiet omvendt i nogle politikredse har opgaver, som må betragtes som naturligt henhørende under ordenspolitiet. Som eksempler kan nævnes paskontrol, brandsager

og voldssager, som nogle steder behandles af kriminalpolitiet, andre steder af ordenspolitiet og igen andre steder af begge tjenestegrene i forening. Endvidere er der det forhold, at man i København og de større byer har civilpolitiafdelinger, hvis arbejdsområder dog varierer fra sted til sted, medens tilsvarende opgaver, som disse afdelinger varetager, i mindre byer helt passes af ordenspolitiet. I landdistrikterne har landpolitiet alle ordens- og civilpolitiopgaver og mange steder også en hel del af de opgaver, som andre steder henhører under kriminalpolitiet.

Denne forskelligartede arbejdsfordeling kan have flere årsager, f. eks. kan den have været gældende i kredsen i en årrække og i sin tid være bestemt på baggrund af kvalifikationer og uddannelse hos de folk, man da havde i styrken. Måske har den også for mange år tilbage været rationel i forhold til den styrke, man havde at råde over, og det arbejdsområde, der dengang var henlagt under politiet, men tiden er løbet fra disse ordninger, idet politiets opgaver er undergået en væsentlig forandring med specielt en stærk udvidelse af ordenspolitiets opgaver. Medens kriminalpolitiets arbejdsområde ikke er undergået nogen ændring, men som tidligere er afgrænset hovedsagelig til det straffelovmæssige, har ordenspolitiet r.u et langt større arbejdsområde end tidligere, idet man foruden straffelovovertrædelser administrerer et meget stort kompleks af love og anordninger, der stadig ændres og udvides. Alene det at holde sig à jour med alle de nye bestemmelser kræver til stadighed af ordenspolitimanden et meget stort studium både i tjenestetiden og i fritiden.

Det vil føre for vidt her at anføre alle ordens-, civil- og landpolrdets arbejdsområder, men man skal tillade sig at henvise til vedlagte bilag, hvori arbejdsområderne er anført. Det skal dog bemærkes, at kriminalpolitiet nogle steder af og til behandler enkelte af de i fortegnelsen nævnte sager. Af fortegnelsen over arbejdsområder kan man se, at der i dag stilles betydeligt større krav til den enkelte ordenspolitimand end for år tilbage, da hans opgaver stort set var afgrænset til det rent ordensmæssige. Ordenspolitiet kommer f. eks. daglig ud for at skulle udrede trådene i store påkørselssager, hvor der kan være dræbte og lemlæstede personer

og materielle skader for meget store beløb og dermed forbundne erstatningskrav. Den pågældende politimand skal på stedet skaffe hjælp til tilskadekomne, sikre sig parter, vidner og spor og få trafikken i gang igen, og derefter skal han nedfælde alle enkeltheder i en rapport, så den giver et virkeligt billede af, hvad der er sket. Der kunne også nævnes sager som selvmord, selvmordsforsøg, familieretlige sager, told-, valuta- og skattesager, der alle kræver et meget stort skriftligt arbejde, samt alle de problemer, som den forøgede færdsel skaber, herunder regulering, kontrol og sager vedrørende berusede motorførere. De nævnte sager er kun enkelte eksempler på de mange store og vanskelige sager, der dagligt forekommer for ordenspolitiet, og som må siges at ligge fuldt på højde med kriminelle opgaver.

Man skal i øvrigt henvise til, at det ved politiloven af 1919 (§ 117, stk. 2) blev bestemt, at kommunale polititjenestemænd skulle lønnes med samme grundløn som statspol Mets tjenestemænd, og ordet »grundløn« blev af justitsministeriet fortolket som omfattende ikke alene den pensionsgivende del af lønningen, men også dyrtids- og konjunkturtillæg, og denne opfattelse blev udtrykkeligt lovfæstet i politiloven af 1928. Derimod havde kommunerne ikke pligt til at udrede det daværende patruljetillæg (nu opdagertillæg), men grunden hertil har uden tvivl været, at dette blev opvejet af de sportler m. v., som kommunale polititjenestemænd oppebar.

I øvrigt er det med den nuværende ordning noget tilfældigt, hvem der kommer i kriminalpolitiet, idet der i dag, foruden de mange, der har speciel interesse i dette arbejdsfelt, er et meget stort antal, der udelukkende søger kriminalpolitiet på grund af den dermed forbundne lønfremgang. Fra forbundets side er man derfor af den opfattelse, at tilgangen til kriminalpolitiet ved den foreslåede ordning kan »saneres«, så den i højere grad end nu kommer til at ske på grundlag af den egentlige interesse for arbejdet inden for denne tjenestegren.

Som tidligere nævnt vil man ved gennemførelse af forbundets forslag til en ensartet tillægsordning skabe mulighed for virkelig rationel udnyttelse af politistyrken. Man kan selvsagt ikke komme uden om en vis specialisering, således at der i alle politikredse må

være et antal faste folk til de kriminelle opgaver og i de større byer endvidere faste folk til civilpolitiopgaver, færdselsmæssige opgaver, m. v., men det bør ikke, som tilfældet er nu, være således, at man, ofte i en meget ung alder går »i bås« i en sådan afdeling og ikke kan flyttes (sættes til tjeneste i andre afdelinger). Der har i øvrigt været en tendens til at gøre disse afdelinger så store, at de kan bære selv en spidsbelastning, og da ordningen tilmed er så kategorisk, at det er utænkeligt, at selv en ganske ung kriminal- eller civilpolitibetjent ved særlige lejligheder kan iklædes uniform, når der er hårdt brug for uniformeret personale, må den siges at være ganske uholdbar.

Det vil efter forbundets mening være rigtigt, at der først finder udnævnelse sted, når det drejer sig om egentlige lederstillinger i disse afdelinger, og at der derudover er et passende, fast personale, der udtages af rigspolitichefen, og endvidere folk på turnus over en længere periode efter tjenesteområdets beskaffenhed. Til denne turnustjeneste skulle personalet udtages af rigspolitichefen efter indstilling fra politimestrene. Endvidere bør der være en mere kortvarig turnustjeneste (et halvt eller et helt år) og personalet hertil udtages af politimestrene.

Herved vil man opnå, at hele politistyrken får en så alsidig uddannelse, at den af politimestrene kan sættes ind på særlige opgaver, når og hvor der er behov herfor, og man vil endvidere opnå kun at have reserve ét sted, nemlig i ordenspolitiet. Ligeledes vil man ved særlige lejligheder kunne sætte betydeligt flere folk til tjeneste i uniform, end man kan efter den nuværende ordning, og man vil således kunne undgå at tilkommandere uniformeret personale fra andre politikredse og derved gennemføre væsentlige besparelser. Også specialafdelingernes personale vil have fordel af en ordning som den nu foreslåede, idet de til stadighed vil kunne følge udviklingen i ordenspolitiets arbejde.

Man kan fra forbundets side ikke komme til andet: resultat, end at det vil være uforvarsligt og helt urimeligt, hvis der ikke nu gennemføres ligestilling på det lønmæssige område, og man skal anmode om, at ovenstående forslag må blive søgt gennemført. Skulle det mod forventning ikke være muligt at få forslaget gennemført fuldt ud, men at der stadig opretholdes en forskel mellem

kriminalpolitiet og de øvrige tjenestegrene, forbeholder man sig fra forbundets side at stille forslag om, at de civile bestillingstillæg forhøjes, så de kommer på linje med kriminalpolitiets tillæg, og at antallet af bestillingstillæg udvides til også at omfatte overordnede i ordenspolitiet, landpolitifolk m. fl. Man skal anmode om at måtte få lejlighed til at fremsætte forslag hertil, såfremt det skulle vise sig nødvendigt.

Sammenlægning af lønklasser.

Man skal her foreslå, at de stillinger inden for politiet, som hidtil udelukkende eller overvejende er blevet besat efter anciennitet, fremtidig placeres inden for en fælles lønramme, udformet således, at den dækker de nuværende stillinger som politibetjent, overpolitibetjent af 2. grad, landpolitibetjent, politibetjent i civile afdelinger, overpolitibetjent af 1. grad i ordenspolitiet, herunder land- og civilpolitiet, samt kriminalbetjent og kriminaloverbetjent. Slutlønnen inden for denne lønramme foreslås fastsat således, at den dækker den nuværende slutløn som politiassistent af 2. grad og kriminalassistent af 2. grad (4 320 kr.).

Når man finder det berettiget at foreslå den nævnte slutløn lagt ind i den faste lønramme, er baggrunden den, at man i dag, bortset fra enkelte forbigåelser, opnår stillingen som politiassistent af 2. grad og kriminalassistent af 2. grad inden for henholdsvis land- og civilpolitiet og kriminalpolitiet. Ordenspolitiets kommandomæssige opbygning har ikke gjort det muligt helt at følge en tilsvarende linje inden for denne tjenestegren, men forholdet er dog det, at ca. $\frac{2}{3}$ af de ordenspolitimænd, der har en tilsvarende tjenesteadlder som de ovenfor omtalte politimænd inden for land-, civil- og kriminalpolitiet, i dag er forfremmet til politiassistenter.

Stillingerne som politiassistent af 1. og 2. grad og som kriminalassistent af 1. og 2. grad foreslås derimod holdt uden for den nye lønramme, således at de indgår i en særlig kommandolinje, omfattende de egentlige lederstillinger.

Hvad angår stillingsbetegnelserne inden for den foreslåede fælles lønramme skal man fra forbundets side foreslå, at betegnelsen »overpolitibetjent« opnås efter 14 års tjeneste, og at man derefter ved 17 års anciennitet opnår løn som overpolitibetjent af 1. grad

og efter 20 års tjeneste sidste løntrin uden ændring af stillingsbetegnelsen. Baggrunden for, at man foreslår ændring i stillingsbetegnelsen efter det 14. tjenestear, er, at der endnu findes ca. 600 politibetjente, ansat under krigen, og i henhold til betækning fra »justitsministeriets udvalg til overvejelse af foranstaltninger til imødegåelse af ulemperne ved aldersfordelingen inden for ordenspolitiet« (»pukkeludvalget«) er man gået ind for oprykning af krigsargangene til overpolitibetjent af 2. grad ved den nævnte tjenesteadlder. Denne linje har også været fulgt på de normeringslove, der er kommet siden afgivelsen af udvalgets betækning.

For de efter krigen ansatte (årgangene 1950 og senere) vil det måske ikke være urimeligt, at stillingsbetegnelsen »overpolitibetjent« først opnås efter 17 års tjeneste, under henvisning til, at de pågældende gennemgående er yngre ved ansættelsen end de foran nævnte. Såfremt dette gennemføres, vil der for de pågældendes vedkommende kun blive tale om ét alderstillæg efter den ændrede stillingsbetegnelse, idet det må være en forudsætning, at de opnår løn som overpolitibetjent af 2. grad ved 14 års anciennitet, uanset at deres stillingsbetegnelse ikke ændres.

Ved gennemførelse af den foreslåede lønramme kan der ikke finde udnævnelse sted til politiassistent i landpolitiet, og hvad ordens-, civil- og kriminalpolitiet angår vil der kun blive tale om udnævnelse af politiassistenter (kriminalassistenter) til egentlige lederstillinger.

Det skal bemærkes, at ordningen for landpolitiets vedkommende vil betyde en væsentlig forringelse i forhold til den nuværende ordning, idet der fremtidig, såfremt forslaget gennemføres, ikke vil kunne oprettes lederstillinger inden for denne tjenestegren, hvorfor landpolitifolk vil være henvist til at søge omstationering, såfremt de skal opnå politiassistentstillinger af 1. eller 2. grad, hvilke stillinger de i dag kan opnå uden forflyttelse.

For civilpolitiets vedkommende kan, omend i mindre udtalt grad, de samme betragtninger anføres hvad det rent chargeringsmæssige angår, men det skal endvidere bemærkes, at civilpolititjenestemændene i dag oppebærer et bestillingstillæg på 510 kr. ud over lønningen i ordens- og landpolitiet, hvilken løn-

forskul vil forsvinde ved gennemførelse af et ensartet polititillæg.

Såvel landpolitiforeningen som civilpolitiforeningen er imidlertid helt indforstået med at gå med til ordningen, såfremt der gennemføres et ensartet polititillæg og dermed en virkelig enhedspolitordning.

Normering af overordnede stillinger.

Under forudsætning af, at der sker sammenlægning af lønklasser som ovenfor nævnt, skal man fra Dansk Politiforbunds side stille følgende forslag til chargering, på den baggrund, at der ud over indførelse af stillingen som vicepolitikommissær (vicekriminalkommissær) ikke sker ændringer i politiets stillingsbetegnelser.

Der benyttes inden for kommandolinjen følgende stillinger: *vicepolitiinspektør, politikommissær af 1., 2. og 3 grad*, hvoraf politikommissærer af 2. grad placeres lønmæssigt som de nuværende politikommissærer og politikommissærer af 1. og 3. grad henholdsvis over og under, *vicepolitikommissær*, der lønmæssigt placeres som politikommissærer af 3. grad, samt *politiassistenter af 1. og 2. grad*. Man har tænkt sig disse stillinger anvendt efter følgende »ramme«:

Politistationer med 80 ordenspolititjenestemænd og derover.

- 1 politikommissær af 1. grad,
- 1 vicepolitikommissær,
- 1 politiassistent af 1 grad (personalechef),
- 5 politiassistenter af 1. grad,
- 10 politiassistenter af 2. grad.

Politistationer med 40—79 ordenspolititjenestemænd.

- 1 politikommissær af 2. grad,
- 1 politiassistent af 1. grad,
- 5 politiassistenter af 2. grad.

Politistationer med 20-39 ordenspolititjenestemænd.

- 1 politikommissær af 3. grad,
- 1 politiassistent af 1. grad,
- 2-5 politiassistenter af 2. grad (gennemsnitlig ca. 4).

Politistationer med 8—19 ordenspolititjenestemænd.

- 1 politiassistent af 1. grad,
- 1 politiassistent af 2. grad.

Politistationer med 2-7 ordenspolititjenestemænd.

- 1 politiassistent af 2. grad.

Ud over det inden for denne »ramme« foreslåede skal der bruges nogle stillinger som politiassistent af 1. og 2. grad. Disse stillinger er nærmere omtalt i det følgende under de enkelte punkter.

Da kriminalpolitiet ved en lignende skematisk opstilling af chargefordelingen vil anvende omstående »ramme«:

Tjenestesteder med 30 kriminalpolititjenestemænd og derover.

- 1 kriminalkommissær af 1. grad,
- 1 vicekriminalkommissær,
- 2 kriminalassistenter af 1. grad,
- 3 kriminalassistenter af 2. grad.

Tjenestesteder med 15—29 kriminalpolititjenestemænd.

- 1 kriminalkommissær af 2. grad,
- 1 kriminalassistent af 1. grad,
- 2 kriminalassistenter af 2. grad.

Tjenestesteder med 7—14 kriminalpolititjenestemænd.

- 1 kriminalkommissær af 3. grad,
- 1 kriminalassistent af 1. grad,
- 1 kriminalassistent af 2. grad.

Tjenestesteder med 6 kriminalpolititjenestemænd.

- 1 kriminalassistent af 1. grad,
- 1 kriminalassistent af 2. grad.

Tjenestesteder med 5 kriminalpolititjenestemænd.

- 1 kriminalassistent af 1. grad.

Tjenestesteder med mindre end 5 kriminalpolititjenestemænd.

- 1 kriminalassistent af 2. grad,

skal man foreslå, at chargeringen inden for civilpolitiet opbygges efter det samme »mønster«.

Vicepolit iinspektør.

Denne stilling foreslås bibeholdt ved rigspolitichefembedet og i Københavns politi, idet der her er tale om en særstilling, der gør det rimeligt at bevare de nuværende vicepolitiinspektørstillinger, i alt 4.

Politikommisærer af 1. grad (ledere af ordenspolitistationer med et personale på 80 mand og derover).

Det drejer sig om de 9 københavnske stationer samt Gentofte, Lyngby, Frederiksberg, Århus, Odense og Ålborg, færdselsafdelingen, sekretariatet og udrykningstjenesten i København samt 3 stillinger ved rigspolitichefembedet. Civilpolitiet: 3. og 4. politiinspektorat samt 7. undersøgelseskammer i København.

De nævnte stationer og afdelinger har alene i kraft af det store personaleantal en så speciel stilling i forhold til de efterfølgende stationer, at det må være rimeligt på grund af det ansvar, der som følge heraf er pålagt lederne, at disse placeres lønmæssigt højere end politikommisærere på mindre stationer end de nævnte.

I alt 24 stillinger.

Politikommisærer af 2. grad (ledere af ordenspolitistationer med et personaleantal på mellem 40 og 79 mand).

Her drejer det sig om Søborg, Rødovre, Glostrup, Kastrup, Helsingør, Kolding, Vejle, Horsens, Randers og Esbjerg samt om en stilling ved rigspolitichefembedet. Civilpolitiet: Frederiksberg, Odense, Århus og Ålborg.

I alt 15 stillinger.

Politikommisærer af 3. grad (ledere af ordenspolitistationer med 20-39 mand):

Roskilde, Køge, Hillerød, Holbæk, Slagelse, Korsør, Næstved, Bornholm, Nakskov, Nyborg, Svendborg, Fredericia, Silkeborg, Nørresundby, Frederikshavn, Hjørring, Skive, Viborg, Herning, Holstebro, Haderslev, Åbenrå, Sønderborg, Kruså, Padborg og Tønder. Endvidere 1 stilling på politiskolen og 1 i København som leder af motorkontoret. Civilpolitiet: lederen af rigspolitichefens eftersøgningstjeneste.

I alt 29 stillinger.

Vicepolitikommisærere (stedfortrædere på stationer og i afdelinger med politikommisærere af 1. grad som ledere, herunder også civilpolitiet).

Det må under henvisning til disse stationers og afdelingers størrelse være rimeligt, at stedfortræderen chargemæssigt indtager en særstilling på grund af det ansvar, der er

forbundet med en sådan stilling. Man skal i øvrigt henvise til, at stillingen før enhedspolitiordningens gennemførelse eksisterede under betegnelsen »vicepolitiassistent« i København og de store byer.

I alt 22 stillinger.

Politiassistenter af 1. grad (ledere på stationer med mellem 8 og 19 mand, stedfortrædere, hvor stationslederne er politikommisærere af 2. eller 3. grad, personalechefer, vagthavende på stationer med over 80 mand. Derudover tænkes stillingen anvendt til delingsførere i udrykningstjenesten samt til enkelte afdelingsledere).

Man skal for ordenspolitiets; vedkommende anslå, at det vil komme til at dreje sig om ca. 200 stillinger af denne charge. Civilpolitiet: stedfortrædere i større afdelinger samt enkelte afdelingsledere. For denne tjenestegrens vedkommende vil det dreje sig om ca. 18 stillinger.

I alt ca. 220 stillinger.

Politiassistenter af 2. grad (ledere af stationer med 2-7 mand, stedfortrædere og vagthavende, hvor stationslederne er politiassistenter af 1. grad. Derudover tænkes stillingen anvendt til stedfortrædere for og assisterende hos vagthavende politiassistenter af 1. grad, ved speciel tjeneste og til ledere af forskellige afdelinger).

Det vil dreje sig om ca. 465 stillinger. Civilpolitiet: ledere af mindre afdelinger samt stedfortrædere, i alt ca. 43 stillinger.

I alt ca. 510 stillinger.

Efter ovenstående forslag til chargering vil der, ud over vicepolitiinspektørstillingerne, inden for ordens- og civilpolitiet blive tale om følgende antal chargestillinger:

politikommisærere	ca. 70
vicepolitikommisærere	- 22
politiassistenter af 1. grad	- 220
politiassistenter af 2. grad	- 510

Der findes i øjeblikket inden for ordens-, civil- og landpolitiet følgende antal charger ud over stillinger som overpolitibetjent af 1. grad:

politikommisærere	45
politiassistenter af 1. grad	157
politiassistenter af 2. grad	421

Det vil sige, at gennemførelse af forbundets chargeringsforslag reelt, når landpolitiets og civilpolitiets anciennitets-politiassistentstillinger ved ledighed flyttes over i »kommandolinjen«, kun medfører oprettelse af ca. 200 stillinger i de omhandlede charger. Man skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der i øjeblikket i ordenspolitiet findes 561 stillinger som overpolitibetjent af 1. grad, hvoraf størsteparten er tillagt kommando. Det endelige resultat vil herefter blive, at kommandostillingernes antal i det egentlige ordenspoliti nedbringes med ca. 250, og at civilpolitiets politiassistentstillinger nedbringes med 24.

Denne nedbringelse af kommandostillingernes antal betyder på længere sigt en besparelse af personale, vel i et antal svarende til omkring halvdelen af de nedlagte kom-

mandostillinger, hvilket antal efterhånden vil kunne overføres til den egentlige patruljetjeneste. Denne »rationalisering« indebærer gennemgående en mere byrdefuld tjeneste for ordenspolitiet og samtidig meget store besparelser, som det må være rimeligt at godskrive styrken ved behandlingen af de stillede forslag.

Såfremt det måtte være belejligt, vil man sætte pris på, at der gives organisationens repræsentanter lejlighed til overfor kommissionen mundtligt at uddybe de stillede forslag.

Ærbødigtst

P. f. v.

A. Dalsgaard

/ Carl Andersen

DANSK KRIMINALPOLITIFORENING

Bilag 25.

December 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 tillader Dansk Kriminalpolitiforening sig herved at stille følgende forslag vedrørende kriminalpolitiet til ændring af lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

Tjenestemandslovens 2. del (lønningsregler for de enkelte styrelsesgrene), afdeling 12 c (politiet og anklagemyndigheden) cendres således:

A. Vedr. § 113 a og c.

Den nuværende 10. lønningsklasse c (*kriminalbetjente*) og 10. lønningsklasse a (*kriminaloverb et jente*) foreslås sammenlagt til een fælles lønningsklasse med lønning 2 940 kr. årligt, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 380 kr. Samtidig med opnåelse af sidste alderstillæg sker automatisk udnævnelse fra kriminalbetjent til kriminaloverbetjent.

B. Vedr. § 412 c.

Til den nuværende 9. lønningsklasse c (*kriminalassistenter af 2. grad*) foreslås løn-

ning 3 900 kr. årligt, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr.

C. Vedr. § 412 a.

Til den nuværende 9. lønningsklasse a (*kriminalassistenter af 1. grad*) foreslås lønning 4 860 kr. årligt, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 820 kr.

D. Vedr. § 407.

Til den nuværende 4. lønningsklasse b (*politikommisærer*) foreslås stillingsbetegnelsen kriminalkommisærer samt at klassen henføres til nuværende 4. lønklasse a med lønning 7 800 kr. årligt, stigende efter 5 år til 8 400 kr. Efter 10 års tjeneste i klassen ydes der et yderligere alderstillæg på 600 kr.

Til den nuværende 4. lønningsklasse a (*kriminalpolitiets vicepolitiinspektør er*) foreslås uforandret lønning.

Bestemmelsen om bestillingstillæg på 600 kr. årligt udgår for kriminalkommisærernes vedkommende.

E. Vedr. § 419, stk. 1.

Opdagertillægget foreslås ansat til 1 800 kr. årligt og tillagt kriminalpolitiets vicepoliti-

inspektører, kriminalkommissærer, kriminalassistenter, kriminaloverbetjente og kriminalbetjente.

F. Vedr. § 419, stk. 4.

Beklædningsgodtgørelsen foreslås ansat til 450 kr. årligt og tillagt kriminalpolitiets vicepolitinspektører, kriminalkommissærene, kriminalassistenter, kriminaloverbetjente og kriminalbetjente, der til stadighed forretter tjeneste, til hvilken uniform ikke skal bæres.

G. Vedr. § 419, stk. 5.

Det foreslås, at det i opdagertillægget (jvf. stk. 1) indbefattede *kvalifikationstillæg* på 600 kr. årligt gores pensionsgivende.

Forinden Dansk Kriminalpolitiforening nærmere kommenterer de ovenfor fremsatte forslag, ønsker man at fremhæve, at det er vor overbevisning, at kriminalpolitiets standard er et specielt samfundsgode, der bør værnes. Arbejdets art er særligt fastlagt i retsplejeloven, og i samtlige retsstater er kriminalpolitiets arbejde anset som særligt kvalificeret arbejde.

Kriminalsager - det være sig store eller små - drejer sig oftest om menneskeskæbner. Borgerne må derfor med rette kunne forlange, at de mennesker, der behandler disse sager, skal være særligt kvalificerede samt på alle måder uangribelige. Da kriminalpolitimanden som hovedregel arbejder med ukendte gerningsmænd, kræves der særlig kombinationsevne samt stor dygtighed af ham, endvidere må han ofte under arbejdet - hurtigt og på egen hånd - nødvendigvis tage bestemmelser af vidtrækkende betydning for andre menneskers fremtid. Det må endvidere fremhæves, at tilstedeværelsen af et kriminalpoliti har en præventiv virkning, som dog svækkes, såfremt kriminalpolitiets effektivitet ikke er tilstrækkelig.

Under hensyn til de anførte synspunkter må det være i samfundets interesse, at man på enhver mulig måde søger frem til det bedst mulige kriminalpoliti. For at skaffe den fornødne tilgang af kvalificeret personale, samt for at bibeholde dettes interesse for det specielle arbejde, er det nødvendigt at skabe en passende placering blandt statens tjenestemænd for kriminalpolitiet. De fremsatte forslag er - efter Dansk Kriminalpolitiforenings formening - udtryk herfor.

Til de enkelte forslag ønsker Dansk Kriminalpolitiforening at bemærke følgende:

Ad A. Vedr. § 113 a og c.

Efter lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 tilstræber kommissionen at reducere antallet af lønningsklasser i den nuværende tjenestemandsløve ved at slå sådanne lønningsklasser sammen, som med hensyn til lønningsrammen (begyndelses- og slutlønnen) kun afviger **lidt** fra hinanden eller eventuelt er identiske, idet kun alders- og tillæggenes størrelse eller tidspunkterne for deres opnåelse er forskellige. Endvidere overvejer kommissionen muligheden af at sammenlægge tjenestemandstillinger, der nu er i forskellige lønningsklasser, men hvor advancement fra den lavere placerede stilling (bundstillingen) til den eller de nærmeste højere placerede stillinger så godt som udelukkende sker efter anciennitet, og hvor der ikke er afgørende forskel i stillingernes arbejdsmæssige indhold.

Ud fra disse betragtninger har man foreslået stillingerne som kriminalbetjent og kriminaloverbetjent henført til samme lønningsklasse, idet stillingen som kriminaloverbetjent så godt som udelukkende besættes efter anciennitet (17-19 års tjeneste), ligesom der ikke findes at være nogen nævneværdig forskel på disse stillingers arbejdsmæssige indhold.

Ved lønningsloven af 6. juni 1946 blev kriminalbetjentene placeret i politiets 10. **lkl. c** i h. t. lønningskommissionens indstilling, og med følgende bemærkninger:

»Til 10. **lkl. c** er foruden overpolitibetjente af 2. grad henført samtlige kriminalbetjente, landbetjente og politibetjente i civile afdelinger, der alle efter de gældende regler lønnes som politibetjente. Oprykningen begrundes med, at der for disse grupper vedkommende er tale om kvalificeret tjeneste, til hvilken overgang først finder sted efter flere års tjeneste som politibetjente i ordenspolitiet - normalt 5-6 år - og for kriminalbetjentenes vedkommende efter aflæggelse af en særlig prøve. Man finder det derfor rimeligt, at disse tjenestemænd placeres højere end almindelige politibetjente i ordenspolitiet, og foreslår dem derfor ligestillet med overpolitibetjente af 2. grad . . . «

Rekrutteringen til kriminalpolitiet finder stadig sted efter disse linier, og vil man fort-

sat sikre kriminalpolitiet den bedst mulige tilgang af kvalificeret personel, vil det også i fremtiden være nødvendigt at have kriminalbetjentene placeret i en særlig lønklasse og ved en justitsministeriel udnævnelse at sikre dem den fornødne arbejdsro samt sikre dem mod vilkårlig forflyttelse til anden tjenestegren.

Under hensyn til, at det er foreningens indstilling, at den nugældende slutløn (3 900 kr.) for kriminaloverbetjente er for lav, bl. a. fordi stillingen i et vist omfang er slutstilling, foreslås det, at slutlønnen for den fælles lønningsklasse ansættes til 4 380 kr. årlig.

Uanset den foreslåede sammenlægning, må vi stadig anse det for hensigtsmæssigt, at stillingsbetegnelsen kriminaloverbetjent bevares. I overensstemmelse hermed, skal foreningen foreslå, at opnåelse af det sidste alderstillæg automatisk medfører udnævnelse til kriminaloverbetjent.

Ad B. og C. vedr. § 412 og § 412 a.

Stillingerne som kriminalassistenter af 1. og 2. grad er overvejende udvælgelsesstillinger, omfattende egentlige lederstillinger, der så godt som udelukkende anvendes til stations- og afdelingsledere samt enkelte særligt kvalificerede stillinger, hvorfor man ikke har ment det hensigtsmæssigt her at foreslå nogen sammenlægning.

Da begge stillinger i meget betydeligt omfang anses som slutstillinger med et betydeligt ansvar, har man ment at burde foreslå, at slutlønnen til kriminalassistenter af 2. grad forhøjes til 5 340 kr. årlig, og for kriminalassistenter af 1. grad forhøjes til 5 820 kr. årlig. Ved den foreslåede lønfastsættelse er endelig taget hensyn til den under A foreslåede lønfastsættelse for den fælles kriminalbetjent-, kriminaloverbetjentlønningssklasse.

Ad D. vedr. § 407.

Ved tjenestemandsløven af 1946 blev 10 politifuldmægtigstillinger, der hidtil havde været henført under 4. lønningsklasse b, omnormeret til 4. lønningsklasse a med lønning 7 800 kr., 8 400 kr. og 9 000 kr. årlig ud fra de betragtninger, lønningskommissionen havde gjort gældende for 17 dommerfuldmægtige, jfr. § 395, 5. lønningsklasse a. Kommissionens betragtninger var ifølge 2. betænkning, 1. bind, side 202 følgende:

»Ud fra tilsvarende betragtninger som an-

ført ovenfor under § 395 a for dommerfuldmægtigenes vedkommende foreslås for politifuldmægtigene en tilsvarende lønningsordning, og kommissionen stiller i overensstemmelse hermed forslag om, at der ved de største embeder normeres 10 stillinger som politifuldmægtige af 1. grad med lønning 7 800 kr.-8 400 kr. + 600 kr.«

Bemærkningerne hvortil henvises var ifølge kommissionsbetænkningen side 197 blandt andet følgende:

»Ikke mindst under hensyn til, at underretsdommerstillingerne overvejende besættes med dommerfuldmægtige, er det af betydning, at disses lønvilkår er fastsat på en sådan måde, at staten kan sikre sig kvalificerede ansøgere til denne gren af statstjenesten. Hertil kommer, at dommerfuldmægtigene udfører ansvarsfuldt og kvalificeret arbejde. I ganske særlig grad gælder dette de ældste fuldmægtige ved en række større embeder, der dels selvstændigt leder vigtige dele af embedsforretningerne, dels foruden at beklæde retten i dommerens forfald ofte har bemyndigelse fra justitsministeriet til at beklæde retten i alle forekommende sager af en vis art, såsom straffesager, faderskabssager o. s. v.«

Ved samme lejlighed blev 6 vicepolitinspektørstillinger, hvoraf 3 var tildelt kriminalpolitiet, oprykket til lønningsklasse 4 a.

Ved de senere normeringslove, senest for finansåret 1957-58, er antallet af stillingerne som politifuldmægtige af 1. grad efterhånden forhøjet til i alt 35, men uanset at oprykningen i henhold til tjenestemandsløven af 1946 alene motiveredes med, at stillingerne udelukkende var tiltænkt ganske bestemte større politimesterembeder, er de senere stedfundne forhøjelser af antallet motiveret med følgende, jfr. blandt andet forslag til normeringslov for finansåret 1957-58 - lovforslag nr. 96, blad 187, side 43:

»Antallet af tjenestemandstillinger som politifuldmægtige udgør 150, nemlig 28 af 1. grad, 107 af 2. grad og 15 af 3. grad.

Af stillingerne som politifuldmægtige af 1. grad er 15 knyttet til bestemte større embeder, medens de resterende 13 stillinger er anvendt som advancementsstillinger blandt ældre kvalificerede politifuldmægtige. Da en række politifuldmægtige af 2. grad i betragtning af deres arbejde, alder og anciennitet må anses for egnede til forfremmelse til

politifuldmægtig af 1. grad, og da afgangen fra stillingerne som politifuldmægtig af 1. grad i nogle år vil være meget ringe, foreslås der oprettet yderligere 7 stillinger som politifuldmægtig af 1. grad.«

Uanset den stedfundne meget betydelige forbedring af politifuldmægtigenes advancements- og lønningsforhold er der ikke siden 1946 sket nogen som helst forbedring for politikommissærernes (kriminalkommissærernes) vedkommende. Den ene vicepolitinspektorstilling, hvortil kriminalpolitiets kommissærer kan avancere, blev endog nedlagt ved afgang, således at man nu kun råder over 2 sådanne stillinger.

Dansk Kriminalpolitiforening har de senere år gang på gang ansøgt om en ændring af dette misforhold, men vore ønsker i så henseende har ikke kunnet imødekommes, idet ledelsen hver gang har henvist til, at det måtte anses for uheldigt, at placere en vicepolitinspektør i politikredse, hvor der ikke er placeret en politiinspektør, og da politikommissærerne (kriminalkommissærerne) udelukkende har været placeret i 4. lønningsklasse b, (§ 407) har ledelsen henvist til, at en oprykning af politikommissærerne fra 4. lønningsklasse b til a kun kunne ske ved en ændring af tjenestemandsløven, og de senere år har man henvist til, at spørgsmålet nu måtte henvises til den i 1954 nedsatte lønningskommission.

Dansk Kriminalpolitiforening kan ikke være uenig i det uheldige i anvendelse af stillingsbetegnelsen vicepolitinspektør i politikredse, der ikke er normeret med en politiinspektør, men foreningen finder det urimeligt, at alene en betegnelse skulle være til hinder for en naturlig oprykning på et tjenestoområde, hvis ansvar og betydning ganske kan sidestilles med en vicepolitinspektørs.

Der er nu tildelt kriminalpolitiet i alt 2 vicepolitinspektører og 21 politikommissærer (kriminalkommissærer), der alle er placeret som ledere af de allerstørste politikredse og afdelinger. Antallet af kriminalpolititjenestemænd er nu nedbragt til 1 225 fordelt til landets 67 politikredse, København og rigspolitichefens afdelinger. Som følge heraf vil kun en ganske ubetydelig del kunne gøre sig håb om at nå disse stillinger.

Dansk Kriminalpolitiforening er derfor af den opfattelse, at tidspunktet nu må være inde til at råde bod både på den stedfundne de-

klassering og efter vort skøn den urimelige behandling af kriminalpolitiets kommissærer.

For at opnå ansættelse som politifuldmægtig skal den pågældende ganske vist have bestået juridisk embedseksamen, men som bekendt: er det normalt først muligt at opnå udnævnelse til politikommissær (kriminalkommissær) efter over 25 års tjeneste og i en levealder på 50-60 år eller lidt derover, og det står formentlig klart for enhver, at disse stillinger kun gives til personer med ganske særlige kvalifikationer og efter en mangeårig meget alsidig uddannelse.

På grund af det relativt ringe antal gives kommissærstillingerne udelukkende til personer, der er betroet den daglige ledelse af kriminalpolitiets allerstørste stationer, og de største afdelinger under Københavns opdagelsespoliti. Endvidere er efterforskningen i straffesager i henhold til retsplejelovent henlagt under kriminalpolitiet, og det er almindelig anerkendt, at efterforskningen er et så vigtigt led, at det er af afgørende betydning, at ledelsen heraf udelukkende betros personer, der har vist sig i besiddelse af de fornødne kvalifikationer.

Hele opklaringen af en straffesag står og falder med de dispositioner, der træffes. Lederen må derfor være i besiddelse ikke alene af de meget omfattende kundskaber, som det kun er muligt at erhverve gennem en mangeårig praktisk uddannelse, men også af den teoretiske viden, der erhverves ved de mange kurser på statens politiskole samt ved et årelangt samarbejde med videnskabelige og tekniske institutioner.

I forbindelse med den daglige ledelse påhviler det derhos kriminalpolitiets ledere at drage omsorg for den bedst mulige praktiske uddannelse og vejledning af det ham underlagte personale og at løse de ikke ubetydelige personaleproblemer, der jævnlig foreligger blandt et stort personale.

Som følge heraf må Dansk Kriminalpolitiforening finde, at de kvalifikationer, der kræves af kriminalpolitiets kommissærer ligger fuldt på højde med de kvalifikationer, der såvel af lønningskommissionen af 1943 som ved de årlige finanslovsforslag har dannet grundlaget for selve placeringen af politifuldmægtige i 4. lønningsklasse a som ved de årlige stedfundne udvidelser af antallet af politifuldmægtigstillinger i denne lønningsklasse.

Som anført ovenfor er der kun tildelt kri-

minalpolitiet 21 politikkommissærstillinger til fordeling blandt de 67 politikredse samt de store afdelinger under Københavns opdagelsespoliti. Dansk Kriminalpolitiforening har da også gennem de senere år gentagne gange ansøgt om en forhøjelse af antallet af disse stillinger, men det har hidtil ikke været muligt at formå ledelsen til at efterkomme dette ønske - de senere år ikke mindst under henvisning til, at også dette spørgsmål måtte finde sin løsning i lønningskommissionen.

Foreningen skal derfor andrage om, at der nu må ske en passende forøgelse af kriminalkommissærernes antal.

Foreningen ønsker endvidere stillingsbetegnelsen kriminalkommissær optaget i tjenestemandsløven, hvilket vil være i overensstemmelse med retsplejelovens § 113, stk. 4, samt gældende praksis. Foreningen skal endvidere anføre, at den fælles stillingsbetegnelse for ordens- og kriminalpolitiet - politikkommissær - ofte fører til misforståelser, når publikum søger henholdsvis ordens- og kriminalpolitiets politikkommissærer.

Stillingsbetegnelsen kriminalkommissær vil også harmonere bedre med kriminalpolitiets øvrige stillingsbetegnelser og benyttes allerede i nogen udstrækning af hensyn til publikum. Vi skal desuden pege på, at i Sverige har man stillingsbetegnelsen kriminalkommissær (i Norge har man ikke tilsvarende charge), og at man der betragter det som naturligt, at publikum alene ved stillingsbetegnelsen er orienteret om, hvem man skal henvende sig til i specielle spørgsmål.

Forslaget om bortfald af det nugældende bestillingstillæg på 600 kr. årlig til kriminalpolitiets kommissærer er en følge af de under E og G optagne forslag.

Ad E. vedr. § 419, stk. 1.

Det nugældende opdagertillæg udgør 1 200 kr. årlig, hvoraf den ene halvdel er vederlag for kvalificeret tjeneste, medens den anden halvdel tjener til dækning af følgende udgifter m. v. i forbindelse med kriminalpolititjenesten:

- udgifter til restaurationsbesøg, dusører til private o. lign.
- timepenge under tjenesterejser indenfor politikredsen,
- vederlag for det med tjenesten forbundne overarbejde,

d) vederlag for rådighedstjeneste i hjemmet (rådighedstjeneste på fridage erstattes dog så vidt muligt med en anden fridag).

Den halvdel af opdagertillægget, der betragtes som et kvalifikationstillæg, reguleres - med hjemmel i tekstanmærkninger på de årlige finanslove - i overensstemmelse med bestemmelsen i § 7, stk. 2, i lov nr. 184 af 20. maj 1952 d. v. s. på samme måde som de i tjenestemandsløven optagne bestillingstillæg. Den anden halvdel af opdagertillægget er - ligeledes med hjemmel i tekstanmærkninger på de årlige finanslove - blevet procentreguleret i takt med forhøjelser og nedsættelser af de i tjenestemandsløvens 3. del omhandlede »særlige ydelser«.

I overensstemmelse hermed udbetales det nugældende opdagertillæg fra den 1. oktober 1957 med følgende årlige beløb:

Grundbeløb.	1 200 kr.
70 pct. af 600 kr. (kvalifikations-	
tillægget).	420 -
180 pct. af 600 kr.	1 080 -
	<u>I alt. 2 700 kr.</u>

Foreningen er af den opfattelse, at kriminaltjenesten er af en sådan beskaffenhed, at det fremdeles må anses for rimeligt, at der til kriminalpolitiets tjenestemænd ydes dels et tillæg for kvalificeret tjeneste, dels et tillæg til dækning af de ovenfor under a)-d) nævnte udgifter m. v.

Denne tillægsordning har gennem årene været underkastet endog særdeles grundige undersøgelser, senest af forvaltningskommissionen, der i sin betænkning af 1948, A. 2, næstsidste stykke blandt andet har fremhævet følgende:

»Det fremgår ikke direkte af loven, hvad opdagertillægget skal dække, men af såvel motiverne til bestemmelsen om tillægget i tjenestemandsløven af 1919 som af den af lønningskommissionen af 1943 afgivne udtalelse kan det ses, at man har været af den opfattelse, at tillægget indeholdt dels et kvalifikationstillæg og dels en godtgørelse af sådanne udgifter, som tjenestemanden har under tjenestens udførelse, fordelt med halvdelen på hver post. I overensstemmelse hermed har man også tidligere som disciplinær straf frataget en tjenestemand halvdelen af tillægget, ligesom kun halvdelen er genstand for beskatning«.

I overensstemmelse hermed har justitsministeriet i skrivelse af 23. januar 1953 meddelt foreningen, at folketingets finansudvalg har vedtaget at imodekomme foreningens andragende om en forhøjelse af den del af tillægget, der anses som ydet for kvalificeret tjeneste.

Med hensyn til den del, der ydes til dækning af de ovenfor under a)-d) omhandlede udgifter m. v. i forbindelse med kriminalpolititjenesten, henleder Dansk Kriminalpolitiforening særlig opmærksomheden på, at medens en ikke ubetydelig del af kriminalpolitiets tjeneste uden vederlag udføres uden for 4 km-grænsen i de til politikredsene hørende landdistrikter, er ordenspolitiets arbejde normalt begrænset til kun at omfatte den kobstad, hvori de er stationerede, og for landpolitiets vedkommende det den pågældende tildelte distrikt, til hvis ydergrænse der - med en hensigtsmæssig stationering - kun er relativt få km.

Ved en af rigspolitichefens økonomiske forvaltning foretagen undersøgelse er det nu oplyst, at vederlaget for den under b)-d) omhandlede tjeneste ved særskilt beregning gennemsnitlig vil andrage følgende:

<i>ad b</i> :	Timepenge udenfor 4-km-grænsen	239,08 kr.
<i>ad c</i> :	198 overarbejdstimer à 6,48 kr.	1 283,04 -
<i>ad d</i> :	Rådighedstjenesten, 282 timer — $\frac{1}{3}$ med 94 timer à 6,48 kr.	609,12 -
		I alt 2 131,24 kr.

hvtill kommer de diskretionære udgifter, omfattende restaurationsbesøg, andet ekstraordinært forbrug og ducorer m. v., der ikke lader sig opgøre eller dokumentere.

Da der for denne tjeneste, som halvdelen af opdagertillægget skal dække, for tiden kun ydes 1 680 kr. årligt, anser foreningen det for rimeligt og påkrævet, at denne del af opdagertillægget nu søges forhojet i overensstemmelse med den økonomiske forvaltnings beregning.

Det er i øvrigt Dansk Kriminalpolitiforenings opfattelse, at der fremdeles bør ydes et fast årligt vederlag til dækning af disse udgifter, hvorved en tidkrævende og omstændelig regnskabsforelse i de respektive politikredse eller hos rigspolitichefen kan undgås.

Tillægget foreslås fastsat til 1 800 kr. årlig ; og reguleret som det nugældende tillæg.

Derimod ønsker kriminalpolitiet ikke noget ! kompensationsbeløb for nattjeneste, idet man vil bibeholde den nugældende ordning, hvorefter narpenge kun udbetales til den del af personalet, der har ulemperne og besværet med denne særlige tjeneste.

Endelig ønsker foreningen at fremhæve, at opdagertillægget i sin helhed også bør ydes til de i kriminalpolitiet tjenstgørende : politikommissærer (kriminalkommissærer) og vicepolitiinspektorer, idet man særlig skal ! henlede opmærksomheden på det af justitsministeren i folketinget den 11. februar 1936 fremsatte lovforslag til ændring af lov om statens tjenestemænd - Folketinget 1935-36, II. afdeling, blad nr. 108, der blandt andet indeholdt følgende:

»Til § 313.

Paragraffen affattes således:

Stk. 2. Af politikommissærerne, **politi-** • assistenterne, overpolitibetjentene, inspektionsbetjentene og politibetjentene beskikkes : 628 som opdagere. Der tillægges disse 600 kr. j årlig i opdagertillæg. Efter styrelsens nærmere bestemmelse kan opdagertillægget forhøjes i med indtil 50 kr. pr. måned, —————

Stk. 3. Der tillægges politikommissærer, politiassistenter, overpolitibetjente, inspektionsbetjente og politibetjente, der til staidighed forretter tjeneste, til hvilken uniform ikke skal bæres, om godtgørelse af 200 kr. årlig.«

Politikommissærerne udgik imidlertid af disse bestemmelser på foranledning af en indblanding fra »Foreningen af embedsmænd under Københavns politi«, der i en skrivelse af 19. december 1935 - lovforslagets bilag 1 - med hensyn til disse spørgsmål bemærkede følgende:

»Hvor ejendommeligt deklasseringen af de københavnske politiassistenter virker, fremgår bedst af § 313 ,2. stk. hvorefter de nyoprettede stillinger som politikommissærer i opdagelsespolitiet vil blive betydelig bedre økonomisk aflagt end de købehavnske politikommissærer, idet opdagerkommissærerne får et årligt tillæg på 1 200 kr., hvoraf halvdelen er pensionsgivende.«

Udover en kort bemærkning fra justitsministeren under lovforslagets senere be-

handling om, »at politikommissærerne, som man ville kunne se, var udgået af stk. 2 og 3 i § 313«, erfarede man intet om ministerens stilling til dette vigtige spørgsmål. Årsagen til justitsministerens imødekommenhed overfor den meget lille forening har dog efter vor opfattelse udelukkende været, at det føist og fremmest gjaldt om, at formå enhver tjenstgørende kommunal politimand til at overgå til statsansættelse.

Ad F. Vedr. § 419 stk. 4.

Den nugældende beklædningsgodtgørelse udgør 300 kr. årlig, og der er ikke fastsat nogen reguleringsordning for dette tillæg. Som begrundelse for forslaget skal foreningen henvise til de stadig stigende priser på beklædningsgenstande, der efterhånden har nået en sådan højde, at der efter vor formening er opstået et åbenbart misforhold mellem udgifterne ved at holde sig med passende beklædning og den tillagte beklædningsgodtgørelse.

Beklædningsgodtgørelsen for kriminalpolitiet var oprindelig 300 kr. årlig, jfr. kundtgørelse for statspolitiet nr. 5 af 28. april 1920. Under konjunkturfaldene i 1922 blev godtgørelsen nedsat til 200 kr. årlig, og med dette beløb ansattes godtgørelsen i loven om enhedspolitiet. Ved rigspolitichefens cirkulære af 11. februar 1944 blev godtgørelsen midlertidigt forhøjet til 300 kr.

Som følge af de stedfundne prisstigninger har vi gentagne gange senere ansøgt om en forhøjelse af beklædningsgodtgørelsen, men har hver gang fået afslag. Man har her henvist **til** et indextal for beklædning, i hvilket tal er inkluderet priserne for konfektionerede herreklæder, lingeri samt undertøj. Basisåret for beregningerne af beklædningsgodtgørelsens størrelse er 1938. Man har her ansat indextallet lig 100, og beklædningsgodtgørelsens størrelse blev ved den lejlighed beregnet til 200 kr. - Ved forhøjelsen i 1944 androg indextallet 194.

Hvor mærkeligt det end kan lyde, er det nævnte indextal trods stigninger på så mange andre områder efter et fald endnu ikke nået op på den størrelse, det havde i 1944, hvilket har bidraget os den opfattelse, at der må være noget galt med selve beregningsgrundlaget.

Vi skal i denne forbindelse tillade os at henvise til, at medens gennemsnitspris-

tallet for 1944 kun var 288, så er detailpristallet for oktober 1957 beregnet til 435, ligesom en post som klæder, fodtøj og vask, der er med **til** at danne grundlag for det for pristalsreguleringen benyttede husholdningsbudget, dengang kun androg 388 mod nu 473.

Det er samtidig værd at mærke sig, at statens udgifter til uniformer er steget med over 100 pct. siden 1944, ligesom man har kunnet konstatere en stadig stigning i de tilskud, der ydes til uniformsgenstande i h. t. tjenestemandsløvens § 39, stk. 2, altsammen foretaget i takt med stigningen i varepriserne og dermed pristallet. Kun ikke beklædningsgodtgørelsen, der jo dog ydes som en form for erstatning for de uniformsdele, der som følge af den almindelige prisstigning har været nødvendigt at forhøje udgifterne **til**, er ikke blevet forhøjet. Tværtimod er den aftagende købekraft for dette beløb blevet yderligere forringet ved bestemmelsen om, at hele beløbet nu skattemæssigt betragtes som indtægt mod tidligere kun halvdelen.

Under henvisning til det anførte finder foreningen det tvingende nødvendigt at beklædningsgodtgørelsen nu forhøjes som foreslået til 450 kr. årlig. Endvidere foreslås, jfr. motiveringerne ovenfor under E, at godtgørelsen også ydes til kriminalpolitiets vicepolitiinspektører og kommissærer.

Ad G. Vedr. § 419, stk. 5.

Det nugældende opdagertillæg og beklædningsgodtgørelse (jfr. § 419, stk. 1 og stk. 4) er ikke pensionsgivende. Af opdagertillæggets grundbeløb anses 600 kr. årlig, **jfr.** beregningerne ovenfor under E, ydet som vederlag for særlig kvalificeret tjeneste. Under hensyn hertil foreslår foreningen, at dette kvalifikationstillæg gøres pensionsgivende, hvilket tidligere var tilfældet, jfr. politiloven af 30. juni 1919.

De fremsatte forslag er af foreningen udarbejdet under forudsætning af, at det nuværende lønnings- og pensionssystem bibeholdes. Dansk Kriminalpolitiforening forbeholder sig at fremsætte yderligere forslag, såfremt forudsætningerne ændres, ligesom man forbeholder sig senere at fremsætte forslag vedrørende antallet af stillinger i de forskellige lønningsklasser.

Under hensyn til, at det er Dansk Kriminalpolitiforening bekendt, at der fra anden

side søges gennemført regler, således at enhver forskel mellem ordenspoliti og kriminalpoliti skulle forsvinde, ønsker foreningen på det kraftigste at protestere imod og fraråde gennemførelsen af en sådan ordning. Dette vil efter vor formening ikke blot være et tjenstligt tilbageskridt men også et brud med en snart 100-årig tradition. Som anført ovenfor, er det foreningens opfattelse, at det for at skabe den fornødne tilgang af kvalificeret arbejdskraft til kriminalpolitiet er en absolut nødvendighed, at ansættelse i kriminalpolitiet vederlægges med en passende økonomisk fordel. En sådan linie har da også været tiltrådt af tidligere

lønningskommissioner, sidst lønningskommissionen af 1943, af forvaltningskommissionen samm: af de bevilgende myndigheder. Dansk Kriminalpolitiforening tillader sig derfor indtrængende at henstille til lønningskommissionen af 1954 at tilslutte sig denne linie., der har fundet udtryk i de af foreningen stillede forslag.

Ærbødigst

P. f. v.

H. G. Henriksen.

/W. Holmberg

FÆNGSELSVÆSENETS ETATSUDVALG

Bilag 26

Nyborg, den 12. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til den ærede lønningskommissions skrivelse af 12. oktober 1957 tillader Fængselsvæsenets etatsudvalg, der består af repræsentanter for de under fængselsvæsenet forhandlingsberettigede organisationer: *Dansk Fængselsforbund* og *Dansk Fængsels- og Arrestforening* sig herved ærbødigst at anmode lønningskommissionen om, at omstående forslag til klassificering og normering af fængselsvæsenets tjenestemænd må blive taget op til velvillig behandling ved udarbejdelsen af den nye lønningslov.

Det er etatsudvalgets opfattelse, at der siden sidste lønningslovrevision er sket betydelige ændrede arbejdsvilkår inden for fængselsvæsenet, idet man ved kgl. anordning af 10. maj 1947 har gennemført vidtgående reformer i fangebehandlingen, som stiller langt større krav til hele fængselspersonalets uddannelse og daglige tjeneste,

end det nogensinde tidligere har været tilfældet.

Vi tillader os endvidere at henlede opmærksomheden på, at fængselsvæsenet, i modsætning til andre etater, nødvendigvis må antage folk i en mere moden alder og med anlæg for fængselstjenestens særlige karakter, hvilket for tiden vanskeliggøres på grund af de lave lønninger, der bydes.

Vi har derfor stillet forslag om forhøjelse af specielt de lønningsklasser, hvor tilgangen udefra foregår, og det er vort håb, at den ærede lønningskommission vil tage vore forslag op til velvillig behandling, og at der må blive givet os lejlighed til mundtlig at motivere forslagene.

Ærbødigst

Pa etatsudvalgets vegne

A. C. Petersen

Underbilag til bilag 26.

I nedenstående forslag til klassificering og normering af fængselsvæsenets tjenestemænd er de anførte beløb beregnet som grundløn, idet man forudsætter, at de for tiden gæl-

dende tillæg bibeholdes, enten ved indregning i grundlønnen eller som tillæg.

I henhold til lønningskommissionens bemærkning om, en sammenlægning af stillin-

ger, hvor der ikke er afgørende forskel i stillingernes arbejdsmæssige indhold, har vi foretaget en sammenlægning af følgende grupper: fængselsbetjente, overbetjente (anciennitet) værkmestre af 3. og 4. grad samt arrestforvarere af 2. og 3. grad.

Endvidere gør vi opmærksom på, at gradsbetegnelsen for arrestforvarere og værk-mestre er udeladt.

Kontorister og kontorassistenter foreslås placeret med de store etater.

Lønningsklasse: Lønning 2 700 kr. årlig, stigende til 3 900 kr.

Hertil henføres:

Fængselsbetjente (anciennitetsoverbetjente)

Kedelpassere (9)

Fængselssygeplejersker (14)

Fængselsbetjente.

Da fængselsvæsenet ved kgl. anordning af 10. maj 1947 gennemførte omfattende reformer og omdannede fængslerne til behandlingsanstalter i stedet for straffeanstalter, øgedes kravene betydeligt til hele fængselspersonalet — og ikke mindst til fængselsbetjentene.

For at kunne blive antaget som fængselsbetjent må vedkommende helst være 26-27 år og have gennemgået en faglig eller anden uddannelse. Desuden må den, der antages til fængselstjenesten være i besiddelse af sådanne karakteregenskaber, at han ikke alene må kunne optræde med nødvendig myndighed og autoritet, men tillige være i stand til at skabe det nødvendige kontaktf forhold til fangen, så denne påvirkes i heldig retning.

Fængselsvæsenet har da også med dette for øje gennemført en vidtgående uddannelse af personalet, der ikke mindst tager sigte på den psykologiske og psykiatriske behandling af fangerne, ligesom uddannelsen i alle elementære fag er skærpet meget betydeligt.

I takt med den udvikling der har fundet sted inden for fængselsvæsenet, har kravene ved nyantagelser også måttet skærpes i den grad, at det desværre har vist sig meget vanskeligt at fa en blot nogenlunde kvalificeret tilgang.

Når dette er tilfældet, skyldes det sikkert i første række den lave lønning, der bydes en fængselsbetjent. En grundløn på 2 100 kr. om året, stigende til 2 550 kr., som dog

først opnås i en alder af 38-40 år, frister ikke den virkelige, kvalificerede til at søge en fængselsbetjentstilling.

I denne forbindelse tillader vi os at henlede opmærksomheden på, at fængselsbetjente med den nuværende lønningsmæssige placering er særlig ugunstige stillet i forhold til andre tjenestemænd, idet de af hensyn til fængslejtjenestens særlige karakter antages på et alderstrin, hvor tjenestemænd i andre etater allerede har indtjent et eller flere alderstillæg.

Da vi finder en sådan forskel uretfærdig, anmoder vi indtrængende lønningskommissionen om at tage de her nævnte forhold i betragtning ved fastsættelse af fængselsbetjentenes begyndelsesløn.

Ved tjenesteledighed foreslås stillingsbetegnelsen som fyrbødere, kuske, chauffører og kontorbude ophævet.

Kedelpassere.

Lønnen for kedelpassere foreslås ansat i forhold til kedelpassere ved de øvrige etater.

Fængselssygeplejersker.

Gerningen som fængselssygeplejerske er af en særegen art og kan ikke bestrides af ganske unge sygeplejersker, hvorfor man henstiller, at den nugældende placering som afdelingssygeplejersker under hospitalsvæsenet bibeholdes.

Lønningsklasse: Lønning 3 600 kr. årlig, stigende til 4 320 kr.

Hertil henføres:

Overbetjente (250) ledende overbetjente

Værkmestre (125)

Overbetjente.

Som ledere af kommandoposterne i fængslernes afdelinger og fløje m. v. anvendes for tiden særlig udvalgte folk blandt anciennitetsoverbetjente og fængselsbetjente, uden at disse oppebærer ekstra vederlag for denne tjeneste.

Lederne af kommandoposterne har ansvaret for den daglige tjenestes rette udførelse samtidig med, at det påhviler disse at oplagre og vejlede de yngre fængselsbetjente og aspiranter i fængselstjenestens mange, forskelligartede opgaver.

Kommandoposterne er en meget betydelig faktor i den daglige tjeneste. Det er derfor nødvendigt, at disse poster besættes med

særdeles dygtige og initiativrige folk, der er i stand til at afvikle tjenesten på tilfredsstillende måde.

Vi tillader os derfor at foreslå, at der i ovennævnte lønningsklasse normeres et antal stillinger for ledende overbetjente.

Værkmestre.

Ved gennemførelse af den ændrede fangebehandling har ikke mindst beskæftigelsen og oplæringen af fangerne spillet en betydelig rolle. En modernisering af arbejdsdriften har da også fundet sted, således at fængselsvæsenet nu råder over en række moderne og konkurrencedygtige værksteder, hvor fangerne oplæring og videre uddannelse foregår.

Det kan yderligere tilføjes, at fængselsvæsenets værksteder er anerkendte som lærepladser, og at der foretages obligatoriske svendeprøver efter samme regler som i det private erhverv.

For samtlige værk mestre inden for fængselsvæsenet gælder, at disse, foruden den fængselsmæssige uddannelse, skal være i besiddelse af en alsidig, faglig uddannelse, suppleret med de nødvendige kurser i fagtegning, kalkulation og materialekundskab m. v., således at værk mestrene fuldtud kan varetage en læremesters og produktionsleders opgaver.

Værk mestrene er opdelt i 4 lønningsklasser, nemlig værk mester af 1., 2., 3. og 4. grad. Men da arbejdet stort set er det samme for alle, bortset fra de egentlige ledende værk mestre, og lønnen ligger langt under det, der bydes i tilsvarende stillinger ude i det frie erhverv, finder vi det rimeligt, at der, specielt for de lavestlønnede værk mestre sker en lønforbedring, der kan fremme en kvalificeret tilgang til disse stillinger.

Under hensyntagen til lønningskommissionens ønske om sammenlægning af visse tjenestemandsgupper, skal vi tillade os at foreslå, at de nuværende værk mestre af 4. grad, samt værk mestre af 3. grad, der ikke står som selvstændige ledere af et fag, henføres til ovennævnte lønningsgruppe - uden gradsbetegnelse.

*Lønningsklasse : Lønning 3 000 kr.
gørende til 4 500 kr.*

Hertil henføres:
Fængselsassistenter (42)

sn-

Fængselsassistenter.

For at opnå ansættelse i stillingen som fængselsassistent kræves, rent bortset fra den obligatoriske aspiranttid på 2 år, en forudgående handels- og kontoruddannelse i det frie erhverv, afgangseksamen fra fagskole og en levealder af mindst 24 år. Foruden disse krav skal fængselsassistenten gennemgå en alsidig uddannelse på fængslernes økonomikontorer, bogholderierne og inspektionskontorerne. Denne uddannelse, der kræver mindst 5 års fortsat uddannelse, afsluttes med kursus på fængselsvæsenets central-skole.

Man er af den opfattelse, at fængselsassistentens tjenstlige uddannelse fuldt ud står mål med etaternes assistentuddannelse, hvorfor man henstiller, at fængselsassistenterne henføres til denne gruppe dog således, at begyndelseslønnen er noget større grundet på den mere, modne alder ved antagelsen.

Da fængselsoverassistentstillingen er fængselsassistentens advancementstilling, foreslår man denne stilling som hidtil henført til de øvrige etaters overassistentgruppe.

Man vil finde det rimeligt, at fængselsassistenter og fængselsoverassistenter bliver en fællesgruppe med automatisk advancement. I denne forbindelse skal man påpege nødvendigheden af, at der åbnes mulighed for overassistenter, der ikke kan forvente yderligere advancement, til oprykning i nærmest følgende lønningsklasse efter et vist åremål på slutløn som overassistent.

Lønningsklasse: Lønning 4 140 kr. årlig, stigende til 5 100 kr.

Hertil henføres:

Vagtmestre (62)
Arrestforvarere (28)
Værk mestre (65)
Køkkenmestre (9)
Lagerforvaltere (4)
Depotforvaltere (8)
Fængselsoversygeplejersker (4)

Vagtmestre.

Vagtmesterkontorerne ledes af en overvagt mester, bistået af et antal vagtmestre, alt efter anstaltens størrelse. For fængselsafdelingerne Renbæk, Nr. Snede og Kærshovedgård er der endnu ikke normeret over vagtmesterstillinger, og tjenesten er her overdraget en vagt mester.

Vagtmesterkontoret har ansvaret for de sikkerhedsmæssige foranstaltninger og modtager alle meldinger fra kommandoposterne i fængslet. Ligeledes påhviler det vagtmestrene at inspicere og føre tilsyn med den daglige tjeneste og sørge for, at disciplin og orden opretholdes i fængslet.

Tjenestefordelingen af personalet er henlagt til vagtmestrene ligesom alle indsættelser og løsladelser af fanger foretages af disse.

Da vagtmesterstillingerne kun besættes med ældre og erfarne overbetjente og som regel er slutstillinger, finder vi det rimeligt, at vagtmestrene henføres til ovennævnte lønningsklasse.

Arrestforvarere.

Fælles for samtlige arrestforvarerstillinger gælder:

Arrestforvareren er den daglige leder af arresthuset og er nærmeste foresat for det øvrige personale ved arresthuset.

Arrestforvarerstillingerne er udpræget lederstillinger og alene tjenestemandens bestemmelse om, at ingen kan ansættes som arrestforvarer, før han er fyldt 30 år, vidner om, at der stilles større krav til arrestforvarerne i form af uddannelse og modenhed end til tjenestemænd i almindelighed. Som arrestforvarere ansættes kun tjenestemænd med en mangeårig fængselstjeneste ved et statsfængsel eller arresthus, og som regel først i en alder af ca. 45 år.

Arrestforvareren varetager arresthusets administration, drager omsorg for fangernes forplejning og arbejdsbeskæftigelse, herunder regnskabsførelse, fremskaffelse af arbejde til fangerne og forestår disses oplæring i arbejdets udførelse. Han foretager alle indkøb og sørger for vedligeholdelse af inventar m. v. samt fører tilsyn med bygningerne, indhenter tilbud fra håndværkermestre og påser arbejdets rette og forsvarlige udførelse.

Udviklingen inden for fængselsvæsenet har medført, at de krav, der stilles til arrestforvarerne er forøget væsentligt, ikke alene med hensyn til regnskab, journalføring, udfærdigelse af indberetninger og statistik m. v., men den ændrede fangebehandling giver tillige ganske særlige opgaver i arresthusene, hvor der findes indsatte af alle kategorier: varetægts-, hæfte- og fængselsfanger m. v. af begge køn og i alle aldre, der behandles efter forskellige reglementer.

Arrestforvarerne skal være i besiddelse af udpræget psykologiske evner for at kunne bestride deres gerning og ikke mindst for at kunne magte den opgave, der er forbundet med behandling af varetægtsfanger, idet tiden før og umiddelbart efter dommen er den vanskeligste for en fange. Der påhviler her arrestforvarerne et stort ansvar, idet de ikke alene skal holde ro, orden og disciplin blandt fangerne, men tillige vejlede og påvirke dem under opholdet i arresthuset.

Det stadig voksende forsorgsarbejde stiller ligeledes betydelige krav til arrestforvarerne.

For arrestforvarerne gælder ikke nogen højeste tjenestetid og som følge heraf, må de, i langt højere grad end andre tjenestemænd, være til rådighed på alle tider af døgnet.

Under hensyn til det ansvar der påhviler arrestforvarerne, den selvstændighed og alsidighed, der kræves, finder man stillingerne berettiget til en betydelig forbedring i lønmæssig henseende og anser de foreslåede placeringer som rimelige.

I ovenstående lønningsgruppe foreslås normeret 28 arrestforvarere ved de mindre arresthuse.

Værkmestre.

De mindre fag ledes som regel af en værkfører af 2. eller 3. grad.

Den pågældende har, enten som selvstændig leder af faget eller som nærmeste medarbejder hos overværkmesteren en funktion og et ansvar, som kan sidestilles med denne.

Man tillader sig derfor at foreslå, at de nuværende værkførere af 2. og 3. grad, som selvstændigt leder et fag eller en specialafdeling, normeres i ovennævnte lønningsklasse under betegnelsen: værkførere.

Køkkenmestre.

Der stilles betydelige krav for at kunne bestride stillingen som køkkenfører. Den pågældende må ikke alene have en faglig uddannelse, men tillige have et indgående kendskab til de forskellige varer for at kunne disponere på rette måde. En sådan indsigt er af stor, økonomisk betydning for et fængsels daglige drift. Dertil kommer, at køkkenføreren har til opgave at oplære og uddanne fanger til kokke.

På baggrund af de betydelige værdier, de pågældende formidler og i betragtning af,

at stillingen er slutstilling, finder man det rimeligt, at disse stillinger placeres i foranstående lønningsklasse.

Lagerforvaltere.

Stillingen som lagerforvalter kræver uddannelse på kontor og lager. Desuden må den pågældende have betydelig faglig indsigt og økonomisk sans, da det er store værdier, der skal forvaltes.

De store varemængder, såvel råstof- som færdigvarer, der passerer anstaltens lagre, er forbundet med betydelig ind- og udgående ekspedition og kræver megen omhu og akkuratse.

Da stillingen må betegnes som meget ansvarsfuld og i øvrigt er en slutstilling, mener man, den bør placeres som ovenfor anført.

Depotforvaltere.

Depotforvalterne forestår og leder anstaltens depoter, hvor blandt andet fangernes værdigenstande opbevares.

Da stillingen er forbundet med et betydeligt ansvar og arbejdsområde, foreslår man stillingen placeret i ovennævnte lønklasse.

Fængselsoversygeplejersker.

Oversygeplejersken er ledende sygeplejerske ved fængslet og som sådan foresat for fængselssygeplejerskerne og de mandlige sygebetjente. Man vil finde det rigtigt, at oversygeplejerskerne placeres som oversygeplejersker ved hospitalsvæsenet.

Lønningsklasse : Lønning 3 540 kr. årlig, stigende til 5 700 kr.

Hertil henføres:

Fængselslærere (22)

Fængselsoverlærere

Fængselslærere og fængselsoverlærere.

Fængselslæreren arbejder ligesom lærergrupper ved statens institutter for blinde, døve, talelidende og tunghøre med et meget vanskeligt klientel, der stiller store krav til lærerens personlighed, såvel i undervisning som i hans øvrige indsats i fængslet. Der stilles meget store krav i retning af modenhed og evne til at omgås tilpasningsvanskelige mennesker. Arbejdet med kriminelle af alle aldre og typer kræver, at fængselslæreren tilegner sig et vidtgående kendskab til voksenundervisningens specielle vilkår og teknik. Fængselslæreren må selv finde frem til egnede metoder og materialer, da der ikke findes specielle bøger eller andet undervisningsmateriale. Han må desuden ved selvstudium skaffe sig indsigt i socialpsykologi, kriminologi og fængselslære.

Fængselslæreren skal deltage i tilrettelæggelsen og den praktiske ledelse af anstaltens fritidsprogram.

Der er i dag 30 fængselslærerstillinger, men der er de sidste 10 år gået mere end 60 lærere gennem etaten. Dette turde sige ikke så lidt om arbejdets krav og vilkår. For at sætte etaten i stand til at skabe og bevare en lærerstand, vil en bedre lønmæssig placering være nødvendig. Man skal foreslå, at fængselslærerne følger ovenanførte institutters lønplaceringer, idet man dog vil finde det rimeligt, at ud over den nuværende lønningsklasse 3 540-5 700 gives automatisk advancement til overlærerstilling i lønningsklassen 5 700-7 500 efter 12 års tjeneste.

Den nuværende betegnelse som fængselsoverlærer bør i betragtning af ovenanførte ændres til undervisningsleder og den nuværende lønmæssige placering 5 400-7 200 ændres til 6 900-8 100.

Lønningsklasse : Lønning 3 300 kr. årlig, stigende til 5 760 kr.

Hertil henføres:

Forsorgssekretærer (16)

Forsorgssekretærer.

Forsorgssekretærens arbejde er af stor samfundsmæssig betydning og et meget værdifuldt led i resocialiseringen af løsladte fanger.

Siden lønningsloven af 1946 trådte i kraft har netop denne gren af fængselsarbejdet været genstand for en kraftig udvidelse, idet det moderne samfund kræver, at lovovertrædere i så stort omfang som muligt bliver generet ved dette samfund. Denne omstilling fra fange til fri mand kræver et overordentlig stort arbejde fra forsorgssekretærens side, idet der dels må føres mange samtaler med fangerne, dels mange forskellige ekspeditioner såsom søge forbindelse med fangens hjem, slægtninge, sociale institutioner O. S. V.

Ved fangens løsladelse medvirker forsorgssekretærene ved fremskaffelse af ar-

bejde, logi, tøj m. v. For at kunne udføre dette arbejde må forsorgssekretærerne være af moden alder, og man må samtidig kræve, at han har gennemgået den sociale skole.

Lønningsklasse : Lønning 5 040 kr. årlig, stigende til 5 760 kr.

Hertil henføres:

Overvagtmaster (10)

Arrestforvarere (24)

Værkmestre (11)

Gartneren ved ungdomsfængslet på Søbysøgård.

Maskinmestre (5)

Fængselsoverassistenter (29)

Overvagtmaster.

Overvagtmasteren er anstaltslederens nærmeste medarbejder og foresat for det uniforme personale og drager omsorg for, at den daglige tjeneste tilrettelægges og udføres på rette måde.

Overvagtmasteren må betragtes som det centrale midtpunkt i fængslets daglige virke, idet han modtager alle henvendelser vedrørende personalet og fangerne og afgør eller forelægger disse for anstaltsleder en.

Endvidere må overvagtmasteren vejlede og uddanne personalet til de forskellige opgaver, som den nye fangebehandling kræver. Det er således nødvendigt, at han er en personlighed og i besiddelse af sådanne karakteregenskaber, at han er i stand til at kunne samarbejde de mange funktionærer og medarbejdere.

Den pågældende har ingen højeste tjenestetid og må, foruden den daglige tjeneste, til enhver tid stå til rådighed, når ekstraordinære forhold indtræffer.

Under henvisning hertil rinder vi det rimeligt, at overvagtmasterne ved de mellemstore anstalter samt vagtmesteren ved fængselsafdelingen i Renbæk, Nr. Snede og Kærshovedgård normeres i ovenstående lønklasse.

Arrestforvarere.

Under henvisning til foranstående fællesmotivering for samtlige arrestforvarere, tillader vi os at foreslå, af hensyn til arresthusenes ulige størrelse, at der i ovennævnte lønklasse normeres 24 arrestforvarere ved de mellemstore arresthuse.

Værkmestre.

Ledelsen af de enkelte fag - hvor beskæftigelsen af fanger kan variere fra 10 til over hundrede - er i reglen overdraget værkmasteren af 1. grad, bistået af et antal værkmaster af 2., 3. og 4. grad. Foruden den ovenfor anførte uddannelse og de særlige kvalifikationer, der stilles til en værkmaster ved fængselsvæsenet, kræves der i særlig grad af den daglige leder, at han har et indgående kendskab til indkøb af råvarer og salg af færdigvarer.

Endvidere påhviler det lederen af faget at forestå fangernes faglige og teoretiske undervisning.

Den pågældende har således et arbejdsområde og ansvar, der fuldt ud kan sidestilles med en overværkmesters i det private erhverv.

Det foreslås derfor, at de faglige ledere af de mellemstore fag, samt gartneren ved ungdomsfængslet på Søbysøgård henføres til ovennævnte lønklasse.

Maskinmestre.

Det må anses for rimeligt, at den ledende maskinchefs nærmeste medarbejdere, af hvilke man kræver samme uddannelse, placeres i lønningsklassen 5 040-5 760.

Man skal i øvrigt henvisse til anmærkningerne vedrørende maskinchefer.

Fængselsoverassistenter.

For fængselsoverassistenternes vedkommende henvises til foranstående fællesmotivering for assistent- og overassistentgruppen, hvor man foreslår, at der for fængselsoverassistenternes vedkommende åbnes mulighed for et yderligere avancement til oprykning i nærmest følgende lønningsklasse efter et vist åremål på slutløn som overassistent.

Lønningsklasse : Lønning 6 000 kr., stigende til 6 600 kr.

Hertil henføres:

Overvagtmaster (7)

Arrestforvarere (6)

Overværkmestre (10)

Overvagtmaster.

Overvagtmasterstillingerne ved de største anstalter foreslås normeret i ovenstående lønningsklasse.

Som motivering for en deling af over-

vagtmestergruppen, som her foreslået, skal man tillade sig at anføre, at ved fængselsvæsenets største anstalter, er det særlig påkrævet at få de bedst egnede folk frem ved besættelse af overvagtimesterstillingerne.

Dette har i flere tilfælde vist sig vanskeligt, idet den lønningsmæssige fremgang fra vagtmester til overvagtimester ikke står i rimeligt forhold til det øgede ansvar, der er forbundet med stillingen. Som følge heraf har det afholdt særdeles, velkvalificerede folk fra at søge disse stillinger.

Arrestforvarere.

Under henvisning til foranstående fællesmotivering for samtlige arrestforvarere, finder vi det rimeligt, at arrestforvarerne ved landets største arresthuse, hvor fangebelæget er særlig stort, normeres i en noget højere lønklasse, hvorfor vi foreslår, at der i ovennævnte lønningsgruppe normeres 6 arrestforvarerstillinger.

Overværkmestre.

Under henvisning til de krav, der stilles til ledende værkmestre, har det vist sig vanskeligt, med de nuværende lønninger, at få velkvalificerede ledere til de større fag, hvilket har medført, at fængselsvæsenet har antaget folk fra det frie erhverv og ansat disse som honorarlønnede med en væsentlig højere løn end den i lønningsloven fastsatte.

Ordningen med antagelse af folk udefra til ledende stillinger må ikke alene anses for uheldig, fordi den forringer avancementsmulighederne for fængselsvæsenets egne værkmestre, men også fordi, de pågældende ikke er i besiddelse af den fængselsmæssige uddannelse og erfaring, som lederstillingerne kræver.

Man tillader sig at foreslå, at de ledende værkmestre af 1. grad ved de større fag normeres i ovennævnte lønningsklasse under betegnelsen: Overværkmestre.

Lønningsklasse: Lønning 6 720 kr., stigende til 7 200 kr.

Hertil henføres:

Maskinchefer (4)
Regnskabschefer (9)
Landbrugsledere (2)

Maskinchefer.

Maskinmestrene har tilsyn med og an-

svaret for anstaltens dampkedelanlæg, varmeanlæg og alle øvrige tekniske installationer. Han skal have maskinisteksamen, ligesom han skal have autorisation som elektroinstallatør. Denne alsidige og betydelige uddannelse samt det store tilsynsområde må kræve, at den ledende maskinmester, som man vil foreslå benævnt maskinchef, placeres i lønningsklasse 6 720-7 200 i lighed med statens seruminstitut, luftfartsvæsenet, rigshospitalet m. v.

Regnskabschefer.

Fængselsbogholderen er leder af fængslets regnskabskontorer, hvorunder er henlagt fængslets driftsregnskab, lagerregnskab, fakturering, afregning med leverandører og aftagere af fængslets produktion, regnskabet vedrørende fangernes penge, personalets lønningsregnskab, forplejningsregnskab m. v.

Stillingen er således af et meget betydeligt omfang, og vi finder at den lønmæssige placering, der fandt sted ved lønningsrevisionen i 1931 var for lav. Man skal derfor foreslå, at den lønmæssige placering bliver som ovenfor anført, og vil samtidig foreslå, at betegnelsen fængselsbogholder ændres til regnskabschef.

Landbrugsledere.

Man vil finde det rimeligt, at lederne af de 2 største landbrug placeres som anført, navnlig da der kræves eksamen som landbrugskandidat.

Lønningsklasse: Lønning 6 900 kr., stigende til 7 500 kr.

Hertil henføres:
Forsorgsledere (8)
Kontorleder (1)

Forsorgsledere.

Med den store udvidelse af forsorgskontorerne, der siden 1946 har fundet sted inden for fængselsvæsenet, vil man foreslå, at der oprettes nogle stillinger som forsorgsledere.

Fleere af fængselsvæsenets forsorgskontorer er nu af en sådan størrelsesorden, at ansættelsen af en leder på disse kontorer vil være en nødvendighed. Stillingerne er også at betragte som forsorgssekretærens naturlige avancementsstilling. Vi tillader os sam-

tidig at foreslå, at betegnelsen forsorgssekretær ændres til forsorgsleder.

Kontorleder.

Ved fængselsvæsenet er for tiden normeret en stilling som kontorleder, hvilken foreslås henført under gruppen forsorgsledere.

Lønningsklasse: Lønning 6 900 kr., stigende til 8 100 kr.

Hertil henføres:
Økonomichefer (9)
Undervisningsledere (8)

Økonomichefer.

Økonomichefen har ansvaret for fængslets økonomiske forvaltning og ledelsen af arbejdsdriften d. v. s. fangernes beskæftigelse. Der foretages inden for økonomichefens forretningsområde dispositioner af meget stor rækkevidde, således indkøb af råvarer, økonomivarer m. v. Han leder fabrikationsvirksomheden, foretager prisansættelser og afhænder færdigt fabrikata. Han fører tilsyn med anstaltens bygninger m. v. De senere års store fremgang i produktionen med tilhørende rationalisering af hele arbejdsvirksomheden stiller meget store krav til økonomichefen. I betragtning af ovenanførte vil man finde det rimeligt, at en lønplacering som anført finder sted, samt at betegnelsen fængselsforvalter ændres til økonomichef.

Undervisningsledere.

Under henvisning til fællesmotiveringen for fængselslærere og fængselsoverlærere skal man tillade sig at foreslå, at fængselsoverlærerne henføres til ovennævnte lønklasse under betegnelsen undervisningsledere.

Lønningsklasse: Lønning 3 780 kr., stigende til 8 100 kr.

Hertil henføres:
Psykologer (2)

Psykologer.

Den moderne fangebehandling kræver i stigende grad anvendelse af psykologer. For at disse stillinger kan virke tiltrækkende på dygtige fagfolk, vil man finde det naturligt, at stillingerne placeres i gruppen: Adjunkter stigende til lektorer.

Lønningsklasse:

Fængselspræster og ordinerede medhjælpere bør som hidtil aflønnes i henhold til regler i lov nr. 418 af 12. juli 1946 om folkekirkens lønnings væsen.

Lønningsklasse:

Lønning reguleres i overensstemmelse med lønning for politifuldmægtige og dommerfuldmægtige af 1. grad.

Hertil henføres:
Vicefængselsinspektører (11)
Afdelingslæger (2)

Vicefængselsinspektører.

Vicefængselsinspektøren er fængselsinspektørens nærmeste medarbejder og stedfortræder. Under hensyn til de krav man stiller til disse tjenestemænds uddannelse og modenhed, vil man anse det for rimeligt, at stillingernes lønmæssige placering bliver den samme som politifuldmægtige af 1. grad. Forholdet er i dag det, at advancementsudsigterne for vicefængselsinspektørerne er så dårlige, at der må påregnes, at adskillige af dem, skønt kvalificerede, ikke vil opnå ansættelse som fængselsinspektør.

Afdelingslæger.

Afdelingslægerne lønmæssige placering foreslås ansat i overensstemmelse med tilsvarende stillinger under hospitalsvæsenet.

Lønningsklasse:

Lønning reguleres i overensstemmelse med lønning for politimestre og dommere af 1. grad.

Hertil henføres:
Fængselsinspektører (11)
Afdelingsinspektører (3)
Overlæger ved psykopatanstalterne (2)

Fængselsinspektører.

I betragtning af størrelsen og ansvaret for et stort fængsel vil man finde det rimeligt, at fængselsinspektørerne i lighed med tidligere praksis følger underrettsdommere og politimestre. Man finder også, at den hidtidige praksis med at dele fængselsinspektørerne i to grupper er uheldig og skal derfor henstilles, at samtlige fængselsinspektører aflønnes som ovenfor anført.

Afdelingsinspektører.

Man skal tillade sig at foreslå, at de 3 stillinger som afdelingsinspektører ved fængselsafdelingerne i Renbæk, Nr. Snede og Kærshovedgaard omnormes fra lønningsklassen vicefængselsinspektører til fængselsinspektører.

Overlæger ved psykopatanstalterne.

Overlægernes lønmæssige placering fore-

slås ansat i overensstemmelse med tilsvarende stillinger under hospitalsvæsenet.

Ærbødigst

Dansk Fængsels- og Arrestforening

J. C. Abildgaard Jensen

Dansk Fængselsforbund

A. C. Petersen

DANSK HOSPITALSFORBUND
PÅ STATENS SINDSSYGEHOSPITALER

Bilag 27.

Vordingborg, den 10. december 1957.

Til statens lønningskommission af 1954.

Hovedbestyrelsen for Dansk Hospitalsforbund skal herved tillade sig at anmode den højtærede kommission om, at der ved den forestående revision af tjenestemandsløvs nr. 301 af 6. juni 1946 må blive foretaget en bedre udbygning af advancementsprincippet. Vi skal med henblik herpå stille følgende forslag:

1. At der under hensyn til nedenanførte motivering søges oprykket 150 stillinger under betegnelsen afdelingsplejer af det nuværende antal plejerassistentstillinger, herunder 7 tjenestegørende på sikringsanstalten til lønklassen, der under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 tænkes placeret over den omhandlede, for de nu i 14. lønningsklasse placerede faglærte personale og arbejdslederstillinger for ufaglærte, fremtidigt selvstændige lønklasse.

2. At der i den for dette personale omhandlede selvstændige lønklasse placeres 252 stillinger som plejeassistenter, der udgøres af det resterende antal på 102 af det nuværende plejerassistentstillinger forhøjet med et antal på 66 af hensyn til den uforholdsmæssige lange tid på indtil 25 år for opnåelse af et sådan advancement, samt med forøgelsen af 84 plejerepersoner, der efter nugældende lov oppebærer bestillingstillæg for særlig betroet tjeneste, hvilket tillæg man samtidig hermed søger nedlagt.

3. At plejere og plejersker placeres i den påtænkte fremtidige sammenlagte lønklasse.

4. At bestillingstillægget for personale der er tjenestegørende på sikringsanstalten forhøjes til 600 kr. fra de nuværende 300.

5. Såfremt den paragraf, hvorunder sygeplejerskerne placeres i den kommende lønningsslov får en antegnelse som § 601 sidste stk., ændres ordet »sygeplejerske« til »plejepersonalet.«

Motivering:

ad 1. Da det er en kendsgerning, at den nuværende plejeassistentgruppe har personer, som naturligt falder ind under begrebet arbejdsledere dels ved tjeneste på værksteder og vævestuer, som ledere af udearbejdshold, hold med bevægelsesterapi, og dels som arbejdsleder på afdeling (afløser for afdelingssygeplejersker, leder af beskæftigelsesterapien på afdelingerne samt ved afdelingernes daglige virke i øvrigt), mener vi, at disse stillinger retteligt må placeres som foreslået. Herved vil man bibeholde advancementsprincippet og det deri ansproende moment for dygtiggørelse.

Det skal endvidere oplyses, at så godt som alle, der opnår advancement til plejeassistentstillinger, forinden har oppebåret tillæg for særlig betroet tjeneste.

ad 2. Man skal i forbindelse med foranstående gøre opmærksom på, at et udvalg for tiden arbejder med uddannelse af personalet på vore hospitaler med henblik på, at uddannelsen gøres mere effektiv og omfattende, ligeså vil læretiden blive betydelig forlænget til ca. 18 måneder.

Til denne kræves følgende:

- a) Eksamens-, højskole eller aftenskole.
- b) 1¹/₂ års teoretisk og praktisk undervisning af læger og instruktionssygeplejersker o. lign. med afsluttende eksamen.
- c) To måneders afsluttende centraliseret kursus i Risskov.
- d) Årlige fortsættelseskursus for stadig at være à jour med det nye som praktiseres.

Vi anser derfor disse plejeassistenter for at være faglærte, hvorfor vi mener det rimeligt og naturligt, at disse placeres i denne nye og selvstændige lønklasse.

ad 3. Vi undlader her ikke at henlede opmærksomheden på, at tilgang af tilstrækkeligt kvalificeret personale er yderst ringe, og da ansøgerne og eleverne må meget nøje udses, er virkningen heraf meget mærkbar og uheldig både for institutionen og personalet som sådan. Man skal i denne forbindelse gøre opmærksom på forannævnte forlængede elevtid (tidligere kun 1 år), hvortil yderligere kommer, at lønnen i elevtiden kun udgør 125 -135 kr. pr. md. + opholdet. Hvorfor vi må foreslå plejere og plejersker placeret som anført i punkt 3.

ad 4. For det på sikringsanstalten tjenestegørende personale gælder endvidere, at selv om det egentlige sikringsafsnit efterhånden er reduceret, må det erkendes (og bliver erkendt fra ledelsens side), at det er de vanskeligste patienter, der er blevet tilbage.

Blandt disse er patienter som fængselsvæsenet ikke ser sig i stand til at optage, selv om de egentlig hører dette til. På det friggjorte sikringsafsnit er der indrettet retspsykiatrisk observationsafdeling, denne optager vare-tægtsfanger, der ikke ønskes optaget på andre psykiatriske afdelinger. Disse er en blanding af mere og mindre farlige lovovertrædere, og tjenesten på en sådan afdeling er ingenlunde mindre farlig og betydningsfuld end på det egentlige sikringsafsnit. Ydermere må personalet deltage aktivt i selve observationsarbejdet. Under hensyn hertil skal man søge bestillingstillægget forhøjet til 600 kr.

ad 5. Når man ønsker denne ændring, skyldes det, at vi betragter sidste stk. i denne paragraf som en art stedtillæg for en bestemt gruppe tjenestemænd, medens andre tjenestegørende samme sted ikke har mulighed for at oppebære noget sådan. Vi finder denne forskelsbehandling absolut uheldig.

Idet vi hermed fremsender vore forslag til ændringer for den højtærede lønningskommission med anmodning om velvillig behandling, skal vi tillade os at andrage den høje kommission om, at der må blive givet os lejlighed til mundtlig at supplere vore synspunkter.

Ærbødigst

P. f. v.

Emil Pedersen.

Bilag 28.

Nykøbing Sj., den 5. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Økonomiforeningen på statens sindssygehospitalet tillader sig herved over for den ærede lønningskommission at fremsætte forslag vedrørende fremtidig placering i lønningsklasser af tjenestemænd inden for sindssygevæsenets økonomipersonale.

Ved fremsættelsen af disse forslag tillader organisationen sig at henlede opmærksomheden på, at der for langt den største del af økonomiforeningens medlemmer er meget få advancementmuligheder, og organisationen

håber, at der nu ved den forestående lønningslovsrevision bliver en mulighed for en højere placering som erstatning for manglende advancementmuligheder, og man tillader sig da ved højtstående nærmere motiverede forslag at redegøre for den ønskede fremtidige placering af sindssygevæsenets økonomipersonale.

Værkførerne ved plejehjemmene foreslås placeret i trafik og toldetaternes 12. lønningsklasse.

Værkførerne er selvstændige håndværkere, der foruden at forestå pasningen af det tekniske anlæg og dertil hørende vedligeholdelse og reparationer, tillige må forestå mindre reparationer på plejehjemmets bygninger. De står uden for tjenestetidsnormerne, og deres tjeneste strækker sig over tiden kl. 6,00-22,00 og desuden med eventuel tilkaldelse i deres fritid og på fridage, idet værkførerne er eneste håndværkere på plejehjemmet. Ved normeringsloven 1956/57 er 2 værkførere placeret i sindssygevesenets tilsvarende lønningsklasse, hvorfor det synes rimeligt at placere de pågældende i ovennævnte lønningsklasse.

Håndværkere, arbejderformænd og kedelpassere foreslås placeret i trafik og toldtaternes 13. lønningsklasse.

Da der overhovedet ikke findes advancementsstillinger for sindssygevesenets bygningshåndværkere, finder man det rimeligt fra organisationens side, at de pågældende placeres i ovennævnte lønningsklasse. For bygningshåndværkerne vedkommende skal det anføres, at sindssygehospitalerne beskæftiger et stort antal timelønnede håndværkere, og de tjenestemandsansatte snedkere, tømrere, murere og malere (1 af hver branche på hvert hospital) har derfor tilsynet og ansvaret for den håndværksmæssige udførelse af arbejdet, samt meget opmålings- og udregningsarbejde, og det skal tilføjes, at de pågældende tjenestemænd ikke har nogen fagmæssig overordnede. Desuden foretager de indkøb af materialer, alt under hospitalsinspektørernes ansvar. Som følge af de krav, der fra hospitalernes side stilles, er det berettiget, at bygningshåndværkerne placeres i ovennævnte lønningsklasse.

For maskintjenestens håndværkere anføres det, at disse skal kunne beherske samtlige grene inden for jern- og metalarbejderfaget, såsom maskinarbejder, grovsmed, svejsning (elektro og autogensvejsning), klejnsmed, rørlæggerarbejde, sanitetsarbejde samt elektriker. I det hele taget skal de pågældende være i besiddelse af en alsidighed indenfor deres fag, som man i almindelighed ikke kan kræve af en maskinarbejder, og man finder det derfor i høj grad berettiget, at maskintjenestens håndværkere placeres i ovennævnte lønningsklasse.

For arbejderformændenes vedkommende er disses arbejdsområde, grundet på udviklingen på hospitalerne, udvidet stærkt siden sidste lønrevision, og de har efterhånden hver for sig ledelsen af hospitalsarbejderne og timelønnede arbejdsmand, foruden at de har ansvaret for hospitalernes inventariemagasin, hvor de har ansvaret og kontrollen med indlevering og udlevering af de mange forskellige varer og brugsgenstande, som på hvert hospital årligt andrager meget store beløb, og efter det ovenfor anførte, finder man det rimeligt at placere de pågældende tjenestemænd i ovennævnte lønningsklasse.

For kedelpassernes vedkommende nødvendiggør den stigende udvikling på det maskinelle område, at kravene om større uddannelse og videregående teknisk viden gør sig stærkt: gældende, og desuden kræver de nye moderne kedelanlæg en aldrig svigtende årvågenhed hvert minut hele vagten igennem. De pågældende har desuden ansvaret for pasning af kedelanlægget, og man mener fra organisationens side, at de - ved at blive placeret i ovennævnte lønningsklasse - kommer på linje med deres kolleger i det private erhverv.

Portnere, vægttere, kuske, chauffører, vaskeri- og økonomibetjente, fyrbødere og hospitalsarbejdere, foreslås placeret i trafik og toldtaternes 14. lønningsklasse.

De pågældende tjenestemænd udfører alle et specielt tillært arbejde, og det gælder for samtlige tjenestemænd i gruppen, at videre advancementsmuligheder er meget minimale. På baggrund af uheldige erfaringer - med hensyn til oprykningbestemmelserne ifølge lønningslovsrevisionen i 1946 - henstiller man, at alle, som på nuværende tidspunkt har 15 års anciennitet, bibeholder denne ved en sammenlægning af lønningsklasserne.

Udviklingen på hospitalerne har også inden for denne gruppe bevirket en stærk intensivisering af tjenesten, hvilket berettiger de pågældende tjenestemænd til ovennævnte placering.

Økonomiforeningen på statens sindssygehospitaler er ved udarbejdelsen af disse forslag gået ud fra principperne i den nugældende lønningslov, ud fra den betragtning, at vore medlemmer derved kan opnå ligestil-

ling med de store etaters personale på det lønmæssige område.

Til slut tillader man sig høfligst at anmode om at få lejlighed til yderligere at motivere

vore forslag mundtlig for den ærede lønningskommission.

På organisationens vegne

K. Rasmussen.

STATSHOSPITALET
TJENESTEMANDSFORENING

Bilag 29.

Sønderborg, i december 1957.

Til lønningskommissionen.

Med henvisning til, at de for vore medlemmer gældende arbejdsbetingelser er sideløbende med det, der er gældende for medlemmer af Økonomiforeningen på Statens

Sindssygehospitaler, skal vi anmode om placering i overensstemmelse med forslaget fra forannævnte organisation.

J. Brommann.

RIGSHOSPITALET TJENESTEMANDSFORENING

Bilag 30.

i8. december 1957.

Til statens lønningskommission af 1954.

Rigshospitalets Tjenestemandsförening fremsender herved til den ærede kommission forslag til revision af lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, for så vidt angår lovens anden del, idet vi skal gøre opmærksom på, at foreningens forslag dækker lønningsgrupperne inden for rigshospitalets 2. (§ 610) til 17. lønningsklasse (§ 625), dog med undtagelse af hospitalets 8. lønningsklasse for så vidt angår plejemødre og oversygeplejersker og 12. lønningsklasse for så vidt angår afdelingssygeplejersker og sygeplejersker.

Endvidere skal vi anføre, at vi i vore forslag

har bestræbt os for i videst mulige omfang at følge de i lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober d. å. angivne retningslinjer med hensyn til eventuel sammenlægning og deraf følgende reducering af lønningsklassernes antal. Der er dog inden for nuværende lønningsgrupper stillinger, hvorom må siges, at der siden nugældende lovs ikrafttræden er sket væsentlige ændringer arbejds- og ansvarsmæssigt set, som må berettige til en højere placering af disse.

Endelig må vi fremhæve, at forslagene er udarbejdet på grundlag af nugældende lovs lønningsstatser.

P. b. v.

Holger Johansen. Ib T hor up.

Hospitalsarbejdere, portnere, vægttere, kontorbetjenten, desinfektionsbetjenten og vaskeribetjenten.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én lønningsklasse, nemlig ved sammenlægning af nugældende lovs 16., 15. og 14. lønnings-

klasse, dog således at man formentlig må indføre en højere begyndelsesløn og forhøje slutlønnen tilsvarende idet vi på dette punkt vil følge de retningslinjer, som måtte blive lagt til grund inden for etaterne.

Med hensyn til den fremtidige stillings-

Underbilag til bilag 30.

betegnelse, skal vi foreslå fællesbetegnelsen: »Hospitalsbetjente«.

A iuditorieassistenter.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én lønningsklasse, nemlig ved sammenlægning af nugældende lovs 17. lønningsklasse stk. a og 10. lønningsklasse, idet gradsbetegnelsen samtidig bortfalder.

Håndværkere, gartnermedhjælperen, kedelpassere, assistenter i køkkenet, assistenter hos oldfruen, assistenten hos rengøringsinspektoren, assistenten på sygeplejeboligen, defektricer, fotografmedhjælper, laboratoriebetjenten, betjentformanden, plejere og formanden.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én lønningsklasse, nemlig nugældende lovs 13. lønningsklasse.

ad. Kedelpassere :

Disse har siden lønningsloven af 1931 lønmæssigt været placeret på linje med hospitalets håndværkere og bør fortsat placeres i samme lønningsklasse som disse.

ad. Assistenter i køkken og hos oldfruen samt defektricer og fotografmedhjælperer :

Betingelsen for ansættelse i disse stillinger er, at ansøgeren har gennemgået en 3-årig elevtid med påfølgende aspiranttid, hvorfor det vil være naturligt at ligestille dem med de faglærte.

ad. Assistenterne henholdsvis hos rengøringsinspektoren og på sygeplejeboligen :

De til disse stillinger hørende arbejdsområder berettiger til, at stillingerne sidestilles med assistenter hos oldfruen og i køkkenet.

ad. Laboratoriebetjenten :

Vi skal her tillade os at henvise til særfor-slag.

ad. Betjentformanden :

Denne stilling søges oprettet som advance-mentsstilling for en særlig kvalificeret hospita-lsbetjent.

ad. Plejere :

Vi skal her tillade os at henvise til særfor-slag.

Kvartermestre og vagtmesteren.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én

lønningsklasse, nemlig ved sammenlægning af nugældende lovs 13. og 11. lønningsklasse, hvorved samtidig kvartermestrenes grads-betegnelse bortfalder.

Assistenter.

Siden lønningsloven af 1919 er assisten-ternes antal kun forhojet med 2, en forøgelse, der på ingen måde står i forhold til udvik-lingen inden for hospitalsadministrationen. Vi skal derfor foreslå antallet af assistenter forhojet til 20 mod nedlæggelse af de 4 kontorassistentstillinger. I øvrigt tillader vi os at henvise til vedheftede oplysninger om fordelingen af de søgte stillinger inden for administrationskontorerne.

Fuldmægtige (nugældende lovs 5. lønnings-klasse), gartneren, håndværkerformænd, for-standerinden for sygeplejeboligen, rengørings-inspektoren, underhusholdersken og under-vaskeribestyrerinden.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én lønningsklasse, nemlig nugældende lovs 5. lønningsklasse.

ad. Fuldmægtige:

Antallet af fuldmægtige søges forhojet til 7 mod nedlæggelse af kontorfuldmægtigstillin-gen. I øvrigt tillader vi os at henvise til ved-heftede oplysninger om fordelingen af de søgte stillinger inden for administrations-kontorerne.

Med hensyn til den fremtidige stillings-betegnelse, skal vi foreslå betegnelsen: »Over-assistent«.

ad. Gartneren, håndværkerformændene, for-standerinden for sygeplejeboligen og rengø-ringsinspektoren :

Gartneren og håndværkerformændene er faglærte arbejdsledere, der selvstændigt leder deres fagområder, hvortil er knyttet et ikke ringe ansvar. Forstanderinden for sygepleje-boligen og rengøringsinspektoren har, i lighed med håndværkerformændene, et selv-stændigt arbejdsområde, hvortil er knyttet et stort personale, og det vil derfor være naturligt at sidestille disse stillinger med håndværkerformændenes.

Med hensyn til den fremtidige stillings-betegnelse for håndværkerformændene skal vi foreslå betegnelsen: »Håndværksmestre«.

ad. Underhusholder sken og undervaskeribestyrerinden :

De der ansættes i disse stillinger skal fungere for henholdsvis økonoma og oldfrue, og da deres uddannelse må sidestilles med de faglærtes, vil det være rimeligt: at placere disse stillinger på linje med de faglærte arbejdsledere.

Med hensyn til den fremtidige stillingsbetegnelse, skal vi foreslå henholdsvis »Underøkonoma« og »Underoldfrue«.

Maskinmestre af 2. og 3. grad.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én lønningsklasse, nemlig ved sammenlægning af nugældende lovs 5. og 4. lønningsklasse.

Fuldmægtige, kordegnen, ledende sygegymnast, økonoma og oldfrue.

Ovennævnte stillinger søges samlet i én lønningsklasse, nemlig nugældende lovs 4. lønningsklasse.

ad. Kordegnen :

Stillingen som kordegn ved rigshospitalet må sidestilles med stillingen som fuldmægtig, idet kordegnen er leder af et kontor med 3 heldagsbeskæftigede og 3 halvdagsbeskæftigede medhjælpere. Kordegnen forestår, i modsætning til landets øvrige kordegne, al korrespondance med ministerierne, og hans stilling kan derfor ikke sidestilles med andre kordegneembeder, hvilket betyder, at en opnormering af stillingen som kordegn ved rigshospitalet ikke vil få konsekvenser (jfr. kirkeministeriets skrivelse af 27. november 1956 (journal nr. 5 c 234) til kordegn Harry Hansen).

ad. Ledende sygegymnast, økonoma og oldfrue :

Da disse tre stillinger dækker over store selvstændige arbejdsområder samt ledelse af et stort personale, vil det være naturligt at placere stillingerne i denne lønningsklasse.

Kassereren.

Ovennævnte stilling søges henført til dens tidligere placering, nemlig nugældende lovs daværende 3. lønningsklasse stk. b.

Ved normeringsloven for finansåret 1954-55 nednormeredes stillingen som kasserer ved rigshospitalet fra daværende 3. lønningsklasse stk. b til 5. lønningsklasse, en ned-

normering som i henhold til kommentarerne begrundedes med en væsentlig ændring af det til stillingen hørende arbejdsområde. Såfremt en sådan ændring har været påtænkt, har man formentlig ikke fundet den hensigtsmæssig, idet den aldrig er blevet gennemført. Skulle der være sket en ændring, må vi hævde, at der er tale om en forøgelse af arbejdet, idet f. eks. antallet af patienter er væsentlig forøget, hvilket giver betydelig flere ekspeditioner for kassererkontoret. Endvidere skal vi påpege, at hospitalets driftsudgifter for finansåret 1945/46 androg kr. 12 744 453. Og det tilsvarende tal for finansåret 1955/56 var kr. 32 224 036, en væsentlig stigning, som ikke alene kan forklares som prisstigning. Alene ansvaret for de store summer der passerer kassererkontoret begrunder vort her gentagne ønske om, atter at få stillingen opnormeret til den tidligere 3. lønningsklasse stk. b.

Overmaskinmesteren.

Ovennævnte stilling søges placeret i samme lønningsklasse som inspektøren, nemlig nugældende lovs 2. lønningsklasse.

Den væsentlige stigning i hospitalets driftskapacitet og driftsomsætning har, i lighed med hvad der har været tilfældet over alt i hospitalets administration, medført, at kravene til maskinafdelingen og omfanget af afdelingens arbejdsområde er steget så betydeligt, at overmaskinmesterens lønmæssige placering ikke står i rimeligt forhold til de arbejdsmæssige krav, og det forøgede ansvar, som nu pålægges ham. Det vil derfor være naturligt at placere stillingen på linje med inspektørstillingen.

Forslag vedrørende plejerne :

Nedenstående afskrift af forslag fra hospitalets plejepersonale tiltrædes af foreningen, idet vi i øvrigt ønsker at følge de retningslinjer der vil blive gældende for plejepersonale under Dansk Hospitalsforbund.

Afskrift.

Under henvisning til de for plejere og plejeassistenter ringe advancementsforhold, skal vi i håb om, at disse må ændres ved den kommende lønningskommission foreslå følgende :

I. at plejerstillingerne på afd. O nedlægges og erstattes med plejeassistentstillinger.

II. at man under henvisning til avance-mentsprincippet og det deraf følgende moment til dygtiggørelse, oprykker 3 af de nuværende plejeassistentstillinger til stillinger som afdelingsplejere placeret over den påtænkte selvstændige lønklasse for det nu i 14. lønklasse placerede faglærte personale og ufraglærte arbejdsledere.

III. at de resterende plejeassistentstillinger placeres i den nævnte selvstændige lønklasse for faglært personale.

Motivering :

ad I. som tidligere, med støtte af hr. professor W. Lunn, fremført over for lønningrådet, er tjenesten på afd. O af en sådan karakter, at den væsentlig adskiller sig fra plejertjenesten på Statens Sindsygehospitalet. Det har gennem årene vist sig, at kun plejere med en velfunderet psykiatrisk indsigt er i stand til at bestride stillingerne, en indsigt som man kun erhverver sig ved stadig at holde sig à jour med den stærke udvikling den psykiatriske pleje er inde i. Ligeledes er det uhyre oplidende, at plejerne ikke, som på S. S., kan flyttes til rolige afdelinger, men altid er beskæftiget med pleje af helt urolige patienter, ofte farlige restlige observanter. Dette skulle efter vor mening berettige, at afd. O normeres med plejeassistenter i lighed med sikringsanstalten på Nykøbing Sjælland.

ad II. plejeassistenter er til stadighed beskæftiget ved så specielle grene af psykiatrien, som elektrochockbehandling, børnepsykiatri og den stadig udvidede beskæftigelsesterapi, tjeneste der i særlig grad kræver et velkvalificeret personale.

ad III. at der nu til plejeruddannelsen kræves :

- a. eksamen- højskole eller aftenskole.
- b. 1½ års teoretisk og praktisk undervisning af læger og instruktionsygeplejersker o. lign., med afsluttende eksamen.
- c. 2 måneders afsluttende kursus på Riisskov, dette i forbindelse med at man til stadighed må dygtiggøre sig til de nye behandlingsformer skulle placere plejeassistenterne som fuldtud faglært personale.

På plejepersonalets vegne

K. Frølander

Forslag vedrørende laboratoriebetjentene :
De to laboratoriebetjente på apoteket foreslås opnormeret således:

1) Den ældste laboratoriebetjent opnormeres til nugældende lovs 11. lønningsklasse med stillingsbetegnelsen : »Laboratoriemester«.

2) Den anden laboratoriebetjent opnormeres til nugældende lovs 13. lønningsklasse med stillingsbetegnelsen: »Laborant«.

Begrundelse :

De to laboratoriebetjente er oprindeligt ansatte som hospitalsarbejdere, men blev henholdsvis den 1. oktober 1941 og den 1. juli 1945 ansatte ved apoteket som laboratoriebetjente, en følge af den udvikling apoteket var inde i, idet man efter apotekerens, professor dr. phil. Sv. Aa. Schou's plan i stedse stigende grad gik over til selv at fremstille så mange medicinalier som muligt, en udvikling der bedst kan illustreres ved, at apoteket i 1946 beskæftigede 9 personer og i dag i alt 17 personer. Denne udvikling har medført, at laboratoriebetjentene i stigende grad er blevet oplært til og beskæftiget med selvstændigt arbejde inden for medicinalfremstillingen, herunder betjeningen af sterilisationsapparater, fremstilling af salver efter opgiven forskrift, betjening af pillemaskiner samt omhædling af ætsende syrer fra større beholdere til den rekvirerede størrelse og styrke, et ikke ufarligt arbejde. Når vi foreslår ældste betjent opnormeret til laboratoriemesterstillingen, er dette ikke alene begrundet med det stigende arbejdsmæssige ansvar, men også med, at han fører tilsyn med det underordnede personale og dermed i væsentlig grad aflaster apotekets farmaceutiske personale.

En naturlig følge heraf er, at den anden laboratoriebetjent ikke bør placeres lavere end den nærmest underliggende lønningsklasse, idet han under sygdom, ferie og anden vacance må træde i stedet for laboratoriemesteren.

Fordeling af de søgte overassistent- og assistentstillinger på de enkelte administrationskontor er :

Sekretariatet : 1 overassistent og 2 assistenter.
Forvaltningskontoret : 1 overassistent og 3 assistenter.

Maskinafdelingens kontor : 1 assistent.

Bogholderiet : 1 overassistent og 2 assistenter.

Patientkontoret : 1 overassistent og 4 assistenter.

Fødeafdelingernes kontor: 1 overassistent og 2 assistenter.

Lønningskontoret :

a. månedslønninger: 1 overassistent og 3 assistenter.

b. ugelønninger: 1 overassistent og 2 assistenter.

Kassererkontoret : 1 assistent.

/ *ah* : 7 overassistenter og 20 assistenter.

FYRVÆSENETS FUNKTIONÆRFORENING

Bilag 31.

December 1957.

Forslag fra *Fyrvæsenets Funktionærforening* til Lønningskommissionen af 1954. Sekretariatet, angående sammendragning af lønningsklasserne, ud fra de retningslinjer der fra lønningskommissionen gennem C.O.I. er tilstillet styrelserne af de forskellige etatsorganisationer.

15. lønningsklasse $1950 + 3 \times 150 = 2400$ kr.
Magasinarbejder 9
Kontraktantaget personel 5

14. lønningsklasse $2100 + 3 \times 150 = 2550$ kr.
Matroser 60
Motormænd 14
Fyrpassere 47
Chauffør 1
Magasinpassere 3
Kontraktantaget personel 1

13. lønningsklasse $2400 + 3 \times 150 = 2850$ kr.
Skibskokke (overgår til 12. lønningsklasse) 14
Skibstømmermænd (overgår til 12. lønningsklasse) 9
Matroser (r) (overgår til 12. lønningsklasse) 15
Vagtmester 1
Overchauffør 1
Overmatroser 34
Overmotormænd 8
Overfyrpassere 25
Overmagasinpassere 3

15., 14. og 13. lønningsklasse sammenlagt til 1 lønningsklasse $2400 + 3 \times 150 = 2850$ kr.
Vagtmester 1
Chauffører 2
Magasinpassere 15
Matroser 94

Motormænd 22
Fyrpassere 72
Kontraktantaget personel 6

12. lønningsklasse $2940 + 2 \times 180 = 3300$ kr.
Magasinformænd (overgår til 11. lønningsklasse) 3
Maskinister og motorpassere (overgår til 11. lønningsklasse) 8
Bedstemænd (overgår til 11. lønningsklasse) 3
Hovmestre og overkokke 8
Overmatroser (r) 8
Skibstømmermænd 1. 6

Ny placering i 12. lønningsklasse. $2940 + 2 \times 180 = 3300$ kr.
Hovmestre og kokke 22
Skibstømmermænd 15
Matroser (r) 23

11. lønningsklasse $3060 + 2 \times 360 = 3780$ kr.
Fyrskippere (overgår til 8. lønningsklasse b) 4
Maskinpasser 1
Magasinformand 1
Maskinister og motorpassere 4

Ny placering i 11. lønningsklasse. $3060 + 2 \times 360 = 3780$ kr.
Magasinformænd 4
Bedstemænd 3
Maskinpasser - maskinister - motorpasser 13

8. lønningsklasse (b). $3180 + 2 \times 420 = 4020$ kr.
Fyrskippere 4

Da fyrskipperne udfører samme arbejde og har samme ansvar som de før ansatte fyr-

skibsførere, foreslår fyrvæsenets funktionærforening dette personel oprykket i 8. lønningsklasse (b).

Ud over den af Lønningsskommissionen af 1954 foreslåede sammendragning aflønningsklasserne, skal fyrvæsenets funktionærforening stille forslag om en omnormering og klassificering af følgende stillinger, inden for fyr- og vagervæsenet. (Leder og Håndværkerklassen).

1. En overmagasinpasser (smed) ved vagermagasinet oprykket fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da overmagasinpasseren er *håndværksuddannet* og udfører alt smedearbejdet ved fyr- og vagermagasinerne, hvilket består i reparationer og nyarbejder af beslag og andet materiel til sømærker, spirtonder o. s. v. og således er et ret omfattende arbejde, som beskæftiger manden hele året, vil det være i overensstemmelse med hans arbejde, at han oprykkes til 12. lønningsklasse.

2. En overmatros i I/S. J. S. Fleischer I/S. Faros V/D. Løvenørn - I/K. Narssak. Oprykkes fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da der i disse skibe ikke findes bedstemænd, og den ældste overmatros som følge deraf indtager en *lederstilling* ved losning, lastning og andet forefaldende arbejde, der pålægges besætningerne af styrmændene, foreslas disse oprykket til 12. lønningsklasse. Eventuelt under betegnelsen bådsmand.

3. En overmatros i hvert fyrskeib (12 fyrskeibe) oprykkes fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da den ældste overmatros ved losning og lastning af materiel, proviant samt skiftning i badene og i givet tilfælde ved en fyrskeibsførers sygdom, ma overtage ledelsen af fyrskeibsføreren daglige pligter, kan denne stilling betegnes som *lederstilling*. Foreslas derfor oprykket til 12. lønningsklasse. (Bådsmand).

Skulle lønningsskommissionen ikke anse dette grundlag for fyldestgørende, som lederstilling, foreslår fyrvæsenets funktionærforening, at den overmatros eller matros, der gør tjeneste som reservekok i hvert fyrskeib, oprykket til 12. lønningsklasse. I henhold til betegnelsen (*fag- og håndværksuddannet*) i så tilfælde kan det vederlag der nu udbetales til reservekokke under tjenestens bortfalde.

4. Vagtmester i fyrdirektoratet oprykket fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da stillingen i fyrdirektoratet er ret selvstændig og forbundet med et vist ansvar, mener fyrvæsenets funktionærforening, at stillingen som vagtmester må betragtes som *lederstilling* og som sådan være grundlag for en oprykning til 12. lønningsklasse.

5. En overmagasinpasser ved fyrmagasinet (bådfører) oprykket fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da overmagasinpasseren er fører af motorbåden der to gange om måneden udfører post og skifteture til fyrskeibe, samt inspektionsejladser i danske farvande, må denne stilling betragtes som *lederstilling*, da denne stilling er ret selvstændig og forbundet med et vist personlig ansvar, skulle der være grundlag for oprykning til 12. lønningsklasse.

6. En overmotormand i I/S. J. S. Fleischer I/S. Faros I/S. H. V. Ravn V/D. Løvenørn. Oprykket fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da den overvejende del af de i fyr- og vagervæsenets inspektionsskibe ansatte motormænd er *håndværksuddannede* (smede - maskinarbejdere), hvilket i øvrigt er et fast krav fra fyrdirektoratet i dag og den ældste overmotormand i de skibe hvor der ikke er ansat maskinist udfører dennes arbejde, ma denne stilling yderligere betragtes som en *lederstilling*. Der skulle derfor være grundlag for en oprykning af disse stillinger til 12. lønningsklasse.

7. Overfyrpassere ved Fæno - Egense Bag - Spodsbjerg Tyborøn Kanal. Oprykket fra 13. til 12. lønningsklasse.

Motivering: Da overfyrpasseren har en selvstændig stilling pa disse et mands fyr og som følge deraf et stort ansvar for fyrrets korekte ledelse og drift, skulle grundlaget for en *lederstilling* være til stede og dermed en oprykning til 12. lønningsklasse.

Yderligere stilles forslag om en oprykning fra 13. til 12. lønningsklasse af overfyrpasseren ved Dragør lystøndedistrikt.

Som motivering for forslaget skal anføres, at overfyrpasseren sammen med fyrassistenten vedligeholder og tilser alle søafmærkninger i Øresund, det kan bemærkes at distriktet i den sidste tid yderligere er udvidet med 5 lystønder, pasningen og vedligeholdelsen

af distriktet foregår med fyrvæsenets kutter Gerda, på hvilken overfyrrasseren er motorpasser, derudover må overfyrrasseren ved fyrrassistentes ferie og eventuelle sygdom varetage dennes arbejde, hvorfor Fyrvæsenets Funktionærforening, skulle mene, at overfyrrasserens uddannelse og ansvar kunne berettigede til forannævnte oprykning.

Forslag fra Fyrvæsenets Funktionærforening til lønningskommissionen om en omnormering og klassificering af stillinger der nu befinder sig i 12. lønningsklasse. Oprykket til 11. lønningsklasse.

Da der er pålagt disse stillinger et betydeligt større ansvar og merarbejde på grund af denne tjenestes særlige art, søges følgende stillinger oprykket.

1. Hovmesteren i I/S Argus - Hovmesteren i I/S. Faros.

Motivering: Da disse inspektionsskibe ved deres repræsentationssejladser har en større belægning af passagerer, samt udfører sejladsene på Grønland og Færøerne med forøget besætning af arbejdere og teknikere, til udførelse af arbejdet disse steder, har hovmestrene som følge deraf større arbejde og ansvar.

Det bemærkes at hovmesteren i I/S. Argus for tiden erholder et bestillingstillæg på 360 kr. om året, ved en eventuel oprykning fra 12. til 11. lønningsklasse kan dette tillæg bortfalde.

2. Skibstømmermand I i I/S. J. S. Fleischer.

Da skibstømmermanden i J. S. Fleischer udfører ud over sit almindelige skibstømmermandsarbejde tillige alle reparationer og nybygninger af båker, samt vedligeholdelse og nybygninger af huse til opbevaring af vagemateriel, når skibet anløber disse vagerstationer, denne stilling er derfor mere krævende og alsidig end skibstømmermands i almindelighed, hvorfor en oprykning til 11. lønningsklasse syntes berettiget.

Forslag fra Fyrvæsenets Funktionærforening til lønningskommissionen om at de i fyr- og vagervæsenet ansatte radiotelegrafister med tjeneste i etatens inspektionsskibe og som er normerede i 13. og 12. lønningsklasse under betegnelsen henholdsvis matroser (r) og overmatroser (r) normeres og klassificeres i lighed med hvad der er gældende for tilsvarende, eller med et, under lignende ansvar, stående personel i andre af statens hen-

regnede institutioner. Den hidtil gældende normering og klassificering af dette personel, hviler på en meget forældet opfattelse og vurdering af denne tjeneste, som kan føres tilbage til den første tids indførelse af telekommunikationsmidler i fyr- og vagervæsenet.

Fyrvæsenets Funktionærforening mener at man bør følge en med den tekniske udvikling af telekommunikationsmidlerne og dermed større ansvar for en betjening af en moderne radiostation, tidsvarende vurdering af denne tjeneste ikke mindst henset til den udvidede drift af fyr- og vagervæsenets inspektionsskibe der., ved den fortsatte oprettelse af nye fyr i Grønland, samt ved loranstationernes overgivelse til fyr- og vagervæsenet har bevirket en, årlig besejling af disse farvande med gods og passagerer.

Under alle omstændigheder er det forningens opfattelse, at man bør ændre den nuværende tidsvarende koordinering af de to stillinger - matros og radiotelegrafist -, således at radiotelegrafisternes egentlige opgave sammenfattes med hvad der normal henhører eller overdrages disse stillinger, de senere års intensere og mere omfattende inspektionsskibstjeneste har da også naturligt medført, at radiotelegrafisterne er blevet anvendt til udførelse af de skibet påhvilede administrative anliggender.

For afløsningsmatros (r) ved fyrmagasinet, der hovedsagelig afløser i inspektionsskibene under sygdom, ferier o. s. v. og således må være à jour med tjenesten i samtlige inspektionsskibe, ansøges der om en lignende ordning, som for inspektionsskibenes matroser (r).

Da der fra overmatroser (r) og matroser (r) i fyrskibene er ønske om en lignende klassificering og omnormering af stilling og stillingsbetegnelse som ovenfor fremføres af inspektionsskibenes radiopersonale, men da det for fyrskibenes vedkommende stiller sig således, at fyr direktoratet påtænker med tiden, at nedlægge disse stillinger i fyrskibene, foreslår Fyrvæsenets Funktionærforening, at der tillægges overmatroser (r) og matroser (r) i fyrskibene et bestillingstillæg svarende til den forskel der opstår ved en eventuel omnormering og klassificering af inspektionsskibenes overmatroser (r) og matroser (r), så længe stillingerne på nuværende grundlag opretholdes i fyrskibene.

Skulle lønningskommissionen ikke kunne godkende de af Fyrvæsenets Funktionærforening gennem CO. 1. fremsatte forslag, tillader funktionærforeningen sig at fremføre ønsket om en senere drøftelse gennem CO. 1. af de af Fyrvæsenets Funktionærforening til lønningskommissionen fremsatte

forslag om en sammendragning, omnormering og klassificering af de forskellige lønningsklasser inden for fyr- og vagervæsenet.

P. f. v.

M. Chr. Hansen

VANDBYGNINGSVÆSENETS
FÆLLESFORENING AF 1908

Bilag 32.

Esbjerg i december 1957.

Til lønningskommissionen.

Hermed tillader Vandbygningsvæsenets Fællesforening af 1908, at fremsende sine forslag til Lønningslovens II del, for de af foreningens medlemmer, der er tilsluttet Statstjenestemændenes Centralorganisation I.

Afdeling 15.

a) Vandbygningsvæsenet.

1) *Til § 513 a.* Slusemesteren i Thorsminde (1) foreslås henført til denne lønningsklasse, stillingen er for tiden placeret i lønningsklassen 7 c 3 180-4 020.

2) Førere af mindre uddybningsfartøjer (3) foreslås henført til denne lønningsklasse, de er for tiden placeret i lønningsklasse 8 a 3 060-3 780.

3) *Til § 513 b.* Det foreslås, at 10 havnebetjente rykkes op til denne lønningsklasse med stillingsbetegnelse havneoverbetjente.

4) *Til § 513 og 514 b.* Det foreslås, at havnebetjente ansættes i den nuværende lønningsklasse 8 b. 2 940, men at de ved alderstillæg kommer op på slutlønnen i lønningsklasse 7 c. 4 020, samt at deres antal nedsættes tilsvarende de, der oprykkes til havneoverbetjente.

5) *Til § 514 a.* Maskin- og motorpassere (3) foreslås placeret i denne lønningsklasse, de er nu i 8 b. 2 940-3 300.

6) Førere af mindre bugserbåde (3) foreslås placeret i denne lønningsklasse, de er nu i 8 b.

7) Hovmestre foreslås ligeledes placeret i denne lønningsklasse, og deres antal forhøjet med 1 til 4 samt stillingsbetegnelsen ændret til hovmester I.

8) *Til § 514 b.* Det foreslås, at skibskokke ansættes i denne lønklasse, og stillingsbetegnelsen ændres til hovmester II, de er nu i 9. lønningsklasse. 2 400-2 850.

9) Fyr- og lygtepassere foreslås placeret i denne lønningsklasse, de er nu i 9. lønningsklasse.

10) Overmatroser (6) foreslås ligeledes placeret i denne lønningsklasse.

11) Overfyrbødere (5) foreslås placeret i denne lønningsklasse.

12) *Til § 515.* Matroser foreslås placeret i denne lønningsklasse, de er nu i 10. lønningsklasse.

13) Fyrbødere foreslås placeret i denne lønningsklasse, de er nu i 10. lønningsklasse.

14) Kontorbude foreslås ligeledes i denne lønningsklasse, de er nu i 10. lønningsklasse.

15) *Til § 515 og 516.* Slusemedhjælperen foreslås placeret i lønningsklasse 10 2 100 stigende til slutlønnen i 9. lønningsklasse 2 850.

Motivering for foranstående ændringer.

Til § 1) Under hensyn til at stillingen indebærer et voksende selvstændigt tjenesteansvar foreslås den placeret i lønningsklassen 3 420-4 680.

2) De ovennævnte stillinger medfører store personlige ansvar, dertil kommer den daglige rapport om fartøjets arbejde, samt et stort regnskab for såvel besætningens arbejdstimeantal og derunder udregning af de forskellige lønninger.

Dette arbejde må foretages efter arbejdstidens ophør, idet fartøjets rystelser under pumpningen umuliggør skriveri af enhver art, stillingen er afskåret fra advancement.

Til 3 og 4) Vandbygningsvæsenets havnebetjente er placeret i lønningsklassen 2 940-3 300. Stillingerne kræver betydelig sømandsmæssig erfaring, og der stilles krav om eksamen mindst som sætteskipper. For tiden har havnebetjentene ingen mulighed for advancement selv efter mangeårig tjenestelid, og det foreslås derfor under hensyn til ovenstående, at havnebetjente placeres inden for lønrammen 8 b-7 c (2 940-4 020), samt at der oprettes et antal stillinger som havneoverbetjente i lønningsklasse 7 b (3 660-4 620).

Til 5) Der forlanges uddannelse som maskinarbejder med kendskab til alt forefaldende arbejde hørende ind under faget, så de pågældende selv kan foretage forskellige reparationer og istandsættelse af motorer og maskiner, samtidig kræves der bevis for at have bestået motorpasserprøven.

Stillingen er afskåret fra advancement.

Til 6) Stillingen kræver megen sømandsmæssig erfaring, der bliver af bådføreren udført meget selvstændigt arbejde bl. a. medoppejling af bundforholdene i havnebassinene, der kan ligeledes henvises til bådføreren ansvar i mange retninger. Stillingen er afskåret fra advancement. Der kræves sætteskippereksamen ved opslag af stillingerne.

Til 7 og 8) Stillingen der kræver en 5-årig uddannelse enten på hotel eller skib, skal afsluttes med en 6 måneders uddannelse på statens teknologiske institut med afgangsbetegnelse fra samme.

Foruden den daglige madlavning skal hovmesteren varetage indkøb, regnskab, rengøring, servering o. m. a.

Da der for skibskokkene kræves samme uddannelse og samme arbejde som for hovmestrene, foreslås det at placere disse i lønningsklasse 8 b 2 940-3 300 kr.

Til 9) Da stillingen ofte kræver arbejdet udført uden for normal arbejdstid, og den samtidig ikke indebærer mulighed for avan-

cement, ønskes stillingen placeret i lønningsklasse 8 b 2 940-3 300 kr.

Til 10 og 11) Stillingerne som overmatros og overfyrbøder opnås efter tilfredsstillende tjeneste som matros eller fyrbøder, og der pålægges disse mere kvalificeret arbejde, endvidere er det magtpåliggende, at disse stillinger i Vandbygningsvæsenet stadig følger tilsvarende stillinger i DSB og Fyrvæsenet.

Til 12) Disse stillinger som matroser bør også fremtidig følge tilsvarende stillinger i DSB og Fyrvæsenet.

Til 13) For at komme i betragtning til en stilling som fyrbøder i statens tjeneste under Vandbygningsvæsenet, kræves der af ansøgeren uddannelse som fagudlært maskinarbejder med læretid på 4 år samt bevis fra teknisk skole.

Med denne uddannelse følger, at fyrbøderen foruden at passe fyr og kedler, til lige må og kan hjælpe med reparation og istandsættelse af forskellige maskiner og maskinmateriel samt på anden måde gå maskinmesteren til hånd.

Som bemærket for matroser bør disse stillinger også følge de andre etaters tilsvarende.

Til 14) Kontorbudene omgås dagligt med betroede midler ofte store beløb (når der skal hentes penge til lønninger o. a.) desforuden virker kontorbudet også som inkassator for havnekontoret, dertil kommer, at kontorbudet må tilse og passe centralfyret på havnekontoret, ligesom budet må varetage andet forefaldende arbejde.

Til 15) Stillingerne ønskes placeret inden for lønrammen 10 (2 100-2 550) og 9 (2 400-2 850), idet slusemedhjælperne indgår i daglig vagtturnus sammen med slusemesteren og i givet fald skal kunne fungere for samme.

P. f. v.

Ærbødigt

Alfred Meedom

Til lønningskommissionen af 1954.

Forslag til ændring af tjenestemandslovens anden del fra »Foreningen af personale under Statens Luftfartsvæsen tilsluttet CO I.«

Foreningen skal herved tillade sig at fremsætte sine ønsker med hensyn til revision af tjenestemandslovens anden del.

Foreningen ser sig ikke i stand til at foreslå nye lønningsklasse, de nævnte lønningsklasser er derfor forslag til aflønning i de lønningsklasser, der i den nye tjenestemandsløvs svarer til de nuværende lønningsklasser.

Københavns lufthavn.

Havneadministrationen (Vagtsektionen).

Overvagtmaster 1. (lønningsklasse 3900-4860).

Da lufthavnens igangværende udbygning sandsynligvis vil medføre en forøgelse af havnebetjentgruppen, fra nuværende 22 til 45, foreslås det her, at der oprettes een stilling som overvagtmaster.

Arbejdet med daglig ledelse af betjentgruppen og tilrettelægning af turnus vil blive betydeligt forøget. Vagtmesteren leder i dag vagtsektionen med bistand af lederen af rengøringssektionen. Det skønnes, at der efter udbygningen, vil være fuld beskæftigelse for lederen af rengøringssektionen, således at vagtmesterens arbejdsområde vil blive betydeligt forøget.

Stillingen vil være at sammenligne med stillingen som overvagtmaster ved fængselsvæsenet, med hensyn til mandskabsstyrke og ansvar.

Vagtmestre. 4. (lønningsklasse 3180-4020).

Den efter oprykning ledigblevne stilling som vagtmester søges opnormeret i foranævnte lønningsklasse, til erstatning for den bistand lederen af rengøringssektionen ydede vagtmesteren.

For til enhver tid at kunne dække døgnvagt i vagtsektionen med en leder til det tjenstgørende hold af havnebetjente, er det nødvendigt, at der altid er dækning for overvagtmaster og vagtmestre under disses normale fridage og ferier. Vagtmesteren vil efter den øgede mandskabsstyrke være bundet på sin post, til disponering under alle forhold,

bl. a. af hensyn til katastrofealarmer, hvor han skal varetage alarmcentralens funktioner.

De tre nuværende stillinger som havnebetjentformænd søges opnormeret i nævnte lønningsklasse med stillingsbetegnelsen vagtmester.

Inspektionsbetjente. (lønningsklasse 2940-3300)

Inspektionsbetjente vil efter udbygningen være nødvendige, bl. a. på grund af det stærkt udvidede inspektionsområde, og ligeledes til at varetage de særlige opgaver i forbindelse med det efterhånden stigende antal officielle ankomster og afgang. I betragtning af, at vagtmesteren er bundet på sin post, er det påkrævet, at han har inspektionsbetjente til sin rådighed til inspicering af posterne på området.

Stillingerne søges oprettet som advancementsstillinger, til de havnebetjente, som har gjort tjeneste i 14 år, og som har oppebåret sidste alderstillæg.

Stillingsbetegnelsen (havnebetjentformand), søges nedlagt.

*Havnebetjente (lønningsklasse 2100-2550).**Kørselsforvalter. 1. (lønningsklasse 3180-4020).*

Stillingen som formand i kørselsafdelingen søges opnormeret, og benævnt som foran foreslået.

Under hensyn til de igangværende udvidelser af startbaner, rulleveje og platforme, må man forudse en væsentlig udvidelse af formandens arbejdsområde.

Den daglige kørsel samt vognparken, er under stor udbygning, ligesom der må forudses en væsentlig forøgelse af den mandskabsstyrke, som formanden har tilsyn med. Under formanden sorterer bl. a. tilsyn med lufthavnens lagerbygninger, ligesom han har tilsyn med rensning og vedligeholdelser af lufthavnens kloaksystem.

Overbrandmester. 1. (lønningsklasse 3900-4860).

Den nuværende redningslederstilling foreslås omnormeret til en stilling som overbrandmester. Stillingen som redningsleder i

brand- og redningstjenesten foreslås benævnt redningsinspektør, og aflønnet i lønningsklassen 5040-5760.

En stilling som overbrandmester vil være at sidestille med en stilling som overvagt-mester i vagtsektionen, med hensyn til mand-skabsstyrke, turnusarbejde m. v. Stillingen er tænkt til at stedfortræde redningsinspek-tøren under dennes normale fridage, ferier eller andet fravær. Til tilkaldelser udover normal arbejdstid, kan redningsinspektøren og overvagtmeesteren f. eks. dække hinanden under en hjemme vagt.

Brandmestre. 3. (lønningsklasse 3180-4020).

Underbrandmestre. 4. (lønningsklasse 3060-3780). Brandmænd. 27. (lønningsklasse 2940-3300).

Den udbygning af brand og redningstjene-sten, som er påbegyndt (f. eks. kan nævnes planlagt indkøb af nyt materiel), vil nødven-diggøre at brandmandskabet afgives til fast tjeneste.

Tjenestens særlig kvalificerede karakter medfører, at der stilles forøgede krav til mandskabets kvalifikationer og uddannelse.

På grund af den særlige tjeneste i brand og redningssektionen vil det være rimeligt og nødvendigt at normere mandskabet i pas-sende stillinger.

Det risikobetonede redningsarbejde i en katastrofesituation medfører at mandskabet skal trænge ind i brændende Fly, hvilket stiller store krav til fysik, uddannelse og moral.

Betjeningen af det forhåndenværende og påtænkte slukningsmateriel, vil nødvendigvis medføre den foreslåede mandskabsforøgelse.

Som motivering for de 4 nye stillinger som underbrandmestre kan anføres følgende:

Tjenesten på brandstationen er tilrettelagt som døgtjeneste, der bestrides af tre hold. Een underbrandmester foreslås anbragt på hvert hold, for at skabe betryggende kom-mandoforhold på vagten. Den overtallige fjerde underbrandmester er tænkt som afløs-ning af brandmester og underbrandmester

under disses normale ferier eller anden fra-vær.

Det kan endvidere nævnes, at tjenstgø-rende brandmænd under søværnet er place-ret i den faguddannede lønningsklasse 2400-2850.

Under hensyn til disse stillingers selv-stændige karakter, og det ansvar som er for-bundet med disse, henstilles det her, at stil-lingerne aflønnes som foreslået.

Stillingsbetegnelsen som holdleder fore-slås at udgå.

Flyvevejrtjenesten.

Observatører. 4. (lønningsklasse 3180-4020).

Een ny stilling foreslås normeret. Flyve-vejrtjenesten har for tiden, og for at kunne dække en treskiftevag, måttet låne en tjene-stemand fra fyr- og vagervæsenet.

Flyveledelsen.

Vagtmestre. 2. (lønningsklasse 3180-4020).

Stillingen som havnebetjentformand søges opnormeret til forannævnte lønningsklasse og benævnt vagtmester, og der søges endnu een stilling som vagtmester for at kunne dække den travle trafiktid imellem kl. 0700 og 2300 med en ansvarlig leder.

Inspektionsbetjente (lønningsklasse 2940-3300).

Med samme motivering som de foreslåede stillinger i havneadministrationen, søges op-rettet et antal stillinger som inspektionsbe-tjente.

Aalborg Lufthavn.

Vagtmestre. 2. (lønningsklasse 3180-4020).

Inspektionsbetjente. (lønningsklasse 2940-3300).

Samme motivering som for stillingerne i flyveledelsen.

Ærbødigt

Foreningen af personale under statens
luftfartsvæsen tilsluttet CO. I.

H. O. Meulengracht

København, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Foreningen af tjenestemænd ved slotte og ministerialbygninger, tillader sig herved høfligst over for den ærede lønningskommission at fremsætte forslag vedrørende fremtidig placering i lønningsklasser af tjenestemænd, tilsluttet vor forening.

Slotsbetjente :

Samtlige slotsbetjente ønskes placeret i lønningsklassen 2 370-3 300.

Vagtmestre :

Vagtmestergruppen ønskes udvidet med 11 mand til 19, som ønskes placeret i lønningsklassen 3 300-3 900.

Vagtkontrollører :

Vagtkontrollørgruppen ønskes udvidet til 5 mand, der ønskes placeret i lønningsklassen 3 600-4 320.

Kustodeformand :

En stilling søges oprettet som kustodeformand ved Christiansborg slotsforvaltning i lønningsklassen 3 300-3 900.

Inventarbetjente :

Inventarbetjentene ønskes placeret i lønningsklassen 2 100-2 850.

Håndværkere :

1 inventarbetjent og 1 slotsbetjent ønskes overflyttet til håndværkergruppen.

Disse to stillinger ønskes placeret i lønningsklassen 2 940-3 300.

Oldfrueassistenter :

2 stillinger som oldfrueassistenter ved Christiansborg slotsforvaltnings rengøringsafdeling. Disse ønskes placeret i lønningsklassen 2 700-3 300.

Materialeassistent :

1 inventarbetjent af 1. grad søges opnormeret til materialeassistent i lønningsklassen 3 300-3 900.

Inventarkontrollører :

2 inventarformænd søges opnormeret til inventarkontrollører i lønningsklassen 3 600-4 320.

Vagtkontrolør :

Der ønskes oprettet en stilling som vagtkontrollør ved Kronborg slotsforvaltning i lønningsklassen 3 600-4 320.

Slotsholmens kedelanlæg :

Kedelpassere og håndværkere 8. og 9. lønningsklasse foreslås slået sammen således at begyndelseslønnen bliver 2 940 kr. stigende hvert 3. år med 180 kr. til 3 300 kr. og yderligere efter 12 års tjeneste et tillæg på 600 kr.

For håndværkere og kedelpassere anføres det at disse skal kunne beherske samtlige grene inden for deres felt, en alsidighed som ikke er almindelig, samt manglende avancementsmuligheder.

Til slut tillader man sig høfligst at anmode om at få lejlighed til yderligere at motivere vore forslag mundtlig for den ærede lønningskommission.

Foreningen skal endelig fremsætte forslag vedrørende fremtidig besættelse af en stilling på Kronborg slot, der hidtil har været en honorarlønnet vagtmesterstilling for en pensioneret officer. Vi vil ud fra vort kendskab til det med stillingen forbundne arbejde, finde det rigtigst at der nynormeres en stilling som vagtkontrollør. Det påhviler nemlig denne at føre slotsforvaltningens regnskab, tilrettelægger tjenesten for slotsbetjentene, kustoderne, slotsarbejderne samt i øvrigt løstansatte. Alle indkøb foretages af samme, og i perioder er han slotsforvalterens stedfortræder.

Det vil heraf fremgå, at der er et stort ansvar forbundet med stillingen, hvorfor vi finder det rimeligt det bliver en stilling som vagtkontrollør.

På organisationens vegne

Johs. Christensen

/ E. Hallengreen

København, den 13. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Forslag og ønsker vedrørende spørgsmålene om klassificering og normering af tjenestemandstillinger for så vidt angår medlemmer af Statstjenestemændenes Central-Organisation I.

Forudsætningerne er de i lønningskommissionens sekretariats skrivelse af 12. oktober 1957 omtalte, nemlig:

at der opretholdes en selvstændig efterlønsordning for statstjenestemænd, som fortsat kan motivere opretholdelsen af tjenestemandsbegrebet og

at der fremtidig sker tjenestemandsansættelser i et omfang, der i det væsentlige svarer til det nuværende samt yderligere

at der gives lejlighed til at fremsætte ændret bidrag såfremt der i den kommende tjenestemandsløvs tænkes pålagt tjenestemanden yderligere pligter eller tillægges tjenestemanden videregående rettigheder, for hvilke der ikke ydes hertil svarende udligning i løn, goder eller pligter og

at der åbnes mulighed for »embedsregulering« også uden for 4-årsterminerne efter en eventuel gennemførelse af forventet ny forsvarsordning, idet muligheden for gennemførelse af sådan forsvarsordning forud for tjenestemandsløvens vedtagelse er ladet ude af betragtning.

2 stillinger som *brandmænd* (i hvilke stillinger nyansættelser ikke finder sted, jfr. tjenestemandsløvens § 914):

Nuværende placering i lønningsklasse 14 a (2 400 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. indtil 2 850 kr.) foreslås ændret til den sammenlagte 16. + 15. + 14. lønningsklasse.

6 stillinger som *øver kontorbetjent* i lønningsklasse 13 a (2 940 kr. årlig stigende hvert 3. år med 180 kr. indtil 3 300 kr.) foreslås ændret til lønningsklasse 11 a (3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4020 kr.) og antallet samtidig forøget med 2 til 8 for at skaffe tiltrængt forbedring for de 2 ældste kontorbetjente (jfr. det om kontorbetjente nedenfor anførte).

Fordeling: i søværnet eller de under chefen for søværnet sorterende myndigheder 6
ved forsvarets bygningstjeneste (søværnets bygningsdistrikt) 1
ved orlogsværftet 1

7 stillinger som *kontorbetjente* i lønningsklasse 15 (2 100 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. indtil 2 550 kr.) foreslås ændret til den sammenlagte 16. + 15. + 14. lønningsklasse og antallet samtidig formindsket med 2 til 5 (jfr. det om overkontorbetjente ovenfor anførte).

Fordeling: i søværnet eller de under chefen for søværnet sorterende myndigheder 4
ved orlogsværftet 1

1 stilling som portner i lønningsklasse 14 a (2 400 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 150 kr. indtil 2 850 kr.) foreslås ændret i stillingsbetegnelse til materielbetjent og lønningsklassen samtidig ændret til 11 a (3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.) eller til den for materielbetjente under Centralorganisation II foreslåede lønningsklasse (2 100 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 150 kr. indtil 2 850 kr., efter 2 år til 3 030 kr. og derefter hvert 3. år med 360 kr. til 3 750 kr.).

Fordeling: ved Søkort-Arkivet 1

Da Søkort-Arkivet i foråret 1957 fik indlagt fjernvarme blev portnerens arbejdsområde væsentligt ændret, idet han foruden tilsynet med nævnte installation, fik pålagt forskellige opgaver vedr. vedligeholdelse af institutionens inventar og materiel, haveanlæg m. v. Portnerens tjenestebolig på arkivet blev inddraget og denne fordel samt fordele ved i øvrigt at bo på tjenestestedet blev ophævede. Den nu foreslåede lønning og stillingsbetegnelse er i bedre overensstemmelse med det stillingen tillagte arbejde og ansvar.

På organisationens vegne

Krog-Madsen

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND I SØVÆRNETS
12. OG 13. LØNNINGSKLASSE

Bilag 36.

København, den 15. december 1957.

Tillønningskommissionen.

Emne: Forslag til ændring, af lønningsklasserne i lov nr. 301 af 6. Juni 1946, gruppe 4 afd. 30 § 909 (forsvaret).

Foreningen foreslår, at 7. lk. suppleres op med a. b. c. fra den nuværende 8. lk. den kommer da militært set til at bestå af:

- a) maskinløjtnanter 1. grad
- b) søløjtnanter af 1. og 2. grad
- c) — - specielgruppen.

8. lk. foreslås sammensat af de nuværende 9., 10. og 11. lk. og kommer så til at bestå af:

- a) maskinløjtnanter af 2. grad
- b) overfenriker
- c) Overmekanikere af 1. grad.

9. lk. at være den nuværende 13. a. og kommer så til at bestå af:

- a) fenriker
- b) overmekanikere af 2. grad.

10. lk. at være den nuværende 14 a. og kommer så til at bestå af:

- a) mekanikere.

Med dette forslag bliver 7., 8., og 9. lk. de faglig tilsynsførende, og 10. lk. de faglige.

Da de militære ansættelses- og arbejdsvilkår dårlig tåler sammenligning med de civile etater, er dette forslag det nærmeste foreningen kan komme til at få en klar adskillelse mellem arbejdsledere, tilsynsførende, og faglært arbejdskraft.

P. F. V.

G. Nielsen

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND UNDER
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Bilag 37.

København, den 2. december 1957.

Til lønningskommissionen af 13. maj 1954.

Foreningen af Tjenestemænd under Undervisningsministeriet tillader sig herved høfligst at fremsende organisationens forslag til lønningskommissionen af 13. maj 1954.

Afdeling 21.

Arkiver, biblioteker, museer.

pgf.	nuv. lønkl. kr.	foresl. lønkl. kr.
706 b.	2 700-3 300	3 060-3 780

Afdeling 22.

Universitetet og kommunitetet.

717.	3 900-4 860	3 600-5 760
719.	2 670-3 750	3 420-4 680
720.	3 060-3 780	3 420-4 680
721.	2 700-3 300	3 060-3 780
723 a.	2 940-3 300	3 060-3 780
723 b.	2 400-2 850	2 700-3 300
724.	2 100-2 550	2 400-2 850
725.	1 950-2 400	2 400-2 850

Danmarks tekniske Højskole.

pgf.	nuv. lønkl. kr.	foresl. lønkl. kr.
735 a.	3 900-4 860	4 560-5 760
735 b.	3 660-4 620	3 900-4 860
735 c.	3 420-4 680	3 900-4 860
736.	3 060-3 780	3 660-4 620
737.	2 670-3 750	3 420-4 680
738 a.	2 940-3 300	3 060-3 780
738 b.	2 700-3 300	3 060-3 780
739.	2 400-2 850	2 700-3 300
740.	2 100-2 550	2 400-2 850
741.	1 950-2 400	2 400-2 850

Danmarks farmaceutiske Højskole.

750 a.	3 060-3 780	3 420-4 680
750 b.	2 700-3 300	3 060-3 780
750 e.	2 400-2 850	2 700-3 300
750 d.	2 100-2 550	2 400-2 850

Akademiet for de skønne Kunster.

pgf.	nuv. lønkl. kr.	foresl. lønkl. kr.
759.	2 700-3 300	3 060-3 780
760.	2 400-2 850	2 700-3 300

Det kongelige danske Musikkonservatorium.

772 a Portneren	2 100-2 550	2 400-2 850
-----------------	-------------	-------------

Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Højskole for Legemsøvelser.

pgf.	nuv. lønkl. kr.	foresl. lønkl. kr.
876 a.	2 700-3 300	3 060-3 780
876 b.	2 400-2 850	2 700-3 300
877 c.	1 950-2 400	2 400-2 850
896.	2 400-2 850	2 700-3 300

FISKERIKONTROLLEN, REDNINGS- OG HAV-
UNDERSØGELSESSKIBENE

Bilag 38.

December 1957.

Forslag til lønplacering for de under fiskerikontrollen, rednings- og havundersøgelseesskibene ansatte funktionærer.

1. Antallet af grader inden for fiskeribetjentgruppen begrænses mest muligt og således, at de hidtidige stillingsbetegnelser fiskeribetjent af 2. grad og fiskeribetjent af 3. grad ændres til betegnelsen »fiskeribetjent«. Denne gruppe placeres i lønmæssig henseende som ordentligbetjente.

2. Betegnelsen fiskeribetjent af 1. grad ændres til overfiskeribetjent af 2. grad med samme lønplacering som overpolitibetjente af 2. grad m. fl.

Efter 14 års tjeneste overføres automatisk alle fiskeribetjente til overfiskeribetjente af 2. grad.

Lederne af enkeltmandskontrolstationer henføres under denne gruppe.

En stilling som overfiskeribetjent af 2. grad, ønskes normeret i fiskerikontrolskibet »Havmågen«.

3. Betegnelsen »overfiskeribetjent« ændres til overfiskeribetjent af 1. grad. Hertil henregnes alle ledere af fiskerikontrolstationer med personale på 2 eller flere mand såfremt disse stationer ikke allerede ledes af en tjenestemand i en højere lønklasse (f. eks. af en fiskeriasistent).

4. Matroser og fyrbødere placeres på samme løntrin som tilsvarende stillinger under andre etater. - Efter 14 års tjeneste forfremmes disse automatisk til henholdsvis overmatroser eller overfyrbødere.

5. Overmatroser, overfyrbødere samt

skibskokke placeres på samme løntrin som tilsvarende stillinger under andre etater.

6. Bedstemænd. Der ønskes oprettet 2 sådanne stillinger. Disse tænkes placerede i redningsskibene »F. V. Mortensen« og »Vestkysten« og aflønnes som tilsvarende stillinger inden for f. eks. Fyr- og Vagervæsenet. - I samme lønklasse placeres ligeledes overkokke, idet antallet af disse forøges med 1 til i alt 2.

Overkokkestillingerne placeres om bord i redningsskibene men dog således, at den overkokstilling, der for tiden er placeret i S/S »Biologen«, først flyttes ved ledighed.

7. For samtlige fiskeribetjente og overfiskeribetjente samt matroser og overmatroser ønskes et tillæg på ikke under 1 200 kr. pr. år, jfr. motiveringen neden for.

Ad 1. Sammentrækning af fiskeribetjentenes graddeling vil medføre en ønskelig forenkling af aflønningen af tjenestemænd, der i og for sig har ensartet arbejde. I politietaten har man færre grader. De politimæssige opgaver præger i overvejende grad arbejdet. Andre opgaver som konsulære, forligs og mægling, forekommer lige krævende. Fiskeribetjentene er faguddannede forinden ansættelse i statens tjeneste. Til yderligere belysning af fiskeribetjentenes mangesidede arbejde kan følgende anføres:

De politimæssige, der allerede er nævnt, herunder tilsyn med overholdelse af bestemmelserne i lovene om saltvands- og ferskvandsfiskeri samt loven om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, og de deraf udstedte bekendtgørelser, herunder tilsyn ved fiskeauktioner, fiskeeksportvirksomheder, fiske-

røgerier, fiskekonservesfabrikker, biler til ambulanshandel med fisk, samt fiskeengros- og detailforretninger. - Tilsyn med de i vandløbene etablerede ålepas. - Tilsyn med forskellige effekter, hvori indestår lån af statens midler, såsom fiskerfartøjer, fiskebiler, fiskeindustrielle virksomheder, maskiner m.v. Endvidere arbejde med tilbagebetaling af erlagt afgift på forbrugt fiskeribenzin. Indsamling og bearbejdelse af statistisk materiale vedrørende fiskeriet og vedrørende udgifter til fiskeriets driftsmidler. Bedømmelse af fersk og frossen fisk samt saltfisk og fiskekonserves.

Fiskeribetjentene er til rådighed og kan tilkaldes døgnet rundt, hvorfor man skønner, at samme grundlag for at oppebære rådighedstillæg er til stede, som det er til stede hos politiet.

Ad 2. Stillingsbetegnelsen »Overfiskeribetjent af 2. grad« synes meget naturlig. En tilsvarende betegnelse findes hos politiet. Ændringen af stillingsbetegnelsen ønskes dels for at markere det hidtidige skel mellem fiskeribetjente af 1. grad og fiskeribetjente af 2. og 3. grad, og dels som et cadeau til de fiskeribetjente, der efter 14 års tjeneste - i lighed med politiets betjente - ønskes oprykket i denne lønklasse.

At lederne af enkeltmandskontrolstationerne ønskes placerede i denne gruppe må ses på baggrund af deres mange lighedspunkter med politiets landbetjente, f. eks. at en mand forestår et ret stort selvstændigt område (areal).

Et rådighedstillæg af samme størrelse og med samme motivering som under ad. 1 anført, ønskes tillagt ovenstående.

Ad 3. Stillingsbetegnelsen »Overfiskeribetjent af 1. grad«, hvortil betegnelsen overfiskeribetjent ønskes ændret, må ses i relation til den tilsvarende stilling inden for politiet. Disse stillinger opnås ikke automatisk, men besættes med den bedst egnede uanset anciennitet. - Rådighedstillæg som under ad. 1.

Ad 4. Som under pkt. 4, 1. stk.

Da matroser og fyrbødere næsten ingen

mulighed har for avancement skal man foreslå, at disse efter 14 års tjeneste forfremmes til henholdsvis overmatroser, eller overfyrbødere.

Ad 5. Som under pkt. 5.

Ad 6. Der ønskes normeret 2 stillinger som bedstemænd, 1 i hver af de 2 redningsskibe. Disse skibes særlige funktioner berettiger oprettelsen af 2 sådanne stillinger. Overmatrosen fungerer som bedstemand (bådsmand) og forestår det daglige arbejde med skibets vedligeholdelse, endvidere aflaster han styrmanden.

Ad 7. Motivering for et rådighedstillæg til fiskeribetjente og overfiskeribetjente er anført under ad 1-3.

For et rådighedstillæg til de tjenestemandsansatte matroser og overmatroser i havundersøgelsesskibene taler følgende:

Foruden det for disse stillinger normale arbejde, skal disse tjenestemand være uddannede som fiskere og kunne reparere og klargøre de i disse skibe benyttede fiskeredskaber, endvidere bistår disse i vid udstrækning de i havundersøgelsesskibene beskæftigede videnskabsmænd med laboratoriearbejde. Dertil kommer yderligere, at dæksmandskabet i »Biologen«, under ophold i basishavnen, Nyborg, foruden, deres arbejde om bord i »Biologen« tillige sørger for reparation og tørring af de til M/B »Havkatten« hørende fiskeredskaber samt foretager kølhaling af fartøjet.

Redningsskibenes personel tilkaldes til tjeneste på alle døgnets tider i lighed med fiskerikontrollens og politiets tjenestemand, og de kan derfor ikke forud leende arbejdstiden. - Følgelig kan man heller ikke forud beregne kommende fritid og disponere frit over den.

Dette rådighedstillæg ydes som erstatning for forskudt arbejdstid, og træder i stedet for - og erstatter - natpenge og overtidsbetaling.

P. F. V.

A. Steffen Nielsen.

Bilag 39.

København, den 28. november 1957

Til lønningskommissionen.

Afdelings- og reservemestre samt vagtmester ved Den kgl. Mønt anmoder herved om en højere lønningsmæssig placering.

For afdelingsmestre ønskes aflønning efter § 146 assistentshusets 4. lønningsklasse.

Lønning 5 040 kr. årlig stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr.

For reservemestre ønskes aflønning efter § 141. Den kgl. Mønts 3. lønningsklasse a.

Lønning 3 660 kr. årlig stigende hvert: 3. år med 480 kr. indtil 4 620 kr.

For vagtmesteren ønskes aflønning efter § 401 domstolens 11. lønningsklasse a.

Lønning 3 060 kr. årlig stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 3 780 kr.

I medfølgende bilag og anbefaling motiveres vor anmodning.

For afdelingsmestre, reservemestre og vagtmester.

Ærbødigst

J. P. Larsen

Underbilag til bilag 39.

København, den 28. november 1957.

Vi vil herved med henvisning til vort andragende tillade os at anmode lønningskommissionen om at tage lønningerne for Den kgl. Mønts afdelingsmestre, reservemestre og vagtmester op til revision med henblik på en forbedring.

Afdelings- og reservemestre har alle fuld håndværksmæssig uddannelse inden for maskinarbejderfaget, et fag, der i en række år har nydt særlig gunst ved, at deres lønninger foruden ved de 2-årige overenskomstfornyelser er underkastet en timelønsregulering hvert kvartal. Maskinarbejdernes lønning på Den kgl. Mønt ligger højere end afdelingsmestrenes lønning med et alderstillæg, samtidig bør henvises til, at de fordele vi funktionærer tidligere har haft i forhold til løst ansat personale, mere og mere udlignes, der tænkes her på ferie og løn under sygdom.

Med den stigende udmøntning, som omsætningen gør krav på, er der stillet store krav til hver enkelt af os, både i teknisk henseende med nye arbejdsmetoder, (ofte

med nye og uøvede folk) og i personlig henseende med hensyn til påpasselighed.

Vi er af den formening, at det specielle arbejde som udføres af os, må kunne begunstige os med en bedre lønmæssig placering.

Med hensyn til vagtmesterens arbejde, er det nu mere omfattende og af en anden karakter, efter at justervæsenet ved sin nyordning af 1950 er blevet en langt større virksomhed, med deraf følgende kontrol med de beskæftigede og dets kunder, ligeledes kræver bl. a. de store tankvogne som daglig kommer til justervæsenet megen opmærksomhed af vagtmesteren.

Vi tillader os derfor at foreslå lønningskommissionen, at funktionærstillingerne ved Den kgl. Mønt rykkes op i de pågældende lønningsklasser, som anført i vort andragende.

Hermed beder vi om lønningskommissionens velvillige overvejelse.

Ærbødigst

J. P. Larsen

*København 0., den 21. december 1957.**Til lønningskommissionen af 1954.*

Fra gartnermedhjælpere ansatte under inspektoratet for de offentlige lysthaver, med arbejdssted, Frendensborg Slotshave er der rettet anmodning til foreningen om, at ansøge den ærede lønningskommission om, at disse 2 gartnermedhjælpere i tjenestemandslovens afd. 16 § 575 må blive ligestillet med gartnerassistenter under sindssygevæsenet afd. 17 § 602.

Begrundelsen for denne ansøgning er

Undertegnede foreslår hermed høfligst den ærede lønningskommission at havebetjente (tjenestemandslovens afd. 16 § 577, 11. lønningsklasse) henflyttes til 10. lønningsklasse og dermed ligestilles med vægtene af anden grad, og i lighed med disse erholder advancementsmulighed for stigning til 9. lønningsklasse § 575 vægtene af første grad.

Begrundelsen for denne ansøgning er, havebetjentenes tjeneste er i lighed med vægternes, dog er havebetjentene uden ringeste mulighed for advancement.

Hvis den ærede lønningskommission ikke formener dette forslag gennemførligt stilles anden ansøgning således.

Havebetjentene forbliver i 11. lønningsklasse, men tildeles advancementsmulighed således, efter 9-12 års tjeneste oprykning i 10. lønningsklasse med titel af over havebetjent

således, den ene gartnermedhjælper leder direkte under slotsgartneren arbejdet i den reserverede del af slotshaven (Marmorhaven) med ledelse af fra 2-6 arbejdere.

Den anden gartnermedhjælper ledes under slotsgartneren frugthaven, samt forestår pasningen af alle under slotshaven hørende motorredskaber.

Ærbødigst

P. F. V.

Karl Eriksen

Underbilag til bilag 40.

af 2. grad, efter 15-18 års tjeneste oprykning i 9. lønningsklasse med titel af overhavebetjent af 1. grad.

De overhavebetjentstillinger der forefindes i 10. lønningsklasse skulle hermed bortfalde, da de virker meget uheldige, de blev oprettet af lønningskommissionen af 1946 som et alderstillæg til havebetjente med længst tjenesteanciennitet under inspektoratet for de offentlige lysthaver, dog med den uheldige virkning, at den havebetjent der stod for tur efter tjenesteanciennitet risikerede at skulle lade sig forflytte efter mange års tjeneste til andet sted, for at opnå dette alderstillæg, eks. har fundet sted.

Ærbødigst

P. F. V.

Karl Eriksen

*Den 14. december 1957.**Til Centralorganisation I.*

I anledning af Centralorganisation I.s skrivelse af oktober måned skal Foreningen af tjenestemænd ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole m. m. tillade sig at frem-

komme med følgende klassifikationsforslag for foreningens medlemmer, idet man går ud fra, at der gennem styrelsen bliver lejlighed til senere at fremkomme med individuelle normeringsforslag.

Foreningen skal henstille, at lønnings-

klasserne 9., 10. og 11. (§§ 781, 782 og 783) slås sammen, hvorved der vil opnås en hårdt tiltrængt lønforbedring for 10. og 11.

For så vidt angår 9. lønningsklasse skal foreningen dog foreslå, at denne som hidtil begynder med, hvad der i den nuværende grundløn svarer til 2 400 kr. Da denne lønningsklasse består af tjenestemænd, der er i besiddelse af særlig faglig uddannelse, skal man foreslå, at der for denne lønningsklassens vedkommende skabes mulighed for lønmæssigt avancement til 3 300 kr. i den nuværende lønningslov.

Med hensyn til stillingsbetegnelsen for de enkelte tjenestemandsgupper skal man henstille, at titlen faguddannede betjente ændres til håndværkere, hvad man finder er en mere dækkende betegnelse for deres arbejdsområde. Henstillingen er fremsat efter ønske fra flere af foreningens medlemmer.

Ligeledes ønskes stillingsbetegnelsen faglærte fyrbødere ændret til kedelpassere ud fra de samme synspunkter.

Som det fremgår af tjenestemandsløven, omfatter 9. lønningsklasse (781) i øjeblikket faguddannede betjente, faglærte fyrbødere og laboratorietjente. Imidlertid er foreningen af den opfattelse, at højskolens klinikbetjente (8) bør sidestilles med laboratorietjentene, idet der til udøvelsen af disses arbejde kræves speciel uddannelse og færdigheder, der ganske kan sidestilles med laboratorietjentenes, således at man ikke finder, at der er nogen saglig begrundelse for den nuværende lønmæssige forskel.

Man skal derfor anmode centralorganisationen om ved de kommende forhandlinger at søge klinikbetjentene ligestillet med laboratorietjentene.

Med hensyn til alderstillæggene for de tre ovenfor nævnte lønningsklasser skal man henstille, at det treårige alderstillæg forhøjes fra 150 kr. til 225 kr., idet foreningen ellers vil finde, at værdien af en lønmæssig forbedring af disse lønningsklasser i nogen grad vil blive forringet.

I fortsættelse af de ovenfor anførte forslag skal man meget henstille, at der opnås en betydelig lønmæssig forbedring for foreningens medlemmer i 7 b og c og 8. lønningsklasser (§§ 779 og 780), idet der kræves

betydelige faglige kvalifikationer til udførelse af disse tjenestemænds arbejde, ligesom disse tjenestemænd selvstændigt leder og tilrettelægger arbejdet inden for deres område. Det er foreningens bestemte opfattelse, at disse tjenestemænd i alt væsentligt ikke ifølge den nuværende lønningslov opnår en for deres stilling passende løn.

Til centralorganisationens orientering skal man oplyse følgende vedrørende antallet af foreningens medlemmer:

Højskolen :

- 1) § 779 b 1 arboretmester og 1 forsøgsformand ved Karforsøgsstationen.
- 2) § 779 c 1 laboratoriemester (fysisk laboratorium).
- 3) § 780 1 museumsmedhjælper, 3 vagtmestre ved klinikkerne, 2 vagtmestre ved højskolen, der tillige er portnere, 6 laboranter, 2 formænd ved højskolens have og 1 varmemester.
- 4) § 781 8 faguddannede betjente, 2 faglærte fyrbødere og 4 laboratorietjente.
- 5) § 782 2 kuske og chauffører, 1 fyrbøder og 1 kontorbud.
- 6) § 783 21 betjente og havearbejdere.

Statens husdyrbrugsforsøg.

- 7) § 791 1 laboratoriemester. 8) § 793 a 2 vagtmestre. 9) § 793 b 1 betjent.

Serumlaboratoriet.

- 10) § 799 a 2 laboranter. 11) § 799 b 1 staldformand. 12) § 799 c 2 laboranter. 13) § 801 a 1 betjent af 1. grad. 14) § 801 b 6 betjente af 2. grad.

Statskontrollen med mejeriprodukter.

- 15) § 188 a 1 laboratoriemester. 16) § 188 b 1 faguddannet betjent.

Statsfrøkontr olien.

- 17) § 807 1 vagtmester.

Med venlig hilsen

P. b. v.

A. S. Pedersen

Ernst Hansen

København, den 5. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Ministerialbetjentforeningen tillader sig herved at fremsætte følgende forslag til revision af tjenestemandslovens 2. del.

Ministerialbetjente og chauffører i ministerierne placeres i den lønningsklasse, der oprettes ved sammenlægning af trafik- og toldetaternes 16., 15. og 14. lønningsklasse.

Betjentformænd placeres i den lønningsklasse, der omfatter arbejdsledere i trafik- og toldetaternes 12. lønningsklasse.

Der er i noterne til § 6 i tjenestemandsløven af 6. juni 1946 fremhævet det betimelige i, at der ved ansættelse i ministerialbetjentsstillinger lægges vægt på en vis modenhed hos dem, der ansættes. Der er derfor også fastsat en højere aldersgrænse for aspiranter til ministerialbetjentsstillinger.

I praksis er denne bestemmelse administreret således, at en væsentlig del af de ministerialbetjentsstillinger, som er besat inden for det sidste tiår, er besat med folk i alderen 28-36 år under hensyntagen til nødvendigheden af modenhed, erfaring og konduite, ikke mindst foranlediget af de senere års udbygning af NATO og lignende institutioner, hvorved der er stillet skærpede krav til de nævnte kvalifikationer hos ministerialbetjentene.

Ved besættelse af chaufførstillinger er praksis, at disse stillinger besættes med ministerialbetjente med nogle års tjenesteanciennitet, hvilket begrundes med chaufførtjenestens ganske særlige karakter. Tjenesten består i kørsel med ministrene over alt i landet såvel som i udlandet, pasning af bilerne og i stor udstrækning bistand ved tilrettelæggelse af rejser i ind- og udlandet. I det omfang, chaufførtjenesten tillader det, skal chaufførerne endvidere udføre tjeneste i ministeriernes betjentstuer.

Der er efter vor mening ingen mulighed for at drage sammenligning mellem denne

chaufførtjenestes specielle karakter og chaufførgerning i almindelighed.

Det vil derfor ikke synes rimeligt, at ministerialbetjente og chaufførers begyndelsesløn skal være den nuværende 16. lønningsklassen, som efter vor opfattelse tager sigte på tjenestemandsstillingen, hvortil ansættelse normalt sker straks efter det 21. år, og hvortil aspirantansættelse normalt sker i 19-års alderen.

Vi skal derfor anmode den højtærede kommission om, at begyndelseslønnen for ministerialbetjente og chauffører ikke sættes lavere end tilfældet er i nugældende lov.

Betjentformændenes tjeneste består i ledelse af betjentstuernes arbejde samt assistance for ministrene og ministeriernes personale. Endvidere at yde vejledning og bistand for publikum, som søger forhandling med ministre eller embedsmænd i ministerierne. Disse forhold, som vil være velkendte af såvel politikere som embedsmænd, er i rapporten over forvaltningskommissionens undersøgelse af ministerialbetjentenes arbejde i »den røde bygning« karakteriseret således:

»Ministerialbetjentene virker i mange tilfælde som en slags »receptionschefer«, der både aftaler og tilrettelægger møder. Desuden er de gennem det indgående kendskab til ministerierne og arbejdet i disse, som de efterhånden erhverver, i stand til på mange måder at assistere ministeriernes øvrige personale.«

Det er næppe muligt inden for staten at finde en gruppe tjenestemænd med tilsvarende arbejde og ansvar i så lav lønklasse.

Vi skal derfor henstille til den højtærede kommission, at betjentformandsstillingerne stilles på linje med trafik- og toldetaternes 12. lønningsklasse.

P. f. v.

Paul H. Pedersen

København, den 11. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Med henblik på den forestående revision af tjenestemandsløvens 2. del, tillader Foreningen for Det. kgl. Assistenshus magasinbetjente sig herved at fremsende forslag om magasinpersonalets lønmæssige placering.

Underforvalteren, som hidtil har været placeret i lønningsklassen 6 a. 2 940 kr. stigende hver 3. år med 180 kr. indtil 3 300 kr. oprykkes til lønningsklasse 5, 3 180 kr. stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

Som motivering herfor kan anføres det særlige kvalificerede arbejde, som er tillagt underforvalteren i de senere år.

Lederen af kontoret for tabte sedler, som hidtil har været placeret i lønningsklasse 6 a. 2 940 kr. stigende hver 3. år med 180 kr. indtil 3 300 kr. oprykkes til lønningsklasse 5, 3 180 kr. stigende hver 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

Arbejdet i kontoret for tabte sedler er siden sidste lønningslovsrevision blevet udvidet stærkt og omfatter nu seddelstletning, ekstrahering og statistikarbejde.

6. lønningsklasse a. 2 940 kr. stigende hvert 3. år med 180 kr. indtil 3 300 kr., hertil henføres førstebetjente, foreslås at følge den i told- og trafikaternes nye 13. lønningsklasse.

Ved sidste revision af lønningsloven fastsattes antallet af førstebetjente til 18. Men ved afgang på grund af alder i 1955 blev en stilling ikke opslået på ny, hvilket også er blevet tilfældet med en stilling der blev ledig på grund af alder pr. 1. december 1957. Antallet af førstebetjente er herefter 16.

Den rationalisering der har været gennem-

ført på assistenshuset i de senere år har medført nedlæggelsen af 2 afdelingskontorer og herved er 2 advancementstillinger gået tabt for magasinpersonalet, selv om den samlede arbejdsmængde ikke har været nedadgående. Det foreslås, at disse to stillinger igen normeres, og tillægges de to magasinbetjente der forestår fremvisning og udlevering af panter samt inkasering af penge på auktionen.

6. lønningsklasse b. 2 100 kr. stigende hvert 3. år med 150 kr. indtil 2 550 kr. Hertil henføres magasinbetjente og portner.

Magasinbetjente og portner foreslås normeret inden for den af lønningskommissionen skitserede lønningsramme ved sammenlægning af told- og trafikaternes 16., 15. og 14. lønningsklasse, idet man ved nyansættelse foreslår magasinbetjentene tillagt et eller flere alderstillæg under henvisning til de i tjenestemandsløven af 1946 § 6, note 21, andet sidste stykke, omhandlende den modenhed der kræves før ansættelsen som magasinbetjent, der i de fleste tilfælde er gifte folk i en temmelig høj alder.

Den store udvikling, som skete på Det kgl. Assistenshus i årene 1935-41 og dermed en stor personaleudvidelse har medført, at førstebetjente og magasinbetjente for størstedelen er af samme alder og ansættelsestidspunkt, herved er der dannet en prop uden mulighed for naturligt avancement. Det foreslås derfor til afhjælpning af dette uholdbare forhold, at der efter 15 års ansættelse sker avancement til førstebetjentstilling.

P. f. v.

Anker Fokdal

København, den 14. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen af Tjenestemænd ved Statens Samlinger, der omfatter arkiv-, biblioteks- og museumsbetjente, første- og faguddannede betjente, kustoder, varmemestre, vagtmestre

og forvalteren ved Det kongelige Bibliotek opført i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd §§ 705-08, skal hermed fremføre følgende forslag over for lønningskommissionen:

De under den nugældende lønningslovs §§ 706-08 opførte stillinger som arkiv-, biblioteks- og museumsbetjente, første- og faguddannede betjente, samt kustoder og varmestrelsesbetjente foreslås placeret i den selvstændige lønningsklasse, som *lønningskommissionen* i henhold til kommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 overvejer at oprette for faglært personale og arbejdslederstillinger for ufaglært personale.

Endvidere foreslås de egentlige arbejdslederstillinger og stillinger, der kan sidestilles hermed, placeret i en lønningsklasse svarende til trafik- og toldtaternes 11. lønningsklasse efter den nugældende lønningslov.

Som motivering herfor skal anføres, at arbejdet i de nævnte stillinger siden sidste lønningslovsrevision er undergået væsentlige forandringer. Med de mange nye opgaver og den gennemgribende specialisering og rationalisering, der er sket og i fremtiden vil finde sted, stilles der større og større krav til disse personalegruppers kundskaber og viden. De enkelte har sideløbende hermed erhvervet sig en specialuddannelse og opnået så stor erfaring, at institutionerne nu anvender den videnskabeligt uddannede arbejdskraft på andre for den videnskabelige forskning så langt vigtigere områder.

Betingelserne for ansættelse i disse stillinger er derfor blevet skærpet. Der forlanges således i dag en faglig eller tilsvarende uddannelse og desuden forudsættes i alle tilfælde den i tjenestemandslovens § 6, stk. 7, note 23, finansministeriets cirkulæreskrivelse af 23. oktober 1947, omtalte modenhed.

Arkiv-, biblioteks- og museumsbetjentenes hovedsagelige arbejde består i ekspedition fra magasinerne, herunder opstilling, ordning og indsætning. Arkivbetjentene foretager tillige registreringsarbejder af nye indgåede arkiver. Deres arbejde forudsætter en specialviden og kendskab til ældre skriftformer og til den historiske og administrative inddeling i ældre og nyere tid.

Biblioteksbetjentene må være i besiddelse af sproglig og boglig viden for at kunne udføre den daglige tjeneste på læsesalen, i udlånet og med ekspedition af bøger fra de udenlandske afdelinger, herunder ekspeditionen af de videnskabelige selskabers publikationer og tidsskrifter. Enkelte af betjentene udfører tillige selvstændige arbejder, som

affotografering, konservering, katalogseddel-skrivning over mindre samlinger m. m.

Museumsbetjentene er i reglen tilknyttet bestemte afdelinger og laboratorier, hvor nogle af dem udfører konserverings- og restaureringsarbejder af fund (lerkar, træsager, keramiksammensætninger og mønter m. m.). Endvidere er der ved nationalmuseet ansat faguddannede betjente, der udfører håndværkerarbejde. Med den kommende nyordning af museets vagtordning påregnes, at der skal oprettes 2 nye kustodestillinger.

Kustoden på henholdsvis rigsarkivet, landsarkivet for Sjælland m. v. og på de mindre museer, arkivbetjentene på de øvrige landsarkiver samt betjente på de mindre museer og samlinger har tillige tilsyn ned bygninger, magasiner, varmeanlæg, inventar og overvåger reparationer og vedligeholdelsesarbejder. Et ganske særligt tilfælde gør sig gældende, hvad angår kustoden på landsarkivet for Sjælland m. v., der gennem flere år tillige har varetaget tilsynet med de ved beskæftigelsesforanstaltningerne ansatte kontorister. Han tilrettelægger arbejdet, kontrollerer og korrigerer deres arbejde. Et arbejde af denne karakter kan sidestilles med vagtmestrenes funktioner.

I lønningsklassen svarende til trafik- og toldtaternes 11. lønningsklasse foreslås følgende placeret:

- a) Forvalteren ved det kongelige bibliotek.
- b) Vagtmesteren ved universitetsbibliotekets 1. og 2. afd.
- c) Forvalteren ved statsbiblioteket i Århus.
- d) Vagtmesteren ved frilandsmuseet i Lyngby (nationalmuseet).
- e) Vagtmesteren ved statens museum for kunst.

a) Forvalteren ved det kongelige bibliotek har bygningstilsyn og administration af kontoen for indkøb af inventar, materialer, kontorhold og udgifter til rengøring m. v. på ca. 230 000 kr. årligt. Tjeneste tilrettelægning for biblioteksbetjente, garderobe- og vagtpersonale, samt for løst antaget personale, der udfører arbejde i magasinerne.

b) Kustodestillingen ved universitetsbibliotekets 1. og 2. afd. foreslås omnormeret til en vagtmesterstilling. Den pågældende har tilsyn, arbejdstilrettelægning og regnskabsførsel for garderobe og rengøringspersonale,

der omfatter i alt 33 personer fordelt på 6 arbejdssteder, d. v. s. universitetsbibliotekets 1. afd., udvalget for folkemål, stednavneudvalget, Fiolstræde 1, → universitetets filologiske laboratorium, Frue Plads, — universitetsbibliotekets 2. afd., Nørre Allé 49, samt magasinneks i Studentergården, Tagensvej. Han fører tilsyn med bygningerne og forestår materiale indkøb. (For tilsynet med rengøringspersonalet og søndagstjeneste har kustoden hidtil oppebåret et særligt honorar).

c) Med den planlagte og delvis påbegyndte udbygning af statsbiblioteket i Århus foreslås oprettelse af en forvalterstilling svarende til den, der er ved det kongelige bibliotek.

d) Kustodestillingen ved frilandsmuseet i Lyngby (nationalmuseet) foreslås omnormeret til en vagtmesterstilling. Den pågældende har tilsyn med, arbejdstilrettelægning og

regnskabsførsel for museumsbetjente, opsynsbetjente, rengøringspersonale og nattevægttere. Fører tilsyn med bygninger, ejendomme og museets magasin. Foretager brændselsindkøb. Forestår planlægning af alarmerings-, sluknings- og hundøvelser.

e) Vagtmesterstillingen ved statens museum for kunst foreslås ligeledes placeret i denne lønningsklasse.

Ved fremsættelsen af ovenstående forslag har foreningen søgt at følge de retningslinjer, der er givet i *lønningskommissionens* skrivelse af 12. oktober 1957, og vi håber, at vi med vore motiveringer fyldestgørende nok har gjort rede for omfanget og karakteren af vore arbejdsområder.

P. f. v.

H. Tønnesen

SERUMINSTITUTTETS TJENESTEMANDSFORENING

Bilag 45.

København, den 28. novbr. 1957.

Forslag til lønningskommissionens revision af statstjenestemandslovens 2. del. (Klassificering af Seruminstittutts lønningsklasser).

Seruminstituttets tjenestemandsförening tillader sig herved høfligt at fremsende følgende forslag:

1) at instituttets 14.-12.-11. lønningsklasse (1 680-2 160 kr.-1 950-2 400 kr. - 2 100-2 550 kr.) placeres i en lønningsklasse svarende til trafik- og toldtaternes **16.-15.-14.** lønningsklasse (1 950-2 850 kr.). Det bemærkes hertil, at stald- og laboratorietjente siden 1947 har været placeret i instituttets 15. lønningsklasse (2 100-2 550 kr.), en lønningsklasse, der efter vor mening ikke svarer til arbejdets (tjenestens) karakter, og hvad der er normeret for lignende stillinger andre steder: Politiets staldbetjente, samt universitetets og kommunitetets, rigshospitalets, militærhospitalets, landbohøjskolens og søværnets prøveanstalts laboratorietjente. Det ønskes derfor, at der for disse stillingers vedkommende må blive foretaget samme løngradering, som evt. bliver ved-

taget for lignende stillinger af samme betegnelse.

2) at instituttets 10.-9. lønningsklasse (2 940-3 300 kr. og 2 700-3 300 kr.) placeres i en lønningsklasse 2 940-3 760 kr. stigende hvert 3. år med 205 kr.

3) at instituttets 8.-7. lønningsklasse (3 060-3 780 kr. og 3 180-4 020 kr.) placeres i en lønningsklasse 3 180-4 620 kr. stigende hvert 3. år med 360 kr.

4) at instituttets 13. lønningsklasse (2 310-3 030 kr.) svarende til den generelle lønningsklasse 17 b placeres med 17 a i en lønningsklasse 2 310-3 750 kr. stigende hvert 3. år med 240 kr.

5) Seruminstittutts tjenestemandsförening har som medlemmer optaget nogle assistenter af 2. grad (2 670-3 750 kr.), som om muligt ønskes placeret i en udvidet lønningsklasse 2 670-4 680 kr. stigende hvert 3. år med 270 kr. til 3 480 kr., og derefter med 400 kr. hvert 3. år indtil 4 680 kr.

K. Sørensen.

Til lønningskommissionen.

Med henblik på at lønningskommissionen skal afslutte sit arbejde, skal »Foreningen af vagtmestre under domstolene« fremføre følgende:

Foreningens medlemmer består af overvagtimestre og vagtmestre. Overvagtimestrene er placeret i domstolenes 11. lønningsklasse b (2 700-3 300 kr.) og vagtmestrene i sammes 12. lønningsklasse (2 400-2 850 kr.). Avancement foregår efter anciennitet.

Som vedlagte bilag viser, må en vagtmester i Sø- og Handelsretten og Vestre Landsret gøre tjeneste i denne stilling i 31 år fra sin faste ansættelse, inden han ved normal afgang kan forvente udnævnelse til overvagtimester. Den vagtmester, der er ansat i Københavns Byret, må indstille sig på, at der skal gå 30 år inden udnævnelse sker. For Østre Landsret er tallet 24 år.

Vagtmestrene, der er ansat ved underretterne i Jylland og Hojesteret, har ingen mulighed for avancement, da der for disse tjenestesteders vedkommende ikke er normeret overvagtimesterstillinger. Denne ulighed synes ikke rimeligt begrundet.

Middeltal så høje, som de her er nævnt, finder foreningen er udtryk for, at vore avancementsmuligheder ikke har været genstand for samme grundige overvejelser, som har været tilfældet med andre tilsvarende tjenestegrene.

Vi skal således eksempelvis påpege, at der i bemærkningerne i forslag til normeringslov for finansåret 1957-58 side 44 ad § 413 nr. 126 anføres, at de der nævnte polititjenestemænd hidtil har kunnet forfremmes til overpolitibetjente efter ca. 14 års tjeneste, ligesom det er foreslået, at der udover de ved oprykning ledigblevne stillinger som overpolitibetjent af 2. grad oprettes et betydeligt antal stillinger af denne art, der agtedes besat efterhånden som pågældende havde haft fulde 14 års tjeneste i politiet. Et lignende synspunkt er side 54, ad § 589 b, nr. 261 gjort gældende for så vidt angår fængselsbetjente.

Foreningen skal i betragtning af ovenstående ulighed bede om, at dens medlemmer må blive godskrevet dette ved den placering, der nu skal finde sted, f. eks. således at vagtmestre opnår at komme i lønningsklassen, der har 2 700 kr. som grundløn og stigende til 3 300 kr. Med hensyn til overvagtimestre skal man foreslå, at disse placeres med grundløn 3 060 kr. og slutløn 3 780 kr.

Endelig skal foreningen anføre, at den ville sætte pris på at få lejlighed til en mundtlig redegørelse.

P. f. v.

B. Børjesson.

Risskov, den 14. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Med henhold til ref. fremsender foreningen hermed sin indstilling til ændringer i og tilføjelser til tjenestemandslovens 2. del.

Underbilagene omhandler:

Underbilag 1. Klassifikation. Sammenlægning af lønklasserne 2 940-3 300 med løn-

klasserne 3 180-4 020 samt hævelse af slutløn til 4 440.

Underbilag 2. 3. Normering sfør slag. Når foreningen medsender et detailleret udarbejdet forslag, har det sin begrundelse i, at CF-korpset siden civilforsvarslovens vedtagelse i 1949 har ændret sig væsentligt, dels ved, at 2. brigade aldrig er blevet oprettet, samt at en række andre funktioner har

været mere personelkrævende end forudset i loven, ligesom andre arbejdsområder, der tidligere var CF-korpset uvedkommende, er kommet **til**.

Underbilag 4. Rådighedstillæg. Foreslås optaget i tjenestemandsløven.

Underbilag 5. Bestillingstillæg og honorarer. Søges overført til tjenestemandsløven med virkning for CF-korpset.

P. f. v.

Herm. Jensen.

Underbilag 1 til bilag 47.

Klassifikation.

CF-korpsets mesterforening foreslår en sammenlægning af mester II stillingen i lønklasse 9 b (2 940-3 300) med mester I stillingen i lønklasse 8 (3 180-4 020) samtidig med, at lønrammen udvides således, at slutlønnen bliver 4 440.

Foreningen begrundet sit forslag om sammenlægning af de to lønklasser med, at mestrene i disse lønklasser ofte har sammenfaldende funktioner.

Begge kategorier af befalingsmænd gør stort set tjeneste i geledet, og forskellen i funktion - ledelsen af undervisningen indenfor to eller flere fagområder - betinges i almindelighed af større modenhed og indsigt i de forskellige fagområder. Denne modenhed og indsigt vil ordentligvis vindes i takt med stigende alder og erfaring - stigende anciennitet.

Foreningens forslag om, udover sammenlægningen af de to lønklasser, at hæve slutlønnen fra 4 020 til 4 440 rinder sin begrundelse i det forhold, at der vil være en naturlig fremmelsesbarriere mellem mester- og korpsmesterstillingerne. Dette forhold er i den seneste tid blevet mere grelt, da korpset under sin opbygning har fået placeret et relativt stort antal yngre befalingsmænd i advancementsstillingerne, hvorfor mestrene lang tid fremover må imødesee, at advancementsmulighederne til korpsmesterstillingerne er uforholdsmæssig ringe.

Dette forhold medfører, at mestrene må forblive i denne stilling. For at mildne disse forringede advancementsmuligheder har foreningen fremsat sit forslag om at tillægge mestrene endnu et alderstillæg, således at slutlønnen bliver 4440.

Underbilag 2 til bilag 47.

	Korpsmester i 4. lønkl.	Korpsmester i 6. lønkl.	Korpsmester i 7. b lønkl.	Mestre	Værkmester i 4. lønkl.	Værkmester i 6. lønkl.	Værkmester i 7. b lønkl.	Værksted- assistenter
Korpskommandoen	1	-	2	-	1	-	-	-
1. CF-brigade	1	-	-	1	-	1	-	-
3. CF-brigade	1	-	-	1	-	1	-	-
Nordjydske CF-kolonne	-	1	3	20	-	-	1	3
Midtjydske CF-kolonne	-	1	3	20	-	-	1	4
Sydjydske CF-kolonne	-	1	3	20	-	-	1	3
Nordsjællandske CF-kolonne.	-	1	3	20	-	-	1	3
Midtsjællandske CF-kolonne.	-	1	3	20	-	-	1	4
Københavnske CF-kolonne.	-	1	3	20	-	-	1	3
Reduceret kolonne (FYN).	-	1	1	12	-	-	1	2
Reduceret kolonne (Bornholm).	-	1	1	12	-	-	1	2
CF-korpsets bef.-skole	1	3	3	12	-	-	1	3
CF-korpsets gruppef.-skole.	-	1	2	6	-	-	-	2
CF-munderingsdepotet, Glostr.	1	-	-	1	-	-	-	-
CF-materieldepotet, Glostrup	-	1	-	-	-	-	-	-

	Korpsmester i 4. lønkl.	Korpsmester i 6. lønkl.	Korpsmester i 7. b lønkl.	Mestre	Værkmester i 4. lønkl.	Værkmester i 6. lønkl.	Værkmester i 7. b lønkl.	Værkstds- assistenter
Mobiliseringsstationerne	-	-	4	5	-	-	-	-
Civilforsvarets Højskole	-	1	1	-	-	-	-	-
Civilforsvarets tekn. skole	-	1	2	7	-	-	-	2
Signal- og varslingskontoret	1	-	-	-	-	-	-	-
Nordjydske Distriktskommando	-	-	1	-	-	-	-	-
Midtjydske —	-	1	-	-	-	-	-	-
Sydjydske —	-	-	1	-	-	-	-	-
Fynske —	-	-	1	-	-	-	-	-
Sjællandske —	-	1	-	-	-	-	-	-
Sydøstre (Bornholm) —	-	-	1	1	-	-	-	-
Distriktsdepotet Kolding, Næstved	-	-	2	-	-	-	-	-
CF-korpsværkstedet i Glostrup	-	-	-	-	-	2	2	9
CF-korpsværkstedet i Ålborg	-	-	-	-	-	1	-	5
Antal stillinger	6	17	40	178	1	5	11	45
Nuværende ramme	3	9	24	165	1	2	5	43
Tilgang	3	8	16	13	0	3	6	2

Underbilag 3 til bilag 47.

Normeringsfor slag.

Indledningsvis skal det oplyses, at man i det følgende nærmere vil begrunde de på bilag 2 anførte summariske opgørelser over befalingsmandsbehovet.

Der er fra foreningens side ikke tilsigtet en opnormering af befalingsmandsstillingerne i korpset, men man har tilstræbt en mere hensigtsmæssig fordeling af stillingerne i overensstemmelse med korpsets faktiske struktur i dag, dog således, at man har indregnet den kommende CF-kolonne KØBENHAVN i forslaget.

Udover den allerede anførte omplacering, er der i forslaget indeholdt den nødvendige opnormering, som korpsets nye arbejdsopgaver har nødvendiggjort - distriktsordning, civilforsvarets nye skoler m. v. -

Samtidig hermed er der foretaget en tilbageføring af de i 1952 til teknisk tjeneste udlånte stillinger.

Korpsets kolonner er sammensat af kolonnestab og to sektioner.

Korpskommandoen :

Til tjeneste i *korpskommandoen* efter korpskommandoens nærmere bestemmelser er påregnet en korpsmester i 4. lønklasse.

Ved *værnepligtssektionen* har man under hensyn til denne tjenestes stigende betydning anset det for påkrævet med en korpsmester i 7. b lønklasse.

Da *øvelsessektionen* som tilrettelæggende og formidlende organ af øvelser og erfaringsmateriale både indenfor korpset og dette og det lokale civilforsvar imellem bliver af stedse større værdi for civilforsvarets bearbejdelse og videreførelse af indvundne erfaringer, finder man det der påkrævet for at tilgodese den praktiske løsning af opgaverne, at en korpsmester i 7. b lønklasse er til rådighed for denne tjeneste.

Brigadestabe :

Ved 1. og 3. brigade sker ingen ændringer for så vidt angår korpsmestre i 4. lønklasse, idet man har bibeholdt denne. Til tjeneste ved brigaden har man påregnet en mester, idet man betragter denne stilling som en uddannelsesbasis.

Kolonnestaben :

Som korpsmester ved kolonnen fastholder man korpsmester af 6. lønklasse, idet man finder det påkrævet for ikke yderligere at øge behovet for administrativt befalings-

mandspersonel at henlægge mobiliseringsopgaver under denne funktion.

Endvidere er det vor opfattelse, at kolonnens kommandomester såvidt gør ligt bør lettes ved en overførsel til sektionerne af det egentlige kommandomesterarbejde, til fordel for arbejdet med mobiliseringen.

Det er vor opfattelse, at depotmesteren med begrundelse i ansvar og arbejde burde besættes med en korpsmester i 6. lønklasse, men dette er af normeringsmæssige grunde frafaldet til fordel for en korpsmester i 7. b lønklasse.

På teknisk kontor er beregnet en mester, uanset man der fandt basis for en korpsmester i 7. b lønklasse.

Tilsynet med kaserneetablisementet på en kolonnekaserne er beregnet besat med en mester.

Reducerede kolonner.

Begrundelsen som for kolonnen, idet dog en passende reduktion i antal har fundet sted.

Sektionen.

Man finder det rigtigst ved *sektionen* at fastholde en korpsmester af 7. b lønklasse som korpsmester af følgende grunde:

Foreningen finder det af betydning, i forbindelse med den egentlige geleddtjeneste at have en korpsmester, da man må anse det for værdifuldt, at man som korpsmester har en kvalificeret befalingsmand af mestergruppen for ikke at bibringe geleddbefalingsmanden indtryk af, at geleddet er en mindre væsentlig funktion.

Det må også, af hensyn til disciplinen - både blandt værnepligtige og befalingsmænd - anses for betydningsfuldt, at kommandomesteren er en korpsmester.

I geleddtjenesten finder man det påkrævet med en korpsmester som »faglærer« i hovedfagene: Brand- og redningstjeneste, da kravene til faglærerne på disse poster er stadig stigende for så vidt angår viden og egnethed som leder af undervisningen og som lærer.

Samtidig hermed øges af disciplinære grunde kravet til modne befalingsmænd i geleddet. Foreningen har dog, for ikke at kræve en uigennemførlig opnormering, foreslået en mester på disse poster.

CF.-korpsets befalingsmandsskole, Bernstorff slot, Gentofte. CFBS.

Befalingsmandsskolen på Bernstorff slot har nu fungeret så længe, at man kan fastlægge dens rammer. Det må erindres, at her foretages den korpsmæssige uddannelse af alle korpsets faste befalingsmænd, hvorfor det vil være af vital betydning, for det samlede befalingsmandskorps gode standard, at denne skole forsynes med de bedst kvalificerede instruktører. Det må også erindres, at skolen har et udadvendt ansigt ved kurser for forskelligt personel udenfor korpset, hvorfor det også i den forbindelse vil være af betydning, at skolen har den bedst tænkelige standard.

Foreningen finder det herefter rimeligt at fastholde en korpsmester af 4. lønklasse som kommandomester.

Som faglærer i hovedfagene: Brand- og redningstjeneste samt signaltjeneste, finder man det påkrævet med en korpsmester i 6. lønklasse, da det må anses for betydningsfuldt i disse fag at have modne, højt kvalificerede lærere.

Depotmesterens og garagemesterens hverv er af et sådant omfang både arbejds- og ansvarsmæssigt, at man finder begrundelse for en korpsmester i 7. b. lønklasse, dels i arbejdet med skolens store vognpark og dennes stærkt vekslende anvendelse i undervisningen, og for depotmesterens vedkommende det store arbejde ved det hurtigt skiftende antal elever og deres ekvipering. Endvidere må det erindres, at depotmesteren samtidig er kasernefører.

For at dække skolens behov for lærere i de forskellige fag, såsom udrykningstjeneste, bevægelsesøvelser, brandtjeneste, redningstjeneste, signaltjeneste, gymnastik, opklaring m. v., finder man det påkrævet med 11 mestre, idet det her må erindres, at skolen på samme tid har flere forskellige befalingsmandsklasser under uddannelse.

CF-korpsets befalingsmandsskole, gruppefører-skolen, Hobro. CFGS.

Det vil fremover være nødvendigt for CF-korpset at fastholde en egentlig gruppefører-skole for overhovedet at muliggøre, at der ved afdelingerne ved nyindkaldelse er gruppeførere til rådighed for uddannelsesarbejdet i grupperne, - et arbejde, der især ved nyindkaldt mandskab er nødvendigt.

Det må anses for påkrævet af hensyn til en hurtig og effektiv uddannelse på denne

skole, at have velkvalificerede befalingsmænd, hvorfor man foreslår en korpstmester i 6. lønklasse som kommandomester, som faglærer ved hvert af de grundlæggende fag - brand- og redningstjeneste - en korpstmester i 7. b lønklasse.

Til bestridelse af lærergerning i de øvrige fag anser foreningen 6 mestre for påkrævet.

Munderingsdepotet i Glostrup.

Da munderingsdepotet er korpsets centraldepot og har et omfattende arbejdsområde med stor bevægelighed i depotets beholdninger, kræver dette arbejde en stor administrativ indsigt for at depotet hurtigt og effektivt kan løse sine opgaver overfor korpsets afdelinger samtidig med, at den regnskabsmæssige oversigt altid er til stede.

Udover det allerede anførte må det erindres, at munderingsdepotet får et stedse større arbejdsområde som det lokale civilforsvars hoveddepot.

Af ovenanførte grunde finder man det absolut påkrævet, at denne tjeneste bestrides af en korpstmester i 4. lønklasse.

For at muliggøre depotmesterens effektive arbejde med de centrale opgaver, finder man det påkrævet, at der gives depotmesteren en mester som medhjælp.

Materieldepotet i Glostrup.

På korpsets hoveddepot for materiel må man, af hensyn til de meget store værdier og det ønskelige i, at der fra et centralt sted gives anvisninger på og føres tilsyn med de på materieldepotet såvel som på andre af civilforsvarets depoter værende materielbeholdninger, finde det påkrævet, at denne tjeneste besættes med en korpstmester i 6. lønklasse.

Det kan endvidere anføres, at der også på dette depot kræves stor administrativ og regnskabsmæssig indsigt.

Mobiliseringsstationerne.

Ganske uanset, at man fra foreningens side fandt, at denne tjeneste i kraft af sit arbejds- og ansvarsområde overalt burde varetages af en korpstmester i 7. b lønklasse har man under hensyn til det betænkelige i at medtage opnormeringen af 9 korpstmestre i 7. b lønklasse foreslået tjenesten fordelt på 4 korpstmestre og 5 mestre.

Afsnit II.

I foranstående afsnit har foreningen behandlet de funktioner, hvis hovedopgaver falder indenfor korpsets rammer.

I dette afsnit vil man især behandle de funktioner, der i de senere år er pålagt korpsets befalingsmænd, men falder udenfor korpsets rammer.

CF-højskolen, Espergærde. CFHS.

På nuværende tidspunkt anser foreningen det ikke for muligt at overskue udviklingen af denne skole, men man finder det på foreliggende grundlag påkrævet under hensyn til skolens karakter som læreranstalt for det lokale civilforsvars højere ledere, at stillingen som kommandomester besættes med en korpstmester i 6. lønklasse.

Da opgaven med at tilrettelægge undervisningens praktiske gennemførelse, planspil m. v., har overordentlig stor betydning for undervisningens effektive afvikling, finder man, under hensyn hertil og i betragtning af, at denne mand må kunne optræde med den fornødne myndighed over for eleverne, det påkrævet, at denne stilling som kaserne- mester og undervisningsmaterielforvalter besættes med en korpstmester i 7. b lønklasse.

Civilforsvarets tekniske skole, Tinglev. CFTS.

For denne skole gælder det som for civilforsvarets højskole, at man finder det vanskeligt på nuværende tidspunkt at fastsætte noget endeligt personelbehov.

Man mener dog, at denne skole, hvis undervisning i hovedsagen baseres på undervisning af frivilligt personel fra byerne, kræver at stillingerne her besættes med tilstrækkelig kvalificeret personel.

Man vil derfor foreslå, at stillingen som kommandomester besættes med en korpstmester i 6. lønklasse, og at der som faglærer i de for foreningen at se to hovedfag: Brand- og redningstjeneste anvendes korpstmestre i 7. b lønklasse.

Som depot- og kaserne- mester har man påregnet anvendt en mester.

Som lærer i diverse andre fag tænkes der som anført anvendt 6 mestre.

Distrikts tjenesten.

Den stedfundne udvidelse af distriktsordningen i såvel ansvarsmæssig som arbejdsmæssig henseende, har gjort det påkrævet,

at der til denne tjeneste rådes over fast befalingsmandspersonel.

Det må erindres, at distriktsordningen i stedse videre omfang får kommandomæssige og organisatoriske opgaver som bindeled mellem civilforsvarsstyrelsen, CF-områderne og de i distrikterne værende korpsstyrker.

Det må imødeses, at det fremover vil være af væsentlig værdi for det samlede civilforsvars effektivitet, at distriktet løser sin opgave på bedste måde.

Det må derfor være magtpåliggende, at der i dette arbejde placeres kvalificeret befalingsmandspersonel, der på tilfredsstillende vis kan leve med i distriktets udvikling.

Ved signal- og varslingskontoret har den pågældende befalingsmand til opgave at varetage administrationen af såvel civilforsvarets fjernledningsnet som CF-telefonordningerne i CF-områderne, hvorfor man finder det påkrævet at besætte stillingen med en korpsmester i 4. lønklasse.

For så vidt angår Midtjyske distriktskommando skal dette distrikt om nødvendigt kunne varetage opgaven som landskommando for Jylland (Fyn), det vil derfor være påkrævet, at befalingsmanden er i besiddelse af et dybtgående kendskab til civilforsvarets signalmidler og signalveje, hvorfor man finder det påkrævet at besætte denne stilling med en korpsmester af 6. lønklasse.

Ved Sjællandske distriktskommando har man ligeledes tænkt sig en korpsmester i 6. lønklasse anvendt, idet arbejdet i dette distrikt på grund af distriktets størrelse og de i tilknytning til København opståede civilforsvarsproblemer, specielt evakuering vedrørende, nødvendiggør en højt kvalificeret befalingsmand.

Med hensyn til CF-distrikterne i øvrigt er forholdet det, at kravene til den pågældende befalingsmands kvalifikationer og arbejdsindsats vil være meget stor, da det herfra i høj grad vil afhænge af om distriktet formår at løse den opgave ad frivillighedens vej, at tilvejebringe tilstrækkeligt grundlag for civilforsvarets virke på denne basis.

Den pågældende befalingsmand må derfor have gode evner som lærer samt være i besiddelse af den nødvendige kontaktskabende evne, hvorfor det må anses for nødvendigt at besætte disse stillinger med korpsmestre i 7. b lønklasse.

Det skal tilføjes, at man til at bestride

tjenesten på Bornholm har regnet med at anvende en mester.

Distriktsdepotet i Kolding.

Dette depot har væsentlige funktioner af arbejdsmæssig art med kontrol og montering af civilforsvarsmateriel samtidig med, at det fungerer som landsdelsdepot for CF-områderne for Jylland-Fyn, hvorfor man finder det påkrævet at besætte denne stilling med en korpsmester i 7. b lønklasse.

Distriktsdepotet i Næstved.

Da dette depot har samme arbejdsopgaver som distriktsdepotet i Kolding med arbejdsområde Sjælland-Lolland-Falster og Bornholm, foreslås denne stilling ligeledes besat med en korpsmester i 7. b lønklasse.

Det må ved vurderingen af det samlede personelbehov for de i afsnit II anførte områder erindres, at disse sidst tilkomne arbejdsopgaver: Distriktstjeneste m. v. savner deres naturlige basis i arbejdet med værnepligtigt mandskab, hvilket ganske naturligt medfører en forrykning i forholdet mellem bund- og topstillinger, da den nødvendige basis for bundstillingerne: Geledarbejdet, ikke eksisterer for disse områder.

Afsnit III.

Teknisk tjeneste.

I modsætning til normeringsforslaget for taktiske befalingsmænd finder foreningen det meget betænkeligt at fastsætte mere stabile normeringsrammer for den tekniske tjeneste, idet denne tjenestegren har været og er inde i en fortsat udvikling, specielt på det signaltekniske område. Man har derfor baseret normeringen på den allerede stedfundne udvikling. I denne forbindelse må det erindres, at værkstedstjenesten i de forløbne år ikke har været normeret med det tilstrækkelige antal stillinger til at sikre tjenestens forsvarlige bestridelse.

Dette ses også deri, at det har været nødvendigt for overhovedet at bestride denne tjeneste at låne et antal stillinger ved de taktiske befalingsmænd.

Normeringsforslaget tager derfor sigte på en streng nødvendig a'jourføring og en vis opnormering for at videreføre arbejdet inden for den tekniske afdeling.

Inden for værkstedsgruppen har man ikke fundet det påkrævet i tilsvarende omfang

som ved de tekniske befalingsmænd at foretage en omplacering af stillingerne på grund af ændrede funktioner, hvorfor placeringen og begrundelsen for denne placering i alt overvejende grad vil være den for tidligere normeringer gældende.

Det skal dog anføres, at man har tænkt den i forvejen normerede værkfører i 4. lønklasse anvendt som korpssingeniørens praktiske rådgiver. Endvidere har man fundet det påkrævet, at der gives ingeniørerne ved 1. og 3. brigade kvalificeret faglig medhjælp i form af en værkfører i 6. lønklasse, idet man imødeser et stigende behov for tilsyn med det tekniske materiel - pumper, køretøjer m. v. -, der forefindes i CF-områderne.

Tjenesten på reservedelslageret i Glostrup er af et så stort omfang og kræver store administrative evner, og da man her indkøber og fordeler reservedele til samtlige CF-korpssets køretøjer, finder man det påkrævet at besætte stillingen med en værkfører i 6. lønklasse.

På korpssværkstedet i Glostrup er det påregnet, at en værkfører i 7. b lønklasse skal gøre tjeneste ved signaltjenesten.

Rådighedstillægget.

Den ved finansministeriets tekstanmærkning på senere års finanslove vedrørende udbetaling af rådighedstillæg til det under civilforsvarskorpsets tjenestgørende faste personel, med begrundelse i dette personels pligt til under mandskabsuddannelse at deltage i såvel øvelsesrettelæggelsesarbejde som øvelser uden for den almindelige daglige tjeneste, søges bibeholdt.

Da disse tjenestevilkår er og fremdeles vil være til stede i stadig samme omfang, skal foreningen indstille, at den årlige vedtagelse for tillæggets udbetaling ophører, og at tillægget optages som en blivende bestemmelse i tjenestemandens 2. del.

Foreningen skal hertil bemærke, at de halvårligt tilbagevendende indkaldelser af værnepligtigt personel nødvendiggør regelmæssige udrykningsøvelser.

Da træningen af mandskabet under alle vilkår ikke kan begrænses inden for den normale tjenestetid, idet såvel natøvelser som tjeneste under feltmæssige forhold væk fra garnisonen er en uomgængelig nødven-

I øvrigt finder man det på nuværende tidspunkt umuligt og lidet hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke stillinger, der specielt skal anvendes inden for teknikergruppen ved signaltjenesten.

Forøgelsen i antallet af værkførere i 7. b lønklassen fra 5 til 11 begrundes deri, at man må anse det for stærkt påkrævet, at tjenesten som værkfører ved kolonneværkstedet bestrides af en værkfører i 7. b lønklasse. Det skal dog i denne forbindelse anføres, at man fandt det sagligt og fagligt begrundet, at tjenesten på kolonneværkstedet varetages af en værkfører i 6. lønklasse, men for at undgå en uforholdsmæssig opnormering af værkførere i 6. lønklasse har fraveget dette til fordel for værkførere i 7. b lønklasse.

Det må bemærkes, at man under kolonnerne har medregnet to værkførere i 7. b lønklasse til de reducerede CF-kolonner, ligesom man finder det påkrævet med en værkfører i 7. b lønklasse på CF-skolen, Bernstorff slot, Gentofte.

Underbilag 4 til bilag 47.

dighed af hensyn til indsatsstyrkernes effektivitet, er det foreningens opfattelse, ud fra ovenanførte begrundelser at rådighedstillægget må fastlægges endeligt.

Endvidere skal det anføres, at man samtidig i rådighedstillægget finder en vis kompensation, for de økonomiske byrder, de hyppige forflytninger medfører.

Befalingsmændene vil ved de ændrede regler om flyttegodtgørelse få deres direkte flytteudgifter dækket, ligesom et vist mindre tab i indskud kan bæres; men befalingsmændene vil på grund af de hyppige forflytninger i CF-korpset i udstrakt grad være henvist til dyre boliger, og de vil ikke have mulighed for, som andre tjenestemænd, ad åre at skaffe sig en bolig til en rimelig leje, da de oftest er forflyttet, inden de når så vidt.

Uanset disse sidste argumenter ikke er analoge med det grundlag, hvorpå man tidligere har bevilget rådighedstillægget, mener vi, at disse forhold må tilgodeses ved en endelig vurdering af det påkrævede i at have rådighedstillægget indføjet i tjenestemandens loven.

Bestilling stillæg og honorarer.

Ved ændringer og tilføjelser til tjenestemandslovens 2. del blev det ved normeringen for finansåret 1952-53 bestemt, at § 915 n vedrørende *bestillingstillæg* skulle overføres som værende gældende for sidestillet personel i civilforsvarskorpset.

Denne bestemmelse er nedfældet i lovens § 388 n stk. 1-3.

Da der siden dette forslags vedtagelse er sket betydelige udvidelser inden for civilforsvarskorpsets kaserneanlæg, finder foreningen det rimeligt, om bestemmelsen i

§ 915 n stk. 3, 2. og 3. afsnit vedrørende *honorarer* tillige gøres gældende for sidestillet personel ved civilforsvarskorpset, således at denne bestemmelse tilføjes under § 388 n som stk. 3 med den deraf følgende ændring af nugældende stk. 3 til stk. 4 med ordlyd som i § 915 n stk. 4.

Foreningen begrundet sin indstilling dermed, at de funktioner, der af forsvarets personel kræves at være bestemmende for honorarets oppebærelse er analoge i ansvars- og arbejdsmæssig henseende inden for værenene og civilforsvarskorpset.

JERNBANEFØRENINGEN

Bilag 48.

København, den 31. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens sekretariats skrivelse af 12. oktober d. å. til centralorganisationerne tillader Jernbaneforeningen sig ved nærværende at fremsende de: forslag til klassificering, normering af stillinger samt ydelse af bestillingstillæg etc, som foreningen ønsker gennemført i lønningskommissionen.

Foreningen ønsker at påpege, at der i statsbanerne i de senere år har fundet en omfattende rationalisering sted, bl. a. ved opførelse af personalebesparende stationsanlæg, bygninger og sikringsanlæg og ved indførelse af nyt regnskabssystem, forudbestillingsanlæg etc. Dette i forbindelse med en stadig intensivering af trafikken såvel på baner, landeveje som overfarter og med den af konkurrencen med andre befordringsmidler afledte akkvisitionsvirksomhed har stærkt forøget personalets ansvar i almindelighed og det overordnede personales ansvar i særdeleshed.

Foreningen er absolut positivt indstillet over for hensigtsmæssige rationaliseringsforanstaltninger, men mener, at en væsentlig større andel af værdien af de herved allerede opnåede resultater bør komme personalet til gode i form af bedre advancementsforhold

m. v. Til de senere års normeringslove har foreningen fremsat en række forslag, af hvilke en del havde baggrund i rationaliseringen. De bevilgende myndigheder har imidlertid ikke ment at kunne imødekomme blot et nogenlunde rimeligt antal af disse forslag, idet man bl. a. har henvist til den nedsatte lønningskommission.

Om de enkelte kategorier inden for Jernbaneforeningens område, tillader man sig, foruden at henvise til de enkelte normeringsforslag m. v. (bilag 1 og 2), at anføre:

De øverste chefstillinger: Lønningerne for statens øverste tjenestemænd er meget lave sammenlignet med de beløb, hvormed ledende stillingers indehavere i de private erhverv aflønnes. Jernbaneforeningen skal derfor henstille, at de pågældende tjenestemandslønninger bliver væsentligt forhøjet.

Civilingeniørernes tjenestemandsvilkår sammenlignet med de private erhvervs civilingeniørers forhold kendetegnes bedst ved henvisning til, at Dansk Ingeniør Forening har sluttet aftale med staten om, at tjenestemandsansættelse først kan finde sted i lkl. 7 800-9 000 kr. Det er således kun de overordnede civilingeniører, der er tjenestemandsansatte, men heller ikke deres forhold

tåler sammenligning med indtjeningsmulighederne i de private erhverv, og endvidere er statens - specielt statsbanernes - tjenestemandsansatte civilingeniører langt dårligere stillet end tilsvarende i kommuner, amter og koncessionerede virksomheder.

Allerede nu overstiger overenskomstslutlønnen begyndelseslønnen i 2. lkl., og efterhånden som der tildeles kvalifikationstillæg til de overenskomstlønnede civilingeniører, bliver misforholdet stadig mere åbenbart.

Jernbaneforeningen anmoder derfor om, at der skabes gode advancementsforhold for de tjenestemandsansatte civilingeniører, og at der tildeles dem bestillingstillæg af en sådan størrelse, at statsbanerne fremover vil kunne sikre sig den tilstrækkelige kvalificerede arbejdskraft.

Arkitekterne bør med hensyn til advancementsmuligheder og bestillingstillæg jævnføres med civilingeniørerne, hvilket vil kræve gennemførelse af de fremsatte forslag om opnormering.

Lederne af statsbanernes plantingsvæsen er normeret som henholdsvis forstinspektør og forstkontrollør, hvilke stillinger ikke kan anses for tilfredsstillende. De pågældende er forstkandidater, og da deres tjenestemandstilling er af overordnet og ledende karakter, bør de sammenlignes med skovridere og følgelig placeres på samme måde som disse.

Øvrige akademiske tjenestemænd (jur. polit. oecon.) og dermed sammenlignelige grupper bør efter Jernbaneforeningens opfattelse placeres på samme måde som tilsvarende kategorier placeres i centraladministrationen.

Kontorchef. stillingen er siden 1919 undergået en alvorlig deklassering i forhold til de sidestillede tjenestemandsgupper, hvilket misforhold ved lønningskommissionens foranstaltning bør søges ændret ved en bedre placering af kontorchefstillingen.

Statsbanernes kontorchefer må i øvrigt fortsat placeres på linie med centraladministrationens.

Stationsforstandere og godsekspeditører er i øjeblikket placeret fra 2. til 7. lkl. Medens Jernbaneforeningen anser det for umuligt at hæve de største embeder op over 2. lkl.,

kan den ikke længere acceptere 7. lkl. som cheflønningsklasse. De i 7. lkl. placerede stationer og godsekspeditioner bør derfor oprykkes til 6. lkl., og der bør i øvrigt finde en betydelig oprykning sted inden for de respektive lønningsklasser, ligesom indehaverne af de allerstørste stationer og godsekspeditioner bør tildeles bestillingstillæg.

De etatsuddannede trafikassistenter og disses øvrige advancementsstillinger. Jernbaneforeningen er tilhænger af en sammenlægning af trafikassistent- og overtrafikassistentstillingen, således at disse indgår i en fælles lønramme omfattende en til de nuværende 9. og 7. lkl. svarende. Det bør herved iagttages, at nuværende begyndelsesløn i 7. lkl. opnås umiddelbart efter 30 års alderen, og slutlønnen omkring det 40. år.

På grund af statsbanernes ansættelsespolitik i årene under og umiddelbart efter den første verdenskrig, findes der endnu ca. 200 overtrafikassistenter, der ikke vil have mulighed for at opnå advancement til 6. lkl. Jernbaneforeningen anmoder derfor lønningskommissionen om, at der må finde opnormering sted i overensstemmelse med foreningens forslag, idet dette vil betyde, at de pågældende kan opnå advancement inden det 60. år. Foreningen skal endvidere på grund af hele udviklingen fremhæve nødvendigheden af væsentlige oprykninger fra kontrollørklassen til 5. lkl. som stationsledere, billetkasserere etc., og af de i 5. lkl. placerede af disse kategorier bør de største stillinger oprykkes til 4. lkl. Souscheferne på ekspeditionsstederne i 2. og 3. lkl. ønskes generelt placeret i 4. lkl.

De tilsynsførende trafikinspektører må efter foreningens mening placeres i en til den nuværende 2. lkl. svarende lønningsklasse og *øvrige trafikinspektører* i 3. lkl.

Regnskabsførerne er alle for lavt placerede og foreslås oprykket een lønningsklasse.

Teknikumuddannede ingeniører og bygmester-skoleuddannede konstruktører i nuværende 11., 7. og 6. lkl. bør placeres i en lønramme, der går til slutlønnen i 6. lkl. Teknikumingeniørerne må begynde på nuværende 7. lkl.s slutløn, medens konstruktørernes lønramme må begynde eet alderstillæg lavere. De to

grupper bør herudover have fælles advancementslinie, og for at følge den stedfundne udvikling op, bør der foretages oprykninger af rimeligt omfang af de overordnede stillinger, herunder oversignal- og overbanemestrene.

Tegnerne ønskes placeret i en lønramme fra nuværende 11. med eet alderstillæg til og med 7. lkl., og der bør herudover åbnes adgang for advancement udover 7. lkl. for tegnere, der udfører kvalificeret arbejde.

For samtlige under dette og forudgående afsnit nævnte kategorier gælder, at deres arbejde er blevet af betydelig mere kvalificeret art som følge af manglen på civilingeniører.

Lokomotiv-, værk-, tavle- og vognmestre samt materielforvaltere og depotledere. For denne gruppe gælder, at de rekrutteres fra statsbanernes håndværkere, og i 1946 fastsattes de pågældendes begyndelsesløn i 7. lkl. henholdsvis 11. lkl. (vognmestrene). Der opnåedes derved dengang en rimelig lønfremgang, men på grund af stigningen i håndværkerlønningerne, er der nu tale om en endog væsentlig lønnedgang. Jernbaneforeningen har allerede i 1952 påpeget det uheldige heri og anmodet om en ændring af dette forhold. Det har imidlertid ikke været muligt at opnå andet end et beskedent antal oprykninger, og foreningen skal derfor indtrængende anmode om, at der for de pågældende grupper etableres en begyndelsesløn, der står i samme forhold til håndværkerlønningerne, som tilfældet var i 1946. Dette vil betyde, at samtlige her nævnte mestre skal begynde i en lønramme gående fra 7. lkl.s slutløn til og med 6. lkl. Herudover ønskes forbedrede advancementsvilkår såvel til 5. som til 4. lkl.

For at sikre mestrene mod en eventuel fortsat udvikling som den ovenfor nævnte, skal foreningen tillade sig at foreslå, at de ved udnævnelse til mestre, henholdsvis materielforvaltere, omfattes af reglerne i tjenestemandsløvens § 27.

Depotlederne foreslås omnormeret til lokomotivmestre.

Skibsofficererne. Den stedfundne udvikling på statsbanernes overfarter har betydet, at sejlsadsen i forhold til tidligere udføres af

betydeligt større færger og skibe, ligesom der er sket en stærk effektivisering af arbejdet på grund af den stærke belastning af overfarterne.

Disse forhold bør efter foreningens opfattelse medføre, at der i den nye lønningslov sker en forbedring af skibsofficerernes lønsmæssige placering, og foreningen tillader sig derfor at foreslå, at der for styrmands og maskinmestres vedkommende etableres en fælles lønramme begyndende med den nuværende 7. lkl. slutløn til og med 6. lkl. slutløn.

Skibsførerne og skibsmaskincheferne ønskes placeret i 3., 4. og 5. lkl., dog således, at der ydes skibsførerne et særligt pensionsgivende førertilæg svarende til lønforskellen mellem nuværende 4. a og 4. b lkl.

Kontoristpersonalet. Jernbaneforeningen går ud fra en gennemførelse af ligelønsprincippet og er vel indforstået med, at dette ikke kan bevirke, at kontoristaspiranterne og de alleryngste kontorister får en lønning svarende til den nuværende fulde forsørgeløn. På den anden side mener foreningen, at den hele løndifference bør komme til udbetaling omkring 25 års alderen.

Jernbaneforeningen foreslår, at nuværende 17. c og 17. b lkl. sammenlægges, at der åbnes rimelige advancementsmuligheder til en til den nuværende 17. a lkl. svarende lønningsklasse, der dog bør placeres i lønssystemet i henhold til lønningsklassens indhold.

Herudover mener foreningen, at der, som følge af den stedfundne rationalisering og anvendelse af kontoristpersonalet til mere kvalificeret arbejde end tidligere, for de kontorassistenter, der udfører arbejde af speciel, ledende og udpræget kvalificeret art oprettes en yderligere advancementsstilling med titel: kontorfuldmægtig.

Billettrykkerne. Da billettrykkerne i 1946 blev tjenestemænd, blev der underhånden givet løfte om, at placeringen i 13. lkl. ikke skulle være varig, men at der ved en senere lejlighed ville blive forsøgt en bedre placering. Billettrykkerne var i 1946 betænkelige ved at gå ind som tjenestemænd i 13. lkl., da de herved udsattes for en ikke uvæsentlig lønnedgang.

På grund af udviklingen andrager denne lønnedgang ca. 3 200 kr. i forhold til gen-

nemsnitslønnen for typografer i private virksomheder. Det synes derfor rimeligt, at lederen af billettrykkeriet og billettrykkerne anbringes i lønningsklasser svarende til henholdsvis 11. og 12. lkl.

Forslag om titelændringer m.v.

Trafikassistenterne ønskes benævnt *overtrafikassistenter* ved opnåelse af 3. aldersstillæg inden for den foreslåede fælles lønramme.

Souscheferne på stationer i 2. og 3. lkl. benævnes *vicestationsforstandere*, medens tilsvarende stillinger på godsekspeditioner benævnes *godskasserere*.

Arkitektuddannede ingeniører og konstruktører, der udfører egentligt arkitektarbejde, og som kan optages i Danske Arkitekters Landsforbund tituleres: *Arkitekter*.

Skibsmaskinmestre tituleres fremtidig som *skibsmaskinchef*, maskinmestre som *skibsmaskinmestre*.

Førstestyrmand på færger og skibe betegnes som *overstyrmand*.

Oversignalmestrene benævnes *driftsingeniører S*.

Overingeniøren og oversignalingeniøren i generaldirektoratet benævnes *chefingeniør*.

Overarkitekten benævnes *chef arkitekt*.

Kontorister betegnes ved opnåelse af 2. alderstillæg i den foreslåede fælles lønramme *kontorassistenter II*.

Foreningens forslag er baseret på de eksisterende lønningsklasser samt på de i sekretariatets skrivelse af 12. oktober d. å. nævnte sammenlægninger af visse lønningsklasser.

Når spørgsmålene omkring de nye lønninger og de fremtidige lønningsklassers indhold er afklaret, forbeholder foreningen sig at fremsætte ændringsforslag til nærværende og eventuelt nye forslag.

Ærbødigst

E. Svendsen

Underbilag 1 til bilag 48.

Til en ny højere lønningsklasse oprykkes :

Generaldirektøren

Til 1. a lønningsklasse oprykkes :

6 afdelingschefer

Til 1. b lønningsklasse oprykkes :

2 distriktschefer

Til 1. c lønningsklasse oprykkes :

Oversignalingeniøren i generaldirektoratet.

Overingeniøren for nyanlæggene.

Overarkitekten

Værkstedschefer (2)

Sofartschefen

Rutebilchefen

Til samtlige tjenestemænd i 1. lkl. ydes der nye eller forøgede bestillingstillæg.

/ 2. lønningsklasse placeres :

Kontorchefer

Alle tilsynsførende trafikinspektører.

Alle afdelingsingeniører og afdelingsarkitekter med selvstændigt kontor eller område.

Afdelingsingeniøren ved værkstedet i Nyborg.

Alle tilsynsførende sektioningeniører

Chefen for overingeniørens kontor

Chefen for trafikkontoret

Overfartslederen ved Storebæltsoverfarten.

Bestillingstillæg af passende størrelse tillægges civilingeniører, jfr. skrivelsen, side 2, samt trafikinspektører i hvis områder, der findes stationer i 2. lønningsklasse.

Statsbanernes lønnings- og pensionsanvisning foreslås udskilt som særligt kontor, jfr. udtalelse fra forvaltningsnævns ets sekretariat.

Til 3. lønningsklasse oprykkes :

3 regnskabsførere ved baneafdelingen, centralværkstedet, København og centralværkstedet, Århus.

1 trafikinspektør i kontrolkontoret (kasseeftersynet)

1 trafikinspektør i kontrolkontoret (personafregningen)

1 trafikinspektør i kontrolkontoret (godsafregningen)

1 trafikinspektør i rutebilvæsenet

1 trafikinspektør (lederen af rutebilvæsenet i Århus)

1 trafikinspektør (lederen af statsbanernes reklamevæsen)

1 baneingeniør i 2. distrikt (svejseingeniøren)

1 baneingeniør i 2. distrikt (sparingeniøren)

1 signalingeniør i 2. distrikt (oversignalingeniørens stedfortræder)

1 signalingeniør i generaldirektoratet (3. signalkontor)

1 banearkitekt under overarkitekten

1 forstinspektør

1 forstkontrollør

11 afdelingsingeniører

4 afdelingsarkitekter

49 skibsførere:

Overfartslederen ved Helsingør-Helsingborg-overfarten

33 ved Storebæltsoverfarten

7 ved Gedseroverfarten

2 ved Kalundborg-Århus-overfarten

2 ved København(Havnegade)-Malmø-overfarten

3 ved Helsingør-Helsingborg-overfarten

1 ved søfarts væsenet, København

Der tillægges overfartslederen ved Helsingør-Helsingborg-overfarten og overfartslederen ved Gedseroverfarten samt 19 regnskabsførende skibsførere hver et bestillingstillæg på 600 kr. årlig.

48 skibsmaskinmestre:

33 ved Storebæltsoverfarten

7 ved Gedseroverfarten

2 ved Kalundborg-Århus-overfarten

3 ved Helsingør-Helsingborg-overfarten

3 ved København (Havnegade)-Malmø-overfarten

Der tillægges endvidere 19 regnskabsførende skibsmaskinmestre hver et bestillingstillæg på 600 kr. årlig.

Der tillægges dispositionsmaskinmestrene ved Gedser-overfarten og København (Havnegade)-Malmø-overfarten hver et bestillingstillæg på 600 kr. årlig.

6 stillinger som ingeniører eller overkonstruktører

1. linieoverbanemesterstrækning, København H.

5. linieoverbanemesterstrækning., Glostrup

6. do. Roskilde

12. do. Slagelse

15. do. Odense

17. do. Fredericia

21. do. Århus

1. bygningsoverbanemesterstrækning, København H.

5. oversignalmesterstrækning, Odense

6. do. Fredericia

7. do. Århus

15. do. København H.

Vedrørende bestillingstillæg til civilingeniører henvises til det under 2. lønningsklasse anførte.

Til 4. lønningsklasse oprykkes:

3 regnskabsførere: 1. distrikt, 2. distrikt og maskinkontoret, generaldirektoratet

3 banearkitekter under overarkitekten, København

Overtrafikkontrolløren i generaldirektoratet (leder af DSB's kino)

Overtrafikkontrolløren i transportagenturet, generaldirektoratet

Overtrafikkontrolløren i tariffkontoret (reklamationer)

Overtrafikkontrolløren i 1. distrikt, trafik tjenesten (togkontoret)

Overtrafikkontrolløren i 2. distrikt, banetjenesten (personalekontoret)

Overtrafikkontrolløren i 2. distrikt, maskintjenesten (personalekontoret)

Overtrafikkontrollørene på samtlige stationer

Overtrafikkontrolløren på Københavns Godsbanegård (godsekspeditionen)

Billetkassereren, København H. (vestre billetkontor)

Billetkassereren, København H. (østre billetkontor)

Billetkassereren, Århus H.

9 skibsførere:

7 ved Helsingør-Helsingborg-overfarten

1 ved København (Havnegade)-Malmø-overfarten

1 ved Storebæltsoverfarten (tjenestefordeler)

Der tillægges 6 regnskabsførende skibsførere hver et bestillingstillæg på 450 kr. årlig.

9 skibsmaskinmestre:

7 ved Helsingør-Helsingborg-overfarten

1 ved København (Havnegade)-Malmø-overfarten

1 tjenestegørende hos skibsmaskininspektøren

Der tillægges 6 regnskabsførende skibsmaskinmestre hver et bestillingstillæg på 450 kr. årlig.

15 stillinger som ingeniører eller overkonstruktører

24 stillinger som overbanemester:

Øvrige overbanemesterstrækninger på nedenævnte ruter

Helsingør-København

Københavnske nærbaner

København-Esbjerg
 Ålborg-Ålborg
 Ringsted-Gedser samt
 2. bygningsstrækning, Københavns Godsbanegård
 4. bygningsstrækning, Fredericia
 5. bygningsstrækning, Århus
 Baneafdelingens hovedlager, København
 Ældste malende overbanemester i 2. distrikt
 1. oversignalmesterstrækning, Hellerup
 8. do. Ålborg
 Oversignalmesteren ved signallagrene København-Århus
 Oversignalmesteren ved køreledningstilsynet, Hellerup
 15 lokomotivmestre
 30 værk mestre
 1 tavlemester
 2 materielforvaltere

Til 5. lønning skiasse oprykkes :

39 trafikkontrollører som overtrafikkontrollører eventuelt stationsledere eller billetkasserere
 Maskinafdelingen (erstatningssager vedrørende beskadiget materiel)
 Baneafdelingens (ekspeditionskontoret)
 2. banekontor
 Bogholder- og kassererkontoret (lønberegner)
 Handlsafdelingen (indkøbskontoret)
 Trafikkontoret (vognafregning)
 Centralværkstedet, København (lageropvejning og inventar)
 Centralværkstedet, Århus (materialkontoret)
 Værkstedet, Nyborg (ekspeditionskontoret)
 1. distrikt, trafik tjenesten (turlistekontoret)
 1. distrikt, trafik tjenesten (oplysningskontoret)
 1. distrikt, trafik tjenesten (personalekontoret)
 1. distrikt, trafik tjenesten (1. tilsynsområde)
 1. distrikt, trafik tjenesten (togforstærkningskontoret)
 1. distrikt, signaltjenesten
 1. distrikt, maskintjenesten (personalekontoret)
 2. distrikt, maskintjenesten (ekspeditionskontoret)
 2. distrikt, maskintjenesten (kørselsfordelelskontoret)
 2. distrikt, signaltjenesten (ekspeditionskontoret)
 2. distrikt, trafik tjenesten (turlistekontoret)
 2. distrikt, trafik tjenesten (togplanskontoret)

5. trafiksektion, Århus
 4. trafiksektion, Fredericia
 Københavns Godsbanegård (inspektionskontoret)
 Københavns Godsbanegård (kommandoposten)
 Københavns Godsbanegård (ledelse af lastbiltjenesten)
 Københavns Godsbanegård (godsekspeditionen, afd. U)
 Hellerup (kommandoposten)
 Odense godsekspedition (lastbiltjenesten)
 Århus H. (fragtgodsekspeditionen)
 Århus H. (tjenestefordeler)
 Fredericia (gammel station og havn)
 Padborg (vognkontrol)
 Hellerup (billetkontor)
 Lyngby (billetkontor)
 Korsør (billetkontor)
 Nyborg (billetkontor)
 Randers (billetkontor)
 Kolding (billetkontor)
 6 skibsførere:
 3 ved Sallingsundoverfarten
 2 ved Fåborg-Mommark overfarten
 1 ved Helsingør-Helsingborg overfarten (tjenestefordeler - nynormering)
 Der tillægges overfartslederen ved Sallingsund overfarten og overfartslederen ved Fåborg-Mommark overfarten samt 3 regnskabsførende skibsførere hver et bestillings-tillæg på 300 kr. årlig.
 5 skibsmaskinmestre:
 3 ved Sallingsund overfarten
 2 ved Fåborg-Mommark overfarten
 Der tillægges 3 regnskabsførende skibsmaskinmestre hver et bestillings-tillæg på 300 kr. årlig.
 Der tillægges dispositionsmaskinmestrene ved Sallingsund og Fåborg-Mommark overfarten, hver et bestillings-tillæg på 300 kr. årlig.
 33 stillinger som ingeniører eller overkonstruktører
 24 overbanemestre
 (øvrige overbanemesterstillinger)
 2. oversignalmesterstrækning, Hellerup
 9. oversignalmesterstrækning, Struer
 Oversignalmesteren ved 1. distrikt - relækolonie
 Oversignalmesteren ved køreledningstilsynet, Hellerup
 27 lokomotivmestre
 56 værk mestre

4 tavlemestre
4 vognmestre

I den kommende lønningslov bør 6. lønningsklasse være laveste lønningsklasse for stationsforstandere og godsekspeditorer. I øvrigt bør et større antal stationsforstandere og godsekspeditorer oprykkes til højere lønningsklasse.

Stationsforstandere og godsekspeditorer på de største ekspeditionssteder tillægges et bestillingstillæg.

Til 6. lønningsklasse oprykkes :

- 82 overtrafikassistenter til trafikkontrollører
6 i generaldirektoratet: Kontrolkontoret, statistik- og økonomikontoret, 1. banekontor, sporkontoret og bogholder- og kassererkontoret (2)
3 ved 1. distrikt: Trafiktjenesten (køreplanskontoret), trafiktjenesten (togkontoret), regnskabsføreres (fremmedarbejds- og anvisningskontoret)
2 ved 2. distrikt: Trafiktjenesten (togkontoret) og trafiktjenesten (stationskontoret)
3 ved sektionerne: 4. trafiksektion, Fredericia (tjenestefor deler), 5. banesektion, Slagelse og 15. banesektion, Åbenrå.
26 ved stationsbestyrelse: Århus H., Esbjerg, Kolding, Glostrup (2), Hedehusene (2), Hillerød, Hobro, Lyngby, Ringsted, Skanderborg, Skjern, Svendborg, Tinglev, Vanløse, Vojens, Lunderskov, Allerød, Brønderslev, Farum, Fredensborg, Gråsten, Ikast, Ribe og Snekkersten.
3 ved godsekspeditioner: Københavns Godsbanegård (afd. U.), Københavns Godsbanegård (dagsregnskab) og Hellerup gods-ekspedition (vognkontrol).
8 ved billetkontorer: Nørrebro, Charlottenlund, Klampenborg, Frederiksberg, Gentofte, Haderslev By, Herning og Struer
1 ved rejsegodsekspedition: København H. (kiosk D)
2 ved vognkontrol: Svendborg og Odense
5 ved telegraf kontorer: København H (fjernskriver) (2) Århus H (2) og Fredericia
4 ved havnetjeneste: Århus H., Østerport (frihavnsstationen), Korsør (Halsskov) og Nyborg (Knudshoved).
1 ved oplysningskontor: København H.
1 ved stationskontor: Odense
1 ved inspektionskontor: Østerport
15 ved kommandoposter: København H. (2), Valby, Klampenborg, Hellerup, Østerport

(2), Odense, Ålborg (2), Fredericia (2), Esbjerg (2) og Struer

1 ved rejsebureau: Kolding
5 tegnere

/ den foreslåede lønramme begyndende med den nuværende 7. lkl. slutløn til og med 6. lkl. slutløn, ønskes følgende stillinger placeret :

Overstyrmænd
Styrmænd
Skibsmaskinmestre
Ingeniører
Lokomotivmestre
Værkmestre
Tavlemestre
Vognmestre
Herudover ønskes følgende nynormeringer:
1 styrmænd, København (Havnegade)-Malmø overfarten
2 værkmestre
1 tavlemester
1 vognmester

Der tillægges de 2 overstyrmænd på hold ved Kalundborg-Århus overfarten hver et bestillingstillæg på 450 kr. årlig for billet salg og regnskab.

Der foreslås tillagt de 2 navigatører, der forretter tjeneste som kompasrettere hver et bestillingstillæg på 450 kr. årlig.

Til en 7. lkl. med eet alderstillæg - 6. lkl. slutløn :
Konstruktører

Til en 11. lkl. med eet alderstillæg - 7. lkl. slutløn :
Tegnere

Til 11. lønningsklasse oprykkes:
1 billettrykker (formanden for billettrykkeriet)

Til 12. lønningsklasse oprykkes :
Øvrige billettrykkere

Til en ny højere lønningsklasse oprykkes :
48 kontorassistenter af 1. grad til kontorfuldmægtige:
27 ved kontorerne under generaldirektoratet: Generaldirektørens forværelse, baneafdelingen (biblioteket), handelsafdelingen, personaleafdelingen (3), trafikkontoret, rutebilstyrelsen, tarifkontoret, statistik- og økonomikontoret (3), kontrolkontoret (7),

- bogholder- og kassererkontoret (5), centralværkstedet, København og centralværkstedet, Århus (2)
- 4 ved 1. distrikt: Distriktschefens forværelse, trafiktjenesten (oplysningskontoret), bane-tjenesten og maskintjenesten
- 5 ved 2. distrikt: Trafiktjenesten (3), 12. bane-sektion og maskintjenesten
- 5 ved stationstjenesten: Rejsebureau Astoria, København H. (3) og Fredericia (stationskontoret).
- 7 ved godsekspeditioner: Københavns Godsbanegård, Østerport, Odense, Kolding, Sønderborg, Århus (ilgodsekspeditionen) og Tønder

- Til 10. lønningsklasse (17. a.) oprykkes:*
- 30 kontorassistenter af 2. grad til kontorassistenter af 1. grad:
- 22 ved stationstjenesten: Gentofte, Skodsborg, rejsebureau Astoria, rejsebureau Magasin, København H. (4), Skælskør, Rungsted Kyst, Odense (5), Fåborg, Assens, Århus H. (4) og Ålborg.
- 3 ved godsekspeditioner: Odense (2) og Svendborg
- 4 ved kontorerne under generaldirektoratet: Bilet- og blanketforvaltningen, kontrolkontoret, overarkitektens kontor og centralværkstedet, Århus
- 1 ved 2. distrikt: 6. banesektion, Odense

Underbilag 2 til bilag 48.

Motiveringer.

Udover de i forslagsskrivelsen anførte motiveringer for oprykninger af enkelte stillinger og nærmere betegnede grupper af tjenestemænd skal man nedenstående tillade sig yderligere at motivere en række af de foreslåede oprykninger.

2. lønningsklasse.

Cheferne for henholdsvis *overingeniørens kontor* og *trafikkontoret* bør ligesom kontorcheferne henføres til 2. lønningsklasse, da der er tale om en arbejdsmæssig lighed.

Alle tilsynsførende trafikinspektører, sektionssingeniører samt afdelingsingeniører og afdeling s arkitekt er med selvstændigt kontor eller område bør ligeledes placeres i 2. lønningsklasse. I forvejen er en stor del af de nævnte stillinger i 2. lønningsklasse, og der synes ikke at være begrundelse for at opretholde en lønningsmæssig skillelinie under henvisning til de arbejdsopgaver, som er pålagt de enkelte områder eller kontorer.

Overfartsleder en i Korsør blev i 1946 placeret i 3. lønningsklasse. I 1946-47 blev der sejlet ca. 6 850 dobbeltture på overfarten med et personale på ca. 420. De tilsvarende tal for 1956-57 var ca. 16 180 dobbeltture og 730 personer. Endvidere er der ved etableringen af den nye rute Halsskov-Knudshoved i maj 1957 sket en så væsentlig forøgelse af arbejdsområdet, at stillingens placering i 2. lønningsklasse synes overordentlig rimelig.

Vedrørende forslaget om et *særligt lønningskontor* skal man tillade sig at henvise til rapport 1. a. fra forvaltningsnævnets sekretariat, side 11, hvori bl. a. står:

»Undersøgelsen af arbejdet har efterladt det indtryk, at den rette fremtidige løsning vil være en udskillelse af lønnings- og pensionsanvisningen til et lønningskontor - der i øvrigt vil have mere arbejde end finansministeriets anvisningskontor - placeret under trafik- og personaleafdelingen eller under tarif- og regnskabsafdelingen.«

3. lønningsklasse.

6 trafikinspektører:

En trafikinspektør i 4. a. lønningsklasse udfører *kasseeftersynet på statsbanernes største ekspeditionssteder*, hvilket arbejde i øvrigt nu er udvidet som følge af nedlægningen af 9. trafiksektion, Herning, ligesom der er tilkommet en forøgelse af arbejdet som følge af oprettelsen af rejsebureauer samt statsbanernes overtagelse af private omnibus-ruter. Endvidere har statsbanerne overtaget revisionen på flere private rutebilstationer. Under hensyn til det med stillingen forbundne ansvar samt stillingens særlige karakter som tilsynsførende inden for kasse- og regnskabsvæsenets område, må man anse det for fuldt ud berettiget, at der sker en oprykning af den pågældende stilling til 3. lønningsklasse.

Efter lønningsloven af 1919 var der i kontrolkontoret nogle kontorchefer i 4. a. løn-

ningsklasse, som nu bærer titel af trafikinspektør, stadig i 4. a. lønningsklasse. De pågældende er ledere af henholdsvis person- og godsafregningen.

Arbejdets omfang er så betydeligt og har så stor økonomisk betydning for statsbanerne, at stillingernes placering forekommer urimelig, hvorfor de bør opnormeres til 3. lønningsklasse.

Med den stærke udvikling, der har fundet sted inden for *rutebilvæsenet*, er det rimeligt, at *souschefen*, som i dag er trafikinspektør i 4. a. lønningsklasse, opnormeres til 3. lønningsklasse.

Endvidere er arbejdsområdet for *lederen af rutebilvæsenet i Århus* i de senere år vokset betydeligt, bl. a. ved Hammelbanens nedlægning og ved tilkomsten af den nye rutebilstation i Rønde. Denne trafikinspektør, som også repræsenterer statsbanerne i adskillige rutebilstationers bestyrelse, bør opnormeres fra 4. a. til 3. lønningsklasse.

Endvidere vil det være rimeligt, at *lederen af statsbanernes reklamevæsen*, der varetager den vigtige forbindelse med pressen, og som har været trafikinspektør siden 1942, nu oprykkes fra 4. a. til 3. lønningsklasse.

2 baneingeniører i 2. distrikt.

Svejsingeniøren i 2. distrikt har i de senere år fået sit arbejdsområde udvidet meget betydeligt, idet man har taget svejseteknikken 1 anvendelse til mange forskelligartede opgaver. Foruden at baneingeniøren har tilsynet med svejseanstalten i Fredericia, leder han det betydningsfulde arbejde i svejsokolonnerne, der bl. a. udfører pålægssvejsning af tunger, krydsninger og skinnestød over hele distriktet. Man skal derfor under hensyn til det med stillingen forbundne betydelige ansvar og arbejdets selvstændige karakter foreslå, at den omhandlede stilling opnormeres til 3. lønningsklasse.

Endvidere ønskes *springingeniøren i 2. distrikt* oprykket til 3. lønningsklasse, hvorefter han vil være placeret som i 1. distrikt. Med den stadig stigende mekanisering af sporvedligeholdelsen, anvendelsen af nye konstruktioner samt indførelsen af den planmæssige vedligeholdelse stilles der stadig større krav til springingeniøren.

2 signalingeniører.

Den for over signalingeniør en i 2. distrikt stedfortrædende signalingeniør bør oprykkes

0

fra 4. a. til 3. lønningsklasse for at komme på linie med de tilsvarende stillinger i de øvrige tjenester. Den tilsvarende stilling i 1. distrikt er i 3. lønningsklasse.

I 3. *signalkontor* omfatter arbejdet foruden telefonanlæg og radioanlæg, der hvert ledes af en afdelingsingeniør i 3. lønningsklasse, også bærefrekvensanlæg, urananlæg og opgaver af speciel karakter, der især er foranlediget af den kolossale udvikling i de senere år inden for det såkaldte electronic-område. Med den forestående udbygning af bærefrekvensanlæg og det fortsatte udviklingsarbejde på electronic-området er arbejdet nu blevet så omfattende, at den hermed beskæftigede signalingeniør i 4. a. lønningsklasse bør oprykkes til 3. lønningsklasse.

1 banearkitekt under overarkitekten.

Som et led i rationaliseringsbestræbelserne inden for baneafdelingen blev overarkitektens forvaltningsområde i 1950 opdelt i et sagbehandlingskontor (overarkitektens kontor) og fire projekteringsstilsynsområder (1.-4. arkitektområde). Denne adskillelse mellem administrativ og udøvende arkitektvirksomhed har vist sig fordelagtig, hvorfor der i tidens løb er overført et betydeligt antal hidtil i områderne varetagne, men naturligt under kontoret henhørende administrative opgaver til dette, ligesom udfærdigelsen af retningslinjer, standardbetingelser m. v. for at opnå ensartethed er henlagt hertil. Ledelsen af overarkitektens kontor er siden dets oprettelse varetaget af en banearkitekt i 4. a. lønningsklasse. Under hensyn til stillingens betydning bør den opnormeres til 3. lønningsklasse.

11 afdelingsingeniører og 4 afdelingsarkitekter.

Når samtlige chefer for områderne under overingeniøren og overarkitekten placeres i 2. lønningsklasse, bør der i hvert område være en *souschef* i 3. lønningsklasse. Kun herved (og kun ved tillige at yde et bestillingstillæg) vil det være muligt at rekruttere tjenestemandstillinger i 3. og 2. lønningsklasse fra civilingeniørernes rækker.

49 skibsførere og 48 skibsmaskinmestre.

Som anført i forslagsskrivelsen har statsbanernes overfarter i årene efter krigen gennemgået en rivende udvikling. Der har i flere år ad normeringsmæssig vej forgæves været

forsøgt at skaffe skibsofficererne en lønplacering, der i højere grad stod mål med færgers og skibes størrelse samt den enorme trafikstigning med deraf forøget ansvar. Dette gælder ikke alene ovennævnte stillinger, men også øvrige foreslåede oprykninger af dette personale, som ved en lønningslovsrevision venter en a-jour-føring af deres placering i henhold til den stedfundne udvikling.

6 stillinger som ingeniører eller overkonstruktører, 7 linieoverbanemestre, 1 bygningsoverbanemester, 4 oversignalmestre.

De foreslåede oprykninger synes naturlige på baggrund af den gennemførte rationalisering og indførelse af nye arbejdsmetoder og maskiner m. v. Fælles for samtlige stillinger er endvidere, at uddannelseskravene og ansvar for disse tekniske grupper er så stort, at placering og avancementsmuligheder må stå i passende forhold til vilkårene i de private erhverv for derved at sikre statsbanerne nødvendig og kvalificeret arbejdskraft.

4. lønningsklasse.

3 banearkitekter.

Da 5 banearkitekter i alderen 35-46 år, ud fra de i øjeblikket givne forhold, må påregne at forblive i 6. lønningsklasse (bundklassen) i en længere årrække (fra 12-25 år), bør 3 banearkitekter søges oprykket fra 6. til 4. a. lønningsklasse, og desuden bør man ved fremtidige normeringer sikre, at banearkitekter, såfremt særlige forhold i de enkelte tilfælde ikke taler herimod, maksimalt forbliver i 6. lønningsklasse i 10 år, da der ellers vil fremkomme et åbenbart misforhold mellem tjenestemandsansatte og kontraktansatte arkitekters lønninger.

Overtrafikkontrolløren i generaldirektoratet (leder af DSB's Kino).

Ifølge biografloven stilles der til lederen af en biograf krav om teknisk indsigt, hvoraf kan fremhæves:

- filmsteknisk indsigt i udvidet betydning,
- maskinteknisk indsigt i væsentlig grad,
- toneteknik må beherskes i meget intens grad både teoretisk og praktisk.

Forholdene på filmsmarkedet gør det til en betingelse for teatres eksistens, at lederen er i stand til at planlægge udførelsen af tonearbejdet for store dele af programmerne.

Disse kvalifikationer berettiger en oprykning til 4. lønningsklasse.

Overtrafikkontrolløren i transportagenturet, generaldirektoratet.

Lederen af transportagenturet i generaldirektoratet forestår godsakkvisitionsarbejdet i Storkøbenhavn (hele S-baneområdet samt Hareskovbanen) og er tillige den koordinerende i samarbejdet mellem generaldirektoratet og distrikterne på godsakkvisitionsområdet.

Deltager i afslutning af fragtafalter af større økonomisk betydning, herunder også afalter i forbindelse med udlandet, og har den med fragtafalter forbundne korrespondance med firmaerne.

Statsbanernes godsoplysning for såvel indsom udland er henlagt under transportagenturet i generaldirektoratet.

Lederen af transportagenturet har direkte referat til chefen for tarif- og regnskabsafdelingen.

Når hertil kommer, at forhandlingerne med et betydeligt antal firmaer med landsomfattende virksomhed med hovedkontor i København føres af transportagenturet i generaldirektoratet, har arbejdet en sådan karakter og er af så stor økonomisk betydning, at opnormering af lederens stilling er rimelig.

Overtrafikkontrolløren i trafikkontoret (reklamationer).

Efter den for nogle år siden indførte nyordning er samtlige reklamationssager såvel vedrørende rejsegods som almindeligt gods samt vedrørende skader på biler på færgeoverfarter henlagt under overtrafikkontrollørens ledelse.

En meget stor del af erstatningssagerne angår forsendelser i forbindelse med udlandet, og antallet heraf er stigende som følge af, at samhandelen med og turistrejserne til og fra udlandet tager til. Arbejdet med reklamationssagerne ledes på eget ansvar af overtrafikkontrolløren og kræver efter sin betydning en særlig indsats fra lederens side, ikke mindst fordi udviklingen mere og mere kræver direkte og personlig kontakt med reklamanter og kunder.

Det må være rimeligt om pladsen oprykkes til 4. lønningsklasse.

Overtrafikkontrolløren i 1. distrikt, trafiktjenesten (togkontoret).

Togkontoret ledes af en overtrafikkontrollør, som, bistået af 3 trafikkontrollører, 5

overtrafikassistenter, 1 trafikassistent og 3 kontorassistenter, varetager ledelse af den daglige trafik m. m.

Med den stadig stigende trafik har arbejdet antaget et sådant omfang, at stillingen, som tidligere har været besat med trafikinspektør, nu atter bør oprykkes til 4. lønningsklasse.

Overtrafikkontrolløren i 2. distrikt, banetjenesten (personalekontoret).

Kontoret varetager forretninger vedrørende alt banetjenestens personale af såvel ekspeditions­mæssig som administrativ art, herunder et betydeligt antal sager vedrørende akkordforhold og arbejds­overenskomster. Personalet omfatter 1 200-1 300 tjenestemænd og 1 200-1 500 ekstraarbejdere.

Endvidere administrerer kontoret distriktets ca. 2 000 boliger, herunder såvel tjenesteboliger som ca. 300 lejeboliger med private.

Stillingen kræver af sin indehaver såvel betydelig forhandlingsevne, erfaring og indsigt i alle personaleforhold, som et all-round kendskab i øvrigt til alle banetjenestens forhold, hvilket i særlig grad har været betydningsfuldt under de senere års rationaliseringsarbejder.

Pladsen må betegnes som fuldt berettiget til en højere lønnings­mæssig placering.

Overtrafikkontrolløren i 2. distrikt, maskintjenesten (personalekontoret).

Kontoret varetager forretninger vedrørende alt maskintjenestens personale af såvel ekspeditions­mæssig som administrativ art. Personalet omfatter ca. 2 600 mand, fordelt på samtlige organisationer (Jernbaneforeningen, Dansk Lokomotivmandsforening, Dansk Jernbaneforbund, Fællesorganisationen DSB og Dansk Arbejdsmands Forbund). Stillings­ens rigtige bestridelse kræver betydelig erfaring, uddannelse og indsigt i alle forhold og bestemmelser vedrørende personaleorganisation m. v.

Pladsen må betegnes som fuldt berettiget til højere lønnings­mæssig placering end den nuværende.

Overtrafikkontrollørerne på samtlige stationer og overtrafikkontrolløren på Københavns Godsbanegård (godsekspeditionen).

Det findes rimeligt, at souscheferne på 2. og 3. lønning skiftes stationer i betragtning af det dem påhvilende ansvar og de krav, der

stilles til dem, efter den trafikale udvikling, der har fundet sted i stigende grad siden 1946, fremtidig placeres i 4. lønnings­klasse og benævnes vice­stationsforstandere (på Københavns Godsbanegård (godsekspeditionen) godskasserer).

Billetkassereren, København H. (vestre billetkontor).

Vestre billetkontor er indtægts­mæssig statsbanernes største ekspedition på ca. 23 mill. kr. og ca. 4 mill. solgte billetter pr. år.

Billetkontoret ledes af en billetkasserer bistået af 3 trafik­kontrollører, 3 overtrafik­assistenter. Det øvrige personale, der er meget skiftende, varierer fra 14-30 billetterør alt efter behovet.

I et kontor af denne størrelse med det dermed følgende pengeansvar (hver billetterør har sin egen kasse under billetkassererens tilsyn og ansvar) og med det ofte skiftende og ikke altid lige vel indøvede personale og de mange spørgsmål, der her skal afgøres over for et ofte vanskeligt publikum, bør lederen være placeret i 4. lønnings­klasse.

Billetkassereren, København H. (østre billetkontor).

Østre billetkontor er billetkontor for udenlandske samt 1. klasses indenlandske billetter, bestillingskontor for pladsbilletter hhv. til lyn og i udenlandsk forbindelse, samt pladsreservering for biler til alle færgeoverfarer (fjernbestillingen). Personalestyrken er på 63 mand. Indtægten er stærkt stigende og udgør for tiden ca. 9 mill. kr. pr. år.

Billetkassereren bør placeres i 4. lønnings­klasse.

Billetkassereren, Århus H.

Billetkassereren er ansvarlig for hele Århus H stations kasse- og regnskabs­væsen. Han modtager daglig indbetalinger fra rutebilerne, fragtgods-, ilgods- og havneekspeditionen samt fra Århus 0 station og foretager løn­udbetalinger til uge- og måneds­lønnet personale under de forskellige tjenester samt alle almindelige ind- og udbetalingsforretninger.

Kasseomsætningen har sidste år været over 51 mill. kr.

Efter normeringen af en særlig billetkasserer for billetkontoret er billetkassereren (tur 25) faktisk stationskasserer og bør som sådan normeres i 4. lønnings­klasse.

15 lokomotivmestre, 30 værk mestre, 1 tavlemester og 2 materielforvaltere.

Samtlige nævnte stillinger er lederstillinger med et betydeligt ansvar, såvel over for statsbanernes administration, som over for det store personaleantal, der er underlagt nævnte stillinger. Man skal endvidere understrege den betydning, som det har for DSB at arbejdet ledes på en økonomisk måde, da meget store værdier i arbejds løn og materialer administreres af mestrene, der desuden i hele tjenestetiden af hensyn til arbejdets udførelse fører et effektivt tilsyn og kontrol, ikke mindst af hensyn til, at en ikke ubetydelig del af personalet er akkordlønnet.

Forannævnte mesterkategoriers lønningsforhold har imidlertid, siden lønningsloven af 1946, været ude for en stærk nivellerende tendens, set i forhold til statsbanernes håndværkerlønninger, samt mesterlønninger i de private erhverv.

Gennemsnitsårslønnen for håndværkere ved statsbanernes centralværksteder udgør for tiden ca. 15 400 kr. og mesterlønningerne i de private erhverv fremgår af nedenstående lønstatistik for 1956 (1957 10-15 pct. højere) udsendt af »Foreningen af værkstedsfunktionærer i Jernindustrien i Danmark«:

	Antal mestre	Årsfortjeneste
Kobenhavn:	364	15 000-17 000 kr.
	407	17 000-19 000 -
	136	19 000-20 000 -
	365	20 000-25 000 -
	72	25 000-30 000 -
Provinsen:	97	14 000-15 000 kr.
	150	15 000-16 000 -
	304	16 000-18 000 -
	142	18 000-19 000 -
	99	19 000-20 000 -
	171	20 000-25 000 -
	47	25 000-30 000 -

Som følge heraf må såvel de her foreslåede oprykninger som øvrige forslag om forbedrede advancements- og lønforhold for mesterkategorierne (herunder vognmestre) siges at være vel underbygget.

For øvrige forslag om oprykninger til 4. lønningsklasse gælder det samme som anført under motiveringerne til 3. lønningsklasse, at uddannelse, ansvar og rimelige advancementsforhold må betinge en bedre placering af de pågældende grupper.

5. lønningsklasse.

39 trafikkontrollører som overtrafikkontrollører eventuelt stationsledere eller billetkasserere.

Maskinafdelingen (erstatningssager vedrørende beskadiget materiel).

Trafikkontrolløren, der i maskinafdelingen er beskæftiget med erstatningssager vedrørende beskadigelse af statsbanernes materiel, fører desuden afdelingens udenlandske korrespondance på fransk, tysk, engelsk og italiensk.

Da erstatningssagernes rette behandling er af stor økonomisk betydning for statsbanerne, og da kravene om tekniske sprogkunderskaber er af usædvanligt omfang, bør stillingen oprykkes i 5. lønningsklasse.

Baneafdelingen (ekspeditionskontoret).

Baneafdelingens ekspeditionskontor, som er fælles for alle baneafdelingens kontorer, overingeniøren for nyanlæg, signalvæsenet og overarkitekten, ledes af en trafikkontrollør, der endvidere forestår banekontorenes og sporkontorets skrivestue. En stor del af baneafdelingens sager er af blivende betydning, bl. a. fordi de danner grundlag for mange retsforhold, og det er derfor af stor betydning, at den ekspeditions- og arkivmæssige behandling af sagerne foregår på en hensigtsmæssig og betryggende måde. Der påhviler således kontorets leder et betydeligt arbejde og et stort ansvar, og det må derfor anses for særdeles rimeligt, at der til kontorets leder oprettes en stilling som overtrafikkontrollør.

2. banekontor.

Trafikkontrolløren har som selvstændigt arbejdsområde behandling af overenskomsterne med Toldvæsenet og Post- og telegrafvæsenet om betaling af afgifter for samtlige arealer og bygninger, og som særligt arbejdsområde forholdet til Stats-Brandforsikringsfonden med indtegnning i Fonden af samtlige statsbanerne tilhørende forsikringsgenstande samt opgørelse af skader.

De betydelige økonomiske interesser, der er forbundet med arbejdet og de krævede kvalifikationer gør stillingen berettiget til oprykning i 5. lønningsklasse.

Bogholder- og kassererkontoret (lønberegner).

I bogholder- og kassererkontorets løn-

beregnerkontor, hvor der foretages udregning og anvisning af lønninger til samtlige tjenestemænd, aspiranter samt månedslønnede ekstraarbejdere og chauffører, er arbejdet med og ansvaret for rigtig anvisning af de meget store beløb (ca. 243 mill. kr. årlig) vokset stærkt i de sidste år. Under hensyn hertil bør trafikkontrolløren i lønberegnerkontoret, der er stedfortræder for lønningsbogholderen, placeres i 5. lønningsklasse.

Handelsafdelingen (indkøbskontoret).

Lederen af indkøbskontoret udfører et så selvstændigt og kvalificeret arbejde af betydning økonomisk rækkevidde, at stillingen bør oprykkes i 5. lønningsklasse.

Trafikkontoret (vognafregning).

I trafikkontoret ledes vognafregningen af en trafikkontrollør bistået af et personale på 7. Han forestår selvstændigt afregningen vedrørende vognbenyttelsen med fremmede baner. Arbejdet er som følge af forøget trafik med udlandet, tilkomsten af »Europ«-vognforbundet og overtagelse af en del af privatbanernes vognafregningsarbejde steget stærkt.

Centralværkstedet, København (lageropvejning og inventar).

Under trafikkontrolløren ved lageropvejning og inventarkontoret, Centralværkstedet, København er henlagt arbejdet med opvejning og optælling af centralmagasinets lagerbeholdning, der består af ca. 40 000 forskellige varegenstande til en værdi af ca. 18 mill. kr., og optælling af inventar, der omfatter ca. 14 000 genstande til en værdi af ca. 11 mill. kr. Arbejdet er som følge af værkstedets voksende kapacitet i stadig stigning. Trafikkontrolløren fungerer for regnskabsføreren.

Centralværkstedet, Århus (materialkontoret).

I regnskabskontoret, centralværkstedet, Århus, der udarbejder og aflægger centralværkstedets samlede regnskab og budgetforslag samt har kontrollen med forbrug af bevillinger, er en trafikkontrollør regnskabsføreren nærmeste medarbejder og i visse tilfælde stedfortræder for regnskabsføreren under orlov og sygdom. Stillingen bør efter dens karakter oprykkes til 5. lønningsklasse.

Værkstedet, Nyborg (ekspeditionskontoret).

Under trafikkontrolløren, der er leder af ekspeditionskontoret, værkstedet, Nyborg,

er henlagt ekspedition af al ind- og udgået post, alle personalsager, udfærdigelse af statistiske indberetninger og oversigter, budgetudgifter, godsvognskartotek m. v. Arbejdet er steget meget efter »Europ«-vognoverenskomstens ikrafttræden, idet den ekspeditions-mæssige del af alle sager vedrørende reservedelslageret for »Europ«-vogne er henlagt til kontoret. Trafikkontrolløren må under afdelingsingeniørens fravær underskrive posten og ofte disponere i ikke op sættelige sager.

1. distrikt, trafik tjenesten (turlistekontoret).

Turlistekontoret ledes af en trafikkontrollør, der administrerer ca. 750 mand fast topersonale samt en del ekstrapersonale, fører forhandlinger med topersonalets tilidsmænd vedrørende normeringslove samt opstiller og udregner turlisterne ved køreplansskifte m. m.

Man mener, at stillingen er af så stor økonomisk betydning, at den bør oprykkes til 5. lønningsklasse.

1. distrikt, trafik tjenesten (oplysningskontoret).

Kontoret, der har et personale på 26 personer, udarbejder og vedligeholder et meget stort oplysningsmateriale, såvel til eget brug som til brug for København H., samt udarbejder ved køreplansskifte en stor togtidstavle, der fordeles til 35 stationer i nærtrafikken.

De hyppige takstændringer, de mange forskelligartede muligheder for nedsættelse i billetpriser, det stadig stigende rejsesamkvem med udlandet har øget lederens arbejde ganske betydeligt.

Man mener, at stillingen bør oprykkes til 5. lønningsklasse.

1. distrikt, trafik tjenesten (personalekontoret).

I trafik tjenestens personalekontor er ældste trafikkontrollør bl. a. beskæftiget med personalesager af enhver art, herunder udarbejdelse af budgetbidrag for såvel stations tjenesten som togtjenesten. Under hensyn til betydningen for banerne af den rette udførelse af sagbehandlingen, og i betragtning af de særlige krav dette specielle og gennem årene stærkt forøgede arbejde stiller til udøveren, der i øvrigt deltager i tilrettelæggelsen af kontorets arbejde, bør stillingen oprykkes til 5. lønningsklasse.

1. distrikt, trafik tjenesten (1. tilsynsområde).

I 1. tilsynsområde, som nu er i 2. lønningsklasse, er ansat 2 trafik kontrollører, hvoraf den ældste fungerer under trafik inspektørens orlov, sygdom, vakance m. m., derudover består ældste kontrollørs arbejde i næsten udelukkende selvstændig på trafik inspektørens vegne at træffe dispositioner vedrørende toggangens afvikling, samt revision på stationerne.

Under hensyn til at alle stationer i 2. og 3. lkl. er normeret med overtrafik kontrollører, mener man, at denne stilling bør oprykkes til 5. lønningsklasse.

1. distrikt, trafik tjenesten (togforstærkningskontoret).

Togforstærkningskontoret ledes af en trafik kontrollør, som bl. a. redigerer togplan IV, V og VI. Aftaler med udenlandske baner vedrørende ekstravogne. Udlandstogenes oprangering, kontrol med vognenes løb m. v. D. P. O. Forholdet til postvæsenet, udfærdigelse af regning over postens befordring. Gennemgående vognløb. Indkaldelse af person-, post- og rejsegodsvogne til revision. Kilometerkontrollen for person-, post- og rejsegodsvogne med værkstedsområde København. Løst toginventar. Persontogenes oprangering og sammensætning. Person-, post- og rejsegodsvogne. Rejsegodsbefordringen. R.I.C. Togrengøring, togbelysning og togopvarmning. Den daglige togforstærkning. Foruden den almindelige forøgelse af kontorets arbejdsområder, som følge af de skete koreplansudvidelser, overgang til MO- henholdsvis MY-drift m. v., har arbejdsområdet med udlandstogene taget et stort opsving som følge af forøgelse i antal udlandstog.

Stillingen bør oprykkes i 5. lønningsklasse.

1. distrikt, signal tjenesten.

Trafik kontrolløren i 1. distrikt, signal tjenesten har et omfattende arbejde vedrørende bl. a. personalsager af enhver art, normativsager, bevillingssager, statusopgørelser, regnskabssager, statistik- og overenskomstsager m. m. De omhandlede arbejder er i de senere år - også bl. a. under hensyn til koreledningstilsynets henlæggelse under 1. distrikt i september 1953 - steget betydeligt.

Da endvidere tilsvarende stilling ved andre

tjenester er oprykket til 5. lønningsklasse, bør stillingen som trafik kontrollør i 1. distrikt, signal tjenesten, oprykkes til 5. lønningsklasse.

1. distrikt, maskintjenesten (personalekontoret)

Den ledende trafik kontrollør i personalekontoret, 1. distrikt, maskintjenesten, administrerer samtlige personalsager vedrørende en personalestyrke på godt 2 200 mand.

Arbejdet, der stiller betydelige krav i henseende til arbejdsevne, erfaring og selvstændighed, ligger ganske på linie med det, der udføres i de af distrikternes øvrige personalekontorer, i hvilke lederen for år tilbage er placeret i 5. lønningsklasse.

Under hensyn hertil findes det naturligt og rimeligt, at stillingen oprykkes til 5. lønningsklasse.

2. distrikt, maskintjenesten (ekspeditionskontoret).

Lederen af maskintjenestens ekspeditionskontor har - foruden ledelsen af kontoret og det derunder hørende arkiv - sagbehandling.

Overenskomsten vedrørende »Europ«-vogne har medført en væsentlig stigning i antallet af behandlede sager vedrørende vognmateriellet. Til ovennævnte arbejder er i de senere år på grund af det ingeniøruddannede personales optagede af andre arbejder kommet følgende nye arbejder:

Attestation og kontrol med alle regninger, der ikke vedrører el-installation og personalet, de årlige forslag til »Mindre udvidelser og anskaffelser« samt til anskaffelse af værktøj og udarbejdelse af forslag til større anlægsarbejder.

Arbejdets omfang og ansvar berettiger til stillingens oprykning i 5. lønningsklasse.

2. distrikt, maskintjenesten (kørselsfordelingskontoret).

Trafik kontrolløren, der leder kørselsfordelingskontoret, har ansvaret for udarbejdelsen af nye ture ved køreplansskifter, for planer vedrørende høj tidstrafik, skolebørns befordring samt særtogskørsel.

Med de stigende krav til effektivitet og økonomi i forbindelse med udvidelse af området ved overtagelse af privatbaner er kontorets arbejdsmængde steget meget væsentligt, og da det drejer sig om et arbejdsfelt

med forvaltning af en betydelig andel af DSB's kapital, anses stillingens placering i 5. lønningsklasse for rimelig.

2. distrikt, signaltjenesten (ekspeditionskontoret).

Under trafikkontrolløren er henlagt ledelsen af signaltjenestens kontor, ekspedition af personalsager og alle sager henhørende under ordreserie A, regnskabs- og materiale-sager, herunder varebudget m. v., lønningsregnskab, regningsanvisning, telefonsager, normativsager, statusopgørelser m. v.

Nedlæggelsen af 6. signalsektion i 1951 samt de stadigt fremadskridende rationaliseringsbestrebelse inden for signalvæsenet og signaltjenesterne har i tidens løb øget disse arbejder, også hvad angår trafikkontrollørens personlige arbejdsindsats og ansvar.

2. distrikt, trafiktjenesten (turlistekontoret).

Trafikkontrolløren, der er leder af turlistekontoret, 2. distrikt, trafiktjenesten, forestår alt normativmæssigt vedrørende det samlede togpersonale i 2. distrikt (ca. 900 mand) og fører dermed forbundne forhandlinger med togpersonalets hovedorganisationer. Han forestår den daglige tjenestefordeling for ca. 330 mand, ligesom kontoret foretager revision og anvisning af togpersonalets regninger over emolument m. v. Trafikkontrollørens arbejde og ansvar er af betydelig økonomisk rækkevidde.

2. distrikt, trafiktjenesten (togplanskontoret).

Trafikkontrolløren, der er leder af togplanskontoret, 2. distrikt, trafiktjenesten, har fordelingen og rapporteringen m. v. af person-, post- og rejsegodsvogne for hele 2. distrikt. Endvidere udarbejdelsen af togplaner og planer for højtidstrafik m. v., regnskab over postens befordring, traktorregnskab, rangertider m. v. Kontorets arbejde er forøget betydeligt efter overtagelsen af togforstærkningen og skolerejser fra 5. trafiksektion samt efter at kilometerkontrollen med person-, post- og rejsegodsvogne og korrespondancen med fremmede baner vedrørende ekstra vognløb i internationale tog er henlagt til distriktet.

5. trafiksektion, Århus.

Den ældste trafikkontrollør i 5. trafiksektion, Århus, er stedfortræder for en trafikinspektør i 2. lønningsklasse og fungerer

under dennes hyppige fraværelse på inspektionsrejser o. 1. Ved nedlæggelse af 9. trafiksektion, Herning, blev 5. trafiksektions tilsynsområde væsentligt forøget, og souschefen i denne store trafiksektion bør oprykkes til 5. lønningsklasse.

4. trafiksektion, Fredericia.

Nedlægning af 6. trafiksektion samt den stærke rationalisering har medført, at arbejdet ved trafiksektionen er steget meget væsentligt, hvorfor trafikinspektøren må overlade trafikkontrolløren en del af det forekommende arbejde til selvstændig behandling.

Som souschef og stedfortræder for trafikinspektøren i 2. lønningsklasse må stillingen betegnes som velkvalificeret til oprykning.

Københavns Godsbanegård (inspektionskontoret).

Trafikkontrolløren er leder af arbejdet i dette kontor og overvåger, at de forskellige ture udfører det dem pålagte arbejde, at lønningslister, skatteopgørelser m. m. holdes à-jour, således at udbetaling kan ske til de fastsatte tider, og må, for at dette kan ske, selv deltage i dette arbejde.

Han er endvidere afløser for overtrafikkontrolløren og skal i mange tilfælde træffe dispositioner i sager, der kræver øjeblikkelig afgørelse, ligesom sagbehandling, instruktion, arkiv og personaleforhold kræver, at trafikkontrolløren har et nøje kendskab til stationens administration og anlæg.

Københavns Godsbanegård (kommandoposten).

Da arbejdet og ansvaret ved kommandoposten år for år er forøget væsentligt, og da den hurtige og rettidige afvikling af godsbefordringen er af stor betydning for kundebejningen, findes det berettiget at en trafikkontrollørstilling normeres som stationsleder.

Københavns Godsbanegård (leder af lastbiltjenesten).

Trafikkontrolløren forestår selvstændigt den daglige ledelse og tilrettelægning af den meget omfattende lastbilkørsel, der udføres af de ved Københavns Godsbanegård stationerede lastbiler.

Vognparken består af 21 lastbiler, 5 benzintraktorer (mekaniske heste), 12 sættevogne og 10 påhængsvogne.

Chaufforgruppen består af 2 pakhusformænd, 10 overchauffører, 27 stationsbetjente, 5 portører, 1 månedslønnet ekstraarbejder og 2 ugelønnede ekstrachauffører eller i alt 47 mand.

Den stigende centralisering med Københavns Gods banegård som centralstation for såvel afgående som ankommende stykgods fra og til Storkøbenhavn, der allerede har fundet sted, og som vil fortsætte ved yderligere ombygning og modernisering af pakhus U-området, har allerede udvidet lastbilernes arbejdsområde betydeligt, ligesom det kan forudses, at arbejdsområdet stadig vil vokse.

En opnormering af stillingen, der har stor økonomisk betydning for statsbanerne, må derfor anses for at være særdeles velmotiveret.

Københavns Godsbanegård (godsekspeditionen, afd. U).

Trafikkontrolløren ved Københavns Godsbanegård, der er leder af afdeling U, har et sådant ansvar for det daglige arbejdes gennemførelse, at stillingen bør placeres i en højere lønningsklasse.

Hellerup (kommandoposten).

Ældste trafikkontrollør i kommandoposten har tilrettelæggelsen af arbejdet i denne, alt køreplansarbejdet samt sagbehandling, foruden at han indgår i turskiftet som leder.

Kommandoposten er af overordentlig stor betydning for trafikken i bybaneområdet med ekspedition af ca. 700 tog i døgnet, foruden den i de senere år stadig voksende trafik med køreledningstilsynets og andre tekniske tjenesters arbejdstroljer og arbejder i det hele taget.

Stillingen kræver en så betydelig arbejdsindsats, viden og ansvar, at den bør oprykkes til stationsleder.

Odense godsekspedition (lastbiltjenesten).

Trafikkontrolløren har daglig ledelse og tilsyn med de fra godsekspeditionen udgående 16 lastbilruter + 4 reservevogne med 16 faste og 9 reservechauffører. Område for ledelse og tilsyn omfatter faktisk hele statsbaneområdet på Fyn (herunder også den nedlagte Broby banes opland) undtagen Middelfart-Nørre Åby og Svendborg-Vester Åby.

Under lastbillederen hører også 3 tankanlæg for gasolie, lastbilbenzin og afgiftsfri benzin bl. a. til 10 gaffeltrucks.

Endvidere varetages al transportagentvirksomhed for Odense by.

Det er derfor berettiget, at stillingen normeres som stationsleder.

Århus H. (fragtgodsekspeditionen).

Trafikkontrolløren, der på Århus H. fragtgodsekspedition er godsekspeditørens stedfortræder, har tilrettelæggelse af og tilsyn med plads- og pakhuspersonalets arbejde, herunder ekspedition af alle sager vedrørende godsuoverensstemmelser, erstatningskrav m. v. Endvidere udfører han et stort og økonomisk betydningsfuldt arbejde med tilsyn med 8 lastbilruter og 1 lokalbilrute, såvel med kørslen som med bilernes stand.

Århus H. (tjenestefordeler).

Trafikkontrolløren, der er tjenestefordeler for Århus H. station, har tilrettelæggelsen af tjenesteture og opstilling af månedlige turlister for et personale på 250. Han besætter daglig ca. 50-60 tjenesteture for pladspersonalet under sygdom, ferie m. v., udfærdiger lønningslister m. v. for ca. 125 mand og opgiver til skattemyndighederne for ca. 800 mand samt har alt arbejdet vedrørende beregning af natpenge, rangertillæg, feriepenge, pengehjælp, udlevering af uniformsgenstande m. v., udstedelse af fripas o. s. v. for det store personale.

Arbejdets art og omfang berettiger stillingen til oprykning.

Fredericia (gammel station og havn).

Trafikkontrolløren ved vognkontrollen, Fredericia, der leder arbejdet på gamle station, skinnesvejseanlægget og havnene, fordelt over en strækning på ca. 2½ km. og samlet sporelængde på ca. 40 km, er statsbanernes repræsentant over for kunderne i alle spørgsmål vedrørende vognbevægelse til Fredericia by og havnene med mange store virksomheder. Stillingen er absolut selvstændig og dispositioner vedrørende god vognudnyttelse, rangerkraftens forsvarlige udnyttelse og de gode og store kunders betjening er af så afgørende betydning for statsbanernes økonomi, at stillingen bør normeres som stationsleder.

Padborg (vognkontrol).

Trafikkontrolløren udfører foruden arbejdet med den lokale vognbevægelse, desuden et betydeligt arbejde for trafikkontoret, idet vognkontrollen skal føre en nøjagtig bogføring med alt løst materiel m. m. til og fra udlandet.

Endvidere foretages daglig afkonferering med DB over transiterende gods- og personvogne.

Under normale forhold er antallet af transiterende vogne ca. 500 i døgnet, i de sidste måneder ca. 900 (roetransporter). Over de transiterende vogne udfærdiges overgangskort for hver enkelt vogn.

I betragtning af den forøgede betydning der må tillægges vognkontrollen på en grænsestation, bør stillingen normeres som stationsleder.

Hellerup (billetkontor).

Lederen har ansvaret for hele stationens pengeomsætning, regnskabsvæsen og sagbehandling af ekspeditionsmaessig art, samt tilrettelægning af og tilsyn med det daglige arbejde..

Kontorets beliggenhed på det elektrificerede område har, efter at pladsbilletter til lyntogene m. v. samt reservering af plads til biler på overfarterne nu også kan bestilles i Hellerup, fået det i forvejen - særlig om sommeren - forcerede arbejdstempo stærkt forøget, og med det krav, der i dag stilles om service i form af oplysning og betjening af publikum kræves der af lederen megen smidighed og en stor arbejdsindsats.

Lyngby (billetkontor).

Det stadig stigende arbejde, der er pålagt lederen af billetkontoret, berettiger til oprykning i 5. lønningsklasse.

Korsør (billetkontor).

Arbejdet i billetkontoret, Korsør, er i meget stærk fremgang på alle områder som følge af den stadig stigende biloverførsel. Kontorets indtægt for solgte billetter, abonnementskort og rejsegods udgjorde i 1955-56 ca. $12\frac{1}{2}$ mill. kr. Under kontoret er endvidere henlagt rejsebureauarbejdet, bilpakkeekspedition, oplysningsarbejdet m. m. samt udbetaling af emolumenter, regninger m. v. og endelig færgestation Halskov.

Nyborg (billetkontor).

Trafikkontrolløren i billetkontoret, Nyborg H., er ansvarlig leder af stationens kassevæsen og regnskab, der foruden billetkontoret på Nyborg H. omfatter billetkontorerne på Knudshoved og i Nyborg færgehavn samt 16 til 18 ambulante salg ved bilparkeringspladsen. Under kontoret er endvidere henlagt rejsebureauarbejdet, oplysningstjeneste, pladsbestilling, ekspedition af ekspres- og ilgodsforsendelser m. v. samt udbetaling af emolumenter, regninger, månedsløn m. m. Indtægten af solgte billetter, abonnementskort og rejsegods udgjorde i 1955-56 ca. 11 mill. kr. Som følge af den stadig stigende biltrafik er arbejdet i stærk fremgang.

Randers (billetkontor).

Det stadig stigende arbejde, der er pålagt lederen af billetkontoret, berettiger til oprykning i 5. lønningsklasse.

Kolding (billetkontor).

Efter endt ombygning af Kolding station blev arbejdet i billetkontoret, herunder oplysningstjenesten og rejsegodsekspeditionen, udskilt som et særligt arbejdsområde med trafikkontrolløren som leder for 7 kontorister og 3 stationsbetjente. Det arbejde og pengeansvar, der er pålagt lederen, samt stillingens betydning med stationens placering i det gamle grænseland med de mange rutebilforbindelser, der danner føderør for nord- og sydgående jernbaneforbindelser, bør berettige, at stillingen oprykkes til billetkasserer.

6. lønningsklasse.

I lighed med gældende arbejdsvilkår for øvrige af statsbanernes lederposter har også *stationsforstanderne* i de senere år været underkastet stigende krav til arbejdsledelse og tilsyn.

Anstrengelserne med at forbedre statsbanernes økonomi har på mange måder medført en intensivering af arbejdet på stationerne bl. a. med hensyn til den lokale akkvisition.

Det samme er tilfældet for *godsekspeditorerne*, som selvstændigt leder akkvisitionsarbejdet vedrørende godsbefordringen. Dette nye og vigtige felt er en mærkbar forøgelse af arbejdsopgaverne, der i forvejen er større end nogensinde tidligere.

For såvel stationsforstandere som gods-ekspeditører gælder, at 7. lønningsklasse må afskaffes som cheflønningsklasse, og at der med henvisning til betænkningen fra klassifikationsudvalget af 1956 sker oprykning af et større antal ekspeditionssteder.

82 overtrafikassistenter til trafikkontrollører, 6 i generaldirektoratet.'

En overtrafikassistent i *kontrollkontoret* varetager bl. a. revision af fragt fra det sydlige udland, adskillige tusinde sendinger pr. måned, påkrav over for fremmede baner for gebyrer, der tilfalder DSB for viderebenyttelse af presseninger og beholdere, og revision og afregning af tilsvarende modkrav fra fremmede baner.

Disse arbejder medfører en omfattende udstedelse af revisionsbemærkninger samt korrespondance med udenlandske baner på tysk og fransk. De senere år ligger antallet af udstedte bemærkninger mellem 2 500 og 3 000 årlig.

En overtrafikassistent leder i *statistik- og økonomikontoret* den pr. 1. april 1955 nyoprettede gruppe for godsstatistik, hvor der som led i rationaliseringen er sket flere omlægninger til hulkort. Arbejdet er selvstændigt og krævende og berettiger til en oprykning.

I *1. banekontor* forestår 2 overtrafikassistenter optælling af materialer og lagerrevision og tilsynet med materialernes opbevaring og tilstand samt beholdningernes størrelse. Arbejdet omfatter samtlige hovedlagre og lagre ved baneafdelingen, signalvæsenet, bane-tjenesterne og signaltjenesterne. Med den gennem årene skete tekniske udvikling har kravene til de pågældendes kendskab til materialer og regnskabsvæsen været stadig stigende, hvorfor det må være berettiget, at ældste overtrafikassistent (leder) oprykkes.

I *sporkontoret* forestår en overtrafikassistent de forskellige ekspeditioner, varerekvitioner såvel til handelsafdelingen som til firmaer, fører varekartotek, skinnebrudsstatistik, protokol over svejsninger, sagbehandling m. m. Arbejdet har tidligere været udført af ingeniører.

I *bogholder- og kassererkontoret* er en overtrafikassistent leder af lønberegningen og -anvisningen for alt personale (tjenestemænd,

aspiranter, månedslønnede ekstraarbejdere og chauffører, regulativ- og overenskomstlønnet personale m. v.) i generaldirektoratet, 1. distrikt og udlandet.

Stillingen kræver indgående kendskab til nuværende og tidligere lønningslove m. m. samt til en mængde i tidens løb givne retningslinjer og afgørelser bl. a. fra finansministeriet.

Endvidere er en overtrafikassistent i *samme* kontor leder af et arbejdsområde i hovedbogholderiet omfattende:

Maskinbogføring på 7 bogholderimaskiner (dual-bogføring). Prægning og trykning af citografplader til kontoangivelse på de enkelte kort i bogføringskartotekerne. Månedlig sammenstilling af de ca. 3 400 kontokort (underkonti) til finanslovskonti. Føring af statsbanernes journal, hovedbog og råbalance. Afregning af beløb gennem Danmarks Nationalbank og gennem finanshovedbogholderiet. Opstilling af og kontrol med betaling af hoved afregninger i forbindelse med indenlandske privatbaner m. fl. Rescontroføring af »fremmedarbejder« omfattende ca. 2 000 kontohavere. I øvrigt gennemgang og tilrettelægning af alt ankomende bogføringsmateriale til registrering på kontokortene.

3 ved 1. distrikt.

En overtrafikassistent i distriktets *køreplanskontor* varetager følgende:

- 1) Fribefordring af institutioner under arbejds- og socialministeriet.
- 2) Fribefordring i henhold til undervisningsministeriets bekendtgørelse herom - skolers frirejser, ferierejser (kollektive og individuelle) - herunder københavnske skolebørns ferierejser, trykning og fordeling af feriebilletter m. v.

Siden 1953 har en ikke uvæsentlig udvidelse af de nævnte 2 sagområder fundet sted. Ekspedition af selskabsrejser, pladsreservering, udstedelse af perronkort. Cirkulære og pressemeddelelse m. m. i forbindelse med højtidstrafik. Deltager i kontorets sagbehandling i øvrigt.

Med den stærkt udvidede køreplan - især for udlandstogenes og S-toggangens vedkommende - er de dispositioner, der skal træffes i togvagterne i *togkontoret*, af en sådan art, at den ældste af de som togvagt tjenestegørende overtrafikassistenter bør oprykkes til 6. lønningsklasse.

Fremmedarbejds- og anvisningskontoret under *regnskabsføreren* ledes af en overtrafikassistent, som bistået af 1 overtrafikassistent og 3 kontorister varetager følgende: Regnskabs- og regningsudstedelse for distriktets fremmedarbejder (andrager ca. 2 mill. kr.), anlæg og vedligeholdelse af sidespor, erstatningskrav, varmeregninger og diverse udgifter, maskinbogføringen over distriktets udgifter, anvisning af mange tusinde regninger hver måned og udfærdigelse af diverse månedsvise og årlige regnskabsmæssige opgørelser vedrørende statsregnskabet, finanslov og statusopgørelser, rentabilitetsberegninger, statistiske arbejder m. v. Kontoret indgår som et samlet led i distriktets forskellige tjenesters regnskabsmæssige forhold, hvilket medfører et stort antal forespørgsler og drøftelser, hvis behandling kræver vidtgående kendskab til tjenestens afvigende kontormæssige og arbejdsmæssige organisation.

2 ved 2. distrikt.

I *trafiktjenestens togkontor* forestår en overtrankassistent arbejdet vedrørende befordring af københavnske feriebørn, syd-slesvigske feriebørn, 1-dags skoleudflugter, skoleidrætsstævner, spejderlejre, feriekolonier, ballastkørsel, internationale særtog og køretøjer på egne hjul, hvilke befordringer i 1956 har nødvendiggjort opstilling af ca. 60 befodringsplaner og ca. 600 særtogsplaner samt udsendelse af ca. 200 særtogsanmeldelser. Af skolebilletter udsendes ca. 95 000 stk. årlig. Endvidere tog- og køreplansar be j de samt arbejde med stationernes togtidstavler m. v. Arbejdets karakter berettiger til oprykning.

En overtrafikassistent i *trafiktjenestens stationskontor*, er stedfortræder for trafikinspektøren og behandler sager vedrørende påkørsler af biler og andre køretøjer med heraf følgende retssager og retsmøder, lastbilkørslen, bompåkørsler, tilskadekomst af rejsende og andre ikke-ansatte, ledbevogtningsforømmelser, rangeruheld, stødmålere i inden- og udenlandsk trafik, kontraktforhold, by- og boligtelefoner o. m. m.

3 ved sektionerne.

Overtrafikassistenten, der i *4. trafiksektion* varetager togpersonalets tjenstfordeling, udarbejder ved køreplansskifte forslag til nye turlister for sektionens samlede togpersonale,

i alt 368 mand fordelt på 11 depoter, deltager i forhandling med personalet og færdigbehandler turlisterne. Udsætter daglig de på grund af ferie, sygdom m. v. ledigblevne ture, samt udsætter ture til højtids- og ferietrafik. I betragtning af det ansvar og den økonomiske betydning, der er knyttet til tjenstfordelerens arbejdsområde, bør stillingen oprykkes i 6. lønningsklasse.

5. banesektion, Slagelse og 15. banesektion, Åbenrå.

Administrationen af det under ovennævnte banesektioner henlagte store personale med herunder hørende lønningsregnskab, boligsager m, m. samt inventar- og lagerregnskab, rekvisition af spormateriel m. m. er af et sådant omfang, at overtrafikassistenterne ved disse kontorer bør oprykkes til 6. lønningsklasse, også under hensyn til, at de under sektionsingeniørens hyppige fravær på tjenesterejser på egen hånd må træffe afgørelser.

26 ved stationsbestyrelse.

Under *Århus H.* station med underliggende afdelinger findes til fridagsafløsning på 12 tjenesteture i 6. og højere lønningsklasser kun 1 trafikkontrollør. En overtrafikassistent bør derfor opnormeres til trafikkontrollør (fridagsafløser).

På *Eshbjerg* station findes stationsbestyrer-tjenesten døgnet rundt så krævende, at der til denne tjeneste i lighed med, hvad tilfældet er på andre 2. og 3. lønningsklasse stationer, bør normeres 3 trafikkontrollører i stedet for 2.

På *Kolding* station bør overtrafikassistenten, der er normeret til fridagsafløsning for 6 tjenesteture i 6. og højere lønningsklasse, normeres som trafikkontrollør.

På *Glostrup* station går 1 trafikkontrollør og 2 overtrafikassistenter på turskifte ved stationsbestyrelse og kommandopost. De to overtrafikassistenter bør under hensyn hertil og til arbejdets art og ansvar i øvrigt opnormeres til 6. lønningsklasse.

På *Hedehusene* station bør 2 overtrafikassistentstillinger normeres som trafikkontrollører i betragtning af det betydelige ansvar, der både sikkerhedsmæssigt og kasse-mæssigt påhviler dem, idet de dels bestrider stationsbestyrertjenesten på den stærkt trafikerede station i tidsrummet fra kl. 19-7 og dels har ansvaret for stationens kasseomsætning,

På *Hillerød* station har stationsbestyrer-tjenesten i tiden 22-6 hidtil været bestridt af en overtrafikassistent. I betragtning af at kommandoposten samtidig betjenes og at det meste af godstrafik og oprangering foregår i dette tidsrum, bør stillingen oprykkes til trafikkontroller.

På *Hobro, Lyngby, Ringsted, Skanderborg, Skjern, Svendborg, Tinglev, Vanløse og Vojens* stationer er trafikken og arbejdet af et sådant omfang, at der bør normeres en trafikkontrollør mere til stationsbestyrertjeneste ved disse 4. lønningsklasse stationer.

På *Lunderskov* station går en overtrafikassistent i fast tur ved stationsbestyrelsen, hvilket arbejde på en knudestation som *Lunderskov*, beliggende på en stærkt trafikeret strækning, er så ansvarsfuldt, at stillingen bør normeres som trafikkontrollør.

På *Allerød, Brønderslev, Farum, Fredensborg, Gråsten, Ikast, Ribe* og *Snekkersten* stationer er arbejdet så ansvarsfuldt og af en sådan betydning, at souschefen på disse stationer bør være trafikkontrollør.

3 ved godsekspeditioner.

På *Københavns Godsbanegård (afd. U)* er en overtrafikassistent leder af udenlandsk ekspedition. Antallet af fragtbreve til udlandet udviser betydelig stigning og udgjorde i 1956 ca. 27 000 plus ca. 6 700 for vognladninger. Hertil kommer ca. 1 500 frankaturnotaer, ca. 3 600 efterkrav og ca. 7 000 nr. i frankobog pr. år. Under lederen af ekspeditionen er endvidere henlagt ekspedition af publikum, månedsregnskab, besvarelse af sager, regnskabsbemærkninger m. v. og som nyt arbejde udfærdigelse af læsselister til Flensburg og Hålsingborg F.

På *Københavns Godsbanegård* er en overtrafikassistent ansvarlig for den daglige opgørelse, der danner grundlag for udfærdigelse af kasseekstrakten, og foretager den daglige afregning med Dragerforeningen, vognmanden, ekspedition U, kassen samt fragtafviklingskonti og holder kontrol med hvilke fragtbreve og andre regnskabsbeløb, der tilgår eller fragår disse instanser, samt godsekspeditionens restante med af- og tilgang.

Arbejdets omfang og ansvar er blevet stærkt forøget.

En overtrafikassistent på *Hellerup godsekspedition*, der fungerer som godsekspeditionens stedfortræder, har kassevagt og fragt-

brevekspedition og varetager derudover alt vognkontrollarbejde, der er henlagt til godsekspeditionen. For 1956/57 andrager vogn-tallet 8 200 ankomne og 8 170 afgående godsvogne foruden ca. 1 300 ank. og afg. læssede transportbeholdere. Arbejdet må anses for så betydningsfuldt, at stillingen bør normeres som trafikkontrollør.

8 ved billetkontorer.

Lederne af billetkontorerne på *Nørrebro, Charlottenlund, Klampenborg og Frederiksberg* har et så stort og mangeartet arbejde samt pengeansvar i forbindelse med akkvisitionsarbejde for forøget persontrafik, at stillingerne bør oprykkes i 6. lønningsklasse.

På *Gentofte* station har lederen af billetkontor og godsekspedition et lignende omfattende ansvarsfuldt kvalificeret arbejde, der berettiger til oprykning.

Haderslev bystation, der er selvstændig regnskabsførende, har et betydeligt lokalt billetsalg og billet- og rejsegodsekspedition til tyske og nordiske stationer samt en anelig rejsebureauvirksomhed. Endvidere foregår der en udstrakt oplysningstjeneste og ekspedition af pladsbilletter, rejsegods og bane-pakker samt afregning med chauffører. Overtrafikassistenten, der har den daglige ledelse af stationen, bør derfor placeres i 6. lønningsklasse.

Lederne af billetkontorerne på *Herning og Struer* har et så stort og mangeartet arbejde samt pengeansvar i forbindelse med akkvisitionsarbejde for forøget persontrafik, at stillingerne bør oprykkes i 6. lønningsklasse.

1 ved rejsegodsekspedition.

Kiosk D for afgående rejsegods på *Københavns hovedbanegård* har en årlig omsætning på ca. 640 000 kr. med antal ekspederede stykker til indland ca. 89 000 og til udland ca. 18 000. Lederen af kiosken, der også foretager den daglige opgørelse, har et så kvalificeret arbejde, at stillingen bør oprykkes.

2 ved vognkontrol.

På *Svendborg* station har en overtrafikassistent tilsynet med al godsvognstrafik på stationens område, herunder sidespor, havn og maskindepot. Han foretager alt skriftligt vognbevægelsen vedrørende, herunder vognregnskab med de sydfynske dampskibsselskaber. Endvidere har han tilsyn med og rekvisition af brændsel til såvel stations- som topopvarmning.

Arbejdet med den daglige kontakt med de mange forsendere af vognladningsgods har stor betydning for trafikerhvervelsen og er så selvstændig og krævende, at stillingen bør oprykkes.

På *Odense* station er en overtrafikassistent leder af vognkontrol og rangering på Odense havn med tilhørende sidespor, sørger for ankomne vogne rigtige placering på det store havneområde og underretter modtagerne. Fordeler bestilte godsvogne på området. Der udveksles i alt ca. 18 000 læssede godsvogne årligt fra og til havneområdet.

Det krævende og selvstændige arbejde, der udføres af lederen, er også i henseende til trafikerhvervelse af så stor økonomisk betydning, at stillingen bør oprykkes.

5 ved telegrafkontorer.

Fjernskrivercentralen på *Københavns hovedbanegård* ledes af 2 overtrafikassistenter. Centralen med 22 ekspedienter dækker hele landet for så vidt angår pladsbestillinger for overførsel af biler på færgerne og til linyogene.

Ledernes arbejde er så kvalificeret og ansvarsfuldt, at stillingerne bør normeres som trafikkontrollører.

Som leder af telegrafkontoret, *Århus H.*, er beskæftiget 1 trafikkontrollør og 2 overtrafikassistenter, der alle går i turskifte. Arbejdets art og stillingens betydning - ikke mindst udadtil uden for stationsforstanderens og overtrafikkontrollørens tjenestetid - har foranlediget oprykning af en overtrafikassistent til trafikkontrollør. Da arbejdet er ens for de 3 ledere, bør der på denne arbejdsplads oprykkes yderligere 2 overtrafikassistenter til trafikkontrollører.

Lederen af telegrafkontoret, *Fredericia*, har det sikkerhedsmæssige ansvar for alle telegrammer vedrørende toggangen og for rettidig afsendelse og fordeling af alle telegrammer til bane-, maskin- og trafiksektion og til stationens spredte arbejdsområder. Ældste overtrafikassistent har foruden særlige arbejder arbejdsfordeling for telegrafkontorets personale.

4 ved havnetjeneste.

Overtrafikassistenten ved havneekspeditionen *Århus H.* er stationslederens stedfortræder ved en ekspedition med et personale på ca. 30 mand, 3 rangermaskiner og 32 km havnespor.

Hans arbejde består i kasse-vagt, udenlandsk ekspedition, sagbehandling og regnskab, oplysningstjeneste og kontorarbejde, samt vognkontrol uden for stationslederens tjeneste og i hans tjenstlige fravær på havnen, idet den manuelle vognkontrol på havnen og østbanegården bestrides af en hjælpearbejder.

Vognudvekslingen er sidste år steget 16 pct. og andrager nu ca. 70 000 årlig med stigende tendens.

Da en væsentlig del af landbrugseksporten og kulimporten nu foregår over Århus havn, er ekspeditionens arbejde steget stærkt i de senere år med deraf følgende forøget pengeansvar. Kasseomsætningen er sidste år steget 38 pct. og andrager nu ca. 7 mill. kr. årlig, ligeledes med stigende tendens.

Udover stationslederen er overtrafikassistenten eneste eksaminerede ekspedient, og den nære kontakt med statsbanernes store - men ret krævende kunder, (eksportører og importører) - gør det naturligt, at stillingen normeres som trafikkontrollør.

Overtrafikassistenten på *Københavns Frihavnsstation*, der er selvstændigt regnskabsførende ekspeditionssted under Østerport station, er stationslederens stedfortræder. Ekspeditionsstedet har en årlig indtægt på 3,1 mill. kr. og udveksler ca. 16 000 ank. og afg. læssede godsvogne, foruden ca. 62 000 transiterende vogne.

Som, overgangsstation til udland, som modtagelses- og afsendelsesstation for DSB's største kunde (K.F.A.) på grundlag af overenskomst om særlig regnskabsordning og vognkontrol og med en kundekreds, der fortrinsvis består af firmaer, der afsender og modtager meget forskelligartet gods til og fra ind- og udland, og hvorom mange spørgsmål kan opstå, såsom valg af vogntype, profilgodslæssets afstivning og godsbeskadigelse, må det anses for rimeligt, at en overtrafikassistentstilling oprykkes til trafikkontrollørstilling.

De to overtrafikassistenter, der er ledere på de nyetablerede ekspeditionssteder i autofærgenhavnene *Halsskov* og *Knudshoved* under Korsør og Nyborg H stationer udfører et særdeles krævende og ansvarsfuldt kvalificeret arbejde med ledelse af trafikens afvikling, tilsyn med afregning fra billetkontrol og ekspeditionskontor til billetkontorerne på stationerne, tilrettelægning af

personalets tjeneste i Halsskov varierende fra 12-32 mand og i Knudshoved af omtrent lignende antal.

På grund af afstanden fra stationerne må lederne i vidt omfang disponere under eget ansvar.

Under hensyn til den nære daglige kontakt med de overfartssogende kunder må stilles sa store krav til ledernes kvalifikationer, at disse bor normeres i 6. lønningsklasse.

1 ved oplysningskontor.

Det særlige selvstændige kontor for *Københavns Hovedbanegård*, abonnementskortudstedelse samt oplysningskontor (information) ledes af en trafikkontrollør, der går på turskifte med en trafikassistent.

Under hensyn til kontorets ret udstrakte publikumsservice i overvejende grad til internationale rejsende, må de krav, der stilles til lederne, berettigede til, at kontoret normeres med yderligere en trafikkontrollør.

1 ved stationskontor.

En overtrafikassistent på stationskontoret, *Odense*, der bl. a. har ansvaret for journal over stationens ind- og udgående korrespondance, for udbetaling af lønning og emolumenter til alt lost antaget personale på såvel *Odense* station som godsekspedition - ca. 3 mill. kr. årligt, for opgørelse til ligningsmyndighederne, for fripasudstedelse, for arbejdsoversigter, for uniformsudlevering, for fundne sager og for arkiv, udfører et så selvstændigt og kvalificeret arbejde, at stillingen bor oprykkes.

1 ved inspektionskontor.

I *inspektionskontoret*, *Østerport*, anvises lønninger til hele stationens personale samt personalet i *Frihavnen* og *Helgoland* maskindepot i alt ca. 325 mand med et beløb på ca. 4 mill. kr., udfærdiger lønningslister til ekstraarbejdere, beregner feriepenge, udbetaler emolumenter m. v., ligesom der modtages indbetalinger fra erhvervsvirksomheder m. fl., udstedes fripas og foretages mange andre forretninger. Arbejdet er af et sådant omfang, at overtrafikassistenten, der er leder af kontoret bor oprykkes til trafikkontrollør.

15 ved kommandoposter.

Overtrafikassistenterne, der er ledere af kommandoposterne, *Københavns Hovedbanegård*, har opsynet med og ledelsen af stationens 9 poster med et personale på 32

overportører og 13 stationsbetjente, hvilket i forbindelse med den stærkt forøgede toggang på *Hovedbanegårdens* begrænsede område har medført betydelige forøgede dispositionsansvar, ligesom den daglige op- og nedformering af såvel internationale som lokale togstammer med hyppige ændringer kræver lederens indgriben og afgørelse. De to ældste overtrafikassistenter bør under hensyn hertil være trafikkontrollører.

Overtrafikassistenten i kommandoposten på *Valby* station går i turskifte med 2 trafikkontrollører. Da kommandoposten har døgn-tjeneste og ansvaret er ens på alle ture, bør stillingen oprykkes.

Overtrafikassistenten i *Klampenborg*, der udfører tjeneste i kommandoposten. I betragtning af stationens trafikale betydning som endestation i nærtrafikken, bør stillingen, der udfører kommandoposttjenesten på skift med stationsforstander og trafikkontrollør, oprykkes i 6. lønningsklasse.

Som et af de vigtigste knudepunkter i den københavnske nærtrafik - med daglig ekspedition af ca. 700 tog, har lederen af *Hellerup* kommandopost, der tillige er stationens telegrafkontor, et meget betydeligt ansvar og arbejde, idet alle dispositioner vedrørende toggangen, signalgivning, rangering, kørsel med motortrøjer m. v., påhviler denne.

Navnlig under uregelmæssigheder kræves der af lederen her en indsats, som er udover det sædvanlige i en kommandopost.

De 2 af 3 lederture er besat med trafikkontrollører, og det vil være rimeligt, at den tredje ledertur også normeres med trafikkontrollør.

I kommandoposten, *Østerport*, gar 2 overtrafikassistenter i turskifte med en trafikkontrollør. Kommandoposten betjener daglig ca. 630 plantog foruden et stærkt varierende antal særtog, ved ferietrafik o. lign., hvor stationen er oprangeringsstation for *Københavns Hovedbanegård*, helt op til ca. 80 særtog om dagen.

Kommandoposten er tillige stationens telegraf kontor. Stillingerne som fungerende stationsbestyrer på perronen er nedlagt, og hele ansvaret for toggangens afvikling henlagt til lederen af kommandoposten, ligesom betjening af højttaleranlægget er henlagt dertil.

Efter ibrugtagning af det nye sikringsanlæg

i Odense er arbejdet for de 3 overtrafikassistenter, der er tjenstgørende i kommandoposten og som går i turskifte, blevet meget ansvarfuldt og krævende. Den ældste overtrafikassistent bør være trafikkontrollør.

I kommandoposten, *Ålborg*, går 2 overtrafikassistenter i turskifte med en trafikkontrollør. 2 signalhuse er underlagt kommandoposten, og det påhviler denne at holde kontrol med såvel tog- som rangerlokomotivernes kørsel til og fra mas kindepotet, ligesom al rangering i stationens nordende, herunder til og fra depotspor for personvogne dirigeres herfra. Af- og tilbagemelding af tog samt betjening af linjeblokken sker ligeledes fra kommandoposten.

I kommandoposten, *Fredericia*, går 2 overtrafikassistenter i turskifte med en trafikkontrollør. Dispositionerne vedrørende signalgivning og afvikling af rangeringen, der i meget stort omfang afvikles i og over togvejene, samt en forsvarlig og økonomisk udnyttelse af stationens rangerlokomotiver lægger fuldt beslag på lederens opmærksomhed på hele vagten. Stillingerne er meget krævende og ansvarfulde.

I kommandoposten, *Esbjerg*, går 2 overtrafikassistenter i turskifte med en trafikkontrollør. De pågældende arbejder alene og det meste af døgnet under stærkt pres, ligesom de særlige rangerforhold gør arbejdet yderligere kompliceret.

I kommandoposten, *Struer*, der betjenes af 3 overtrafikassistenter, hvilke stillinger alle er meget krævende og ansvarfulde, bør den ene overtrafikassistentstilling normeres i 6. lønningssklasse, som leder af posten.

1 ved rejsebureau. Kolding.

Rejsebureauet har kontor i byen uden forbindelse med stationen. Bureauet er selvstændigt regnskabsfor ende, og arbejdet er så krævende og af så stor betydning for statsbanernes økonomi, at stillingen bør placeres i 6. lønningssklasse.

/ den foreslåede lønramme begyndende med den nuværende 7. lkl. slutløn til og med 6. lkl. slutløn, ønskes følgende nynormeringer,

1 styrmand, København (Havnegade)-Malmø-overfarten.

Det i 1955 anskaffede danske skib m/s »Absalon« bemandes efter sit passagerantal (1 200) med 2 styrmand mod kun een i hver

af skibene »Sverige« og »Set. Ibb«. Som 2. styrmand i »Absalon« har hidtil været benyttet ekstra-styrmand, og det er denne stilling, som man finder det rimeligt at få normeret med en fast styrmand (aspirant).

1 værkfører ved centralværkstedet, Århus (motorværkstedet).

På grund af den betydelige udvidelse af motordriften og motormateriellet, har værkstedet fået en større tilgang af motorvognsreparationer, og dette har givet anledning til, at værkstedet i det sidste års tid har haft en reserveværkfører i fast tjeneste. Man skal af nævnte grunde foreslå en ny værkførerstilling normeret.

1 værkfører ved centralværkstedet, København (træværkstedet).

Når man tillader sig at foreslå en ny stilling ved træværkstedet er det med den begrundelse, at den værkfører, der nu foretager besigtigelse af træleverancer og desuden har tilsyn med arbejdet på værkstedets trælager, samt tilsyn med træets stabling og behandling, helt burde overgå til tjeneste på trælageret, således at værkføreren også får den arbejdsområde ledelse af trælagerets personale fra arbejdstidens begyndelse til dens afslutning, og dermed også den daglige kontrol med ind- og udlevering af træ..

Trælageret, der leverer såvel ru som delvis forarbejdet træ til træværkstederne, København, Århus og Nyborg samt til mange vognopsyn og overbanemestre, har en lagerværdi af ca. 3 mill. kr., hvorfor man finder det naturligt og ønskeligt at værkførerstillingen normeres.

1 tavlemester ved Enghave omformerstation.

Under henvisning til udvidelsen af omformerstationernes antal siden 1953, og den kommende udvidelse af den elektriske nærtrafik, hvorved tavlemestrenes arbejde og område er steget i omfang, således at man nu i udstrakt grad må anvende reserve-tavlemester, anser man den foreslåede nynormering for fuldt berettiget.

1 vognmester ved Helsingør station.

Helsingør station er den eneste overgangsstation i Danmark (udenlandsk transit), hvor der ikke er stationeret en fast vognmester. Mere end 50 000 godsvogne og 6 000 person- og rejsegodsvogne passerer stationen i hver retning pr. år.

Dette betydelige vognantal medfører, at et større antal bremseprøver og vognreparationer udføres af det ved stationen værende vognopsyn. Man skal endvidere anføre, at distriktet i den udstrækning, det af afløsningshensyn er muligt, beskæftiger en reservevognmester ved Helsingør.

Ved normering af den foreslåede vognmesterstilling, kunne denne aflaste vognmesteren på Østerport, ved f. eks. at rejsestrækningen Helsingør-Rungsted Kyst, Snekersten-Hillerød underlægges Helsingør vognopsyn.

Med henvisning til foranstående skal man foreslå en ny vognmesterstilling ved Helsingør station.

Til en ny højere lønningsklasse.

48 kontorassistenter af 1. grad til kontorfuldmægtige. 27 ved kontorerne under generaldirektoratet.

Generaldirektørens forværelse. 1 kontorassistent af 1. grad udfører sekretærarbejde i generaldirektørens forværelse. Korrespondance (tysk, engelsk, fransk).

Regnskab og bogføring vedrørende generaldirektørens repræsentationer. I øvrigt alt forefaldende arbejde i et forværelse.

Baneafdelingen (biblioteket). Arbejdet i biblioteket består foruden af det daglige arbejde med udlån og katalogisering, endvidere af gennemlæsning af ca. 100 årlige tidsskrifter, gennemsyn af bøger, samt bedømmelse af en bogs egnethed til anskaffelse, indkøb, indbinding m. m. Biblioteket sender på eget initiativ den litteratur, der skønnes at have interesse for de pågældende afdelinger, til gennemsyn i disse.

Det bemærkes, at biblioteket er optaget i den kgl. accessionsfortegnelse, hvilket er ensbetydende med, at biblioteket har pligt til opgivelse til det kgl. bibliotek af den indgæede udenlandske litteratur, samt at offentligheden har adgang til udlån af bøger fra statsbanernes bibliotek.

Et nært samarbejde er ligeledes knyttet til statens bibliotekstilsyn, der formidler udlån til provinsens talrige biblioteker. Kontorassistenten har gennemgået en delvis uddannelse på statens biblioteksskole, gennemgået kursus for bibliotekarer på statens grafiske højskole, samt foretaget studierejser i Bern, Paris, Utrecht samt i Norge.

Handelsafdelingen. En kontorassistent af 1. grad forestår indkøb af kontormaskiner til alle statsinstitutioner i Danmark. Korrespondance med ministerierne angående indkøbene. Arkivarbejde og prislister for indkøb sorterer under kontorassistentens arbejde.

Personaleafdelingen (3).

U.I.C.-kontoret. 1 kontorassistent af 1. grad er beskæftiget med U.I.C.-sager. Al korrespondance foregår på fransk. Der er ca. 2 700-3 000 ekspeditioner pr. år. Et grundigt kendskab til fransk nødvendigt, ligesom arkivering og journalisering skal være meget omhyggelig, da de forskellige internationale organisationer behandler de samme spørgsmål (ca. 600).

Personalkontoret. Leder en skrivestue med 10 damer. Skrivestue for personaleafdelingen, trafikafdelingen, tarif- og regnskabsafdelingen.

De forskellige afdelinger fører en stor korrespondance med udlandet, der gør det nødvendigt, at kontorassistenten har godt kendskab til tysk, engelsk og fransk, der skrives daglig.

Personalkontoret. En kontorassistent af 1. grad udfører bl. a. følgende arbejder: Ekspedition af jubilæumssager for alle kategorier, normativsager for administrationen, m. v. Deltager i øvrigt i ekspedition af en stor del af de mange forskellige sager, der forekommer i ekspeditionskontoret.

Under hensyn til beskaffenheden og omfanget af den pågældendes arbejde må en oprykning anses for ønskelig.

Trafikkontoret. Leder af trafikafdelingens arkiv. Stillingen tidligere normeret med en trafikkontrollør.

Rutebilvæsenet. En kontorassistent af 1. grad er beskæftiget i rutebil væsenets regnskabskontor, der tillige er regnskabskontor for trafikkontoret. Er stedfortræder for regnskabskontorets leder (overtrafikkontrollør) og leder af kontoret (1 kontorassistent af 2. grad, 2 kontorister og 1 kontorfunktionær) i spørgsmål, som ikke kræver overtrafikkontrollørens medvirken. Stillingen har indtil januar 1955 været besat med en overtrafikassistent.

Tarifkontor et. Ekspedition af sager vedrørende godtgørelsesspørgsmål og rejsegodsfragt i forbindelse med det sydlige udland.

Fører korrespondance på 3 hovedsprog med fremmede baner. Opgørelse til kontrolkontoret over beløb, som skal inddrages hos fremmede baner.

Statistik- og økonomikontoret (3).

En kontorassistent af 1. grad udarbejder »Månedstatistik til tjenestebrug«, 39 sider med tabeller + 13 sider grafiske planer. Deltager i udarbejdelsen af årsberetningen og giver oplysninger af statistisk art.

En kontorassistent af 1. grad samler materiale vedrørende solgte billetter og kort til månedsstatistikken.

Oplysninger til Københavns kommune, statistisk departement, Københavns sporveje og U.I.C. om salg af billetter og kort på DSB. Deltager i udarbejdelsen af »Driftsberetningen«.

En kontorassistent af 1. grad beskæftiget ved alt forefaldende arbejde hørende til et forværelse.

Udarbejdelse af lønningslister og udbetaling af løn til timelønnet og månedslønnet ekstra-personale. Behandling af kontorets månedslønningslister ved indbetaling til sparekasserne. Samlet opgørelse af antal arbejdstimer for de i året beskæftigede aspiranter og kontorfunktionærer (i henhold til ulykkesforsikringsloven).

Kontrolkontoret (7).

En kontorassistent af 1. grad beskæftiget med afregninger, sammenstillinger og udligningsberegninger til samtlige privatbaner.

Kontrol med privatbanernes bogføringslister og kuponer. Saldoopgørelse til bogholder- og kassererkontoret vedrørende afregningerne. Udregning og revision af privatbanernes tilgodehavende for rejsende befordret på privatbaner samt saldoopgørelse til bogholder- og kassererkontoret af disse afregninger.

En kontorassistent af 1. grad er leder af kontrolkontorets arkiv og sorterværelse med assistance af 2 kontorister. Kendskab til tysk, engelsk og fransk er nødvendig.

En kontorassistent af 1. grad er beskæftiget med revision vedrørende udgået gods i forbindelse med sydlige udland (ca. 20 lande) med undtagelse af Belgien, Holland, Frankrig og Italien, ekspederet efter de direkte tariffør samt gods ekspederet efter den nordisk-tyske fisketarif. Arbejdet omfatter bl. a. udfærdigelse af bemærkninger på tysk eller

fransk til udenlandske kontrolkontorer, brevveksling med udlandet og med ekspeditionsstederne, behandling af sager vedrørende udgået gods til det sydlige udland, oversendt fra tariffkontoret. Arbejdet udføres selvstændigt af kontorassistenten, der tillige vejleder og til tider hjælper 2 kontorister med deres arbejde.

En kontorassistent af 1. grad beskæftiget med anvisning til ind- og udlandet af hotelkuponer og vouchers og dermed forbunden korrespondance på engelsk, tysk og fransk samt oversættelse af italienske breve. Revision af DSB rejsebureauernes regnskab over hotelkuponer, vouchers og befordringsbeviser samt viderefregning til indenlandske og udenlandske bureauer og hoteller og befordringsstyrelser i forbindelse med selskabsrejser og øvrige arrangementer. Revision af specifikationer over DSB-selskabsrejser og rejseleder-honorarer.

En kontorassistent af 1. grad er beskæftiget med revision af kassebogsark samt udfærdigelse af en samlet opstilling af indtægter og udgifter til bogholder- og kassererkontoret på grundlag af disse. Arbejdet er meget selvstændigt og udføres sammen med kontorets leder (trafikkontrollør) og en kontorist. Under ferie og sygdom afløser kontorassistenten trafikkontrolløren. Dette skete for nogle år siden i 5 måneder.

En kontorassistent af 1. grad er beskæftiget med revision og afregning til de udenlandske styrelser af billetter og selskabsrejser til sydlige udland. Arbejdet er helt selvstændigt og udføres af kontorassistenten med hjælp af 1-3 kontorister. Det tilsvarende arbejde vedrørende nordlige udland har hidtil været varetaget af en trafikkontrollør med en overtrafikassistent til hjælp.

En kontorassistent af 1. grad leder arbejdet med revision og afregning af forsikringsmærker og policer. Revision af konto 6 c, 7 b og 4 b samt udgiftskonto 3. Udfærdigelse af kvartårige opgørelser over banepakker i forbindelse med forskellige indleveringssteder. Sidesporssager og rampeheste på kvægtorvet. Udfærdigelse af regninger til postvæsenet over postens befordring på DSB.

Stillingen har tidligere været besat med en overtrafikassistent.

Bogholder- og kassererkontoret (5).

En kontorassistent af 1. grad foretager alle

rettelser i lønningsbøgerne vedrørende forfremmelser, alderstillæg m. m. Afstemmer lønninger og pensioner. Bogfører og afstemmer alle afdrag på lån og anviser til lånekaserner.

Udregner lønningsforskud samt anviser disse til finansministeriet. Optælling af samtlige tjenestemænd fordelt i stillinger (een gang om året). Overslag over samtlige lønninger til budget.

En kontorassistent af 1. grad. Leder af maskinbøgføringen. Indsamling og afstemning af det bogførte materiale. Daglig afstemning af kassekontoen både for DSB og sygekassen.

En kontorassistent af 1. grad. Afslutning af DSB årsregnskaber. Specifikation af DSB indtægter og udgifter. Beregning af afskrivninger og opgørelse af DSB's anlægskapital m. m. til brug for statsregnskabet, statsrevisorerne samt finansministeriet. Beregner og udfærdiger samtlige tabeller i DSB's årsberetning vedrørende regnskabet.

Udarbejdelse af DSB finanslov- og tillægsbevillingslovforslag for indtægtskontienes og visse udgiftskontis vedkommende samt beregning og afskrivningerne på anlægskapitalen, forrentning m. m. Fører korrespondance med statsrevisorerne og overtager en del af fuldmægtigens arbejde under dennes sygdom og ferie.

En kontorassistent af 1. grad. Fører af resconto over arbejder for fremmede og salg af gamle materialer.

Føring af sygekassens regnskab i hovedbog og månedsbalance, udfærdigelse af kvartals- samt årsregnskab.

Føring af bibog for afregning med privatbaner m. m., afstemning hver måned med konto og hovedbog.

Føring af den månedlige journal for DSB samlede konti efter rekapitulationsstrimlerne.

En kontorassistent af 1. grad er leder af hovedbogholderiets anvisningskontor, i alt 3 damer. Anviser regninger fra tarif- og regnskabsafdelingen, herunder til rejsebureauer i hele Europa. Udregner de forskellige møntsorter. Posterer de daglige indtægter og udgifter fra kassererkontoret. Udsender regninger fra forskellige afdelinger og fører kontrol med rettidig indbetaling.

Lejeafgifter (fra lejere af de eksproprierede arealer ved Køgebugten) opkræves og kontrol med indbetaling føres. Afregning samt for-

rentning og amortisering vedrørende færge- driftens Helsingør-Helsingborg samt rentabilitetsberegninger for forskellige jernbanestrækninger og afstemninger af stationernes månedlige udtræk og efterkrav og stationernes indbetalinger.

Centralværksteder, København.

En kontorassistent af 1. grad er leder af arkivet. Arbejdet tidligere bestridt af en overtrafikassistent.

Centralværkstedet, Århus.

En kontorassistent af 1. grad beskæftiget med al regnskab vedrørende tilgangen af materialregnskabet på kardex. Behandling af regninger fra private leverandører og andre afdelinger. Tilgang fra fabrikation samt indvundne og tilbageleverede varer. Assistance ved revision for opklaring af differencer ved statusopgørelsen. Endvidere behandling af den regnskabsmæssige afslutning af lageropvejning og andet arbejde, når trafikkontrolløren har ferie.

Arbejdet er selvstændigt og til dels af vejledende art.

Centralværkstedet, Århus (Handelsafdelingen).

En kontorassistent af 1. grad forestår al indkøb af materiale og ligeledes har han alt materialeregnskab, hvilket er ret omfattende.

4 ved 1. distrikt.

Distriktschefens forværelse. En kontorassistent af 1. grad foretager den daglige fordeling af den til distriktet indgåede post. Journaliserer sager. Forestår arkivet over sager, som ekspederes i distriktschefens kontor. Udarbejder statistiske rapporter til brug for distriktschefen. Forestår sammen med kontorassistent af 2. grad udstedelse af fripas til samtlige pensionerede tjenestemænd under 1. distrikt samt: fører fripasregnskab.

Kontorets daglige leder - en overtrafikassistent - er ofte i længere perioder afgivet til afløsning i andre distriktskontorer. I sådanne perioder leder kontorassistenten selvstændigt samtlige i distriktschefens kontor forefaldende arbejder og foretager selvstændig sagbehandling, som overtrafikassistenten ellers foretager.

Trafiktjenesten, oplysningskontoret. En kontorassistent af 1. grad beskæftiget ved telefonoplysning angående personbefordring i ind- og udland. Afløser lederne (overtrafikassi-

stenter, trafikkontrollører) på fridage og enkelte orlovsdage.

Banetjenesten. En kontorassistent af 1. grad udfører alt på et personal- og forkontor foregående arbejde.

Udleje af lejligheder og værelser. Fører kartotek over samtlige boliger med tilhørende lejligheder i distriktet.

Maskintjenesten. En kontorassistent af 1. grad foretager sammen med overtrafikassistenten på kilometerkontoret de forskellige arbejder med oplysninger til månedsstatistik m. v. samt udfærdiger denne under overassistentens forfald.

Foretager optælling af journal for kørte kilometre m. v. med motorvogne og sammenstilling af dette efterhånden store arbejde.

Optæller endvidere kilometre og udfærdiger regnskabet for kørslen med S-tog.

Meddeler oplysning til 2. distrikt om kørsel med dettes motormateriel i 1. distrikt.

Anviser køre- og natpenge for lokomotivpersonalet samt foretager kontering af lønningslister m. v., når disse i blå fortegnelse modtages fra kontrolkontoret.

Fører journalerne til generaldirektoratet over kørte kilometre m. v. for damptog, motor- og S-tog samt udregner kvotienter for kørslen med motorvogne.

5 ved 2. distrikt.

En kontorassistent af 1. grad leder af *trafiktjenestens lønningskontor* bl. a. kontering, bogføring, anvisning, talrevision og kritisk revision af ekstraarbejder-lønningslister og lønningslister for kontorfunktionærer og ekstraarbejderlister over månedsløn i henhold til overenskomsten, pengehjælpslister m. v. samt udsendelse og ekspedition af bemærkninger.

Revision og behandling af postvederlag samt regninger fra rutebilstationer. En omfattende »Telefon-korrespondance« med stationerne vedrørende lønningssspørgsmål. Kontering og anvisning af forskelligartede regninger.

En kontorassistent af 1. grad er leder af arkivet der omfatter samtlige kontorer under trafiktjenesten. Desuden revision af regnskabet for samtlige jernbanerestaurationer, garderober, telefonkiosker i 2. distrikt m. m.

Desuden fripasudstedelse og fripasregnskab.

En kontorassistent af 1. grad. Bogføring af

og kontrol med alle syge- og raskmeldinger for tjenestemænd og aspiranter ved stations- og togtjenesten (ca. 5 400 mand).

Kontrol med sygedagenes antal.

Deltager i den daglige sagespedition vedrørende tilskadekomstsager, herunder korrespondance med direktoratet for ulykkesforsikringen.

Månedlig statistik over samtlige sygedage, ulykkestilfælde og dødsfald til brug for den årlige driftsberetning.

Varetager selvstændig arbejdet ved trafik-tjenestens arkiv for personaleakter.

12. banesektion, Struer. En kontorassistent af 1. grad journaliserer ind- og udgået post. Revision af regninger og ekstraarbejderlønningslister. Udregning af ferieløn og udstedelse af feriebeviser for ekstraarbejdere. Udregning og udfærdigelse af lønningstabel for ledbevoftningspersonale.

Fortegnelse over havelodder for alle overbanemesterstrækninger og udstedelse af indbetalingskort for disse. Henlægger sager i arkivet.

Maskintjenesten. En kontorassistent af 1. grad foretager revision af lønberegning for timelønnede håndværkere og ekstraarbejdere ved maskindepoterne under 2. distrikt på lige fod med kontorlederen (overtrafikassistent), fører kontrol med skatterestancer for nævnte personale, udregner løn (herunder sygeløn og dagpenge for tilskadekomst) for de ved maskindepotet Århus H. tjenestegørende vogn-rengøringsassistenter samt fører skatteopgørelser og udregner ferieløn for samme.

Foretager hver torsdag lønudbetaling for alt timelønnet personale på maskindepotet Århus H.

5 ved stationstjenesten.

Rejsebureau Astoria. En kontorassistent af 1. grad forestår ekspedition af bureauets kunder til Norge, Sverige og Finland.

Tilrettelægger såvel ferierejser som forretningsrejser med tog, skib, bus og fly samt med hotelophold og salg af valuta m. v. Forestår desuden ledelsen inden for den skandinaviske afdeling med tilrettelæggelse af arbejdet til de forskellige sæsoner.

Københavns hovedbanegård (3), pladsbestillingen (biler) (2).

To kontorassistenter af 1. grad beskæftiget i denne nye afdeling. Skal holde det store

kartotek, omfattende alle indenlandske færgeruter à jour efter de gældende planer.

Modtager og besvarer bestillinger pr. fjernskriver og pr. post. En del korrespondance foregår på tysk eller engelsk, hvorfor kendskab til disse sprog er nødvendig.

Telegraf kontoret, København. Afløser o vertrafikassistenten på dennes og trafikkontrollørens fridage, orlov og kortere sygeperioder (leder kontoret, distribuerer af telegrammer).

Øvrige dage deltager i pasning af telegraf, telefon og fjernskriver.

Fredericia station (stationskontoret).

Journaliserer ind- og udgået post. Fører kartotek over stationens personale. Passer stationens arkiv. Udfærdiger lønningslister til stationens timelønnede ekstraarbejdere, beregner løn til kontorfunktionærer og ekstra-skrivere samt natpengeberegninger m. m. for stationens faste personale. Udfærdiger feriebeviser til samtlige ekstraarbejdere i Fredericia.

7 ved godsekspeditioner.

Godsbanegården. En kontorassistent af 1. grad er assistance ved daglige kassevagt ved begge ekspeditioner (I og U). Endvidere beskæftiget i reklamationskontoret samt med et omfattende containerregnskab.

Journaliserer sager. Rekvirerer og udleverer kontorartikler til ekspedition I og U og pakhuskontoret. Regnskab, fragtrabat vedrørende afslutningskonti, erstatningssager.

Østerport. En kontorassistent af 1. grad beskæftiget ved transitekspedition, beregner vareafgift på alle forsendelser, der ankommer fra Sverige via Malmø, samt omekspederer forsendelser til og fra alle forbindelsesstationer. Vareafgiftsregnskab, transitregnskab, samt fører godsekspeditionens fragtrapporter for alt udgået gods til udlandet. Varetager trafikkontrollørens arbejde i reklamationskontoret, når han ikke er til stede.

Odense. Kassevagt. Opgørelse og afstemning af restanten, søger dispositioner. Ekspedition af udgået gods til O.M.B., N.F.J., O.K.M.

Kolding. En kontorassistent af 1. grad (daglig tjeneste 7-12 og 16-19) beskæftiget ved ekspedition af gods til udlandet (1956 7 000 fors. og 1957 ca. 10000 fors.). Afstemmer i månedens løb efterkrav og franco. Alt

regnskab over udgået gods til udlandet. Regnskab over uberigtigede efterkrav.

Rettelser af samtlige takster og regler. Deltager endvidere i morgenopgørelsen.

Sønderborg. En kontorassistent af 1. grad (daglig tjeneste kl. 7,30-10,30 og 13,00-18,00). Beskæftiget ved manglende og over-tallige godsuoverensstemmelser. Kassevagt og publikumsekspedition fra kl. 13-15. Afstemning af restanten. Ekspedition af ud-gåede udenlandske fragtbreve. Føring af fragtafviklingskonti.

Fungerer på overassistentens tur (kasse-vagt) under godsekspeditionens og overassi-stantens orlov og sygdom.

Århus (ilgodsekspeditionen). En kontor-assistent af 1. grad foretager al ekspedition vedrørende indgået gods, udlevering af re-stante fragtbreve, pasning af telefon fra byen, afregning med vognmand og bud, udbetaling af efterkrav, afstemning og kasseopgørelse, omsætning ca. 30 000 kr. daglig.

Tønder. En kontorassistent af 1. grad ud-fører alt forekommende arbejde på en gods-ekspedition såvel ved udgået som ved ind-gået gods, samt et ret omfattende arbejde ved omekspedition af udenlandsk gods såvel ud-gået som indgået, hvortil der kræves stor viden og kendskab.

Til 10. lønningsklasse (17. a.)

30 kontorassistenter af 2. grad til kontor-assistenten af 1. grad. 22 ved stationstjene-ten.

Gentofte. En kontorassistent af 2. grad deltager i alt forefaldende arbejde på statio-nen vedrørende såvel person- som godsekspe-dition.

Skodsborg. En kontorassistent af 2. grad er beskæftiget ved billet salg, kasseopgørelse, ekspedition af gods, rejsegods m. v. Deltager i telegraf tjeneste.

Rejsebureau Astoria. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved skrankeekspedition af rejsende til Sverige, Norge og Finland, herunder modtagelse af billetter, pladsbilletter, sovepladsbilletter samt billetter til fly og skibe.

Formidling af hotelophold, udfærdigelse af rejseplaner og tilrettelæggelse af rejser i alle enkeltheder. Turskifte med kontorassi-stant af 1. grad.

Rejsebureau Magasin. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved skrankeekspedition omfattende planlægning af rejser i ind- og udland samt oversøisk trafik. Reservation af billetter til tog, bus, skib og fly samt hotelreservationer. Arbejdet forudsætter indsigt i et omfattende tarifmateriale og kendskab til de 3 hovedsprog.

Københavns hovedbanegård (4).

Telegraf kontor. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved alt i telegrafkontoret forekommende arbejde, går i turskifte med kontorassistent af 1. grad, der i lederturens fravær påser tjenestens forsvarlige udførelse. Under sygdom og orlov overtager kontorassistenten af 2. grad den på kontorassistenten af 1. grad påhvillende afløsning af trafikkontrollør og overtrafikassistent på fridage og enkelte orlovsdage.

Pladsbestilling (2). To kontorassistenter af 2. grad er beskæftiget på kartoteksturene i pladsbestillingen.

Disse ture assisterer kassevagten, kontrollerer udfærdigelse af bestilte billetter, ind- og udleveringer.

Kartoteksvagten må have indgående kendskab til forretningsgangen, vejlede og hjælpe publikum og kunne tale de 3 hovedsprog. Kartoteks vagterne må holde sig à jour med eventuelle forstyrrelser i den daglige drift, holde personalet ved skranken underrettet og være disse behjælpelige ved vanskelige ekspeditioner.

Informationen. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget i informationen, arbejdet er meget krævende. Kendskab til fremmede sprog nødvendig af hensyn til de mangeartede forespørgsler.

Skælskør. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved billetsalg, ekspedition af ind- og udgået gods, selvstændig opgørelse af hovedkassen, samt efterlysning henholdsvis fremlysning af manglende og overtalligt gods.

Rungsted kyst. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved billetsalg, rejsegods og oplysningstjeneste, godsekspedition. Rettelse af takster, ordrer og lokalt instruktionsstof samt månedsregnskab i billetkontoret. Omsætning på billetkontoret ca. 1 mill, årlig.

Odense (5).

2 i fungekiosken. 2 kontorassistenter af 2. grad i fast turskifte som telegrafvagt i fungekiosken.

Arbejdet består af omtelgrafering til flere fynske strækninger, betjening af fjernskriver, modtagelse af alle tjenstlige telegrammer til videre fordeling til andre stationer samt Odense lokalt (september ca. 4 000 depecher). Udkaldning og vejledning af publikum i højtaleren til samtlige tog. Indhentning af togforsinkelsesmeldinger, telefonbetjening, betjening af stationens omstillingsbord i tiden kl. 18-7. Vognstatistik m. m.

2 i billetkontoret. 2 ture i fast turskifte i billetkontoret foreslås oprykket. Turenes arbejde selvstændigt med alt i billetkontoret forekommende arbejde og må på grund af den store omsætning og kasseansvaret anses for kvalificeret til oprykning.

Antal solgte billetter i juli 28 585 stk. i 302 099,60 kr.

fra billetmaskinen i september 18 361 stk. i 171 533,75 kr. hertil kommer blancobilletter.

Odense rejsebureau. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved skrankeekspedition for rejser til europæiske lande, korrespondance på fremmede sprog samt i øvrigt forefaldende arbejde, regnskab m. v.

Fåborg. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved billetsalg, oplysningstjeneste, pladsbestilling, afregning fra M/F Mommark samt bilruiter. Stationens daglige regnskab, månedsregnskab vedrørende personer og rejsegods, udbetaling af regninger, lønninger m. v. Talrige rejsebureauekspeditioner til rejsebureau Svendborg.

Assens. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved kassevagt og kasseopgørelse, ekspedition af udgået gods og assisterer ved ekspedition af indgået gods. Billetsalg, afregning med DSB-rutebiler. Udbetaling og girering af efterkrav. Telefon- og publikums-ekspedition. Udbetaling af løn til rutebilchauffører og ekstraarbejdere.

Århus H. (4).

Kassekontor. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved udbetaling af uge- og månedsløn til ekstraarbejdere samt nat-, ranger- og overarbejdspenge til plads- og kontorpersonalet. Kasseansvar ca. 125 000-150 000 kr. pr. måned.

Billetkontor (2). To ture i fast turskifte på billetkontoret. Turene arbejder selvstændigt med alt i billetkontoret forekommende arbejde og må på grund af den store omsæt-

ning og kasseansvar på ca. 100 000 kr. pr. måned anses for kvalificeret til oprykning. Turene tidligere besat med assistentuddannede personale.

Pladsbestillingen. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved fordeling af pladsbilletter til samtlige stationer og i øvrigt assistance ved alt forefaldende arbejde i oplysningskontoret.

Ålborg. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved alt i billetkontoret forekommende arbejde, alle arter af billetter, regnskab, statistik, rettelse af takster og reglementer, turskifte med kontorassistent af 1. grad.

3 ved godsekspeditioner.

Odense (2). 1 tur i bogholderiet beskæftiget ved indgået fragtafvikling (26 konti). Besvarelser af telefonforespørgsler vedrørende fragtkonti. Opkrævning af rangerafgifter til og fra sidespor, kontrol med og opkrævning af havnebanefragter.

Tarifering af hastergods, vognladninger og stykgods, herunder ekspresgods til udlandet.

Tarifering af ufranco lokalt stykgods, kørelister for bilruter. Sorterer fragtstykgods til pakvogne til Jylland, 34 faste vogne. Turen erstatter en trafikassistent-tur.

1 tur i kassekontoret i turskifte med kontorassistent af 1. grad, beskæftiget ved kassevagt i udleveringsekspeditionen, daglig gennemsnitlig kasseomsætning ca. 10 000 kr. 564 firmaer underrettes pr. telefon om ankommet gods. Turens arbejde er selvstændigt og fordrer indgående kendskab til arbejdet.

Svendborg. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget ved kassevagt, efterkravsregnskab, revision af indgåede fragtbreve m. v.

4 ved kontorerne under generaldirektoratet.
Billet- og blanketforvaltningen. En kontorassistent af 2. grad modtager stationernes billetrekvisitioner, udsender billetter af alle arter. Afløser kontorassistent af 1. grad.

Kontrollkontoret. En kontorassistent beskæftiget ved revision af kasseekstrakter. Kontorassistenten overtager pr. 1. december 1957 en overtrafikassistentens arbejde, der består i lønningskontrol med alt overenskomstlønnet personale. Kontorassistenten arbejder direkte under trafikkontrolløren og skal således vejlede de med revisionen beskæftigede kontorister.

Over arkitektens kontor. En kontorassistent beskæftiget ved føring af byggeregnskaber for samtlige under overarkitektens områder henhørende byggearbejder. Leder af overarkitektens skrivestue.

Udfærdigelse af overarkitektens bidrag til baneafdelingens månedlige personalestatistik.

Journal over ud- og indgået post. Deltager som protokolfører ved af holdelse af licitationer. I øvrigt arbejde der naturligt hører ind under et forværelse.

Centralværkstedet Århus. En kontorassistent af 2. grad beskæftiget i materialkontoret, fører varekartotek, reviderer regninger m. v.

Deltager i regnskabsafslutninger, status m. v.

1 ved 2. distrikt.

6. banesektion, Odense. En kontorassistent af 2. grad fører sektionspersonalets orlovsregnskab samt fører kontrol med syge- og raskmeldinger. Udfærdiger natpengeregninger, sygelister og feriebeviser. Reviderer lønningslister, gennemgår tidslister fra 24 kolonner. Journaliserer og maskinskriver af korrespondance. Passer sektionens arkiv.

Til sekretariatet for lønningskommissionen af 1954.

Dansk Post- og Telegrafforening tillader sig herved i henhold til sekretariatets skrivelse af 12. oktober 1957 som et forhandlingsgrundlag at fremsætte nedenstående forslag og ønsker vedrørende klassificering og normering af stillinger inden for det område, som foreningen repræsenterer.

Foreningens synspunkter er delt i nogle almindelige betragtninger vedrørende de enkelte grupper henholdsvis selve normeringsforslagene opdelt i 3 afdelinger: A. Driftspersonalet i 3.-6. lønningsklasse, B. Kontoristpersonalet og C. Det tekniske personale.

Motiveringerne for de enkelte stillinger er af hensyn til overskueligheden gjort meget kortfattede.

Samtlige forslag er udarbejdet på grundlag af, at der vil finde sammenlægninger sted i overensstemmelse med det i skrivelse af 12. oktober 1957 fra lønningskommissionens sekretariat anførte og med den nuværende betegnelse af lønningsklasser som udgangspunkt.

Mart forbeholder sig at fremkomme med yderligere forslag, når den fremtidige lønordning er nærmere afklaret.

Post- og telegrafvæsenets virksomhed

har for såvel post- som teleforretningernes vedkommende været præget af stærk forøget trafik. Antallet af almindelige brevforsendelser var i finansåret 1956-57 f. eks. 61 pct. højere end gennemsnitstallet for femåret 1935-39, for pakker er stigningen 102 pct. og for telegrammer 43 pct., medens rigstelefontrafikken er steget langt stærkere. Den samlede kasseomsætning ved ind- og udbetaling i sidste finansår var oppe på 12 797 mill. kr. eller omtrent 4½ gange så stor pengeomsætning som gennemsnitlig i nævnte femår.

For teletjenestens vedkommende i øvrigt har navnlig den fremadskridende udvikling i automatisering af telefonnettet pålagt post- og telegrafvæsenets personale store opgaver.

Den forøgede trafik og udvidelsen af arbejdsområdet har givet sig udtryk i en forøgelse af antallet af tjenestemænd, der siden

1947 er steget med 2 562 eller 26 pct. Antallet af stillinger i 1.-9. lønningsklasse er imidlertid kun steget med 3 pct., medens kontoristpersonalet henholdsvis postbudpersonalet er steget 93 pct. henholdsvis 38 pct., hvorved der er opstået en skævhed i normeringen af overordnede stillinger, idet der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til det øgede ansvar på grund af det større virksomhedsområde, flere underordnede tjenestemænd o. s. v. Ekspansionen har medført en forøgelse af det administrative arbejde, bl. a. fordi behovet for kontrol er steget i takt med de omtalte udvidelser, og fordi der nu er mere brug for koordination og arbejdsledelse end tidligere.

Etatens højeste stillinger

er alt for lavt placeret efter disses ansvar og betydning. Lønningerne bør stå i mere rimeligt forhold til lignende stillinger uden for etaten. Såfremt der ikke ved fastsættelsen af de fremtidige lønningsrammer tages tilstrækkeligt hensyn hertil, foreslås der en forhøjelse af de bestillingstillæg, der i øjeblikket ydes, samt tillæg til de distriktschefer, der for tiden ikke har et sådant tillæg.

Specielt ønsker foreningen at fremhæve kontorchefstillingerne i generaldirektoratet, der igennem mange år har været alt for lavt placeret, navnlig i forhold til de store områder, der administreres. De bør nu oprykkes til 2. lønningsklasse.

Embedsreguleringen pr. 1. april 1958.

Foreningen har over for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet fremsat sine ønsker vedrørende placeringen af visse specialkontorer, der reguleres uden for det system, der ellers gælder ved indordning af postkontorerne i rækkefølge, men da enhedsberegningen på nuværende tidspunkt ikke er afsluttet, er foreningen ude af stand til nærmere at præcisere sine ønsker. Man vil derfor senere vende tilbage til dette spørgsmål efter forhandling i generaldirektoratet.

Imidlertid fremhæves allerede nu, at 7. lønningsklasse bør afskaffes som chefslønningsklasse bl. a. under hensyn til den tiltagende arbejdsmængde og de bundne tjenester ved disse kontorer.

Foreningen ser ingen mulighed for med det nugældende kriterium for placering af postmesterembederne i relation til højere stillinger at foreslå oprykning af kontorer, der nu er placeret i 2. lønningsklasse, hvorimod man tillader sig at anmode om, at der ydes cheferne for omkarteringspostkontoret i København og for postkontoret i Århus hver et bestillingstillæg.

Souschefstillingerne.

De *administrative souschefstillinger*, postinspektørerne, telegrafinspektøren og ekspeditionssekretærerne, ønskes alle oprykket én lønningsklasse, da stillingerne efter de beføjelser og det ansvar, de er pålagt, må være berettiget til en bedre lønmæssig placering.

Souschefstillingerne på større kontorer *i driften* er heller ikke placeret efter deres arbejdsindsats og ansvar, særlig fremhæves hovedtelegrafkontoret og rigstelefonkontoret, hvor tiden er løbet fra de normeringsprincipper, der er fastholdt trods de langt mere vidtgående opgaver, der nu er pålagt indehaverne af disse stillinger, jfr. i øvrigt afsnittet »Det ældre telegrafpersonale«.

Der er grund til at gennemføre en differentiering mellem de *driftsmæssige souschefstillinger*, der for de flestes vedkommende nu er placeret i 5. lønningsklasse, men hvoraf nogle efter foreningens opfattelse skiller sig ud fra gruppen som helhed, idet de indtager en nøglestilling inden for en meget stor administrativ enhed, der gør det påkrævet, at de rykkes op i højere lønningsklasse. Foreningen foreslår, at chefernes stedfortrædere ved kontorer i 2. lønningsklasse placeres i 4. lønningsklasse.

Ved alle kontorer i 3. lønningsklasse bør souschefen principielt som i statsbanerne placeres i 5. lønningsklasse.

Det er naturligvis hensigten med disse souschefstillinger, at indehaverne skal fritages for almindelig tjenesteturnus for at kunne yde chefen den fornødne hjælp ved kontorets administration.

Afdelingskontrolører.

Lederne af nogle kontorets meget store afdelinger har på trods af stærkt forøget administrativt arbejde hidtil ikke ved normeringslovbevilling kunnet oprykkes i højere end 6. lønningsklasse, hvilket bør ændres jfr. nedenstående forslag.

Ved omkarteringspostkontoret i København og ved de største telegrafkontorer vil det være nødvendigt med afdelingskontrolører i 5. lønningsklasse som arbejdsledere i hver afdeling.

Det ældre telegrafpersonale.

1) For *assistenter*, indtrådt i telegrafvæsenet før 1. oktober 1922 blev der som bekendt ved tjenestemandsløven af 1946 § 476 på visse nærmere fastsatte betingelser indført et personligt pensionsgivende tillæg på 300 kr. årligt, men denne ordning har ikke virket fuldt tilfredsstillende.

Ved forståelse i generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og hos øvrige myndigheder er det lykkedes at bøde noget på avancementsmiseren for de pågældende gennem oprettelse af overassistentstillinger, specielt for de assistenter, der har påtaget sig merarbejdet ved funktion i højere stilling. Foreningen ser hen til en løsning af dette spørgsmål på den måde, at der ved lønningslovsrevisionen gennemføres en automatisk oprykning til overassistent, da der således vil opnås den ligestilling med andre etater, som gentagne gange er fremhævet som ønskelig i betænkninger fra folketingets lønningsudvalg ved behandlingen af de årlige normeringslove.

2) Spørgsmålet om *det øvrige telegrafpersonales* avancementsforhold i almindelighed har ofte været genstand for forhandling mellem foreningen og generaldirektoratet, der imidlertid hævdede, at spørgsmålet var af politisk karakter, hvorfor sagen gennem centralorganisation II blev rejst i skrivelse af 15. december 1952 til finansministeriet. Grundlaget var den enstemmige udvalgsbetænkning, der blev afgivet i forbindelse med behandlingen af loven om sammenslutning af de to etater, postvæsenet og telegrafvæsenet, i 1927, hvorefter personalet i de to etater skulle have lige vilkår i avancementsmæssig henseende. Centralorganisationen foreslog en ordning med personlige tillæg, hvilket imidlertid ikke vandt tilslutning, hvorimod der henvistes til ad normeringsmæssig vej at hidføre en forbedring. Dette er også sket, men foreningen har med beklagelse måttet konstatere, at der har været tale om alt for få stillinger.

Herom udtalte formanden for folketingets lønningsudvalg, hr. Karl Olsen, ved anden

behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1954-55 bl. a.:

»For så vidt angår de normeringsforslag i lovforslaget, der vedrører post- og telegrafvæsenet, finder jeg på udvalgets vegne anledning til at fremhæve, at oprettelsen af de foreslåede nye stillinger som overassistenter i et vist omfang medfører forbedring af advancementsforholdene for den specielle gruppe af tjenestemænd, som i sin tid er indtrådt i telegrafvæsenet, og som ved sammenlutningen i 1927 er overgået til tjeneste i det samlede post- og telegrafvæsen. Der er i bemærkningerne til lovforslaget givet udtryk for, at en fremtidig forbedring af advancementsforholdene for denne gruppe må anses for ønskelig, og udvalget forudsætter., at man ved de nødvendige overvejelser af denne sag, der eventuelt må foretages i den førstkomende lønningskommission, har opmærksomheden henvendt ikke alene på de nuværende assistenter, men også på andre af de pågældende tjenestemænd, som, uanset at de senere er avanceret fra assistentstillingen, dog på grund af sammenslutningen alt i alt har fået deres advancementsforhold væsentligt forringet, således at der på længere sigt og inden for rimelige grænser kan opnås en tilfredsstillende løsning af dette meget specielle spørgsmål«.

Denne løsning imødeser foreningen nu i form af gennemførelse af nedenstående forslag til oprykninger, der i forhold til dette personales berettigede forventninger om lige vilkår er af beskeden økonomisk rækkevidde.

Der stilles meget store krav til det overordnede personale i telegraf- og telefontjenesten bl. a. med hensyn til sprogkundskaber og kendskab til de komplicerede tekniske anlæg, der nu anvendes, ligesom tilsyns- og vejledningsarbejdet er vokset stærkt, hvilket motiverer opnormering af stillingerne.

Fuldmægtige m.fl. i generaldirektoratet.

Foreningen må være af den principielle opfattelse, at en eventuel fælles lønningsramme omfattende lignende stillinger i centraladministrationen må gennemføres også for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet.

Assistent - overassistent.

Foreningen må fremhæve, at overassistentstillingen ikke altid kan betragtes som et

egentligt advancement, men kun som en lønmæssig oprykning, der efter et vist åremål tilkommer enhver assistent, der har forrettet tilfredsstillende tjeneste.

Udviklingen har ført med sig, at der kun i en del tilfælde er en arbejdsmæssig forskel mellem assistent- og overassistentstillingerne, hvorfor de kan sammenlægges i én lønningsklasse, og fagprøve for embedsklassen 2. del bør ved en ændring af lov nr. 110 af 30. maj 1927 om styrelsen af post- og telegrafvæsenet fremtidig gøres til betingelse for forfremmelse til stillinger, der svarer til de nuværende i 6.-2. lønningsklasse.

Dansk Post- og Telegrafforening ser fordele, også for staten, ved en sådan sammenlægning, bl. a. vil visse forflytninger kunne undgås, og der opnås en betydelig forenkling med deraf følgende arbejdsbesparelse, ligesom man vil kunne undgå fremtidig at få tilsvarende advancementsmisere, som det kendes f. eks. for de ældre telegrafassistenter. - På den anden side ønsker foreningen på nuværende tidspunkt, hvor man ikke kender de fremtidige lønningsrammer, at tage alt muligt forbehold med hensyn til indplaceringen i den fremtidige lønningsklasse og dennes opbygning.

Kontoristpersonalet

har efterhånden overtaget en lang række arbejder, der tidligere blev udført af faguddannede tjenestemænd (ved tjenestemandsansættelsen i 1919: 320 kontorister, i 1957 er det samlede kontoristpersonale: 2 996). Siden 1946 er kontoristpersonalets arbejdsområde udvidet med bl. a. selvstændig indbetalings-tjeneste på postkontorerne, særpladser og sektionslederstillinger på telegrafkontorerne og på visse specialkontorer.

Som det gentagne gange i forbindelse med de årlige normeringslove er fremhævet over for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet må advancementsmulighederne for kontoristgruppen betegnes som absolut utilfredsstillende i sammenligning med andre etater og statsvirksomheder. Der er i høj grad mangel på stillinger som kontorassistent af 1. grad til særlig betroet arbejde af udpræget kvalificeret karakter, som i øjeblikket udføres af kontorassistenter af 2. grad, der besidder de fornødne kvalifikationer til advancement.

Selv om det i de senere år er lykkedes at opnå en del oprykninger på de årlige nor-

meringslove, er advancementsmulighederne i post- og telegrafvæsenets 17. lønningsklasse fortsat betydelig ringere end i andre styrelser.

Ifølg de på forslag til finanslov for finans-

året 1957-58 opførte normeringstal er antallet af kontoristpersonale (÷ aspiranter) til fuld tjeneste i told- og trafikaterne samt i Statistisk Departement følgende:

	Statsbanerne	Post- og telegrafvæsenet	Toldvæsenet	St. Departement
Kontorassistenter I (2 670-3 750)	210	252	80	30
Kontorassistenter II (2 310-3 030)	204	350	70	45
Kontorister (1 680-2 400)	650	1 791	250	86
Af det samlede kontoristpersonale udgør				
Kontorassistenter I	19,7 pct.	10,5 pct.	20,0 pct.	18,6 pct.
Kontorassistenter II	19,8—	14,6—	18,5—	27,9 —

Med hensyn til aldersfordelingen bemærkes, at kontoristgruppen er relativ ung, således at der kun er små muligheder for advancement på grund af naturlig afgang.

Foreningen går fuldt og helt ind for en sammenlægning af stillingerne i lønningsklasserne 1680-2400 og 2310-3030 navnlig under hensyn til den ligestilling, som derved opnås mellem de forskellige styrelser.

Udover et antal oprykninger til kontorassistenter af 1. grad finder foreningen det nødvendigt, at der oprettes et antal stillinger i en lønningsklasse højere end 17. lønningsklasse a som advancement for et antal kontorassistenter, der udfører arbejder af ledende karakter, eller som er beskæftiget ved indbetalingstjenesten ved ekspedition af publikum på de største postkontorer henholdsvis har andre ganske specielle arbejder.

Det tekniske personale.

Under henvisning til det af lønningskommissionens sekretariat i ovennævnte skrivelse anførte om muligheden af at sammenlægge tjenestemandstillinger, der nu er i forskellige lønningsklasser, men hvor advancement fra den lavere placerede stilling (bundstillingen) til den eller de nærmest højere placerede stillinger så godt som udelukkende sker efter anciennitet, og hvor der ikke er afgørende forskel i stillingernes arbejdsmæssige indhold, tillader foreningen sig at foreslå teknikumingeniører, bygmesterskoleuddannede konstruktører, værk mestre og tegnere samt dermed ligestillede placeret i fælles lønrammer inden for hver af de nævnte kategorier efter nærmere forhandling.

Avancement til stillinger udover lønningsklassen svarende til den nuværende 6. bør

dog som hidtil ske ved udvælgelse efter kvalifikationer.

Maskinmester stillingerne.

Ved normeringsloven for finansåret 1954—55 gennemførtes en partiel lønningsrevision for teknikumingeniører, hvorimod der ingen forbedringer gennemførtes for maskinmestrene, der uddannelsesmæssigt er nogenlunde ligestillet med teknikumingeniørerne. Der foreslås nu rådet bod på deklasseringen af maskinmestrene i forhold til andre teknikkergrupper ved en generel oprykning.

De store teletekniske fremskridt i de senere år har haft en betydelig udvidelse af arbejdsområdet for maskinmestrene i land til følge, hvorved de pågældende har måttet sætte sig ind i de mange specielle og komplicerede anlæg, der hører til strømforsyningen. Der foreslås derfor oprykninger såvel til 5. som til 6. lønningsklasse i overensstemmelse med de retningslinier, der fastsattes for øvrige maskinmestre i statens tjeneste, og med hensyntagen til de særlige forhold i post- og telegrafvæsenet. Foreningen ser gerne gennemført automatisk oprykning på den måde, at nuværende 7. og 6. lønningsklasser slås sammen i en fælles lønramme for samtlige maskinmestre.

For de sejlene maskinmestre henvises til omstående forslag.

Alderstillæg m.v

Den nye lov bør efter foreningens opfattelse i så vidt omfang som muligt gennemføre en tilbagevenden til princippet fra 1919 loven, hvorefter en classes begyndelsesløn ligger over slutlønnen i den nærmest lavere

klasse, således at regler om overførsel af alderstillæg begrænses stærkt.

I nuværende 5. og højere lønningsklasser foreslås alderstillæg helt sløjfet.

I hidtidige 6. lønningsklasse ønskes fremtidig kun ét alderstillæg, efter 3 år i klassen.

Den sammenlagte 7.-9. lønningsklasse foreslår foreningen opbygget med 5 alderstillæg med 3 års intervaller, men således, at 2. og 3. alderstillæg bliver af betragtelig størrelse.

Den nye lønningsklassers lønramme ønskes opbygget sådan, at en assistent normalt ved 30 års alderen opnår en løn, der er lig med begyndelseslønnen i den fremtidige lønningsklasse, der svarer til nuværende 7. lønningsklasse.

I den sammenlagte 17. c og 17. b lønningsklasse bør der være 5 alderstillæg med 3 års intervaller og for kontorassistent af 1. grad bør der være 4 alderstillæg med samme intervaller. I den foreslåede nye stilling som kontorfuldmægtig ønskes 2 alderstillæg med 3 års intervaller.

Nummerering af lønning skiasserne.

Foreningen tillader sig at foreslå, at de største lønningsklassetal som i øvrige nordiske lande anvendes for de højeste tjenestemænd.

Bestillingstillæg i teknisk tjeneste.

Der ydes til medhjælpere og assistenter i post- og telegrafvesenets driftstekniske tjeneste et bestillingstillæg på 240 kr. årligt med den begrundelse, at dette personale, udover hvad der kræves af de øvrige beskæftigede, har gennemgået den særlige forstærker- og radiouddannelse og stadig må vedligeholde og videreføre de erhvervede kundskaber på det tekniske område, hvilket påfører de pågældende et ikke ubetydeligt merarbejde.

Dette bestillingstillæg bør efter foreningens opfattelse også tilstås det avancerede personale, der er beskæftiget i disse tjenestegrene, idet den anførte begrundelse for ydelse af tillægget til medhjælpere og assistenter i lige så høj grad er gældende for det avancerede personale.

Endvidere foreslås tillægget, der er fastsat i 1946, forhøjet til 600 kr. årligt reguleret på lignende måde som det nuværende tillæg. Det bemærkes, at et tilsvarende tillæg tilstås beskæftigede i Statsradiofoniens tekniske

driftstjeneste, også det avancerede personale.

Gennemførelsen af dette forslag vil styrke personalets interesse for disse tjenestegrene, således at man herved kan undgå tvangsudskrivning til og udvandring fra den driftstekniske tjeneste.

Stillingsbetegnelser.

Afdelingscheferne bør fremtidig benævnes direktører.

Som nedenfor anført foreslås souscheferne ved de største kontorer fremtidig benævnt vicepostmestre henholdsvis teleinspektører, medens der for de nye stillinger i 5. lønningsklasse er foreslået titlen afdelingskontrolør.

Overassistenttitlen ønskes bevaret og tilføjet samtidig med ydelsen af det 3. alderstillæg.

For kontoristpersonalet ønskes titlen i bundstillingen bibeholdt, men samtidig med opnåelse af 2. alderstillæg i den sammenlagte 17. c og 17. b lønningsklasse ønskes titlen kontorassistent af 2. grad anvendt. - Stillingsbetegnelsen i den foreslåede nye advancementsstilling bør være kontorfuldmægtig.

For sejlede maskinmestre foreslås titlen: skibsmaskinmester.

Der lægges fra foreningens side ikke afgørende vægt på disse titler.

København V., den 21. december 1957.

Ærbødigt

F. R. Kristensen.

A. Driftspersonalet i 3.-6. lønningsklasse.

3. lønningsklasse.

1 inspektør og 1 overrevisor i postgirokontoret.

Postgirovirksomhedens stadige vækst medfører ganske naturligt større arbejdsområder og større ansvar for de enkelte tjenestemænd. Dette gør sig i første række gældende for inspektørens (kontorets souschef) og overrevisorens vedkommende.

Stillingerne foreslås oprykket til 3. lønningsklasse.

4. lønningsklasse.

6 vicepostmestre ved: Omkarteringspostkontoret, Købmagergades postkontor, Vesterbro postkontor og postkontorerne i Odense, Ålborg og Århus.

De nævnte kontorer, der alle er i 2. lønningsklasse, har et så stort forretningsområde, at det må betegnes som meget utilfredsstillende, at stedfortræderen for postmesteren er placeret i 5. lønningsklasse. De pågældende har et meget stort administrativt arbejde, og man vil finde det rimeligt, at souschefer ved så store kontorer ikke placeres lavere end 2 lønningsklasser under chefen.

1 underbestyrer og 2 teleinspektører ved: Værkstederne, Hovedtelegrafkontoret og Rigstelefonkontoret.

Ved ovennævnte virksomhed og telegrafkontorer, der er placeret i 2. lønningsklasse, gør de samme betragtninger som anført under vicepostmestre sig gældende, hvorfor de pågældende overkontrolørstillinger foreslås placeret i 4. lønningsklasse med nye stillingsbetegnelser.

3 stationsledere ved: Hovedtelegrafkontoret, Rigstelefonkontoret og Århus telegrafkontor.

Ovennævnte telegrafkontorer har store afdelinger for den tekniske tjeneste, såsom forstærkerafdelinger, tonetelegrafafdelinger og fjernskrivercentraler, hvis daglige ledelse påhviler stationsledere i 5. lønningsklasse.

Under hensyn til disse afdelingers rivende udvikling, herunder automatiseringen af Danmarks telefonnet, udvidelse af fjernskrivertrafikken i indlandet og med udlandet og igangsættelse af nye store kabelanlæg samt forøgelsen af personaleantallet, er stillingerne også i forhold til andre mindre stationslederstillinger i landet for lavt placeret, hvorfor stillingerne foreslås oprykket til 4. lønningsklasse.

1 materielforvalter, 1 munder ingsforv alter, 1 blanketforvalter.

Under hensyn til de betydelige depotområder, der sorterer under ovennævnte 3 stillinger i generaldirektoratet, foreslås disse oprykket til 4. lønningsklasse.

1 inventarforvalter hos overpostmesteren.

Indehaveren af denne stilling er konsulent i alle spørgsmål vedrørende indretning og udnyttelse af inventar og postlokaler m. v. i det københavnske postområde. Stigningen i arbejdsområdet har medført en forøgelse af stillingens ansvar og betydning, hvorfor den foreslås oprykket til 4. lønningsklasse.

1 overbogholder i postgirokontoret.

En stilling som bogholder foreslås under hensyn til stillingens betydning oprykket til 4. lønningsklasse som overbogholder.

2 post- og telegrafkasserere.

Kassererstillingerne ved *Købmagergades postkontor* og ved postkontoret i *Ålborg* er efterhånden blevet af en sådan betydning og arbejdet så omfattende bl. a. ved varetagelsen også af kassererforretningerne for andre kontorer og virksomheder, at stillingerne bør normeres i 4. lønningsklasse.

5. lønningsklasse.

1 stationsleder ved kabelingeniør tjenesten (Rømø forstærker station).

Rømø forstærkerstation er et meget vigtigt led i Danmarks internationale telefon- og telegrafforbindelser, hvorfor der påhviler lederen af stationen (en kontrolør) et stort ansvar. Da stillingen på Rømø ydermere er et betydeligt minus i økonomisk henseende på grund af den afsides beliggenhed, foreslås den omdannet til en stationslederstilling i 5. lønningsklasse.

1 post- og telegrafkasserer i Sønderborg.

Det voksende arbejde med kasse- og regnskabsvæsen lægger i stadig højere grad beslag på postmesterens tid og bevirker, at der ikke inden for en normal arbejdsdags rammer bliver tilstrækkelig tid til alle de administrative forretninger, der påhviler postmesteren. En aflastning er nødvendig, hvorfor der foreslås oprettet en post- og telegrafkassererstilling.

4 bogholdere i postgirokontoret.

Under hensyn til postgirokontorets stadige udvikling foreslås 4 afdelingsledere (kontrolører) oprykket til 5. lønningsklasse med betegnelsen bogholdere.

Afdelingskontrolører.

Med henvisning til de foran anførte principielle betragtninger foreslås følgende:

5 afdelingskontrolører i det københavnske postområde.

Til ledere af større afdelinger inden for det enkelte kontor (kontrolører), der udfører et betroet arbejde, foreslås oprettet følgende stillinger som afdelingskontrolører i 5. lønningsklasse: *1 ved avispostkontoret (leder af postadresseringsafdelingen), 3 ved omkarteringspostkontoret* (lederne af afdelingen for

brevpost til indlandet, for brevpost til udlandet samt for omlæsningen og postbanegården) og *1 ved Købmagergades postkontor* (lederen af den afgående afdeling).

1 afdelingskontrolør ved hvert af postkontorerne i Odense, Ålborg og Århus.

Stillingerne foreslås oprettet til ledere (kontrolører) af kontorerne største afdelinger samt til særlig betroede arbejder og aflastning for overkontrolørerne.

12 afdelingskontrolører ved hovedtelegrafkontoret, 8 afdelingskontrolører ved rigstelefonkontoret, 2 ved Lyngby radiotelegraf kontor.

Stillingerne foreslås til ledere (kontrolører) af kontorerne største afdelinger såvel driftsmæssige som driftstekniske, idet det med hensyn til antallet bemærkes, at kontorerne afvikling af arbejdet strækker sig over hele døgnet. Det er nødvendigt, at der er en afdelingsleder til stede det meste af døgnet. Stillingerne adskiller sig fra de øvrige kontrolørstillinger derved, at de dels er udprægede arbejdslederstillinger og dels af mere kvalificeret art, hvorfor det foreslås, at de placeres i 5. lønningsklasse som afdelingskontrolører.

2 afdelingskontrolører ved regnskabskontoret, 4 afdelingskontrolører ved telegrafkontorerne i Ålborg og Århus.

For disse kontorer gør sig lignende synspunkter gældende som oven for nævnt, idet disse kontrolører varetager ledelsen af særlige afdelinger og udfører et arbejde af mere kvalificeret art end de øvrige kontrolører ved kontoret.

For provinsens vedkommende foreslås 3 stillinger i Århus og 1 i Ålborg.

9 overkontrolører: 1 overkontrolør i generaldirektoratet (1. ekspeditionskontor), 1 overkontrolør ved overpostmesteren.

Under hensyn til arbejdest karakter foreslås stillingerne oprykket til 5. lønningsklasse som overkontrolører.

6 overkontrolører ved postkontorer i 3. lønningsklasse.

Som postmesterens stedfortræder og aflastning i administrative forretninger foreslås oprettet overkontrolørstillinger ved følgende kontorer i 3. lønningsklasse, jfr. foreningens foran fremsatte generelle synspunkter: *Pakkepostkontoret og postkontorerne i Roskilde, Fredericia, Viborg og Thorshavn.*

Endvidere foreslås en overkontrolør med samme motivering ved *toldpostkontoret.*

1 overkontrolør ved kabelingeniørtjenesten.

Kabelingeniørtjenestens telegrafafdeling har i de senere år gennemgået en betydelig udvikling. Som følge heraf er der foretaget store nyanskaffelser af materiel og udvidelser inden for de bestående anlæg. Kontroløren i afdelingen fører kontrol med udnyttelsen af materiellet, hvilken kontrol danner grundlaget for nyanskaffelser og dispositioner med forhåndenværende materiel.

Da den rette udnyttelse af materiellet og driftssikkerheden på kredsløbene er af stor økonomisk betydning, foreslås stillingen oprykket til overkontrolør.

6. lønningsklasse.

1 postforvalter ved postgirokontoret i udbetalingskassen.

Et antal kontrolører: ved overpostmesterembedet i København, ved overpostinspektorerne, overtelegrafinspektoratet og ved ingeniørdistrikterne.

Overassistenterne har ved de ovennævnte tjenestesteder et meget kvalificeret og selvstændigt arbejde af speciel art, som berettiger til at blive normeret som kontrolørstillinger.

1 kontrolør ved kabelingeniørtjenesten.

En overassistent forestår arbejdet med ombygning og udvidelse af rigstelefoncentralerne specielt i forbindelse med automatiseringen. Arbejdet, der i vidt omfang varetages selvstændigt af den pågældende, stiller betydelige krav med hensyn til teknisk viden og dispositionsevne. Hertil foreslås normeret en kontrolør.

2 kontrolører ved radioingeniør tjenesten, 2 overassistenter varetager bl. a. følgende arbejder:

1) Sager vedrørende landets ca. 1 900 private amatørstationer og kontrollen med disses overholdelse af gældende bestemmelser. Sager vedrørende ulovlige radiosendere på land, frekvenskontrolstationens målinger og undersøgelser, luftfartens radiotjeneste og forstyrrelser på denne og visse sager vedrørende forstyrrelser på radiofoni og fjernsyn.

De nævnte arbejders forsvarlige udførelse kræver perfekt kendskab til hele radiotjenesten incl. internationale aftaler og bestem-

meiser samt stor erfaring og evne til at kunne disponere selvstændigt.

Stillingen foreslås oprykket til kontrolør.

2) Tilsynet med VHF-anlæg omfatter såvel tilsynet som undersøgelser i tilfældet af klager over støj eller lignende. Det teknisk administrative arbejde med kyststationerne forudsætter nøje kendskab til såvel internationale som danske bestemmelser vedrørende frekvensspørgsmål. Arbejdet forudsætter selvstændig disposition i mange tilfælde og må betegnes som kontrolørarbejde.

4 kontrolører ved postgirokontoret.

I hvert af de 4 bogholderier går en overassistent på skift med en bogholder. Stillingerne er udpræget arbejdslederstillinger, hvorfor de foreslås oprykket til kontrolørstillinger.

1 kontrolør ved telegraflaboratoriet.

En overassistent udfører meget specielle arbejder, der berettiger til normering som kontrolør.

2 kontrolører ved jernbanepostkontor 1 og 2 (kontortjenesten).

I de forløbne år er en del kvalificeret arbejde henlagt til overassistenterne, der på mange områder arbejder i tur med overkontrolør og kontrolør.

1 stilling på hvert kontor foreslås opnormeret til kontrolør.

Nogle kontrolører ved jernbanepostkontor 1 og 2 (bureaujtjenesten).

I de store bureauer er en overassistent jourhavende og har ansvaret for arbejdets rettidige tilendebringelse og vognenes rigtige fremførelse. Stillingerne kræver stor evne til arbejdsledelse og hurtig disponering, hvorfor enkelte stillinger i de vigtigste bureauer under hvert jernbanepostkontor foreslås normeret som kontrolører.

1 kontrolør ved Kolding telegraf kontor.

I kontorets forstærkerafdeling varetager en overassistent tilsynet med de ubemandede forstærkerstationer, der er underlagt kontoret, leder målinger og foretager fejlretninger på disse stationer. De nævnte arbejder er af særlig kvalificeret art, hvorfor stillingen foreslås normeret som kontrolør.

2 kontrolører ved radiotelegraf kontorer.

Ved *Blåvand radiotelegraf kontor* udfører en overassistent turnustjeneste med kontroløren

og i sikkerhedstjenesten som vagtchef. Ved *Skagen radiotelegraf kontor* er den ene overassistent: telegrafbestyrerens nærmeste medarbejder og stedfortræder.

Stillingerne, der på begge kontorer er af krævende art, foreslås opnormeret.

1 kontrolør ved Århus telegraf kontor.

I telegrafafdelingen, hvortil hører en fjernskrivercentral, forestår i den nærmeste fremtid store udvidelser. Den ene af de to overassistenter, der turnerer i denne afdeling, bør opnormeres som kontrolør.

1 kontrolør ved Ålborg telegraf kontor.

I kontorets forstærkerafdeling foreslås normeret en kontrolør som vagtchef i de tjenesteafsnit, hvor stationslederen ikke er til tjeneste.

1 kontrolør ved rigstelefonkontoret.

En overassistent forestår tilsyn, overvågning, rutine- og fejlmålinger samt fejlretning på 15 ubemandede Bfc-stationer beliggende på strækningen Saltholm-Sprogø.

På grund af det særligt kvalificerede og selvstændige arbejde foreslås stillingen opnormeret til kontrolør.

1 kontrolør i Gentofte, Glostrup, Virum og Holte.

Ved ovennævnte kontorer, der er i stærk vækst på grund af omfattende boligbyggeri i distriktet, foreslås 1 kontrolørstilling hvert sted til aflastning af postmesteren i det administrative arbejde.

1 kontrolør i Kolding og Randers.

Til aflastning for overkontrolør foreslås normeret en kontrolør hvert sted til varetagelse bl. a. af kontorets avisvæsen.

1 kontrolør i Svendborg og Åbenrå.

Lederbetonede overassistentstillinger, hvor der arbejdes i turnus henholdsvis med kontroløren og stationslederen foreslås omdannet til kontrolørstilling begge steder.

1 kontrolør i Nykøbing S., Fåborg og Middelfart.

Til aflastning for postmesteren og som dennes stedfortræder foreslås oprettet en kontrolørstilling ved hvert af disse postkontorer, der alle er i 4. lønningsklasse, men uden kontrolør.

1 kontrolør i Næstved.

Bl. a. til avisvæsenet, som i Næstved er meget betydeligt, foreslås normeret en kontrolørstilling.

1 kontrolør i Helsingør.

En overassistent går i fuldstændig turnus med kontroløren. Stillingen er udpræget lederbetonet. Han samarbejder med postmesteren ved tilrettelæggelse og tilsyn med landpostvæsenet inden for det meget store område.

Stillingen foreslås normeret som kontrolør.

1 kontrolør i Frederikshavn og Tønder.

Som jourhavende foreslås oprettet kontrolørstillinger.

2 kontrolører i Esbjerg.

Overassistentstillingen i kontorets *udenlandske afdeling* er en udpræget lederstilling, der kræver selvstændige dispositioner ved de ofte forekommende uregelmæssigheder i postgangen, hvorfor stillingen foreslås normeret som kontrolør.

Endvidere foreslås en kontrolørstilling til kontrol og afregning med postbudstyrken, idet stillingen forudsætter erfaring og myndighed for den, der skal kontrollere og vejlede dette personale.

1 kontrolør i Grenå, Skanderborg, Lemvig, Struer og Padborg.

Til aflastning for postmesteren og som dennes stedfortræder foreslås oprettet en kontrolørstilling ved hvert af disse kontorer.

B. Kontoristpersonalet.

Kontorfuldmægtige i en lønningsklasse over 17 a.

3 i generaldirektoratet til særlige arbejder:

1 i skrivestuen (leder), 1 i bogholderikontoret, 1 i 1. teknisk kontor.

4 ved Købmagergades postkontor.

1 til postmesterens kontor og 3 til indleveringstjeneste.

1 ved avispostkontoret (leder af ugebladsafdelingen).

1 ved Sønderbro postkontor til indleveringstjeneste.

1 ved Vesterbro postkontor til lønningsregnskaber, revision m. v.

5 ved rigstelefonkontoret som sektionsledere.

9 ved hovedtelegrafkontoret og

1 ved regnskabskontoret til særligt kvalificeret arbejde.

5 ved postgirokontoret :

1 som leder i I K afdelingen, 1 som leder

i adresseringen, 1 som leder i ekspeditionen, 1 til personalekontoret og 1 i sekretariatet til ganske specielt arbejde.

1 ved Stege postkontor til vagtcheftjeneste i telegraf- og telefonafdelingen.

7 ved Odense telegrafkontor :

2 til vagtcheffsassistance i rigstelefonafdelingen, 1 til regnskabet, 4 som sektionsledere i telegrafafdelingen og til øvrigt kvalificeret arbejde.

3 ved Odense postkontor :

2 til frimærkesalg, 1 til indbetalingstjeneste.

1 ved Kolding postkontor til avisvæsen.

1 ved 3. ingeniørdistrikt til specielt kvalificeret arbejde.

2 ved Århus postkontor : 1 til kassererkontoret og 1 til avisvæsen.

2 ved Århus postekspedition 1 til indbetalingstjeneste.

3 ved Århus telegrafkontor :

1 til debetregnskabet. 2 til abonnementsafdeling og rundskrivning.

1 ved Randers postkontor til avis væsen.

2 ved Ålborg postkontor til regnskab og kontrol samt avisvæsen.

3 ved Ålborg telegrafkontor :

2 til vagtcheftjeneste og pladskontrol, 1 til afregning af teleafgifter.

17. lønningsklasse a.

Et antal stillinger som kontorassistent af 1. grad.

C. Det tekniske personale.

2. lønningsklasse.

1 laboratorieingeniør ved telegraflaboratoriet.

De senere års store udbygning af post- og telegrafvæsenets teletekniske anlæg har medført en betydelig forøgelse af arbejdsmængden ved telegraflaboratoriet, og opgaverne er af væsentlig mere kompliceret og krævende natur end tidligere.

Stillingen foreslås oprykket til 2. lønningsklasse.

5. lønningsklasse.

1 værkfører ved værkstederne.

Stillingen i blankettrykkeriet berettiger til placering i 5. lønningsklasse.

Kabelskibsføreren og maskinmesteren ved kabelskibet.

På p. & t.'s kabelskib »C. E. Krarup« foreslås lederne på dæk henholdsvis i maskine, der nu er i 5. henholdsvis 6. lønningsklasse, placeret i a og b lønningsklasser svarende til nuværende 5. lønningsklasse, såfremt dette gennemføres for navigatører og skibsmaskinmestre i statens tjeneste i øvrigt.

Maskinmesterens arbejde og ansvar i skibet er betydeligt forøget og desuden udvidet med inspektion og tilsyn med dieselmotoranlæggene på de ubemandede forstærkerstationer i Tuse, Ballen, Hou, Gandrup, Slagelse og på Rømø.

Hvis skibsføreren og skibsmaskinmesteren placeres i samme lønningsklasse foreslås der tillagt førstnævnte et særligt tillæg.

1 ingeniør ved 3. ingeniør distrikt.

En ingeniør i 6. lønningsklasse leder de meget omfattende arbejder med anlæg og vedligeholdelse af kabler og luftledninger. Arbejdet kræver stor teknisk viden og er forbundet med et betydeligt ansvar, hvorfor stillingen bør oprykkes til 5. lønningsklasse.

1 skibsfører ved Fanø-Esbjerg færgeri.

En skibsfører I har en særlig betroet stilling som overfartsleder. Han er forpligtet til hele døgnnet at lede ekstrasejladser med ambulance, brandudrykninger m. v. og må ved uheld, grundstødninger og havari tilkaldes.

Som arbejdsleder for færgeripersonalet er der pålagt ham et betydeligt administrativt arbejde, herunder tjenestelister, uddannelse m. v.

Han har endvidere ansvaret for indkøb og tilsyn med materiellet og ansvaret for færgeriets 4 lastvogne, rednings- og brandslukningsmateriel samt for renholdelse af færger og motorbåde.

Overfartslederen har således et meget betydeligt personligt og økonomisk ansvar, hvorfor stillingen foreslås oprykket som overfartsleder i 5. lønningsklasse mod bortfald af et bestillingstillæg.

1 overtelegrafmester ved kabelingeniørtjenesten.

Kabelingeniørtjenestens søkabelafdeling har i de senere år selvstændigt været ledet af en telegrafmester af første grad. Dette meget store og vigtige arbejdsområde kræver særdeles perfekte tekniske kundskaber, lige-

som der ofte må forhandles med fremmede myndigheder både i ind- og udland, når der foretages reparationer på kabelstrækninger, der berører disses ledningsnet. Arbejdet, der er af særlig kvalificeret og ansvarsfuld art, berettiger, at stillingen opnormeres til overtelegrafmester.

1 bygningsinspektør ved 3. ingeniør distrikt.

En bygningskonstruktør har et krævende arbejde ved tilsyn med bestående bygningsanlæg, herunder medvirker han som sagkyndig ved bygningssyn og forestår samtlige vedligeholdelsesarbejder m. v.

Stillingen foreslås normeret i 5. lønningsklasse med betegnelsen bygningsinspektør.

6. lønningsklasse.

1 værkfører ved værkstederne.

1 værkfører, der er leder af malerværkstedet, foreslås oprykket til 6. lønningsklasse.

4 centralmester stillinger i Åbenrå, Haderslev, Sønderborg og Tønder.

Disse fire stillingers arbejdsområde og ansvar er steget i takt med telefonautomatiseringens fremadskriden i Sønderjylland, hvorfor de bør oprykkes til 6. lønningsklasse.

2 maskinmestre af 1. grad ved Fanø-Esbjerg færgeri.

Maskinmestrene er dårligere stillet end tilsvarende personale andre steder såvel i som uden for post- og telegrafvæsenet. - I f. eks. statsbanerne er de enkelte stillinger, der endnu findes i 7. lønningsklasse inden for dette område, gennemgangsstillinger.

Maskinmestrene ved færgeriet har alle fuld uddannelse samt en meget lang tjenestetid bag sig, og de har ingen mulighed for advancement ved forflyttelse. Deres placering i 7. lønningsklasse svarer til begyndelseslønnen, hvorfor man også af den grund foreslår stillingerne oprykket til 6. lønningsklasse.

1 maskinmester af 1. grad ved kabelingeniørtjenesten (Rømø forstærkerstation).

Rømø forstærkerstation er et meget vigtigt led i Danmarks internationale telefon- og telegrafforbindelser, og da stillingen på Rømø ydermere er et betydeligt minus i økonomisk henseende på grund af den afsides beliggenhed, foreslås stillingen oprykket som maskinmester I.

Til lønningskommissionen af 1954.,

Gennem Statstjenestemændenes Centralorganisation II har foreningen fra sekretariatet modtaget en skrivelse af 12. oktober d. å., hvori henvises **til**, at lønningskommissionen nu er nået til det punkt i sit arbejde, hvor spørgsmålet om klassificering og normering af stillinger i de forskellige styrelser skal gøres til genstand for behandling, og at sekretariatet nu er rede til fra de anerkendte etatsorganisationer at modtage forslag og ønsker vedrørende de nævnte spørgsmål, som de pågældende organisationer måtte finde det rigtigt at fremføre over for kommissionen.

I denne anledning skal Den danske Toldetats Forening hermed tillade sig at fremsætte nedenfor omtalte forslag og ønsker vedrørende klassificering og normering af stillinger inden for toldvæsenet, omfattende de områder, som foreningen repræsenterer.

Foreningen har grupperet sine forslag og ønsker i følgende hovedgrupper:

- I. Oprykning af chefstillinger.
- II. Oprettelse af nye chefstillinger.
- III. Oprykning, respektive oprettelse af andre overordnede stillinger.
- IV. Forslag om automatisk advancement fra toldassistent (9. lønningsklasse) til overtoldassistent (7. lønningsklasse).
- V. Kontoristklassens forhold.

Forinden man skal fremkomme med en nærmere omtale af foreningens forslag, skal det dog bemærkes, at man - som formentlig også forudsat i den nævnte skrivelse fra sekretariatet - alene har udarbejdet sine forslag på grundlag af det i den nugældende tjenestemandsslov eksisterende normativ, og at man helt og fuldt har afholdt sig fra at fremsætte foreningens ønsker for så vidt angår regulering af de nugældende lønninger. I det hele taget ønsker foreningen at forbeholde sig muligheden for senere at fremsætte yderligere forslag, når den fremtidige lønordning er endelig afklaret i kommissionen.

Til underbygning af betimeligheden i de ønsker og forslag, som foreningen håber må blive optaget til velvillig behandling i kom-

missionen, skal man i det efterfølgende oplyse nogle få tal, som klart illustrerer den rivende udvikling, toldvæsenet har gennemgået ikke mindst siden tilblivelsen af den nugældende tjenestemandsslov.

For fuldstændighedens skyld har man foruden at anføre de beløb, som toldvæsenet opkrævede i finansårene 1943-44 og 1956-57 til sammenligning også medtaget det beløb, som toldvæsenet opkrævede i det sidste »normale« finansår før sidste verdenskrig.

Der er således opkrævet følgende beløb:

Finansåret 1938-39.	355 488 000 kr.
Finansåret 1943-44.	624 266 000 kr.
Finansåret 1956-57.	2 547 002 000 kr.

Ifølge udtalelser fra autoritativ side er toldvæsenets indtægter for indeværende finansår anslået til ca. 2 700 mill. kr., hvilket altså - set i forhold til finansåret 1938-39 - vil sige, at indtægterne er næsten ottefoldet og set i forhold til finansåret 1943-44 - umiddelbart før foreningen fremsendte sine forslag til lønningskommissionen af 1943 -, at indtægterne er mere end firedoblet.

Efter forslag til finanslov for finansåret 1957-58 er statens samlede indtægter i denne periode anslået til 5 003 110 844 kr., hvilket med andre ord vil sige, at toldvæsenet alene opkræver mere end halvdelen af dette beløb.

De således anførte tal illustrerer efter foreningens mening til fuldkommenhed, at toldvæsenet siden vedtagelsen af den nugældende tjenestemandsslov har undergået en voldsom udvikling.

De omtalte arbejdsudvidelser hidrører for størstepartens vedkommende fra forbrugsafgiftslovene, idet man i almindelighed skal henvisse til udvidelserne af afgiftsområderne i 1946 og 1950 og i særdeleshed til den sidste udvidelse af afgiftsområdet i 1955 med vedtagelsen af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, ifølge hvilken lov der i engrosleddet blev pålagt et meget betydeligt antal vareområder en afgift på 10 pct., henholdsvis 15 pct. og 25 pct. Endvidere kan eksempelvis anføres, at de senere års voldsomme udvidelser af motorkøretøjsbestanden har medført, at toldvæsenets arbejde med loven om omsætningsafgift af motorkøre-

tøjer er blevet mangedoblet, således at der alene i henhold til denne lov i finansåret 1956-57 er opkrævet 131 272 000 kr.

Yderligere skal man henvise til den toldlovsændring, der fandt sted i 1955, hvorved et væsentligt vareområde (hovedsagelig manufakturvarer) fra hidtil at være pålagt vægttold fremtidig er pålagt værditold. Dette forhold alene medfører - rent bortset fra, at det betyder en væsentlig forøgelse af de opkrævede beløb -, at toldvæsenets kontrolmuligheder med mængden i forhold til værdien af de til fortoldning angivne varer vanskeliggøres betydeligt.

Af andre meget krævende områder inden for den rent toldmæssige side skal nævnes kontrollen med overholdelsen af ind- og udførselsbestemmelserne samt valutabestemmelserne. For disse bestemmelser vedkommende sker der jævnlig såvel lovmæssige som administrative ændringer, der bestandig stiller de største krav til agtpågivenhed og akkuratelse, ikke mindst fordi disse områder har den allerstørste handelspolitiske og økonomiske betydning for Danmarks forhold til udlandet.

Foranlediget af disse arbejdsudvidelser er de krav, der almindeligvis må stilles til alle kategorier af toldvæsenets faguddannede personale i høj grad blevet skærpet.

Den arbejdsforøgelse, der har fulgt med den foran påviste stigning i intraderne, har været så voldsom, at etatens personale på de forskellige områder har været udsat for en meget stor belastning, der kun har kunnet klares ved en udpræget forstående indstilling fra personalets side, og selv om toldvæsenets styrelse har haft den bedste vilje til at søge problemerne løst, har de årlige normeringslove og de siden 1946 gennemførte embedsreguleringer ikke tilnærmelsesvis kunnet dække et rimeligt behov og et retfærdigt krav. Resultatet er derfor, at mange af etatens chefstillinger ikke mere har en placering, der står i et rimeligt forhold til det med stillingerne forbundne arbejde og ansvar, ligesom en lang række af etatens øvrige overordnede stillinger ikke er normeret i overensstemmelse med de som følge af udviklingen forøgede krav, der stilles til deres indehavere.

Foreningen har derfor ved udarbejdelsen af de foreliggende forslag sigtet på at tilvejebringe en klassificering og normering,

der står i et mere antageligt forhold til stillingernes betydning og det dermed forbundne ansvar.

Vedrørende de fremsatte forslag skal foreningen yderligere bemærke:

ad gruppe I.

Til belysning af de enkelte chefstillingers betydning og for at opnå en så retfærdig indbyrdes placering af disse som muligt har foreningen indsamlet et materiale omfattende ekspeditionernes antal, intradernes størrelse samt en række andre forhold ved hvert enkelt toldsted eller kontor. Det kan oplyses, at det indhentede materiale er bearbejdet efter retningslinier, der er godkendt af tolddepartementet.

Den i tjenestemandslovens § 46 omhandlede omklassificering, der skal finde sted hvert 4. år, blev sidst foretaget i 1954, og skulle således normalt på ny finde sted i 1958. Da den imidlertid efter alt foreliggende formentlig inddrages under lønningskommissionens behandling, har foreningen foruden sådanne forslag, der almindeligvis fremføres i forbindelse med en periodisk omklassificering, medtaget forslag, der sigter på at gennemføre en tiltrængt forbedret placering af nogle af de *mest* betydningsfulde chefstillinger inden for etatens driftsområde, idet disse stillinger efterhånden er blevet deklasseret derved, at oprykninger i mange år kun er foretaget på lavere trin.

Ud over almindelige omklassificeringsforslag har man tillige foreslået, at samtlige tilbageværende toldforvalterstillinger i 6. lønningssklasse oprykkes, fordi den foran omtalte arbejdsudvidelse har påvirket arbejdet og ansvaret hos cheferne for de mindre toldsteder i så høj grad, at det efter foreningens opfattelse må være fuldt berettiget, at toldvæsenets chefer fremtidig mindst er placeret i 5. lønningssklasse.

ad gruppe II.

De af foreningen herunder fremsatte forslag om oprettelse af nye chefstillinger til sigter at tilvejebringe en naturlig rationalisering inden for de omhandlede tjenestesteder.

ad gruppe III.

De under denne gruppe specificerede forslag omfatter foruden foreningens ordinære

normeringslovsønsker en række forslag, der hidtil ikke har kunnet komme i betragtning, fordi de årlige normeringslove har udelukket muligheden for oprykninger, der alene har været begrundet med normeringsmæssige hensyn. Sådanne forslag er siden lønningskommissionens nedsættelse i 1954 blevet henvist til behandling i denne.

Det står efterhånden foreningen klart, at man med de hidtidige retningslinier hverken vil være i stand til at dække det stadigt stigende behov for kontrolørstillinger i toldvæsenet eller til at imødegå den allerede for overtoldassistenterne eksisterende advancementsmisere, der ydermere vil blive stærkt forværret i de kommende år, og i erkendelse heraf foreslår foreningen derfor et reguleret advancement fra overtoldassistent til toldkontrolør, hvorved forstås, at man tilsikrer overassistenter mulighed for at opnå advancement til 6. lønningsklasse i en rimelig alder.

Ikke mindst til denne gruppe af rutinerede og erfarne toldtjenestemænd stilles der i dag som følge af udviklingen de allerstørste krav med hensyn til kontrolvirksomheden inden for samtlige arbejdsområder. I det daglige arbejde er det for de pågældende ofte nødvendigt at træffe selvstændige afgørelser af vidtrækkende betydning; dette gælder såvel den rent toldmæssige side som - ikke mindst - forbrugsafgiftssiden. Det arbejde, der i dag udføres af toldvæsenets overassistenter, har en sådan karakter, at det med hensyn til ansvar og betydning efter foreningens mening må berettiggende de pågældende til i en rimelig alder at opnå et advancement til 6. lønningsklasse.

Idet man i øvrigt med hensyn til enkeltheder skal henvise til det i forslaget anførte, skal man understrege, at foreningen tillægger en sådan rimelig og berettiget løsning af den omhandlede meget alvorlige advancementsmisere den allerstørste betydning. Det skal i

denne forbindelse bemærkes, at det også må være i statens interesse, at denne store gruppe erfarne tjenestemænd kan arbejde under rimelige og antagelige økonomiske vilkår, fremfor at de pågældende i stedet til skade for staten som helhed og toldvæsenet i særdeleshed skal blive bitre og utilfredse og derved miste den arbejdsglæde og det initiativ, der er en betingelse for arbejdets effektive udførelse.

ad gruppe IV.

I overensstemmelse med sekretariatets skrivelse af 12. oktober 1957 har foreningen fundet det naturligt at foreslå automatisk advancement fra toldassistent til overtoldassistent.

Med hensyn til enkeltheder henvises til selve forslaget.

ad gruppe V.

Med henvisning til det under gruppe IV anførte skal bemærkes, at foreningen har fremsat forslag om sammenlægning af 17. c og 17. b lønningsklasser.

Da toldvæsenets kontoristpersonale naturligvis også i høj grad har mærket den oven for omtalte arbejdsforøgelse, har foreningen fundet det fuldt berettiget at fremsætte forslag om et yderligere antal kontorassistentstillinger i 17. a lønningsklasse, ligesom man har fundet det rimeligt at stille forslag om, at der oprettes et begrænset antal advancementsstillinger ud over 17. a lønningsklasse.

For så vidt angår enkeltheder henvises også for denne gruppes vedkommende til selve forslaget.

Ærbødigst

P. f. v.

Aage Lasborg

/ W. Mølkjær Larsen

Underbilag til bilag 50.

Gruppe I.

Oprykning af chefstillinger.

1. lønningsklasse.

Denne lønningsklasse ønskes opdelt i undergrupperne a, b og c, jfr. redegørelsen.

Over toldinspektør stillingen i København op-

rykkes til 1. h lønningsklasse (nuværende lønningsklasse 10 800 kr. til 11 700 kr.).

Efter den gældende tjenestemandslov er alle overtoldinspektørstillingerne placeret i toldvæsenets 1. b lønningsklasse, der svarer til de i øvrige civiletaters 1. d lønningsklasse. Foreningen vil imidlertid mene, at overtold-

inspektørstillingen i København er så betydningsfuld, at den bør sidestilles med statsbanernes distriktschefstillinger, idet overtoldinspektøren for København, foruden at have embedspligter i lighed med de øvrige overtoldinspektørers, tillige er chef for landets største toldsted.

De 5 øvrige overtoldinspektørstillinger placeres herefter i 1. c lønningsklasse, svarende til toldvæsenets hidtidige 1. b lønningsklasse.

2. lønningsklasse.

For at kunne foretage en saglig bedømmelse af placeringen af toldetatens chefstillinger har foreningen indsamlet et betydeligt materiale omfattende ekspeditionernes antal, intradernes størrelse, særlige forhold m. v. ved hvert enkelt toldsted eller kontor. Sammenholdes dette materiale med tilsvarende oplysninger fra finansåret 1943-44, der dannede grundlaget for den klassificering, der fandt sted ved lønningsloven af 1946, fremgår det, at arbejdsmængden overalt er forøget voldsomt i det forløbne tidsrum.

Når placeringen herefter skal foretages på det tilvejebragte grundlag, der er godkendt af styrelsen, har foreningen haft opmærksomheden henvendt på, at der ved stedfundne embedsreguleringer er foretaget særdeles påkrævede oprykninger af stillinger i lavere lønningsklasser, men at det samtidig har været umuligt at opnå en tilsvarende retfærdig placering af nogle af de mest betydningsfulde stillinger i højere lønningsklasser, hvorved disse efterhånden er blevet nivelleret.

Man skal derfor med henblik på, at den kommende lønningslov eventuelt opbygges på en anden måde end den gældende samt for at opnå en så retfærdig placering af chefstillingerne som muligt foreslå, at 2. lønningsklasse deles i undergrupperne a og b, således at 2. b lønningsklasse svarer til den hidtidige 2. lønningsklasse.

2. a lønningsklasse.

Fra 2. til 2. a lønningsklasse oprykkes herefter:

Stillingen som toldinspektør i Københavns frihavn.

Stillingen som toldinspektør ved Københavns toldbods pakhusforvaltning.

Stillingen som toldinspektør i Århus.

Stillingen som toldinspektør i Odense.

Stillingen som toldinspektør i Ålborg.

De nævnte stillinger og nedenauførte stilling som chef for toldvæsenets prøvesamling og fakturakontrol er utvivlsomt i særklasse som de mest betydningsfulde inden for etatens driftsområde.

Fra 3. til 2. a lønningsklasse oprykkes endvidere:

Stillingen som toldinspektør, chef for toldvæsenets prøvesamling og fakturakontrol.

Toldvæsenets prøvesamling og fakturakontrol består af 3 afdelinger, nemlig prøvesamlingen, fakturakontrollen og kreditoplagskontrollen, der hver ledes af en toldinspektør i 4. lønningsklasse med assistance af i alt 6 vicetoldinspektører i 5. lønningsklasse.

Institutionens arbejdsområde omfatter hele landet.

Liberaliseringen af importen har i de senere år medført en meget betydelig forøgelse af arbejdsmængden, der alene i fakturakontrollen er tredoblet siden ikrafttrædelsen af sidste toldlovsændring, der bl. a. overførte manufakturgruppen fra vægt- til værditold.

Som følge af nævnte toldlovsændring blev der ved sidste normeringslov gennemført forskellige personalemæssige udvidelser, medens spørgsmålet om chefens fremtidige retmæssige placering blev udskudt til lønningslovsrevisionen.

2. b lønningsklasse.

Fra 3. til 2. b lønningsklasse oprykkes:

1 stilling som kontorchef i departementet for told- og forbrugsafgifter, revisionsafdelingen.

Kontorchefen i revisionsafdelingens 2. kontor er i den gældende lønningslov placeret i 3. lønningsklasse. Det nævnte kontor foretager revision af regnskaberne fra samtlige de under overtoldinspektoratet for Jylland hørende toldsteder samt de meget omfattende regnskaber fra forbrugsafgiftsinspektoraterne i København. Kontorchefen er tillige chef for revisionsafdelingens sekretariat og dermed chef for det samlede personale i revisionsafdelingen, og da den pågældende i øvrigt repræsenterer afdelingen ved alle møder og forhandlinger må foreningen mene, at denne

stilling er så betydningsfuld, at en oprykning som anført bør komme i betragtning.

Stillingen som toldinspektør, chef for toldvæsenets patruljefartøjer og eftersøgningstjeneste.

Under chefen for toldvæsenets patruljefartøjer og eftersøgningstjeneste hører:

- 1) Søpatruljen med 39 tjenestemænd til bemanning af 11 fartøjer, hvoraf 4 er stationeret i provinsen.
- 2) Havnepatruljen i København, der omfatter 62 tjenestemænd.
- 3) Eftersøgningstjeneste, der omfatter 14 tjenestemænd.

Søpatruljens og eftersøgningstjenestens arbejde er landsomfattende, og eftersøgningstjenestens arbejde med smugleribekæmpelse og andre overtrædelser af de gældende ind- og udførselsbestemmelser, valutabestemmelser m. v. medfører daglig kontakt med udenlandske toldmyndigheder, politiet og provinstdoldstederne.

2 stillinger som toldinspektør ved Københavns toldsted, lokalforvaltningen.

Toldinspektøren i 1. toldinspektorat blev ved normeringsloven for 1949-50 oprykket fra 3. til 2. lønningsklasse. Det er foreningens opfatteelse, at *toldinspektørerne i 2. og 3. toldinspektorat* bør placeres i samme lønningsklasse som førstnævnte distriktstoldinspektør, således at de alle tre fremtidig placeres i 2. b lønningsklasse.

Stillingen som toldinspektør i Esbjerg.

Stillingen som toldinspektør i Randers.

Stillingen som toldinspektør i Horsens.

Stillingen som toldforvalter i Kolding, hvis stillingsbetegnelse samtidig ændres til toldinspektør.

Stillingen som toldinspektør i Helsingør.

Som følge af den forøgede arbejdsmængde, der er henlagt under toldvæsenet i den siden vedtagelsen af lønningsloven af 1946 forløbne tid, er der pålagt toldstederne i *Esbjerg, Randers, Horsens, Kolding og Helsingør* et meget betydeligt merarbejde og dermed et forøget ansvar for de pågældende chefer.

Til belysning heraf skal foreningen blot anføre de oppebårne intraders størrelse, henholdsvis i 1943-44, der som nævnt dannede grundlaget for klassificeringen i 1946, og i afvigte finansår.

	Oppebårne intrader	
	1943/44 mill. kr.	1956/57 mill. kr.
Esbjerg	ca. 11,2	ca. 39,4
Randers.	ca. 8,6	ca. 27,7
Horsens.	ca. 8,3	ca. 36,4
Kolding	ca. 8,4	ca. 29,5
Helsingør.	ca. 5,1	ca. 14,8

Ved bedømmelsen af placeringen af disse stillinger, der alt taget i betragtning - herunder de særlige forhold for Helsingør som grænsetoldsted - ganske kan sidestilles, bør det bemærkes, at Esbjergs placering er uforandret siden 1927 uanset at det arbejde og det ansvar, der er forbundet med stillingen, i det forløbne tidsrum er mangedoblet. For de øvrige toldsteders vedkommende er placeringen som i 1947, medens stillingernes nuværende betydning er anskueliggjort ved de anførte oplysninger om intraders størrelse.

Med hensyn til stillingen i Kolding ønskes stillingsbetegnelsen ændret til toldinspektør, idet foreningen, jfr. gruppe 2, har foreslået oprettelse af en stilling som toldregnskabschef ved toldstedet, fordi man har anset det for påkrævet, at toldstedschefen i Kolding ligesom cheferne i Esbjerg, Randers, Horsens og Helsingør bliver aflastet for det daglige arbejde med kasse- og kontorforretninger.

1 stilling som toldinspektør i inspektoratet for øl- og spiritusbeskatningen.

Inspektoratet varetager kontrollen med i alt ca. 3 000 afgiftspligtige virksomheder, der fordeler sig således:

1 300 virksomheder, der er anmeldt i henhold til afsnit I, II og III i loven om afgift af spiritus, vin og øl (produktion, denaturering, ølafgifter og ølbryggeriernes depoter) samt afsnit IV i lov nr. 44 af 14. marts 1955 (afgift af mineralvand m. v.).

300 virksomheder, der er anmeldt i henhold til afsnit IV A og B i loven om afgift af spiritus, vin og øl (omsætningsafgift af spiritus og literafgift af vin) samt lov nr. 185 af 11. juni 1954 om kontrol med omsætningen af spiritus og vin (banderoleordningen).

1 400 virksomheder, der er anmeldt i henhold til afsnit IV C i loven om afgift af spiritus, vin og øl (restaurationsvirksomhederne).

I finansåret 1956-57 er for de i henhold til de nævnte love afgiftspligtige varer indbetalt 380 mill. kr. i afgift.

Inspektoratets souschef er en toldinspektør i 3. lønningsklasse. Foreningen finder imidlertid, at det med stillingen forbundne arbejde og ansvar er af en sådan art, at det vil være berettiget, at stillingen oprykkes til 2. b lønningsklasse.

1 stilling som toldinspektør i inspektoratet for tobaksbeskatningen.

Inspektoratet varetager dels kontrollen med virksomheder i Københavns tolddistrikt, der er anmeldt i henhold til tobaksafgiftsloven og den del af lov om afgift af forskellige varer, der omfatter afgift af tændstikker og af cigar- og cigarettændere, dels for Københavns tolddistrikt forretningerne i medfør af loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer og endelig kontrollen for hele landet med ind- og udkørsel af udenlandske motorkøretøjer.

I finansåret 1956-57 er der som provenu af de af inspektoratet administrerede love indbetalt 560 mill. kr. i afgift.

Inspektoratets souschef er en toldinspektør i 3. lønningsklasse. Foreningen finder imidlertid, at det med stillingen forbundne arbejde og ansvar er af en sådan art, at det vil være berettiget, at stillingen oprykkes til 2. b lønningsklasse.

1 stilling som toldinspektør i inspektoratet for omsætningsafgifter.

Inspektoratet varetager kontrollen med i alt ca. 6 000 afgiftspligtige virksomheder, der fordeler sig således:

4 840 virksomheder, der er anmeldt i henhold til afsnit I i lov nr. 43 af 14. marts 1955 og heraf 980 virksomheder, der fremstiller eller afsætter guld- og sølvvarer m. m., gulvtæpper eller radiomodtagere m. v.

450 virksomheder, der er afgiftspligtige i henhold til lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

400 virksomheder, der er afgiftspligtige i henhold til lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.

225 virksomheder, der er afgiftspligtige i henhold til lov om afgift af konsum-is og

110 virksomheder, der er afgiftspligtige i henhold til afsnittene I, II, III, VII, VIII og IX i lov nr. 44 af 14. marts 1955 (papir og pap m. v., glødelamper m. v., radio-

lamper m. v., kaffesurrogater, spillekort og grammofonplader).

I finansåret 1956-57 er for de i henhold til de nævnte love afgiftspligtige varer indbetalt i alt 300 mill. kr. i afgift.

Til støtte for chefen er inspektoratet normeret med 2 toldinspektører i 3. lønningsklasse. Foreningen finder det rimeligt, at den ene af disse som souschef oprykkes til 2. b lønningsklasse.

3. lønningsklasse.

Fra 4. til 3. lønningsklasse oprykkes:

1 stilling som kontorchef i departementet for told- og forbrugsafgifter, revisionsafdelingens 1. kontor.

Kontorcheferne i revisionsafdelingens 2. og 3. kontor er i den gældende lønningslov placeret i 3. lønningsklasse, medens kontorchefen i 1. toldrevisionskontor er placeret i 4. lønningsklasse. Foreningen må imidlertid mene, at den sidstnævnte stilling må ligestilles med chefstillingen i 3. kontor, og man skal derfor foreslå, at stillingen oprykkes til 3. lønningsklasse.

Stillingen som toldforvalter i Herning.

Stillingen som toldforvalter i Fredericia.

Stillingen som toldforvalter i Frederikshavn.

Stillingen som toldforvalter i Hobro.

Stillingen som toldforvalter i Sønderborg.

De nævnte toldforvalterstillinger må ved en bedømmelse ganske sidestilles med en række af de i 3. lønningsklasse placerede toldforvalterstillinger. Intraderne er steget væsentligt, og på alle områder stilles der stedse større krav til toldstedscheferne.

Stillingen som toldkasserer ved kreditoplagskontoret.

Stillingen som toldkasserer ved toldkassererkontoret på toldboden.

Stillingen som toldkasserer ved jernbanens toldkassererkontor.

Stillingen som toldkasserer ved toldbodens havnetoldkassererkontor.

Stillingsbetegnelsen »toldkasserer« cendres til »toldregnskabschef«.

De til oprykning foreslåede københavnske regnskabskontorers forretninger er af meget betydeligt omfang, og arbejdet er forøget i takt med den almindelige arbejdsforøgelse inden for etaten. Men medens stillingerne

inden for toldvæsenets øvrige arbejdsområde i nogen grad er hævet fra tid til anden ved embedsreguleringer og lønningsloven af 1946, har de nævnte stillinger stadig den samme placering som i 1931, hvilket må anses for urimeligt.

Ved bedømmelsen bør i øvrigt tages i betragtning, at disse store kontorers personale for en væsentlig dels vedkommende har en betydelig ringere fagmæssig uddannelse end tidligere, og at cheferne derfor er blevet ekstraordinært bebyrdet med arbejde og ansvar for forretningernes rigtige udførelse.

Intraderne for de nævnte kontorer har i afvigte finansår udgjort:

	mill. kr.
Kreditoplagskontoret	ca. 234,6
Toldkassererkontoret på told- boden	- 39,1
Jernbanens toldkassererkontor. .	- 31,2
Toldbodens havnetoldkasserer- kontor.	- 2,0

Med hensyn til sidstnævnte kontor bemærkes, at alle udbetalinger af toldgodtgørelse og tilbagebetalinger for hele det københavnske område - og delvis også for provinsens vedkommende, i alt årlig ca. 10 mill. kr. - er henlagt til dette kontor. Disse forretninger pålægges chefen et særligt ansvar, idet grundlaget for udbetalingerne ofte må efterprøves.

Det skal endelig nævnes, at de nævnte kontorer nogenlunde kan sidestilles med hensyn til personalets størrelse.

Med hensyn til det fremsatte forslag om, at stillingsbetegnelsen »toldkasserer« ændres til »toldregnskabschef« bemærkes, at forslaget omfatter samtlige toldkassererstillinger i etaten. Foreningen skal i øvrigt udtale, at den hidtil gældende stillingsbetegnelse efter foreningens opfattelse ikke dækker toldkasserernes funktion, idet de pågældende er chefer for de respektive kontorer, medens man i almindelighed anser en kasserer som en person, der ved en kasse forestår ind- og udbetalinger.

Foreningen har derfor tidligere foreslået at ændre stillingsbetegnelsen til »toldkontorchef«, men da det ikke har været muligt at vinde gehør for denne betegnelse, skal man tillade sig at anmode om, at den nu foreslåede betegnelse tages under overvejelse.

4. lønningsklasse.

Fra 5. til 4. lønningsklasse oprykkes:

Stillingen som toldforvalter i Holstebro.

Stillingen som toldforvalter i Skive.

Stillingen som toldforvalter i Grenå.

Stillingen som toldforvalter i Kalundborg.

Stillingen som toldforvalter i Assens.

Stillingen som toldforvalter i Ringkøbing.

Stillingen som toldforvalter i Bandholm-Maribo.

Stillingen som toldforvalter i Hillerød.

De nævnte toldforvalterstillinger må ved en bedømmelse ganske sidestilles med en række af de i 4. lønningsklasse værende toldforvalterstillinger. Intraderne og ekspeditionernes antal er steget meget betydeligt, og på alle områder stilles der større og større krav til toldstedscheferne.

Stillingen som toldkasserer ved frilagerets toldkassererkontor.

Stillingen som toldkasserer ved Esbjerg toldkassererkontor.

Stillingsbetegnelsen Holdkasserer« ændres til »toldregnskabschef«, jfr. den oven for anførte motivering.

Arbejdet ved *frilagerets toldkassererkontor* er steget meget stærkt. Oppebørslerne er således steget fra ca. 2,4 mill. kr. i finansåret 1948-49 til ca. 5,2 mill. kr. i finansåret 1956-57, medens ekspeditionernes antal samtidig er mere end fordoblet.

Udover de egentlige toldforretninger ved frilageret påhviler der kontoret følgende funktioner:

- 1) Regnskab over udenlandske diplomaters toldfranchise.
- 2) Opkrævning af frilagerleje og varmebidrag.
- 3) Udbetaling af lønninger, diæter, natpenge, overarbejdspenge m. v.

Navnlig sidstnævnte funktion giver kontoret et meget betydeligt arbejde og chefen et stort ansvar, idet der jævnsides med løn- udbetalinger til ca. 800 tjenestemænd foretages tilbageholdelser i lønnen af kontingenter, afdrag og renter til låneinstitutter m. v.

Toldkasserer stillingen i Esbjerg blev oprettet ved lønningsloven af 1946 og placeret i 5. lønningsklasse. Arbejdet er i den forløbne tid forøget meget stærkt og intraderne er steget fra 11 mill. kr. i 1943-44 til 40 mill. kr. i 1956-57.

Foreningen må derfor mene, at en oprykning som foreslået er naturlig.

5. lønningsklasse.

Fra 6. til 5. lønningsklasse oprykkes:

22 stillinger som toldforvalter, nemlig ved følgende toldsteder:

Ribe, Løgstør, Frederikssund, Stubbekøbing, Nykøbing S., Saksøbing, Skagen, Fakse, Skælskør, Samsø, Æbeltoft, Nekso, Bogen, Kerteminde, Ærøskøbing, Allinge, Præstø, Svaneke (vakant), Marstal, Nysted, Hasle, Struer.

Disse toldforvalterstillinger i provinsen er endnu placeret i 6. lønningsklasse trods gentagne forsøg både fra styrelsens og foreningens side på at få dem oprykket.

Det er foreningens opfattelse, at arbejdets omfang og chefernes ansvar ved disse toldsteder efterhånden er blevet så betydeligt, at en oprykning i forbindelse med den forestående revision af lønningsloven vil være naturlig og retfærdig.

Ved bedømmelsen af disse stillingers placering bør det også tages i betragtning, at toldstederne på grund af personalemangel får tildelt meget ungt og hyppigt skiftende personale, og at cheferne som følge heraf i endnu højere grad bebyrdes med arbejde og ansvar.

Stillingen som regnskabsfører ved pakhusforvaltningens regnskabskontor på Københavns toldbod.

Regnskabskontoret, hvis personale andrager 7 tjenestemænd, varetager bl. a. opkrævning af en del af de for toldbehandling af gods på toldboden pligtige arbejdspenge og fører lønningsregnskabet vedrørende toldbodens arbejdsstyrke, der består af ca. 150 tjenestemænd og et fra dag til dag varierende antal ikke fastansatte arbejdere, i 1956 i alt ca. 800.

Det hermed forbundne arbejde er siden 1946, hvor regnskabsførerens stilling blev normeret i 6. lønningsklasse, steget meget stærkt. Således foretoges i 1956 ca. 12 000 skatteindeholdelser i arbejdernes lønninger med stærkt varierende beløb af dag- eller ugelønnen.

Af andre nye opgaver kan nævnes udbetaling af benzinafgiftsgodtgørelser til virksomheder i Københavns toldsteds distrikt, omfattende store millionbeløb, udarbejdelse af

oversigter til statistisk departement over arbejdstimer og lønninger og indeholdelser af bidrag til sygelønsfonden.

Foreningen anser en stilling som den heromhandlede for ubetinget henhørende under 5. lønningsklasse.

Gruppe II.

Oprettelse af nye chefstillinger.

2. b lønningsklasse.

Stillingen som toldkasserer i 3. lønningsklasse ved forbrugsbeskatningen ændres til en selvstændig stilling som *toldregnskabschef i forbrugsbeskatningen* i 2. b lønningsklasse.

Forbrugsafgiftsinspektoratemes kassererkontor, der beskæftiger et personale på 31 tjenestemænd, fungerer som oppebørselskontor for de 3 forbrugsafgiftsinspektorater. Kontoret har hidtil været henlagt under inspektoratet for tobaksbeskatningen af den historiske årsag, at opkrævningen af tobaksafgifter ved inspektoratets oprettelse blev forestået af en af inspektoratets kontrolører. Medens de af kontoret opkrævede afgifter i finansåret 1922-23 androg 19 mill. kr., beløb intraderne sig i finansåret 1956-57 imidlertid til 1 240 mill. kr. eller ca. $\frac{1}{4}$ af de samlede statsintrader.

Foreningen finder det rigtigt, at kontoret bliver et selvstændigt kassererkontor, som i lighed med de 3 inspektorater henhører direkte under finansministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter, og departementets revisionsafdeling. Man finder det endvidere naturligt, at chefen efter kontorets betydning normeres i 2. b lønningsklasse.

3. lønningsklasse.

Københavns lufthavns toldforvaltning, Kastrop, omdannes til et selvstændigt toldsted under overtoldinspektoratet for København med en toldinspektør i 3. lønningsklasse som chef. Der bespares 1 stilling som toldforvalter i 4. lønningsklasse,

Siden 1947, da stillingen som toldforvalter ved Københavns lufthavns toldforvaltning blev normeret i 4. lønningsklasse, er der sket en rivende udvikling i trafikken på Københavns lufthavn og en tilsvarende stigning i arbejdet ved toldforvaltningen. Til belysning heraf kan eksempelvis anføres følgende statistiske oplysninger:

	1947	1952	1956
Ank. og afg. luftfartøjer.	27 038	?	39 790
Passagerer	270 000	511 000	1 006 000
Fortoldninger	18 672	28 865	38 061
Forsendelser	3 012	7 279	11 020
Udgående sendinger . .	40 325	ca. 100 000	184 217
Intrader, mill. kr.	1,9	2,3	4,9
heraf told, mill. kr.	1,4	1,4	2,8

For at kunne tage den stigende trafik er ankomsthallen i Kastrup for nylig udvidet til det dobbelte af dens tidligere areal, og den under bygning værende nye luftbanegård vil få en kapacitet på det 3-dobbelte af de nuværende lokaler.

Med den hastigt voksende trafik er det af afgørende betydning, at rammerne for toldvæsenets virke udvides, så de stigende krav til ekspeditionskapaciteten kan honoreres. Det er endvidere af stor betydning ved forhandlinger med luftfarts- og andre myndigheder, at den stedlige chef er placeret i en passende høj lønningsklasse. Foreningen finder det derfor stærkt påkrævet, at toldforvaltningen nu omdannes til et toldkammer med en toldinspektør i 3. lønningsklasse som chef.

4. lønningsklasse.

Nordhavnens toldforvaltning, København, ændres til toldkassererkontor, således at der herunder henlægges kontorforretningerne ved frihavnens toldkassererkontors filialkontor i Århusgade. Stillingen som toldforvalter i 5. lønningsklasse ændres til toldregnskabschef i 4. lønningsklasse.

En sammenlægning af de to kontorer findes naturlig, idet de ligger i samme bygning, og toldforvaltningen i forvejen udfører en stor del af de til filialkontoret ellers naturligt henhørende forretninger. Der er ved den seneste besættelse af toldforvalterstillingen taget forbehold med henblik på muligheden af den heromhandlede sammenlægning.

5. lønningsklasse.

Hirtshals og Brønderslev toldkontroller udskilles fra Hjørring toldsted og ændres til selvstændige toldsteder, hver under ledelse af en toldforvalter i 5. lønningsklasse.

Ved *Hirtshals* toldkontrol, der ledes af en toldkontrolør, består personalet i øvrigt af:

1 kontorist, 1 toldvagtmester, 2 overtoldbetjente og 1 toldbetjent.

Efter etableringen af færgeruten Hirtshals-Kristianssand har kontrollen tillige i sommerhalvåret haft assistance af en eller flere afløsnings-toldassistenter. Denne rute, der hidtil har været lukket i vintertiden, vil fremtidig blive besejlet hele året og trafikken har efterhånden taget et sådant omfang, at toldforretningerne bør foregå under ledelse af en stedlig toldstedschef.

Hirtshals er i øvrigt blevet en af vore betydeligste fiskerihavne, der navnlig benyttes af store svenske fiskerifartøjer, og foreningen må derfor mene, at det er påkrævet, at kontrollen nu omdannes til et selvstændigt toldsted.

Brønderslev, der ved folketællingen 1. januar 1956 havde 8 673 indbyggere, er en købstad i stærk vækst og med en betydelig fabriksdrift. Toldkontrollen har hidtil alene været besat med en fast overtoldassistent, men de mange fortoldninger har kun kunnet afvikles ved hjælp af udsendt toldopsyn fra Hjørring. Dette er en lidet rationel ordning, og trafikanterne må have krav på som i andre købstæder at kunne få deres toldforretninger udført på et toldkammer under ledelse af en lokal chef. Også af hensyn til kontrollen med forbrugsbeskatningen er det stærkt påkrævet at oprette toldstedet.

Prøvestenens toldkontrol ændres til en toldforvaltning med en toldforvalter i 5. lønningsklasse som chef. Der bespares en overtoldkontrolør i 5. lønningsklasse.

Praktisk talt al import af benzin og brændselsolie til København foregår nu over anlæggene på Prøvestenen. Hertil kommer en betydelig import af smøreolier samt af brandfarlige og andre varer. I det forløbne år er havnen anløbet af 1 395 skibe på i alt 1,1 millioner nettoregistertons. Når pyro-

lyseværkets benzinudvinding i den nærmeste fremtid påbegyndes, vil arbejdsmængden ved toldkontrollen yderligere stige. I øvrigt er arbejdsområdet i det forløbne år udvidet med toldkontrollen på Philips fabrikernes frilager, hvor der på et år er tilført over 200 000 stk. gods (bl. a. i 351 jernbanevogne) fra udlandet. Der er alene her efter 5 800 klareringsangivelser opkrævet ca. 10 millioner kroner i told.

Personalet ved toldkontrollen andrager 14 personer, og arbejdet er organiseret som ved en toldforvaltning, alene med den begrænsning, at indbetaling af afgifterne foregår ved Christianshavns toldkassererkontor ved daglig indsendelse af bilag til kontoret. Det anses for stærkt påkrævet, at en selvstændig toldforvaltning etableres.

I forbindelse med forslaget om ændring af *Københavns lufthavns toldforvaltning* til toldkammer nyoprettes 1 stilling som *toldregnskabschef* i 5. lønningsklasse til ledelse af toldkammerets regnskabsforerkontor.

Med hensyn til motiveringen for forslaget henvises til det foran under »3. lønningsklasse« vedrørende toldforvaltningen anførte.

Nyoprettelse af 1 stilling som toldregnskabschef i 5. lønningsklasse i Kolding.

Foreningen må anse oprettelsen af toldregnskabschefstillinger i de større provinsbyer for endog meget stærkt påkrævet. Medens sådanne stillinger for tiden er oprettet ved Helsingør, Esbjerg, Randers og Horsens toldsteder, har kontorforretningerne i Kolding, som er et toldsted af tilsvarende størrelse, hidtil været direkte underlagt toldforvalteren.

Forholdene har udviklet sig således, at toldforvalterens tid og arbejde i uforholdsmæssig grad optages af et betydeligt regnskabsmæssigt arbejde, som de mangeartede beskatningslove har medført, på bekostning af den ledende og tilrettelæggende virksomhed som chef for toldstedet.

Der er da også allerede i forbindelse med lønningslovsrevisionen i 1946 fremsat forslag om oprettelse af en toldkassererstilling i Kolding.

Foreningen skal derfor tillade sig at foreslå, at stillingen, som må anses for stærkt påkrævet, nu oprettes, og at den placeres i 5. lønningsklasse.

Gruppe III

Oprykning-, respektive oprettelse af andre overordnede stillinger.

4. lønningsklasse.

Fra 5. til 4. lønningsklasse oprykkes som toldinspektører:

1 stilling som vicetoldinspektør ved toldvæsenets eftersøgningsstj eneste.

Stillingens indehaver er souschef hos toldinspektøren ved toldvæsenets patruljefartøjer og eftersøgningsstj eneste, og man skal vedrørende denne institution henvise til det under gruppe I, side 3, anførte.

Derudover virker vicetoldinspektøren som daglig leder af toldvæsenets eftersøgningsstjeneste, der siden stillingen blev oprettet i 1955 har været inde i en rivende udvikling, både hvad arbejdsområde og arbejdsmængde angår. Det er nu en landsomfattende virksomhed, der yder bistand til alle toldsteder med hensyn til overtrædelsessager, både på toldområdet og vareforsyningsområdet. Lederen er til disposition hele døgnet og må ofte på eget ansvar træffe øjeblikksdispositioner af vidtrækkende omfang. Der er i den forløbne tid rejst sager for overtrædelse af told- og valutalogivningen mod ca. 1100 personer, hvilket foruden fængsels- og hæftestrafte har indbragt over 6 millioner kroner i bøde- og konfiskationsbeløb.

Arbejdet har medført et omfattende samarbejde med udenlandske toldmyndigheder, hvilket specielt formidles af lederen.

Personalet ved et ersøgningsstj enesten består nu af 14 tjenestemænd, og stillingen som daglig leder er efter foreningens opfattelse af en sådan betydning, at den bør normeres som en toldinspektør i 4. lønningsklasse.

3 stillinger som vicetoldinspektør i inspektoratet for øl- og spiritusbeskatningen.

Idet foreningen med hensyn til inspektoratets arbejdsområde skal henvise til det under gruppe I, side 5, anførte, skal man vedrørende arbejdsfordelingen oplyse:

Inspektoratet er opdelt i følgende 3 afdelinger, hver under ledelse: af 1 vicetoldinspektør:

A: Kontrollen med ølafgifterne, ølbryggeriernes depoter samt kontrollen med mineralvandsafgiften og med produktion og denaturering af spiritus m. v., der be-

skæftiger ca. 25 tjenestemænd og kontrollerer ca. 1 300 virksomheder.

B: Kontrollen med omsætningsafgift af stærke drikke (restaurationsafgiften), der beskæftiger 30 tjenestemænd og kontrollerer ca. 1 400 virksomheder.

C: Kontrollen med omsætningen af spiritus, vin og spirituøse drikkevarer. (Omsætningsafgift af spiritus, literafgift af vin og banderoleordningen). Denne afdeling beskæftiger 35 tjenestemænd og kontrollerer ca. 300 virksomheder.

Under hensyn til omfanget af det med ledelsen af disse afdelinger forbundne arbejde og ansvar bør lederne af disse afdelinger normeres som toldinspektører i 4. lønningsklasse.

2 stillinger som vicetoldinspektør i inspektoratet for tobaksbeskatningen.

Idet foreningen med hensyn til inspektoratets arbejdsområde skal henvises til det under gruppe I, side 5, anførte, skal man vedrørende arbejdsfordelingen oplyse:

Inspektoratet er opdelt i 2 afdelinger, hver under ledelse af en vicetoldinspektør:

A: Afdelingen, der varetager kontrollen med tobaksafgifter, samt afgift af tændstikker og af cigar- og cigarettændere. Denne afdeling gennemgår tillige samtlige opgørelser, der foretages i de i provinstdistrikterne anmeldte tobaksvirksomheder, ligesom afdelingen reviderer samtlige tobaksregnskaber. I afdelingen er beskæftiget ca. 30 tjenestemænd.

B: Motorafdelingen, der varetager

- 1) forretningerne i Københavns told-distrikt i medfør af loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer og
- 2) kontrollen for hele landet med ind- og udkørsel af udenlandske motorkøretøjer.

I afdelingen er beskæftiget 35 tjenestemænd.

Til belysning af væksten i arbejdsmængden med opkrævningen af omsætningsafgiften skal anføres:

	Afgiftsfri ekspeditioner af vare motorkøretøjer	Afgiftspligtige ekspeditioner
1947	4519	2 267
1956	5 901	17 171

Anmeldte standardpriser:

1947	37
1956	465

Hertil er der i den seneste tid kommet indfortoldninger af særlig karakter (flyttegodskøretøjer, køretøjer til NATO-officerer og WHO-personale).

Den forøgede brug af motorkøretøjer samt overførsel af en række af direktoratet for vareforsynings tidligere funktioner til inspektoratet har tillige medført en meget betydelig stigning i antallet af personlige, telefoniske og skriftlige henvendelser.

Under hensyn til arbejdets betydning og det med dette forbundne ansvar bør lederne af afdelingerne oprykket til toldinspektører i 4. lønningsklasse.

3 stillinger som vicetoldinspektør i inspektoratet for omsætningsafgifter.

Idet foreningen med hensyn til inspektoratets arbejdsområde skal henvises til det under gruppe I, side 6, anførte, skal man vedrørende arbejdsfordelingen oplyse:

Inspektoratet er opdelt i 3 afdelinger, hver under ledelse af en vicetoldinspektør:

A: Kontrollen med afgifterne af guld-, sølv- og platinvarer samt ure m. v., radiomodtagere m. v., samt gulvtæpper, i alt ca. 1 000 virksomheder. Desuden inspektoratets personale- og budgetsager.

B: Chokoladeafdelingen med lokaler i Frederiksholms Kanal 25 og Nørre Voldgade 94, omfattende kontrollen med de ca. 450 københavnske virksomheder, med et personale på 17 tjenestemænd, og revisionsafdelingen for hele landets chokoladeregnskaber med kontorer beliggende Vester Voldgade 115 med et personale på 18 tjenestemænd.

C: Inspektoratets afdeling i Nyropsgade 22, der varetager kontrollen med ca. 4 000 i henhold til lov nr. 43 af 14. marts 1955 anmeldte virksomheder og beskæftiger 36 tjenestemænd.

Efter foreningens mening bør ledelsen af hver af de 2 første afdelinger under hensyn til arbejdets omfang og det dermed forbundne ansvar varetages af 1 toldinspektør i 4. lønningsklasse. Den sidstnævnte afdeling er for stor for en leder, hvorfor den foreslås opdelt i 2 afdelinger à ca. 2 000 virksomheder og med hver sin toldinspektør i 4. lønningsklasse som leder.

Nærværende motivering dækker herefter 4 toldinspektører i 4. lønningsklasse, og den

manglende er derfor foreslået nyoprettet, jfr. nedenfor.

Fra 5. til 4. lønningsklasse oprykkes som vicedregnskabschef:

1 stilling som overtoldkontrolør ved forbrugsafgiftsinspektoraternes kassererkontor.

Med hensyn til kontorets arbejdsområde skal man henvise til det i gruppe 2 herom anførte.

Efter kontorets og intradernes størrelse påhviler der souschefen et meget betydeligt arbejde og ansvar. Hertil kommer, at personalet for en stor dels vedkommende består af mindre erfarne tjenestemænd og aspiranter, hvad der stiller store krav til kontrol og instruktion fra souschefens side.

Foreningen er herefter af den opfattelse, at den omhandlede stilling bør være normeret i 4. lønningsklasse, og at den rette benævnelse efter stillingens karakter må være vicedregnskabschef.

I 4. lønningsklasse oprettes som vicekontorchef:

3 stillinger i departementet for told- og forbrugsafgifter, revisionsafdelingen.

Arbejdet i toldrevisionen er både i kvalitet og kvantitet steget i takt med arbejdsstigningen i det øvrige toldvæsen. Navnlig har de mange nye afgifter bevirket, at efterregningen af klarerings- og godtgørelsesangivelser er blevet meget kompliceret. Dette stiller betydelig større krav end tidligere til instruktion og kontrol fra det overordnede personales side. Efter foreningens opfattelse er det påkrævet at tildele cheferne yderligere medhjælp af overordnet personale, og man anser det herunder for påkrævet at oprette 3 stillinger som vicekontorchef, dels til remplacering af chefen under dennes rejser, dels for at kunne aflaste chefen for nogle af rejserne.

I 4. lønningsklasse oprettes som toldinspektør:

1 stilling i inspektoratet for øl- og spiritusbeskatningen mod besparelse af 1 toldingeniør i 4. lønningsklasse.

I de senere år har inspektoratet for øl- og spiritusbeskatningen ydet provinstoldstederne assistance ved udsendt personale til opklaring af formodede afgiftsunddragelser.

Siden denne ordnings gennemførelse er sådan hjælp ydet ca. 50 toldssteder, og der er

herved opklaret og afsluttet over 200 alvorlige overtrædelsessager, hovedsagelig restaurationssager, men også et betydeligt antal sager mod øldepoter og vinhandlere for overtrædelse af oplysningspligten.

Udover de betydelige merindtægter, som er tilført statskassen, virker disse provinsrejser som anskuelsesundervisning for toldpersonalet med hensyn til efterforskning i unddragelsessager og har derved en uvurderlig betydning.

Arbejdet med tilrettelæggelsen af provinsrejser, ledelsen heraf, deltagelse i eftersyn og efterforskning samt afslutning af de hermed følgende overtrædelsessager har hidtil været overdraget en af inspektoratets toldkontrolører, der også har repræsenteret toldvæsenet ved de retsmøder, der nu almindeligvis danner afslutning på disse sager.

Det må anses for påkrævet, at lederen af dette betydningsfulde arbejde normeres som toldinspektør i 4. lønningsklasse.

Efter chefens mening, hvori foreningen er enig, kan der i inspektoratet samtidig spares 1 stilling som toldingeniør, som nu er vakant.

1 stilling i inspektoratet for omsætningsafgifter.

Stillingen er motiveret ovenfor under »fra 5. til 4. lønningsklasse oprykkes som toldinspektør 3 vicedoldinspektører i inspektoratet for omsætningsafgifter«.

Fra 5. til 4. lønningsklasse oprykkes som vicedoldinspektør:

1 stilling som vicedoldinspektør i Århus.

1 stilling som vicedoldinspektør i Odense.

1 stilling som vicedoldinspektør i Ålborg.

I de ovennævnte store byer er ledelsen af opsynsforretningerne af særlig krævende art. Dette gælder ikke mindst forbrugsafgiftsbeskatningen. I forbindelse med normeringsloven for 1951-52 foreslog foreningen derfor, at der til forbrugsafgiftsafdelingerne i hver af de tre byer blev knyttet en fast leder, der efter foreningens opfattelse burde normeres i 4. lønningsklasse. På normeringsloven fik en overtoldkontrolør i hver af de tre byer ændret stillingsbetegnelsen til vicedoldinspektør, men blev ikke oprykket til højere lønningsklasse. Denne løsning finder foreningen meget utilfredsstillende, også når henses til, at der i Århus, Odense og Ålborg påhviler personalet i forbrugs afgiftsbeskatningen, og navnlig lederen, kontrollerende opgaver af meget vanskelig art og betydeligt

omfang. Foreningen finder det naturligt, at vicetoldinspektørerne i de tre byer oprykkes til 4. lønningsklasse, hvorved man opnår en placering, der står i rimeligt forhold til disse arbejdslederes ansvar og arbejde, og man undlader i denne forbindelse ikke at tilføje, at forslaget specielt for Århus og Odenses vedkommende i ganske særlig grad er motiveret ved den omstændighed, at cheferne ved disse to toldsteder tillige er formænd for vurderingsnævne for henholdsvis Jylland og Fyn m. v. De pågældende toldstedschefer er derfor fraværende fra de respektive toldsteder i en stor del af året, således at de to vicetoldinspektører i Århus og Odense i særlig stor udstrækning (vel ca. $\frac{1}{3}$ af året) må fungere som stedfortrædere for cheferne.

5. lønningsklasse.

Fra 6. til 5. lønningsklasse oprykkes som vicetoldinspektører:

1 stilling som fuldmægtig i overtoldinspektoratet for København.

Overtoldinspektoratet for København er normeret med en toldinspektør I 4. lønningsklasse, en vicetoldinspektør i 5. lønningsklasse og en fuldmægtig i 6. lønningsklasse.

De personelle sager varetages af toldinspektøren, som desuden tager sig af de mere principielle sager og fungerer som souschef i overtoldinspektoratet.

Den daglige ledelse af arbejdet i øvrigt varetages dels af vicetoldinspektøren, dels af fuldmægtigen.

Under vicetoldinspektøren henhører:

Behandling af sager, der har tilknytning til varers toldbehandling, sager vedrørende tilbagebetaling af told og afgifter, toldfri indførsel, bevillinger, kreditoplægsspørgsmål, valutaspørgsmål samt sager med hensyn til overtrædelser af toldlovgivningen og indsmugling.

Under fuldmægtigen henhører:

Sager vedrørende budget og regnskab, herunder indkøb og vedligeholdelse af inventar m. m., bygningsager omfattende nybyggerier og ombygninger, endvidere udlejning af lokaler i frilagerbygningen, arbejdspengespørgsmål, sager angående sygdom, uniformsgodtgørelser, befodringsgodtgørelser, flyttegodtgørelser samt time- og dagpenge.

Bege stillinger kræver en betydelig indsats fra indehavernes side og er forbundet

med et stort ansvar, som ikke er mindre for fuldmægtigen end for vicetoldinspektøren, og det arbejde, der nu er henlagt under fuldmægtigen, blev da også tidligere varetaget af vicetoldinspektøren i overtoldinspektoratet. Man må derfor mene, at de omhandlede 2 stillinger bør være placeret i samme lønningsklasse.

1 stilling som toldkontrolør ved Københavns lufthavns toldkammer.

Foruden at henvise til det i gruppe 1 som motivering for ændring af toldforvaltningen til toldkammer anførte, skal foreningen anføre, at det allerede længe har været påkrævet, at der til medhjælp for chefen ved ledelsen af opsynsforretningerne findes to tjenestemænd i 5. lønningsklasse. Overtoldkontroløren vil da kunne lede forretningerne i vejerboden, medens vicetoldinspektøren vil kunne føre det direkte tilsyn med alle de øvrige opsynsforretninger, bistå chefen ved ledelsen af personalet og i øvrigt fungere som toldkamrets souschef.

1 stilling som toldkontrolør i Randers, 1 stilling som toldkontrolør i Horsens, 1 stilling som toldkontrolør i Kolding og 1 stilling som toldkontrolør i Helsingør.

Ved ovennævnte toldsteder, der alle er normeret i 3. lønningsklasse og som sammen med Esbjerg er de største i denne lønningsklasse, er der i øjeblikket en overtoldkontrolør i 5. lønningsklasse som souschef, medens Esbjerg både er normeret med en vicetoldinspektør og en overtoldkontrolør, hvoraf vicetoldinspektøren er souschef.

I de ovennævnte byer er ledelsen af opsynsforretningerne af meget krævende art. Dette gælder ikke mindst forbrugsbeskatningen og for Helsingørs vedkommende yderligere den i de senere år stærkt stigende grænsetrafik. Det er derfor efter foreningens opfattelse nødvendigt, at hver af ovennævnte 4 toldsteder normeres med en vicetoldinspektør i 5. lønningsklasse som fast leder af forbrugsafgiftsafdelingerne og som souschef.

4 stillinger som toldkontrolør i inspektoratet for øl- og spiritusbeskatningen.

Idet henvises til det foran anførte vedrørende inspektoratets arbejdsfordeling, skal man anføre, at det vil være stærkt påkrævet, at der tildeles hver af de 4 toldinspektører en vicetoldinspektør til bistand ved selve kontrolarbejdet og til behandling af afgifts- og undragelsessager.

3 stillinger som toldkontrolør i inspektoratet for tobaksbeskatningen.

Idet henvises til det foran anførte vedrørende inspektoratets arbejdsfordeling, skal man anføre, at det vil være stærkt påkrævet, at der tildeles toldinspektøren i den egentlige totaksafdeling en vicedoldinspektør som leder af udgående kontrol, og at der tildeles toldinspektøren i motorafdelingen 2 vicedoldinspektører til ledelse af de to underafdelinger.

5 stillinger som toldkontrolør i inspektoratet for omsætningsafgifter.

Idet henvises til det foran anførte vedrørende inspektoratets arbejdsfordeling, skal man foreslå følgende fordeling af nævnte 5 vicedoldinspektører:

2 vicedoldinspektører er påkrævet i inspektoratets afdeling i Nyropsgade til bistand for toldinspektørerne med kontrolarbejdet og afgiftsunddragelsessager.

1 vicedoldinspektør må anses for påkrævet til bistand for lederen af chokoladeafdelingen.

1 vicedoldinspektør bør forestå den udgående kontrol med afgifterne af parfumer m. v., konsum-is, papir og pap m. v., glødelamper m. v., radiolamper m. v., kaffesurrogater, spillekort og grammofonplader og

1 vicedoldinspektør bør forestå ledelsen af inspektoratets ekspeditionskontor, der varetager arbejdet med udsendelse og modtagelse af ca. 6 600 månedsangivelser, revision af angivelserne, udfærdigelse af indbetalingskort og afgiftsfortegnelser samt arbejdet med inddrivelse af restancer.

Ar	Antal klareringsangivelser
1953.	1058 000
1954.	1286 000
1955.	1 340 000
1956.	1360 000
1957.	ca. 1 360 000

Hertil kommer, at udviklingen ved Københavns toldsted har været således, at det ekspederende toldopsyn for en stor del er kommet til at bestå af mindre rutineret personale end tidligere, hvad der selvsagt medfører stigende krav til overopsynets direkte medvirken ved de enkelte ekspeditioner.

Den omtalte udvikling har, selvom overopsynets ydeevne er spændt til bristepunktet,

I 5. lønningsklasse **omnormer** es som vicedoldinspektør:

1 stilling som over toldkontrolør ved Københavns toldbods pakhusholdning.

Stillingens indehaver varetager som toldinspektørens souschef væsentligst opgaver af administrativ art, medens en overtoldkontrolør ved Københavns toldsted normalt har opgaver af kontrollerende art i driften. Såvel pakhusholdningens chef som foreningen vil mene, at den rette benævnelse for en stilling som den heromhandlede må være vicedoldinspektør.

Fra 6. til 5. lønningsklasse oprykkes som overtoldkontrolører:

10 stillinger som toldkontrolør i København.

I en årrække har Københavns toldsted været underforsynet med personale, herunder ikke mindst overopsynspersonale. Arbejdsmængden i de københavnske vejerboder og brovægte m. v. er undergået en meget stærk stigning, dels som følge af en almindelig stigning i ekspeditionernes antal, dels som følge af loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger og toldlovsændringen, der overførte tekstilvarer m. v. fra vægt- til værditold. Stigningen i ekspeditionernes antal drager 30 pct., og overopsynet vurderer derudover arbejdsforøgelsen på grund af de nævnte love til mindst 50 pct. Til trods herfor er personalet overhovedet ikke forøget. Til belysning af det ovenfor nævnte tjener følgende statistiske oplysninger:

Heraf med beregning af omsætningsafgift	Omsætningsafgift mill. kr.	Antal overopsyn i turnustjenesten
0		69
0		71
60 000	13	71
77 000	15	70
ca. 82 000	ca. 17	71

medført at tjenesten ikke som tidligere kan udføres på forsvarlig vis. Den har tillige haft den bivirkning, at der i vidt omfang i ferieperioden, men også uden for denne, har måttet anvendes overtoldassistenter til overopsynstjeneste, hvad der har belastet det i forvejen talmæssigt for ringe underopsynspersonale.

Foreningen er af den opfattelse, at der

ved en ny tjenestemandsløve på afgørende måde må rådes bod på den uheldige personalsituation ved Københavns toldsted, og man lægger den største vægt på en styrkelse af overopsynet, dels ved en tildeling af ovennævnte 10 overtoldkontrolører, der kan anvendes efter behov som ledere af kontrolposter eller til en almindelig styrkelse af overopsynet i de store vejerboder, dels ved tildeling af et meget betydeligt antal toldkontrolører.

6 stillinger som toldkontrolør på toldregnskabskontorer i København, nemlig 1 på hvert af følgende kontorer:

Kreditoplagskontoret, Frihavnens toldkassererkontor, Toldkassererkontoret på toldboden, Jernbanens toldkassererkontor, Toldbodens havnetoldkassererkontor, Pakhusforvaltningens toldkontrol.

På de 5 førstnævnte kontorer virker toldkontroløren som toldkassererens souschef og har herunder ledelsen af kontorenes meget store personale. Kontorenes arbejde er i de senere år steget meget stærkt, og de mange nye afgifter bevirker yderligere, at beregningen afklarings- og godtgørelsesangivelserne er blevet meget kompliceret. Samtidig har personaleudviklingen været således, at mere og mere arbejde har måttet overlades til mindre kvalificeret personale. Der påhviler herefter souschefen et meget betydeligt instruktions- og kontrolarbejde, foruden at direkte medvirke ved den enkelte ekspedition ofte er nødvendig. Efter foreningens opfattelse er de heromhandlede stillinger af en sådan betydning, at de bør normeres med overtoldkontrolører.

Pakhusforvaltningens toldkontrol sorterer under Københavns toldbods pakhusforvaltning og fører kontrol med al modtagelse af gods på toldboden. Godsmængden er i de senere år steget meget stærkt, hvilket bl. a. har medført store nybygninger af pakhus og forøget personale. Det stillingen påhvillende ansvar er herunder blevet så betydeligt, at den efter foreningens opfattelse bør normeres med en overtoldkontrolør.

15 stillinger som toldkontrolør ved provins-toldsteder, nemlig 1 i hver af følgende byer :

Haderslev, Århus, Odense, Ålborg, Fredericia, Åbenrå, Nykøbing F., Nakskov, Hobro, Viborg, Næstved, Roskilde, Holbæk, Nyborg, Silkeborg.

Århus, Odense og Ålborg toldsteder er i øjeblikket hver normeret med 1 vicetoldinspektør som leder af forbrugsafgiftsafdelingen, 1 overtoldkontrolør som leder af vejerboden og 1 overtoldkontrolør som leder af havnetjenesten. Da vicetoldinspektøren som nævnt foran ofte må virke som souschef under toldinspektørens fravær, og da arbejdet i forbrugsafgiftsafdelingen er steget meget stærkt som følge af loven om omsætningsafgift af forskellige varer m. v., finder foreningen det meget påkrævet, at der til hjælp for vicetoldinspektøren som leder af forbrugsafgiftsafdelingen yderligere normeres 1 stilling som overtoldkontrolør ved hver af de nævnte tre toldsteder.

Ved de øvrige af ovennævnte toldsteder, hvoraf Haderslev er normeret i 3. lønningsklasse og resten i 4. lønningsklasse, påhviler der toldforvalteren et stort arbejde med tilrettelæggelsen af kontrollen med de virksomheder i distriktet, der er underkastet toldvæsenets kontrol i anledning af forbrugsafgiftslovene. Til bistand ved beskatningstjenesten og i øvrigt til en påkrævet aflastning af toldstedschefen i arbejdet med ledelsen af opsynstjenesten ved selve toldstedet, hvor en del store virksomheder giver anledning til mangeartede toldforretninger, finder foreningen det særdeles påkrævet, at der tildeles hvert af toldstederne en overtoldkontrolør.

1 stilling som toldkontrolør ved toldkassererkontoret i Århus, Odense og Ålborg.

Ved ovennævnte tre toldkassererkontorer er der til medhjælp for toldregnskabschefen normeret en toldkontrolør ved hvert kontor. Da arbejdet på kontorerne i Århus og Ålborg har været stærkt stigende i de senere år, finder foreningen det meget påkrævet, at de nævnte kontrolørstillinger oprykkes til 5. lønningsklasse.

For Odense's vedkommende kan anføres, at der foruden toldkassererkontoret på jernbanetoldkamret også findes et kassererkontor på havnetoldkamret, begge normeret med en toldkontrolør. Efter at den nye havnetoldkammerbygning blev taget i brug i april måned 1956 er ekspeditionernes antal og intradernes størrelse ved regnskabskontoret på havnetoldkamret steget stærkt, hvilket kan belyses med følgende tal:

	Intrader	
Finansåret 1946-47.	2 233 000	kr.
— 1956-57.	13 032 000	-
	Antal ekspeditioner	
Finansåret 1948-49.	20 748	
1956-57.	46 893	

Den daglige ledelse af kassererkontoret på havnetoldkammeret forstås for tiden af en toldkontrolør, men bør efter foreningens opfattelse varetages af en overtoldkontrolør.

Reguleret avancement til kontrolør.

I erkendelse af, at man med de hidtil anvendte retningslinier for oprettelse af kontrolstillinger indenfor toldvæsenet ikke vil kunne modvirke den avancementsmisere, der er opstået for overassistenternes vedkommende, skal toldtatsforeningen foreslå *et reguleret avancement* fra overassistent til kontrolør, hvorved forstås, at man tilsikrer, at enhver overassistent får mulighed for at opnå et avancement til 6. lønningsklasse i en rimelig alder.

Opnåelse af dette avancement skal dog også fremtidig ske med den samme modifikation som i dag med hensyn til, at en vis udvælgelse skal finde sted.

Man må anse det for sin principielle opfattelse, at det altovervejende flertal, der har gennemgået aspiranttiden, bestået fageksamen, indhentet mange års erfaring i praktisk toldtjeneste og i øvrigt ved personlig adfærd og udførelse af sin gerning har klaret sig tilfredsstillende, må have et naturligt krav på avancement til 6. lønningsklasse i en rimelig alder. De meget uheldige forhold, der senere i forslaget er omtalt for overassistenternes vedkommende med hensyn til de uligheder, der forekommer som følge af ansættelse i forskellige årgange af meget varierende størrelse, kommer endnu stærkere til udtryk for så vidt angår avancement fra overassistent til kontrolør.

For at illustrere den avancementsmisere, som inden for toldvæsenet er opstået for overassistenterne, har man udarbejdet en oversigt.

Ved udarbejdelsen og opstillingen af denne oversigt har man lagt vægt på, at der inden for toldvæsenet opnås i det mindste samme avancementsalder, som er tilfældet i de tilsvarende civile tater: Post- og Telegraf-

væsenet og Statsbanerne. Ifølge det over for os oplyste, vil avancementsalderen til 6. lønningsklasse inden for postvæsenet i årene fremover ligge på omkring 40 til 41 år. Inden for Statsbanerne er denne alder for tiden noget højere, men så vidt vides påregner man også der i løbet af få år at opnå samme avancementsalder til 6. lønningsklasse som i Post- og Telegrafvæsenet.

Med bemærkning, at man i oversigten har opstillet den egentlige alders afgang plus en statistisk merafgang, der er beregnet på grundlag af den reelle afgang før aldersgrænsen i årene 1936 til 1956, kan det herefter oplyses, at avancementsalderen til 6. lønningsklasse, som i dag er på ca. 47 år, fremover vil være stadig stigende, således at alderen i 1965 vil ligge omkring 50 år og i 1970 omkring 53 år. Det skal endvidere bemærkes, at man ved udarbejdelsen af oversigten heller ikke har taget stilling til eventuelle nynormeringer i 6. lønningsklasse, men for en ordens skyld skal det dog oplyses, at en øjeblikkelig nynormering af 50 stillinger i 6. lønningsklasse ville hindre en stigning i den nuværende avancementsalder i 3 til 4 år, og at 100 nye stillinger i 6. lønningsklasse ville hindre en sådan stigning i 5 til 6 år. Derefter ville disse nynormeringer kun påvirke avancementsalderen i nedadgående retning med henholdsvis 1 og 4 år, således at avancementsalderen f. eks. i 1970 vil være henholdsvis ca. 53 år og ca. 49 år.

De således opregnede fremtidige avancementsforhold må foreningen betegne som meget nedslående, og det forekommer os at være særlig urimeligt, at den ungdom, til hvem man stiller større arbejdsmæssige krav end nogensinde før, får så dårlige avancementsforhold, som ingen af deres ældre kolleger har haft. I tidens løb har landets lovgivende forsamling pålagt toldvæsenet den ene udvidelse af arbejdsområdet efter den anden. Til en summarisk illustration heraf kan det anføres, at toldvæsenet har opkrævet følgende beløb i told- og forbrugsafgifter:

I finansåret 1938-39.	355 488 000	kr.
— 1943-44.	624 266 000	-
— 1956-57.	2 547 002 000	-

Med disse arbejdsudvidelser har toldvæsenet gennem årene i betydelig grad undergået en arbejdsmæssig strukturændring,

således at forstå, at arbejdet på mange områder og især inden for kontrollen med forbrugsafgifterne har undergået en sådan udvikling, at man i dag på ingen måde kan trække en skarp grænse mellem egentlige overopsynsforretninger og opsynsforretninger. Inden for vor etat kan man således alene af hensyn til arbejdets særlige art og dermed arbejdsfordelingen i relation til den faglige uddannelse ikke på alle tjenesteområder som i andre ikke-kontrolinstanser anvende begrebet »lederstilling« i forbindelse med kontrollørstillingen i almindelighed. En meget stor part af det arbejde, som i dag udføres af overassistenter er i det hele taget af en sådan karat og er forbundet med et sådant ansvar, at det uden tvivl burde udføres af kontrolører. Der er derfor i toldvæsenet et meget stort behov for kontrolører.

Ud fra disse synspunkter har foreningen fremsat ønske om at opnå et reguleret avancement til 6. lønningsklasse, og som det i øvrigt fremgår af oversigten ønsker man alderen for dette avancement fastlagt til ca. 40 år.

I bemærkningerne til automatisk avancement til overassistent har foreningen som generel regel foreslået, at en toldtjenestemand skal have 10 års anciennitet som assistent for at opnå automatisk avancement til overassistent, og i fortsættelse heraf skal man herefter foreslå, at man skal have højst 6 til 8 års anciennitet som overassistent for at kunne opnå avancement til 6. lønningsklasse. Hovedregelen må herefter være, at man skal have højst 16 til 18 års anciennitet i alt i 9. og 7. lønningsklasse for at kunne opnå avancement til 6. lønningsklasse.

Dette vil - fordi advancementsalderen allerede nu er kommet op på ca. 47 år - medføre, at antallet af kontrolørstillinger på den kommende tjenestemandsløvs må forøges betydeligt, nemlig med 186 stillinger. Behovet for fremtidige nynormeringer af stillinger i 6. lønningsklasse vil herefter dale væsentligt, således at der i de nærmest påfølgende 5 år - den beregnede totalafgang taget i betragtning - skal nynormeres i alt 64 stillinger i 6. lønningsklasse. Det må dog erkendes, at det foreslåede antal stillinger i 6. lønningsklasse formentlig vil blive nedbragt med et mindre antal, idet man må skønne, at enkelte overassistenter ikke vil kunne opnå udnævnelse som kontrolør, jfr. tidligere omtale af den udvælgelse, som til enhver tid må finde sted.

Gruppe IV.

Automatisk avancement til overassistent.

Der er efter foreningens mening mange forhold, der taler for, at man fremtidig bør gøre dette i sig selv så beskedne avancement til et automatisk avancement. Et sådant avancement vil i øvrigt være særdeles praktisk i flere henseender. Det kan eksempelvis anføres, at man herved undgår de mange i forhold til avancementet og lønfremgangen ganske urimelige forflytninger. I denne forbindelse må det tages i betragtning, at der her er tale om tjenestemænd i en alder, hvor de pågældende allerede har stiftet hjem og familie, og at forflytningerne derfor oftest forekommer meget uheldige, ikke mindst når samtidig henses til den nuværende og formentlig også i en årrække fremover eksisterende boligmangel.

Endvidere ønsker man at komme det forhold til livs, at rent tilfældige og den pågældende tjenestemand utilregnelige forhold i givet fald vil komme ham til skade, idet man her specielt tænker på de forskellige årgange, som er meget varierende i størrelse. Eksempelvis kan det således oplyses, at der i 1943 er antaget 42 toldelever, medens der i 1944 er ansat ikke færre end 90 toldelever. Såfremt man fremdeles skulle anvende det nu praktiserende system med oprettelse af et vist antal overassistentstillinger på hver normeringslov, ville dette erfaringsmæssigt medføre, at en del af de assistenter, der tilfældigvis tilhører en større årgang, vil opnå udnævnelse til overassistent på et betydeligt senere tidspunkt set i forhold til de kolleger, som de i øvrigt skulle være ligestillede med.

Med hensyn til tidspunktet for opnåelse af dette avancement kan det oplyses, at man har fundet det rimeligt, at dette bør finde sted i en alder af ca. 32 år, idet man har ønsket også på dette område at opnå så ensartede advancementsforhold inden for told- og trafiketaterne som muligt, og i relation hertil er det over for os oplyst, at alderen for udnævnelse til overassistent inden for Post- og Telegrafvæsenet i overvejende grad ligger omkring 32 år. Da gennemsnitsalderen ved ansættelse af toldeleverne er 17 år, vil man herefter som generel regel kunne sige, at man efter 10 års anciennitet som assistent skal opnå udnævnelse som overassistent.

Det skal sluttelig bemærkes, at man be-

tragter det som givet, at overassistenterne også fremover bevarer deres nuværende særstilling med hensyn til »særlige ydelser«.

Gruppe V.

Kontoristklassens forhold.

Sammenlægning af 17'c og 17'b lønningsklasser, kontorist-kontorassistent II.

I den fra sekretariatet modtagne skrivelse af 12. oktober 1957 er det blandt andet anført, at lønningskommissionen overvejer muligheden af at sammenlægge tjenestemandstillinger, der nu er i forskellige lønningsklasser, men hvor advancement fra den lavere til den højere placerede stilling så godt som udelukkende sker efter anciennitet. Foreningen har derfor fundet det ganske naturligt at fremsætte forslag om sammenlægning af 17'c og 17'b lønningsklasse, kontorist-kontorassistent II. De nuværende titler ønskes bevaret, og således at titelændring til kontorassistent II sker i en alder af ca. 27 år.

30 stillinger som kontorassistent I, 17'a lønningsklasse.

Den for omtalte udvikling, som toldvæsenet har undergået i de senere år, og den deraf følgende voldsomme forøgelse af toldvæsenets arbejdsområder, har ganske naturligt i væsentlig grad også påvirket kontoristklassens arbejdsforhold, idet man efterhånden har lagt en del mere kvalificeret arbejde over til denne klasse.

Foreningen finder det derfor rimeligt, at det nuværende antal kontorassistenter i 17'a lønningsklasse forøges med i alt 30, inclusive de stillinger i samme lønningsklasse som måtte frigøres ved gennemførelsen af det nedenfor omtalte forslag om et yderligere advancement ud over 17'a lønningsklasse.

De foreslåede 30 kontorassistent I-stillinger ønskes placeret inden for følgende områder:

Toldrevisionen	6
Københavns toldsted	6
Provinstoldstederne	12
De 3 forbrugsafgiftsinspektorer	6

15 stillinger som kontorfuldmægtig.

Med henvisning til foranstående vedrørende toldvæsenets nuværende arbejdsforhold og i erkendelse, dels af at enkelte kontorassistenter på visse tjenestesteder udfører særlig kvalificeret arbejde, dels at det er ganske rimeligt, at kontoristgruppen på disse steder opnår et advancement ud over 17'a lønningsklasse, skal foreningen herefter foreslå oprettelse af 15 stillinger som kontorfuldmægtige på følgende tjenestesteder:

- 1 i Overtoldinspektoratet for København, til journalføring og sekretariatsarbejde.
- 1 i Inspektoratet for Tobaksbeskatningen, ved Centralregistret og til sekretariatsarbejde.
- 1 i Inspektoratet for 01- og Spiritusbeskatningen, til journalføring og sekretariatsarbejde.
- 1 i Inspektoratet for Omsætningsafgifter, til journalføring og sekretariatsarbejde.
- 1 i Pakhusforvaltningen på Københavns Toldbod, til føring af godsregnskab, auktionsregnskab samt oplæring af kontorist-aspirantpersonalet i udførelse af ekspedition og udfærdigelse af pakhuslister.
- 1 i Frihavnens Toldkassererkontor, til sekretariatsarbejde og revisionsarbejde samt oplæring af kontorist-aspirantpersonalet i ekspeditionsarbejde.
- 1 i Odense (i toldinspektoratet), til journalføring og sekretariatsarbejde.
- 1 i Århus (i toldinspektoratet), til journalføring og sekretariatsarbejde.
- 1 i Ålborg (i toldinspektoratet) til journalføring og sekretariatsarbejde.
- 1 i Overtoldinspektoratet for København, til budgetarbejde, bygningsager, inventar m. v.
- 3 i toldrevisionen. De pågældende udfører selvstændigt, kritisk revisionsarbejde.
- 1 i Toldvæsenets Eftersøgningsstjeneste, til arkivering og distribuering af indsamlede materialer vedrørende smuglerisager.
- 1 i Esbjerg (i toldinspektoratet), til journalføring og sekretariatsarbejde.

Til lønningskommissionen.

Luftfartsvæsenets Personaleforening skal hermed tillade sig at fremsætte foreningens ønsker med hensyn til revision af tjenestemandsløvens anden del.

Opmærksomheden henledes på, at man overalt i forslaget har anvendt de lønningsklasser, der gælder for de store civile tater.

Indledning.

1. Siden den omlægning af luftfartsvæsenets personaleforhold, der fandt sted i henhold til tjenestemandsløven af 1946, har lufttrafikken været underkastet en så rivende udvikling, at personaleforeningen på daværende tidspunkt ingen mulighed havde for at forudse det. I den mellemliggende tid har man så godt som muligt forsøgt at gennemføre arbejdet på det dengang vedtagne grundlag; men under hensyn til såvel den stedfundne udvikling som den udvikling, man allerede nu kan se vil finde sted, har personaleforeningen ved fremsættelse af forslag til ændring af tjenestemandsløvens anden del fundet det påkrævet at fremkomme med helt nye organisationsplaner for luftfartsvæsenets personale, og i konsekvens heraf ment en omvurdering af den lønmæssige placering af såvel luftfartsdirektoratets som afdelingernes personale for rimelig.

Det er personaleforeningens opfattelse, at det må være luftfartsvæsenets hovedopgave: dels at skabe størst mulig sikkerhed for lufttrafikken, dels at skabe mulighed for at trafikken kan afvikles så hurtigt som muligt, således som det kommer til udtryk i de af den internationale luftfartsorganisation I. C. A. O. vedtagne bestemmelser; og det er disse synspunkter foreningen har haft for øje ved udarbejdelsen af nærværende forslag.

2. I det efterfølgende skal man afdelingsvis kort redegøre for en del af de forhold, der er resultatet, dels af den stedfundne udvikling, dels af den kommende udvikling med den tiltagende jettrafik.

Havneadministrationen, Københavns lufthavn.

Siden revisionen af havneadministrationens tjenestemandstillinger ved normerings-

loven af 1949-50, hvilken revision byggede på en gennemgribende undersøgelse af forvaltningskommissionen, er der sket afgørende forskydninger i de forudsætninger, der dannede grundlaget for stillingernes lønmæssige placering.

Til uddybning heraf kan der for det administrative arbejdsområdes vedkommende anføres følgende:

Havneadministrationens omsætning (indtægter og udgifter).

Omsætning: 1947-48 3 000 000 kr., 1956-57 13 000 000 kr., 1958-59 (ifølge bidrag til finanslov) 16 000 000 kr., 1963 skønnet 35 000 000 kr. Driftsoverskud 1947-48 726 000 kr., 1956-57 4 800 000 kr., 1958-59 (ifølge bidrag til finanslov) 6 800 000 kr. Startende og landende luftfartøjers maksimale vægt i tons: 1947 400 000, 1956 1 090 000, 1957 1 600 000, 1960 (skønnet) 2 500 000. Passagerer: 1947 262 743, 1956 796 000, 1957 950 000, 1960 (skønnet) 1 600 000. Personale beskæftiget i havneadm. i alt: 1947 125, 1956 225, 1957 260, 1960 (skønnet) 500. Antal personer (heri medregnet personer fra alle arter af virksomheder, i 1957 ialt 48) beskæftiget i lufthavnen i alt: 1947 1 590, 1956 3 300, 1957 3 600, 1960 (skønnet) 6 000.

Investeringer i lufthavnen: 1947 31 400 000, 1956 70 000 000, 1957 80 000 000, 1960 (skønnet) 250 000 000.

For det tekniske arbejdsområdes vedkommende kan anføres, at der er foretaget væsentlige udvidelser af de bygningsmæssige og tekniske anlæg, herunder bl. a.: udbygning af administrations-, ankomst- og cabineservicebygningerne, forlængelse af startbaner, etablering af rullebaner, calvertbelysnings-, radar-, turbine-, kedel-, opvarmnings- og ventilationsanlæg, forøgelse af rednings-, katastrofe-, snerydnings- og landbrugsmateriel; hvilke udvidelser har medført investering af ca. 20 mill. kr.

Ud over foranævnte væsentlige udvidelser inden for havneadministrationens arbejdsområde er der bevilget 167 mill. kr. til opførelse af nye bygninger, forlængelse af start- og rullebaner, forøgelse af sikrings-

og belysningsanlæg, udvidelse af kraftvarmecentralen, brand- og redningstjenesten m. v., hvilke anlæg efter færdiggørelsen ca. 1960 overdrages havneadministrationen til forvaltning, drift og vedligeholdelse.

Flyveledertjenesten.

I en af den internationale luftfartsorganisation »I.C.A.O.«s grundlæggende forskrifter for flyveledelse, er flyveledernes opgaver beskrevet således:

- 1) at forebygge sammenstød mellem luftfartøjer,
- 2) at forebygge sammenstød på manøvreområdet mellem luftfartøjer og hindringer,
- 3) at fremme en hurtig og velordnet afvikling af lufttrafikken,
- 4) at bistå piloten med sådanne råd og oplysninger, som vil kunne bidrage til flyvningens sikre og effektive gennemførelse,
- 5) at igangsætte, koordinere og afslutte eftersøgnings- og redningsaktioner samt underrette de rette instanser i forbindelse hermed, når et luftfartøj er i nød eller savnes.

Inden for dansk flyveinformationsregion, det luftrum inden for hvilket den danske flyveledelse efter aftale med I.C.A.O. skal varetage flyveledelse-opgaver, er der oprettet forskellige kontrolområder og kontrolzoner.

Flyveledelsens opgaver inden for det egentlige flyveinformationsområde samt inden for kontrolområderne varetages af kontrolcentralen, Københavns lufthavn, og inden for kontrolzonerne af den lokale flyveledelse.

Flyvelederens arbejde stiller krav om meget høj grad af koncentrationsevne samt overblik og kombinationsevne.

Samtidig med udbygningen af flyveledelsen i overensstemmelse med kravene om mere omfattende og effektiv kontrol med lufttrafikken, er flyveledelsens arbejde blevet betydelig vanskeligere.

Som årsag hertil kan nævnes:

- 1) Den øgede trafik.
- 2) De moderne luftfartøjers store flyvehøjde.
- 3) En flerdobling af luftfartøjernes hastighed.
- 4) Luftfartøjerne kræver mere plads til deres manøvrer i luften.
- 5) Sammenblanding af trafik med typer af vidt forskellige hastigheder.

Kravene til sikkerhed øges stadig, og samtidig stiger kravene om hurtighed i afviklingen af trafikken, idet enhver forsinkelse medfører betydelige udgifter, hvortil kommer, at moderne luftfartøjer med turbine- eller jetmotorer har et meget stort brændstofforbrug ved flyvning i relativ lav højde. Disse krav betyder en stærkt forøget belastning af flyvelederne.

En sammenligning mellem det nuværende personel og det personel, der er forudset at blive behov for i de nærmeste år, må nødvendigvis udvise en væsentlig stigning, idet man allerede i dag ikke råder over tilstrækkeligt personel af flyveledergmppen. Af de væsentligste årsager til personalestigning kan anføres følgende:

Informationssektionen.

Denne sektionens arbejdsområde udvides nu til at omfatte samtlige tjenester i Grønland.

Flyveledersektionen.

Da planlægning og organisation af flyveledertjenesten i dag må anses for at være et af luftfartens største problemer, og da dette problem vil vokse yderligere med indførelse af jet-transportluftfartøjer, må sektionens personel forøges væsentligt.

Kontrolcentralen København.

Etablering af øvre flyveinformationsregion og øvre kontrolområde på grund af jettrafik. Betjening af langdistanceradar på grund af øget trafik samt jettrafik.

Indflyvningskontrol og kontrollårn, København.

Etablering af særskilt manøvreområdekontrol med radar på grund af øget trafik. Udvidelse af indflyvningskontrolltjeneste og herunder radarkontrolltjeneste også om natten på grund af øget trafik samt indførelse af jettrafik.

Udvidelse af platformskontrolltjeneste på grund af øget trafik.

Flyveradio tjenesten.

Den udvikling, lufttrafikken har været underkastet siden 1946, har for flyveradio-tjenesten betydet væsentlige ændringer såvel inden for det tekniske som på det personale-mæssige område. Det kan således nævnes, at udviklingen har medført, at antallet af f jernskriverforbindelser er steget fra 5 til 34, medens apparatantallet er mere end tidoblet. Foruden anvendelse af telegrafi er man i vid

udstrækning gået over til anvendelse af kortbølgetelefoni, hvilket har betydet, at også uddannelsen af personalet har måttet udvides betydeligt. Der er oprettet 7 nye kortbølgetelefonifrekvenser, ligesom der er indført taperecording på 18 kanaler, bl. a. recording af al korrespondance med **luftfartøjerne** samt af al mundtlig afgivelse af meteorologiske oplysninger til luftfartøjerne besætningsmedlemmer, hvadenten dette foregår pr. telefon eller ved personlig henvendelse i flyvevejtjenesten, og yderligere udvidelser på disse områder er i gang. Endvidere er der oprettet en ny afdeling for billedoverføring af vejrkort (faksimile) fra bl. a. Amerika og Japan.

Flyveradiotjenestens personale er siden 1946 steget til det tredobbelte; men med den stigende lufttrafik og den øgede hastighed, hvormed denne skal afvikles, må man forvente en forøgelse af flyveradiotjenestens opgaver og dermed af personalet.

Flyvevejtjenesten.

Den udvikling af lufttrafikken, der har fundet sted siden 1946, har for flyvevejtjenesten **haft** følgende virkninger:

- 1) Rutenettet er udvidet til at omfatte store dele af den nordlige halvkugle, samtidig med at trafikken er henlagt til større højde, hvilket bl. a. har medført, at der nu må udarbejdes såvel analyse- som prognosevejrkort dækkende hele den nordlige halvkugle for overfladen og forskellige højdeniveauer op til 5-6 km, medens man tidligere stort set kunne nøjes med at udarbejde kort for europaaområdet.
- 2) S.A.S.s kontrolcentral i Københavns lufthavn har overtaget disponering og kontrol med hele S.A.S.-trafikken, hvilket har medført, at flyvevejtjenesten i København må forsyne kontrolcentralen med alle meteorologiske oplysninger vedrørende den samlede S.A.S.-trafik.
- 3) I 1946 havde flyvevejtjenesten 3 afdelinger: København, Ålborg og Rønne; men antallet af afdelinger er i den mellem-liggende tid forøget til 10: København, Ålborg, Rønne, Tirstrup, Karup, Skrydstrup, Værløse, Avnø, Sdr. Strømfjord og Mesters Vig, idet flyvevejtjenesten nu varetager den meteorologiske sikring

af luftvåbnets øvelses- og trafikflyvninger samt flyvninger til og fra Grønland (heri inkluderet en del af den interkontinentale trafik).

- 4) Den stedfundne udvikling har medført, at flyvevejtjenesten har måttet oprette egen kommunikationsafdeling, ligesom planlægning og administration af næsten al kommunikation i forbindelse med meteorologi nu varetages af flyvevejtjenesten.

Den kommende jet-trafik vil yderligere stille flyvevejtjenesten over for nye opgaver. Det vil således blive nødvendigt at udvide analyse- og prognosetjenesten til at dække niveauer op til 10-12 km højde, nye tekniske hjælpemidler som skyhøjde- og sigtbarhedsmålere, vejr-radar o. s. v. må indføres for at skabe størst mulig sikkerhed for og hurtigst mulig afvikling af trafikken; men også på andre områder må en omlægning af tjenesten finde sted.

3. Under henvisning til foranstående tillader Luftfartsvæsenets Personaleforening sig at foreslå, at teksten til tjenestemandslovens 2. del, afdeling 15 d, luftfartsvæsenet ændres i overensstemmelse med det på side 8 anførte forslag.

Der er i forslaget ikke alene taget hensyn til det øjeblikkelige behov, men også til den udvikling, der vil finde sted i den nærmeste fremtid.

Man har overalt i forslaget anvendt de store etaters lønningsklasser, idet man er gået ud fra, at de tillæg, der eventuelt vil blive vedtaget til disse lønningsklasser, også vil få virkning for luftfartsvæsenets personale.

Forslag til ændringer af tjenestemandslovens 2. del.

Afdeling 15.

d) Luftfartsvæsenet.

Teksten til § 549 og følgende paragraffer foreslås ændret til følgende:

§ 549.

1. lønningsklasse
 - b) lønning kr. 12 000-13 200.
- Hertil henføres:
Direktøren

c) lønning kr. 10 800-11 700.

Hertil henføres:

Vicedirektøren
Overingeniøren
Havnechefer (1)

d) lønning kr. 9 600-10 500.

Hertil henføres:

Afdelingschefer (3)

§ 550.

2. lønningsklasse. Løn kr. 8 700-9 300.

Hertil henføres:

Luftfartsingeniører (1)
Administrationschefer (1)
Maskininspektører (1)
Luftfartsinspektører (2)
Flyverradiobestyrer (1)
Vejrtjenesteinspektører (1)

§ 551.

3. lønningsklasse. Løn kr. 7 800-8 400.

Hertil henføres:

Kontorchefer (3)
Luftfartsingeniører (2)
Luftfartsinspektører (4)
Havneinspektører (1)
Trafikinspektører (2)
Vejrtjenesteinspektører (2)

§ 552.

4. lønningsklasse.

a) lønning kr. 6 900-7 500.

Hertil henføres:

Konstruktører (1)
Luftfartsinspektører (1)
Havnechefer (1)
Kontorchefer (1)
Insp. maskinmestre (1)
Overflyveledere (2)

§ 553.

5. lønningsklasse. Løn kr. 6 000-6 600.

Hertil henføres:

Materielinspektører (1)
Overkontrolører (6)
Ekspeditionssekretærer (2)
Overtrafikkontrolører (1)
Maskinmestre (2)
Overværkmestre (2)
Brandinspektører (1)
Markforvaltre (1)
Flyveledere (15)
Flyverradiobestyrer (1)
Overflyvemeteorologer (5)

§ 554.

6. lønningsklasse. Løn kr. 5 040-5 760.

Hertil henføres:

Fuldmægtige (7)
Havneledere (2)
Værkmestre (2)
Trafikkontrolører (1)
Flyveledere (53)
Kontrolører (6)
Flyvemeteorologer (27)

§ 555.

7. lønningsklasse. Løn kr. 3 900-4 860.

Hertil henføres:

Overassistenter (45)
Lagerforvaltere (1)
Maskinmestre (5)
Værkmestre (1)
Redningsledere (1)
Konstruktører (1)
Markforvaltre (1)
Flyvemeteorologer (31)

Luftfartsdirektoratet.

Direktøren, lønningsklasse 1. b.
Leder af Statens Luftfartsvæsen.

Administrative afdeling.

Vicedirektøren, lønningsklasse 1. b.

Direktørens stedfortræder.

Leder af luftfartsvæsenets administrative afdelinger.

Kontorchef, lønningsklasse 3.

Område: Sager vedrørende lufthavne og landingspladser, specielt hvad angår bygninger o. lign.

Lovspørgsmål vedrørende luftfartsoverenskomster.

Internationale spørgsmål vedrørende luft-ruter m. v.

Kontorchef, lønningsklasse 3.

1 fuldmægtig, lønningsklasse 6,

1 overassistent, lønningsklasse 7.

Område: Personalespørgsmål vedr. luftfartsvæsenets forskellige personalegrupper: tjenestemænd, aspiranter, medhjælpere, elever, kontorfunktionærer og arbejdere.

Spørgsmål vedrørende koncessioner og fartplaner.

Ledelse af journal- og skrivestue.

Regnskab skontor.

1 kontorchef, lønningsklasse 3.

1 fuldmægtig, lønningsklasse 6,

2 overassistenter, lønningsklasse 7.

Område: Kasse og regnskabsvæsen for luftfartsdirektoratets administrative og tekniske afdelinger samt for luftfartsvæsenets forskellige tjenestegrene og lufthavne.

Kontrol, med luftfartsvæsenets indtægter, udgifter og beholdninger.

Inspektion af samtlige kasser og salgskiosker m. v.

Udarbejdelse af luftfartsvæsenets bidrag til finanslov og tillægsbevillingslov.

Bearbejdelse af ICAO-statistik.

Vedligeholdelse, ombygninger m. v.

1 konstruktør, lønningsklasse 4 a.

Område: Vedligeholdelse og ombygningen af luftfartsvæsenets bygninger ved lufthavn og flyvepladser.

Rådgivende for luftfartsvæsenet vedrørende nybygninger.

ICAO-kontor.

1 fuldmægtig, lønningsklasse 6.

Område: Al ICAO-korrespondance passerer dette kontor.

Indhentning af udtalelser fra luftfartsvæsenets forskellige afdelinger vedrørende ICAO-spørgsmål.

Udfærdigelse af koncepter til besvarelse m. v. Oversættelser.

Teknisk afdeling.

1 overingeniør, lønningsklasse 1 c.

1 luftfartsingeniør I, lønningsklasse 2.

Ledelse af teknisk afdeling. Deltagelse i internationale møder.

Luftfartøjsmateriel.

1 luftfartsingeniør II, lønningsklasse 3,

1 luftfartsinspektør II, lønningsklasse 4 a,

1 materielinspektør, lønningsklasse 5.

Område: Kontrol med luftfartsselskabernes og privates luftfartøjer.

Havariundersøgelser.

Flyvende personel.

1 luftfartsinspektør I, lønningsklasse 3.

Område: Afholdelse af eksaminer for navigatører.

Udstedelse af certifikater for navigatører.

Havariundersøgelser.

Driftskontrol.

1 luftfartsingeniør II, lønningsklasse 3,

2 overkontrolører, lønningsklasse 5.

Område: Afholdelse af eksaminer for mekanikere.

Udstedelse af certifikater for mekanikere.

Linjekontrol.

Inspektion af udenlandske lufthavne med henblik på godkendelse til brug for SAS rutetraffic m. v.

Havariundersøgelser.

Ålborg lufthavn.

1 havnechef, lønningsklasse 4 a.

1 overassistent, lønningsklasse 7,

1 værkfører, lønningsklasse 6.

Afdelingen varetager alle civile, administrative opgaver i forbindelse med Ålborg lufthavn. Tilsyn og vedligeholdelse af alle elektriske installationer såvel på den civile som den militære del af lufthavnsområdet.

Rønne lufthavn.

1 havneleder, lønningsklasse 6.

Ansvarlig leder af lufthavnen i administrativ henseende.

Odense lufthavn.

1 havnechef, lønningsklasse 6.

Ansvarlig leder af lufthavnen i administrativ henseende.

Havneadministrationen.

Havnechef - lønningsklasse 1 c.

Leder af havneadministrationen, Københavns Lufthavn, Kastrup.

Administrationschef - lønningsklasse 2.

Stedfortræder for havnechefen under dennes omfattende repræsentation, hyppige tjenesterejser, udvalgsarbejde o. lign. samt ansvarlig leder af havneadministrationens daglige arbejde.

Administrationsafdelingen.

Kontorchef - lønningsklasse 4 a.

Daglig leder af administrationsafdelingen, som består af sekretariat, økonomikontor og havnekontor, med et samlet personale på 37.

Sekretariat.

1 fuldmægtig - lønningsklasse 6,

2 overassistenter - lønningsklasse 7.

Sekretariatets arbejdsområde omfatter en væsentlig del af havneadministrationens løbende sager, personalesager, korrespondance (også på fremmede sprog), journalisering, arkivering, udarbejdelse af propaganda- og

oplysningsmateriale samt statistikker m. v. til brug ved konferencer, møder o. lign., højeservitutkontrol, statsbrandforsikringsfonden, udfærdigelse af reglementer og instrukser samt arbejdet i forbindelse med gennemførelsen af internationale besøg, samkvemmet med udenlandske lufthavne, myndigheder, luftfartsselskaber, presse o. m. a.

Økonomikontor.

1 ekspeditionssekretær - lønningsklasse 5.

1 fuldmægtig - lønningsklasse 6.

2 overassistenter - lønningsklasse 7.

Økonomikontorets arbejdsområde omfatter:

Budget- og regnskabssektion (fuldmægtig) med en omsætning i 1957-58 på ca. kr. 16 mill, og i 1963-64 forventet kr. 35 mill.

Kontrakt- og kassesektion (overassistent) med ca. 200 kontraktlige forhold med en samlet lejeindtægt på kr. 3,5 mill. p. a. samt ca. 15 000 kasseekspeditioner med en omsætning på ca. kr. 10 mill. p. a.

Inventarkontor (overassistent) omfattende 145 bygninger med i alt 1 835 lokaliteter.

Havnekontor.

1 overtrafikkontrolør - lønningsklasse 5.

1 trafikkontrolør - lønningsklasse 6.

4 overassistenter - lønningsklasse 7.

Havnekontorets arbejdsområde omfatter - som trafik- og ekspeditionskontor - ekspedition af luftfartøjer, beregning, debitering og evt. kontant afregning af landings-, belysnings-, hangar- og opholdsafgifter ifølge takstregulativ, klarering af inden- og udenlandske charter-, erhvervs-, privat- og militærluftfartøjer, varetagelse af luftfartøjers hangarering og parkering, udarbejdelse af statistikker efter internationale normer for rute- og anden luftrafik for Københavns og provinsens lufthavne.

Teknisk tjeneste.

Maskininspektør - lønningsklasse 2.

Leder af Teknisk Tjeneste, rådgivende for havneadministrationen vedrørende alle tekniske anlæg inden for lufthavnsområdet, herunder bl. a. kraft-varmecentralen, vandforsynings- og sanitære anlæg, kloakpumpestationer, last-, vare- og personvogne, traktorer, specielle brandsluknings- og redningskøretøjer, snerydningsmateriel, motorredningsbåde, landbrugs- og høstmaskiner samt

havnebelysningsanlæg, transformerstationer, elforsynings- og fordelingsanlæg i såvel bygninger som på landingsarealet.

Inspektionsmaskinmester - lønningsklasse 4a.

Stedfortræder for maskininspektøren samt tilsynsførende for samtlige tekniske anlæg på lufthavnen.

Ekspeditionssekretær - lønningsklasse 5.

Varetagelse af det administrative og ekspeditions-mæssige arbejde i afdelingen samt koordinering af afdelingens funktioner, herunder kontor, kraft-varmecentral, maskin-afdeling, el-afdeling og tegnestue.

Administrationen.

1 fuldmægtig - lønningsklasse 6.

Administrationskontorernes opgave består bl. a. i udarbejdelse af de årlige finanslovsforslag, grundlagene til fordeling af udgifterne til varme-, el- og vandforbrugene, lønningsgrundblade for samtlige time- og ugelønnede under havneadministrationen (p. t. 81 ansatte), driftsjournaler for samtlige luftfartsvæsenets motorkøretøjer, snerydnings- og katastrofemateriel, motorredningsbåde m. v., nøglesystemer m. v. samt vareindkøb, varemodtagelse, indhentning af tilbud og overslag, fakturakontrol, værktøjs- og lagerkontrol, statusopgørelser, finansårsafslutninger o. lign.

1 lagerforvalter - lønningsklasse 7.

Lagerforvalterens opgave er at forestå den daglige kontrol med reservedelslagrene, materialer, værktøj og materiel m. v., at sørge for rutineindkøb, varemodtagelse, ekspedition og afskrivning af reservedele o. lign. samt at sørge for kontrol med og vedligeholdelse af teknisk hjælpemateriel, der udlånes fra lageret.

Kraft-varmecentralen.

2 maskinmestre - lønningsklasse 5.

5 maskinmestre - lønningsklasse 7.

Kraft-varmecentralen har til opgave at forsyne samtlige lufthavnens bygninger med elektricitet gennem et modtryksturbineanlæg samt at forsyne bygningerne på det nordlige område og de tilkommende bygninger med varme gennem et kedelanlæg bestående af 3 hovedkedler og 1 hjælpekedel med tilhørende anlæg. Som ansvarlige for disse produktionsanlæg gør de 2 mestre i lønningsklasse 5 tjeneste.

De 5 mestre i lønningsklasse 7 har til opgave at varetage vagtjenesten døgnet rundt samt at foretage pasningen, reguleringen og vedligeholdelsen af de udstrakte anlæg.

Maskinafdelingen.

Overværkmester - lønningsklasse 5.,

Overværkmesteren er leder af maskinafdelingen: ca. 40 håndværkere og arbejdsmænd, som har til opgave at udføre reparations- og vedligeholdelsesarbejderne på samtlige lufthavnens tekniske anlæg for varme, ventilation, vand, gas, sanitet, kloak, trykluft og sprinklers samt rullende og sejlede materiel.

Overværkmesteren skal have en uddannelse svarende til værkførerskolen samt være autoriseret gas- og vandmester.

El-afdelingen.

1 overværkmester - lønningsklasse 5.

1 værkemester - lønningsklasse 6.

1 værkemester - lønningsklasse 7.

Overværkmesteren, som er autoriseret elektro installatør, er ansvarlig for tilsynet med og drift og vedligeholdelse af samtlige lufthavnens sikringsbelysningsanlæg, samtlige el-installationer i bygningerne samt elforsyningsanlæggene til radio-, fjernskriver-, radaranlæg m. v. Endvidere skal han i samarbejde med anlægskontoret og rådgivende ingeniørkontor projekttere og gennemføre nyanlæg, ændringer og forbedringer af bestående anlæg m. v.

Værkmesteren i lønningsklasse 6 er stedfortræder for overværkmesteren og har til opgave at forestå ledelsen af el-værkstedets personale på ca. 15-20 elektrikere og montører ved reparation og vedligeholdelse af ovennævnte anlæg samt at forestå indkøb af materialer og reservedele til anlæggene.

Til sikring af den udvidede landingsbelysnings drift og vedligeholdelse vil det være nødvendigt at ansætte yderligere en værkemester.

Tegnestuen.

1 konstruktør - lønningsklasse 7.

1 tegner - lønningsklasse 10.

Konstruktøren og tegneren har til opgave at udføre konstruktions- og tegnearbejde, ajourføring af kabel-, vand-, gas-, sanitets- og kloakplaner, journalisering og arkivering af tegninger over samtlige tekniske anlæg på lufthavnen samt i forbindelse med arkitekt-

afdelingen at foretage beregninger af varmeanlæg, bærende konstruktioner o. lign. i forbindelse med udvidelses- og ombygningsarbejderne på lufthavnen.

Ordensafdelingen.

Havneinspektør - lønningsklasse 3.

Leder af ordensafdelingen, som omfatter kontor-, vagt- og rengøringssektion, redningssektion og marksektion med i alt 135 ansatte.

Kontor-, vagt- og rengøringssektion.

1 fuldmægtig - lønningsklasse 6.

2 overassistenter - lønningsklasse 7.

Fuldmægtigens opgave er at varetage ledelsen af afdelingens kontorarbejde samt tilrettelæggelse og koordinering af afdelingens administrative og regnskabsmæssige arbejde.

En overassistent skal varetage ledelsen af vagtsektionens arbejde, som omfatter bevogtning af lufthavnens område, betjening af brand-, telegraf- og V.H.F.-telefonianlæg, inspektionstjeneste, afspærringsarrangementer, udsmykning, flagning m. v. samt medvirken ved brandudryknings- og redningstjeneste. Forventet mandskab efter udbygning: 1 overvagtimester, 1 vagtmester, 5 havnebetjentformænd af 1. grad samt ca. 40 havnebetjente.

En overassistent skal varetage ledelsen af rengøringssektionens arbejde, som omfatter al indvendig rengøring og vinduespuddning i samtlige de af luftfartsvæsenet benyttede bygninger samt tilsyn og pasning af passager- og personaletoiletter o. lign., indkøb af rengøringsartikler, toiletpapir, sæbe m. v.

Rengøringsarealet vil andrage ca. 80 000 m², og personalet forventes at blive : 1 oldfrue, 6 inspektricer, 5 vinduespuddere og 280 rengøringsassistenter.

Redningssektionen.

1 brandinspektør - lønningsklasse 5.

1 redningsleder - lønningsklasse 7.

Brandinspektøren har ansvaret for drift og vedligeholdelse af lufthavnens brand- og redningstjeneste omfattende 6 brandslukningskøretøjer, 3 motorredningsbåde samt diverse efterløbere m. v. og et mandskab på 4 brandmestre af 1. grad (brandmestre af 2. grad) og 30 brandmænd.

Redningslederen skal være stedfortræder

og virke aflastende for brandinspektøren i det daglige arbejde.

Marksektionen.

1 markforvalter af 1. grad - lønningsklasse 5.
1 markforvalter af 2. grad - lønningsklasse 7.

Markforvalteren af 1. grad har ansvaret for drift og vedligeholdelse af lufthavnens 1 200 tdr. land store areal, herunder korn- og frødyrkning på ca. 250 tdr. land.

Endvidere drift, vedligeholdelse og sne-rydning af betonbelagte arealer, såsom startbaner, rullebaner, forpladsen o. lign. samt et udstrakt vejnet: ca. 25 km, bestående af beton-, makadam-, grus- og slaggeveje.

Markforvalteren af 2. grad skal fungere som stedfortræder for markforvalteren af 1. grad samt aflaste denne ved tilsyn med mandskab (ca. 60 mand), drifts- og vedligeholdelsesarbejde.

Flyveledertjenesten.

Afdelingschefen (trafikchefen), lønningsklasse 1 d.

Leder af flyveledertjenesten.

Dansk delegeret ved de civile internationale og internordiske møder samt ved de danske og vesteuropæiske civile/militære NATO-møder angående luftrumets udnyttelse, lufttrafikregler og flyverledertjeneste (RAC), flyveredningstjeneste (SAR) samt luftfartsinformationstjeneste (AIS).

Flyveledertjenestesektion.

Luftfartsinspektør I, lønningsklasse 2.

Afdelingschefens stedfortræder.

Leder af flyveledertjenestesektionen.

Luftfartsinspektør II, lønningsklasse 3.

1 flyveleder II, lønningsklasse 6.

Område: Lufttrafikregler, bestemmelser for flyveledertjeneste, flyveledertjenestens organisation (flyvekontrol-, flyveinformations- og alarmeringstjeneste), udredninger ved overtrædelse af luftfarts bestemmelserne, koordination af fartplaner (trafikteknisk kontrol), ICAO-sager vedr. RAC, statistik over lufttrafik.

Luftfartsinspektør II, lønningsklasse 3.

2 overassistenter, lønningsklasse 7.

Område: OCL-beregninger, fremgangsmåder for instrumentindflyvning, planlægning, bestemmelser for flyveredningstjeneste, ICAO-sager vedr. SAR og PANS/HAL, civil-militær koordination.

Fuldmægtig (honorarlønnet), lønningsklasse 6.

Område: Administration, omfattende: regnskab med tjenestetid og rejser, inventar og materiel, finanslovsforslag.

Personale- og skolesektion.

Luftfartsinspektør II, lønningsklasse 3.

1 flyveleder II, lønningsklasse 6.

Område: Personalesager, omfattende: antagelse, placering, udstationering og forflytninger, normeringslovsforslag og udnævnelser. Uddannelse af flyveledere, assistenter, medhjælpere og elever omfattende: planlægning og ledelse af uddannelse, udarbejdelse af uddannelsesprogram, udvælgelse og prøvning af personel. Samarbejde med andre uddannelsesorganer i ind- og udland. ICAO-sager vedr. uddannelse af flyveledere.

Informationssektion.

Overflyveleder - lønningsklasse 4 a.

1 flyveleder I - lønningsklasse 5.

1 flyveleder II - lønningsklasse 6.

Område: Luftfartsinformationstjeneste, omfattende: Redigering, publicering og distribution af AIP og NOTAM (dansk-engelsk) samt »Meddelelser fra luftfartsdirektoratet« (dansk), international udveksling af luftfartsinformationer, briefingtjeneste.

ICAO-sager vedr. AIS og MAP.

1 overassistent - lønningsklasse 7.

Område: Tegning af Approach Charts, Landing Charts og Radio Facility Charts.

Kontrolcentral København.

Trafikinspektør - lønningsklasse 3.

Leder af kontrolcentralen.

4 flyveledere I - lønningsklasse 5.

Vagtchefer i kontrolcentralen.

19 flyveledere II - lønningsklasse 6.

Vagthavende flyveledere ved de forskellige kontrolsektioner.

Område: Kontrolcentral for hele den danske flyveinformationsregion samt de danske kontrolområder. Inddelt i 5 kontrolsektioner, der udøver områdekontrolltjeneste, rådgivende tjeneste samt flyveinformations-tjeneste.

Flyveledelsen - Københavns lufthavn.

Trafikinspektør - lønningsklasse 3.

Leder af kontroltårn og indflyvningskontrol.
4 flyveledere I - lønningsklasse 5.
Vagtchefer i kontroltårn og indflyvningskontrol.
19 flyveledere II - lønningsklasse 6.
Vagthavende flyveledere ved de forskellige kontrolsektioner.
Område: Kontroltårn med to kontrolsektioner der udøver indflyvningskontroltjeneste.

Ålborg lufthavn.

Overflyveleder - lønningsklasse 4 a.
Leder af kontroltårn og indflyvningskontrol.
3 flyveledere I - lønningsklasse 5.
Vagtchefer i kontroltårn og indflyvningskontrol.
7 flyveledere II - lønningsklasse 6.
Vagthavende flyveledere ved de forskellige kontrolsektioner.
Område: Kontroltårn med to kontrolsektioner, der udøver tårnkontroltjeneste og indflyvningskontroltjeneste.

Rønne lufthavn.

1 flyveleder I - lønningsklasse 5.
2 flyveledere II - lønningsklasse 6.
Område: Kontroltårn med en kontrolsektion, der udøver tårnkontroltjeneste, indflyvningskontroltjeneste, områdekontroltjeneste, flyveinformationstjeneste samt havnetjeneste.

Odense lufthavn.

1 flyveleder I - lønningsklasse 5.
2 flyveledere II - lønningsklasse 6.
Område: Kontroltårn med en kontrolsektion, der udøver tårnkontroltjeneste og indflyvningskontroltjeneste.

Esbjerg lufthavn.

1 flyveleder I - lønningsklasse 5.
1 flyveleder II - lønningsklasse 6.
Område: Kontroltårn med en kontrolsektion, der udøver tårnkontroltjeneste og indflyvningskontroltjeneste samt havnetjeneste.

Tirstrup flyveplads.

Militært personel.
Område: Kontroltårn med en kontrolsektion, der udøver tårnkontroltjeneste og indflyvningskontroltjeneste.

Grønland og Færøerne.

Overvejelser om oprettelse af flyveledelse ikke afsluttet.

Vedrørende flyveledernes anbringelse i lønningsklasser.

Dersom assistent og overassistent og dermed også den nuværende flyveleder II-lønningsklasse slås sammen, hvilket for tiden overvejes med den motivering, at de pågældende faktisk skulle udføre samme arbejde, skal det præciseres, at dette ikke er tilfældet for flyveledelsens henholdsvis assistenter og flyveledere. Det anses for rimeligt og nødvendigt, at der er en økonomisk fordel forbundet med at udføre flyvelederarbejde frem for assistentarbejde, dersom den fornødne standard i overensstemmelse med arbejdets ansvarsfulde karakter skal kunne opretholdes.

Vedrørende pensionsalder for flyveledere.

Arbejdet som flyveleder er som bekendt af en særlig enerverende og opslidende karakter. Dette i forbindelse med de strenge internationale helbreds krav vil normalt bevirke, at flyveledere forrettende tjeneste i travlt beskæftigede kontrolorganer må ophøre med sådan tjeneste, forinden de har opnået den normale pensionsalder, og man skal derfor anmode om, at løsningen af dette spørgsmål bliver taget op i forbindelse med revisionen af tjenestemandslovens II. del.

Flyveradiotjenesten.

Inspektorat.

Afdelingschef - lønningsklasse 1 d.
Leder af flyveradiotjenesten i Danmark.
Særlige opgaver: Det internationale samarbejde i ICAO, som hyppigt medfører deltagelse i konferencer i udlandet.
Samarbejde med indenlandske såvel som udenlandske offentlige og private institutioner.

1 flyveradiobestyrer - lønningsklasse 2.
Afdelingschefens stedfortræder.
Planlægger og leder det daglige arbejde i flyveradiotjenestens forskellige afdelinger.
1 luftfartskontrolør - lønningsklasse 6.
Udarbejder finanslovsforslag og tillægsbevillingsforslag.
Er mellemmand mellem flyveradiotjenesten og post- og telegrafvæsenet i regnskabsmæssige spørgsmål.
Forestår ajourføring af de mange internationale dokumenter.
Aflaster luftfartsinspektøren og flyveradiobestyreren i disses arbejde.

Teknisk afdeling.

1 overkontrolor - lønningsklasse 5,
 1 overassistent - lønningsklasse 7.
 Område: Kontrol med alle flyverradiotjenestens fjernskrivere, radioinstallationer m. v. Tilrettelæggelse af retningslinjerne for den hurtigst mulige afhjælpning af fejl, der opstår på de mange linjer og/eller apparater. Ledelse af faksimileafdelingen.

Personale- og skoleafdelingen.

1 overkontrolor - lønningsklasse 5.
 Område: Udarbejdelse af turnus for personalet ved Københavns lufthavn. Tilrettelæggelse af kursus og ledelse af undervisningen for nyansatte. Tilrettelæggelse af studierejser. Regnskab med alle særlige ydelser vedr. overtid, nattillæg, mistede fridage m. v., Sygestatistik.

Flyverradiotjenesten, Københavns lufthavn.

2 overkontrolor er - lønningsklasse 5.
 Forestår ledelsen af fjernskriverafdelingen og radioafdelingen i Københavns lufthavn. Forestår samarbejdet med luftfartsvæsenets øvrige afdelinger.

1 kontrolor - lønningsklasse 6.
 Fridags-, sygdoms- og ferieafløser for de forskellige afdelingers kontrolorer og overkontrolorer.
 3 overassistenter - lønningsklasse 7.
 Fridags-, sygdoms- og ferieafløser for afdelingens overassistenter.

Fjernskriver afdeling en.

2 kontrolorer - lønningsklasse 6,
 3 overassistenter - lønningsklasse 7.
 Område: Ledelse af det daglige arbejde, opsyn med personalet og kontrol med de befordrede telegrammer.

Radio afdeling en.

2 kontrolorer - lønningsklasse 6,
 3 overassistenter - lønningsklasse 7.
 Område: Ledelse af det daglige arbejde i radioafdelingerne. Overassistenterne forretter tjeneste som arbejdsledere og deltager i trafikstærke perioder i selve arbejdet. Kontrol med en 14- og en 4-kanals taperecorder. I påkommende tilfælde tages uddrag af korrespondancen på ultrakortbølge og kortbølge.

Tilsyn med afviklingen af traikken med luftfartøjerne på såvel telefoni som telegrafi.

Point to point afdelingen.

3 overassistenter - lønningsklasse 7.
 Område: Kontrol med de meteorologiske radioudsendelser og -modtagelser. Tilsyn med afviklingen af telegramtrafikken pr. radio med de østlige landes radiostationer vedrørende flyvninger til og fra bl. a. Moskva, Riga og Warszawa.

Kortbølgetelefoniafdelingen.

8 overassistenter - lønningsklasse 7.
 Område: Kortbølgetelefoniforbindelse med luftfartøjerne. Luftfartsselskaberne kan således til enhver tid og hvor luftfartøjerne end befinder sig på ruterne give ordre og indhente oplysninger vedrørende flyvningens sikkerhed og regelmæssighed m. v. Luftfartøjerne kan rekvirere alle arter af meteorologiske oplysninger fra en hvilken som helst lufthavn, ligesom alle radiostationer på luftfartøjernes ruter holdes underrettet om luftfartøjernes bevægelser. Afdelingen er opdelt i 3 sektioner: en skandinavisk, en europæisk og en nordatlantisk.

Flyverradiotjenesten, Ålborg lufthavn.

1 flyverradiobestyrer - lønningsklasse 5.
 Leder af flyverradiotjenesten i Ålborg lufthavn og flyvestation Ålborg.
 2 overassistenter - lønningsklasse 7.
 Område: Ledelse og kontrol med det daglige arbejde i såvel fjernskriver- som radioafdelingen. Radiostationen udfører korrespondance med luftfartøjer på MF-telegrafi og udfører pejltjeneste for såvel luftfartøjer som for skibe.
 Desuden udfører point to point afdelingen en del luftfartøjstjeneste for militæret. I øvrigt må overassistenterne assistere bestyreren og fungere for denne i dennes fravær.

Flyverradiotjenesten, Rønne lufthavn.

1 overassistent - lønningsklasse 7.
 Leder af radiotjenesten samt ansvarlig for udførelsen af det radiomæssige arbejde.

Flyverradiotjenesten, Odense lufthavn.

1 overassistent - lønningsklasse 7.
 Leder af radiostationen samt ansvarlig for udførelsen af det radiomæssige arbejde.

Flyveradiotjenesten, Mesters Vig flyveplads.

1 overassistent, lønningsklasse 7.

Leder af flyvepladsen samt ansvarlig for den daglige drift.

Ansvarlig for snerydning på banerne, forplejning af eget personale og gæster m. m.

Flyvevejrtjenesten.

Afdelingschef, lønningsklasse 1 d.

Leder af flyvevejrtjenesten i Danmark.

Særlige opgaver: Det internationale samarbejde i ICAO og WMO, som hyppigt medfører deltagelse i konferencer i udlandet.

Samarbejde med indenlandske såvel som udenlandske offentlige og private institutioner.

Vejrtjenesteinspektør I, lønningsklasse 2.

Afdelingschefens stedfortræder samt dennes medhjælp i hele det administrative arbejde.

Instrument-, indkøbs- og klimatologisk afdeling.

1 overflyvemeteorolog, lønningsklasse 5.

1 overassistent, lønningsklasse 7.

Område: Indkøb af meteorologiske instrumenter.

Tilsyn med og vedligeholdelse af meteorologiske instrumenter ved observationsposter, lufthavne, flyvepladser og flyvestationer.

Indkøb af kontorartikler, tryksager m. v.

Regnskab vedrørende observationsposterne.

Udarbejdelse af aeronautiske klimatologiske statistikker i henhold til ICAO's bestemmelser m. v.

Lyskopiering, fotokopiering m. v.

Flyvevejrtjenesten, Københavns lufthavn.

1 vejrtjenesteleder, lønningsklasse 3,

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

Planlægning og ledelse af det daglige arbejde i flyvevejrtjenestens kommunikationsafdeling og ekspeditionskontor.

Kommunikationsafdelingen.

1 overflyvemeteorolog, lønningsklasse 5.

Område: Leder af afdelingen.

Kontrol med fjernskriverforbindelserne, hvorover der indløber meldinger fra det meste af den nordlige halvkugle.

Kontrol med udsendelse af meteorologiske meldinger til luftfartøjer via Københavns H.F. station.

Kontrol med opsamling og afsendelse af danske meteorologiske meldinger fra og til andre danske lufthavne, flyvestationer og udlandet.

Ekspeditionskontoret.

1 overflyvemeteorolog, lønningsklasse 5.

Område: Leder af afdelingen, hvorfra den direkte kontakt mellem luftfartsselskaberne og de flyvende besætninger samt flyvevejrtjenesten formidles.

Langdistanceafdelingen.

16 flyvemeteorologer I, lønningsklasse 6.

Område: Udarbejdelse af vejrkort for den nordlige halvkugle. Langdistancevejrudsigter for det samme område såvel for jordoverfladen som op til 10-12 km højde.

Radarvagt, rutevagt m. v.

Europaafdelingen.

16 flyvemeteorologer II, lønningsklasse 7.

Område: Udarbejdelse af flyveudsigter.

Beregning af højdevinde.

Udarbejdelse af landingsudsigter m. v.

Personale- og skoleafdeling.

1 vejrtjenesteinspektør II, lønningsklasse 3.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

Område: Daglig ledelse af undervisningen.

Fagligt tilsyn med tjenestens standard, herunder prognoseverifikation.

Vejledning af personalet i faglige spørgsmål.

Afdelingschefens medhjælp i faglige spørgsmål.

Flyvevejrtjenesten, Ålborg lufthavn.

1 overflyvemeteorolog, lønningsklasse 5.

Leder af flyvevejrtjenesten i Ålborg lufthavn og flyvestation Ålborg.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

2 flyvemeteorologer II, lønningsklasse 7.

Område: Udarbejdelse af vejrmeldinger for såvel den civile som den militære lufttrafik. Observationstjeneste.

Indsamling og videresendelse af meteorologiske meldinger fra nærliggende observationsposter.

Flyvevejrtjenesten, Rønne lufthavn.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

Leder af vejrtjenesten samt ansvarlig for udarbejdelse af de nødvendige meteorolo-

giske oplysninger til landende og startende luftfartøjer.

Observationstjeneste.

Flyvevejrtjenesten, Odense lufthavn.

1 flyvemeteorolog II, lønningsklasse 7.

Leder af vejrtjenesten samt ansvarlig for udarbejdelse af de nødvendige meteorologiske oplysninger til landende og startende luftfartøjer.

Observationstjeneste.

Flyvevejrtjenesten, Tirstrup flyveplads.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6,

1 flyvemeteorolog II, lønningsklasse 7.

Område: Udarbejdelse af vejrmeddelinger for såvel den civile som den militære lufttrafik.

Observationstjeneste.

Flyvevejrtjenesten, Sdr. Strømfjord, Grønland.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

Leder af flyvevejrtjenesten i Sdr. Strømfjord.
»Kontaktmand« mellem den civile og den amerikanske, militære vejrtjeneste.

2 flyvemeteorologer II, lønningsklasse 7.

Område: Udarbejdelse af vejrkort for området Nordamerika-Nordatlanten-Europa.
Udarbejdelse af vejrudsigter til landende og startende luftfartøjer.

Observationstjeneste.

Mesters Vig flyveplads.

2 flyvemeteorologer II, lønningsklasse 7.

Område: Udarbejdelse af vejrkort.

Udarbejdelse af vejrudsigter til brug for den civile flyvning, luftvåbnets isflyvninger, opmålingsflyvninger m. v.

Centralvejrtjenesten Karup.

1 overflyvemeteorolog, lønningsklasse 5.

Leder af centralvejrtjenesten i Karup.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

Lederens stedfortræder og medhjælper.

4 flyvemeteorologer II, lønningsklasse 7.

Område: Ansvarlige ledere af den daglige tjeneste omfattende udarbejdelse af vejrudsigter til brug for flyvevåbnets kommandocentral, udsendelse af vejrrapporter m. v.

Flyvestationerne Karup, Skrydstrup, Værløse, og Avnø.

1 flyvemeteorolog I, lønningsklasse 6.

Leder af den daglige tjeneste på den pågældende flyvestation, herunder leder af undervisningen. Ansvarshavende over for flyvevåbnets operationsofficer. Leder af »vejrbriefingen«.

1 flyvemeteorolog II, lønningsklasse 7.

Lederens stedfortræder og medhjælper. Tårntjeneste under flyvning i dårligt vejr. Udarbejdelse af vagtturnus; m. v.

Bemærk: på flyvestation Avnø varetages flyvemeteorolog II's opgaver af flyvemeteorolog I.

SAMMENSLUTNINGEN AF FLYVEVÅBNETS CIVILE
TJENESTEMÆND OG FUNKTIONÆRER
FÆLLESORGANISATIONEN FOR HÆRENS CIVILE
TJENESTEMÆND

Bilag 52.

København i december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

I besvarelse af skrivelse af 12. oktober d. å. fra lønningskommissionens sekretariat tillader vore organisationer sig herved at fremsætte forslag til ændringer i tjenestemandslovens 2. del.

Organisationerne består hver for sig af en række faglige foreninger. Det er disse faglige foreninger, der har udarbejdet forslag for deres respektive områder. Forslagene er derefter samlet af organisationerne, men der er

ikke gjort forsøg på at indpasse dem i en fælles lønramme.

Det forventes, at der bliver lejlighed til for organisationerne at tage stilling til den endelige placering af de enkelte stillinger, når opbygningen af et nyt lønsystem er tilendebragt.

Om de fremsatte forslag skal vi tillade os at bemærke:

Forslagene er udarbejdet på grundlag af den gældende forsvarsordning, og det er forudsat, at der ved gennemførelse af en ny

forsvars ordning vil blive mulighed for at foretage de normeringsmæssige ændringer, som en sådan ordning gør naturlige.

Forslagenes enkelte punkter er afhængige af hverandre. Når der f. eks. stilles forslag om nedlæggelse af stillinger, så bygges der oftest på den forudsætning, at der oprettes andre stillinger.

I tilfælde, hvor flere stillingsgrupper foreslås sammenlagt, forudsættes det., at der bliver lejlighed til forhandling om indrangering af de enkelte tjenestemænd i aldersordenen.

I øvrigt bygger forslagene på de forudsætninger, der fremgår af sekretariatets ovenfor nævnte skrivelse, nemlig:

at der opretholdes en selvstændig efterlønsordning for statstjenestemænd, som fort-

sat kan motivere opretholdelsen af tjenestemandsbegrebet,

at der fremtidig sker tjenestemandsansættelse i et omfang der i det væsentlige svarer til det nuværende, og

at der gives lejlighed til at fremsætte ændrede forslag, såfremt de ovenfor nævnte forudsætninger ændres eller bortfalder, eller der på andre måder sker væsentlige ændringer i tjenestemændenes ansættelsesforhold, løn- og/eller pensionsforhold eller almindelige stilling.

For Sammenslutningen:

G. Blaabjerg Sørensen.

For Fællesorganisationen:

H. Elkjær.

Underbilag 1 til bilag 52.

Sammenslutningen repræsenterer tjenestemænd og funktionærer indenfor alle grene af flyvevåbnet.

Fællesorganisationen repræsenterer tjenestemænd i 3.-17. lønningsklasse indenfor følgende værn, korps og institutioner under forsvarsministeriet: Geodætisk institut, forsvarsstaben, hæren, de under chefen for hæren sorterende myndigheder, krigsmaterielforvaltningen, materielintendanturen, bygningstjenesten, intendanturkorpsset, lægekorpsset, tøjhusmuseet, militærhospitalet, våbenarsenalet, ammunitionsarsenalet, krudtværket, klædefabrikken, brødfabrikken samt hjemneværnet.

Vedrørende disse institutioner fremsættes følgende forslag:

Geodætisk institut

1. *Afdelingsleder.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 6 900 kr. årlig, stigende efter 5 år til 7 500 kr. Antal: 1.

2. *Overkartograf.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 6 900 kr. årlig, stigende efter 5 år til 7 500 kr. Antal: 1.

3. *Depotforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1. Lønplaceringen foreslås uændret. Antal uændret.

4. *Overfaktor.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov : 1.

Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 2.

5. *Kartograf.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 3. Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 4.

6. *Over kortgrafiker.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 5.

7. *Overkobb er stikker.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1. Stillingen foreslås nedlagt.

8. *Overtopograf.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 10. Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 3 til 13.

9. *Materielmester.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 1.

10. *Kortgrafiker, kortgrafiker assistent.* Disse stillinger foreslås oprettet i een lønningsklasse: 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 375 kr. indtil 3 060 kr., og derefter hvert 3. år med 600 kr. indtil 4 860 kr.

Antallet fastsættes på finanslov. Ansættelse som kortgrafikerassistent bør være betinget af 2 års tilfredsstillende tjeneste som medhjælper samt bestået fagprøve.

11. *Kortlitograf.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1. Stillingen foreslås nedlagt.

12. *Topograf.* Nuværende lønningsklasse:

3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 29. og

Topograf, assistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 810 kr. Antal efter finanslov 1957-58: 40.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 375 kr. indtil 3 060 kr. og derefter hvert 3. år med 600 kr. indtil 4 860 kr.

Antallet fastsættes på finanslov.

Ansættelse som topografassistent bør være betinget af 2 års tilfredsstillende tjeneste som medhjælper samt bestået fagprøve.

13. *Overassistent.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antal: 1.

14. *Kobberstikker.* Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 810 kr. Antal efter normeringslov: 2. Stillingerne foreslås nedlagt.

15. *Tegner.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 3. Lønplaceringen foreslås ændret, således at den kommer til at svare til den for tekniske tegnere gældende. Antallet fastsættes på finanslov.

16. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr.

Antal efter finanslov 1957-58: 6.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr.

Antal: Fastsættes på finanslov.

17. *Underassistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 4. Stillingerne foreslås nedlagt.

18. *Kontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.).

Antallet foreslås uændret.

19. *Tegnemedhjælper.* Nuværende lønningsklasse: 1 680 kr.-2 400 kr. Antal efter

finanslov 1957-58: 11. Stillingerne foreslås nedlagt.

20. Det foreslås, at der ydes det under løbe nr. 2, 5, 8 og 12 nævnte personale et *bestillingstillæg* på 1 200 kr. årlig.

Forsvarsstaben.

21. *Afdelingsleder.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Fuldmægtig. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antal: 4.

22. *Materialmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. Antallet foreslås uændret.

23. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås uændret.

24. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 4.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

25. *Fotograf.* Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet foreslås uændret.

26. *Kvartermester.* Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i en lønningsklasse, der

fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser. Antallet foreslås uændret.

Heeren og de under chefen for hæren sorterende myndigheder.

27. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1. Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 8 400 kr. Efter 10 års tjeneste ydes der et yderligere alders-tillæg på 600 kr.

28. *Ingeniør.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 6 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 6 600 kr., efter yderligere 3 år stigende til 6 900 kr. og endelig efter 5 års forløb stigende til 7 500 kr. Antal: 1.

29. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2. Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 4 860 kr. årlig, stigende efter 3 år til 5 040 kr. og derefter stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

30. *Værkmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

31. *Materielmester.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 14.

Stillingsbetegnelsen foreslås ændret til »Kasernemester« og lønplaceringen ændret til: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. Antallet foreslås uændret.

32. *Arrestforvarer.* Der foreslås oprettet en arrestforvarerstilling med samme lønplacering, som bliver gældende for arrestforvarere af 1. grad under fængselsvæsenet.

33. *Tegner.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 1. Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 180 kr.

årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 860 kr. og derefter stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 5 760 kr. Antallet foreslås uændret.

34. *Materielforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 31.

Stillingsbetegnelsen foreslås ændret til »Kaserneforvalter« og lønplaceringen ændret til: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antallet foreslås uændret.

35. *Materielforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 000 kr. årlig stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 720 kr.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

36. *Laborant.* Nuværende lønningsklasse: 2 700-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 2 910 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 3 810 kr. Antallet foreslås uændret.

37. *Kvartermester, materielbetjent og laboratoriebetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 1 af hver kategori.

Foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser.

38. *Reserveledelsekspedient.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

Antallet vil være afhængigt af, hvilke muligheder der skabes for kontraktansat personales overførsel til tjenestemandstillinger.

Flyvevåbnet og de under chef en for flyvevåbnet sorterende myndigheder.

39. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 7 800-9 000 kr. Antal efter normeringslov: 7. Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forøget med 1.

40. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 10.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een løn-

ningsklasse. 6 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 6 600 kr. Efter yderligere 3 år stigende til 6 900 kr. og endelig efter 5 år stigende til 7 500 kr. Antallet foreslås uændret.

41. *Overværkmester.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 6 900 kr. årlig, stigende efter 5 år med 600 kr. til 7 500 kr. Antallet foreslås forhøjet med 7 til 11.

Antallet foreslås yderligere forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

42. *Afdelingsleder.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Overmaterielmester. Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Fuldægtig. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås forhøjet til 10.

Antallet foreslås yderligere forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

43. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Ingeniør og konstruktør: Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 7.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 4 860 kr. årlig, stigende efter 3 år til 5 040 kr. og derefter hvert 3. år med 360 kr. til 5 760 kr. Antal: 10.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

44. *Værkmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 11.

Værkmester. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 26.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. til 6 600 kr. Antal: 30.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

45. *Materielmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Materielmester. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr.

Antal efter normeringslov: 4.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 5 760 kr. Antal: 5.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

46. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. til 5 340 kr.

Antal: 5

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

47. *Tegner.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 6.

Teknisk assistent. Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. til 4 860 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. til 5 760 kr. Antal: 7.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenstemandsstillinger.

48. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 6.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 20.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 43.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere

et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

49. *Materielforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 12.

Materielforvalter. Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 29.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. til 4 860 kr.

Antallene foreslås uændrede, dog at de forhøjes, såfremt der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

50. *Materielbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 9.

Materielbetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 24.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

Krigsmaterielforvaltningen.

51. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse : 7 800-9 000 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 3.

52. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 6 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 6 600 kr., efter yderligere 3 år stigende til 6 900 kr. og endelig efter 5 års forløb stigende til 7 500 kr. Antal: 5.

53. *Hovedbogholder.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antallet foreslås uændret.

54. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 4 860 kr. årlig, stigende efter 3 år til 5 040 kr. og derefter hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 4.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

55. *Fuldmægtig.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antal: 1.

56. *Værkmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Værkmester. Nuværende lønningsklasse : 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antal: 5.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

57. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr.

Antallet foreslås forhøjet med 2 til 6.

58. *Materielmester.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 3.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

59. *Tegner.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Konstruktør. Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i een lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 860 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 3.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

60. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 8.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 15.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 11.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

61. *Materielforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 10.

Materielforvalter. Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 5.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal: 15.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

62. *Laborant.* Nuværende lønningsklasse: 3 060-3 780 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal: 3.

Antallet foreslås forhøjet med 1 til 4 under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af 1 kontraktansat laborant til tjenestemandstilling.

63. *Overkontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 720 kr. Antallet foreslås uændret.

64. *Laborant.* Nuværende lønningsklasse: 2 700-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 2 910 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 3 810 kr. Antallet foreslås uændret.

65. *Materielbetjent, kvartermester, portner og vægter.* Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: henholdsvis 2, 1 og 2.

Materielbetjent, portner og vægter. Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: henholdsvis 2 og 3.

Foreslås placeret i een lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antal: 10.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

66. *Arkivassistent.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

Antallet vil være afhængigt af, hvilke muligheder der skabes for kontraktansat personales overførsel til tjenestemandstillinger.

Materielintendanturen.

67. *Fabriksleder.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 8 400 kr. Efter 10 års tjeneste i klassen ydes der et yderligere alderstillæg på 600 kr. Antallet foreslås uændret.

68. *Hovedbogholder.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antallet foreslås uændret.

69. *Driftsinspektør.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Fuldmægtig. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås uændret.

70. *Konstruktør.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Konstruktør. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr.

Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 860 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 3.

71. *Skrædermester (Værkmester).* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Skr ædermester (Værkmester). Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antal: 3.

72. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antal: 3.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

73. *Materielmester.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 2.

74. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr.

Antal efter normeringslov: 4.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 6.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 3.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

75. *Materielforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Materielforvalter. Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal: 5.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

76. *Materielbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Materielbetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i én lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antal: 4.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

Bygningstjenesten.

77. *Ingeniør, overbygningskonduktør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 3. Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 7 til 10.

Antallet foreslås yderligere forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

78. *Ingeniør, overbygningskonduktør.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 7.

Ingeniør, bygningskonduktør. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 24.

Ingeniør, bygningskonduktør. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 32.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 540 kr. indtil 6 600 kr. Antal: 56.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

79. *Værkmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Maskinmester. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 5.

Værkmester. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Maskinmester. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr.

Antal efter normeringslov: 8.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antal: 15.

80. *Fuldmægtig.* Nuværende lønnings-

klasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Bogholder. Nuværende lønningsklasse : 5 040-5 760 kr.

Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallene foreslås uændrede.

81. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 8.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antal: 8.

Antallet foreslås forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

82. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 11.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr.

Antal efter normeringslov: 14.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr.

Antal efter finansloven 1957-58: 20.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

83. *Bygningskonduktør.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr.

Antal efter normeringslov: 5.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 860 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 5.

84. *Overkontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 720 kr. Antallet foreslås uændret.

85. *Kontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser

(2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antallet foreslås uændret.

Intendanturkorpset.

86. *Forplejningsforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 30.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal foreslås uændret.

87. *Forplejningsassistent.* Foreslås oprettet 1 lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr. Antal: 30.

Lægekorpset.

88. *Afdelingsleder.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås uændret.

89. *Overassistent.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antal: 1.

90. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

91. *Kontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antallet foreslås uændret.

Tøjhusmuseet.

92. *Konservator assistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Konservatorbetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 6.

Foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal: 8.

93. *Portner.* Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås fremtidig benævnt »kvartermester« og placeret i lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antallet foreslås uændret.

Militærhospitalet.

94. *Inspektør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antal uændret.

95. *Hovedbogholder.* Foreslås oprettet i lønningsklasse: 7 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antal: 1.

96. *Maskinmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 6 900 kr. årlig, stigende efter 5 år til 7 500 kr. Antal uændret.

97. *Fuldmægtig.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1. Stillingen foreslås nedlagt.

98. *Maskinmester.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antal uændret.

99. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 3.

100. *Materielmester.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. Antal uændret.

101. *Ledende sygegymnast.* Nuværende

lønningsklasse: 3 660-4 620 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Lønplaceringen foreslås uændret, men stillingsbetegnelsen ændret til: »*Overfysioterapeut*«.

Antal uændret.

102. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finanslov 1957-58: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antal: Fastsættes på finanslov.

103. *Køkkenforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal uændret.

104. *Kvartermester.* Nuværende lønningsklasse: 3 060-3 780 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Kvartermester. Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr. Antal: 3.

105. *Bademester.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 060 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 3 780 kr. Antal uændret.

106. *Maskinpasser.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1. Stillingen foreslås nedlagt.

107. *Materieforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr.

Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 720 kr. Antal uændret.

108. *Assistent hos køkkenforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 2 700-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1. Lønplaceringen foreslås uændret. Antal uændret.

109. *Køkkenassistent.* Nuværende lønnings-

klasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Materielbetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 6.

Laboratoriebjetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Portnere. Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Overchauffør. Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr.

Antal efter normeringslov: 1.

Kontorbetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Hospitalsarbejder. Nuværende lønningsklasse: 1 950-2 400 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antallet uændret.

110. Laboratorieassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Laboratorieassistent. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 2 910 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 3 810 kr. Antal: 4.

Våbenarsenalet.

111. Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 7 800-9 000 kr. Antal efter normeringslov: 3. Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 4.

112. Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 6 000 kr. årlig og efter 5 år til 6 600 kr. Dernæst efter 3. år med 300 kr. indtil 6 900 kr. og efter yderligere 5 år med 600 kr. indtil 7 500 kr. Antal: 1.

113. Kontorchef. Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 300 kr. årlig stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antal uændret.

114. Overværksmester. Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 6 900 kr. årlig stigende efter 5 år til 7 500 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 4.

Antallet foreslås yderligere forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

115. Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 4 860 kr. stigende efter 3 år til 5 040 kr. og derefter hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 2.

116. Værkmester. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 8.

Værkmester. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 5.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 4 800 kr. årlig stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antal: 12.

Antallet foreslås dog forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

117. Maskinmester. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 4 860 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antallet foreslås uændret.

118. Fuldmægtig. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 2.

119. Overassistent. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 3.

120. Assistent. Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 7.

Kontorassistent: Nuværende lønnings-

klasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Kontorist: Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finanslov 1957-58: 0.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter yderligere 2 års forløb ydes et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

121. *Kontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser. (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.). Antal uændret.

Ammunitionsar senatet.

122. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 7 800-9 000 kr. Antal efter normeringslov: 2. Lønplaceringen foreslås uændret. Antallet foreslås forhøjet med 2 til 4.

123. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Ingeniør: Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 6 000 kr. årlig stigende efter 5 år til 6 600 kr. Dernæst efter 3 år med 300 kr. indtil 6 900 kr. og efter yderligere 5 år med 600 kr. indtil 7 500 kr. Antallet foreslås nedsat med 1 til 4.

124. *Kontorchef.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antal uændret.

125. *Overværksmester.* Nuværende lønningsklasse: 6 000-6 600 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 6 900 kr. årlig, stigende efter 5 år til 7 500 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 5.

Antallet foreslås yderligere forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

126. *Ingeniør.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Ingeniør. Nuværende lønningsklasse : 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 4 860 kr. stigende efter 3 år til 5 040 kr. og derefter hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr. Antallet foreslås nedsat med 1 til 2.

127. *Værkmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 11.

Værkmester. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 12.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 4 860 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antallet foreslås nedsat med 1 til 22.

Antallet foreslås dog forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

128. *Fuldmægtig.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antal uændret.

Antallet foreslås dog forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

129. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 2.

130. *Tegner.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 860 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 5 760 kr. Antallet foreslås uændret.

Antallet foreslås dog forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

131. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 5.

Kontorassistent: Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 5.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finanslov 1957-58: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter yderligere 2 års forløb ydes et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

132. *Materielforvalter.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 3 (1 ubesat).

Foreslås placeret i lønningsklasse: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antallet uændret.

Antallet foreslås dog forhøjet under forudsætning af, at der skabes mulighed for overførsel af kontraktansat personel til tjenestemandstillinger.

133. *Overkontorbetjent.* Nuværende lønningsklasse 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 720 kr. Antal uændret.

134. *Portner og vægter.* Nuværende lønningsklasse: 2 400-2 850 kr. Antal efter normeringslov: 4.

Portner og vægter. Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Kontorbetjent. Nuværende lønningsklasse: 2 100-2 550 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse, der fremkommer ved sammenlægning af de nuværende 14., 15. og 16. lønningsklasser. (2 400-2 850 kr., 2 100-2 550 kr. og 1 950-2 400 kr.).

Antallet af kontorbetjente foreslås forhøjet med 1 til 2, de øvrige antal foreslås uændrede.

Krudtværket.

135. *Maskinmester.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antallet foreslås uændret.

136. *Fuldmægtig.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås uændret.

Klædefabrikken.

137. *Fuldmægtig.* Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås uændret.

138. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås uændret.

139. *Kvartermester.* Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 720 kr. Antallet foreslås uændret.

140. *Assistent.* Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i en lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

Brødfabrikken.

141. *Overassistent.* Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås uændret.

142. *Møller.* Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antallet foreslås uændret.

Hjemmeværnet.

143. *Økonomiinspektør.* Nuværende lønningsklasse: 6 900-7 500 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 7 300

kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 100 kr. Antallet foreslås uændret.

144. *Fuldmægtig*. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antallet foreslås forhøjet med 1 til 2.

145. *Regnskabsfører*. Foreslås oprettet i lønningsklasse 5 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 6 780 kr. Antal: 2.

146. *Materielmester*. Nuværende lønningsklasse: 5 040-5 760 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Foreslås placeret i een lønningsklasse: 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. Antal: 4.

147. *Overassistent*. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 7.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antallet foreslås nedsat med 1 til 6.

148. *Regnskabsfører*. Foreslås oprettet i lønningsklasse: 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 340 kr. Antal: 9.

149. *Maskinmester*. Nuværende lønningsklasse: 3 900-4 860 kr. Antal efter normeringslov: 1.

Foreslås placeret i lønningsklasse: 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 6 600 kr. Antallet foreslås uændret.

150. *Assistent*. Nuværende lønningsklasse: 2 670-3 750 kr. Antal efter normeringslov: 15.

Kontorassistent. Nuværende lønningsklasse: 2 310-3 030 kr. Antal efter normeringslov: 13.

Kontorist. Nuværende lønningsklasse: 1 680-2 400 kr. Antal efter finansloven 1957-58: 10.

Foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 040 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 240 kr. indtil 3 000 kr., derefter stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 3 600 kr. Efter 2 års forløb ydes yderligere et alderstillæg på 420 kr. Antallet fastsættes på finanslov.

151. *Materielforvalter*. Nuværende lønningsklasse: 3 180-4 020 kr. Antal efter normeringslov: 3.

Materielforvalter. Nuværende lønningsklasse: 2 940-3 300 kr. Antal efter normeringslov: 2.

Disse stillinger foreslås placeret i een lønningsklasse: 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. Antal: 5.

FÆLLESORGANISATIONEN AF CIVILE
TJENESTEMÆND I SØVÆRNET

Bilag 53.

December 1957-januar 1958.

Forslag og ønsker vedrørende spørgsmålene om klassificering og normering af tjenestemandstillinger, for så vidt angår medlemmer af Statstjenestemændenes Central-Organisation II.

Forudsætningerne er de i Lønningskommissionens sekretariats skrivelse af 12. oktober 1957 omtalte, nemlig:

at der opretholdes en selvstændig efterlønsordning for statstjenestemænd, som fortsat kan motivere opretholdelsen af tjenestemandsbegrebet og

at der fremtidig sker tjenestemandsansættelser i et omfang, der i det væsentlige svarer til det nuværende samt yderligere

at der gives lejlighed til at fremsætte ændret bilag, såfremt der i den kommende tjenestemandsslov tænkes pålagt tjenestemanden yderligere pligter, eller tillægges tjenestemanden videregående rettigheder, for hvilke der ikke ydes hertil svarende udligning i løn, goder eller pligter og

at der åbnes mulighed for »embedsregulering« også uden for 4-års terminerne efter en evt. gennemførelse af forventet ny forsvarsordning, idet muligheden for gennemførelse af sådan forsvarsordning forud for tjenestemandsslovens vedtagelse er ladt ude af betragtning.

Bidraget er opdelt i personalegrupper,

idet der for hver gruppe er givet først forslag til klassificering, dernæst forslag til normering og endelig oplysninger om nuværende opdeling og foreslåede fordeling på myndigheder eller institutioner, der beskæftiger civile tjenestemænd, som er tilknyttet organisationen, nemlig:

1. Søværnet
2. Orlogsværftet
3. Søkort-Arkivet
4. Meteorologisk Institut
5. Det maritime Hjemmeværn og
6. Forsvarets bygningstjeneste (Søværnets bygningsdistrikt).

A. Kontorpersonale

Nævrende afsnit behandler kontorpersonale ved de under 1, 2, 5 og 6 nævnte myndigheder.

Lønrammer

I. Kontorassistent

Begyndelsesløn..	2 040 kr.	958,00 kr.
efter 2 år	2 280 -	978,00 -
- 2 -	2 520 -	998,00 -
- 2 -	2 760 -	1 018,00 -

Assistent

efter 2 år	3 000 -	1 066,63 -
- 2 -	3 300 -	1 091,63 -
- 2 -	3 600 -	1 197,38 -
- 2 -	4 020 -	1 253,63 -

II. Overassistent

Begyndelsesløn..	3 900 -	1 201,63 -
efter 3 år	4 380 -	1 298,93 -
- 3 -	4 860 -	1 403,98 -
- 3 -	5 340 -	1 488,30 -

III. Afdelingsleder

Begyndelsesløn..	5 820 -	1566,20 -
efter 3 år	6 300 -	1 689,20 -
- 3 -	6 780 -	1 744,45 -

IV. Kontorchef

Begyndelsesløn..	7 260 -	1860,20 -
efter 3 år	7 800 -	1 975,55 -
- 3 -	8 400 -	2 101,15 -
- 3 -	9 000 -	2 239,25 -

ad I. Motiveringen for sammensmeltningen af de nuværende kontorist-, kontorassistent- og assistentklasser samt hævnningen af slutlønnen for den samlede gruppe til 4 020 kr. efter de nuværende lønregler er,

1. Arten af arbejdet, der udføres af de 3 nævnte kategorier, synes ikke at motivere en naturlig opdeling i de nuværende stillinger.
2. Lønnen svarer stort set til ufaglærte arbejders løn i privat erhverv og må betragtes som eksistensminimum.
3. Administrationen sparer en stor mængde arbejde i forbindelse med indstillinger og udnævnelser efter det nuværende system.
4. Forslaget vil uden tvivl skabe ro i personellet's rækker.

ad II. Grunden til medtagelsen af endnu et alderstillæg må søges i, at overassistentstillingen for en dels vedkommende er slutstilling, og da disse mennesker alle er daglige ledere af større områder og tillige stedfortrædere for kontorledere, må det anses for rimeligt, at de også aflønnes, som arbejdsledere bliver det i andre grupper.

ad III. Stillingens lønmæssige placering er nærlig den nuværende, men foreslås at begynde lavere for at skabe sn naturligere overgang fra overassistentgruppen. Forøgelse af slutlønnen med 180 kr. i forhold til den nuværende løn anses ligeledes for rimeligt henset til stillingens ansvar og karakter.

ad IV. Grundlaget for kontorchefstillingens herværende placering er baseret på ønsket om nedbringelse af antallet af lønningsskasser og er egentlig kun en sammensmeltning af de nuværende kontorchefstillinger i forsvaret i henholdsvis lønklasse 4 a og 3 a.

Normeringstal for kontorpersonalet.

	SØV	OLV	SVB	DMH
Kontorassistent/assistent	80 (63)	35 (28)	5 (2)	3
Overassistent	15(15)	6(5)	1(1)	1(1)
Afdelingsleder	10(12)	5 (5)	1(1)	0 (0)
Kontorchef	5 (0)	1(1)	0 (0)	0 (0)

Tallene i () angiver nuværende antal normerede stillinger.

B. Værkmestre

Nærværende afsnit behandler værkneestre ved de under 1, 2 og 6 nævnte myndigheder.

Lønramme

I. Begyndelsesløn	4 800 kr.
efter 3 år	5 250 -
- 3 -	5 700 -
- 3 -	6 150 -
- 3 -	6 600 -
II. Begyndelsesløn	6 900 -
efter 5 år	7 500 -

Som motivering for forslaget skal følgende argumenter fremføres:

Lønsammenligning mellem håndværkere og værkneestre i 7. lønningsklasse.

År	Håndværker- løn	Værkm. 7. gift	Værkm. 7. ugift o. 30
1954...	12 872	12 508	11408
1955...	13 542	12 844	11744
1956...	14 170	13 372	12 096

Til ovenstående oversigt skal tilføjes, at værkneestre ansat som aspiranter yderligere har lønreduktion i 2 år, hvilket i realiteten betyder, at det varer 5 år, inden værkneestrene atter opnår samme løn som håndværkerne.

Endvidere tillader foreningen sig at fremføre følgende gennemsnitstal for værkneestre i jernindustrien i Danmark i 1956:

	Antal	Årsindtægt
32		14 000-15 000 kr.
48		15 000-16 000 -
144		16 000-17 000 -
127		17 000-18 000 -
87		18 000-19 000 -
50		19 000-20 000 -
42		20 000-21000 -
79		21000-22 000 -
44		22 000-23 000 -
8		23 000-24 000 -
23		24 000-27 000 -

I gruppe 14 000-15 000 er antal 32 ansat ved flyverværkstedet i Værløse.

I gruppe 15 000-16 000 er antal 12 ansat ved hærens ammunitionsarsenal.

I gruppe 16 000-17 000 er antal 50 ansat ved orlogsværftet.

I gruppe 16 000-17 000 er antal 28 ansat ved hærens våbenarsenal.

Som det fremgår af gennemsnitslønnen i privatindustrien, viser det sig, at søværnets mestre, som så ofte før påtalt, kun oppebærer lønninger, der i gennemsnit er placeret blandt de laveste lønninger for værkneestre i jernindustrien.

Foreningen tillader sig også at påpege det store ansvar og de stadig stigende tekniske krav, der stilles til værkneestre i søværnet.

Normeringstal for værkneestre.

Institutioner	Ny normering	Gl. normering	
		ansatte	lkl.
Søværnskommandointendanturen	1 (4800-6600)	1	6 a
Flådestationen	1 (6900-7500)	1	6 a
Kystbefæstningen	1 (4800-6600)	1	7
Skibs- og maskininspektionen	3 (6900-7500)	2	5 a
	5 (4800-6600)	3	6
		3	7
Søartilleriet	5 (6900-7500)	4	5 a
	9 (4800-6600)	5	6 a
		5	7
Søminevæsenet	2 (6900-7500)	1	5 a
	5 (4800-6600)	2	6 a
		4	7
Televæsenet	2 (6900-7500)	2	5 a
	6 (4800-6600)	1	6 a
		5	7
Orlogsværftet	20 (6900-7500)	14	5 a
	37 (4800-6600)	23	6 a
		20	7
Forsvarets bygningstjeneste	2 (4800-6600)	1	6 a
		1	7

C. Ingeniører, konstruktører og tegnere

Nærværende afsnit behandler ingeniører, konstruktører og tegnere ved de under 1 og 2 nævnte myndigheder.

Lønramme.

I. Tegnere og tekniske assistenter:

Begyndelsesløn	3 180 kr.
efter 3 år	3 600 -
- 3 -	4 020 -
- 3 -	4 440 -
- 3 -	4 860 -

II. Overtegnere og tekniske overassistenter:

Begyndelsesløn	5 040 -
efter 3 år	5 400 -
- 3 -	5 760 -

III. Ingeniører og konstruktører:

Begyndelsesløn	3 900 -
efter 3 år	4 440 -
- 3 -	4 980 -
- 3 -	5 520 -
- 3 -	6 060 -
- 3 -	6 600 -

IV. Ingeniører og konstruktører:

Begyndelsesløn	6 900 -
efter 5 år	7 500 -

V. Ingeniører, konstruktører og afdelingsinspektører:

Begyndelsesløn	7 800 kr.
efter 5 år	8 400 -

Som motivering for foranstående opdeling skal følgende anføres:

ad I og II. Avancementsmulighederne for tegnere og tekniske assistenter har hidtil været meget ringe, hvorfor en automatisk lønstigning gennem lønningsklasserne (lkl.) 11 a og 7 samt opnormering af enkelte stillinger, hvor tegnere og tekniske assistenter har ledende stillinger, til 6 a må anses for naturlig.

ad II. Den nylig afsluttede overenskomst mellem staten og ingeniørsammenslutningen har stillet de kontraktantagne væsentlig bedre end tjenestemændene (se efterfølgende skema), hvorfor der, hvis man fortsat vil bevare tjenestemændene i disse stillinger, må finde en forbedring som den foreslåede sted.

Sammenlægning af lkl. 7, 6 a og 5 med automatisk avancement gennem disse vil bevirke, at man i fremtiden undgår den uensartede oprykning, der var betinget af foranstændes afgang, avancement o. s. v.

ad IV og V. Lkl. 4 a og 3 a ønskes bevaret som hidtil til særligt godt kvalificeret samt virkeligt ledende teknisk personel.

Antallet af tjenestemænd bør stort set være det samme som nu, med den i efterfølgende skema angivne placering:

Normeringstal for ingeniører, konstruktører, tegnere og tekniske assistenter.

Lkl.		SAR	SMV	TLV	OLV
3 a	Ingeniører, konstruktører og afdelingsinspektører....	1 (0)	1 (0)		4 (0)
- 4 a	Ingeniører og konstruktører	2 (1)	2 (1)	1 (1)	4 (5)
- 5 a, 6 a og 7	Ingeniører og konstruktører	8 (10)	8 (8)	2 (0)	16 (17)
- 6 a	Overtegnere og tekniske overassistenter.	1 (0)	1 (0)		2 (0)
- 7 og 11 a	Tegnere og tekniske overassistenter.	4 (2)	6 (7)	2 (1)	6 (4)

Tallene i () angiver det nuværende antal tjenestemænd inden for disse grupper. Med hensyn til stillingsbetegnelser betragtes dette som et underordnet spørgsmål, men følgende forenkling bør tages under overvejelse: Man kan i praksis nøjes med 3 betegnelser for teknisk personel:

Ingeniører (teknikumingeniør)

Konstruktører (personel med teknisk uddannelse uden afgangseksamen fra teknikum, men med f. eks. maskinisteksamen, den ny uddannelse som teknisk assistent, ledende tegnere og lign.).

Tegnere (personel med tegnemæssig uddannelse).

D. Materielbetjente, materielforvaltere og materielmestre

Nærværende afsnit behandler materielpersonale ved den under 1 nævnte myndighed.

Lønramme.

1. Materielbetjente:

Begyndelsesløn	2 100 kr.
efter 2 år	2 250 -
- 2 -	2 400 -
- 2 -	2 550 -
- 2 -	2 700 -
- 2 -	2 850 -
- 3 -	3 030 -
- 3 -	3 390 -
- 3 -	3 750 -

2. Materielforvaltere:

Begyndelsesløn	2 940 -
efter 2 år	3 120 -
- 2 -	3 300 -
- 2 -	3 660 -

efter 2 år	4 020 kr.
- 3 -	4 380 -
- 3 -	4 860 -

3. Materielmestre II.

Begyndelsesløn	3 900 -
efter 3 år	4 380 -
- 3 -	4 860 -
- 3 -	5 340 -

4. Materielmestre I:

Begyndelsesløn	5 820 -
efter 3 år	6 300 -
- 3 -	6 780 -

Som motivering for foranstående skal følgende fremføres:

at de lavestlønnede (materielbetjentene) ved de foreslåede lønningstrin efterhånden vil opnå at få en lønning, der på det nærmeste svarer til den, der er gældende for ufaglærte på det øvrige arbejdsmarked.

at ensartet arbejde ved den foreslåede

Normeringstal for materielpersonel.

	Nuværende placering					Forslag				
	Materielmest. 6a	Materielmest. 7	Materielforv. 11	Materielforv. 13a	Materielbetj. 14a	Materielbetj. 15	Materielmest. I	Materielmest. II	Materielforv.	Materielbetj.
<i>SVKIT</i>										
Beklædningsmag.	1	-	1	-	-	-	1	1	-	-
Flådemag.	-	-	2	1	-	-	-	2	1	-
Vaskeriet	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-
MDAP-Kontoret	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-
<i>Kystflåden</i>										
Ministrygningskamre	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-
Torpedobåds-kamrene	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-
Mineskibsafdeling	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-
<i>F. L. S.</i>										
Motorkøretøjsstj.	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-
Samariterv.	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-
Søartilleri.	-	3	3	1+1*)	2	2*)	-	4	4	4
Søminevæsen	1	-	1	1	1	-	1	-	3	-
Televæsen	-	1	-	-	-	1*)	-	1	-	1
<i>S O S</i>										
Officersskole	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-
Fenrikskolen	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-
Søv. prøveanstalt	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-
Nyboder komm.	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-
Søv. Navigatv.	1*)	-	-	-	-	-	1	-	-	-
) = aspirant	4+1)	5	10	6+1*)	5	3*)	5	10	15	5

sammenlægning af de nuværende lønningsklasser lønnes efter een lønskala.

at der, ved overgang til rimelige slutløntrin efter en 3-årig periode på nugældende slutløn, til en vis grad skabes ro om personespørgsmålet - trods manglende avance-ment - hvilket vil være til gavn for såvel myndigheder som den enkelte.

at materielforvaltere, der normalt er daglige ledere af specielle områder, og som regel eneste sagkyndige på området — for manges vedkommende må se deres stilling som en slutstilling, hvorfor det må anses for rimeligt, at den aflønnes som andre grupper arbejdsledere.

at det for materielforvaltere anførte i højere grad gælder materielmestre, hvor tillige det regnskabsmæssige er mere udpræget, og hvor arbejdet er udpræget ansvarsbetonet og særdeles krævende.

E. Laboratoriepersonel

Nærværende afsnit behandler materielpersonel ved den under pkt. 1 nævnte myndighed.

Lønramme.

I. Laboratoriemedhjælpere:

Begyndelsesløn	2 400 kr.
efter 2 år	2 550 -
- 2 -	2 700 -
- 2 -	2 850 -

II. Laboranter:

Begyndelsesløn	3 180 -
efter 3 år	3 600 -
- 3 -	4 020 -

III. Prøvemestre:

Begyndelsesløn	3 900 -
efter 3 år	4 380 -
- 3 -	4 860 -
- 3 -	5 400 -
- 3 -	5 760 -

Som motivering for foranstående skal følgende fremføres:

ad I. Udfører assisterende arbejder i laboratorier, der ikke kræver, at vedkommende har gennemgået laborantskolen, men alligevel har noget kendskab til laboratoriearbejder.

ad II. Udfører egentligt laborantarbejde og har enten gennemgået laborantskolen

eller været beskæftiget så mange år med laboratoriearbejde, at vedkommende herved har opnået samme kvalifikationer.

ad III. Udfører højt kvalificeret, betroet, selvstændigt og ledende arbejde.

Normeringstal for laboratoriepersonel.

	SAR	SPA	TLV
Laboratiemedhjælpere		1 (1)	
Laboranter	2 (2)	1 (1)	
Prøvemestre	1 (1)	2 (2)	1 (1)

F. Bygningskonduktører og ingeniører

Nærværende afsnit behandler bygningskonduktører og ingeniører ved den under pkt. 6 nævnte myndighed.

Lønramme.

I. Bygningskonduktører og ingeniører:

Begyndelsesløn	3 900 kr.
efter 3 år	4 440 -
- 3 -	4 980 -
- 3 -	5 520 -
- 3 -	6 060 -
- 3 -	6 600 -

II. Overbygningskonduktører og ingeniører:

Begyndelsesløn	6 900 -
efter 5 år	7 500 -

Som begrundelse for forslaget skal følgende fremføres:

ad I. Efter ingeniørsammenslutningens overenskomst med staten er tjenestemændenes vilkår i forhold til de kontraktantagnes væsentligt forringet, hvilket man finder meget uheldigt, navnlig når det tages i betragtning, at tjenestemændene ved deres antagelse må antages at være udvalgt mellem de bedst egnede.

ad II. Den foreslåede forøgelse af antallet i lønkl. 4 a er beregnet for de af gruppens personel, der har egentligt ledende arbejde. Som det fremgår af skemaet på side 9 er tjenestemandens begyndelsesløn noget højere end efter ingeniørsammenslutningens overenskomst, men man finder dette meget rimeligt under hensyn til, at der derved er større mulighed for, at en mand med nogle

få års praksis søger en tjenestemandstilling, hvilket er mere tvivlsomt, hvis vedkommende skal gå for meget ned i løn.

Normeringstal for bygningskonduktører og ingeniører.

- I. Bygningskonduktører og ingeniører:
Begyndelsesløn 10
- II. Bygningskonduktører og ingeniører:
Begyndelsesløn 1

G. Maskinmestre

Nærværende afsnit behandler maskinmestre ved den under pkt. 2 nævnte institution.

Lønramme.

- I. Maskinmester:
Begyndelsesløn 5 040 kr.
efter 3 år 5 400 -
- 3 - 5 760 -
- II. Maskinmester:
Begyndelsesløn 6 000 -
efter 5 år 6 600 -

Som motivering for den foreslåede gruppering skal følgende fremføres:

ad I. Maskinmestrene passer OLV's elektricitetscentral, varmecentraler og fører desuden tilsynet med tør- og flydedokernes elektriske installationer samt trykluftanlæggene. Det forlanges, at maskinmestrene skal være fuldt orienteret med ovennævnte, idet de er stedfortrædere for den ledende maskinmester.

ad II. Denne stilling er beregnet for den ledende maskinmester, under hvem de øvrige maskinmestre sorterer.

Normeringstal for maskinmestre.

- I. Maskinmester:
4 (4 i nuv. 7. lkl.)
- II. Maskinmester:
1 (1 i nuv. 6. lkl. a)

Tallene i () angiver nuværende antal normerede stillinger.

H. Søkort-arkivet

Nærværende afsnit behandler personel ved den under pkt. 3 nævnte myndighed.

Lønramme.

- I. Kontorister, kontorassistenter og assistenter som i søværnet 2 040-4 020 kr.
- II. Overassistenter som i søværnet 3 900-5 340 -
- III. Afdelingsleder som i søværnet 5 820-6 780 -
- IV. Materielmester som i søværnet 5 820-6 780 -
- V. Korttegnere, kortgrafikere og kobbertrykkere:
Begyndelsesløn 3 000 kr.
efter 3 år 3 300 -
- 3 - 3 600 -
- 3 - 3 900 -
- 3 - 4 200 -
- 3 - 4 500 -
- 3 - 4 800 -
- 3 - 5 100 -
- 3 - 5 400 -
- 3 - 5 760 -
- VI. Kartografer, overfaktor og overkobberstikker:
Begyndelsesløn 6 000 -
efter 5 år 6 600 -
- VII. Overkartograf:
Begyndelsesløn 6 900 -
efter 5 år 7 500 -

Som motivering for foranstående skal følgende fremføres:

ad I. Motivering som for samme personel i søværnet.

ad II. I søkortarkivets ekspedition og regnskabsafdeling er arbejdet udvidet betydeligt i de senere år, både med hensyn til det regnskabsmæssige og til salget af arkivets fbrhandlingsartikler. Det har organisationsmæssigt været nødvendigt at lade den kontorassistent, som har været beskæftiget her siden 1943, føre tilsyn med og ekspedition af forhandlingsartiklerne med dertil hørende regnskab og selvstændig kasse, ligesom han under bogholderens fravær, ferie o. l. remplacerer denne fuldt ud.

Under hensyn til det udvidede arbejdsområde og det ansvar, man pålægger kontorassistenten, foreslår foreningen, at han placeres som overassistent i lønkl. 3 900-5 320.

ad III. Denne stilling er beregnet for lederen af søkort-arkivets kontorphersonale, der er et meget vidtspændende, krævende og ansvarsbetonet arbejde, idet dets område omfatter:

Alt regnskab, herunder:

Kasseregnskab (alle ind- og udbetalinger)

Lønningsregnskab (måned-, uge- og timelønnet personel)

Salgsregnskab

Lagerregnskab

Papirregnskab

Driftsregnskab

Instrumentregnskab.

Forhandling af søkort, nautiske bøger og publikationer m. v. Udsendelse af »Efterretninger for Søfarende« (også for NAV). Tilsyn med bygningens vedligeholdelse og arbejde hermed, tilsyn med inventar og instrumenter, tilrettelæggelse af trykning i samråd med overfaktor og trykkeri, indkøb af materialer og forvaltning af pengemidler.

ad IV. Motivering som for materielmestre i soværnet.

ad V. I de senere år har flere af søkort-arkivets yngre tegnere og kobberstikkere på grund af de nuværende lønnings- og advancementsforhold forladt institutionen, hvilket man finder uheldigt under hensyn til den stadige udvidelse af arkivets arbejde, hvorfor man anser det for nødvendigt, at der indføres de foreslåede automatisk stigende lønninger.

Arkivets tegnepersonel er fordelt på 2 afdelinger: Afdelingen for kortfremstilling og afdelingen for rettelser.

Rettelsesafdelingen ledes af den ældste korttegner i lønkl. 5 040-5 760 kr. Arbejdet her er meget selvstændigt, idet han har ansvaret for a jour føringen af samtlige kort og plader, tilsynet med og korrekturlæsning af 3 tegneres og 6 kortretteres daglige arbejde og har ansvaret for, at ekspeditionens søkortoplæg stadig holdes til dato med rettelser.

I betragtning af hans ansvar og det efterhånden stærkt udvidede arbejdsområde foreslår man korttegneren placeret som kartograf.

Overfaktorstillingen i lønkl. 5 040-5 760 kr. blev oprettet i 1954, men blev ikke placeret i lønkl. 6 000-6 600 som foreslået af direktøren for søkortarkivet og personaleforeningen. Overfaktoren varetager ledelsen

af den litografiske afdeling i kraft af mangeårig erfaring og uddannelse ved arkivet, der yderligere er suppleret med studier på private reproduktionsanstalter i Danmark og Sverige. Han har kendskab til alt specielt reproduktionsarbejde vedr. søkorts fremstilling, såsom plasticopiering, fotokopiering og fremstilling af trykplader. For at bringe hans lønning og ansvar i bedre forhold til hinanden, foreslår foreningen, at overfaktoren placeres i lønkl. 6 000-6 600 kr. på linie med samme stilling i Geodætisk Institut.

Stillingen som overkobberstikker er beregnet for den kobberstikker, der forestår arbejdet med vedligeholdelsen af samtlige kobberplader, tilsynet med galvanisk fældning og afslibning af kobberpladerne. Endvidere fører han kontrol med rettelsesarbejdet, med modernisering og nyrettelser af kobberstikplader til overføring på plastic og derfra til off-set plader.

Under hensyn til arbejdets krævende karakter og ansvar for arkivets kobberplader foreslår man ham placeret i lønkl. 6 000-6 600 kr.

ad VII. Stillingen som overkartograf foreslås under hensyn til, at den nuværende kartograf, som forestår ledelsen af hele tegnepersonalet, deltager i planlægning af arbejdet og fordeler dette. Kartografen formidler det daglige samarbejde med arkivets forskellige afdelinger, fører forhandlinger med andre institutioner og firmaer, indregistrerer og arkiverer værdifuldt kortmateriale og de udenlandske kort samt bestyrer arkivets bibliotek.

Med de voksende opgaver er arbejdet blevet stærkt forøget i årenes løb, og foreningen mener, at det betroede arbejde og ansvar berettiger til placering i den højere lønningsklasse.

Med henblik på en aflastning af overkartografen foreslås, at den ved denne stillings oprettelse ledigblevne stilling som kartograf i lønkl. 6 000-6 600 kr. overgår til den ældste korttegner på afdelingen for kortfremstilling (nuv. lønkl. 5 040-5 760 kr.). Denne afløser og remplacerer kartografen i ferier etc.

Overkartografen vil kunne hellige sig det mere administrative arbejde samt forestå ledelsen af kortfremstillings- og rettelsesarbejdet, herunder en rationel fordeling af arbejdet og praktisk udnyttelse af tegnepersonalet.

Foreslåede normeringstal				Motivering
Lønningskl.	6 900-7 500 kr.	Overkartograf	1	VII
—	5 820-6 780 -	Afdelingsleder	1	III
—	6 000-6 600 -	Kartografer	} 4	VI
		Overkobberstikker		
—	5 820-6 780 -	Materielmester	1	IV
—	3 000-5 760 -	Korttegnere	} 27	V
		Kortgrafikere		
		Korttrykkere (incl. aspiranter)		
—	3 900-5 340 -	Overassistenter	1	II
—	2 040-4 020 -	Assistenter, kon- torassistenter og kontorister	} 3	

I. Meteorologisk institut

Nærværende afsnit behandler personel ved den under pkt. 4 nævnte myndighed.

Lønramme.

- I. Kontorist, kontorassistent og assistent, som samme personel i søværnet . . . 2 040-4 020
- II. Overassistent, som overassistenter i søværnet.... 3 900-5 340
- III. Kasserer og afdelingsleder, som afdelingsleder i søværnet 5 820-6 780
- IV. Meteorologassistent II .. 2 040-4 020
- V. Meteorologassistent I ... 3 000-5 760
- VI. Overmeteorologassistent . 6 000-6 600
- VII. Meteorologiinspektør ... 6 720-7 200
- VIII. Overmeteorologiinspektør 6 900-7 500
- IX. Materielbetjent, som materielbetjente i søværnet . 2 100-3 750
- X. Mekaniker, som materielforvaltere i søværnet 2 940-4 860
- XI. Materielmester, som materielmestre i søværnet .. 3 900-5 340

Som motivering for foranstående skal følgende fremføres :

I de sidste 10-15 år er der sket meget betydelige ændringer i forholdene ved Meteorologisk Institut.

I 1945 var der ved instituttet beskæftiget i alt 39 personer. Dette antal er nu udvidet til over 150. Denne store udvikling har særlig fundet sted siden 1949, på hvilket tidspunkt der inden for instituttets afdelinger skete en betydelig udvidelse i arbejdets omfang.

Da administrationsafdelingen som følge af instituttets seneste udvikling er vokset stærkt, og da arbejdet i denne afdeling adskiller sig væsentligt fra arbejdet i instituttets øvrige afdelinger, har organisationen anset det for rimeligt at opdele forslaget således, at kontorpersonalet er opført under I til III, medens det ikke-videnskabeligt uddannede meteorologipersonale er opført i en særlig række (IV til VIII).

Af hensyn til det stigende behov for velkvalificerede medhjælpere for det videnskabeligt uddannede personale er normeringstallene for det ikke-videnskabeligt uddannede meteorologipersonale fastsat således, at hver afdeling får sin leder i gruppe VI. Samtidig foreslås denne gruppes lønsatser ændret i takt med de grupper inden for Søkort-Arkivet, under henvisning til hvilke instituttet i sin tid fik bevilget sine 2 overmeteorologassistenter. Der er efter organisationens opfattelse intet der taler for, at den forbedring af lønnen, der i mellemtiden har fundet sted for de daværende overkorttegnere og overkobberstikkere, ikke skulle følges af en tilsvarende forbedring af meteorologipersonalets løn. De stigende krav, der i dag stilles til dettes personale, synes tværtimod stærkt at motivere en genoprettelse af status quo, ligesom man mener, at der som hidtil bør være et rimeligt forhold mellem slutlønnen for det ikke-videnskabeligt uddannede meteorologipersonale i gruppe VI og begyndelseslønnen for de videnskabelige assistenter, hvis nærmeste medhjælpere de er. Analogt med organisationens ønske om en sådan forbedring indeholder forslaget ønsket om

en forbedring for meteorologipersonalet i gruppe V svarende til den gruppe af korttegnere og kobberstikkere på Sokort-Arkivet, som personalet tidligere lå på linie med.

I ingen af disse to tilfælde ses der at være sket ændringer med hensyn til kvalifikationer eller arbejdsindsats, der berettiger til at forrykke de oprindelige forhold mellem de pågældende grupper på de to institutioner. Som motivering for forslaget om en kassererstilling inden for administrationen anføres, at arbejdet er meget omfattende og forbundet med et betydeligt ansvar.

Nar organisationen gentager et tidligere fremsat forslag om at få oprettet en materielmesterstilling til instituttets nuværende mekaniker med bibeholdelse af mekanikerstillingen til værkstedets nuværende administrativt ansatte mekaniker, sker det i erkendelse af det berettigede i ønsket om, at instituttets mekaniker ikke bør være den eneste af personalet, der er afskåret fra enhver form for advancement og tillige under hensyn til, at der af en mekaniker på Meteorologisk Institut må kræves andet og mere end en rent håndværksmæssig færdighed. Skal instituttets mekaniker fylde sin plads, må han have en vis indsigt i og en stærk ansvarsbevidsthed for det videnskabelige arbejde, hans instrumentmagervirksomhed tjener, og sådanne faglige og menneskelige kvalifikationer forekommer at have samme krav på at blive honoreret i værkstedet som i institutionens andre afdelinger.

I naturlig forlængelse af dette forslag er

instituttets kontorbetjentstilling foreslået omnormeret til materielbetjent, og samtlige materielbetjente underlagt værkstedet, hvortil største delen af deres arbejde har en naturlig tilknytning.

Ved fastlæggelse af løn- og advancementsforhold for det ikke-videnskabeligt uddannede meteorologipersonale har det været tanken, at aspiranter til disse stillinger - foruden den rent institutionsmæssige uddannelse, der tæller så stærkt ved instituttet - skulle dokumentere særlige kvalifikationer af regnskabsmæssig, sproglig el. lign. art, alt efter behovet i den pågældende afdeling, ligesom der må forudsættes særlige evner for selvstændigt og ansvarsfuldt arbejde.

Normeringstal for personel ved Meteorologisk Institut.

I. Kontorister, kontorassistenter og assistenter	6
II. Overassistenter	1
III. Kasserer og afdelingsleder	2
IV. Meteorologassistent II	18
V. Meteorologassistent I	7
VI. Overmeteorologassistent	6
VII. Meteorologiinspektør	1
VIII. Overmeteorologiinspektør	1
IX. Materielbetjent	3
X. Mekaniker (materielforvalter)	1
XI. Materielmester	1

Bilag 54.

København, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen af militære Sygeplejersker, Rigshospitalets Sygeplejerske-Forening, Foreningen af Sygeplejersker ved Statens Sindsygevæsen og Foreningen af Sygeplejersker ved Statshospitalet i Sønderborg og ved Fødselsanstalten i Jylland samt Dansk Sygeplejeråd sendte den 30. december 1954 i anledning af den forestående revision af tjenestemandsløven en henvendelse til den ærede lønningskommission, og vi tillader os

herved hofligst at kommentere denne henvendelse samt at fremsætte forslag til klassificering og normering af sygeplejerskestillinger under statens område.

Som tidligere fremhævet ønsker sygeplejerskerne fuld ligestilling med etaternes tjenestemænd, således at man kommer bort fra sygeplejerskernes særlige placering i løn-systemet. Dette vil danne basis for opfyldelse af sygeplejerskernes mangeårige ønske om selv at skaffe sig bolig og kost uden for hospitalerne uden derved at lide det økonomiske

tab, som den nugældende ordning medfører på grund af det lave fradrag, der i relation til den dårlige lønmæssige placering er fastsat for bolig og kost på hospitalerne.

Endvidere anmoder vi høfligt om, at sygeplejerskerne som godtgørelse for nat-tjeneste i stedet for det særlige bestillings-tillæg må få udbetalt natpenge. Som motivering herfor tillader vi os at fremhæve, at aften- og natjenten i overvejende grad afvikles gennem turnus på 1-2 uger ad gangen.

Vi finder det ligeledes rimeligt, at det tidsrum, kl. 21-6, for hvilket natpenge udbetales, bliver ændret til kl. 18-6, og at der ydes tilsvarende godtgørelse for tjeneste på alle timer på søn- og helligdage. Sygeplejerskernes stærkt varierende arbejdstid er en så stor ulempe, at der bør ydes en passende erstatning herfor.

Da spørgsmålet om nedsættelse af arbejdstiden er blevet aktuelt som følge af de forhandlinger, der for tiden føres mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark, skal vi tillade os at ansøge lønningskommissionen om, at arbejdstiden for sygeplejersker nedsættes i overensstemmelse med den ordning, som de nævnte forhandlinger måtte resultere i.

Med hensyn til klassificering og normering af stillingerne henvises til efterfølgende, idet vi har angivet sidetallet i vor henvendelse af 30. december 1954, såfremt den eller de pågældende stillinger allerede har været omtalt og motiveret heri:

Tjenestemandslovens afdeling 6 a)
Arbejdstilsynet.

§ 218, 7. lønningsklasse b.

Den som *laboratorieassistent* betegnede sygeplejerskestilling søges omnormeret, således at lønnen bliver på linje med den, der ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 4.

Tjenestemandslovens afdeling 17 a)
Fængselsvæsenet.

§ 586, 8. lønningsklasse.

Fængselsoversygeplejerskerne søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 5.

Antallet af stillinger som fængselsoversygeplejersker søges forhøjet med 1 i henhold til efterfølgende ansøgning om omnormering.

§ 589, 11. lønningsklasse a).

Stillingen som *fængselsygeplejerske* ved det *til straffelejren i Horserød knyttede tuberkulosesanatorium* søges omnormeret til fængselsoversygeplejerske med den løn, der ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 5.

De øvrige *fængselsygeplejersker* søges omnormeret, således at de bliver ligestillet med afdelingsygeplejersker og normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 5.

Tjenestemandslovens afdeling 17 b)
Sindssygevæsenet.

§ 599, 7. lønningsklasse a.

De ved statens sindssygehospitaler ansatte *oversygeplejersker med dagtjeneste* søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 5. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 452, 472 og 492). - Side 6.

Oversygeplejersker med nat-tjeneste samt forstanderinder og oversygeplejersker ved plejehjemmene søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 6.

§ 601, 9. lønningsklasse a.

For øjeblikket er ved statens sindssygehospitaler normeret 3 stillinger som *instruktionssygeplejerske*. Dette antal søges forøget med 5, således at der også ansættes instruktionssygeplejersker ved sindssygehospitalet i Augustenborg, sindssygehospitalet i Vedsted, sindssygehospitalet i Viborg og sindssygehospitalet i Middelfart samt yderligere 1 instruktionssygeplejerske ved sindssygehospitalet ved Århus. Den nuværende lønmæssige placering af instruktionssygeplejersker er som afdelingsygeplejersker, men ved den kommende lønrevision søges førstnævnte stillinger normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). Angående motivering

for denne lønmæssige placering af instruktionssygeplejerskerne henvises til side 8 øverst i vor henvendelse af 30. december 1954.

Samtlige *afdelingssygeplejerskestillinger* søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 6.

I øvrigt fremsættes ønske om, at der normeres en *afdelingssygeplejerskestilling* for hver afdeling på hospitalerne og plejehjemmene.

Yderligere søges normeret 9 stillinger som *assistent hos oversygeplejersken* fordelt med 2 ved sindssygehospitalet i Middelfart, 2 ved sindssygehospitalet i Viborg, 1 ved sindssygehospitalet ved Århus, 2 ved sindssygehospitalet i Nykøbing S. og 2 ved sindssygehospitalet i Vordingborg. Disse stillinger søges normeret som de foran omtalte afdelingssygeplejerskestillinger.

§ 601, 9. lønningsklasse b.

De i denne lønningsklasse placerede *sygeplejersker* søges ved lønrevisionen normeret med den for etaternes assistenter gældende løn (afdeling 14, §§ 456, 476 og 496). - Side 7.

Tjenestemandslovens afdeling 17 c)
Rigshospitalet.

§ 612, 4. lønningsklasse.

Forstanderinden ved rigshospitalets sygepleje søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 3. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 450, 470 og 490). - Side 7.

§ 616, 8. lønningsklasse.

To af de som plejemodre lønnede sygeplejersker, nemlig *viceforstanderinden og lederen af rigshospitalets sygeplejerskole*, søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 5. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 452, 472 og 492). - Side 7.

De andre i denne lønningsklasse placerede *oversygeplejersker* og *plejemødre* søges normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 7.

4 afdelingssygeplejerskestillinger søges omnormeret til *oversygeplejerskestillinger* på hen-

holdsvis kirurgisk poliklinik, medicinsk poliklinik, visitations- og skadestuen samt i blodbanken.

Arbejdet for de ledende sygeplejersker på ovennævnte poliklinikker er blevet stærkt forceret i de senere år på grund af det forøgede videnskabelige arbejde og de dermed forbundne efterundersøgelser, hvilket allerede er erkendt ved udvidelse af lægepersonalet. Alle disse ekstraundersøgelser føjes ind i den almindelige arbejdsdag, og det administrative arbejde er derfor blevet betydeligt mere omfattende.

Ligeledes er arbejdet for den ledende sygeplejerske på visitations- og skadestuen i løbet af de senere år vokset betydeligt som følge af det stigende antal trafikulykker, f. eks. er der i 1952 behandlet i alt 11 674 tilskadekomne, medens antallet fra 1. januar til 29. november 1957 er 14 825.

Blodbankens sygeplejemæssige ledelse er af overordentlig stor betydning for hospitalens anseelse udadtil, og det er derfor påkrævet, at den bliver ledet af en oversygeplejerske.

I *oversygeplejerskestilling* tit afdeling L og M søges normeret. Til den fælles ledelse af disse to afdelinger er der behov for en oversygeplejerske, som kan tage sig af de administrative opgaver, tilrettelægge arbejdet samt vejlede og undervise jordemoderleverne og de yngre sygeplejersker.

§ 620, 12. lønningsklasse a.

De i denne lønningsklasse normerede afdelingssygeplejersker, der er ansat som *instruktionssygeplejersker* ved rigshospitalets sygeplejerskole, søges optaget i tjenestemandsløven og normeret i den lønningsklasse, hvori oversygeplejersker og plejemødre vil blive placeret ved lønrevisionen. - Side 8.

Der søges yderligere normeret 1 *instruktionssygeplej* er *skestilling* til skolen. Når den nye undervisningsplan for sygeplejeelever træder i kraft, vil det være nødvendigt at ansætte en *instruktionssygeplejerske* til fødeafdelingerne A og B.

De i denne lønningsklasse i øvrigt placerede *afdelingssygeplejersker* samt *forstanderinden i sygeplejerskeboligen* søges normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 8.

Til denne lønningsklasse med den fremtidige lønplacering ansøges dels om nyoprettelse og dels om omnormering af følgende stillinger:

2 *afdelingssygeplejerskestillinger* på hver af de to medicinske afdelinger A og B samt 1 *afdelingssygeplejerskestilling* på afdeling E til deling af de store patientstuer søges normeret.

Ansøgning om nævnte stillinger har for de to medicinske afdelingers vedkommende været fremført og motiveret i adskillige år. Hvor oprettelsen af sådanne stillinger har fundet sted, har det medført stor tilfredshed for alle parter, og det må anses for rimeligt, at sådanne foranstaltninger gennemføres på ovennævnte afdelinger.

Stillingerne for de sygeplejersker, som har ansvaret for og overopsynet med arbejdet i aften- og nattevagter på afsnit med ca. 150 patienter, søges normeret til *afdelingssygeplejerskestillinger*.

Det drejer sig om følgende: 2 afdelingssygeplejerskestillinger til afdelingerne A, B, C, N, NK og afdeling O, 1 afdelingssygeplejerskestilling til afdeling D, 2 afdelingssygeplejerskestillinger fælles for afdelingerne E, F og H, 2 afdelingssygeplejerskestillinger fælles for afdeling I og barselgang A samt 2 afdelingssygeplejerskestillinger fælles for afdelingerne L, M og barselgang B. Til afdeling G søges 2 stillinger omnormeret til *afdelingssygeplejerskestillinger*.

1 *afdelingssygeplejerskestilling* søges normeret til afdeling F's operationsstue.

Kravene til den ledende sygeplejerske af denne afdelings operationsstue er på grund af operationernes stigende antal og det derved forøgede arbejde og ansvar blevet betydeligt større. Det vil derfor være ønskeligt, at denne stilling oprettes.

4 stillinger på røntgenafdelingen søges omnormeret til *afdelingssygeplejerskestillinger*.

Undersøgelsesrummenes kapacitet på røntgenafdelingen udnyttes givetvis mest muligt på grund af det stærkt stigende arbejde på denne afdeling. Dette bliver derved meget forceret og stiller store krav til de sygeplejersker, der varetager det ledende arbejde. Det vil der forvære rimeligt, at disse stillinger normeres som afdelingssygeplejerskestillinger.

4 stillinger på anæsthesiafdelingen søges normeret til *afdelingssygeplejerskestillinger*.

For at kunne gennemføre arbejdet på til-

fredstillende måde må der på denne forholdsvis nye afdeling oprettes flere ledende sygeplejerskestillinger.

1 *afdelingssygeplejerskestilling* søges normeret til afdeling K's operationsstue, idet denne bør ledes af en afdelingssygeplejerske ansat ved afdeling K eller C.

1 stilling på afdeling D's operationsstue søges omnormeret til *afdelingssygeplejerskestilling*.

Det vil være påkrævet at oprette denne stilling på grund af afdelingens voksende arbejdsområde.

1 *afdelingssygeplejerskestilling* på tandklinikken søges normeret som følge af det stærkt forøgede arbejde med dårlige patienters tandpleje.

§ 620, 12. lønningsklasse b.

De til denne lønningsklasse henhørende *sygeplejersker* søges normeret med den løn, der vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14, §§456, 476 og 496). - Side 8.

Tjenestemandens lovens afdeling 17 d)
Statshospitalet i Sønderborg.

§ 630, 4. lønningsklasse a.

Forstanderinden for sygeplejen søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 4. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 451, 471 og 491). - Side 8.

§ 630, 4. lønningsklasse c.

Oversygeplejerskerne søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 9.

§ 631, 5. lønningsklasse a.

Den i denne lønningsklasse hidtil normerede afdelingssygeplejerske, der er ansat som *instruktionssygeplejerske*, søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 9.

De øvrige i lønningsklassen placerede *afdelingssygeplejersker* søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 9.

2 stillinger som sygeplejersker med fast

nattjeneste ved henholdsvis medicinsk og kirurgisk afdeling søges omnormeret til *afdelingssygeplejerskestillinger*.

§ 631, 5. lønningssklasse b.

De til denne lønningssklasse henvørte *sygeplejersker* søges normeret med den løn, der ved lønrevisionen vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14, §§ 456, 476 og 496). - Side 9.

Tjenestemandslovens afdeling 18 d)
Fødselsanstalten i Jylland.

§ 661, 3. lønningssklasse b.

Oversygeplejersken ved fødselsanstalten i Jylland søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 5. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 452, 472 og 492). - Side 9.

§ 662, 4. lønningssklasse a.

Afdelingssygeplejersker ved fødselsanstalten i Jylland søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 10.

Der foreslås oprettet en stilling for en sygeplejerske, der skal vejlede mødre med hensyn til diegivning, og denne stilling søges normeret som *afdelingssygeplejerskestilling*.

1 stilling som sygeplejerske med fast nat-tjeneste søges omnormeret til *afdelingssygeplejerskestilling*.

§ 662, 4. lønningssklasse b.

De til denne lønningssklasse henvørte *sygeplejersker* søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14, §§ 456, 476 og 496). - Side 10.

Tjenestemandslovens afdeling 20.
Grønlands styrelse.

Der ansøges om oprettelse af en stilling som ledende *sundheds- og sygeplejerske* på Grønland. Stillingen foreslås normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 3. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 450, 470 og 490). - Side 10.

§ 687, 8. lønningssklasse a.

4 stillinger som *oversygeplejersker* ved de grønlandske sygehuse samt *forstanderindestillingen ved Dronning Ingrid's sanatorium i*

Godthåb søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 11.

§ 691, 12. lønningssklasse c og § 693, 15. lønningssklasse.

Der ansøges om, at 15 stillinger for sygeplejersker, der er overdraget den sygeplejemæssige ledelse af et sygehus på Grønland eller ansat ved sygeplejerskestationer, må blive normeret som *oversygeplejerskestillinger* med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 11.

Ved sygehuse, hvor der foruden den ledende sygeplejerske er ansat andre sygeplejersker, ansøges om, at i det mindste 1 stilling normeres som *afdelingssygeplejerskestilling*.

Sammen med afdelingssygeplejerskestillingerne ved Dronning Ingrid's sanatorium søges disse stillinger normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 12.

De stillinger som *sygeplejersker*, der ikke i henhold til ovenstående er søgt omnormeret til *oversygeplejerskestillinger* eller *afdelingssygeplejerskestillinger*, samt stillingerne som sygeplejersker ved Dronning Ingrid's sanatorium, søges ved lønrevisionen normeret med den løn, som vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14, §§ 456, 476 og 496). - Side 12.

De allerede bestående *sundhedsplejerskestillinger* samt sådanne, der måtte blive oprettet ved gennemførelse af en sundhedsplejerskeordning på Grønland, søges normeret som tjenestemandstillinger.

Forslag til disse stillingers lønmæssige placering vil senere blive fremsendt.

Tjenestemandslovens afdeling 22 a)
Universitetet og kommunitetet.

Der ansøges om normering af en *afdelingssygeplejerskestilling* ved instituttet for eksperimentel kirurgi. Stillingen søges ved lønrevisionen normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningssklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494).

Som begrundelse for vort andragende kan anføres, at denne stilling ved instituttets operationsstue kræver specielle kvalifikationer, hvorfor vi mener, at det vil være rimeligt, at stillingen bliver optaget i tjenestemandsløven.

Tjenestemandsløvens afdeling 22 f)
Danmarks tandlægehøjskole.

En stilling som *afdelingssygeplejerske* ved Danmarks tandlægehøjskole søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 12.

Endvidere ansøges om normering af en stilling som *assistent ved sygeplejen* med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt assistenter i etaterne (afdeling 14, §§ 456, 476 og 496). - Side 12.

Tjenestemandsløvens afdeling 26 a)
Statens højere almenskoler og Sorø akademis skole.

§ 867, 5. lønningsklasse.

Stillingen som *sygeplejerske ved Sorø akademis skole* søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 13.

Tjenestemandsløvens afdeling 28.
Statens institutioner for blinde, døve, talelidende og tunghøre.

§ 891, 5. lønningsklasse b.

Den på børnehjemmet ved statens institut for blinde og svagsynede på Refsnæs ansatte *plejemoder* søges ved lønrevisionen normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 13.

§ 894, 8. lønningsklasse b.

Stillingen som *sygeplejerske* ved statens institut for blinde og svagsynede i København søges omnormeret til *over sygeplejerske stilling* med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 14.

Der ansøges samtidig om normering af en stilling som *afdelingssygeplejerske* ved statens

institut for blinde og svagsynede i København med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 14.

De øvrige i denne lønningsklasse placerede sygeplejersker anmoder vi om må blive normeret som *afdelingssygeplejersker* og ved den kommende lønrevision placeret i den lønningsklasse, som vil blive gældende for tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 14.

Tjenestemandsløvens gruppe 4 - afdeling 30.
Forsvaret.

§ 912, 10) 13. lønningsklasse b.

De i denne lønningsklasse placerede *afdelingssygeplejersker ved infirmerierne* søges normeret med den løn, der ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 14.

§ 912, 13) 6. lønningsklasse d.

Forstanderinden for sygeplejen på militærhospitalet søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 4. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 451, 471 og 491). - Side 15.

§ 912, 13) 8. lønningsklasse b.

De ved militærhospitalet ansatte *oversygeplejersker* søges normeret med den løn, som ved lønrevisionen vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 15.

Der søges yderligere normeret 4 stillinger som *oversygeplejersker*, idet afdelingssygeplejerskestillingerne ved henholdsvis klinikken for øjensygdomme, klinikken for øre-, næse- og halssygdomme, røntgenafdelingen samt fysiurgisk afdeling ønskes omnormeret.

Som motivering herfor kan anføres, at de nævnte afdelingssygeplejersker alle i realiteten fungerer som oversygeplejersker, idet deres arbejdsområder gennem de senere år er blevet betydeligt udvidet og omfatter opgaver af hovedsagelig administrativ karakter.

§ 912, 13) 11. lønningsklasse.

Forstanderinden for rekreativshjemmet i

Fakse søges ved lønrevisionen normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 6. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 453, 473 og 493). - Side 15.

§ 912, 13) 13. lønningsklasse b.

De i denne lønningsklasse placerede *afdelingssygeplejersker* søges ved lønrevisionen normeret med den løn, der vil blive tillagt tjenestemænd i etaternes nuværende 7. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 454, 474 og 494). - Side 15.

§ 912, 13) 14. lønningsklasse b.

De til denne lønningsklasse henførte *sygeplejersker* søges ved lønrevisionen normeret med den løn, der vil blive tillagt assistenter i etaternes nuværende 9. lønningsklasse (afdeling 14, §§ 456, 476 og 496). - Side 15.

Siden vor henvendelse af 30. december 1954 til lønningskommissionen er den deri omtalte uddannelse af sygeplejersker fastsat ved kongelig anordning af 30. januar 1957, således at uddannelsen i henhold til denne træder i kraft fra den 1. april 1958. Heri afspejles tydeligt de stadigt stigende

krav, som sygeplejersken må opfylde for at kunne påtage sig det voksende arbejde og ansvar, som sygeplejen i det moderne samfund medfører.

Vi vil Være taknemmelige for ved en mundtlig drøftelse at få lejlighed til at gøre nærmere rede for vore henvendelser.

Ærbødigst

For Rigshospitalets Sygeplejerske-Forening
Gunhild Kirchheiner.

For Foreningen af militære Sygeplejersker
Erna Pedersen.

For Foreningen af Sygeplejersker ved
Statens Sindssygevæsen
Ingrid Nielsen.

For Foreningen af Sygeplejersker ved
Statshospitalet i Sønderborg og ved Fødsels-
anstalten i Jylland
Karen Jacobsen.

For Dansk Sygeplejeråd
Maria Madsen.

MINISTERIERNES KONTORFORENING

Bilag 55.

København, den 23. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954, sekretariatet.

Ministeriernes Kontorforening, der er forhandlingsberettiget tjenestemandorganisation for det i ministerierne og i institutioner under disse ansatte personale, der ikke har en embedseksamen, tillader sig i overensstemmelse med de i lønningskommissionens sekretariats skrivelse af 12. oktober 1957 - stilet til Statstjenestemændenes Centralorganisation II - givne retningslinjer at fremføre nedenstående forslag og ønsker:

1. *En teoretisk og praktisk uddannelse af statens kontorphonale.*
2. *Sammenlægning af nuværende kontorist- og kontor assistent stilling er.*
3. *Sammenlægning af nuværende assistent- og overassistentstillinger.*

4. *Oprettelse af flere fuldmægtigstillinger e. 1. som avancementsklasse for overassistenten, der udfører særlig kvalificeret arbejde.*

ad. 1. En teoretisk og praktisk uddannelse af statens kontorphonale.

I marts 1952 anmodede kontorforeningen finansministeriet om, at der måtte blive givet kontorphonalet i Centraladministrationen en uddannelse i lighed med den uddannelse, der gives Københavns og Frederiksberg kommunes kontorphonale.

Da uddannelsesspørgsmålet er blevet henlagt til lønningskommissionens; afgørelse, tillader kontorforeningen sig påny at fremføre dette krav, idet man samtidig skal fremhæve den udvikling, der ligger til grund herfor. For at gøre dette så klart som muligt, er det nødvendigt at gå tilbage i tiden og skitsere,

hvorledes arbejds- og advancementsforholdene har udviklet sig for kontorpersonalet siden lønningsloven af 1919. Allerede dengang blev det fundet påkrævet at oprette en advancementsstilling - benævnt kontorassistent: - for de kontorister (de hidtidige skrivere), der var egnede til at overtage en ikke uvæsentlig del af arbejde, der hidtil var udført af assistenter (fremtidig benævnt sekretærer).

Denne udvikling blev ved lønningsloven af 1931 ført videre, og der oprettedes kontorfuldmægtigstillinger som advancementsklasse for kontorassistenter, der havde fået overdraget funktioner af mere overordnet og kvalificeret karakter - arbejde, som hidtil var udført af juridisk uddannet personale - f. eks. referater og konceptskrivning i lettere sager, *ledelsen af bogholderier og revisionsarbejde*.

Ved tjenestemandsløven af 1946 blev disse advancementsstillinger igen udbygget ved oprettelsen af en overassistentklasse i centraladministrationen og i de centrale institutioner, lønningsmæssigt placeret som told- og trafikaternes klasse for overassistenter (3 900-4 860). Som arbejdsområde for overassistentklassen blev henlagt særlig kvalificeret arbejde, som ikke udføres af akademisk uddannet personale. Samtidig blev betegnelsen »kontorfuldmægtig« ændret til »assistent«.

I 1951 afgav forvaltningsnævnet til forvaltningskommissionen en udtalelse - optrykt i 8. betænkning fra forvaltningskommissionen af 1946 - vedrørende spørgsmålet om det i forvaltningen ansatte personales praktiske og teoretiske uddannelse.

Essensen af denne udtalelse, der findes anført i nævnte betænkning, pkt. III, pag. 106/107, samt pkt. VIII, pag. 111, kan gives ganske kort:

Det var forvaltningsnævnets opfattelse, at den udvikling, der var foregået i perioden 1919-1950, måtte anses for rigtig såvel ud fra administrative, personalemæssige som økonomiske synspunkter; nævnet fandt imidlertid, at den omhandlede udvikling endnu ikke var tilstrækkelig dybtgående og udtalte i denne forbindelse, at forudsætningerne for at det ikke-akademiske personale kunne overtage mere kvalificerede funktioner var, at der i tide blev sørget for deres videregående uddannelse. Endelig anbefalede nævnet, at der for centraladministrationens kontorpersonele samt for personalet i sådanne forvaltnings-

grene, hvor forholdene i det væsentlige var parallelle med centralstyrelsens, gennemførtes en uddannelse som den, der gives kontor- og assistentpersonalet i Københavns og Frederiksberg kommune.

Under henvisning dels til foranstående, dels til den udvikling, der har fundet sted i årene efter lønningsloven af 1946, og som stadig finder sted inden for centraladministrationen og de centrale institutioners arbejdsområde, f. eks. ved rationalisering og centralisering af arbejdet - for visse ministeriers vedkommende endog vellykkede forsøg med at overdrage kontorpersonelet *selvstændig varetagelse* af specielle sagsområder, hvortil juridisk uddannelse ikke er påkrævet, men hvortil dog kræves både god uddannelse og gode evner, samt endvidere under henvisning til, at der allerede i en årrække har været etableret et regnskabskursus for centraladministrationens personale, ligesom der i de senere år lokalt har været afholdt såvel forelæsningsrækker vedrørende de respektive styrelser forskellige sagsområder som forskellige kursus (sprog og stenografi), tillader kontorforeningen sig at foreslå en uddannelsesordning i lighed med den, forvaltningsnævnet har skitseret.

Denne ordning går ud på, at der gives det nyansatte kontorpersonele (»kontoristelever«) en *generel uddannelse* i de 2-3 første elevår; tilfredsstillende vidnesbyrd fra kursus må være en betingelse for ansættelse i tjenestemandstilling (»(kontor)assistent«, lønningsklasse I 680-3 750).

De assistenter, der ønsker at dygtiggøre sig til advancement til overassistent eller højere placerede stillinger, hvor juridisk eller anden akademisk uddannelse ikke er påkrævet, bør herefter inden for en nærmere fastsat aldersgrænse, f. eks. 27 år, have adgang til en videregående uddannelse på frivillig basis - adgang til en sådan uddannelse kan også gives assistentaspiranter. Efter en afsluttende bestået prøve udnævnes de pågældende til »(over)assistenter« (lønningsklasse 2 310-4 860).

Der bør herudover inden for de respektive styrelser gives (over)assistenterne en særundervisning vedrørende disse styrelser arbejdsområde og arbejdsmetode.

Til sammenligning med dette forslag har foreningen i medfølgende bilag I redegjort for den uddannelse Københavns kommune

siden 1932 og 1948 har givet henholdsvis sine assistent- og kontoristaspiranter.

Kommunen er således meget længere fremme på uddannelsesområdet end staten, der foreløbig - bortset fra centraladministrationens regnskabskursus - ikke er nået længere end til lokale uddannelsesformer, der desværre har det minus at være meget vilkårlige og ganske afhængige af de respektive chefers mer eller mindre positive indstilling til en uddannelsesordning.

Foreningen finder derfor, at tiden nu må være inde til at få en obligatorisk uddannelsesordning lovfæstet ikke mindst for at sikre en forsvarlig rekruttering til tjenstemandsstillingerne, d. v. s. til gavn for staten selv.

Ved gennemførelsen af en uddannelsesordning for centraladministrationens og de centrale institutioners ikke-akademiske personale vil man, som af forvaltningsnævnet anført, være i stand til at videreføre den tidligere omtalte udvikling, hvorved ikke-juridisk arbejde udføres af ikke-akademisk uddannet personale. Man vil herved undgå, at det akademiske personale må udføre underkvalificeret arbejde, hvilket er tilfældet i dag, *hvor den naturlige mellemgruppe mellem det akademiske personale og kontorpersonalet ikke er fuldt udbygget.*

Foreningen skal endvidere fremhæve betydningen af, at det personale, der tjenstemandsansættes, bliver så kvalificeret som muligt, samt at staten over for denne tjenstemandsgruppe ikke unddrager sig den forpligtelse, som en almindelig handels- og kontorvirksomhed har over for sit personale i henhold til lov om lærlingeforhold af 20. september 1956, kapitel IV.

ad 2. Sammenlægning af nuværende kontorist- og kontorassistentstillinger.

Under hensyn til det ønskelige i en forenkling af det bestående lønklassesystem vil det, da kontorassistentstillingen i dag er betragtet som en almindelig oprykningstilstand, være naturligt at sammenlægge stillingerne kontorist (1 680-2 400) og kontorassistent (2 310-3 030) til en stilling benævnt »(kontorassistent« - lønklasse 1 680-3 750.

Sammenlægningen af de 2 lønklasser må dog ikke bevirke, at de fremtidige »(kontorassistenten« opnår den nuværende begyndelsesløn for kontorassistenter på et senere tidspunkt end det 27. år.

En eventuel indførelse af en uddannelsesordning med adgang til videreuddannelse på frivillig basis vil antagelig medføre, at en del af personalet i den sammenslåede klasse ikke ønsker at gennemgå en fortsat uddannelse. Det må derfor være rimeligt, at man af hensyn til disse »ubefordrede« forøger alders-tillægene ud over den nuværende slutløn (3 030) til en slutløn på 3 750.

ad 3. Sammenlægning af nuværende assistent- og overassistentstillinger.

I henhold til foranstående vedrørende forenkling af lønningsklasserne foreslås også en sammenlægning af stillingerne assistent (2 670-3 750), underbogholdere m. fl. (3 420-4 680) og overassistent (3 900-4 860) således, at der i forbindelse med en bestået videreuddannelse bliver tale om oprykning til en stilling benævnt »(over)assistent« - lønklasse 2 310-4 860.

Det bemærkes, at ændringen af lønklassens satser fra 2 670-4 860 til 2 310-4 860 skyldes, at foreningen ved gennemførelsen af en uddannelsesordning må betragte den fremtidige »(over)assistentklasse« som værende på linie med den etatsuddannede assistent/overassistentklasse og derfor lønningsmæssigt må ligestilles hermed.

ad 4. Oprettelse af flere fuldmægtigstillinger e. 1. som avancementsklasse for overassistenter, der udfører særlig kvalificeret arbejde.

Endelig ønsker kontorforeningen oprettet et antal fuldmægtigstillinger, lønningsklasse 5 040-5 760, som avancementsklasse for de overassistenter, der udfører særlig kvalificeret arbejde af ledende eller speciel karakter.

Som tidligere omtalt, findes der såvel inden for centraladministrationen som inden for de centrale institutioner arbejdsområder, hvortil en akademisk uddannelse ikke er påkrævet, f. eks. arbejde af bogholderi- og regnskabsmæssig karakter, ligesom der findes en betydelig mængde specielt arbejde, der faktisk må siges at være underkvalificeret arbejde for de akademiske tjenstemænd, der i dag varetager disse områder.

Dette forhold har man fra ledelsens side været opmærksom på, og der er i et beskedent omfang antaget assistentaspiranter, der sammen med de øvrige kvalificerede assi-

stenter og overassistenter allerede har overtaget en del af ovennævnte kvalificerede arbejde uden dog at opnå en til arbejdet svarende charge, idet kun ganske få ikke-akademikere er ansat i fuldmægtigstilling.

Ved oprettelsen af disse fuldmægtigstillinger vil der i forbindelse med de allerede bestående bogholder-, kasserer- og revisorstillinger og ikke mindst i tilslutning til den foreslåede uddannelsesordning være skabt en mellemgruppe, der i høj grad vil kunne medvirke til, at staten kan spare på det akademisk uddannede personale, jfr. i øvrigt vedlagte ekstraktafskrift af en artikel i »Nordisk Administrativ Tidsskrift«, hæfte 2, 1955; (bilag II).

Overgå ngsbestemmelser.

Da man såvel inden for ministerierne som inden for de centrale institutioner hidtil har kunnet avancere fra kontorassistent til assistent og overassistent og videre til bogholder o. l. stillinger, såfremt man havde de fornødne kvalifikationer, må det anses for påkrævet, at der i overensstemmelse hermed gennemføres en rimelig dispensationsadgang for nuværende kvalificerede kontorassistenter og kontorister til uden forudgående

undervisning at overgå til den fremtidige »(over)assistentklasse«.

Der har i årene siden lønningsloven af 1946 været ført adskillige diskussioner vedrørende statens personalepolitik samt vedrørende modernisering og forenkling af den offentlige administration. Det er foreningens håb, at den siddende lønningskommission vil følge de røster, der i forbindelse hermed er gået ind for en uddannelse af administrationens kontorpersonale, således at man såvel personalemæssigt som teknisk når frem til et moderne administrationsapparat.

Ministeriernes Kontorforening anmoder herved indtrængende om en velvillig behandling af de fremførte forslag og skal endvidere anmode om, at der, såfremt supplerende oplysninger skulle være ønskelige, må blive givet foreningen lejlighed til at fremføre disse ved personlig foretræde.

Et forslag til oprettelse og regulering af stillinger i overensstemmelse med de foreslåede ændringer vedlægges.

P. f. v.

Marie Bredahl

Jytte Steincke Esther Nielsen

Underbilag til bilag 55.

I forventning om gennemførelse af dels den foreslåede uddannelsesordning, dels sammenlægning og oprettelse af stillinger som foreslæt, har Ministeriernes Kontorforening udarbej-

det nedenstående forslag vedrørende klassificering og normering af stillinger for det ikke-akademiske personale i centraladministrationen og de centrale institutioner m. v.

ad tjenestemandslovens 2. del.

Lønningsregler for de enkelte styrelsesgrene.

Afd. og paragraf foreslået	Lønningsklasse		Stillingsens betegnelse		Antal	Motivering se anm.
	nuværende	foreslået	nuværende	foreslået		
<i>afd. 1.</i>	<i>Ministerierne (undtagen udemrigsmin.) samt hovedrevisoraterne.</i>					
§ 102	6 900-7 500*)		bogholdere	uændret	1	
			hovedkassereren i finanshovedkassen	uændret	1	
§ 103	6 000-6 600*)		kassereren i finanshovedkassen	uændret	1	
			bogholdere	uændret	1	
			kassereren i forsvarsministeriet	uændret	1	
§ 104	5 040-5 760	5 040-5 760*)	bogholdere	uændret	22	I
			revisorer af 1. gr.	uændret	6	
			teknisk leder af stat.dep.s hulkortafdeling	uændret	1	

Afd. og paragraf foreslået	Lønningsklasse		Stillingens betegnelse		Antal	Moti- vering se anm.
	nuværende	foreslået	nuværende	foreslået		
	3 900-4 860 3 420-4 680	5 040-5 760*)	overass. underbogholder	»fuldmægtig« kasserer	31 1	I I
§ 105	3 600-4 680		revisorer af 2. gr.	uændret	7	
§ 106	3 900-4 860 3 420-4 680 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. underbogh. ass.	»(over)ass.«	236	II
§ 107	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
§ 110	<i>antallet af stillinger for de enkelte ministerier, se ad § 110.</i>					
<i>afd. 2. Udenrigstjenesten</i>						
§ 115 a.	6 000-6 600*)		regnskabsføreren i udenrigsmin.	uændret	1	
b.	3 900-4 860	5 040-5 760*)	overass. uds. kancellister	»fuldmægtig« kasserer uændret	2 1 3	I I I
§ 117 a.	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass. uds. kancellister	»(over)ass.« uændret	21 6	II II
b.	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>afd. 3. b) Ligningsdirektoratet</i>						
§ 136	3 900-4 860	5 040-5 760*)	overass.	»fuldmægtig«	2	I
§ 138 a.	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	12	II
b.	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>afd. 4. a) Matrikulsvæsenet</i>						
<i>Matrikulsdirektoratet</i>						
§ 176	3 900-4 860	5 040-5 760*)	bogholder korttegn. af 1. gr. overass.	uændret uændret »fuldmægtig«	1 3 4	I I I
§ 178	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass. korttegn. af 2. gr.	»(over)ass.« uændret	15 12	II IV
§ 180	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>c) Den civile veterinæradministration</i>						
<i>Veterinærdirektoratet</i>						
§ 194 a.	2 670-3 750	2 310-4 860*)	ass.	»(over)ass.«	3	II
b.	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>d) Statens jordlovsudvalg</i>						
§ 198	3 900-4 860	5 040-5 760*)	overass.	»fuldmægtig« bogholder	1 1	I I

Afd. og paragraf foreslået	Lønningssklasse		Stillingens betegnelse		Antal	Moti- vering seanm.
	nuværende	foreslået	nuværende	foreslået		
§ 199	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	7	II
§ 201	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>afd. 6. a) Direktoratet for arbejdstilsynet</i>						
§ 216	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	7	II
§ 218	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>b) Direktoratet for ulykkesforsikringen</i>						
§ 225	5 040-5 760 3 900-4 860	5 040-5 760*)	bogholder overass.	uændret kasserer	1 1	I
§ 227	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	12	II
§ 228	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>c) Direktoratet for sygekassevæsenet</i>						
§ 234	5 040-5 760	6 000-6 600*)	revisorer	uændret	9	V
§ 235	5 040-5 760	5 040-5 760*)	regnskabsføreren kassereren	uændret uændret	1 1	
§ 237	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	35	II
§ 238	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>d) Arbejdsdirektoratet</i>						
§ 243	5 040-5 760 3 900-4 860	5 040-5 760	revisoren overass. kassereren	uændret »fuldmægtig« uændret	1 1 1	I I
§ 245	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	9	II
§ 246	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>e) Invalideforsikringsretten</i>						
§ 250	5 040-5 760	6 000-6 600*)	rejseinspektør	uændret	3	V
§ 251	3 900-4 860	5 040-5 760*)	kassereren	uændret	1	I
§ 253	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	16	II
§ 254	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>g) Arbejdsrådet</i>						
§ 258	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III

Afd. og paragraf foreslået	Lønningsklasse		Stillingens betegnelse		Antal	Moti- vering seanm.
	nuværende	foreslået	nuværende	foreslået		
<i>h) Landsnævnet for børneforsorg og overinspektionen for børneforsorgen</i>						
§ 263	5 040-5 760	5 040-5 760*)	revisorer i overinspektionen	revisorer af 1. gr. i overinspektionen	2	I
	3 900-4 860	5 040-5 760*)	overass.	bogholder	1	I
§ 265	3 900-4 860	2 310-4 860*)	overass.	»(over)ass.«	9	II
	2 670-3 750		ass.	revisorer af 2. grad	2	
§ 266	2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III
	1 680-2 400		kontorist			
<i>afd. 7. e) Vejdirektoratet.</i>						
§ 274 i.	2 670-3 750	2 310-4 860*)	ass.	»(over)ass.«	4	II
§ 274 j.	2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III
	1 680-2 400		kontorist			
<i>afd. 8. a) Forsikringsrådet</i>						
§ 280 a.	2 670-3 750	2 310-4 860*)	ass.	»(over)ass.«	2	II
	b. 2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III
	1 680-2 400		kontorist			
<i>afd. 11. b) Civilforsvaret</i>						
Civilforsvarsstyrelsen						
§ 388 g.	3 900-4 860	2 310-4 860*)	overass.	»(over)ass.«	3	II
	2 670-3 750		ass.			
§ 388 i.	2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III
	1 680-2 400		kontorist			
<i>afd. 16. a) Slotte og ministerialbygninger samt de off. lysthaver</i>						
§ 569	3 420-4 680	5 040-5 760*)	regnskabsføreren ved Christiansborg slotsforvaltning	bogholderen smstds.	1	I
§ 578	2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.« ved hhs. Slotsholmens kedelanlæg og Chr.borg slotsf.		III
	1 680-2 400		kontorist			
<i>afd. 17. a) Fængselsvæsenet.</i>						
Fængselsdirektoratet						
§ 584	3 900-4 860	2 310-4 860*)	overass.	»(over)ass.«	4	II
	3 420-4 680		kontorfuldm.			
	2 670-3 750		ass.			
§ 591	2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III
	1 680-2 400		kontorist			
<i>b) Sindssygevæsenet</i>						
Sindssygedirektoratet						
§ 600	2 670-3 750	2 310-4 860*)	ass.	»(over)ass.«	3	II
§ 606	2 310-3 030	1 680-3 750	kontorass.	»(kontor)ass.«		III
	1 680-2 400		kontorist			

Afd. og paragraf foreslået	Lønningsklasse		Stillingens betegnelse		Antal	Moti- vering se anm.
	nuværende	foreslået	nuværende	foreslået		
<i>afd. 18. a) Sundhedsstyrelsen</i>						
§ 638 a.	3 900-4 860 2 670-3 750	2 310-4 860*)	overass. ass.	»(over)ass.«	2	II
b.	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>afd. 19. a) Statsskovvæsenet og Sorø akademi skovvæsen</i>						
Statsskovdirektoratet						
§ 670 a.	2 670-3 750	2 310-4 860*)	ass.	»(over)ass.«	1	II
b.	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. kontorist	»(kontor)ass.«		III
<i>afd. 25. b) Tilsyn med skoler, henhørende under ministeriet for handel, industri og søfart</i>						
Tilsyn med håndværkerundervisningen						
§ 858 a.	3 420-4 680	5 040-5 760*)	kontorfuldmægtig ved tilsynet med den tekn. underv.	»fuldmægtig« ved do.	1	I
b.	2 670-3 750	2 310-4 860*)	ass. ved do.	»(over)ass.« ved do.	1	II
c.	2 310-3 030 1 680-2 400	1 680-3 750	kontorass. ved do. kontorist ved do.	»(kontor)ass.« ved do.		III

*Ministerierne (undtagen udenrigsministeriet)
samt hovedrevisoraterne.*

ad § 110.

Antallet af de foran normerede tjenestestillinger for *ikke-akademikere* fastsættes således for de enkelte ministerier:

Statsministeriet

»(over)assistenter« (2)

Finansministeriet

a) Departementet for finansvæsenet

hovedkasserer (1)

kasserer (1)

bogholdere (10)

»fuldmægtige« (6)

»(over)assistenter« (50)

b) Skattedepartementet

bogholdere (1)

»fuldmægtige« (3)

»(over)assistenter« (5)

c) Departementet for told- og forbrugs-
afgifter

bogholdere (1)

»fuldmægtige« (1)

»(over)assistenter« (10)

d) Det statistiske departement

teknisk leder (1)

bogholdere (1)

»fuldmægtige« (3)

»(over)assistenter« (37)

e) Hovedrevisoraterne

revisorer af 1. grad (6)

»fuldmægtige« (4)

revisorer af 2. grad (7)

»(over)assistenter« (35)

Forsvarsministeriet

kasserer (1)

bogholdere (3)

»fuldmægtige« (3)

»(over)assistenter« (16)

Justitsministeriet

bogholder (1)

»(over)assistenter« (11)

Indenrigsministeriet

»fuldmægtig« (1)

»(over)assistenter« (7)

Boligministeriet

»fuldmægtig« (1)

kasserer (1)

»(over)assistenter« (11)

Socialministeriet

bogholder (1)

bogholder (1)

»fuldmægtig« (4)

»(over)assistenter« (13)

Arbejdsministeriet

»fuldmægtig« (1)

»(over)assistenter« (4)

Ministeriet for handel, industri og søfart

bogholder (1)
 »fuldmægtig« (1)
 »(over)assistenter« (10)

Ministeriet for offentlige arbejder

bogholder (1)
 »(over)assistenter« (2)

Landbrugsministeriet

bogholder (1)
 »fuldmægtige« (2)
 »(over)assistenter« (9)

Fiskeriministeriet

bogholder (1)
 »(over)assistenter« (4)

Kirkeministeriet

»(over)assistenter« (2)

Undervisningsministeriet

bogholder (1)
 »fuldmægtig« (1)
 »(over)assistenter« (8)

I forbindelse med en uddannelsesordning betragter foreningen det som en selvfølge, at de med *) mærkede lønningsklasser får samme forbedring som eventuelt bliver de tilsvarende lønningsklasser inden for etaterne til del.

Anm. I. »Fuldmægtige« m. fl.

De foreslåede bogholder- og fuldmægtigstillinger m. fl. søges oprettet til nuværende overassistenter, underbogholdere og assistenter m. fl., der udfører særlig kvalificeret kontorarbejde af bogholderi og regnskabsmæssig karakter, visse revisionsarbejder, arbejde af ledende karakter samt sådant arbejde, der sædvanligvis udføres af sekretærer og fuld-

mægtige, men hvortil en akademisk uddannelse ikke er nødvendig.

Anm. II. »(Over)assistenter«.

Ansættelse som »(over)assistent« er betinget af gennemgået administrationskursus med bestået prøve.

Anm. III. »(Kontor)assistenter«.

Ansættelse som »(kontorassistent« er betinget af gennemgået 2-årig undervisning (aften- eller handelsskole) med tilfredsstillende vidnesbyrd.

Anm. VI. Korttegnere af 2. grad.

Korttegnere af 3. grad er hidtil begyndt som kontorassistenter, lønningsklasse 2 310-3 030, det må derfor være rimeligt, at sammenlægge stillingerne korttegnere af 2. og 3. grad; fremtidig lønningsklasse 2 310-4 860.

Anm. V.

9 revisorer i direktoratet for sygekassevæsenet og 3 rejseinspektører i invalideforsikringsretten har hidtil været normeret i lønningsklasse 5 040-5 760 med et bestillingstillæg på 900 kr. årlig. Under hensyn til de pågældendes selvstændige og specielle arbejde foreslås det, at disse stillinger fremtidig placeres i lønningsklasse 6 000-6 600 mod bortfald af de nuværende bestillingstillæg men dog således, at der ydes de nuværende indehavere af stillingerne et personligt tillæg, der forhindrer lønnedgang.

Det skal sluttelig bemærkes, at der udover det her nævnte kontorpersonele beskæftiges et *overordentligt stort* antal regulativlønnet kontorpersonele i centraladministrationen og de centrale institutioner.

Forslag til lønklassificeringer efter tjenestemandsløven af 1946.

Stilling	Nuværende lønklasse og lønsats	Forslag til ny lønsats efter nugældende lov
Overlæger (anm. 1)	1 9 600-10 800	
Afdelingslæger (anm. 1)	2 7 800-9 000	
Hospitalsinspektører 1° (anm. 2)	2 7 800-9 000	8 400-9 600
Hospitalsinspektører 2° (anm. 2)	3 6 000-6 600	2 7 800-9 000
Hospitalsforvaltere (anm. 2)	4 5 040-5 700	3 6 000-6 600
Overassistenter	5 3 900-4 860	5 3 900-4 860
Kontorfuldmægtige (anm. 3)	6 b 3 420-4 680	5 3 900-4 860
Assistenter (anm. 4)	8b 2 670-3 750	8b 2 670-3 750
Kontorassistenter (anm. 4)	14a 2 310-3 030	14a 2 310-3 030
Kontorister (anm. 4)	14b 1 680-2 400	14b 1 680-2 400
Maskinmestre 1° (anm. 5)	4 5 040-5 760	6 720-7 200
Maskinmestre 2° (anm. 6)	5 3 900-4 860	3 6 000-6 600
Maskinmestre 2° (anm. 7)	5 3 900-4 860	5/4 3 900-5 760
Gartnere (anm. 8)	5 3 900-4 860	4 5 040-5 760
Gartnerassistenter (anm. 8)	10 2 460-3 000	10 2 460-3 000
Økonomaer 1° (anm. 9)	7b 3 180-4 020	7a 3 660-4 620
Økonomaer 2° (anm. 10)	9a 2 700-3 300	9a 2 700-3 300
Økonomaassistenter (anm. 11)	12 2 100-2 550	9b 2 220-2 850
Oldfruer 1° (anm. 12)	7b 3 180-4 020	7a 3 660-4 620
Oldfruer 2° (anm. 13)	9a 2 700-3 300	9a 2 700-3 300
Oldfrueassistenter (anm. 14)	12 2 100-2 550	9b 2 220-2 850
Overplejere	7a 3 660-4 680	7a 3 660-4 680
Forstanderinder	7a 3 660-4 680	7a 3 660-4 680
Værkstedsledere	8a 3 060-3 780	8a 3 060-3 780

Anmærkning 1.

Overlæger og afdelingslæger. Foreningen henviser til »Foreningen af tjenestemandsansatte læger«s gennem »Samraadet« indsendte forslag.

Anmærkning 2.

Siden lønningsloven af 1946 er der sket det, at der med virkning fra 1. april 1953 er indført en adskillelse mellem den lægelige og den administrative ledelse af hospitalerne, idet det egentlige administrationsarbejde efterhånden havde taget et sådant omfang og var blevet af en sådan økonomisk rækkevidde, at en nyordning af hensyn til hospitalernes økonomi og ansvarets placering fandtes påkrævet. Herefter har overlægerne alene den lægelige ledelse af hospitalet, medens hospitalsinspektøren har den fulde økonomisk-administrative ledelse, og dette

forøgede ansvar skulle i sig selv motivere en oprykning.

En sammenligning med andre stillinger inden for staten kan vanskeligt opstilles, hvorimod arbejdet og ansvaret på ingen måde er mindre end på landets øvrige sygehuse og helbredelsesanstalter, hvis sygehusinspektører lønnes efter vedlagte bil. 1. - »Overenskomst af 10. november 1948 om lønforhold m. v. mellem Sygehusinspektørforeningen i Danmark og Sygehusforeningen i Danmark« -- godkendt af indenrigsministeriet.

Man foreslår de ved sindssygehospitalerne ansatte hospitalsinspektører og hospitalsforvaltere oprykket i overenskomstens klasser, nemlig

hospitalsinspektører 1° 8 400-9 600 kr.
hospitalsinspektører 2° 7 800-9 000 kr.
hospitalsforvaltere 6 000-6 600 kr.

Bestillingstillæg.

Det i henhold til § 594 til hospitalsinspektorer 1° tillagte bestillingstillæg for administrativ tilsyn med selvstændige afdelinger (plejehjem) foreslås forhojet fra 400 kr. pr. afdeling til 1 200 kr. pr. afdeling, hvortil kommer sædvanlig dyrtidstillæg - jfr. overenskomstens § 4.

Anmærkning 3.

Man vil foreslå, at kontorfuldmægtige omnormeres til overassistenter.

Anmærkning 4.

Man vil foreslå, at placeringen fortsat følger etaternes 17a lonklasse, 17b lonklasse og 17c lonklasse.

Anmærkning 5.

Man foreslår maskinmestre ved de 6 store hospitaler med højtryksanlæg oprykket i lonklasse med tilsvarende stillinger ved Rigshospitalet, Statsbanernes kedelanlæg og Lufthavnen og stillingsbetegnelse: *overmaskinmestre*.

Der er gennem de senere år foretaget gennemgribende moderniseringer og udvidelser af de tekniske anlæg ved så at sige alle landets sindssygehospitaler, udvidelser, der selvsagt i første række betyder udvidet tjeneste og forøget ansvar for de ved sindssygehospitalerne ansatte maskinmestre.

Som eksempel skal man anføre: moderne højtryks-kedelanlæg, vandbehandlingsanlæg, vaskerianlæg, lægelaboratorier og anskaffelse af elektromedicinsk apparatur. Den deraf flydende forøgelse i antallet af håndværkere, kedelpassere m. v. er foretaget.

De fleste reparationer udføres nu på egne værksteder, og en del nye arbejder udføres ved antagelse af fornøden medhjælp, hvorfor maskinmestrenes ansvar og arbejde er væsentlig forøget. Når hensyn tages hertil og til en saglig vurdering i sammenligning med tilsvarende stillinger i stat og kommuner, forekommer denne placering både rimelig og retfærdig.

Bestillingstillæg.

Man foreslår, at der til overmaskinmestre, der har teknisk tilsyn med plejehjem, hvor der ikke er ansat maskinmestre, ydes et bestillingstillæg på 600 kr. for hvert plejehjem.

Anmærkning 6.

Man foreslår, at enemaskinmestrene ved sindssygehospitalerne i Brønderslev og Vedsted, plejehjemmene i Ballerup og Søndermarken, Viborg, oprykkes, idet disse har et større ansvar end de nuværende maskinmestre 2° på de store hospitaler.

Institutionerne er fuldt så store som mange provinssygehuse, hvor maskinmestren nu er placeret i lonklasse 5 040-5 760 kr.

Endvidere foreslås disse skillinger betegnet: *maskinmestre*.

Anmærkning 7.

Man foreslår, at disse maskinmestre 2°, der er ansatte ved de 6 store hospitaler, oprykkes i en sammenlagt lonklasse 5 og 4 (3 900-4 860 og 5 040-5 760), idet der for at opnå ansættelse kræves fuld maskinmesteruddannelse og de stadig stigende krav til det tekniske personale gør det nødvendigt, at 1. maskinmesterens nærmeste medarbejder er fuldt fortrolig med de store tekniske anlæg og kan træde i 1. maskinmesterens sted under dennes fravær på grund af sygdom, ferie m. v.

Anmærkning 8.

Når foreningen vil foreslå, *gartnerne* oprykket i en højere lonklasse, skal man motivere dette med, at hospitalernes gartnerier som oftest omfatter meget store arealer til parker, anlæg og patienthaver, og til dyrkning af daglige forbrug af alle grøntsager, der bruges i fælleshusholdningen til forplejning af mellem 800-1 000 personer.

I nogle tilfælde er der overproduktion af frugt og grøntsager, således at værdien af hospitalernes egen avl ligger mellem 100 000 kr. og 150 000 kr. om året.

Der må også nævnes det beskæftigelses-terapeutiske arbejde blandt patienterne, den rent tekniske udvikling i gartnerierne i brugen af traktorer, fræsere, motorplæneklippere m. v. og forståelsen af bekæmpelsen af plantesygdomme.

Anmærkning 9.

Indtil lønrevisionen i 1946 var *økonomaer* 1° placeret i lonklasse med oversygeplejersker, og det har siden været følt som en deklassering, at placeringen blev dårligere.

Når hensyn tages til de betydelige værdier, som økonomaerne administrerer og til den

siden 1946 skete udvikling inden for faget med større krav til kostsammensætning og diætfremstilling, til varenes rette behandling, deres næringsværdi og økonomiske anvendelse, kendskab til kokkenets tekniske hjælpemidler, ledelse af elevernes 3-årige uddannelse m. v., er kravene til økonomaen så store, at en genoprykning er motiveret.

Man skal endvidere oplyse, at både de københavnske hospitaler og sygehusene i provinsen lønner økonomaer med oversygeplejerskeløn.

Anmærkning 10.

Økonomaer 2°, der leder køkkener på plejehjemmene, foreslås fortsat placeret i lønklasse med afdelingsplejersker.

Anmærkning 11.

Idet man henviser til ovenstående bemærkninger om økonomaer skal man om *økonomaassistenter* yderligere anføre, at disse indtil 1946 var lønplaceret med sygeplejersker.

I dag kræves der af en økonomaassistent, at hun har haft en 3-årig praktisk uddannelse i et sygehuskøkken, og at hun yderligere har gennemgået »Økonomaskolen«s teoretiske uddannelse, der efter $\frac{1}{2}$ år afsluttes med eksamen.

Det må stærkt fremhæves, at den lavere lønplacering siden 1946 har medført overordentlig store vanskeligheder for sindssyge-væsenet med at få velkvalificerede ansøgere til ledige stillinger, når lønnen ved andre sygehuse og store fælleshusholdninger ligger på linje med sygeplejerskers.

Man må finde det motiveret, at staten følger samme linje og placerer assistenterne i lønklasse med sygeplejersker.

FORENINGEN FOR SKIBSOFFICERER OG DERMED
LIGESTILLEDE UNDER FISKERIMINISTERIET

Til lønningskommissionen.

Gennem C. O. II har foreningen modtaget meddelelse om, at lønningskommissionen er nået det punkt i sit arbejde, hvor spørgsmålene om klassificering og normering af

Anmærkning 12.

Oldfruer 1° ansat ved sindssygehospita-lerne har ledelsen af vaskeri, linnedpoter, systuer, rengøring uden for afdelingerne, spisestuer for funktionærer m. v., og når det anføres, at de store hospitaler har en årlig vaskemængde på over 1 million stykker tøj, vil man deraf se, at det er meget store værdier, der administreres.

Ved landets øvrige sygehuse af tilsvarende vaskekapacitet er oldfruerne i henhold til vedlagte - bil. 2 - eksemplar af »Overenskomst mellem Sygehusforeningen i Danmark og Oldfrueforeningen i Danmark« placeret i lønklassen 3 900-4 860 kr., og indtil 1946 var oldfruerne ved sindssygehospita-lerne lønnet som oversygeplejersker og økonomaer.

Man finder det vel motiveret, at oldfruer 1° genoprykkes i *oversygeplejerskers lønklasse*.

Anmærkning 13.

Oldfruer 2° er ansat ved plejehjem og mindre hospitaler, der ikke har selvstændigt vaskeri, og man foreslår dem fortsat placeret i lønklasse med *afdelingssygeplejersker*.

Anmærkning 14.

Oldfrueassistenter var i lighed med økonomaassistenter indtil 1946 lønplaceret som sygeplejersker og hospitalerne har haft store vanskeligheder med at få besat de ledige stillinger, hvilket kun kan hidrøre fra den skete deklassering.

Sindssygevæsenet kan ikke regne med at få velkvalificerede, fuldt uddannede assistenter før disse kan opnå samme løn som gældende i ovennævnte under oldfruer nævnte overenskomst (2 220-2 850), hvorfor man foreslår assistenterne genoprykket i *sygeplejerske-lønklassen*.

Bilag 57.

Nyborg, den 23. december 1957.

stillinger i de forskellige styrelser skal gøres til genstand for behandling, og at kommissionen har anmodet om, at eventuelle klassificeringsforslag må blive tilstillet kommissionens sekretariat i 5 eksemplarer senest den 31. december 1957.

Således foranlediget skal foreningen tillade sig at forelægge nedennævnte forslag, idet man dog uden at kende enkelthederne i det fremtidige lønningssystem og lønningsniveau m. v. må tage det forbehold, at man ønsker stillingerne i fiskerietaten lagt på et plan, svarende til andre etater med tilsvarende stillinger, og at man, når der måtte foreligge en konkret udformet lønordning, om fornodent ønsker at fremkomme med yderligere forslag og kommentarer til sagen. I denne forbindelse skal man ikke undlade at påpege, at flere af stillingerne i fiskerietaten er deplaceret i forhold til andre etater.

Placeringen tænkes foreløbigt lagt således:

§537.

2. lønningssklasse foreslås ændret til:

- a. Lønning 8 400 kr. årligt, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 600 kr.

Hertil henføres: Overinspektør (1).

Motivering:

Under fiskeriministeriet hører et omfattende kontrol- og skibsmateriel, og fiskerietatens arbejdsområde spænder over et vidt forgrenet felt med et personale placeret dels på stationerne over hele landet og dels i skibe med forskellige basishavne. Man finder derfor, at det må være vanskeligt for fiskeriministeriets embedsmænd at følge arbejdet i marken, og man skal foreslå, at der, ligesom det er tilfældet inden for mange styrelser, oprettes en stilling som overinspektør.

Stillingen foreslås som en advancementstilling for de af etatens tjenestemænd, som har de fornødne kvalifikationer til at kunne bistå fiskeriministeriet ved tilsynets tilrettelæggelse, være rådgivende i de mangeartede fiskerilige spørgsmål, være tilsynsførende med fiskeriministeriets skibe m. v. samt foretage de fornødne indstillinger til ministeriet i spørgsmål angående ansættelser, forflytninger og forfremmelser af fiskerietatens personale.

Da den pågældende ansættes i en betydende stilling og må forestå mangeartede og krævende opgaver, finder man, at overinspektøren må placeres i en lønningssklasse svarende til den stilling, han skal beklæde.

- b. Lønning 7 800 kr. årligt, stigende efter 5 år til 8 400 kr. Efter 10 års tjeneste i klas-

sen ydes der et yderligere alderstillæg på 600 kr.

Hertil henføres: Fiskeriinspektør (3).

Motivering:

Ved den forestående ændring af tjenestemandsløven ønskes cheftitlen for de nuværende kontrollørdistrikter ændret til fiskeriinspektør. Inspektørtitlen anvendes i samtlige andre etater med stillinger tilsvarende foranævnte i fiskerietaten, og man finder derfor den foreslåede ændring rimelig.

De pågældende chefer har et samlet personale på ca. 30-45 mand under sig, og fører for hvert sit område, der er af betydelig størrelse, idet hele kongeriget Danmark i denne forbindelse kun er inddelt i 3 områder, tilsyn med overholdelsen af saltvands- og ferskvandsfiskerilovene samt de mange vedtægter, anordninger og øvrige love og bekendtgørelser fiskerierhvervet vedrørende. De foretager indstilling til anklagemyndighederne for overtrædelse af ovennævnte love m. v. og har i den anledning et meget stort antal offentlige sager til behandling årligt. Cheferne berejser hver især deres område og fører herunder bl. a. tilsyn med personalets arbejde, fartøjsmateriel, hvor sådant forefindes, og er ansvarlig for de hos fiskerikontrollen beroende inventarstande.

Det må derfor anses for passende, at fiskeriinspektørerne aflønnes i hvert fald tilsvarende politifuldmægtige af 1. grad.

3. lønningssklasse foreslås ændret til:

- a. Lønning 6 900 kr. årligt stigende efter 5 år til 7 500 kr.

Hertil henføres: Føreren af havundersøgelsesskibet »Dana«, førerne af redningsskibene (2), føreren af fiskerikontrolskibet »Havmaagen«, føreren af undersøgelsesskibet »Biologen« og føreren af rednings- og forsøgsskibet »Jens Væver«.

Motivering:

Førerne i fiskerietatens skibe foreslås placeret i samme lønklasse under hensyn til, at den uddannelse og de kvalifikationer, der kræves af de pågældende, er kendetegnet af de enkelte skibes arbejdsområder, ligesom der er pålagt de enkelte førere en intensiv tjeneste og et betydeligt ansvar såvel under hensyn til tjenestens udøvelse som til det kostbare skibsmateriel.

Havundersøgelsesskibet »Dana« bliver i stedsse stigende grad benyttet ved undersøgelser i farvandene omkring Grønland, Island og Færøerne, og disse barske farvande nødvendiggør førerens stadige agtpågivenhed og giver ofte i lange perioder tjeneste døgnnet rundt. Hertil kommer, at føreren ved anløb af udenlandske havne repræsenterer fiskeriministeriet.

Redningsskibenes arbejdsområde omfatter hele Nordsøen, og tjenesten foretages i følge sagens natur i reglen under dårlige vejrforhold og er ofte meget farefuld og krævede. Redningsskibene er i konstant alarmberedskab og yder årligt hjælp og bistand til et stort antal fiskere og fiskerfartøjer. I denne forbindelse kan nævnes befordring af lægehjælp til syge fiskere på havet og i påkommende tilfælde hjemtransport af syge fiskere til hospital. Under tåge og isforhold er redningsskibene fiskerfartøjerne behjælpelige ved ind- og udsejling fra vestkysthavnene.

Kontrolskibet »Havmaagen« udfører søværts polititjeneste i samtlige danske farvande, og her kan navnlig påpeges tilsynet med fiskeriet i territorialfarvandene omkring Skagen, i Kattegat og langs de mod Østersøen vendende kyster. »Havmaagen«s besejling af de meget befærdede og i navigationsmæssig henseende yderst vanskelige indre farvande lægger til stadighed beslag på førerens årvågenhed. Føreren er tillagt samme politimyndighed som fiskeriinspektørerne, og han kommer ofte ud for at måtte opbringe fremmede nationers fiskerfartøjer, når disse antræffes under ulovligt fiskeri på dansk højhedsområde. I denne forbindelse må føreren foretage forberedelserne til den påfølgende hurtige retsforfølgning, der er påkrævet i sådanne sager.

Undersøgelsesskibet »Biologen«s arbejdsområde omfatter samtlige danske farvande tillige med Østersøen omkring Bornholm, og i navigationsmæssig henseende stilles føreren over for de samme vanskeligheder, som er omtalt for »Havmaagen«s vedkommende. Hertil kommer den for »Biologen« specielle tjeneste ved fiskeriundersøgelserne, hvilket selv sagt kræver førerens kendskab til et sådant arbejde. Endvidere har føreren ansvaret for, at de til undersøgelserne forredede redskaber m. v. er til stede og i orden.

Som ny stilling foreslås oprettet en tjenestemandstilling som fører af rednings- og for-

søgsskibet »Jens Væver«, idet det pågældende skib efter at være blevet placeret som permanent redningsskib med Østersøen som tjenestoområde og Neksø som basishavn må side-stilles med statens øvrige redningsskibe såvel tjeneste- som lønmæssigt.

b. Lønning 6 000 kr. årligt stigende efter 5 år til 6 600 kr.

Hertil henføres : Maskinchefen i havundersøgelsesskibet »Dana«, maskinchefer i redningsskibene (2), maskinchefen i fiskerikontrolskibet »Havmaagen«, maskinchefen i undersøgelsesskibet »Biologen«, maskinchefen i rednings- og forsøgsskibet »Jens Væver«.

Motivering :

For så vidt angår de nævnte maskincheftillinger skal man henvise til de for de enkelte skibe foran omtalte arbejdsområder, hvilket influerer på maskinchefens stilling ved ansvar for pasning og vedligeholdelse af et moderne skibs omfattende tekniske installationer. Maskincheftillingerne i fiskeriministeriets skibe foreslås placeret i samme lønklasse under henvisning til de ensartede krav med hensyn til uddannelse og kvalifikationer.

§ 540.

5. lønningsklasse foreslås ændret til:

I 5. lønningsklasse er lønnen 5 040 kr. årligt stigende hvert 3. år med 360 kr. til 5 760 kr.

Hertil henføres: Fiskerikontrolører (3), overstyrmænd (6), maskinmestre (4).

Motivering :

Den nuværende titel som overfiskeriassistent ønskes ændret til fiskerikontrollør. De pågældende er ansat direkte under fiskeriinspektørerne, er disses nærmeste medarbejdere og afløser i betydelige perioder af året, når fiskeriinspektørerne er på tjenesterejser i deres kontrol-distrikt. Overfiskeriassistenterne må under hensyn til den dem påhvillende tjeneste og det herved forbundne ansvar derfor såvel rangmæssigt som lønmæssigt placeres i forhold til deres chefer.

Overstyrmændene er placeret i »Dana«, redningsskibene (2), »Havmaagen« og »Biologen«. Maskinmestrene er placeret i »Dana«, redningsskibene (2) og »Havmaagen«. For begge de nævnte kategoriers vedkommende gælder det, at de fungerer $\frac{1}{3}$ af året for deres

respektive chefer, og at de i denne periode må påtage sig det dermed følgende ansvar for tjeneste og materiel.

Som ny stilling foreslås oprettet en tjenestemandsstilling som overstyrmand i rednings- og forsøgsskibet »Jens Væver«, jfr. det foran under § 538 omtalte vedrørende nævnte skibs arbejdsområde m. v.

§541.

6. lønningsklasse foreslås ændret til :

I 6. lønningsklasse er lønnen 3 900 kr. årligt stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr.

Hertil henføres: Overfiskeriassistenter (3), styrmænd (4), maskinmestre (3).

Mo tiver ing :

Ved normeringsloven 1955-56 blev samtlige de i fiskeriministeriets skibe tjenestegørende styrmænd og maskinmestre i 6. lønningsklasse (3 180-4 020 kr.) uanset anciennitet oprykket til 5. lønningsklasse (3 900-4 860 kr.), og denne klassificering må betragtes som minimum ved ansættelse af fuldt uddannet navigatør- og maskinpersonel i etatens tjeneste.

Som ledere af kontrolstationerne i Helsingør, Åbenrå og Padborg er ansat 3 navigatøruddannede fiskeriassistenter i lønningsklasse (3 180-4 020 kr.). For disses vedkommende ønskes titlen ændret til overfiskeriassistenter, idet de såvel i arbejds- som i uddannelsesmæssig henseende adskiller sig ganske betydeligt fra de fiskeriassistenter, der er rekruteret fra fiskeribetjentenes rækker, hvorfor de 3 navigatøruddannede fiskeriassistenter ønskes placeret i lønningsklasse (3 900-4 860 kr.). De forretter for tiden tjeneste som ledere af grænsestationerne med

deraf følgende ansvarsfuldt arbejde og har hver især ca. 10 års tjeneste bag sig, ligesom ansættelsen var betinget af fuld nautisk uddannelse samt radiotelegrafisteksamen af II. kl., hvorved bemærkes, at de pågældende i de forløbne år dels har forrettet tjeneste i fiskeriministeriets skibe som styrmænd og telegrafister og dels som fiskeriassistenter på stationer i land. Dette tilkendegiver, at fiskeriministeriet ønskede frie hænder med hensyn til stillingsplaceringen, uden at der lønmæssigt skulle skelnes mellem den ene eller den anden tjeneste. Når henses til, at omtalte 3 navigatøruddannede fiskeriassistenter er blevet lønmæssigt forbigået af senere nyantagne 2. styrmænd i fiskeriministeriets skibe, må en oprykning af de pågældende til lønningsklasse (3 900-4 860 kr.) synes ret og rimeligt såvel af moralske som af tjenestetilfredsstillende grunde, og det er foreningens håb, at man vil se med velvilje på nærværende henstilling og medvirke til, at der bliver rådet bod på det ganske urimelige forhold, der er opstået.

Som ny stilling foreslås oprettet en tjenestemandsstilling som maskinmester i undersøgelsesskibet »Dana«. I nævnte skib har der gennem mange år været tjenstgørende en ikke fast ansat maskinmester, som aflønnes efter maskinmesterforeningens overenskomst, og det må derfor synes rimeligt, at den pågældende stilling ved den forestående revision af tjenestemandsløven indgår som en tjenestemandsstilling i lønningsklasse (3 900-4 860 kr.).

Ærbødigst

P. f. v.

H. A. Rasmussen

FORENINGEN FOR PERSONALET I STATSANSTALTEN
FOR LIVSFORSIKRING

Bilag 58.

København, den 27. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til skrivelse af 12. oktober 1957 fra kommissionens sekretariat til Statstjenestemændenes Centralorganisation II tillader Foreningen for Personalet i Stats-

anstalten for Livsforsikring sig herved at fremsætte de forslag og ønsker om klassificering og normering af stillinger i Statsanstalten for Livsforsikring, som foreningen finder det rigtigt at fremføre over for kommissionen.

Ved udarbejdelsen af forslaget har vi bemærket os det i den ovennævnte skrivelse anførte vedrørende forudsætningerne for indsendelse af forslag på nuværende tidspunkt. For så vidt specielt angår spørgsmålet om sammenlægning af lønningsklasser, er vi, efter det hidtil oplyste, gået ud fra, at der for Statsanstaltens vedkommende alene vil blive tale om sammenlægning af lønningsklasserne 6 og 8 (overassistent og assistent) og af lønningsklasserne 11 b og 11 c (kontorassistent af 2. grad og kontorist).

Inden vi gennemgår de forslag, som vi ønsker at stille, finder vi det naturligt at fremhæve, at den stærke udvikling, som Statsanstalten har gennemgået i tiden indtil den forrige lønningskommission afgav betænkning i 1946, er fortsat i årene efter 1946. Det kan således nævnes, at ikke alene er Statsanstaltens bestand af forsikringer vokset fra en samlet forsikringssum på ca. 1,2 milliarder kroner i 1946 til ca. 2,3 milliarder kroner ved udgangen af 1956, men samtidig har udviklingen medført mere varierede forsikringsformer og ændringer i forsikringsbetingelserne, herunder ændringer i de bestående bonussystemer.

Denne udvikling har særlig for Statsanstaltens højeste og højere tjenestemænd medført stærkt forøget arbejde og ansvar, men også for personalet i lavere lønningsklasser har disse forhold medført en forøgelse af arbejdsopgaverne. Efter at der er foretaget omflytninger inden for Statsanstalten, finder foreningen herefter at burde stille følgende forslag:

1. Omnormering af stillingen som leder af finansafdelingen fra ekspeditionssekretær til kontorchef.

I 1946 blev Statsanstaltens sekretariat nedlagt og erstattet dels med et korrespondancekontor, dels med en finansafdeling, hvilke kontorer hver især blev ledet af en kontorchef. Siden den daværende kontorcheffs afgang i 1953 har finansafdelingen været ledet af en ekspeditionssekretær. Til afdelingen er imidlertid - udover de arbejdsopgaver, der blev tillagt afdelingen ved dens oprettelse, nemlig arbejdet med pengeanbringelser, lån til kommuner og i faste ejendomme - nu henlagt yderligere arbejdsopgaver, nemlig korrespondance m. v. vedrørende ydelse af policelån og henstand med præmiebetaling samt noteringer af pantsætninger af de i

Statsanstalten tegnede forsikringer. Endvidere varetager afdelingen ekspeditionen af de lån, der af Statsanstalten ydes til tjenestemænd gennem de anerkendte låneforeninger. Under hensyn til betydningen af de funktioner, der således påhviler afdelingen, samt til den øgede udlånsvirksomhed, som stigningen i Statsanstaltens formue og forsikringsbestand har medført, findes det rimeligt, at afdelingens leder, der har juridisk uddannelse, placeres i kontorchefklassen.

2. Omnormering af stillingen som kassekontrollør til kontorchef.

Statsanstaltens kassekontrol, der fungerer som kontrolkontor med hensyn til kassererkontorets ind- og udbetalinger, ledes af en kassekontrollør, placeret i lønningsklasse 3 b (grundløn 6 900-7 500). Under hensyn til det ansvar, der påhviler kassekontrolløren, og til, at chefen for kassererkontoret er placeret i lønningsklasse 3 a (grundløn 7 800-8 400 4-600) findes det rimeligt, at kassekontrolløren oprykkes til samme lønningsklasse.

3. Omnormering af stillingen som leder af kvitteringskontoret fra fuldmægtig til ekspeditionssekretær.

Indtil 1. januar 1956 blev kvitteringskontoret ledet af en kontorchef, men som følge af visse omflytninger påhviler funktionerne som leder af kontoret nu en fuldmægtig. Selv om kontorets arbejde muligt fremover vil undergå ændringer som følge af den maskinelle udvikling i Statsanstalten, findes det dog ikke rimeligt, at kontorets leder ikke er placeret højere end i fuldmægtigklassen. Kontorets funktioner er i dag så omfattende og personalet så talrigt, at lederen bør være placeret i ekspeditionssekretærklasse, og selv efter en omlægning vil der formentlig fortsat påhvile kontoret betydelige arbejdsopgaver.

4. Omnormering af 3 overassistentstillinger til 3 fuldmægtigstillinger.

I årene lige før og efter tjenestemandsløven af 1919 blev der i Statsanstalten antaget et betydeligt antal elever, af hvilke ca. halvdelen ikke er avanceret udover Statsanstaltens 6. lønningsklasse (overassistentklassen). Som følge af dels den klumpvise antagelse, dels den i de nærmeste år påregnelige meget ringe afgang fra højere stillinger vil advancementsforholdene for denne personalegruppe i årene fremover blive vanskelige, især da der i de senere år også er sket en betydelig stigning i antallet af sekretærer.

Da flere af de pågældende overassistenter udfører arbejde af samme art som fuldmægtige, finder vi det ønskeligt, at der sker en omnormering af 3 overassistentstillinger til fuldmægtigstillinger.

5. Oprettelse af yderligere en stilling som kontorbetjentformand.

Statsanstaltens ældste kontorbetjent, der er fyldt 39 år, og som har været ansat i Statsanstalten i 24 år, forestår selvstændigt Statsanstaltens blanketforvaltning, et arbejde, der har et betydeligt omfang, og som kræver stor umhu. I forhold til det ansvar, der påhviler ham, findes aflønningen som kontorbetjent for ringe, og der foreslås derfor oprettet en stilling som kontorbetjentformand til ham.

6. Oprettelse af 2 advancementsstillinger for kontorassistenterne af 1. grad og forøgelse af antallet af kontorassistenter af 1. grad med 3.

Den betydelige vækst i Statsanstaltens virksomhed har medført, at stedse mere kvalificeret arbejde må varetages af kontoristklassen. På flere områder er der henlagt arbejde af ret selvstændig karakter til kontorassistenter, således at der blandt disse findes flere, der udfører arbejde af ledende eller speciel karakter. Det findes derfor ønskeligt, at der oprettes 2 advancementsstillinger for kontorassistenter af 1. grad.

Da endvidere advancementsforholdene for kontorassistenter af 2. grad med det nuværende antal kontorassistentstillinger af 1. grad ikke kan anses for tilfredsstillende, foreslås antallet af kontorassistenter af 1. grad forhøjet med 3.

Vi har bemærket os, at der også under kommissionens fortsatte arbejde vil kunne fremsættes yderligere forslag vedrørende de enkelte styrelser, og vil gerne i den anledning bemærke, at der muligvis senere fra foreningen vil fremkomme et forslag vedrørende et for Statsanstalten specielt spørgsmål, nemlig det i tjenestemandslovens § 365 omhandlede system.

Foreningen tillader sig sluttelig at udtrykke håbet om en velvillig behandling af nærværende henvendelse.

Ærbødigst

Bestyrelsen for Foreningen for Personalet¹
Statsanstalten for Livsforsikring

A. Nørhbjerg

A. Thomas K. J. Albrechtsen

J. Zibrandsen E. Hammerby Jørgen Laursen

I. Schmidt H. Debel Grethe Nielsen

O. Holmbeck P. Sabroe

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND VED
UDSKRIVNINGSVÆSENET

Bilag 59.

Århus, den 16. december 1957.

Til lønningskommissionen.

»Foreningen af Tjenestemænd ved Udskrivningsvæsenet« tillader sig herved at andrage om, at der ved revisionen af lønningsloven må blive søgt gennemført nedestående ændringer i de hidtil for etatens tjenestemænd gældende lønninger:

- 1) Kontorchefstillingen ved 1. udskrivningskreds oprykkes fra 6 900-7 500 kr. til 7 800-9 000 kr.,
- 2) etatens fuldmægtigstillinger af 1. grad, som faktisk er kontorchef- (leder-) stillinger, der nu lønnes med 5 040-5 760 kr., oprykkes til 6 900-7 500 kr.,

3) etatens fuldmægtigstillinger af 2. grad, hvilke fuldmægtige tilrettelægger og rejser med de 2 årlige sessioner, og som nu lønnes med 3 900-4 860 kr., oprykkes til 5 040-5 760 kr.,

4) antallet af fuldmægtige af 2. grad forhøjes med 1 til 7,

5) antallet af assistenter forhøjes med 6 til 17,

6) tilgangen til etaten sker ved assistent-aspiranter, der udnævnes til assistenter - hvis de er egnet - efter 2 års aspirant-tid 4- en bestået prøve.

Til begrundelse for disse forslag tillader foreningen sig at fremføre følgende:

Efter at lov om værnepligt nr. 210 af 11. juni 1954, der trådte i kraft den 1. januar 1955, dog for dens §§ 10 og 33 den 1. marts 1957 og for dens § 21 den 1. maj 1957, har medført en fuldstændig omorganisation af udskrivningsvæsenets forretningsgang, er udskrivningskredsens arbejde blevet omlagt og forøget i meget betydeligt omfang. Dette viser sig navnlig derved, at mange nye arbejder nu er henlagt til udskrivningskredsene, idet samtidig lægdsmandenes og lægdsforstanderiernes arbejde er blevet lettet, ja for lægdsforstanderiernes vedkommende næsten helt ophørt, idet lægdsforstanderiernes førelse af lægdsruller for landlæggerne er bortfaldet.

Før ikrafttræden af den nye værnepligtslovs § 10 havde de værnepligtige selv pligt til at melde sig til rullen. Nu sker optagelsen ved at folkeregistrene sender udskrivningskredsene lister eller hulkort over de værnepligtige af den pågældende årgang, der skal optages, og efter at Statens Hulkortcentral har trykt 7 forskellige kartotek kort, har udskrivningskredsene besværet med at udsende indtegningskort og navnekort til de værnepligtige og få navnekortene tilbage samt foretage de nødvendige noteringer på de forskellige kartotek kort.

Efter at den nye værnepligtslovs § 33 trådte i kraft den 1. marts 1957, er de værnepligtiges pligt til at melde flytning til udskrivnings væsenet ophørt. I stedet for udfærdiger folkeregistrene, når de værnepligtige melder flytning dertil, en særlig meddelelse herom til udskrivningskredsene, som derefter noterer flyttemeldingen i rullen og for de værnepligtiges vedkommende, der står indført i ruller, udfærdiger registerkort, lægdskort (til lægdsmanden), navnekort og meddelelse til den værnepligtige om fast lægdsrullennummer, idet udskrivningskredsene i efteråret 1956 har tildelt alle i rullen stående værnepligtige et nyt fast lægdsrullennummer, som ikke forandres, og som de værnepligtige beholder, til de slettes af rullen. Dette faste lægdsrullennummer har udskrivningskredsene meddelt til lægdsmand og folkeregistre, som har noteret det henholdsvis i rullen og på de pågældende hovedregisterkort. Det siger sig selv, at denne nye fremgangsmåde ved de værnepligtiges flytninger har givet udskrivningskredsene et meget stort ekstraarbejde (selv

om man tager i betragtning, at udskrivningskredsene nu er blevet fri for at slette og indføre de værnepligtige i rullerne), idet udskrivningskredsene nu modtager meddelelse om *alle* flytninger, som de værnepligtige foretager ikke alene fra det ene lægd til det andet, men også alle flytninger inden for lægdet. Før nyordningen fik udskrivningskredsene kun meddelelse om flytninger fra lægd til lægd og kun for de værnepligtige, der overholdt flyttereglerne, hvilket aldeles ikke betød alle flytninger, idet det har vist sig, at de værnepligtige, når de var kommet lidt op i årene, ganske undlod at melde flytning til udskrivningsvæsenet. I dag derimod får udskrivningskredsene de værnepligtiges flytninger med 100 pct. Samtlige flytninger for værnepligtige, der står i nummer ved en personelforvaltende myndighed eller står over for indkaldelse, skal udskrivningskredsen meddele til henholdsvis den personelforvaltende myndighed og forsvarsministeriet og holde kontrol med, at flytningerne noteres af de pågældende.

Omskrivningen af de værnepligtige fra ruller til kartotek kort vil selvfølgelig være et overgangsfænomen, og det har naturligvis været umuligt for udskrivningskredsens hidtidige personale at overkomme alt dette nye arbejde, hvorfor det ved alle udskrivningskredse har været nødvendigt at antage timelønnet ekstrahjælp. Men selv når overgangstiden er til ende, og den løse arbejdskraft er afskediget, vil det nye rullesystems indførelse med noteringer på alle de forskellige kartotek kort, anbringelse af faner og kontrol dermed betyde en meget væsentlig forøgelse af udskrivningskredsens arbejde i forhold til før 1. marts 1957.

På denne baggrund har foreningen tilladt sig at fremkomme med nærværende andragende og skal herved gå over til en nærmere begrundelse for de enkelte poster:

ad 1) Med ganske få undtagelse er alle statens kontorchefstillinger uden for centraladministrationen placeret på løntrin 7 800-9 000 kr., og da arbejdsområdet såvel som personalets antal ved 1. udskrivningskreds siden lønningsloven af 1946 er øget meget betydeligt (personalets antal er fordoblet), ligesom stillingens ansvar ved de nu indførte regler for mobilisering og ekstraordinære indkaldelsesordres udsendelse må siges at være steget i betydeligt højere grad, end det

tidligere har været tilfældet, vil det sikkert synes rimeligt, at denne stilling ikke mere henregnes til en stilling af 2. grad med lønning 6 900-7 500 kr. men placeres som virkelig kontorchef. Hertil kan føjes, at stillingen som monstringsbestyrer i København - der tidligere var underlagt chefen for 1. udskrivningskreds og lønnet lig med kontorchefstillingen (og endda fra 1931 -39 lavere end denne) - har siden lønningsloven af 1946 været lønnet med 7 800-9 000 kr.

ad 2) Således som udviklingen er foregået inden for udskrivningsvæsenets område og navnlig efter ikrafttræden af den nye værnepligtslov, hvorefter der nu holdes 2 sessioner om året (forår og efterår), er disse stillinger i virkeligheden gået over til at blive kontorchef eller kontorleder stillinger. I nogle udskrivningskredse varer disse 2 årlige sessioner op til ca. 9 måneder af året, og når hertil lægges udskrivningschefens ferie på en måned, vil det altså sige, at disse fuldmægtige af 1. grad er udskrivningschefernes stedfortrædere og udskrivningskredsens virkelige ledere den meste tid af året.

Det må derfor anses for rimeligt og retfærdigt, at disse fuldmægtige af 1. grad, der som souschefer leder et af statens vigtige administrationskontorer, og for hvem stillingen for de flestes vedkommende vil blive en slutstilling, opnår en gage, der svarer til det med stillingerne forbundne ansvar og de fordringer, der stilles for at kunne udfylde denne plads. Som det er nu, er afstanden fra fuldmægtig af 1. grad-stillingens slutløn 5 760 kr. til udskrivningschefens begyndelsesløn 8 700 kr. alt for stor, nemlig 2 940 kr., hvorfor foreningen anser det som en simpel retfærdigheds handling over for fuldmægtigene af 1. grad, at deres løn hæves op fra 5 040-5 760 kr. til 6 900-7 500 kr.

ad 3) Disse fuldmægtig-stillinger, som i mange år ganske uretfærdigt har været aflønnet som overassistenter, nemlig 3 900-4 860 kr., bør efter den voldsomme udvikling og forøgelse af sessionsarbejdet, der har fundet sted, efter at den nye værnepligtslov har indført 2 årlige sessioner, ikke længere være placeret på så lavt et løntrin. Således som denne udvikling har fundet sted, er det i højeste grad uretfærdigt at aflønne disse sessionsfuldmægtige som overassistenter. Sessionsfuldmægtigenes arbejde er blevet udvidet efter indførelsen af de

psykologiske prøver ved sessionerne, og alt det nye arbejde, der er en følge af indførelsen af kartotekkort, samt betaling af lægeattester, udfærdigelse af sessionskendelser i henhold til værnepligtslovens § 3 med meget mere. Sessionsfuldmægtigenes arbejde er derhos i høj grad betroet arbejde. Foruden tilrettelægningen og opgørelsen efter sessionernes afslutning forestår sessionsfuldmægtigen forvaltningen af de store beløb, der i dag medgår til afholdelse af en session, ligesom han foretager de med sessionsrejsen nødvendige forhandlinger med de forskellige institutioner, sessionen kommer i berøring med. Når hertil tillige kommer, at sessionsfuldmægtigen i henhold til bestemmelsen i indenrigsministeriets skrivelse af 22. juni 1948 i udskrivningschefens midlertidige fravær på grund af sygdom eller af anden årsag kan komme til at fungere som udskrivningschef, må foreningen meget indtrængende anmode om, at sessionsfuldmægtigenes stilling bliver bedømt retfærdigt, således at de placeres i lønklassen for statens fuldmægtige 5 040-5 760 kr. og ikke som nu i overassistenternes lønklasse 3 900-4 860 kr. Hertil kommer tillige det utilfredsstillende, der ligger i, at en assistent, der oftest har siddet på højeste løntrin i flere år, nemlig 3 750 kr., før han omsider opnår advancement til den meget betroede og krævende stilling som fuldmægtig af 2. grad (sessionsfuldmægtig), ikke stiger til højere begyndelsesløn end 3 900 kr. Ganske vist hjælper den såkaldte »hopperegulering« i tjenestemandenslovens § 27, stk. 6 lidt herpå derved, at der tillægges den pågældende et personligt ikke pensionsgivende tillæg, der udgør forskellen mellem det sidst opnåede alderstillæg og det første alderstillæg i den nye stilling, og som bortfalder ved opnåelsen af 1. alderstillæg i den nye stilling. Springet fra 3 750 kr. til 3 900 kr. — 150 kr. årligt, må anses for alt for ringe ved advancement til en så betydelig stilling, som en sessionsfuldmægtigs stilling er i dag.

ad 4) Da det har vist sig uoverkommeligt i 1. udskrivningskreds dagligt at udskrive det årlige mandskab på én session, har 1. udskrivningskreds nu igennem en årrække været nødt til at afholde (og fået tilladelse dertil) 2 sessioner hver dag (dobbeltsession). Da arbejdet med at tilrettelægge sessionen og varetage hvervet som sessionsfuldmægtig

under den daglige session selvfølgelig er lige betydeligt ved formiddagssessionen som ved eftermiddagssessionen, må det anses som en ganske naturlig sag og en retfærdigheds-handling, at der ved 1. udskrivningskreds oprettes en fuldmægtig af 2. grad stilling mere. Herefter vil der ved alle sessioner (bortset fra sessionen i 6. udskrivningskreds) være en sessionsfuldmægtig tjenstgørende. Den herved ledigblivende assistentstilling nedlægges ikke men opretholdes.

ad 5) Efter den stærke forøgelse af arbejdet ved udskrivningskredsene og sessionerne efter omorganisationen af udskrivningsvæsenet, som har nødvendiggjort antagelse af løs midlertidig arbejdskraft i stor stil, er enkelte udskrivningskredse og samtlige sessioner underbemandet med kvalificeret arbejdskraft. Det er nødvendigt, at der på udskrivningskredsens kontor er tilstrækkeligt fuldt uddannet personale til stede, som kan vejlede og igangsætte det løst ansatte personale samt revidere det af disse udførte arbejde. Det er navnlig 1., 2., 3. og 7. udskrivningskreds, der er særlig hårdt ramt og trænger til forøgelse af den uddannede tjenestemandsstab. Samtidig vil man for 7. udskrivningskreds vedkommende være i stand til at opfylde indenrigsministeriets løfte til afd. udskrivningschef E. Brasen om, at 7. udskrivningskreds, der i henhold til lov nr. 303 af 8. juli 1920 er normeret med 2 assistenter, hvoraf den ene midlertidigt er udlånt til 4. udskrivningskreds, får sin assistent tilbage. Endvidere har nyordningen - som foran anført - forøget sessionsfuldmægtigenes arbejde i meget høj grad således, at det må anses for en absolut nødvendighed, at der afgives en assistent, som jo står for tur til at blive sessionsfuldmægtig, til at hjælpe denne.

ad 6) Da den hidtidige ordning vedrørende opbygningen af udskrivningsvæsenets stab med 1. antagelse som kontorist har vist sig at være meget uheldig, idet de pågældende kontorister i de fleste tilfælde på grund af etatens lidenhed (de store spring mellem avancementerne) har måttet vente i

kontoristklassen 10-14 år, hvilket må anses for i højeste grad uretfærdigt i sammenligning med, hvorledes de unges antagelse sker i de store etater, hvor de unge efter 3 års elevtid og 2 års medhjælper-tid automatisk ved 21. års alderen udnævnes til assistenter, ansøger foreningen om, at denne kontorist-gruppe afskaffes, og i stedet for indføres en ny rekruteringsmåde ved assistentaspiranter, der efter 2 års aspiranttid og efter at have bestået en prøve, hvis de er egnet, udnævnes til assistenter. Dette må absolut anses for en retfærdig ansættelsesmåde inden for så lille en etat som vor. Staten kan ikke være bekendt, når den ved de pågældendes ansættelse forlanger en bestået realeksamen og nogen kontoruddannelse, at lade de pågældende, der jo i de allerfleste tilfælde er midt i tyverne ved deres ansættelse og er i den alder, hvor man indgår ægteskab og derved påtager sig forpligtelser, sidde i så mange år - ja $\frac{1}{3}$ af den tid de pågældende tjener staten - på en kontorists meget lave løn. Dette har indenrigsministeriet givet os medhold i og hjulpet os ved de senere års normeringslove således, at 8 af vore kontorister nu er oprykket til kontorassistent af 2. grad, hvilket har givet dem nogen lønmæssig forbedring. Foreningen er af den opfattelse, at staten ikke fortsat kan byde vordende tjenestemænd i udskrivningsvæsenet så ringe begyndelsesvilkår, og foreningen benytter lejligheden til at fremhæve det for vor etat ganske særlige, at *de unge*, der søger ind i vor etat, *kun kan være mandlige*, hvilket følger af sagens natur, idet de en gang med tiden skal rejse med sessionerne som sessionsfuldmægtige.

Det er foreningens håb, at lønningskommissionen med velvilje vil optage disse forslag og af det fremførte føle sig foranlediget til på bedste og vægtigste måde at give dem støtte til gennemførelse.

For bestyrelsen for »Foreningen af Tjenestemænd ved Udskrivningsvæsenet«.

H, Thobo Larsen.

Til lønningskommissionen.

Vandbygningsvæsenets Fællesforening af 1908 tillader sig hermed at fremsætte forslag til lonplacering for de af vandbygningsvæsenets tjenestemænd, der er tilsluttet Stats-tjenestemændenes Centralorganisation II (embedsklasserne), idet lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd med senere ændringer lægges til grund for placeringen.

Afdeling 15.

a) *Vandbygningsvæsenet.*

- 1) **Til § 508.**
 - a) 2. lønningsklasse.

Der tilføjes: Havnemesteren ved Esbjerg havn, med stillingsbetegnelse havnekaptajn (1).
 - 2) b) Ingeniører og overkonstruktører (5).
 - 3) Havnekaptajner (3).
 - 0 Skibsførere (4).
 - 5) Inspektionsmaskinmester (1).
 - 6) Maskinmestre (4) stillingsbetegnelsen ændres til maskinchef.

Som alternativ forslag for maskinchefer, at disse placeres i en afdeling c) inden for samme lønningsklasse, med lidt lavere begyndelses- og slutlon.

Der foreslås tillagt havnekaptajnen ved Helsingør havn et afsavnstillæg på 1 200 kr. for manglende tjenestebolig.
- 7) **Til § 509.**
 - a) 3. lønningsklasse.

Her foreslås følgende: Ingeniører og overkonstruktører (10).
 - 8) Havnekaptajner (2).
 - 9) Sluse- og havnemester i Hvide Sande (1).
 - 10) Havnefogedstillingen i Esbjerg (1).
 - 11) Skibsførere (4).

Der foreslås tillagt havnekaptajnen ved Hirtshals havn et afsavnstillæg for manglende tjenestebolig.
 - 12) b) Skibsførere af 1. grad (4) udgår.
 - 13) Havnemester (1) udgår.
 - 14) Der tilføjes: Maskinchefer (4).

Til § 510.

4. lønningsklasse. Der foreslås følgende ændringer.

- 15) Skibsførere (4).
- 16) Maskinchefer (4).

Som alternativ forslag for maskinchefer, at disse placeres i en afdeling b) inden for samme lønningsklasse, med lidt lavere begyndelses- og slutløn.
- 17) Havnemestre (3) udgår.

Til § 510 og § 511.

- 18) Lønning 5 040 kr. årlig stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr., hvorfra der efter 3 års forløb sker oprykning til lønningsklassen 6 000 kr. årlig stigende efter 5 år til 6 600 kr.

Hertil foreslås: Ingeniører (7).

Til § 511. 5. lønningsklasse.

- 19) De i denne lønningsklasse stående stillinger foreslås udgå og i stedet tilføjes arkivar med fremtidig stillingsbetegnelse: Fulgmægtig (1).

Til § 511 og § 512.

Lønning 4 860 kr. stigende til 5 760 kr. Heri foreslås:

- 20) Overstyrmænd (4).
- 21) Styrmænd (4).
- 22) Maskinmestre (9).
- 23) Havneassistenter (7).

Til § 512. 6. lønningsklasse.

Der foreslås:

- 24) Ingeniører (5) udgår.
- 25) Maskinmestre af 3. grad (9) udgår.
- 26) Overstyrmænd (4) udgår.

Der tilføjes:
- 27) Overassistenter (4).

Til § 513. 7. lønningsklasse.

a) Foreslås følgende:

- 28) Arkivarer udgår.
- 29) b) Havneassistenter (7) udgår.

Der tilføjes:
- 30) Pladsformænd (4). Der tillægges pladsformænd yderligere et alders-tillæg 3 år efter opnåelse af nugældende sidste.
- 31) c) Styrmænd (4) udgår.
- 32) Maskinmestre af 4. grad (4) udgår.
- 33) Pladsformænd (4) udgår.

Til § 513 og § 514.

- 34) Lønning 3 060 kr. stigende til 3 780 kr. efter yderligere 3 år stigende til 4 020 kr. Hertil foreslås:
Formænd (4).

Til § 518. 12. lønningsklasse a og b foreslås sammenlagt med 2 310 kr. stigende til 3 750 kr.

Hertil foreslås:

- 35) Assisterer (5).

Som motivering for foranstående ændringer tillader vi os at fremføre følgende:

Til 1, 3, 8, 9, 10, 13 og 17.

Ved Hirtshals havn og ved Thyborøn havn er ansat havnemestre i lønningsklassen 5 040-5 760 kr. På grund af disse havnes fortsat voksende betydning foreslås stillingerne henført til lønningsklassen 6 900-7 500 kr. med benævnelse havnekaptajner. Havnefogedstillingen ved Esbjerg havn er ligeledes placeret i lønningsklassen 5 040-5 760 kr. Stillingen er en souschefstilling og bør derfor under hensyn til havnens størrelse henføres til lønningsklassen 6 900-7 500 kr. Forslaget omfatter også sluse- og havnemesteren i Hvide-Sande.

Ved de 3 større statshavne: Helsingør, Skagen og Frederikshavn er ansat havnemestre i lønningsklassen 6 000-6 600 kr. Disse stillinger er slutstillinger for havnevæsenets navigatører. På grund af de foretagne store udvidelser i disse havne siden lønningsloven af 1946 er arbejds- og ansvarsområdet forøget, og de pågældende havnemestre bør nu sidestilles med skibsførere I, og stillingerne foreslås henført til lønningsklassen 7 800-8 400 + 600 kr. med benævnelse havnekaptajner. Til havnemestrene ved Helsingør og Hirtshals havne ønskes et afsavnstillæg, kr. 1 200 for manglende tjenestebolig. Der stilles krav til den pågældende tjenestemand om personlig nærværelse ved tilkaldelser m. v. også ud over alm. arbejdstid.

Havnemesteren ved Esbjerg havn har hidtil været henført til lønningsklassen 6 720-7 200 kr. Havnen er landets største statshavn, og under hensyn til samme motivering som er anført for de øvrige statshavne foreslås denne stilling henført til lønningsklassen 8 700-9 300 kr. Benævnelse her bør ligeledes være havnekaptajn.

Samtlige havnemestre og havneassistenter

ved statshavnene assisterer vederlagsfrit statens skibstilsyn ved at føre opsyn med skibene i de respektive havne.

Havnemestre (havnekaptajner) har omfattende repræsentative pligter, og der ønskes tillagt repræsentationstillæg til samtlige stillinger.

Til 2, 7, 18 og 24.

Efter at aflønningsforholdene for de i statens tjeneste beskæftigede civilingeniører er ændrede ved den mellem finansministeriet og D.I.F. indgåede overenskomst af 16. juli 1952, hvoraf bl. a. følger, at civilingeniørers fremtidige tjenestemandsansættelse ikke sker fra lønningsklasser under 7 800 kr., findes det rimeligt, at 5 stillinger for teknikumingeniører og overkonstruktører fremtidig normeres i lønningsklasse 2 b (7 800 kr.).

Under forudsætning, at de under ad 2. anførte forbedringer gennemføres, kan to af stillingerne i lønningsklasse 3 a udgå således, at der tilbage under ingeniører og overkonstruktører bliver 10 stillinger.

Under henvisning til det ovennævnte under ad 2 anførte, hvorefter civilingeniørers fremtidige tjenestemandsansættelse normalt sker fra lønningsklasser over 3 a - tidligere skete første tjenestemandsansættelse fra 5. lønningsklasse - finder man det naturligt, at førsteansættelse for teknikumuddannede ingeniører fremtidig sker fra 5. lønningsklasse.

Under hensyn til, at avancement fra bundstillinger til de nærmest placerede stillinger, der er forbeholdt ingeniører og overkonstruktører, så godt som udelukkende sker efter anciennitet, og i betragtning af, at der ikke er afgørende forskel i stillingernes arbejdsmæssige indhold, foreslår man endvidere, at der foretages en sammendragning af de pågældende 2 lønningsklasser, således at teknikumingeniører 3 år efter opnåelse af sidste alderstillæg i 5. lønningsklasse automatisk oprykkes i 4. lønningsklasse.

Der er i øjeblikket kun 1 ingeniør ansat i denne lønningsklasse.

Gennemføres den under §§ 510 og 511 anførte ændring, hvorved denne ingeniør oprykkes i 5. lønningsklasse, kan samtlige under »Ingeniører« (5) i 6. lønningsklasse normerede stillinger nedlægges.

Til 4, 11, 12, 15, 19, 20, 21, 26 og 31.

Ved den foreslåede placering skabes retfærdig ligestilling med DSB og fyrvæsenet.

Om kravet til vandbygningsvæsenets skibsførere udover godt sømandsskab kan anføres: Uddybningsarbejdernes tilrettelæggelse og daglige drift, arbejder der ofte beløber sig til flere millioner kroner, materiellets effektive udnyttelse og dermed konkurrencedygtighed, fartøjernes regnskaber og udbetalinger. En skibsførers regnskabsdomæne omfatter indtil 20 mand, hovedsagelig løst ansatte, som med overarbejde og afløsning giver meget regnskabsarbejde. Skibskassens månedlige budget ligger på indtil 30 000 kr. (løn til tjenestemænd ikke iberegnet).

Vandbygningsvæsenets skibsførere ønsker økonomisk ligestilling med skibsofficererne i DSB og fyrvæsenet. Uddannelsen og kvalifikationerne der kræves inden for de 3 etater er fuldstændig de samme.

En sammenligning med de krav, der stilles til skibsofficererne i DSB og fyrvæsenet og de, der stilles til vandbygningsvæsenets skibsofficerer, er ikke til ugunst for vandbygningsvæsenets.

Statsbanernes større skibe og fyrvæsenets specialarbejde opvejes af vandbygningsvæsenets udprægede specielle arbejdsfartøjer og arbejde, og de store krav der stilles til skibsofficererne for dette specielle materiel 100 pct. effektive udnyttelse, som er af en afgørende betydning i økonomisk henseende for vandbygningsvæsenet. I øvrigt kan anføres at lønningsindtægten i private entreprenørfartøjer ligger betydeligt over indtægten i almindelige fartøjer.

At vandbygningsvæsenets fartøjer for en stor del er vagabonderende med op til flere års fraværelse fra hjemstedet, betyder nødvendigvis en betydelig udgift for besætningerne, der nærmest må føre en art dobbelttilværelse, der kun honoreres med kosttilskud til delvis dækning af udgiften til almindelig kostforplejning om bord. Den nuværende placering af styrmænd svarer ikke til deres uddannelse, den står heller ikke i det rette forhold til, hvad der uden for staten ydes arbejdere med bekostelig uddannelse eller tilsvarende uddannelse.

Det samlede antal skibsførere er foreslået forhøjet med 1, da nogle overstyrmænd i de senere år fungerer som førere.

Til 5 og 6.

Stillingen i skibs- og maskininspektoratet blev oprettet ved normeringsloven for 1940-

41 med stillingsbetegnelse som fuldmægtig. Efter en prøvetid blev denne stilling den 1. februar 1943 besat med en maskinmester, der i ca. 19 år havde forrettet tjeneste i vandbygningsvæsenets uddybningsfartøjer, og normeret i V.B.V.s 5. lønningsklasse 5 040-5 760 kr. i lighed med maskinmestre 1 grad.

Ved lønningslovens revision i 1946 blev maskinmestre 1. grad oprykket til V.B.V.s 4. lønningsklasse 6 000-6 600 kr., men fuldmægtigen i skibs- og maskininspektoratet der var ligestillet med denne gruppe blev ikke oprykket.

Fra juni 1949 blev der givet et personligt tillæg på 900 kr. til fuldmægtigen, da det på dette tidspunkt ikke var muligt at få stillingen oprykket.

Fra 1. april 1954 blev stillingen oprykket til lønningsklasse 6 000-6 600 kr., med stillingsbetegnelse maskinmester 1. grad, men stadig med tjeneste i S & M, og fuldmægtigstillingen nedlagt. I de godt 15 år, maskinmesteren har forrettet tjeneste i S & M er arbejdet stadig vokset, især i de senere år, således at mere ansvarsfuldt arbejde er blevet overladt til maskinmesteren, hvorfor der er god grund for oprykning til højere lønningsklasse.

Stillingsbetegnelsen maskinmester dækker ikke arbejdet, der pålægges maskinmesteren, hvorfor man foreslår, at den forandres til inspektionsmaskinmester og normeres i lønningsklasse i lighed med den højeste stilling inden for skibspersonellet, idet der skal tages hensyn til, at stillingen kræver uddannelse enten som navigatør eller maskinmester for at være den rigtige hjælp for skibs- og maskininspektøren.

Lignende stillinger til hjælp for henholdsvis skibsinspektør og maskininspektør i DSB er betegnet skibsfører 1. grad og inspektionsmaskinmester.

Den nære tilknytning til personalet i fartøjerne som maskinmesteren har gennem sit arbejde, vil ved oprykning give denne større myndighed over for dette personel end nu, hvor stillingen ligger under skibsførerne.

Til 6, 14, 16, 19, 22, 25 og 32.

For maskinchefer og maskinmestre gælder omtrent samme motiveringer som for skibsførere og styrmænd. Endvidere tilsyn og vedligeholdelse af det specielle maskineri i uddybningsfartøjer.

Det underordnede maskinpersonale foreslås betegnet maskinmester og de ledende maskinmestre foreslås betegnet maskinchef, i lighed med, hvad der er indført for private fartøjer. Det samlede antal maskinchefer er foreslået forhøjet med 1, da der altid forrettes tjeneste i højere stilling af nogle maskinmestre.

Til 23 og 29.

Disse tjenestemænd er placeret nær overstyrmandsstillingen (3 660-4 620 kr.). Stillingerne er af betroet art og stiller krav til fuldstændig navigatørmæssig uddannelse, hvortil kommer, at de pågældende forinden ansættelsen har erhvervet sig erfaring som navigatører.

Til 19 og 28.

Stillingen som arkivar i vandbygningsdirektoratet er stadig bleven mere omfattende og ansvarsfuld og har stor teknisk betydning, hvorfor foreslås arkivaren henført til foreslåede lønningsklasse med stillingsbetegnelser fuldmægtig.

Til 27 og 35.

For øjeblikket er forskellen på begyndelses-

løn og slutløn for kontorpersonalet meget ringe, og da deres arbejde er kvalificeret arbejde vil man foreslå 4 stillinger rykket op som overassistent, samt 12. lønningsklasse a og b sammenlagt.

Til 30 og 33.

Under hensyn til de uddannelseskra-
v, der stilles for ansættelse som pladsformænd, og det betydelige ansvar der påhviler disse som ledere af store arbejdsstyrker findes det naturligt at pladsformænd ansættes som foreslået.

Til 34.

Under hensyn til formændenes ansvarsfulde arbejde, og den stigende mekanisering inden for formændenes arbejdsområde der stadig stiller større krav til disses viden, erfaring og kvalifikationer findes det naturligt at formænd ansættes som foreslået.

P. f. v.

Ærbødigt

Alfred Meedom.

KONTORFORENINGEN I STATENS
LIGNINGSDIREKTORAT

Bilag 61.
December 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Stats-tjenestemændenes Centralorganisation II om indsendelse af forslag til tjenestemandsløvens afsnit vedrørende lønningsregler for de enkelte styrelsesgrene tillader foreningen sig høfligt at fremføre følgende, idet bemærkes, at foreningens arbejdsområde alene er spørgsmål vedrørende kontorpersonalet i direktoratets afdeling for indkomst og formue (I afdeling).

Med det forholdsvis ringe antal personer, der er ansat i tjenestemandstilling som kontorpersonale, vil der, blandt andet af den grund at der endnu ikke har fundet advancement sted ved afgang til andre uden for direktoratet værende stillinger, som for

eksempel ved amtsligningsinspektoraterne, men kun advancement i forbindelse med ledigblevne stillinger inden for direktoratet, være en lidet tilfredsstillende adgang for advancement for omhandlede tjenestemænd sammenlignet med advancementsmulighederne i statens større institutioner.

For at råde bod herpå har foreningen ved de årlige normeringslove udøvet stor aktivitet for at forbedre mulighederne for advancement, og foreningen har da også haft grund til at glæde sig over den imødekommenhed, der er vist ved nynormering af stillinger af de laveste grader inden for kontorgruppen.

Derimod har foreningen ikke haft held med anmodningerne om de højere stillinger, såsom assistent og overassistent. I forbindelse med de forskellige love i 1945 og 1946 udvidede direktoratet ret kraftigt antallet af

kontorpersonale med regulativlønnede medhjælpere. Da arbejdet efterhånden aftog, var der for meget kontorpersonale, og direktoratet lod da for at undgå afskedigelser en del af kontorpersonalet, fortrinsvis tjenestemænd, tage del i den egentlige sagsbehandling. For at blive mere kvalificeret til dette arbejde blev der på foreningens foranledning afholdt et toårigt kursus i regnskabsvæsen og et etårigt kursus i skatteteknik. Trods det udvidede arbejdsområde, der omfatter udfærdigelse af referater og koncepter samt hjælp for direktoratets revisorer såvel ved behandling af sager på kontoret som revision hos skatteydere, har det ikke været muligt i forbindelse med normeringslovene at opnå stillinger herefter.

Da det således er anført, at en del af kontorpersonalet udfører særdeles kvalificeret arbejde, vil foreningen mene, at der er rimelighed i efternævnte, som er anført uden hensyntagen til eventuel sammenlægning af de nu bestående klasser. Bliver sammenlægning gennemført, foreslås kontorister, kontorassistenter og assistenter i én klasse og overassistenter i én klasse med mulighed for videre advancement.

Overassistenter.

Der er normeret 4 stillinger, hvilket set i forhold til antallet af kontorer - 7, hvoraf 5 normerede - må betegnes som utilfredsstillende. Når hertil kommer, at en overassistent er kasserer, bliver forholdet endnu grellere. Foreningen ønsker meget en forøgelse af antallet, idet det herunder skal bemærkes, at stillingen som kasserer bør aflønnes efter betegnelsen; ikke alene det regnskabsmæssige ved hele direktoratet varetages af denne, men også det omfattende arbejde med personalesagerne.

De nuværende overassistenter er alle udnævnt i 1946, og det bør efter foreningens formening tages under nøje overvejelse, om sådanne stillinger skal være slutstillinger.

Assistenter.

Der er normeret 4 stillinger; de pågældende udfører meget kvalificeret arbejde og

har alderen til oprykning i overassistentstilling.

Til denne gruppe bør henføres samtlige de, der udfører arbejde som sagsbehandler (nu kontorassistenter), samt kassererkontorets nuværende kontorassistent, hvorfor antallet foreslås udvidet betydeligt.

Kontorassistenter.

Der er normeret 16, hvilket antal måske synes temmelig stort i forhold til antallet af overordnede stillinger. Som anført i indledningen er foreningen også tilfreds med antallet, og dette vil fremdeles være passende, når der tages hensyn til den foreslåede udvidelse af antallet af assistenter og overassistenter.

Kontorister.

Disse stillinger volder det ikke besvær at opnå, hvorfor det for denne gruppes vedkommende kun skal anføres, at den automatiske oprykning til kontorassistent man efterhånden er inde på, bør foregå efter noget kortere åremål end nu. Det skal nævnes, at direktoratets ledelse er gået ind for, at nyantagelse af kontorpersonale sker med tjenestemandsansættelse for øje.

Endelig tillader foreningen sig at henlede lønningskommissionens opmærksomhed på, at der for kontorpersonalets vedkommende ikke findes ganske fastlagte regler for vederlag for afsavn i forbindelse med tjenesterejser, hvorfor foreningen, da kontorpersonalet ikke alene rejser som beregnere, men som nævnt også sammen med direktoratets revisorer ved revision ude i landet, meget henstiller dette spørgsmål klarlagt.

Idet foreningen efter tidligere forhandlinger med direktoratets ledelse formener, at det her fremførte har ledelsens tilslutning, tillader man sig at anmode om at måtte blive repræsenteret ved lønningskommissionens forhandling med ligningsdirektoratets ledelse om de rejste ønsker og forslag.

Ærbødigst

A. Schougaard. B. Maltha Thomsen.

E. Kjelsø.

København, den 28. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

»Foreningen af Tjenestemænd i Klasse-lotteriets Direktorat« tillader sig herved høfligst, foranlediget af sekretariatets skrivelse af 12. oktober d. å., at indgive følgende forslag til klassificering af tjenestemand-grupperne i direktoratet, idet man går ud fra, at ligelønsproblemet løses i videst muligt omfang, og at kontorist- og kontorassistent-gruppen sammenlægges.

Da man ikke har nogen viden om hvorvidt disse forudsætninger opfyldes eller endog helt andre muligheder kommer til at foreligge, idet bemærkes, at man gerne ser yderligere grupper sammenlagt, hvis dette skulle blive muligt, forbeholder man sig ret til at indsende supplerende eller eventuelle nye forslag. Man vil gerne samtidig understrege, at der aldrig finder avancement sted ved afgang til andre, uden for direktoratet værende stillinger.

I. *Kontorchefen*, normeret i etaternes 4. lønningsklasse med 21 386,40 kr. foreslås omnormeret til 3. lønningsklasse med kr. 23 706,60. Kontorchefen paraferer den daglige post - skriver resolution i sager - placerer kollektionerne ved ledighed - udarbejder forslag til budget og tillægsbevilling og er direktørens stedfortræder og underskriver på

dennes vegne bl. a. under direktorens hyppige tjenesterejser. Kontorchefens facsimile-navnetræk findes sammen med direktørens på lodsedlerne, ligesom kontorchefen alternerer med direktøren under trækningen, samt leder og planlægger såvel det daglige arbejde, som ferier, vakancer og arbejdsperioder af ekstraordinær art.

II. *Kontorbestyreren*, normeret i etaternes 5. lønningsklasse med kr. 19 247,40 foreslås omnormeret til kontorchef i 4. lønningsklasse med kr. 21 386,40. Kontorbestyreren, (hvis titel i alle tilfælde foreslås ændret, da den må karakteriseres som uheldig) som leder et personale hvis antal i fornyelsestiderne varierer fra 19 til 50 personer (faste som timelønnede), har et meget stort pengeansvar. (Den samlede kasseomsætning for finansåret 1956-57 var ca. kr. 6 955 000). Hovedkollektionens kasseomsætning er, siden sidste lønningskommission, steget anseligt som det vil fremgå af nedenstående opstilling, dette er bl. a. på grund af 2 udvidelser af lotteriet i 1948 og 1956, samt publikums større afbenyttelse af hovedkollektionen, idet den i 1943-44 ekdpederede ca. 127 000 lodsedler til andre kollektioner medens dette for finansåret 1957-58 vil stige til ca. 157 000 stk.

	1943/44	1957/58
Fornyelse og salg af egne lodsedler	ca. 727 256 kr.	ca. 1 460 000 kr.
Udbetaling af gevinster for egne lodsedler . .	231 932 -	370 000 -
Fornyelse og salg af lodsedler fra andre kollektioner	1 008 242 -	- 2 870 000 -
Udbetaling af gevinster for andre kollektioner	390 537 -	900 000 -
	2 357 967 kr.	5 600 000 kr.

Kontorbestyrerens stilling, der er selvstændig, er efterhånden blevet ret krævende, idet det store personale og den forøgede omsætning har medført en til tider stærkt forøget arbejdstid, for hvilken der ikke ydes erstatning.

III. *Fuldmægtigene*, normeret i etaternes 6. lønningsklasse med kr. 17 228,76. Man

foreslår, at den fuldmægtig, der forer direktoratets hovedbogholderi og udarbejder de regnskaber, som fremsendes til Finanshovedbogholderi og Hovedrevisorat, og som i øvrigt fungerer som kontorchefens stedfortræder under ferie, sygdom m. m. og alternerer med denne under trækningen, normeres som ekspeditionssekretær i etaternes 5. lønningsklasse med lønning kr. 19 247,40, idet det

tilføjes, at man gerne ser, at fuldmægtige og ekspeditionssekretærer slås sammen.

IV. *Assistenterne*, normeret i ministerier-
nes lønningsklasse 7 b med kr. 12 126,00.

A. Arbejdet som hjælper for den nuvæ-
rende kontorbestyrelse i hovedkolektionen har
hidtil efter tur været udført af en assistent
fra direktoratet, og man foreslår nu denne
stilling normeret som fuldmægtig i etaternes
6. lønningsklasse med lønning kr. 17 228,76.
Herved opnås bl. a. at hovedkolektionen
selv helt kan ordne stedfortræderspørgsmålet
under ferie, sygdom og anden vakance, der
ellers lejlighedsvis må løses ved hjælp fra
direktoratet. Man skal endvidere henvise til
den voldsomme forøgelse af arbejdet i hoved-
kolektionen, som nævnt under punkt 2,
samt påpege det store pengeansvar der på-
hviler assistenten, der endvidere skal kon-
trollere og distribuere den indgåede post
(hovedsagelig bestående af pengeforsendelser)
til ekspedition for det øvrige personale.

B. Første assistent foreslås normeret som
overassistent i ministeriernes lønningsklasse
7 a med kr. 14 668,56, da denne fungerer
som den daglige leder af bogholderiet (i alt
6 assistenter). Han foretager afstemning af
alt materiale inden dette forlader boghol-
deriet, samt leder og fordeler arbejdet ved
indsendelsen af de gennemgående lodsedler,
og konfererer sideløbende med overassisten-
terne kollektionernes indtægter. Efter træk-
ningen konfererer 1. assistent fortegnelsen
med de udtrukne små gevinster, forinden
denne afleveres til trykkeriet. Sluttelig skal

man gøre opmærksom på, at instruktion af
nyansatte ligeledes påhviler 1. assistenten.

V. *Kontorassistenter og kontorister*, norme-
ret i ministeriernes 8. lønningsklasse a og b
med henholdsvis kr. 11 766,00 og kr.
10 872,00. Man ser meget gerne, at bestræ-
belserne for at slå kontorist og kontor-
assistentgruppen sammen krones med held,
samt at muligheden for, at de i denne
gruppe hjemmehørende personer får lettere
adgang til at overgå på assistentlinien. Så-
fremt dette bliver tilfældet, skal man foreslå
4 pladser oprykket, da disses arbejde tid-
ligere har været anerkendt som kvalificeret.

VI. *Direktoratets vagtmester*, normeret i
ministeriernes lønningsklasse 9 a med kr.
12 552,00. Vagtmesteren har været ansat i
35 år og har foruden sin egentlige tjeneste
et omfattende arbejde ved trådningen, tilsyn
med trækningshjulene, instruktion af dren-
gene der foretager trækningen m. m. Den
nuværende stilling giver ikke lejlighed til
avancement, men når henses til den for-
øgede arbejdsbyrde - forårsaget af lotteriets
udvidelser - hvilket merarbejde det er lyk-
kedes vagtmesteren at bestride uden hjælp
bl. a. takket være egne opfindelser og ratio-
nalisering og for hvilket der ingen godtgø-
relse ydes, vil man - bl. a. også med hen-
visning til hans mangeårige tjeneste - foreslå
vagtmesteren aflønnet som overvagtmaster.

P. b. v.

Aa. Hansen.

SØVÆRNETS FENRIKORGANISATION

Bilag 63.

København, den 23. dec. 1957.

Til lønningskommissionen.

Organisationen skal herved tillade sig at
fremsætte ønsker om fenrikgruppens pla-
cering inden for statens lønningssystem.
Ønskerne er udarbejdet på grundlag af !

nuværende lønningsklasser og nærligt side-
løbende med gruppens nuværende bruttoløn,
idet organisationen dog er af den formening,
at vort personel i kraft af sin uddannelse ikke
er helt korrekt placeret i de nuværende løn-
ningsklasser.

Organisationen skal derfor tillade sig at foreslå personel af fenrikgruppen fremtidigt placeret som følger:

Fenrik (nuværende lønning skiasse 13 a) :

Forsvarets lønningsklasse 9 a: Lønning 3 000 kroner årlig, stigende hvert 3. år med 300 kroner indtil 3 900 kroner.

Overfenrik (nuværende lønningsklasse 11) :

Forsvarets lønningsklasse 8 b: lønning 3 600 kroner årlig, stigende hvert 3. år med 480 kroner indtil 4 620 kroner.

Organisationen skal tillade sig at begrunde sit ønske som følger:

1. Forinden ansættelse i tjenestemandstillingen fenrik er den samlede tjenestetid (jvfr. bemærkninger til lov om forsvarets ordning §§ 24, 27 og 28) for søværnets vedkommende mindst 8 år, hvoraf følgende perioder er afsat til uddannelse på skoler:

Mathskolen 12 måneder,
sergentskolen 6 måneder og
fenrikskolen 18 måneder
i alt 36 måneder.

Udover nævnte uddannelse kræves før indtræden i søværnet for alle teknisk prægede tjenestegrene fuld faglig uddannelse (aflagt svendeprøve) og for tjenestegrene inden for kommunikationen (tele- og signal-), realeksamen eller mindst mellemskoleeksamen af hensyn til sproglige kvalifikationer.

2. Lov nr. 277 af 1951 om forsvarets ord-

ning (personellet ved værnene, korpsene m. fl.) forudsætter i sine bemærkninger, at fenrikgruppens personel i en alder af ca. 40 år kan påregne at avancere til officerer af specialgruppen. Denne bestemmelse ville indebære en normering af et større antal topstillinger end bundstillinger. Da den nuværende normering viser, at antallet af officerer udgør ca. 30 pct. af den samlede specialgruppe, og at dette tal på grund af manglende opnormering svarende til tilgangen stadig falder, må et stadig stigende antal overfenrikker imødesee en forbliven i denne stilling langt ud over 40 års alderen, endog indtil pensionsalderen.

Det er endvidere organisationen bekendt, at lønningskommissionen overvejer helt eller delvis automatisk advancement fra etatsuddannet assistent til overassistent. Da fenrikgruppens personel i lighed hermed ved advancement fra fenrik til overfenrik ikke på noget felt skifter arbejdsområde og dette advancement derfor må betragtes som et rent anciennitetsavancement, kan organisationen gå ind for, at en tilsvarende vurdering finder sted for fenrikgruppens personel.

På grundlag af ovennævnte ønsker og motiveringer herfor skal organisationen tillade sig at: anmode lønningskommissionen om, at man ved sammenligning med grundlaget for placering af andre stillinger inden for etaterne i lønningsmæssig henseende, tilgodeser fenrikgruppen en efter vor mening mere retfærdig placering.

P. o. v.

K. B. Nielsen.

SØVÆRNETS MASKINOFFICERER

Bilag 64.

København, den 27. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til ref. indsendes hermed forslag til klassificering og normering af søværnets maskinofficerer.

Da organisationen på nuværende tids-

punkt ikke kan have nogen mening om resultatet af den nedsatte forsvarskommissions revision af Lov om Forsvarets Ordning af 1951, fremføres organisationens normeringsforslag på basis af denne lov med de på efterfølgende normeringslove tilførte ændringer.

Nuværende lønklasser:

Maskinkommandør (1)

1. g 9 600-10 500 kr.

Maskinkommandorkaptajn (7)

3. a 7 800-8 400 kr.

Maskinkaptajner (27)

5. a 6 000-6 600 kr.

Maskinkaptajrilojtnant (38)

6 a 5 040-5 760 kr.

Maskinlojtnanter I. (42)

7. 3 900-4 860

Maskinlöjtnanter II.

11. 3 180-4 020 kr.

Forslag til fremtidige lønklasser:

Maskinkommandør (1)

1. d 10 800-11 700 kr.

Maskinkommandorkaptajn (7)

2. a 8 700-9 300 kr.

Maskinkaptajner (27)

ældste halvdel 3. a 7 800-8 400 kr.

yngste — 4. b 6 720-7 200 kr.

Maskinkaptajrilojtnant (38)

ældste halvdel 5. a 6 000-6 600 kr.

yngste — 6. a 5 040-5 760 kr.

Maskinlojtnanter I og II.

7 a 3 900-4 860 kr.

Klassificeringsforslaget er udarbejdet på grundlag af følgende overvejelser:

1. Rådighedstillægget, som siden 1953 er ydet som godtgørelse for overarbejde, mistede fridage, nattjeneste og kompensation for ubegrænset modepligt, er indregnet i de nye **lønklasser**, idet organisationen mener, at betingelserne for tildelingen stadig er og vil være til stede. I andre samfundslag er krav og tanke om kortere arbejdstid uden nedgang i lønningssindtægten aktuel. Dette krav vil ikke kunne efterkommes i værnene, og det må derfor være naturligt, at rådighedstillægget indgår fast i lønnen.

2. Organisationen går ud fra, at grundlønnen i det fremtidige lønningssystem fastsættes ved en sammenlægning af den nuværende grundløn og de fleste af de tillæg, der er fremkommet med og efter lønningsloven af 1946. Pensionsbidraget og vel også tjenestemændenes bidrag til folkepensionen kan derfor forventes at blive så meget større, at kompensation herfor er nødvendig og naturlig.

3. Maskinkaptajnernes klassificering i en ældste og yngste halvdel placeret henholdsvis i nuværende lønningssklasser 3 a og 4 b begrundes med:

3. 1. At maskinkaptajnerne er 1. maskinofficerer (maskinchefer) i søværnets større enheder med kraftige og komplicerede maskinerier.

3. 2. At der foruden denne rent tekniske gerning pålægges maskinofficererne et stadig større arbejdsområde og ansvar, som kræver en overordentlig praktisk og teoretisk indsats. Som havariofficerer er 1. maskinofficer betroet og har ansvaret for skibenes havaritjeneste, der er en **vital** del af et orlogsskibs militære organisation og sikkerhed.

3. 3. At der i orlogsskibe under visse forhold stilles særligt store krav til både materiellets og personellets arbejdsindsats.

3. 4. At avancementsbetingelserne for maskinkaptajner er særdeles ugunstige i forhold til forsvarrets øvrige officerer i tilsvarende grad. (Gennemsnitslevealderen er ved udnævnelsen til maskinkaptajn ca. 49 år mod ca. 36 år for øvrige officerer af kaptajnsgraden). Maskinkaptajnsgraden må således for flertallets vedkommende betragtes som en slutstilling.

3. 5. Organisationen finder det endvidere rimeligt, at maskinkaptajnerne lønningsmæssigt klassificeres i samme stillinger, som maskincheferne i andre af statens større skibe (eks. D.S.B.s færges).

4. Maskinkaptajrilojtnantsgraden er ligeledes foreslået delt i en ældre og yngre halvdel klassificeret i henholdsvis nuværende lønningssklasse 5 a og 6 a. Begrundelsen er analog med den, der er anført for maskinkaptajnerne. Der skal derfor kun anføres:

4. 1. At de ældste maskinkaptajnløjtnanter forretter tjeneste som 1. maskinofficerer i søværnets mindre enheder med deraf følgende ansvar.

4. 2. At avancementsbetingelserne er ugunstige. (Gennemsnitslevealderen er ved udnævnelsen til graden ca. 34 år, og tjenestetiden i graden er ca. 15 år).

5. Organisationen må fremholde, at det må være i forsvarslovens ånd at søge at skabe ensartede livsbetingelser for personel i samme grader i værnene.

Det må erkendes, at da maskinofficersgruppen kun er en lille gruppe, vil det være vanskeligt helt at forbedre avancementsbetingelserne, så de svarer til betingelserne inden for tilsvarende grupper i forsvaret, men organisationen må hævde, at for at animere virkeligt højt kvalificeret personel til at søge ind som maskinofficerer, må de

betingelser, som tilbydes, vise sig at være lige så gode, som de der tilbydes i etaterne eller i det civile liv.

Kan man derfor ikke tilbyde den vorde maskinofficer avancementsmuligheder på lige fod med forsvarets øvrige officerer af tilsvarende grader, må det synes naturligt at skabe et grundlag, så de i al fald ikke stilles lønningsmæssigt ringere. Det er organisationens opfattelse, at vor tids ungdom kræver realiteter og spørger »Hvilke fremtidsmuligheder har en maskinofficer i søværnet, og hvordan aflønnes han«?

Organisationen tillader sig at anmode lønningskommissionen om — inden den endelige afgørelse træffes - at få lejlighed til en yderligere forhandling om klassificerings-spørgsmålet.

P. o. v.

S. A. Lindgreen.

STATSSKOVFOGEDERNES FORENING

Bilag 65.

10. december 1957.

Til lønningskommissionen.

I henhold til skrivelse fra lønningskommissionens sekretariat af 12. oktober 1957 til C. O. II angående klassificering og normering af stillinger i de forskellige styrelser, tillader statsskovfogedernes forening sig over for lønningskommissionen at fremsætte følgende:

Ved fastsættelsen af skovfogedernes lønninger i lønningsloven af 1919 blev skovfogedtjenesterne delt i 2 grader, og tjenester af 1. grad lønnedes med 3 300 kr. stigende hvert tredje år med 300 kr. indtil slutløn 3 900 kr.

Skovfogedtjenesterne af 2. grad lønnedes med 3 000 kr. stigende hvert 3. år med 300 kr. til 3 600 kr.

Ved de senere lønningslove er der sket en forskydning i ugunstig retning for skovfogederne, således at skovfogedernes lønmæssige stilling i forhold til de andre tjenestemandsgupper, der tidligere lønmæssigt var placeret på linie med eller under skov-

fogederne, nu dels har overhalet og dels indhentet disse.

Yderligere er skovfogedernes økonomiske stilling, bedømt i sammenligning med stillingen på det tidspunkt (1919), der synes at danne grundlag for skovfogedernes nuværende lønmæssige placering, væsentligt forringet derved, at tjenestejorden, som dengang var tillagt alle skovfogedtjenester, og ligeledes dengang betød et økonomisk plus, nu dels er blevet frataget en væsentlig del af skovfogedtjenesterne, og dels nu administrativt, ved fastsættelse af jordlodsfradragene, behandles ud fra den forudsætning, at der ikke skal være nogen lønmæssig fordel knyttet til at have tjenestejord, men kun levnes brugeren en vis risikomargin.

Tjenestejorderne er, især ved personskifte, men i øvrigt også når landbrugsbygningerne trængte til hovedstandsættelse, blevet frataget skovfogedtjenesterne, således at nu kun 67 af de 115 skovfogedtjenester har tjenestejord, og det må forudses, at denne udvikling fortsætter, således at tjenestejorden kun be-

vares hvor skovfogedboligers isolerede beliggenhed gør det nødvendigt at bevare landbruget for at gøre det muligt for beboerne at skaffe sig mælk og andre naturalier.

Det af tjenestejorden i sin tid flydende supplement til lønningen er således nu væsentlig bortfaldet.

Samtidig har skovfogederne mistet den til landbruget, fra gammel tid, knyttede mulighed for at være kørende i egen befordring som andre landboer.

Skovfogederne har hidtil ikke fået nogen kompensation for deres således forringede vilkår.

Skovfogederne må selv bekoste deres uddannelse, der varer mindst $4\frac{1}{2}$ år og afsluttes med skovfogedeksamen. Efter bestået eksamen skal skovfogedaspiranten opholde sig i mindst 3 år på forskellige statsskovdistrikter for at sætte sig ind i statsskovbrugets forretnings- og tjenesteforhold, inden han kan søge stilling som skovfogedassistent. Gennemsnitsalderen for første ansættelse som skovfoged er 33 år og 10 måneder.

Skovfogedens arbejdsområde er skovparten.

Gennemsnitsarealet af første grads skovparter er ca. 810 ha.

Gennemsnitsarealet for anden grads skovparter er ca. 512 ha.

Skovfogeden er, under ansvar over for distriktets skovrider, arbejdsleder på sin skovpart.

Skovfogeden sørger for, at alt arbejde på skovparten udføres forsvarligt, økonomisk og til den belejlige tid.

Skovfogeden foretager udvisning til hugst, antager og afskediger, efter aftale med skovrideren, løs arbejdskraft, iværksætter arbejder på skovparten og foretager opmåling og kontrol af det udførte arbejde samt udarbejder regnskaber over arbejdets udførelse og de oparbejdede skoveffekter. Skovfogeden er kassebetjent og foretager underhåndensalg af skoveffekter samt udlevering af solgte effekter og inkassation af salgsbeløb.

Skovfogeden fører regnskab med, og er ansvarlig for, tilstedeværelsen af skovpartens varelager.

Skovfogeden har politimyndighed på sin skovpart og skal våge over skov- og jagtfredens overholdelse.

Skovfogeden er pligtig til, når det findes

nødvendigt, at gøre tjeneste også uden for sin skovparts område.

I de sidste årtier er der sket en stærk udvikling inden for skovbruget, og denne udvikling har i betydelig grad forøget kravene til skovfogedernes arbejdsindsats.

Indførelsen af traktorer og andre kostbare maskiner i skovbruget pålægger skovfogederne et stort ansvar og hyppigt tilsyn med disse redskaber og deres økonomiske anvendelse.

Den almindelige motorisering har bevirket, at publikumsbesøget er forøget, hvilket lægger beslag på en betydelig del af skovfogedernes tid både på søgne- og helligdage og på tider, der ligger langt ud over almindelig arbejdstid.

Den største andel i forøgelsen af skovfogedernes arbejde og ansvar har dog den stærke udvikling, der har fundet sted i skovenes rationelle drift og forøgede produktion.

Hugsten pr. skovpart udgjorde i 1912 gennemsnitligt $2\ 200\ m^3$, i 1956 var hugsten pr. skovpart steget til gennemsnitligt $3\ 500\ m^3$.

Samtidig har der været en stigning i gavntærprocenten, således er gavntærprocenten i tiåret 1946 til 1956 steget i

bøg	fra 25 pct. til 60 pct.
i eg	- 67 - - 72 -
og i nåletræ	- 60 - - 86 -

Disse stigninger betyder forøgede indtægter for statsskovbruget, og de er for en stor del afhængige af skovfogedernes påpasselighed ved aflægning af kævler og tilsyn med sorteringen.

Statsskovenes samlede hugst var i året 1911-12 $185\ 600\ m^3$, og i 1955-56 var hugsten steget til $335\ 869\ m^3$, og i 1976-77 vil produktionen være steget til $500\ 000\ m^3$.

Statsskovbrugets økonomi udviser en lignende udvikling.

I året 1911-12 var skovbrugets bruttoindtægt 1,4 mill. kr., og i 1955-56 27,6 mill. kr.

Det kan anføres, at statsskovbruget på indtægtssiden arbejder i åben konkurrence med de frie erhverv, samtidig med at udgiftssiden belastes med store beløb for at gøre statsskovene attraktive for publikum.

Ved lønningsloven af 6. juni 1946 blev skovfogeder af 1. grad henført til lønnings-

klassen 3 600 kr., stigende til 4 560 kr., og skovfogeder af 2. grad til lønningsklassen 3 180 kr. stigende til 4 020 kr.

Da skovfogederne, som foran anført, har en lang og bekostelig faglig uddannelse bag sig, inden de kan opnå ansættelse,

da skovfogederne er både arbejdsledere og kassebetjente,

da skovfogederne ikke har avancementsmuligheder,

og da udviklingen inden for statsskovbruget klart viser, at statsskovens tjenestemænd er en løn værd, tillader statsskovfogedernes forening sig at henstille, at

skovfogeder af 1. grad henføres til den nuværende lønklasse:

4 140 kr. stigende hvert 3. år med 480 kr. til 5 100 kr.,

og at skovfogeder af 2. grad henføres til den nuværende lønklasse:

3 900 kr. stigende hvert 3. år med 480 kr. til 4 860 kr.

FORENINGEN AF KONTORPERSONALE
VED DET KGL. ASSISTENSHUS

Tillønningskommissionen.

Foreningen af kontorpersonale ved Det kgl. Assistenshus tillader sig herved at fremsende følgende forslag:

Stillingen som taksator ved hovedsædet, der nu aflønnes efter tjenestemandslovens paragraf 147 b, med begyndelseslønning kr. 6 900 og slutlønning kr. 7 500, foreslås aflønnet som hovedbogholderen, der nu aflønnes efter paragraf 147, a, med begyndelseslønning kr. 7 800 og slutlønning kr. 8 400.

Som motivering herfor skal man anføre, at taksatorstillingen er nøglestillingen for Assistenshusets økonomi, da Assistenshusets indtjeningsevne afhænger af taksators dygtighed.

Stillingerne som afdelingsbestyrere, der nu aflønnes efter tjenestemandslovens paragraf 148 med begyndelseslønning kr. 4 800 og slutlønning kr. 6 000, foreslås aflønnet efter tjenestemandslovens paragraf 147, b, med

Skovfogedassistenterne.

Ved lønningsloven af 6. juni 1946 blev de ved statsskovbruget ansatte 15 skovfogedassistenter henført til lønningsklassen 2 460 kr. stigende hvert 3. år med 180 kr. indtil 3 000 kr.

Da skovfogedaspiranter, efter at have gennemført den mindst 4¹/₂ årige uddannelse og bestået skovfogedeksamen, skal tilbringe mindst 3 år på forskellige statsskovdistrikter for at sætte sig ind i statsskovbrugets tjenesteregler og forretningsforhold, inden de kan ansættes som skovfogedassistenter, og normalt ikke bliver ansat som skovfogedassistenter før 6 år efter bestået skovfogedeksamen, som regel i 27 års alderen, tillader statsskovfogedernes forening sig at henstille, at skovfogedassistenter henføres til den nuværende lønklasse 2 670 kr. stigende hvert 3. år med 270 kr. til 3 750 kr.

For statsskovfogedernes forening

Ærbødigst

Ejler Hansen.

Bilag 66.

København, den 13. december 1957.

begyndelseslønning kr. 6 900 og slutlønning kr. 7 500.

Som motivering herfor skal man anføre, at afdelingsbestyrerne foruden at være arbejdsledere på afdelingerne har ansvar for såvel taksationen som kasse- og pantebeholdningen.

Man skal sluttelig anføre, at de 10 afdelingers beholdning af panter pr. 1. september 1957 i alt var 233 754 stk. med en udlånt kapital af i alt kr. 7 955 322, og at de tilsvarende tal for hovedsædets vedkommende var 49 302 panter og kapitalen var kr. 2 728 054.

ad § 149.

a. Den herunder normerede fuldmægtigstilling, der aflønnes med begyndelseslønning kr. 5 040 og slutlønning kr. 5 760, foreslås stadig aflønnet som fuldmægtige i ministerierne, og man skal endvidere foreslå, at der oprettes en stilling med samme aflønning,

hvis indehaver skal forestå ledelsen af Assistenshusauktioner.

Som motivering herfor skal man anføre, at der i året december 1956-november 1957 er solgt ca. 46 000 panter, hvilket giver et månedligt salg af ca. 3 800 panter. Assistenshusets auktioner må antages at være landets største.

b. De herunder normerede stillinger som overassistenter, der aflønnes med begyndelseslønning kr. 3 900 og slutlønning kr. 4 860, foreslas stadig aflønnede som tilsvarende stillinger i ministerierne, og man skal endvidere foreslå, at de efter 3 års tjenestetid på højeste lønning udnævnes som fuldmægtige, jfr. paragraf 149, a.

c. De herunder normerede stillinger som assistenter, der aflønnes med begyndelseslønning kr. 2 670 og slutlønning kr. 3 750, foreslas stadig aflønnede som tilsvarende stillinger i ministerierne, og man skal endvidere foreslå, at de efter 3 års tjenestetid på højeste lønning udnævnes til overassistenter, jfr. paragraf 149, b.

Som motivering herfor skal man anføre de dårlige advancementsforhold, der hersker på Assistenshuset, idet personalet i det store og hele, grundet på den stærke udvikling, der fandt sted på Assistenshuset i slutningen af trediverne, er jævaldrende, og at der ikke i en overskuelig fremtid ses at være muligheder for naturligt advancement, idet udvik-

lingen i de senere år, på grund af den i nogle år førte lånepolitik, har bevirket nedlæggelse af afdelinger og dermed bortfald af advancementsstillinger.

ad § 152.

a. De under dette punkt nævnte stillinger som kontorassistenter foreslas aflønnede som kontorassistenter af 1. grad i ministerierne, begyndende med kr. 2 670 og slutlønning kr. 3 750.

Man skal endvidere foreslå, at de under dette punkt foreslåede kontorassistenter af 1. grad efter 3 års tjenestetid på højeste lønning udnævnes til kontorfuldmægtige, begyndelseslønning kr. 3 420 og slutlønning kr. 4 680.

b. De under dette punkt nævnte stillinger som kontorer foreslas aflønnede som kontorer i ministerierne.

Man skal endvidere foreslå, at disse kontorer efter 3 års tjenestetid på højeste lønning udnævnes til kontorassistenter af 2. grad, og derefter efter 3 års tjenestetid på højeste lønning i denne grad automatisk rykker op som kontorassistenter af 1. grad.

Som motivering herfor skal man henvise til de samme synspunkter, der er gjort gældende for overassistenternes og assistenternes vedkommende.

P. f. v.

Gs. Lauridsen.

TILSYNSMESTERFORENINGEN

Bilag 67.

København, den 21. december 1957.

Til lønningskommissionen.

I anledning af lønningskommissionens sekretariats skrivelse til centralorganisation II af 12. oktober 1957 og i fortsættelse af foreningens skrivelse til lønningskommissionen af 25. september 1957, skal tilsynsmesterforeningen tillade sig at fremsende følgende forslag:

Under direktoratet for arbejdstilsynet er for tiden ansat 50 tilsynsmestre for hvilke, der er normeret 12 stillinger i lønningsklasse 5 040-5 760 og 34 stillinger i lønningsklasse

3 900-4 860 kr., samt 4 tilsynsmestre i ikke normerede stillinger.

Foreningen skal under forudsætning af, at lønningskommissionen i sine overvejelser skulle finde det hensigtsmæssig at sammenlægge de to lønningsklasser 3 900-4 860 kr. og 5 040-5 760 kr., foreslå oprettet en ny lønningsklasse 6 000-6 600 kr.

I denne lønningsklasse ønskes placeret 8 tilsynsmestre, således at der herefter bliver 38 stillinger som tilsynsmester i lønningsklassen 3 900-5 760 kr. Såfremt sammenlægning af de to lønningsklasser ikke foretages,

ønsker tilsynsmestrene alligevel oprettet en lønningsklasse 6 000-6 600 kr., hvori de førnævnte 8 tilsynsmestre ønskes placeret.

I lønningsklasse 5 040-5 760 ønskes beholdt de 12 normerede stillinger, hvorefter antallet af tilsynsmestre i lønningsklasse 3 900-4 860 kr. nedsættes fra 34 til 26.

Til brug for lønningskommissionens overvejelser i forbindelse med foreningens forslag tillader man sig at vedlægge som bilag direktoratet for arbejdstilsynets rundskrivelser nr. 12/1931, nr. 21/1936 og nr. 39/1956, hvori der er fastlagt hvilke minimums arbejdsområder direktoratet mener tilsynsmestrene bør udføre. Endvidere vedlægges en afskrift af direktoratets skrivelse af 29. september 1955 til det udvalg, som blev nedsat for at revidere førstnævnte rundskrivelse nr. 21/1936, og hvori direktoratet angav hvilke retningslinjer de ønskede fulgt ved revisionen af tilsynsmestrenes arbejdsområder.

Under henvisning til foranstående rundskrivelser skal foreningen i øvrigt udtale:

Som det fremgår af rundskrivelserne er tilsynsmestrenes arbejde, arbejdsområdernes lødighed og dermed følgende ansvar blevet udvidet gradvis siden kedelbesigtigelsesmændene, nu tilsynsmestrene, i 1931 blev ansat som tjenestemænd i lønningsklasse 3 900-4 860 kr. og lønningsklasse 5 040-5 760 kr.

Efter rundskrivelse nr. 12/1931 var kedelbesigtigelsesmændenes arbejdsområde baseret på kedelarbejde og kun rent undtagelsesvis andet tilsynsarbejde af mindre lødighed.

Kedelbesigtigelsesmændene kunne imidlertid ikke beskæftiges tilstrækkeligt med de i før nævnte rundskrivelser omtalte arbejdsområder, hvorfor direktoratet for arbejds- og fabrikstilsynet under hensyntagen til kedelbesigtigelsesmændenes daværende kvalifikationer, udvidede arbejdsområderne til de i rundskrivelse nr. 21/1936 anførte.

Denne rundskrivelse var indtil de nye arbejderbeskyttelsesloves ikrafttræden den 1. april 1955 normgivende for kedelbesigtigelsesmændenes arbejde, selv om de fleste tilsynskredse allerede for længere tid tilbage havde udnyttet deres kedelbesigtigelsesmænds arbejdskraft, på en for tilsynet mere effektiv måde.

Ved de nye loves ikrafttræden blev som tidligere nævnt, kedelbesigtigelsesmændenes stillingsbetegnelse ændret til tilsynsmestre,

samtidig med at antallet af tilsynsmestre blev væsentlig udvidet.

De nye arbejderbeskyttelseslove medførte en betydelig udvidelse af arbejdstilsynets arbejdsområde, hvorfor der af direktoratet for arbejdstilsynet blev nedsat et udvalg til revision af tilsynsmestrenes hidtidige arbejdsområde, et udvalg, som blev nedsat udfra de i direktoratets skrivelse af 29. september 1955 anførte betragtninger, og hvoraf man skal tillade sig at henlede det ærede udvalgs opmærksomhed på direktoratets udtalelse: »at tilsynsmestrene bør overlades så meget arbejde som muligt under hensyntagen til tilsynsmestrenes kvalifikationer«, hvilket i øvrigt også fremgår af direktoratet for arbejdstilsynets rundskrivelse nr. 39/1956 tredje stykke.

Medens kedelbesigtigelsesmanden oprindelig kun var i besiddelse af almindelig god håndværksmæssig uddannelse, har tilsynsmesteren i dag herudover, både den almindelige og den udvidede maskinmestereksamen. Endvidere har en ikke uvæsentlig del af tilsynsmestrene tillige den elektrotekniske prøve for maskinmestre, - en prøve som giver adgang til at udføre en hvilken som helst elektrisk installation. Tilsynsmestrene har desuden sejlet som maskinassistenter og maskinmestre inden deres ansættelse under arbejdstilsynet.

Til sammenligning skal foreningen til lønningskommissionens orientering anføre, at det som betingelse for ansættelse som skibsinspektør under statens skibstilsyn - hvor laveste lønningsklasse er 5 040-5 760 kr. - blandt andet kræves de samme kvalifikationer, som tilsynsmestrene er i besiddelse af ved deres ansættelse, og at det arbejde en skibsinspektør med maskinmesteruddannelse udfører, i det store og hele har samme karakter, som tilsynsmestrenes.

Foreningen har under udarbejdelsen af forslaget, analyseret arbejdsområderne indenfor landets 28 tilsynskredse, og har herved fundet frem til, at 8 af disse tilsynskredse udskiller sig væsentligt fra de øvrige kredse, i både med hensyn til antallet af tilsynsobjekter og med de tilsynsmæssige problemer.

Disse problemer medfører, at de ældste tilsynsmestre i de pågældende 8 kredse må udføre et arbejde af en sådan karakter, at de derved får tillagt et større personligt ansvar.

De af foreningen anførte betragtninger har

socialministeriet erkendt i vedlagte skrivelse af 8. december 1954 til nærværende forening, og man skal derfor tillade sig at anmode lønningskommissionen om at tage op til overvejelse, at der gives tilsynsmestrene en lønmæssig placering svarende til de af foreningen fremførte ønsker.

Med hensyn til stillingsbetegnelse i for-

bindelse med det fremsatte forslag om en ny lønningsklasse for tilsynsmestrene, skal foreningen henstille, at gradsbetegnelserne i den fremtidige tjenestemandsløve udelades.

På foreningens vegne

A.B. Olesen.

DANSK NAVIGATIONSLÆRERFORENING

Bilag 68.

København, den 30. december 1957.

Tillønning skommissionen.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til etatsorganisationerne skal Dansk Navigationslærerforening herved tillade sig at fremsende følgende henvendelse:

Inden for foreningens område findes to kategorier tjenestemænd, nemlig bestyrere og lærere.

Foreningens tidligere henvendelser om i lighed med praktisk talt alle andre lærerkategorier at få oprettet overlærerstillinger er blevet henvist til løsning under den siddende lønningskommission.

Idet der henvises til de i ovennævnte skrivelse indeholdte principper, vil D.N.F. foreslå de i tjenestemandsløven af 1946 indeholdte to lønningsklasser bibeholdt, idet lønrammen ændres som følger:

1. lønningsklasse: 9 000 kr. årligt stigende hvert tredje år med 600 kr. indtil 10 200 kr. Hertil henregnes bestyrere.

Bestyrerne skulle som hidtil kunne tillægges et administrationstillæg inden for et samlet beløb af 4 600 kr. årligt.

2. lønningsklasse: 3 900 kr. årligt stigende hvert tredje år med 500 kr. indtil 5 400 kr., og derefter hvert tredje år med 600 kr. indtil 9 000 kr.

Hertil regnes lærere.

Ved hver af skolerne skulle som hidtil kunne beskikkes en af lærerne som inspektør, og honoraret for denne særlige tjeneste fastsættes ved særlig bevilling på finansloven.

Ved fastsættelsen af lønningsancienniteten for faste lærere foreslås medregnet *hele den*

tid, den pågældende lærer har fungeret som lærer ved navigationsskole, dog således, at der aldrig kan medregnes tid fra før det fyldte 22. år, at der i den medregnede tid altid fradrages 2 år, og at ancienniteten forinden den faste ansættelse aldrig kan overstige 8 år.

Bernærkninger til forslaget.

Ved placeringen af lærere og bestyrere ved tjenestemandsløven af 1946 og ved den senere fastsættelse af undervisningspligt og betaling for timer herudover har det ledende princip stadig været en jævnføring med de højere almenskoler lærerpersonale.

Dette princip søges videreført her, idet den foreslåede 1. lønningsklasse for bestyrere er den samme, som gælder for rektorer ved gymnasieskolerne i dag.

Dersom rektorerne lønningsklasse ved den kommende revision ændres, vil D.N.F. søge navigationsskolebestyrerne placeret i den således ændrede klasse.

Den her foreslåede 2. lønningsklasse opfylder de rimelige forventninger om oprettelse af overlærerstillinger i lighed med gymnasieskolens lektorer.

I erkendelse af, at sådanne overlærerstillingeres besættelse andre steder i realiteten har været et rent anciennitetsspørgsmål, og i erkendelse af, at overlærernes (lektorerne) arbejdsområde er identisk med lærernes (adjunkterne), foreslås i konsekvens af lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 indeholdte principper én lang lønningsklasse.

Her mener vi os også på linje med Danske Statstjenestemænds Samraads forslag om en

for alle akademisk uddannede tjenestemænd og tjenestemænd med tilsvarende uddannelse fælles lønramme fra 3 600 til 9 000 kr.

Med hensyn til kvaliteten af navigationslærernes uddannelse skal blot anføres følgende:

For antagelse til uddannelse kræves, at skibsførereksamen og styrmandseksamen er bestået med et godt resultat (gennemsnitskarakteren for samtlige ansattes nautiske eksaminer er $ug\div$) og at man har nogen erfaring som navigatør (gennemsnitstiden som styrmand godt to år).

Efter en prøvetid på 1 à 2 år påbegyndes videregående teoretisk uddannelse på Danmarks tekniske Højskole, som afsluttes med eksamen for civilingeniører i fagene: matematisk analyse, rationel mekanik og fysik.

Det skal nævnes, at denne uddannelse i handelsministeriet er basis for udnævnelse til stillinger som kontorchef, afdelingschef, direktør for skibstilsynet og navigationsdirektør.

De nævnte omfattende kvalifikationskrav bevirker, at alderen for fast ansættelse ligger på et gennemsnit af 33 år.

I betragtning af denne høje ansættelsesalder har D.N.F. her foreslået begyndelseslønnen hævet fra tidligere 3 780 til 3 900 kr., samt foreslået, at også uddannelsestiden på Danmarks tekniske Højskole, hvor man jo stadig virker som lærer, medregnes ved lønningsanciennitetens fastsættelse.

Endelig skal det nævnes, at det også taler for en opnormering af disse stillinger under navigationsvæsenet, at der ved forhandlingerne, der førte til tjenestemandsløven af 1946, i navigationsvæsenet var ansat et væsentligt antal lærere og bestyrere, der ikke havde den ovenfor skitserede uddannelse, medens disses antal i dag er to, der begge har større anciennitet end de tre sidst udnævnte bestyrere.

P. f. v.

Gert V. Nielsen

FORENINGEN AF SKIBSINSPEKTØRER
UNDER STATENS SKIBSTILSYN

Bilag 69.

København, den 19. november 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen skal herved tillade sig at fremsende følgende forslag til fremtidig klassificering og normering af skibsinspektører under Statens Skibstilsyn:

1. Vedrørende skibsinspektører i 3., 4. og 5. lønningsklasse.

De nævnte tre lønningsklasser sammenlægges i én lønningsklasse, og lønrammen (begyndelses- og slutløn) placeres som for fabriksinspektører i den kommende tjenestemandslø.

Motivering.

Avancement gennem de tre lønningsklasser sker nu udelukkende efter anciennitet uden opslag eller ansøgning, idet administrationen har erkendt, at der ikke er afgørende forskel i stillingernes arbejdsmæssige indhold.

Forslaget om én lønningsklasse for skibs-

inspektører må derfor anses at være i overensstemmelse med kommissionens overvejelser, som anført i sekretariatets skrivelse af 12. oktober d. å. til Danske Statsebedsmænds Samraad.

Foreningens forslag om lønrammens placering som for fabriksinspektører er begrundet i, at der ved stillingens oprettelse i henhold til lov om tilsyn med skibe af 29. marts 1920, i forslaget til loven var forudsat, at skibsinspektører skulle oppebære en lønning, svarende til fabriksinspektører. Skibsinspektører fik da også tillagt samme grundløn, men med et alderstillæg mindre end fabriksinspektører.

Lønforholdet mellem de to stillinger *indtil 1946* var herefter som vist i følgende skema:

Skibsinspektører.

1920-1925: 5 700-6 300.

1925-1931: 5 700-6 300.

1931-1939: 6 000-6 600.

1939-1946: 1. grad 6 900-7 500.

2. - 6 000-6 600.

Fabrikinspektører.

1920-1925:	5 700-6 900.
1925-1931:	1. grad 7 800
	2. - 5 100-6 900.
1931-1939:	1. grad 7 800-8 400
	2. - 5 100-7 500
1939-1946:	1. - 7 800-8 400
	2. - 5 100-7 500

Det fremgår af skemaet, at skibsinspektørernes *begyndelsesløn* fra 1925 var større end fabrikinspektørernes, medens forskellen i slutlønnen var opretholdt.

Den forbedring, der herved var opnået for skibsinspektører, berettigede foreningen til i sit forslag til lønningskommissionen af 1943 at henstille, at stillingerne fremtidig lønmæssigt blev placeret som for fabrikinspektører.

Handelsministeriet udtalte i denne anledning:

at de krav, der stilles til skibsinspektørerne, og vigtigheden af, at de pågældende stillinger kan besættes med *fuldt kvalificerede mænd*, efter handelsministeriets formening gør det påkrævet, at skibsinspektørerne i lønmæssig henseende stilles *på lige fod* med fabrikinspektørerne.

Lønningskommissionen fulgte ikke denne henstilling, og siden tjenestemandsløven af 1946 har lønforholdet mellem de to stillinger været således:

Skibsinspektører.

Lønningsklasse	3.	7 800-9 000.
-	4.	5 700-7 500.
	5.	5 040-5 760.

Fabrikinspektører.

Lønningsklasse	2 b.	7 800-9 000.
	3 a.	6 900-7 500.
	5.	Ikke normeret.

Det vil heraf fremgå, at slutlønnen for de to stillinger blev bragt på lige fod, medens begyndelseslønnen blev *betydeligt forringet* for skibsinspektører i modsætning til, hvad der hidtil havde været tilfældet.

Ved de senere normeringslove er dette forhold yderligere blevet forringet, idet antallet af stillinger for skibsinspektører i 5. lønningsklasse er blevet fordoblet uden en tilsvarende normering i 3. og 4. lønningsklasse. Dette har medført, at en skibsinspektør, der er ansat i 1946-47, ikke vil kunne forvente avancement til 3. lønningsklasse for i 1977 i en alder af 68-69 år.

I foranstående sammenligning mellem de to stillinger er set bort fra de enkelte ledende stillinger i begge institutioner med grundløn 8 700 kr. samt topstillinger.

Det er foreningens opfattelse, at de nuværende ansættelses- og lønvilkår for skibsinspektører vil medføre, at administrationen ikke **kan** sikre sig *de særligt egnede og fuldt sagkyndige mænd*, der er nødvendige for at sikre gennemførelsen og overholdelsen af ~~t~~—synslovgivningens bestemmelser, som i medfør af de internationale konventioner er under en stadig udbygning.

Som begrundelse for denne opfattelse kan oplyses, at tre skibsinspektører i 5. lønningsklasse inden for de sidste to år har forladt skibstilsynet og er gået tilbage til ledende stillinger i det private erhverv, og til de der-ved ledigblevne stillinger har det vist sig vanskeligt for administrationen at få *fuldt kvalificerede ansøgere*.

De krav, der stilles til en skibsinspektør ved ansættelsen, er fuldt teknisk, maskinel eller nautisk uddannelse, samt *fuldt sagkyndig* erfaring på de pågældende områder, en erfaring, der som hovedregel kun kan opnås ved en forudgående indtagelse af ledende stilling i det private erhverv, og som vil medføre, at den pågældende normalt er i en alder af mellem 35-40 år.

Foreningen finder dog disse krav fuldt berettiget for at bevare den *agtelse for stillingen*, som værfterne og rederierne tekniske ledelse såvel som skibenes førere og maskinchefer hidtil har haft, idet en skibsinspektør allerede fra den første dag under eget ansvar skal kunne give de pågældende de fornødne anvisninger på de arbejder, han i medfør af gældende bestemmelser kræver udført.

Endvidere er, med den udvikling af dansk skibsfart, der har fundet sted siden 1946, med stadig større og mere teknisk indrettede skibe, repræsenterende store samfundsmæssige værdier, dette ansvar blevet betydeligt forøget, hvilket ikke tillader, at der slækkes på kravet om *særligt egnede og fuldt sagkyndige mænd* i denne stilling, ligesom *offentligheden forventer*, at det ansvar af sikkerhedsmæssig betydning over for skibenes besætninger og passagerer, der er pålagt skibstilsynet, varetages af sådanne mænd.

Foreningen må derfor finde det rimeligt, at den *forringelse* af lønnen for skibsinspektører, der blev indført ved tjenestemandsløven

af 1946 og senere normeringslove, nu bliver ophævet, og skibsinspektørerne i lønmæssig henseende placeres *på lige fod* med fabriksinspektorer, således som forudsat ved stillingens oprettelse.

2. *Vedrørende antallet af overinspektør er i 2. lønningsklasse i direktoratet.*

Antallet foreslås forøget med en maskinkyndig overinspektør.

Motivering.

Der findes for tiden tre overinspektørstillinger i direktoratet i denne lønningsklasse med grundløn 8 700 kr. Stillingerne er besat med en målings- og skibsbygningskyndig, en skibsbygningskyndig og en søkyndig overinspektør.

Under hver overinspektørs ledelse er i direktoratet henlagt afdelinger for behandling af sager vedrørende de nævnte kategoriers arbejde inden for skibstilsynet m. m.

For de *maskinelle* sagers vedkommende er i direktoratet ligeledes oprettet en særlig afdeling, hvor udelukkende maskinkyndige skibsinspektører er tjenstgørende og behandler de løbende sager fra denne kategori, sager vedrørende foranstaltninger mod brand i skibe, vedrørende transport af farligt gods, dykkersager samt sager vedrørende elektriske anlæg. På de nævnte felter er endvidere alle de i medfør af gældende bestemmelser nødvendige godkendelsesarbejder, udformning af bekendtgørelser, direktoratets publikationer samt cirkulæreskrivelser m. v. henlagt under denne afdeling.

Foreningen må derfor finde det rimeligt, at den maskinkyndige skibsinspektør, der leder denne maskinelle afdeling, og på dette vigtige område af skibstilsynets arbejde varetager direktoratets revision m. m., nu bliver

placeret som *overinspektør* i overensstemmelse med, hvad der har været tilfældet inden for de andre afdelinger.

Da der tillige foregår en rivende udvikling på det maskinelle område inden for skibsbygningen, herunder udnyttelsen af *atomenergi som drivkraft i skibe*, hvilken udvikling for direktoratets vedkommende vil blive henvist til at følges fra den maskinkyndige afdeling, vil dette yderligere begrunde foreningens i øvrigt velmotiverede forslag.

3. *Vedrørende de ledende skibsinspektører i de under skibstilsynets organisation oprettede inspektorater og distrikter, hvor 3 eller flere skibsinspektører gør tjeneste.*

Der foreslås tillagt stillingen som ledende skibsinspektør et passende bestillingstillæg, graderet efter antallet af tjenstgørende inspektører og tjenestens omfang ved de pågældende inspektorater og distrikter.

Motivering.

Foruden at deltage i tjenesten som skibsinspektør er det pålagt de i forslaget omhandlede ledende inspektører at tilrettelægge tjenesten de respektive steder for de øvrige skibsinspektører samt at varetage korrespondancen, rejseforskukskonti m. m.

Foreningen må derfor finde det rimeligt, at det forøgede arbejde, der pålægges vedkommende i denne stilling, honoreres med et passende bestillingstillæg som foreslået.

Foreningen skal sluttelig anmode om, at der må gives den lejlighed til at møde for kommissionen for yderligere at redegøre for det i nærværende forslag anførte.

P. f. v.

O. Lisborg

Til lønningskommissionen.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsembesdmænds samråd skal foreningen af fængselsinspektører, vicefængselsinspek-

tører, afdelingsinspektører og fængselsfuldmægtige i Danmark herved fremsætte nedestående forslag angående de foreningen vedrørende tjenstemandsstillinger lønmæssige placering ved den kommende tjenstemandslov og disse stillingers fremtidige betegnelse

samt en optagelse i nævnte lov af bestemmelser om bestillingstillæg og repræsentationstillæg i tilknytning til disse stillinger eller en del af dem.

1. *Stillingernes lønmæssige placering.*

For tiden er de foreningen vedrørende stillinger således placeret (jfr. afdeling 17 i tjenestemandsløven):

1. 1. lønningsklasse c (9 000 kr.-10 200 kr.). 6 fængselsinspektører (tjenestesteder: Københavns fængsler, arrestvæsenet (med sæde i direktoratet for fængselsvæsenet), statsfængslet i Vridsløselille, statsfængslet i Nyborg, statsfængslet i Horsens og statens arbejds hus ved Sdr. Omme).

2. 1. lønningsklasse d (8 700 kr.-9 300 kr.). 4 fængselsinspektører (tjenestesteder: Statsfængslet ved Horserød, ungdomsfængslet på Søbysogård, statsfængslet på Møgelkær og statsfængslet på Kragsskovhede).

3. 3. lønningsklasse a (5 700 kr.-7 500 kr.). 3 afdelingsinspektører (tjenestesteder: Fængselsafdelingen på Kærshovedgård, fængselsafdelingen ved Nr. Snede og fængselsafdelingen Renbæk) og 10 vicefængselsinspektører (tjenestesteder: Københavns fængsler (2), statsfængslet ved Horserød, statsfængslet i Vridsløselille, statsfængslet i Nyborg (2), statsfængslet på Kragsskovhede, statsfængslet i Horsens, statsfængslet på Møgelkær og statens arbejds hus ved Sdr. Omme).

4. 4. lønningsklasse a (3 900 kr.—5 580 kr.). 3 fængselsfuldmægtige (tjenestesteder: Københavns fængsler, statsfængslet i Horsens, statsfængslet i Nyborg). Heraf er kun stillingen ved Københavns fængsler besat.

Heraf skal følgende bemærkes:

Det er foreningens opfattelse, at der ikke er nogen saglig grund til at placere fængselsinspektørerne i to forskellige lønningsklasser. Medvirkende til denne deling har utvivlsomt det faktiske forhold været, at adskillige af fængselsinspektørerne, da tjenestemandsløven i 1946 blev udarbejdet, var ret unge, hvilket hænger sammen med den hastige rekruttering, nødvendiggjort af den store forøgelse af fængsler, der var en følge af udviklingen under og efter krigen.

Alle fængselsinspektører har nu en alder, der ikke gør en lønmæssig placering i den førstnævnte gruppe urimelig, og det samme gælder såvel de tre afdelingsinspektører som adskillige af vicefængselsinspektørerne, fra

hvis rækker kommende fængselsinspektører må forventes at ville blive udpeget.

Der er ikke mellem de anstalter, der ledes af fængselsinspektører fra de to grupper, sådanne forskelle hverken i størrelse eller med hensyn til arbejdets omfang og karakter eller det dermed forbundne ansvar, at en deling, som den nu eksisterende har nogen rimelighed, og da på den anden side adskillige af stillingerne har en ret særpræget karakter, således at det kan være af betydning, at personer med særlige forudsætninger knyttes til eller bevares ved netop disse stillinger, må det være vigtigt, at sådan hensigtsmæssig placering ikke vanskeliggøres ved forskelle i lønning.

Det skal da også fremhæves, at antallet af stillinger i den første gruppe, der ved tjenestemandsløvens vedtagelse i 1946 var fastsat til 4, ved senere normeringslove er forøget til 6, således at denne gruppe nu er den største, ligesom man ved forhandlinger med bevillingsmyndighederne har måttet få det indtryk, af disse myndigheder; var velvilligt indstillet overfor en fortsat udvikling i denne retning, således at det, såfremt den nu gældende tjenestemandsløvs skulle opretholdes, ville kunne forventes, at de nu under gruppe 2 henhørte 4 fængselsinspektørstillinger ved kommende normeringslove i meget nær fremtid ville blive omnummeret til gruppe 1.

Disse under gruppe 1 omhandlede fængselsinspektørstillinger aflønnes efter den gældende tjenestemandsløvs som de i lovens §§ 394 a og 406 a omhandlede underrettsdommere og politimestre, og man må mene, at fængselsinspektørstillingerne også ved den kommende lov lønmæssigt bør placeres på linie med de nævnte ligeledes til retsvæsenet knyttede chefstillinger.

Det fremhæves i øvrigt, at før tjenestemandsløven af 1946 var *alle* fængselsinspektører placerede som de højst lønnede underrettsdommere og politimestre.

Foreningen må finde det rigtigst, at også de tre under gruppe 3 omhandlede afdelingsinspektørstillinger fremtidig lønmæssigt placeres på linje med fængselsinspektørstillingerne. Vel skal det erkendes, at de anstalter, til hvilke afdelingsinspektører ne er knyttet, er noget mindre end de anstalter, der ledes af fængselsinspektører; men nogen afgørende forskel synes der ikke at være, og det med stillingerne forbundne arbejde og ansvar

svarer ganske til fængselsinspektørstillingerne. Såfremt dette forslag ikke kan imødekommes, bør afdelingsinspektørerne henføres til en lønningsklasse svarende til dommerfuldmægtige og politifuldmægtige af 1. grad.

Med hensyn til de under gruppe 3 omhandlede vicefængselsinspektørstillinger skal anføres:

Disse stillinger var før tjenestemandsløven af 1946 lønmæssigt ligestillede med stillingerne som dommer- og politifuldmægtige af 1. grad, hvorimod de efter den nugældende tjenestemandsløve ligger på linie med stillingerne som dommer- og politifuldmægtige af 2. grad (§ § 396 og 408). Den væsentlige grund til denne forholdsmæssige forringelse er formentlig, at vicefængselsinspektørerne ved tjenestemandsløvens udfærdigelse som følge af den foran påpegede udvikling var meget unge. Desuden blev der ved tjenestemandsløven kun oprettet et mindre antal stillinger som dommer- og politifuldmægtig af 1. grad beregnet for ældre fuldmægtige. Dette antal er imidlertid siden da ved normeringslovene blevet betydeligt forøget, og desuden er det faktiske forhold nu det, at en væsentlig del af vicefængselsinspektørerne er i en alder, hvor en lønmæssig ligestilling med dommerfuldmægtige og politifuldmægtige af 1. grad vil være fuldt ud rimelig. Avancementsudsigterne er for vicefængselsinspektørerne så dårlige, at det må påregnes, at adskillige af dem skønt kvalificerede ikke vil opnå ansættelse som fængselsinspektør eller i hvert fald kun kan gøre sig håb om et sådant avancement i en uforholdsmæssigt sen alder, og der vil ikke være nogen rimelighed i, at disse ikke skulle have samme mulighed for lønmæssigt avancement som dommer- og politifuldmægtige.

Det påpegede uheldige forhold vil muligvis blive afhjulpet ved indførelse i den kommende tjenestemandsløve af en fællesakademisk lønramme, således at samtlige vicefængselsinspektører opnår højeste slutløns svarende til dommerfuldmægtige af 1. grad og politifuldmægtige af 1. grad. Skulle dette imidlertid ikke blive tilfældet, må foreningen stille forslag om, at der normeres et i betragtning af de forhåndenværende vicefængselsinspektørers alder ikke helt ubetydeligt antal vicefængselsinspektørstillinger med placering som dommer- og politifuldmægtigstillinger af 1. grad. Man må mene, at disse stillinger

ikke bør knyttes til bestemte anstalter, men at de bør kunne besættes med de ældste vicefængselsinspektører, uanset til hvilke anstalter disse måtte være knyttet.

Hvad endelig angår stillingerne som fængselsfuldmægtige skal bemærkes, at der i 1943 oprettedes fire sådanne stillinger, som blev besat med yngre jurister. Der er som foran anført nu kun 1 af disse stillinger besat, og dennes indehaver er for tiden konstitueret som vicefængselsinspektør. Foreningen må gå ind for, at der ikke ved den kommende tjenestemandsløve normeres sådanne stillinger, og at den nu besatte stilling omnormeres til en stilling som vicefængselsinspektør.

Der skal herefter fremsættes følgende særlige bemærkninger om de foreningen vedkommende stillinger ved psykopatanstalterne i Herstedvester og statsfængslet i Horsens:

Til psykopatanstalterne i Herstedvester har der ikke hidtil været knyttet sådanne stillinger, idet disse anstalter administreres fra statsfængslet i Vridsløselille. Det forventes imidlertid, at der i forbindelse med den kommende tjenestemandsløve vil blive etableret en adskillelse mellem statsfængslet og psykopatanstalterne, således at disse sidste opnår selvstændighed i administrativ henseende, og således at der til varetagelse af de administrative opgaver, herunder sager vedrørende personalet, til anstalterne knyttes en jurist med fængselsmæssig uddannelse og organisationsmæssig naturlig tilknytning til foreningen.

Ved statsfængslet i Horsens er forholdet det, at stillingen som fængselsinspektør, efter at dens sidste indehaver fra 1. juni 1956 forflyttedes til tjeneste ved Københavns fængsler, ikke har været opslået, hvorimod den ved statsfængslet ansatte overlæge, hvis opgave det ifølge den derom gældende kongelige anordning er at forestå behandlingen af de i anstalten indsatte psykopatforvarede, siden da har været konstitueret som fængselsinspektør.

Det er foreningens opfattelse, at den øverste administrative ledelse af såvel psykopatanstalterne i Herstedvester som statsfængslet i Horsens bør varetages af egentlig fængselsmæssigt uddannede tjenestemænd i chefstillinger med selvstændigt ansvar og ikke af overlæger, der ikke har gennemgået en sådan uddannelse, og om hvem det hidtil har været antaget, at deres behandlings-

mæssige opgaver til fulde måtte lægge beslag på deres indsats.

Foreningen finder herefter, at der ved psykopatanstalterne i Herstedvester bør oprettes en stilling som fængselsinspektør, og at stillingen som fængselsinspektør ved statsfængslet i Horsens påny bør besættes med en inspektionsmæssigt uddannet tjenestemand, medens man samtidig finder, at den hidtil til statsfængslet knyttede stilling som vicefængselsinspektør i betragtning af, at behandlingsopgaverne nu varetages af overlægen og den øvrige lægestab, formentlig ikke samtidig bør opretholdes.

Foreningens forslag kan herefter sammenfattes således:

1. Normering af fængselsinspektørstillinger med lønmæssig placering som de højst lønnede underrettsdommere og politimestre.

Stillingernes antal foreslås til 14 med følgende tjenestesteder: Københavns fængsler, arrestvæsenet, statsfængslet ved Horserød, statsfængslet i Vridsløselille, psykopatanstalterne i Herstedvester, statsfængslet i Nyborg, ungdomsfængslet på Søbysøgård, statsfængslet på Kragsskovhede, statsfængslet i Horsens, statsfængslet på Møgelkær, statens arbejds- hus ved Sdr. Omme, fængselsafdelingen på Kærshovedgård, fængselsafdelingen ved Nr. Snede og fængselsafdelingen Renbæk.

2. For så vidt de 3 stillinger som ledere af de nævnte fængselsafdelinger ikke kan medtages under gruppe 1, foreslås de normeret på tilsvarende måde som dommerfuldmægtig- og politifuldmægtigstillinger af 1. grad.

3. Normering af vicefængselsinspektørstillinger inden for en fælles lønramme med en slutløn som nævnt under gruppe 2.

Subsidiært normering af et antal vicefængselsinspektørstillinger med lønning som dommer- og politifuldmægtige af 1. grad og et antal vicefængselsinspektørstillinger med lønmæssig placering som dommer- og politifuldmægtige af 2. grad.

Antallet af viceinspektørstillinger foreslås til 11, idet stillingen som vicefængselsinspektør ved statsfængslet i Horsens foreslås nedlagt, medens 1 fængselsfuldmægtigstilling ved Københavns fængsler foreslås omnormeret til vicefængselsinspektørstilling. Disse 11 vicefængselsinspektørers tjenestesteder vil blive: Københavns fængsler (3), statsfængslet ved Horserød, statsfængslet i Vridsløselille,

statsfængslet i Nyborg (2), statsfængslet på Kragsskovhede (2), statsfængslet på Møgelkær og statens arbejds- hus ved Sdr. Omme.

// . Stillingernes betegnelse :

De hidtil anvendte stillingsbetegnelser: Fængselsinspektør, vicefængselsinspektør og afdelingsinspektør forekommer uheldige og misvisende, hvorfor man skal foreslå fremtidig anvendelse af betegnelserne fængselsdirektør og vicefængselsdirektør.

I de øvrige nordiske lande betegnes lederne af de under fængselsvæsenet hørende anstalter som fængselsdirektører, hvorfor det i samarbejdet med disse til stadighed har givet anledning til misforståelser, at samme betegnelse ikke anvendtes her til lands. En dertil svarende stillingsbetegnelse anvendes også i en række andre lande. Tillige forekommer det, at betegnelsen fængselsinspektør ikke efter almindelig dansk sprogbrug giver udtryk for stillingens virkelige indhold som ansvarlig leder. Historisk har den sit ud- spring i den omstændighed, at i ældre tid en straffeanstalts daglige leder i visse henseender var underlagt en højerestående embedsmand - i almindelighed den lokale amtmand -, der i denne egenskab betegnedes som anstaltens direktør.

Den foreslåede ændring må naturligt medføre, at de hidtidige vicefængselsinspektører fremtidig betegnes som vicefængselsdirektører, idet der alene herved gives udtryk for deres stilling som fængselsdirektørernes stedfortrædere.

Helt misvisende er betegnelsen afdelingsinspektør. Den stammer fra en tid, hvor fængselsafdelingerne var underlagt inspektøren for en større anstalt; således at afdelingsinspektøren på dennes vegne og under dennes ansvar forestod afdelingens daglige ledelse. Da de tre fængselsafdelinger nu er fuldt selvstændige, er stillingsbetegnelsen meningsløs, ligesom for øvrigt også selve anstalterne bør skifte betegnelse.

Uanset om disse tre stillinger som foran foreslået normeres som fængselsinspektørstillinger, vil foreningen mene, at deres betegnelse bør være fængselsdirektører.

/// . Bestillingstillæg.

Ligesom det må forekomme rimeligt, at fængselsinspektører (fængselsdirektører) lønmæssigt placeres på linje med underretts-

dommere og politimestre af 1. grad, synes der at være en naturlig grund til, at der tillægges dem et tilsvarende bestillingstillæg.

Allerede den omstændighed, at fængselsinspektører (-direktører) ikke som dommere og politimestre har nogen mulighed for ekstraindtægter, kunne begrunde tildelingen af et tillæg. Der findes dog navnlig grund til at pege på stillingernes ganske særlig bundne karakter, idet lederne af de under fængselsvæsenet hørende anstalter regelmæssigt: eller dog på skift med deres nærmeste stedfortrædere må være til rådighed såvel på helligdage som på hverdage uden for normal arbejdstid og kunne træffes i deres hjem eller i umiddelbar nærhed af anstalten. Denne bundethed har hidtil ikke i mindste måde været vederlagt, hvilket ikke mindst kan virke urimeligt, når sammenlignes med, at de til psykopatanstalterne knyttede læger vederlægges for den dem pålagte rådighedstjeneste, skønt dennes omfang på grund af deres større antal er væsentlig mindre.

Ganske tilsvarende betragtninger må fremføres for vicefængselsinspektørernes (-direktørernes) vedkommende, hvorved bemærkes, at der er tillagt alle første- og enefuldmægtige ved dommer- og politimesterembederne et

bestillingstillæg samt fængselsvæsenets afdelingslæger.

Man skal derfor foreslå, at der ved den kommende tjenestemandsløvs tillægges såvel fængselsinspektører (-direktører) som vicefængselsinspektører (-direktører) et bestillingstillæg.

IV. Repræsentationstillæg.

I en årrække har der været tillagt fængselsinspektører og afdelingsinspektører et årligt repræsentationstillæg af henholdsvis 1 200 kr. og 900 kr.

Trods gentagne henvendelser om forhøjelse grundet på den almindelige prisstigning samt de stadig voksende repræsentative opgaver er disse tillæg vedvarende uændrede.

Det bemærkes herved, at bl. a. antallet af besøg på anstalterne fra ind- og udland er stadig voksende og således stiller forøgede krav til den repræsentative side af anstaltsledergemingen.

Foreningen vil derfor som hidtil mene det nødvendigt, at disse tillæg forhøjes.

Man vil dernæst foreslå, at disse tillæg optages på den kommende lønningsslov.

G. Worm

STATSØVELSESSKOLERNES LÆRERFORENING

Bilag 71.

Haderslev, den 19. december 1957.

Tillønningskommissionen.

Statsøvelsesskolernes lærerforening tillader sig herved over for lønningskommissionen at fremsætte nedenstående forslag til ændring af tjenestemandsløvens § 881 vedrørende placering af lærere ved statsøvelsesskolerne.

/. Forslag om lønmæssig placering.

Den nuværende placering efter tjenestemandsløven af 1946:

Grundløn	3 540 kr.
Alderstilte: 2 à 360 kr. f 3 à 480 kr.	2 160 -
Slutløn	5 700 kr.

Placering ved revision af tjenestemandsløven af 1946:

Grundløn	3 900 kr.
Alderstillæg hvert 3. år: 4 à 900 kr. eller 3 à 1 200 kr.	3 600 -
Slutløn	7 500 kr.

Forslaget er således at forstå, at lærere ved statsøvelsesskolerne placeres lønmæssigt sådan, at begyndelseslønnen for lærere ved statsøvelsesskolerne ansættes som begyndelseslønnen for lærere ved statsseminarierne, medens forholdet mellem en slutløn på 7 500 kr. for statsøvelsskolelærere og en slutløn på 8 100 kr. for seminarielærere

(tjenestemandsløven af 1946 § 880 b) er blivende.

Forbehold: Såfremt Samrådet og/eller lønningskommissionen foreslår en generel forhøjelse af lønningerne for statens tjenestemænd og/eller en ændring af hele det nuværende lønningssystem, tager Statsøvelsesskolernes lærerforening det forbehold over for det fremsatte forslag om placering ved revisionen af lønningsskoven, at enhver eventuel generel forhøjelse aflønningerne og/eller enhver ændring i det nuværende lønningssystem grundlag overføres på det fremsatte forslag på procentuel basis.

//. Forslag om det egentlige pligtige timetal.

Lærere ved statsøvelsesskolerne er pligtige til at undervise 24 timer ugentligt.

Forbehold: Fremtidige nedsættelser eller reduktioner i det pligtige timetal for andre og lignende lærerstillinge må kunne indvirke på det foreslåede timetal for statsøvelsesskolelærere.

III. Forslag om viceskoleinspektørstillinger ved statsøvelsesskolerne.

De forbedringer, som statsøvelsesskolelærerne måtte opnå ved revisionen af tjenestemandsløven af 1946, videreføres til viceskoleinspektørstillingerne ved disse skoler.

Begrundelser for forslaget :

I. Vedtagelsen af tjenestemandsløven af 1946 medførte ikke oprettelse af overlærerstillinge ved statsøvelsesskolerne, således som det skete inden for andre skoleformer og for folkeskolen. Dette betød i realiteten en forringelse af den lønmæssige placering for statsøvelsesskolelærere.

Statsøvelsesskolelærerne har ikke nedsættelse af det pligtige timetal på grund af alder, således som det praktiseres inden for andre skoleformer og inden for folkeskolen.

Statsøvelsesskolelærere får ikke den samme reduktion for særligt arbejde, som kan gives lærere inden for andre skoleformer og inden for folkeskolen.

Af vedlagte oplysninger fra de kaldende myndigheder fremgår det tydeligt, at antallet af ansøgere til de ledige embeder ved statsseminariernes øvelsesskoler er alt for ringe, hvilket bl. a. tyder på, at det ikke anses for særlig tiltrækkende at blive ansat ved en statsøvelsesskole.

II. a. I betænkning vedrørende ændring af uddannelsen for lærere og lærerinder i folkeskolen af 17. november 1947 udtaler et underudvalg bestående af rektor Arvin, forstander Egebæk, skoleinspektør Inger Merete Nordentoft, lærer W. Andersen og forstander Herluf Jensen, øvelsesskoleleder Engelbret-Pedersen og forstander Smith: »Udvalget er af den opfattelse, at en forbedring af faget praktisk skolegerning i væsentlig grad afhænger af øvelsesskolens kvalitet. Man mener ikke, der bør stilles krav om en særlig uddannelse af øvelsesskolelærere, men det vil være af stor betydning, om forholdene på øvelsesskoler i henseende til løn og timetal gøres så tiltrækkende som muligt for folkeskolens lærere, at de bedste af disse vil melde sig ved ledighed, idet personligt og pædagogisk interesserede folkeskolelærere med en halv snes års erfaring vil være bedst egnede til dette arbejde.«

b. Ved lov om uddannelse af lærere til folkeskolen af 1954 blev den treårige almindelige uddannelse lovfæstet. Dette har bevirket, at de fleste seminarier er blevet dobbeltsporede, hvorved timetallet i praktisk skolegerning forøges. Lovens § 1, § 2 og § 9 tilsigter en stigende betydning af og yderligere udvidelse af faget praktisk skolegerning; lovens § 21 udtaler: »Ved ethvert seminarium skal der findes en øvelsesskole« og at »Elevernes oplærelse i praktisk skolegerning skal fortrinsvis foregå i denne øvelsesskole«.

Seminariekommissionen har af disse grunde i sine bemærkninger til lovforslaget om højere lønydelse og nedsættelse af det pligtige timetal for øvelsesskolelærere udtalt, at det må forventes, at de større krav, der her ved stilles til øvelsesskolelærerne, og det større ansvar, der pålægges dem, medfører en løn- og timemæssig forbedring af stillingerne ved øvelsesskolerne.

c. I lov nr. 130 af 15. april 1930 om seminarier, § 13, fastsættes statsøvelsesskolernes timetal til ikke over 30 timer ugentligt, medens der i lov om uddannelse af lærere til folkeskolen af 1954 ikke er lovbestemt noget pligtigt ugentligt timetal.

Statsøvelsesskolernes lærerforening foreslår et pligtigt ugentligt timetal på 24.

Afgørelse af og normering af timetallet er af ministerielle myndigheder henvist til lønningsskoven med stadfæstelse i en

kommende tjenestemandsløve, idet myndighederne har udtalt deres anerkendelse af sagen.

Statsøvelsesskolelærerne vil således i tjenestemandsløven få et lovfæstet timetal i lighed med andre skoleformer under staten.

d. Før tjenestemandsløven af 1946 aflønnedes statsøvelsesskolelærerne på højde med de kommunale skolers viceskoleinspektører; tjenestemandsløven af 1946 indførte ikke overlærerstillinger for statsøvelsesskolelærere og lov om lønninger for folkeskolen medførte, at statsøvelsesskolelærere ikke længere stod på lige fod med de kommunalt ansatte viceskoleinspektører.

Statsøvelsskolernes lærerforening foreslår, at stillingerne ved statens øvelsesskoler for fremtiden lønnes som tjenestemandstillinger ved seminarierne, og således at stillingerne bør være advancementsstillinger for lærere.

III. Det fremsatte forslag tilsigter en præcision af, at tjenestemandstillingerne ved statsøvelsskolerne er en integrerende del af tjenestemandstillingerne ved statsseminarierne, idet *øvelsskolerne varetager* det førstnævnte af seminariernes hovedfag: praktisk skolegerning.

»Seminariernes hovedfag er praktisk skolegerning, pædagogik og psykologi«.

Øvelsskolernes lærerråd er pligtige til at

afgive udtalelse om seminarieelevernes deltagelse i praktisk skolegerning.

Statsøvelsesskolelærerne er pligtige til at overtage timer ved seminarierne efter ministeriets bestemmelse. Denne bestemmelse praktiseres ved statens seminarier.

Ovennævnte bestemmelser er fastsat i lov om uddannelse af lærere, i ministeriel bekendtgørelse og i tjenestemandsløven af 1946.

IV. *Statsøvelsskolernes særlige betydning.*

Statsøvelsskolerne bør bære mønster-skoler, først og fremmest i undervisningsmæssig henseende. For at udvirke dette og for at sikre disse skoler »tilgang af velkvalificerede, erfarne lærere« (Seminariekommissionens bemærkning til lovforslag om seminarier) må tjenestemandstillingerne ved statsøvelsskolerne forbedres væsentligt.

Som afsluttende bemærkning til det her ved fremførte forslag, tillader Statsøvelsskolernes lærerforening sig at fremføre, at foreningen mener sig i fuld overensstemmelse med seminariekommissionens bemærkninger til lov om seminarier af 1954 og med selve loven.

Ærbødigt

For statsøvelsskolernes lærerforening

O. Jessing

DEN DANSKE DOMMERFORENING

Bilag 72.

København, den 14. december 1957.

Til lønningskommissionen.

I anledning af lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske Statsebedsmænds Samråd indeholdende anmodning om at fremkomme med forslag **til klassificering og normering** skal Den danske Dommerforening tillade sig at udtale følgende:

1. Indledende bemærkninger.

Dommerforeningen mener at burde understrege, at de nedenfor angivne synspunkter kun er og kun kan være *foreløbige*, sålænge

lønningskommissionen ikke har tilkendegivet sin stilling til de principielle spørgsmål, navnlig vedrørende pension, lønningsrammer og særlige tillæg.

Under hensyn til den førte diskussion om tjenestemandsansættelse eller kontraktansættelse af statens funktionærer skal man, da spørgsmålet formentlig ikke kan anses aktuelt, indskrænke sig til at bemærke, at dommerforeningen må anse en kontraktlig ansættelse af dommere som uforenelig med disses grundlovmæssige stilling.

Med hensyn til pensionsspørgsmålet bemærkes, at en reel sikring af dommernes

uafhængighed forudsætter ikke alene en rimelig lønningsmæssig placering, men også en betryggende pensionsordning, og dette vil også være af afgørende betydning for en fortsat kvalificeret tilgang til dommerstillingerne. Dommerforeningen er derfor af den bestemte opfattelse, at dommernes status som tjenestemænd med særlig tjenestemandspension må bevares.

Ved fastsættelsen af løn- og pensionsregler for dommere må *domstolenes af retsplejehensyn begrundede stilling* efter grundlovens § 3, jfr. kapitel VI, tages i betragtning. Denne stilling fremhæves yderligere ved grundlovens § 53, jfr. § 1 i lov nr. 203 af 11. juni 1954 om folketingets ombudsmand, hvorefter dommernes embedsførelse i det hele falder uden for ombudsmandens virksomhed, samt ved de ligeledes ved grundlovens § 71, stk. 6, og § 73, stk. 3, givne nye bestemmelser om udvidet kompetence for domstolene med hensyn til kontrol med administrativ frihedsberøvelse og pådømmelsen af ekspropriationssager.

//. Gruppering.

Siden tjenestemandsløven af 1919 har domstolene været optaget i gruppe 1, afdeling 12 (13) sammen med overøvrigheden, anklagemyndigheden og politiet samt tjenestemænd på Færøerne. Indtil 1946 var domstolene opført under litra b »Justits- og politivæsenet« sammen med anklagemyndigheden og politiet. Ved loven af 1946 blev domstolene opført for sig under litra b, medens anklagemyndigheden og politiet henførtes under litra c.

I samme afdeling blev der under overskriften »Fællesregler for domstolene og politi- og anklagemyndigheden« givet forskellige regler, hvoraf dog kun nogle er *fælles* for disse kategorier af tjenestemænd, nemlig §§ 421-423 og § 426, medens nogle er *særskilte* for én af kategorierne, nemlig §§ 424-425 og §§ 427-428. Endvidere findes der i tjenestemandsløvens 1. del forskellige *særlige* bestemmelser for dommere, nemlig § 11, stk. 4, § 12, stk. 1, pkt. 2, § 17, stk. 8 og § 53, stk. 2 og 3.

Da denne gruppering under hensyn til domstolenes særlige grundlovmæssige stilling må anses for utilfredsstillende og systematisk urigtig, foreslår man, at *alle regler om dommere optages i en særlig gruppe i tjeneste-*

mandsloven sammen med dommerfuldmægtigene og det øvrige til domstolene knyttede personale, og at der i denne gruppe indføres en bestemmelse om, at det skal have sit forblivende ved de i lov om rettens pleje indeholdte særbestemmelser for dommere og dommerfuldmægtige, således at der - dersom det skønnes praktisk - i tjenestemandsløvens almindelige del kan henvises til denne bestemmelse.

///. Klassificering og normering.

Dommerforeningen lægger afgørende vægt på, at dommerne får en rimelig lønmæssig placering i forhold til cheferne inden for administrationen, og for så vidt angår dommerne ved by- og herredsret uden for København særligt i forhold til politimestrene. Man skal herved henvise til, at de norske og svenske dommere er lønningsmæssigt forholdsvis højere placeret i forhold til administrative embedsmænd end de danske dommere.

Det er ved de følgende bemærkninger om den lønningsmæssige placering af dommerne en bestemt forudsætning, at der som hidtil udover lønningerne ydes dommerne bestillingstillæg eller andel i bekræftelsesvederlaget, jfr. nærmere nedenfor.

På nærværende tidspunkt mener man at måtte foreslå placering i lønklasser alene ved angivelse af grundløn + eventuelle alderstillæg, men man ønsker dog at understrege, at man forudsætter, at der herudover ydes et almindeligt pensionsgivende tillæg som nu fastsat i tjenestemandsløvens § 99. Dommerforeningens forslag forudsætter endvidere bibeholdelse af de for tiden gældende ikke-pensionsgivende tillæg af enhver art (det særlige tillæg, det midlertidige tillæg, stedtillæg samt repræsentationstillæg), ligesom det forudsættes, at samtlige regulerings-tillægsporioner, der nu ydes i henhold til tjenestemandsløvens kapitel 5, omregnes på procentbasis i overensstemmelse med det af Danske Statseksaminationsråd Samråd foretagne standpunkt, som foreningen ganske kan tilslutte sig.

Ud fra det synspunkt, at der i princippet ikke bør ske nogen forrykkelse af den indbyrdes placering af de forskellige grupper af dommere, foreslår man herefter følgende klassificering:

1. lønningsklasse: 18 000 kr. årlig. Hertil henføres:

Præsidenten for Højesteret.

2. lønningsklasse: 15 000 kr. årlig. Hertil henføres:

Dommere i Højesteret (14)

Præsidenter for landsretterne (2)

Præsidenten for Sø- og Handelsretten i København

Præsidenten for Københavns Byret.

3. lønningsklasse: 12 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 13 200 kr. Hertil henføres:

Landsdommere (48)

Vicepræsidenten for Sø- og Handelsretten i København.

4. lønningsklasse: 10 800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 11 700 kr. Hertil henføres:

Dommere ved by- og herredsret uden for København (for tiden 112)

Dommere ved Københavns Byret (26)

Dommeren (sorenskriveren) på Færøerne

Landsdommeren på Grønland.

Bemærkninger til foranstående:

ad 1. Den nuværende grundløn 15 000 kr. årlig kan ikke anses for tilfredsstillende for præsidenten for Højesteret som domsmagtes øverste repræsentant, hvorfor man foreslår en ny lønklasse som anført.

ad 2. Når henses til karakteren af stillingerne som højesteretsdommer og retspræsident og den alder, hvori udnævnelse til disse embeder sædvanligvis finder sted, er det Dommerforeningens opfattelse, at lønnen bør fastsættes som foreslået uden alderstillæg.

ad 3. Som begrundelse for placering af landsdommere i lønningsklasse som foreslået skal man anføre, at den nuværende placering ikke giver tilstrækkeligt udtryk for landsretternes centrale stilling inden for retsplejen, en stilling som understreges af den stærke begrænsning af adgangen til at indtænke straffedomme for Højesteret, der navnlig ikke kan ændre landsrettens bevisbedømmelse, og af, at landsretten er sidste instans i civile sager, der henhører under by- og herredsret i første instans.

Vicepræsidenten for Sø- og Handelsretten bør efter stillingens karakter og betydning som hidtil sættes i samme lønningsklasse som landsdommere.

ad 4. Efter Dommerforeningens opfattelse er den nuværende placering ikke svarende til disse stillingers betydning og ansvar.

Man skal herved henlede opmærksomheden på, at by- og herredsretternes *kompetence* i tidens løb er *udvidet* meget betydeligt, således *at* alle straffesager, bortset fra nævningesager, nu pådømmes af disse retter som 1. instans, *at* dommerne beklæder de meget krævende stillinger som retsformænd i sager, hvor lægdommere medvirker, *at* kompetencen til pådømmelse af sager af formueværdi senest er forhøjet fra 2 000 kr. til 3 000 kr., under visse betingelser 4 000 kr., *at* alle ægteskabssager pådømmes i 1. instans af disse retter, og *at* pådømmelsen af sager angående administrativ frihedsberøvelse ligeledes er henlagt i 1. instans til disse retter.

For tiden er dommerne ved by- og herredsretterne placeret i 4. lønningsklasse a) og b), **jfr.** tjenestemandslovens § 394 med senere ændringer, således at: 19 af 26 dommere ved Københavns Byret er opført i klasse a), 7 i klasse b), og 88 af 112 dommere ved retterne uden for København er opført i klasse a), 24 i klasse b). Det bemærkes herved, at antallet af dommere ved retterne uden for København, når den ved lov nr. 56 af 21. marts 1956 gennemførte ændring af retskredsinddelingen er trådt fuldt ud i kraft, vil blive forhøjet til 119. Dommeren (sorenskriveren) på Færøerne og landsdommeren på Grønland er begge aflønnet som dommere i lønningsklasse a).

Bevarelsen af en særlig lavere lønningsklasse for en del af de nævnte dommere er ikke begrundet. For så vidt angår dommerne ved *Københavns Byret* skal man specielt bemærke, *at* oprykningen fra den lavere til den højere lønningsklasse altid sker rent anciennitetsmæssigt, *at* dommerne i denne ret, uanset om de er placeret i den ene eller den anden lønningsklasse, på lige fod udfører ganske det samme arbejde, og *at* de på grund af begrænsningen af adgangen til ekstraindtægter for dommere ofte vil gå ned i indtægt ved udnævnelse til dommer. Med hensyn **til dommerne ved by- og herredsretterne uden for København** skal man anføre, at det skyldes lovgivningsmagts hensyntagen **til lokale forhold**, at en del af de mindre retskredse blev bevaret ved loven af 1956, og at dette forhold ikke giver rimelig begrundelse for, at disse dommere, hvis arbejdsområdes karakter ikke afviger fra de øvrige dommeres, skal aflønnes ringere end disse. Dette syns-

punkt ses også at være anerkendt for så vidt angår de sonderjydske embeder. *Dommeren (sorensskriveren) på Færøerne og landsdommeren på Grønland* bør selvsagt som nu lønningsmæssigt ligestilles med de øvrige dommere.

Sluttelig bemærkes vedrørende *normeringen*, at antallet af dommere i de forskellige retter er og bør være *fastlagt i retsplejeloven*, og det samme er tilfældet med dommernes stillingsbetegnelse.

IV. *Bestillingstillæg m. v.*

Det er som oven for nævnt en bestemt forudsætning for Dommerforeningens foranstående udtalelser om placeringen inden for de lønningsmæssige rammer, at den *andel i bekræftelsesvederlaget*, der tilkommer hovedparten af dommerne ved by- og herredsretterne uden for København samt tinglysningsdommeren ved Københavns Byret, ikke forringes. Man skal herved henvise til, at det i § 14, stk. 2, i lovebekendtgørelse nr. 100 af 23. april 1929 fastsatte vederlag ved lov nr. 112 af 12. april 1957 om forhøjelse af retsafgifter m. m. § 2 er forhøjet fra 2 til 3 kr., og at der i overensstemmelse med den af folketingsudvalget den 26. marts 1957 afgivne betænkning er sket en forhøjelse af den dommerne tilkommende andel.

Man må endvidere stille krav om, at de *bestillingstillæg*, der tilkommer de dommere, der ikke har andel i bekræftelsesvederlag, forhøjes væsentligt.

Man skal til begrundelse herfor anføre, at adgangen til at opnå ekstra indtægter er væsentlig mere begrænset for dommere end for de højere tjenestemænd inden for centraladministrationen, at det i tjenestemandslovens § 427 er fastsat, at ingen dommer kan have indtægtsgivende fast virksomhed uden for deres egentlige embede uden tilladelse af præsidentrådet samt at dette med rette er meget tilbageholdende med hensyn til at give sådan tilladelse. Det må også forekomme ganske urimeligt, at præsidenten for Højesteret, der efter praksis kun ganske undtagelsesvis har indtægtsgivende hverv, kun har samme grundbestillingstillæg - 4 800 kr. - som f. eks. de i en væsentlig lavere lønningsklasse placerede overlæger ved justitsministeriets psykiatriske klinik, og det endda, skønt disse overlæger i et vist om-

fang har krav på honorar for udfærdigelse af erklæringer, jfr. cirkulærskrivelse af 14. juli 1950 fra justitsministeriet til rigsadvokaten m. fl.

Det alt for lave bestillingstillæg til højesteretspræsidenten bevirker, at også de øvrige dommers bestillingstillæg, der er sat i forhold hertil, bliver urimeligt små.

Hvad særlig angår bestillingstillægene til de 14 dommere ved by- og herredsretterne uden for København, der ikke opebærer bekræftelsesvederlag, skal man anføre, at disse dommere har væsentlig lavere indtægter end dommerne ved de dermed sideordnede embeder, skønt de udnævnes praktisk talt i samme alder. Dette forhold vil kunne medføre, at de nævnte 14 embeder kun bliver overgangsembeder.

Med hensyn til de særlige *tillæg*, der tilkommer *formændene* for landsretternes afdelinger og vicepræsidenten for Sø- og Handelsretten, skal man bemærke, at det nuværende tillæg ikke står i noget rimeligt forhold til disse stillingers betydning og ansvar ved retsledelsen - ikke mindst i nævningesager. Dette bestillingstillæg på 1 500 kr. årlig, der indførtes i forbindelse med retsplejelovens ikrafttræden, er - bortsat fra, at det under tjenestemandsløven af 1927 ændredes til et finanslovshonorar, der fastsattes til 1 400 kr. - forblevet uændret ved de senere tjenestemandsløve, senest loven af 1946, skønt der i tidsrummet fra 1919 til 1946 var sket en meget betydelig prisstigning. Der ses ikke at have været saglig begrundelse for at fastholde dette tillæg på niveauet i 1919, og den omstændighed, at det fra den 1. april 1952 er blevet dyrtidsreguleret efter reglerne i lov nr. 184 af 20. maj 1952 § 7, stk. 2, kan ikke anses at have bragt tillægget op på en passende størrelse. Man foreslår derfor, at formandstillægget forhøjes væsentligt.

Endelig må dommerforeningen stille forslag om, at det *retspræsidenternes* tilkommende *repræsentationstillæg* forhøjes, idet man særlig henviser til det stigende nordiske samarbejde inden for retsvæsenet med dertil hørende retsbesøg af jurister fra de andre nordiske lande, samt til at tillægget ikke er pristalsreguleret.

Den danske Dommerforening

Harald Petersen.

Til lønningskommissionen.

I skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsemedsmænds Samråd har lønningskommissionen meddelt, at kommissionen er rede til med hensyn til spørgsmålene om klassificering og normering af stillinger i de forskellige styrelser at modtage de forslag og ønsker, som de anerkendte statsorganisationer måtte finde det rigtigt at fremføre.

I denne anledning skal foreningen af amtmænd udtale følgende:

1. I tidens løb har specielt de højere tjenestemænd fået en stadigt dårligere lønmæssig placering i forhold til personer, der er ansat i tilsvarende stillinger i de private erhvervsliv. Man slutter sig derfor til det af samrådet stillede forslag om, at dyrtidsreguleringen sker på procentbasis, hvorved det anførte forhold til en vis grad vil blive rettet op.

2. Man stiller dernæst forslag om, at amtmændene i lønningsmæssig henseende på ny sidestilles med de juridiske tjenestemænd, med hvem de før tjenestemandsløven af 6. juni 1946 var sidestillet, og man skal til støtte herfor anføre følgende:

Amtmændene (overpræsidenten i København) er ved tjenestemandsløven af 6. juni 1946, § 389, stk. 1, placeret i lønningsklassen 12 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 13 200 kr. årlig. Nedennævnte juridiske tjenestemænd, som amtmændene ved de tidligere tjenestemandsløve var ligestillet med, opnåede ved tjenestemandsløven af 6. juni 1946 følgende bestillingstillæg:

Dommere i højesteret og retspræsidenter	3 600 kr. (§ 392)
Rigsadvokaten, rigspoliti- chefen og politidirektøren i København	3 000 - (§ 404)
Overformynderen	2 400 - (§ 368)

Bestillingstillæg dyrtidsreguleres nu automatisk efter reglerne i § 7 i lov nr. 184 af 20. maj 1952.

Amtmændenes arbejdsbyrde har været stadigt voksende både som formænd for amtsrådene og som ledere af overøvrighedskontorerne. Sagernes antal stiger stærkt inden for de forskellige sagsområder på grund af ny lovgivning, stigende befolkning

m. v., og stadigt flere sagsområder bliver henlagt til amtskontorerne. Der er blevet pålagt amtmændene en række offentlige hverv, omfattende hele amtets eller amtskommunens område, og for disse hverv ydes der normalt ikke amtmændene særligt vederlag. Heraf skal særligt fremhæves hvervne som formand for vejkrudsudvalget, for skole-direktionen, for amtets beskæftigelsesudvalg, jfr. § 3 i lov nr. 108 af 22. marts 1949, for trafikudvalget (siden 1950), for sygehusberedskabsnævnet (siden 1952) og for det i henhold til § 35 i vejbestyrelsesloven af 29. marts 1957 nedsatte udvalg; af disse hverv er kun hvervet som formand for trafikudvalget vederlagt (honorar 780 kr. årligt + honorartillæg).

Yderligere følger det af amtmændsembedets karakter, at flere amtmænd i de senere år har fået tildelt formandshverv for nævn o. lign. omfattende enten det pågældende amt eller flere amter; arbejdsbyrden ved disse hverv er ofte betydelig og bør også tages i betragtning.

Under hensyn til det med amtmændsembedet forbundne ansvar og den betydelige, stadigt stigende arbejdsbyrde må foreningen anse forslaget om den omhandlede ligestilling for tilstrækkeligt begrundet.

Yderligere skal anføres, at den lønforskel, der ved tidligere tjenestemandsløve eksisterede mellem amtmændsstillingerne og andre juridiske tjenestemandstillinger, i vidt omfang er blevet udlignet gennem ydelse af bestillingstillæg.

Som eksempler herpå skal anføres:

<i>Tjenestemænd i lønningsklasse</i>	<i>Bestillings-</i>
<i>10 800-11 700 kr. :</i>	<i>tillæg</i>
Direktører under socialministe- riet	1 200 kr.
Direktøren for patent- og vare- mærkevæsenet	1 200 -
Sparekasseinspektøren	5 400 -
Prisdirektøren	4 800 -
<i>Tjenestemænd i lønningsklasse</i> <i>9 600-10 800 kr. :</i>	
Landsdommere	2 400 -
Statsadvokater	1 800 -
<i>Tjenestemænd i lønningsklasse</i> <i>9 000-10 200 kr. :</i>	
Politimestre	1 200 -

Mange kommunale, højere tjenestemænd har i forbindelse med statstjenestemandsløven af 1946 opnået betydelige, lønmæssige forbedringer. I konsekvens heraf er det også fundet nødvendigt at forhøje amtsrådssekretærernes lønningsmæssige placering. I overensstemmelse med en henstilling fra indenrigsministeriets udvalg vedrørende amtsfuldmægtigenes fremtidige ansættelsesforhold er de fleste amtsrådssekretærer placeret i lønningsklasse 10 800 kr., stigende efter 5 år til 11 700 kr., en placering, der efter det j ansvarsfulde arbejde, der i almindelighed påhviler disse tjenestemænd, må anses for fuldt begrundet. Det overvejende antal amtsrådssekretærer er samtidigt autoriseret som kontorchefer ved amtskontorerne; for dette arbejde oppebærer de et honorar fra staten på 2 400 kr. årligt + honorartillæg. Resultatet er, at de amtsrådssekretærer, der også er kontorchefer, såvel på begyndelsesløn som på slutløn oppebærer højere lønindkomst end amtmændene.

3. I henhold til tjenestemandslovens § 390, stk. 2, **jfr.** normeringslov for 1950-51, løbenr. 616, ydes der som repræsentationstillæg overpræsidenten i København samt amtmændene over Københavns, Odense og Åbenrå-

Sonderborg amter 9 000 kr. årlig og de øvrige amtmænd 7 500 kr. årlig. Disse tillæg har deres begrundelse i, at der efter sagens natur påhviler amtmændene særlige værtsforpligtelser, der er meget tyngende. Disse tillæg har hidtil ikke været pristalsreguleret til trods for, at netop udgifterne til repræsentation er steget langt stærkere end det almindelige pristal. Man kan slutte sig til det af statstjenestemændenes 4 centralorganisationer i skrivelse af 17. november 1954 til lønningskommissionen ad tjenestemandslovens § 41 fremsatte forslag om, at bestemmelse om automatisk regulering bl. a. af repræsentationstillæg optages i tjenestemandsløven. Under forudsætning af, at dette forslag gennemføres, skal man henstille, at der som minimum i den nye lov fastsættes sådanne grundbeløb for repræsentationstillæggene til overpræsidenten og amtmændene, at disse beløb kommer til at svare til de nuværende repræsentationstillæg med pristalsregulering efter principperne i § 7, stk. 3, i lov nr. 184 af 20. maj 1952 om dyrtidsregulering af bestillingstillæg, der er fastsat efter 6. juni 1946.

Jonquières.

FORENINGEN AF POLITIKOMMISSÆRER
M. FL. I DANMARK

Bilag 74.

København, den 4. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Foreningen af politikommissærer m. fl. i Danmark tillader sig herved til brug for lønningskommissionens overvejelser at fremsætte følgende betragtninger vedrørende vore medlemmers lønmæssige placering og foreningens ønsker i forbindelse med lønningslovrevisionen.

Det bemærkes indledningsvis, at foreningens medlemskreds består foruden af politikommissærer af vicepolitinspektører, politinspektorer og politiingeniører. Denne **uensartethed** i sammensætningen gør det nødvendigt ved opstillingen af vore lønkrav at behandle hver af de nævnte grupper for sig.

1. Den lønmæssige placering.

A. Politikommissærer.

Ved bedømmelsen af politikommissærernes lønmæssige placering er det naturligt at drage en sammenligning med de øvrige tjenestemandsgupper inden for politiet, specielt politifuldmægtigene og politiadvokaterne, der i henseende til chargeringer står politikommissærerne nærmest. Denne sammenligning viser, at der i årene siden enhedspolitiets oprettelse ved lov nr. 166 af 18. maj 1937 har fundet en fortsat forringelse sted af politikommissærernes stilling.

Før lovens ikrafttræden den 1. april 1938 var alle politikommissærer (politiassistenter) lønmæssigt bedre placeret end politifuld-

mægtigene, og ved den som følge af politiets overgang til staten nødvendiggjorte ændring af tjenestemandsløven placeredes halvdelen af landets daværende politikommissærer (19) i 6. lønningsklasse a, medens resten (18) placeredes i samme lønningsklasse b jævnsides med politifuldmægtige af 1. grad, af hvilke der på det pågældende tidspunkt var 20. Ingen politikommissær var således placeret ringere end en politifuldmægtig af 1. grad, og politikommissærstillingen var da også dengang en særdeles attraktiv stilling, som i flere tilfælde op til 1946 blev søgt af og besat med politifuldmægtige.

Dette forhold blev imidlertid ganske ændret ved tjenestemandsløven af 1946. Ganske vist ophævedes den såkaldte b-kommissærgruppe, men hovedgruppen blev stående i modsætning til såvel politimestre som politifuldmægtige, hvilke to grupper begge fik lønmæssige forbedringer.

Navnlig i forholdet til politifuldmægtigene har den nye lov og tiden, der fulgte efter, betydet en fortsat alvorlig deklassering af politikommissærene. Medens som anført halvdelen af politikommissærene tidligere var lønmæssigt bedre placeret end de bedst placerede politifuldmægtige, opnåede 10 politifuldmægtige af 1. grad ved 1946-loven placering i samme lønklasse som vicepolitinspektører, og dette antal er ved de årlige normeringslove stadig forhøjet, således at der i dag er 35 politifuldmægtige af 1. grad, eller 24 pct. af samtlige politifuldmægtige, i denne lønklasse. Dertil kommer, at gruppen af politifuldmægtige af 2. grad, der har samme slutløn som politikommissærene, samtidig er blevet udvidet, således at den i dag omfatter 100 politifuldmægtige eller 68,5 pct. af samtlige fuldmægtige.

Den tilsidesættelse af politikommissærene, som således har fundet sted i forhold til politifuldmægtigene, forekommer lidet rimelig, når man betænker, at der ikke samtidig har fundet nogen omlægning sted af de to gruppers tjenesteområde, der kan motivere denne udvikling, tværtimod kan det vel næppe bestrides, at den fortsatte, store forøgelse af det udøvende politis styrke og arbejdsområde, som gennem årene har fundet sted, har betydet en større belastning for politikommissærene som daglige ledere af politistyrkerne på de forskellige tjenestesteder end for de øvrige polititjenestemand-

grupper. Der kan således navnlig peges på den betydelige forøgelse af politikommissærernes arbejdsområde, der er sket som en følge af den voldsomme stigning i færdselen. Også arbejdet med civilforsvaret og uddannelsen af personalet i udrykningstjeneste har medført en udvidelse af politikommissærernes arbejdsområde. Herudover kan der henvises til det betydelige ansvar og store arbejdsbyrde, der påhviler politikommissærene under vanskelige og urolige forhold.

Forskydningen i den lønmæssige placering til fordel for fuldmægtigene kan derfor fremtidig kun finde sin motivering i disses juridiske uddannelse, og man kan fra politikommissærforeningens side naturligvis kun bifalde en udvikling, der tilsigter at skaffe politiets jurister en retfærdig lønmæssig placering set i relation til statsadministrationens øvrige juridiske personale. Men konsekvensen bør efter vor opfattelse være, at der samtidig må ske en tilsvarende lønmæssig forbedring af politikommissærernes placering, således at der ikke i den indbyrdes placering mellem de to grupper finder en forskydning sted, der ikke er motiveret i ændring af deres tjenesteområde.

Den lønmæssige distancering for kommissærene har været medvirkende til, at det har været vanskeligere at få den nødvendige rekruttering af politimænd med juridisk uddannelse til politikommissærstillingerne. Disse stillinger er sammenlignet med andre blevet for lidt tiltrækkende, ikke mindst da det er en kendsgerning, at ikke alle de juridisk uddannede politikommissærer har mulighed for at opnå yderligere forfremmelse. Det vil ikke være rigtigt at affinde sig med en ordning, hvorefter der fremtidig overhovedet ikke ansættes politikommissærer med juridisk uddannelse. For det første burde det overvejende antal politiinspektører ganske naturligt kunne hentes fra politikommissærernes rækker, men da politiinspektørstillingen forudsætter juridisk embedseksamen, vil en sådan forfremmelseslinie ikke kunne praktiseres, når tilgangen af jurister stopper. Hertil kommer yderligere, at det må anses for ikke alene ønskeligt, men også for nødvendigt for bestridelsen af visse politikommissærstillinger, at de pågældende har juridisk uddannelse. Der tænkes her navnlig på de stillinger, der er knyttet direkte til afdelingerne, hvor arbejdet nor-

malt er en kombination af praktisk politiarbejde (ledelse af og tilsyn med patruljetjeneste m. v.) og administrativt juridisk arbejde. Endelig kan det formentlig heller ikke bestrides, at det for politiet taget som helhed er af betydning, at der blandt politimestrene findes nogen, der er hentet fra politikommissærgruppen, hvis medlemmer gennem deres særlige tjeneste i særlig grad får indgående kendskab til praktisk politiarbejde.

Politikommissærstillingerne bor med andre ord også af disse grunde gores mere tillokkende.

Det er derfor foreningens opfattelse at der ved den nye lønningsslov bor rådes bod på den uretfærdighed, som udviklingen siden 1946 har betydet for politikommissærerne, og vort forslag til en løsning af dette spørgsmål går ud på, at der ligesom for politifuldmægtigenes vedkommende bør finde en graddeling sted, således at de fremtidige politikommissærer af 1. grad placeres i lønningsklasse med politifuldmægtige af 1. grad.

Gradinddelingen, der principielt alene bor baseres på storreisen og beskaffenheden af vedkommende tjenesteområde, bor efter foreningens skøn omfatte i alt 3 grader. 1. og 2. grad kan udfyldes af de nuværende politikommissærer, og 3.-graden forbeholdes fremtidige politikommissærstillinger, der forventes at fremkomme ved omnormering af politiassistenter, der er stationsledere i byer, hvor ordenspolitistyrken efterhånden når en størrelse, der kan »bære« en omnormering.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke politikommissærstillinger, der i første omgang bor placeres i 1.-graden, vil afgørelsen heraf altid komme til at bero på et skøn, og man finder derfor fra foreningens side ikke anledning til på indeværende tidspunkt at fremkomme med et konkret forslag, men vil dog påpege, at der foruden ordenspolitikommissærerne i de største provinsbyer endvidere må blive tale om en ikke uvæsentlig del af politikommissærerne i det storkøbenhavnske område samt enkelte af civilpolitiets kommissærer. Alt i alt bor der formentlig kunne blive tale om 20-25 af de i alt 45 politikommissærer inden for ordens- og civilpolitiet.

Oprykning til højere grad skulle herefter som hovedregel kun kunne finde sted ved forflyttelse.

B. Vicepolitiinspektørerne.

Placeringen af et vist antal politikommissærer i samme lønningsklasse som politifuldmægtigen af 1. grad kan rent umiddelbart synes forbundet med den vanskelighed, at også vicepolitiinspektørerne er placeret i denne lønningsklasse, men denne vanskelighed kan og bør efter foreningens opfattelse overvindes, og man skal derfor tillade sig at fremføre følgende :

Af vicepolitiinspektører findes der nu kun 4. Heraf er de 2 souschefer henholdsvis ved Københavns ordens- og opdagelsespoliti. De 2 andre vicepolitiinspektørstillinger indehaves af rigspolitichefens »personalechef« inden for ordens- og politiafdelingen og af chefen for rigspolitichefens rejseafdeling.

Da det vil være ugørligt at omnormere disse 4 vicepolitiinspektører til politiinspektører, og da man fra foreningens side ikke mener, at stillingsbetegnelsen som vicepolitiinspektør bor opretholdes, foreslås denne ophævet.

For imidlertid også fremtidig i lønningsmæssig henseende at vederlægge de pågældende polititjenestemænd i forhold til det forøgede arbejde og ansvar, der er dem pålagt, foreslås det, at der gives dem et særligt tillæg, således som det i sin tid bl. a. blev givet til færdselschefen og souschefen i Københavns opdagelsespoliti under kommunen. Man tillader sig samtidig at foreslå, at de nuværende vicepolitiinspektørers særtstilling udadtil markeres ved, at deres stillinger »individualiseres« under de ovenfor nævnte betegnelser.

C. Politiingeniørerne.

Ved overvejelser over politiingeniørernes (for tiden er der kun een) lønmæssige placering er det vanskeligt at finde sammenligningsgrundlag i de øvrige polititjenestemandstillinger. Man må i stedet vende blikket mod ingeniørstillinger inden for andre statsinstitutioner. Det er foreningen bekendt, at politiingeniør E. M. Hansen, der ved sidste års normeringslov opnåede omnormering til 4. lønningsklasse a, nu søger sin stilling omnormeret til 3. lønningsklasse, og under henvisning til, at der bl. a. inden for statsbanerne findes adskillige ingeniørstillinger i en tilsvarende lønnings-

klasse, kan foreningen kun give politiingeniøren sin støtte hertil.

D. *Politiinspektørerne.*

For så vidt angår politiinspektørerne må foreningen lægge afgørende vægt på, at disse stillinger også i fremtiden lønningsmæssigt placeres sammen med politimestrene. Der er kun politiinspektører ved rigspolitichefembedet og i Københavns politi, og selvom hver af dem ikke formelt beklæder en øverste chefspost, kan stillingerne ikke anses for mindre betydelige og ansvarsfulde end politimesterembederne. Dels nødvendiggør hele arbejdets tilrettelæggelse inden for de 2 store embeder, at hver enkelt af politiinspektørerne rent faktisk har fået tillagt betydelig selvstændighed med vidtgående dispositionsbeføjelser, og dels er det karakteristisk for de fleste inspektorater, at der til hvert af dem er knyttet et stort personale bestående både af politimænd, herunder også politifuldmægtige, og kontorfolk til at bestride opgaverne af såvel politimæssig som administrativ art. Den omstændighed, at politiinspektørerne er chefer for specialafdelinger, hvor betydeligt erfaringsmateriale efterhånden samles, bevirker i øvrigt, at hver af dem i stor udstrækning benyttes til afgivelse af erklæringer i faktisk alle principielle spørgsmål, som rejses af ministerierne og andre.

Hvis man i fremtiden for politimestrenes vedkommende vil følge den linie at slå de 2 nu eksisterende lønningsklasser sammen, bør det samme derfor også ske for politiinspektørerne.

Såfremt man påtænker at flytte enkelte af de største politimesterstillinger op over den øvrige samlede gruppe af politimestre, bør også for politiinspektørernes vedkommende en tilsvarende udskillelse finde sted af politiinspektører til en højereliggende lønningsklasse.

II. *Bestillingstillæg.*

Ved tjenestemandsløven af 1946 blev der tillagt politikommissærforeningens forskellige medlemsgrupper et bestillingstillæg, der for politikommissærer, vicepolitiinspektører og politiingeniørers vedkommende blev fastsat til 600 kr. årlig, for politiinspektører i 3. klasse a og b henholdsvis 1 200 kr. og 900 kr. årlig. Samtlige tillæg er senere blevet dyrtidsreguleret, f. t. med et tillæg på 55 pct.

Selvom der ikke ved bestillingstillæggets gennemførelse i 1946 udadtil blev givet nogen nærmere begrundelse for dette, må man formentlig med føje kunne formode, at tillægget bl. a. indeholder dækning for de særlige forhold i henseende til ikke fast afgrænset arbejdstid, hvorunder vor tjeneste udøves. Vore medlemmer må være forberedt på med kortest mulig varsel at skulle træde i funktion på alle tider af døgnet, og der kan da også henvises til, at der ydes det underordnede personale vederlag for overarbejde, forskudt arbejdstid og tabte fridage hovedsagelig gennem det pristalsregulerede såkaldte »rådhedstillæg« (for kriminalpolitiet vedkommende »opdagertillæg«).

Derudover vil det formentlig være rimeligt at anse bestillingstillægget som vederlag — omend beskedent — for de mangeartede opgaver af ikke egentlig politimæssig art, der pålægges vore medlemmer, f. eks. civilforsvarsopgaverne.

Under hensyn hertil vil man fra foreningens side stille forslag om en forhøjelse af grundbeløbet for alle de nævnte kategorier med 100 pct. For politiinspektørernes vedkommende bør dog en regulering finde sted, således at enhver politiinspektør oppebærer samme bestillingstillæg, evt. repræsentationstillæg, som de politimestre, der er placeret i samme lonklasse.

Groes-Peter sen.

Frederikshavn i november 1957.

Til lønningskommissionen.

Siden ikrafttræden af lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning er der ikke sket principielle ændringer i embedslægernes ansættelsesvilkår og lønnings- og pensionsforhold.

Skont lovens § 20 bestemte, at den skulle genforelægges til revision inden udgangen af 1925, er det aldrig kommet til nogen revision, idet der blot er vedtaget en række love om udskydelse af revisionen, senest lov nr. 294 af 14. november 1956, der udskyder revisionen til 1961-62. Efter de for foreningen foreliggende oplysninger må det påregnes, at der til den tid kun vil finde en yderligere udskydelse sted, idet der hverken fra indenrigsministeriets eller sundhedsstyrelsens side foreligger planer til ændringer i loven, idet en række forhold stadig anses for så uafklarede, at det ikke er muligt endnu at tage endeligt standpunkt til principielle retningslinjer for embedslægevæsenets fremtidige ordning.

Den gældende embedslægelov forudsætter, som det fremgår af den i henhold til lovens § 5 udstedte instruks for kredslæger af 31. marts 1915 § 26, at kredslægerne (her-

under også amtslægerne, der tillige er kredslæger) har ret til at udøve **privat** lægepraksis »for så vidt det er foreneligt med udøvelsen af hans embedspligter. Dog må han ikke uden at have indhentet ministeriets tilladelse dertil have ansættelse som læge ved eller lønnet lægekyndig rådgiver ved nogen institution eller virksomhed, som står under hans tilsyn«.

Man kan regne med, at denne praksisret på lovens tilblivelsestidspunkt blev udnyttet af samtlige embedslæger, kun med de indskrænkninger, som personlig interesse i og lokale muligheder for erhvervelse af praksis måtte sætte.

Dette forhold er siden da amdret på afgørende måde, idet et stadig større antal embedslæger af hensyn til det stærkt stigende omfang af deres embedsvirksomhed har måttet opgive eller væsentlig indskrænke deres praksis eller erstatte denne; med mindre tidsrøvende, men også mindre indtægtsgivende, honorarlønnede og ikke pensionsgivende hverv, f. eks. som skolelæge o. lign.

En af foreningen i august 1954 foretagen og nu ajourført undersøgelse af embedslægernes praksisforhold viser følgende forhold:

	Antal	Heraf m. bestillingstillæg i henh. til tjenestemandslovens § 642	pct. af samtlige embedslæger
1. Ingen praksis, ingen andre lægelige hverv	8	8	} 31,8 pct.
2. Ingen praksis, men mindre hverv (begrænset skolelæge- eller konsulentvirksomhed)	13	1	
3. Begrænset speciallægepraksis (konsultation); ingen andre hverv	5		} 34,8 -
4. Begrænset praksis, eventuelt i forbindelse med mindre omfattende hverv som skolelæge eller læge ved andre institutioner . .	18	1	
5. Praksis uden begrænsning eller andet hverv af tilsvarende omfang	22		33,4 -
	66	10	100 pct.

Ved »begrænset praksis« forstås alene sådanne effektive begrænsninger i praksisudøvelse som f. eks. fuldstændig ophør med sygekassepraksis, lukning for tilgang af sygekassepatienter, begrænsning af sygekassepraksis enten til byen, hvor lægen bor, eller til tilstødende landdistrikt, benyttelse af fast amanuensis, indgåelse af kompagniskab o. lign., idet man for de to sidste kategoriers vedkommende kun har medregnet de tilfælde, hvor disse dispositioner efter bestyrelsens kendskab til forholdene udtrykkelig er truffet i den hensigt at aflaste embedslægen for praksis og skaffe ham forøget tid til at varetage embedets forretninger.

Ved henførelse til gruppe 5 er alene taget hensyn til, at der ikke fra vedkommende embedslæges side er truffet nogen af de foran nævnte begrænsende dispositioner; men dette er naturligvis ikke i alle tilfælde ensbetydende med, at praksis er af stort omfang.

Befolkningsantallet uden for København (hvor stadslægen er kommunalt ansat) er i dette tidsrum steget med ca. 44 pct. Samtidigt er embedslægernes antal, der i 1914 var 76 og efter genforeningen i 1921 80, ved nedlæggelse af embeder formindsket til 66. Alene herved er embedslægernes arbejde forøget med over 50 pct.

Stigningen er dog faktisk langt større, idet arbejdet såvel på det hygiejnisk-administrative som på det retslægelige område er blevet yderligere forøget dels på grund af landets tiltagende urbanisering og industrialisering, dels fordi stadig nye områder er inddraget under sundhedslovgivningen og sundhedsvedtægterne, hvorved talrige nye opgaver er pålagt embedslægerne. Der henvises til bilag A.

De nævnte faktorer har i forening medført, at stigningen i embedsvirksomhedens omfang næppe nogen steder er væsentlig under 100 pct., de fleste steder større, for de større embeders vedkommende både 2 og 300 pct.

Hvor inden for andre tjenestegrene en tilsvarende forøgelse af arbejdet har fundet sted, er dette i det store og hele modsvaret ved en tilsvarende udvidelse af savel faguddannet som kontoruddannet personale og ved anskaffelse af kontormæssige hjælpemidler af enhver art.

For embedslægernes vedkommende er hid-

til intet tilsvarende sket. Tværtimod er en række mindre embeder nedlagt, og arbejdet for de tilstødende embeder, hvori de er indlemmet, forøget, oftest uden noget forøget vederlag til disse eller kun vederlagt med et ringe personligt tillæg til indehaveren bortfaldende ved personsifte. For tiden er der så vidt vides kun 2 embedslæger, der oppebærer sådanne tillæg eller konstitutionshonorarer, skønt 14 embeder er nedlagt. I enkelte tilfælde er dog ved sammenlægningen sket en oprykning i lønningsklasse, d. v. s. en stigning i grundlønnen på ca. 1 000 kr. årligt.

Kun for 2 embeders vedkommende (Københavns amts nordre og søndre lægekredse) har man draget konsekvensen af udviklingen og administrativt givet vedkommende embedslæger en lægeassistent, idet man har bevilget de 2 embeder et årligt beløb hver på 2 400 kr. med sædvanligt honorartillæg til lønning af en lægeassistent. Alle andre embeder er stadig »énmandsbetjente«, og på grund af kontorholdsgodtgørelsernes størrelse (1 565 kr.-6 915 kr.) afskåret fra at benytte fast, kvalificeret kontormedhjælp. Indretning af kontor og anskaffelse af inventar m. m. påhviler vedblivende embedslægen selv og bliver derfor ofte mangelfuld efter nutidens synspunkter og ved de embeder, hvor lokaler, instrumentarium m. m. ikke mere kan udnyttes i private erhvervsøjemed, bliver anskaffelsesomkostninger, husleje og vedligeholdelse i mange tilfælde et kendeligt minus i deri udbetalte lønning.

Embedslægerne er således arbejdsmæssigt i alle henseender ugunstigt stillede i sammenligning med andre tjenestemænd med tilsvarende uddannelse og ansvar. Hertil kommer, at særlig de embedslæger, der praktiserer, må udføre en stor del af embedsarbejdet i aftentimer eller på søn- og helligdage, ligesom embedslægerne ganske må savne den aflastning, som andre embedsmænd i højere stillinger opnår med årene gennem advancement ved at befries for underordnet rutinearbejde eller særlig strabadserende forretninger, der kan overlades til yngre, kvalificerede kræfter, medens embedslægerne, lige til de falder for aldersgrænsen, må udføre alt arbejde personligt og yderligere som rets-, politi- og arrestlæge stå til rådighed alle døgnets timer uden afløsning.

Som resultat af den sidste lønningskommissions behandling af embedslægernes for-

hold opnåedes, at de da eksisterende 3. klasses embeder blev opnormeret til 2. klasses embeder, idet man fra alle sider erkendte det urimelige i opretholdelsen af en gruppe lægeembeder med en grundløn på 2 850 kr. På baggrund af, at de øvrige embedslæger kun opnåede en lønforbedring for 1. kl.s embeder (herunder amtslæger) på 510 kr. og for 2. kl.s embeder på 710 kr., må denne opnormering dog betragtes som en ret paradoks foranstaltning, idet kredslægerne i de 3. kl.s embeder utvivlsomt var dem, hvis embedsvirksomhed var af mindst omfang og næppe kunne lægge hindringer i vejen for deres praksisudøvelse.

Ved tjenestemandensloven af 6. juni 1946 § 642, stk. 4, åbnedes dog adgang til at give embedslæger, der af hensyn til embedsvirksomhedens omfang måtte opgive deres praksis, et ikke pensionsgivende bestillingstillæg på indtil 3 600 kr., undtagelsesvis 4 800 kr. 4- honorartillæg, p. t. 70 pct. I det forløbne tidsrum har ikke på noget tidspunkt mere end ti embedslæger oppebåret sådant bestillingstillæg. For tiden oppebærer 5 amtslæger 4 800 kr., 2 3 600 kr., medens 1 kredslæge får 1 800 kr., 1 3 600 kr. og 1 2 400 kr.

Angående embedslægernes lønninger henvises i øvrigt til den af sundhedsstyrelsen udarbejdede oversigt bilag B.

Den nuværende normering, der placerer 1 kl.s kredslæger i klasse med fuldmægtige, 2. kl.s kredslæger i klasse med tjenestemandenslovens overassistentgruppe (amtslæger som 1. kl.s kredslæger + amtslægetillæg 2 400 kr.), må anses for ganske utilfredsstillende, når henses til embedslægernes uddannelse, selvstændige ansvar og arbejdets omfang.

Hertil kommer, at de stillinger, hvormed embedslægerne lønningsmæssigt jævnføres, i stort omfang er at betragte som gennemgangsstillinger, hvis indehavere ved advancement til højere stillinger rykker op i helt andre lønningsklasser, således at de for gennemgangsstillingerne normerede slutlønninger kun undtagelsesvis bliver aktuelle. xVledens det i tidligere tid var reglen, at der foregik advancement fra kredslægestillinger til amtslægestillinger eller fra 3. og 2. kl.s kredslægeembeder til 1. kl.s kredslægeembeder, er kredslægernes advancementsmuligheder i de sidste artier blevet stærkt forringede. 3 amtslægestillinger er i tidens løb reduceret til kredslægestillinger (Ros-

kilde, Assens, Sønderborg), hvorved advancementsstillingernes antal er formindsket. Hertil kommer, at amtslægestillingerne og de mere betydelige kredslægestillinger efterhånden fortrinsvis besættes ude fra, idet ansøgere med andre kvalifikationer end forudgående embedslægevirksomhed foretrækkes, f. eks. læger med mere omfattende hospitalsuddannelse, evt. speciallægeankendelse, doktorgrad o. s. v. Af de i de sidste 13 år udnævnte 18 amtslæger har således kun 3 forud været kredslæger. Forflyttelse fra 2. kl.s embeder til 1. kl.s spiller efterhånden heller ingen rolle, idet udsigten til den meget lille lønstigning (f. t. i alt 1 500 kr.), der kan opnås herved, træder helt i baggrunden for den økonomiske risiko, der opstår ved flytning til et nyt sted med opgivelse af hidtidig praksis el. a. bi-erhverv, uden sikker udsigt til opnåelse af tilsvarende indtægter på det nye sted.

Forholdet er med andre ord nu det, at samtlige embedslægestillinger må betragtes som slutstillinger. Herved bliver urimeligheden af den nuværende lønningsmæssige placering endnu mere iøjnefaldende, særlig på grund af den ringe forskel på begyndelses- og slutløn, når sammenlignes med andre stillinger af lignende karakter på samme lønniveau. F. eks. er forskellen mellem begyndelses- og slutløn for adjunker 4 125 kr., for amanuenser II 4 055 kr. Dette forhold tvinger så at sige i mange tilfælde embedslægerne til at fortsætte med såvel embedsvirksomhed som praksis m. m. lige til de falder for aldersgrænsen.

Sammenlignet med andre læger ansat i statens tjeneste har lønudviklingen for embedslægernes vedkommende formet sig ugünstigt. Således udgør stigningen i grundløn + alderstillæg 1919-1946 for 1. kl.s kredslæger 13 pct., for 2. kl.s 24 pct., medens den for afdelingsforstandere af 1. grad ved statens seruminstitut udgør 27 pct. og for afdelingslæger ved statens sindssygehospitaler 25 pct.

Dette af bødes vel til en vis grad gennem de uvisse honorarindtægter, der for embedslægestanden som helhed nu udgør en større procentdel af lønnen, sammenlign side 7; men dette gælder for det første ikke de embeder, hvis disse indtægter er ubetydelige - hvilket er langt de fleste - og dernæst bliver virkningen for pensionens vedkommende ens for alle nævnte embeder, da honorarindtæg-

terne ikke er pensionsgivende for dem, der er ansat efter 1. juli 1931.

På grund af de lave grundlønninger og den ringe forskel mellem begyndelses- og slutløn bliver embedslægenes pensioner også urimeligt små.

De embedslæger, der i en mere fremrykket alder kunne ønske sig lettet i deres arbejde ved opgivelse af praksis og i den anledning evt. opnår bestillingstillæg for afsavn af praksis, kommer også ud for vanskeligheder, idet de hidtil i deres egenskab af praktiserende læger har måttet stå som medlemmer af »Lægenes pensionskasse«. Når de opgiver praksis, vil de ikke som før have indtægter, hvoraf præmien (f. t. ca. 2 500-3 000 kr. årligt) kan tages, men vil være henvist til enten at indbetale denne af deres embedsindtægt, hvorved virkningen af bestillingstillægget delvis ophæves, eller lade deres medlemskab i pensionskassen overgå til fripolice med deraf følgende forringelse af denne pension, der under de nuværende forhold faktisk er en nødvendighed til supplerende af den uforvarsligt lille embedspension.

Med hensyn til embedslægenes sportelindtægter har der også fundet en meget ugunstig udvikling sted. En med sundhedsstyrelsens bistand foretagen opgørelse viser, at embedslægenes honorarlønnede indtægter i årene 1946-47-1956-57 har udgjort følgende beløb:

1946-47.	387 908,30 kr.
1947-48.	280 791,16 -
1948-49.	381 516,00 -
1949-50.	318 622,00 -
1950-51.	278 396,60 -
1951-52.	227 898,14 -
1952-53.	232 593,52 -
1953-54.	252 174,89 -
1954-55.	236 018,45 -
1955-56.	243 501,70 -
1956-57.	268 696,63 -

Heraf fremgår, at disse indtægter på trods af stedfundne takstreguleringer er faldet fra ca. 388 000 kr. til ca. 269 000 kr. Skulle embedslægerne ved hjælp af disse honorarer have opnået dækning for pristalsstigningen, skulle disse indtægter i dag have udgjort ca. 600 000 kr. årligt.

Disse indtægter er i øvrigt højst ulige fordelt, idet ca. $\frac{1}{3}$ af beløbet falder på 7 em-

beder med stor venerologisk konsultation, medens de øvrige kun har 3-4 000 kr. i gennemsnit, varierende fra få hundrede kroner til 6-8 000 kr.

Af de øvrige poster på regnskabet over uvisse indtægter er den største de retslægelige forretninger (embedslægelovens § 16); disse er efter stigningen i besættelsesårene og de første efterkrigsår atter gået ned i antal, og deres andel i embedslægenes samlede indtægter er ret ringe.

Forretninger i henhold til epidemi- og karantænelovgivningen er nu uden enhver økonomisk betydning, idet deres samlede årlige antal for hele landet ikke overstiger ca. 50.

Som sammenfatning af det foregående kan det fastslås, at lønudviklingen i særlig høj grad har været ugunstig for embedslægerne.

Det har været til skade for embedslægenes pensionsmæssige stilling, at adgang til pension af sportelindtægterne bortfaldt for de siden ikrafttræden af tjenestemandsløven af 1931 ansatte embedslæger, så meget mere som lønnens stagnation og de skete forhøjelser af honorar-taksterne, trods disses utilstrækkelighed, har medført, at de uvisse indtægter fra i 1920-21 at udgøre 12,9 pct. af den samlede udbetalte løn, i 1956-57 var steget til at udgøre 20,43 pct.

Det er bestyrelsens opfattelse, at samtlige de beskrevne forhold har virket i retning af at forringe embedslægenes lønningsmæssige og pensionsmæssige stilling såvel set i forhold til prisudviklingen som til andre tjenestemandsgupper. Hertil kommer, at den stedfundne udvikling med hensyn til omfanget af embedslægenes virksomhed, der har tvunget ca. $\frac{1}{3}$ af embedslægerne helt ud af privat lægevirksomhed og tvunget ca. $\frac{1}{3}$ til at indskrænke denne i en grad, der væsentlig har forringet deres muligheder for at skaffe sig private indtægter og fornøden supplerende af den utilstrækkelige embedspension, har været ensbetydende med, at de omstændigheder, der i 1914 gjorde det rimeligt at give embedslægerne en lønningsmæssig særstilling som deltidsbeskæftigede, ikke længere er tilstede for de $\frac{2}{3}$ af embedslægenes vedkommende. Embedslægerne finder derfor ikke vedblivende at kunne lade sig nøje med henvisninger til en kommende revision af embedslægeloven, der stadig fortøner sig i en uvis fremtid, men må insistere på, at man

nu tager spørgsmålet om en rimelig lønningsmæssig placering af embedslægerne op til realitetsbehandling.

Som udgangspunkt herfor skal bestyrelsen henstille til kommissionens overvejelse at søge embedslægeres lønnings- og pensionsmæssige forhold forbedret således, at de til enhver tid holdes på linje med over- og afdelingslæger ved statens sindssygehospitalet.

Bestyrelsen er klar over, at embedslægeres forhold under den nuværende organisationsform er stærkt varierende og nødvendigvis må vedblive at være dette i en overgangsperiode, indtil embedslægevæsenets fremtidige organisationsform kan fastlægges, og at dette må nødvendiggøre en elastisk overgangsordning for de nu siddende embedslæger med valgfrihed til at vælge mellem at fortsætte på de hidtidige vilkår eller at gå ind under en ny-ordning, således at denne evt. indføres gradvis, men straks ved nyansættelser eller forflytninger.

Den foreslåede lønforbedring må formentlig også kombineres med en vis begrænsning i adgangen til udøvelsen af almindelig prak-

sis. Det er dog en forudsætning, at den nuværende lovhjemlede sportellønning for visse forretninger opretholdes, da disse er så ujevnt fordelt og på visse steder repræsenterer en meget stor arbejdsbyrde og pålægger visse embedslæger særlig store driftsudgifter. Det kan overvejes, om enkelte af disse med særlig store sportelindtægter forsynede embeder ved den tilsigtede forbedring i den faste løn, skulle komme så højt op i indtægt, at der bør indføres en ordning svarende til bestemmelsen i lov nr. 89 af 31. marts 1953 om distriktsjordemødre § 4, stk. 1 og 10, med fradrag i den udbetalte løn i forhold til sportelindtægterne, men med pensionering efter lønningssatsens fulde beløb.

Bestyrelsen er indstillet på, at amtslægerne ved den foreslåede lønforhøjelse måske vil komme op på en så høj pensionsgivende indtægt, at det må tages op til overvejelse, hvorvidt det nuværende amtslægetillæg fortsat kan bevares som pensionsgivende.

P. b. v.

S. I. Henriksen

FORENINGEN AF STATSADVOKATFULDMÆGTIGE

Bilag 76.

27. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til sekretariatets skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsembedsmænds samråd vedrørende forslag til klassificering af de enkelte tjenestemandstillinger inden for lønsystemet skal undertegnede bestyrelse for foreningen af statsadvokatfuldmægtige udtale følgende:

Statsadvokatfuldmægtigenes løn er nu fastsat i tjenestemandslovens § 409, hvorefter 6 stillinger (statsadvokatfuldmægtige, 6. lønningsklasse a) aflønnes med en grundløn på 6 000 kr. stigende efter 5 år til 6 600 kr. - svarende til ekspeditionssekretærer i centraladministrationen -, medens 8 stillinger (fuldmægtige hos statsadvokaterne, 6. lønningsklasse b) aflønnes med en grundløn på 5 040 kr., stigende hvert 3. år med 360 kr.

indtil 5 760 kr. - svarende til fuldmægtige i centraladministrationen. Til denne sidste gruppe hører endvidere fuldmægtigen ved rigsadvokaturen, hvis aflønningsforhold også omfattes af nærværende indstilling.

Udover den faste løn ydes et honorar på 2 580 kr. (+ f. t. 110 pct.) årligt, svarende til det mellemstore honorar, som ydes til centraladministrationens sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer som vederlag for formiddagsbeskæftigelse. Dette honorar, som er vederlag for, at statsadvokatfuldmægtigene giver møde i landsretten som medhjælpere for statsadvokaterne, udbetales for tiden til alle statsadvokatfuldmægtige. Det svarer til det honorar, der ydes dels de sekretærer i centraladministrationen, dels de privat praktiserende sagførere, der ligeledes giver møde i landsretten som medhjælpere

for en statsadvokat. Det bemærkes dog, at enkelte sagførermedhjælpere aflønnes med det dobbelte vederlag, idet de til gengæld har dobbelt tildeling af sager.

For tiden er der til hver statsadvokatur knyttet en a-fuldmægtig og en b-fuldmægtig, til den fynske statsadvokatur dog alene en a-fuldmægtig. Kun 5 af de fornævnte b-stillinger er således besat. 2 b-stillinger er nedlagt, og en forventes nedlagt. Til de embeder, der er beliggende i København, er der foruden medhjælperne knyttet et antal formiddagssekretærer fra centraladministrationen, medens hvert af de jyske embeder for tiden bistås af 2-3 politifuldmægtige, der gør turnustjeneste i statsadvokaturerne i en periode af 2-3 år. Disse politifuldmægtige har også beskikkelse som medhjælpere.

Som det fremgår af vedlagte oversigt bilag 1, har statsadvokatfuldmægtigene siden retsplejelovens ikrafttræden været aflønnet på denne måde, og denne lønningsform kan ses i sammenhæng med den deling af arbejdsområderne, som ligger i, at statsadvokatfuldmægtigene på den ene side virker som overordnet anklagemyndighed i forhold til politiet, og på den anden side, at de på lige fod med sagførermedhjælpere og de medhjælpere fra centraladministrationen, som oppebærer hvervet som formiddagsbeskæftigelse, giver møde i landsretterne som anklagere dels i ankesager, dels i nævningesager.

Det vil formentlig være på sin plads at give nogle oplysninger om arbejdets art for at belyse de 2 sider af statsadvokatfuldmægtigenes arbejdsområder. Som overordnet anklagemyndighed i forhold til politiet er statsadvokatfuldmægtigenes hovedvirksomhed knyttet dels til afgørelsen af tiltale-spørgsmålet i statsadvokatsager, dels til afgørelsen af ankespørgsmålet. Efter stillinger-nes karakter skulle disse afgørelser selvsagt som regel i sidste instans blive truffet af statsadvokaten efter statsadvokatfuldmægtigenes indstilling, men ved den betydelige stigning, der har fundet sted i sagsantallet i forhold til årene før krigen, har i det mindste ved nogle af embederne mere og mere af arbejdet måttet henlægges til fuldmægtigenes selvstændige afgørelse. Hertil kommer, at statsadvokatfuldmægtigene ikke sjældent - endog i længere perioder - når statsadvokaterne har været optaget af forberedelsen til

og domsforhandlingen i store landsretssager, på egen hånd og på eget ansvar har måttet lede embederne uden at kunne opnå en egentlig konstitution. Eksempelvis kan nævnes, at førstefuldmægtigen hos statsadvokaten for København i sådanne anledninger inden for de sidste 2 år igennem 9 mdr. har haft ledelsen af det daglige arbejde i statsadvokaturen.

Ved siden af dette arbejde er statsadvokatfuldmægtigene i meget stort omfang rådgivende for politiet både i efterforskningsarbejdet og med hensyn til den retslige behandling af sagerne for underretterne. Ikke mindst ved provinsstatsadvokaturerne kræver denne side af fuldmægtigens virksomhed megen tid.

For så vidt: angår den anden side af statsadvokatfuldmægtigens arbejdsområde, medhjælperhvervet, vil det naturligt være sådan, at større sager af principiel interesse, som statsadvokaterne på grund af arbejdets omfang ikke kan afse tid til at procedere selv, gives til de faste fuldmægtige som statsadvokatens nærmeste stedfortrædere. Dette forer også til et større kvalitetskrav til de faste fuldmægtige.

Det ovenfor udviklede om statsadvokatfuldmægtigenes arbejdsområde fører naturligt til, at statsadvokatfuldmægtigene må rekrutteres blandt de noget ældre og erfarne politi- og dommerfuldmægtige, hvad der også - bortset fra de unormale år omkring sidste krigs afslutning - hidtil har været tilfældet. De sidst udnævnte statsadvokatfuldmægtige har således haft omkring 10 års examens anciennitet ved udnævnelsen.

For at det imidlertid kan være muligt at trække kvalificerede politi- og dommerfuldmægtige over i de faktisk overordnede og arbejdsmæssigt noget mere byrdefulde stillinger som statsadvokatfuldmægtige, må advancementet, som kun kan opnås efter en kvalifikationsbedømmelse, følges af en lønstigning, hvorfor aflønningen af statsadvokatfuldmægtigene bør være bedre end aflønningen af de tilsvarende grupper blandt politi- og dommerfuldmægtigene.

Som det fremgår af bilag 1. har denne forskel mellem lønningerne tidligere da også været meget betydelig. Således var indtil 1938 statsadvokatfuldmægtigenes grundløn - bortset fra medhjælperhonoraret - større endog end politifuldmægtigenes total løn. Fra

1938 til 1946 var forskellen, omend noget mindre, dog stadig stor. Imidlertid opnåede politi- og dommerfuldmægtige i 1946 en meget betydelig lønforbedring, medens statsadvokatfuldmægtigene alene opnåede, at 6 fuldmægtige blev placeret på linje med ekspeditionssekretærer. Det vil sige, at grundlønnen for statsadvokatfuldmægtigene på sluttrinnet herefter ligger betydeligt under slutlønnen for politi- og dommerfuldmægtige af 2. grad. Som det fremgår af tabellen bilag 2, er slutlønnen, selv når medhjælperhonoraret medregnes, for statsadvokatfuldmægtige 1 og 2 lavere end slutlønnen for de tilsvarende grupper inden for politi- og dommerfuldmægtige.

Det blev fra justitsministeriets side efter tjenestemandsløven af 1946 erkendt, at statsadvokatfuldmægtigene var blevet distanceret af de andre grupper, og det har også siden vist sig, at der var betydelige vanskeligheder ved at få kvalificerede politi- og dommerfuldmægtige til dels at søge fast udnævnelse i statsadvokatfuldmægtigstillinger, dels at søge uddannelseskonstitutioner som turnusfuldmægtige.

For at råde bod på dette misforhold indgav statsadvokatfuldmægtigforeningen den 23. november 1953 andragende til justitsministeriet om en ændret lønningsform, således at medhjælperhonoraret indgik i en betydeligt højere grundløn, hvortil kom et procedurehonorar. Som forholdene har udviklet sig, er det imidlertid foreningens opfattelse, at vi er bedst tjent med den nugældende lønningsform, hvorfor det nævnte andragende, hvoraf en genpart tidligere er tilsendt lønningskommissionen, tilbagekaldes.

Foreningens forslag går herefter ud på følgende, *idet* vi forudsætter, at der i lønningskommissionen tilvejebringes enighed om en fællesakademisk lønramme, der omfatter i det mindste centraladministrationens embedsmænd inden for de nuværende stillingsbetegnelser sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer, og *idet* vi i øvrigt ganske kan henholde os til den indstilling, som er givet til lønningskommissionen af ministerialforeningen, hvis formand er underrettet

om, at vi i vort lønkrav følger ministerialforeningen:

Den nugældende deling af lønningerne bibeholdes, således at vi som hidtil følger lønnen for centraladministrationens akademiske embedsmænd i tilsvarende charger, og at vi fortsat oppebærer et medhjælperhonorar svarende til det, der ydes sagførermehjælper og de af centraladministrationens embedsmænd, der ligeledes er beskikkede som medhjælper. I konsekvens heraf ønsker vi at gå ind i den fællesakademiske lønramme på lige fod med de anførte grupper inden for centraladministrationen. Da vi imidlertid er af den opfattelse, at vi bør opnå en genopretning af den i 1946 skete distancering i forhold til politi- og dommerfuldmægtige, samt under hensyn til det i øvrigt i indstillingen om arbejdets art anførte, indstilles det, at statsadvokatfuldmægtige begynder på et løntrin svarende til det løntrin, der gælder for tjenestemænd med mindst 10 års anciennitet. Det er dog en ganske afgørende forudsætning for denne indstilling, at vi bibeholder et medhjælperhonorar af størrelse svarende som nu til formiddagshonoraret i centraladministrationen (2 580 kr.). Da forskellen mellem a- og b-fuldmægtige (statsadvokatfuldmægtige og fuldmægtige ved statsadvokaturerne) hovedsageligt er anciennitetsbestemt, har vi intet mod, at denne bortfalder.

Skulle den fællesakademiske lønramme ikke komme til at omfatte stillinger svarende til de nuværende ekspeditionssekretærstillinger, er det vor indstilling, at statsadvokatfuldmægtigene for begge grupper vedkommende ikke går ind i den fællesakademiske lønramme, men placeres over denne og følger de nuværende ekspeditionssekretærer i centraladministrationen, og således at b-fuldmægtigene også hæves op til denne løn. Også her er det en afgørende forudsætning, at medhjælperhonoraret bibeholdes som ovenfor beskrevet.

Såfremt yderligere oplysning ønskes, bedes henvendelse rettet til bestyrelsens formand, statsadvokatfuldmægtig Holger Try de, statsadvokaten for København, telefon palæ 9630.

H. C. Beck O. Simonsen Holger Try de

København, den 28. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

I henhold til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 tillader foreningen af geodæter ved Geodætisk Institut sig at fremsætte følgende forslag vedrørende klassificering og normering af de under foreningens område hørende stillinger ved Geodætisk Institut:

Foreningens medlemmer kan deles i to grupper

- I. Videnskabeligt personale
- II. Ingeniører, landinspektører og opmålingsassistenter

for hvilke der i det følgende enkeltvis skal redegøres.

I. Videnskabeligt personale.

Foreningen mener at måtte klassificere det videnskabelige personale i grupperne: videnskabelige medarbejdere (geodætassistenter og afdelingsgeodæter) og en chef kategori: statsgeodæter.

For gruppen videnskabelige medarbejdere kan foreningen tiltræde en fælles-akademisk lønramme med automatisk stigende løn under følgende forudsætninger:

- 1) at lønningsancienniteten regnes fra embedseksamen,
- 2) at der opnås fast ansættelse efter 2 års ansættelse,
- 3) at begyndelseslønnen fra 0-3 års ansættelse fastsættes til 4 500 kr.
- 4) at slutlønnen føres op til 9 600 kr.
- 5) at der ydes et afsavnstillæg på honorarbasis.

Disse forudsætninger skal foreningen tillade sig at motivere således:

Ad I. Princippet om anciennitet efter kandidatår, der allerede er godkendt for de kontraktansatte ingeniører og lægers vedkommende, bør efter foreningens opfattelse gælde for enhver, der ansættes i en videnskabelig stilling. Kun derved sikres de unge, der for legatmidler eller på anden måde skaffer sig yderligere uddannelser ved studierejser o. lign., mod deklassering i forhold til de, der uden en sådan videregående uddannelse træder direkte ind i stillingerne.

Ad 2. Allerede under studietiden må de studerende for ansættelse ved Geodætisk Institut dokumentere, at de er i besiddelse af de nødvendige videnskabelige anlæg og evner, ligesom de også til en vis grad bør dokumentere visse anlæg for det praktiske geodætiske arbejde. Det må dog anses for ønskeligt til yderligere sikring af de rette kvalifikations tilstedeværelse, såvel teoretiske som praktiske, at kandidaten ved ansættelsen underkastes en prøvetid. Den foreslås ansat til 2 år med adgang til nedsættelse til 1 år for kandidater over 30 år og til 0 år ved tidligere fast offentlig ansættelse eller ved ansættelse efter det 35. år.

Ad 3. Den geodætiske uddannelse er udelukkende en uddannelse for ansættelse i en videnskabelig stilling, og som en følge af den uhyre vanskelighed en magister i geodæsi har ved at overgå til en anden beskæftigelse, må kravene til de anlæg og evner, der dokumenteres under studiet, være så store, at foreningen må anse den hidtidige begyndelsesløn på 3 600 kr. som værende for lav. Begyndelseslønnen bør efter foreningens opfattelse ligge højere end den løn, der tilbydes adjunkter (3 780), hvorfor foreningen foreslår den sat til 4 500 kr. fra 0-3 års anciennitet.

Ad 4. I loven om Geodætisk Institut af 31. marts 1928 lyder paragraf 2 således :

Geodætisk Institut har til opgave at udføre geodætiske videnskabelige Arbejder, udgive geodætiske Publikationer, bestride Landets Opmåling samt udgive Kort over Riget.

Det påhviler endvidere Institutet at forsyne Hæren med fornødent Kortmateriale.

Af denn paragraf fremgår for det første, at det gennem lovgivningen er fastslået, at Geodætisk Instituts første og vigtigste arbejde er videnskabelig geodætisk forskning, og for det andet at denne forskning er parret med et ret omfattende arbejde, der stiller store krav ikke alene til geodæternes videnskabelige kvalifikationer men også til deres administrative og ledermæssige egenskaber. Da langt fra alle geodæter vil kunne påregne oprykning til chefstilling, må foreningen under henvisning til det dobbelte krav, der stilles til geodæterne - også til de,

der ikke når chefstilling - anse det for nødvendigt, at lønnen inden for den automatisk virkende skala kan stige til 9 600 kr.

Ad 5. De videnskabeligt ansatte geodæter har gennem mange år haft det handicap i forholdet til deres kollegaer ved de høje læreanstalter eller ved andre videnskabelige institutioner, at enhver mulighed for en forøgelse af deres indtægter gennem ekstrarbejder uden for den normale arbejdstid som en følge af den dispositionsret, Geodætisk Institut må forbeholde sig til enhver tid (udsendelse af opmålingsekspeditioner m.m.), har været dem afskåret. Medens man i andre forvaltningsgrene har honoreret en sådan udelukkelse fra ekstraintægter (stillinger i centraladministrationen, hvor der ikke er adgang til formiddagsstillinger; forstandere og laboratorer ved seruminstittet), er en tilsvarende kompensation aldrig blevet ydet geodæterne. Foreningen anser det derfor for nødvendigt, at der tillægges geodæterne et afsavnstillæg, der, så længe juristernes formiddagsstillinger opretholdes, er af størrelse som det, der tillægges de ovenfor nævnte stillinger i centraladministrationen.

Det skal i denne forbindelse også anføres, at det merarbejdstillæg, der hidtil er tildelt de civile tjenestemænd ved instituttet (540 kr. og 720 kr. + pot.) bortfalder pr. 1. april 1958.

Chefstillingerne (statsgeodæter) bør efter foreningens opfattelse sidestilles med professorer. Ved statsgeodætstillingens oprettelse i 1928 placeredes den meget nær professorstillingen og betydeligt over docentstillingen (professor 7 800-9 600 kr., statsgeodæter 6 900-8 100 kr., docenter 4 500-6 300 kr.). Ved de senere lonrevisioner er såvel professorer som docenters lønninger hævet stærkt, og omend man ikke har godkendt det forslag, Centralforeningen af lærere ved Universitetet, Den polytekniske Læreanstalt, Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og Den farmaceutiske Læreanstalt, stillede om sammenslutning af docent og professorstillingen, så har man dog fundet det rimeligt, at docentstillingen tilnærmer professorstillingen væsentligt (2. betænkning afgivet af lønningsskommissionen af 1943. I. bind p. 280 ff). På trods heraf er der ikke siden stillingernes oprettelse rørt ved statsgeodæternes lønninger. Dette har blandt

andet, efter lønningsloven af 1946 medført det fuldstændig urimelige forhold, at statsgeodæter på slutløn kun har 600 kr. mere end den nærmest følgende klasse, afdelingsgeodæter (8 100 kr. mod 7 500 kr.). Denne uret må nu gøres god igen. Det er foreningens absolutte opfattelse, at de videnskabelige krav, der må stilles til statsgeodæter, ikke er mindre end de, der stilles til professorer, samtidig med at der pålægges statsgeodæter vidtgående administrative pligter.

Med de under ad 5 anførte grunde motiverer foreningen, at der også ydes statsgeodæter et afsavnstillæg.

Den tekniske chef der hidtil har været placeret ligestillet statsgeodæter bør efter foreningens opfattelse fortsat placeres i denne gruppe.

Om stillingen som direktør for Geodætisk Institut skal foreningen udtale, at den som følge af stillingens karakter bade som videnskabelig topstilling og som topstilling inden for Geodætisk Instituts administrative område ikke finder sig bemyndiget til at fremsætte forslag til denne stillings normering.

//. Civilingeniører, landinspektører og opmålingsassistenter.

Foreningen mener at måtte klassificere civilingeniører og landinspektører samt opmålingsassistenter i een gruppe med automatisk stigende løn dog således, at der indføres en kvalitetsgrænse efter 8 års anciennitet. Anciennitet regnes efter kandidat-alder, og fast ansættelse opnås efter 2 års forløb.

Foreningen skal tillade sig at motivere dette forslag således:

Princippet om en automatisk stigende lønsskala er allerede godkendt for kontraktansatte civilingeniører. Det er foreningens opfattelse, at de civilingeniører, der er eller vil blive ansat i tjenestemandstillinger, bør have lønvilkår, der svarer til de kontraktansattes. Ligeledes bør landinspektører, hvis uddannelse i geodætisk henseende ligger fuldt på højde med civilingeniørernes, ansættes på samme vilkår. Eftersom tilgangen til stillingerne som ingeniører eller landinspektører ved Geodætisk Institut ret hurtigt efter stillingernes oprettelse ophørte som følge af lønforholdene, blev der ved normeringsloven af 1955-56 åbnet mulighed for

personer med teknikum eller forstmæssig uddannelse at indtræde i gruppen som opmålingsassistenter, idet stillingsbetegnelsen *landinspektører* i lønnings klasse 5 b (3 600-4 680) ændredes til *landinspektører og opmålingsassistenter*. Det er foreningens opfattelse, at der bør åbnes opmålingsassistenterne mulighed for at følge civilingeniørers og landinspektørers lønmæssige forhold, idet det er tanken at opmålingsassistenter skal indgå under det samme arbejdsområde som civilingeniører og landinspektører.

Kvalitetsgrænsen efter 8 års anciennitet gøres afhængig af, at Geodætisk Instituts direktør tilslutter, at den pågældende hæves over denne grænse. Foreningen mener dog, at denne tilslutning ikke er nødvendig, når

Normeringsforslag.

Afdelingsgeodæter.

Grundløn 4 500 kr. stigende efter kandidatalderen 3 år med 300 kr. årlig indtil 12 år (7 200 kr.).

Alderstillæg 600 kr. hvert tredje år efter 3 år på højeste begyndelsesløn indtil 9 600 kr. Afsavnstillæg 1 800 kr.

Statsgeodæter og teknisk chef.

Grundløn 10 800 kr.

den pågældende har bestået civilingeniør-eksamen, landinspektøreksamen eller har anden geodætisk ligestillet uddannelse.

Da det merarbejdstillæg, der hidtil er ydet gruppen bortfalder pr. 1. april 1958, finder foreningen, at der i stedet bør ydes gruppen et afsavnstillæg.

Med hensyn til normering og lønninger henvises til bilag I og II.

De i bilag II anførte lønninger er opbygget efter de nugældende satser, reguleret med fuld procentudregning af reguleringstillæggene.

P. f. v.

Elvin Kejlsø

Underbilag til bilag 77.

Alderstillæg 1 200 kr. efter 3 x 3 år (indtil 13 200 kr.).

Afsavnstillæg 2 400 kr.

Civilingeniører, landinspektører og opmålingsassistenter.

Grundløn 3 600 kr. + 300 kr. x anciennitetsalder indtil 8 år (indtil 6 000 kr.).

Alderstillæg 600 kr. hvert tredje år efter 3 år på højeste begyndelsesløn indtil 7 800 kr. Afsavnstillæg 720 kr.

FORENINGEN AF VIDENSKABELIGT UDDANNEDE
TJENESTEMÆND VED DANMARKS GEOLOGISKE
UNDERSØGELSE

Bilag 78.

Gharlottenlund, den 23. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Som svar på lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal vi herved meddele følgende:

Ved Danmarks Geologiske Undersøgelse findes for tiden følgende fastlønnede, videnskabelige medarbejdere (tjenestemænd): 1 direktør, 5 statsgeologer, 4 afdelingsgeologer og 10 faste videnskabelige assistenter.

Samtlige udfører videnskabeligt arbejde. Statsgeologstillingen må betragtes som slut-(leder-)stilling inden for D.G.U. Afdelings-

geologernes arbejde er ligeledes af ledermæssig karakter.

Relativ lønplacering.

Det må være naturligt ved revisionen af lønningskalaerne og simplificeringen af disse at placere geologernes lønninger i forhold til lønningerne ved Universitetet og de andre højere læreanstalter. I den af »Forbundet af Lærere ved de højere Læreanstalter« foreslåede ordning, inddeles de højere læreanstalters videnskabelige stab i 3 stillingskattegrupper: amanuenser, afdelingsledere

m. v. og professorer. De videnskabelige medarbejdere ved Danmarks Geologiske Undersøgelse grupper sig i 3 tilsvarende grupper: assistenter, afdelingsgeologer og statsgeologer.

Assisterer ved D.G.U. har nu en løn som amanuensis II. Vi finder det påkrævet, at assistenter, som ikke forinden opnår udnævnelse til afdelingsgeologer, automatisk sikres en bedre slutløn, og kan tilslutte os den lønskala »Forbundet« har foreslået for videnskabelige medarbejdere, altså at *assistenter ved D.G.U. lønnes som amanuensis II + 1*. For de højeste lontrin kan en kvalitetsgrænse muligvis indføres.

Afdelingsgeologer har nu en løn som museumsinspektører, laboratorieledere o. a., d. v. s. de hører lønmæssigt til i gruppen afdelingsledere m. v. i »Forbundets« forslag. Deres arbejde og ansvar inden for D.G.U. placerer dem afgjort også i denne gruppe. Det foreslås følgelig, at *afdelingsgeologer lønnes som afdelingsledere* (laboratorieførstandere, museumsbestyrere, museumsinspektører m. v.).

Statsgeologernes lønmæssige placering kræver en nøjere omtale, idet den nuværende løn, hverken i forhold til de øvrige medarbejdere ved D.G.U. eller sammenlignet med de højere læreanstalters lønninger, modsvare stillingens karakter som slut-(leder-)stilling. Dette står først og fremmest i forbindelse med en forbavsende og urimelig udvikling af statsgeologernes lønplacering gennem tiderne.

I et vedføjet skema over lønudviklingen ved D.G.U. vises, at statsgeologernes grundløn (+ alderstillæg) siden 1919 ikke er blevet forbedret som afdelingsgeologernes. (Assisterer ved D.G.U. indførtes først ved tjenestemandsløven af 1946). Den relative devaluering af statsgeologernes stilling i lønmæssig henseende i forhold til *andre videnskabsmænd* ses meget tydeligt af det andet vedføjede skema over lønudviklingen ved Universitetet.

I 1927 lønnedes statsgeologerne betydeligt over Universitetets docenter m. v., og slutlønnen lå over professorers begyndelsesløn. Nu ligger statsgeologer på linie med docen-

ter. Der må ved den nye lønningsslov rådes bod på den uret, der gennem årene her er sket. Efter de krav, der stilles til en statsgeologs uddannelse og til hans arbejde ved D.G.U., bør *statsgeologstillingen lønnes som professor ved Universitetet*.

Direktøren bør aflønnes som statsgeolog med direktørtillæg.

Det ses af ovenstående, at vi kan slutte os til de af »Forbundet af Lærere ved de højere Lærestalter« fremsatte tanker om en placering af videnskabsmændene i 3 grupper, og vi kan endvidere slutte os til den af Samrådet fremsatte tanke om en fælles akademisk lønramme, hvori assistenterne placeres. Med hensyn til denne fælles akademiske lønramme må vi slutte os til de af »Forbundet« præciserede krav, idet vi lægger stor vægt på de under 1-4 formulerede betingelser:

1. at lønningsancienniteten regnes fra embedseksamen,
2. at der opnås fast ansættelse efter 2 års ansættelse,
3. at der ydes et afsavnstillæg på honorarbasis efter fastansættelse,
4. at der ikke sættes nogen kvalitetsgrænse før ved 18 års anciennitet.

Som motivering for afsavnstillægget ud over det af »Forbundet« anførte kan anføres, at geologer har markarbejde med tilhørende rejser.

Vi kan tiltræde den af »Forbundet« foreslåede lønskala, idet vi dog henstiller, at begyndelseslønnen for videnskabelige medarbejdere ansættes til 4 500 kr. i grundløn for 0-3 års kandidater.

Vi kan tilføje, at vi betragter det som en forudsætning, at de i forslaget anførte lontrin straks ved lønrammernes ændring bliver aktuelle i henhold til den anciennitet, den enkelte allerede har erhvervet inden for sin gruppe.

P. f. v.

Helge Gry

Ole Berthelsen Bent Søndergaard

23. december 1957.

Til lønning skommissionen.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til centralorganisationerne med de heri anførte retningslinjer fremsender forbundet et fællesforslag fra Foreningen af professorer ved de højere læreanstalter og Foreningen af videnskabeligt uddannede tjenestemænd ved de højere læreanstalter, hvilket forslag er tiltrådt af Foreningen af professorer i Århus.

Forbundet tiltræder de af Danske Stats-tjenestemænds Samråd over for lønningskommissionens fremsatte almene forslag og fremsætter nedenstående forslag til klassificering og normering af de videnskabelige stillinger ved de højere læreanstalter.

Stillingerne klassificeres som a) amanuenser (videnskabelige medarbejdere) - b) afdelingsledere og dermed ligestillede - c) professorer.

For amanuenserne tiltrædes forslaget om at sammenlægge tjenestemandstillinger, hvor avancementet sker overvejende efter anciennitet, til en fælles lønklasse med automatisk stigende løn, dog med en kvalitets grænse, under forudsætning af:

- 1) at lønningsancienniteten regnes fra embedseksamen,
- 2) at der opnås fast ansættelse efter 2 års ansættelse,
- 3) at der ydes et afsavnstillæg på honorar-basis efter fast ansættelse,
- 4) at der ikke sættes nogen kvalitetsgrænse før ved 18 års anciennitet.

Disse forudsætninger skal forbundet til-lade sig at motivere på følgende måde:

Ad 1. Ansættelse i videnskabelige stillin-ger ved de højere læreanstalter sker også for de yngste medarbejders vedkommende på basis af videnskabelige anlæg og evner. Disse kan have demonstreret sig allerede i studie-tiden, men ofte først efter embedseksamen under anden beskæftigelse, på studierejser eller ved forskning udført for legatmidler. Dette strenge udvælgelsesprincip giver derfor amanuenserne et anciennitetshandicap, idet disse ved deres ansættelse i gennemsnit er over 32 år, et handicap, som bør elimineres

ved, at lønnen beregnes efter kandidatalder. Dette princip er allerede godkendt for de kontraktansatte ingeniørers og lægers ved-kommende.

Ad 2. Nogen egentlig aspirantstilling fore-kommer ikke. Den yngre medarbejder ind-går straks på lige fod i det videnskabelige forsknings- og undervisningsarbejde. Det er dog sket, at udvælgelsen har hvilet på et ikke tilstrækkeligt grundlag, og til yderligere sik-ring af de rette kvalifikations tilstedeværelse vil det være ønskeligt at have en »prøvetid«. For at undgå en kollegialt ubehagelig diskri-mination må denne indføres generelt, selv om den ofte er ubegrundet. Den foreslås ansat til 2 år - med adgang til nedsættelse til 1 år for amanuenser over 30 år og til 0 år ved tidligere fast offentlig ansættelse eller ved ansættelse som 35-årig.

Ad 3. Af hensyn til det videnskabelige arbejde, som ikke kan afgrænses til en be-stemt daglig arbejdstid, men bl. a. kræver litteraturstudier og skriftligt arbejde uden for undervisnings- og undersøgelsesarbejdets ud-førelse, må lønningen - modsat andre læreres og mange administrative tjenestemænds - dække den fulde indtægt. Et afsavnstillæg er derfor nødvendigt, så længe man kan regne med bl. a. juristernes formiddagsstillinger og gymnasielærernes overtime-ordning.

Ad 4. Forslag om kvalitetsgrænse kan accepteres, hvis grænsen først sættes ved stigning efter 18 års kandidatalder. Den kan gøres afhængig af lærerrådets tilslutning til, at pågældende får docent-titlen, som knyttes til stillingskategorien, men denne tilslutning bør dog ikke være nødvendig for befordrelse af amanuenser, der har erhvervet nordisk doktorgrad.

For afdelingsledere og professorer ønsker forbundet med den under ad 3 for amanuenser anførte begrundelse også at motivere, at der foruden alderstillæg ydes disse kate-gorier et afsavnstillæg. Pålægges der afde-lingsledere en videregående undervisnings-pligt, erstattes afsavnstillæg med et docent-tillæg, og pålægges der professorerne at lede et institut, en klinik eller lignende, erstattes deres afsavnstillæg af et institutbestyrertil-læg, hvis størrelse gøres afhængig af det ad-

ministrative og videnskabeligt ledende arbejde, dette medfører for vedkommende.

Med hensyn til normering og lønninger henvises til bilag I og II.

De i bilag II anførte lønninger er opbygget på de nugældende satser for grundløn med automatisk alderstillæg - reguleret med fuld procentomregning af reguleringstillægene - og beregnet efter det nugældende pensionsfradrag, betegnet: udbetalt løn.

Det er en forudsætning for forbundet, at de i forslaget anførte løntrin straks ved lønrammernes ændring bliver aktuelle i henhold til den anciennitet, den enkelte allerede har erhvervet inden for sin gruppe.

Vedtages der en anden regulering og et højere pensionsfradrag, må honorartillægene ændres, idet forslaget bygger på størrel-

sen af den samlede lønning ved nugældende pristal, d. v. s. honoraret forhøjes med 110 pct.

Tilsvarende må der, hvis de her foreslåede grundlønninger ikke opnås, efter forbundets opfattelse skulle ydes et udlignende, fuldt dyrtidsreguleret bestillingstillæg, idet forbundet lægger vægt på, at de anførte bruttolønninger opnås, eventuelt på bekostning af den pensionsgivende løn.

P. f. v.

Poul Bonnevie

Formand for Professorforeningen

Helge Volsøe

Formand for Amanuensisforeningen

Gert Poulsen

Underbilag 4 til bilag 79.

Normeringsforslag:

Amanuensis.

Grundløn 3 600 + 300 x kandidat alder indtil 12 år (= indtil 7 200).

Alderstillæg. (Efter højeste begyndelsesløn) 600 efter 3 + 3 + 3 år (indtil 9 000).

Afsavnstillæg fra fast ansættelse 1 200, på 4 sidste løntrin 1 800.

Kvalitetsgrænse før stigning til 8 400, hvorefter stillingens indehaver betegnes som docent.

Afdelingsleder m. v.

Grundløn 8 400 - dog med 1 alderstillæg ved 18 års kandidat alder.

Alderstillæg 1 200 efter 3 + 3 år (- 10 800).

Afsavnstillæg 2 400 eller

Docenttillæg 3 600-4 800.

Professor.

Grundløn 10 800.

Alderstillæg 1 200 efter 3 + 3 år (= 13 200).

Afsavnstillæg 2 400 eller

Institutbestyrertillæg 3 600-4 800-6 000.

DANSK PSYKOLOGFORENING

Bilag 80.

Hellerup, den 28. november 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Dansk Psykologforening, der har 270 medlemmer, hvilket er over 90 pct. af samtlige universitetsuddannede psykologer, tillader sig herved at henvende sig til lønningskommissionen for at henlede kommissionens opmærksomhed på de forhold, der gør sig gældende for psykologer, ansatte i statens

tjeneste, og som efter vor mening gør en afgørende forbedring af ansættelses- og lønforhold ønskelig, i det mindste for en væsentlig del af dem.

Vor henvendelse er delvis foranlediget af en forhandling med finansministeriets 2. lønningskontor i august d. å., hvor man tilrådede en direkte henvendelse til lønningskommissionen.

Der er for tiden i offentlig tjeneste ansat psykologer under:

Det arbejdsministerielle område: *Arbejdsdirektoratet*.

Det forsvarsministerielle område: *Militærpsykologisk arbejdsgruppe*.

Det indenrigsministerielle område: *Sindssygehospitalerne, Forskellige sygehuse*.

Det justitsministerielle område: *Fængselsvæsenet*.

Det socialministerielle område: *Børneforsorgen, Særforsorgen: Åndssvageanstalter, Statens undersøgelses- og vejledningsklinik for døve og svært tunghøre børn, Samfundet og hjemmet for vanføre, Mødrejælpsinstitutionen for København*.

Det undervisningsministerielle område: *Universitetet, Danmarks pædagogiske Institut, Rigshospitalet, Folkeskolen, Seminarierne*.

De fleste tjenestemænd blandt psykologerne er ansat som skolepsykologer efter lov om lønninger for folkeskolens lærere, ligeligt fordelt i lønklasserne 4 800-6 000 og 5 700-7 500. Halvdelen af de i lønklassen 4 800-6 000 og enkelte af de i lønklassen 5 700-7 500 ansatte, nemlig de, der beklæder stillinger i de storkøbenhavnske kommuner, modtager kommunale tillæg til lønnen, så at den udbetalte løn bringes på samme niveau som for tilsvarende stillinger i Københavns kommune.

For en del af de efter tjenestemandsløven ansatte psykologer gælder det, at de er ansat i stillinger, der i forvejen er kendt som charger inden for de forskellige styregrene, og at også andre end psykologuddannede kan ansættes i dem. Vi må derfor gå ud fra, at disse tjenestemandskategoriens fremtidige placering må blive bestemt bl. a. på grundlag af de forhandlinger, der foregår mellem lønningsskommissionen og de forhandlingsberettigede tjenestemandsgeselskaber.

Efter at psykologstudiet, der fører frem til cand. psych-graden var blevet oprettet ved Københavns universitet i 1944, har der vist sig et stadigt stigende behov for psykologisk arbejdskraft inden for forskellige samfundsområder, og der er i løbet af de sidste 10 år blevet oprettet en række stillinger ved statsinstitutioner, hvortil universitetsseksamen i psykologi alene er kvalificerende.

Ved den ovenfor omtalte forhandling i finansministeriet var det især denne gruppes

forhold, der blev drøftet. Det drejer sig for tiden om i alt ca. 45 psykologer, og for disse er der i den forløbne 10-års periode i alt kun normeret 9 tjenestemandstillinger, nemlig:

1 klinikchef ved Universitetets børnepsykologiske Klinik, i lønklassen 7 500-8 700.

2 psykologer ved Universitetets børnepsykologiske Klinik, i lønklassen 5 700-7 500.

1 psykolog ved sindssygehospitalet i Århus, i lønklassen 3 600-5 760.

1 psykolog ved Rigshospitalet, i lønklassen 3 600-5 760.

4 psykologer under Fængselsdirektoratet i lønklassen 3 600-5 760.

De øvrige er honorarlønnede med en løn svarende til tjenestemandsløn i lønningsklassen 3 600-5 760 (amanuenser af 2. grad). For nogle ganske enkeltes vedkommende er der dog fastsat særlige honorarer, der imidlertid ikke stiller dem gunstigere end amanuenser af 2. grad.

Disse psykologer er altså placeret på linje med de dårligst lønnede skademiske tjenestemænd, og langt de fleste har som honorarlønnede ikke de goder, der følger med tjenestemandsansættelsen, og er derfor meget ringere stillet.

Vi er indforstået med, at det altid må tage nogen tid, før et nyt arbejdsområde er således indarbejdet, at man med rimelighed kan forlange tjenestemandstillinger normeret, men vi må dog mene, at 9 normerede stillinger inden for den her omhandlede gruppe af psykologer er et urimeligt lille tal. Dette er så meget mere uheldigt, som en del af foreningens medlemmer har påbegyndt deres psykologiske studium efter i en årrække at have haft arbejde af anden art (den gennemsnitlige kandidatalder er over 30 år), af hvilken grund de bliver for gamle til at opnå tjenestemandsansættelse, hvis de skal gå som honorarlønnede i flere år. Dette spiller en større rolle for psykologer end for andre akademiske fag. Det kan måske ses som et overgangsfænomen, så længe studiet er forholdsvist nyt, men den høje kandidatalder er i sig selv ikke uønsket på grund af det krav om menneskelig modenhed, man gerne vil stille til udøverne af anvendt psykologi.

Hertil kommer, at denne gruppe af psykologer, der overvejende arbejder inden for den kliniske psykologi, af uddannelsesmæssige

grunde har brug for i de første år at gå igennem flere kortvarige ansættelser ved forskellige institutioner, på samme måde som det er tilfældet for læger. Dette medfører, dels at tidspunktet for deres endelige tjenstemandsansættelse yderligere udskydes, dels at deres lønningsanciennitet bliver væsentlig mindre end det antal år, de faktisk har udført psykologarbejde.

Denne sidste ulempe vil fremtidig kunne ændres ved en bestemmelse om, at lønningsanciennitet automatisk regnes fra kandidatåret, således at en fagligt påkrævet turnustjeneste (i lighed med lægernes) ikke forringer anciennitetsberegningen. En anciennitetsfastsættelse ud fra dette princip må også anses for nødvendig over for en række allerede ansatte, ældre psykologer, for at give dem en rimelig placering.

Det har til trods for, at der i øjeblikket findes ubesatte psykologstillinger, vist sig, at et stort antal psykologer (ca. 20 pct. af foreningens medlemmer) ikke er beskæftiget ved egentligt psykologarbejde, fordi de på anden måde finder bedre lønningsmæssige vilkår. På baggrund af det udækkede behov for psykologisk arbejdskraft, må det betegnes som u hensigtsmæssigt, at der såvel fra statens som fra de pågældendes egen side, foretages investering i en uddannelse, som forbliver uudnyttet.

Med hensyn til en kommende aflønning af psykologer må vi anse det for nødvendigt, at denne lægges på et højere niveau end i dag. Den hidtidige fastlåsning på lønnen som amanuenser af 2. grad må betegnes som aldeles uholdbar. Desuden kan psykologers arbejdsforhold vanskeligt sammenlignes med videnskabeligt assistentarbejde. Man skal derfor fremsætte ønske om, at den almindelige psykologløn må blive placeret med en begyndelsesløn som adjunker med stigning til slutløn som lektorer ved statens skoler.

Man må herudover anse det for nødvendigt, at der skabes et antal ledende stillinger for psykologer, hvem der er tillagt et særligt ansvar, og som har en overordnet stilling i forhold til andre ved institutionen ansatte

psykologer, og hvis lønplacering naturligt må ligge over den tidligere nævnte.

På grundlag af drøftelser med institutionschefer under de forskellige styregrene, mener man at kunne regne med et behov for psykologer i de kommende år, svarende til ca. 3 gange det nuværende antal, hvortil kommer lederstillinger. Detaillerede redegørelser for det nødvendige omfang af psykologstillingerne kan forventes fremsendt gennem de respektive styregrene.

Under hensyn til samtlige synspunkter, der her er gjort gældende, skal man tillade sig at henstille, at lønningskommissionen i sin betænkning vil imødekomme følgende krav:

1) at der normeres tjenstemandsstillinger i overensstemmelse med omfanget af det ved institutionerne nødvendige psykologarbejde.

2) at psykologerne placeres i en aflønningsramme som statsskolelærere, der vil gøre det muligt for alle at nå op på en rimelig slutløn, uanset om de opnår egentlige lederstillinger.

3) at der skabes et antal ledende stillinger, således at dårlige advancementsmuligheder ikke foranlediger velkvalificerede psykologer til at forlade egentligt psykologarbejde.

4) at lønningsanciennitet automatisk må regnes fra kandidatåret under hensyn til de ovenfor omtalte forhold.

For så vidt der ikke opnås en tilfredsstillende placering på tjenstemandsbasis, må foreningen forbeholde sig ret til at rejse spørgsmålet om overenskomsts aflønning for visse grupper vedkommende.

Vi tillader os at regne med, at den højtærede lønningskommission vil tage de her fremdragne spørgsmål op til velvillig behandling, og foreningen vil være stærkt interesseret i at få lov til at fremkomme med supplerende oplysninger ved en mundtlig forhandling.

Ærbødigst

P. f. v.

Karen Berntsen

Odense, den 15. december 1957.

Til lønningskommissionen.

I anledning af den forestående ændring af lønningsforholdene for tjenestemændene - herunder folkeskolens lærere - tillader jeg mig herved på amtsskolekonsulenternes vegne at fremføre følgende synspunkter vedrørende amtsskolekonsulenternes lønmæssige placering.

Udviklingen i amtsskolekonsulenternes lønningsforhold kan i korthed angives ved følgende hovedpunkter:

1) I 1920 oprettedes de sønderjyske amtsskolekonsulentstillinger, der var honorarlønnede.

2) Ved tilsynsloven af 1933 lovfæstede stillingen for det øvrige land. Ud over almindelig lærerløn udbetaltes 2 000 kr. Udnævnelsen gjaldt for 6 år. Der betales ikke pensionsbidrag af de 2 000 kr., der med det fulde beløb var pensionsgivende efter 10 års forløb med 1/10 pr. år.

3) Amtsskolekonsulenternes lønningsforhold blev ikke fastsat inden for rammen af lærerlønningsloven af 1946, men ved ændring i tilsynsloven af 1933 ved lov af 12. juli 1946 lønnes amtsskolekonsulenterne med 5 700 kr. årlig, stigende hvert 3die år med 600 kr. til 8 100 kr., hvortil kommer almindelig pensionsgivende løntillæg samt reguleringstillæg m. v. Tillige fastsattes et bestillingstillæg på 1 500 kr., der ved lov af 20. maj 1952 blev dyrtidsreguleret, så det for tiden udgør 2 550 kr.

4) Ved lov af 12. april 1949 fastsattes kgl. udnævnelse for amtsskolekonsulenterne.

Amtsskolekonsulenternes arbejde er stadig øget, og ikke mindst de senere års skoleplansrevisioner og udbygning af kommunernes skolevæsner til gennemførelse af folkeskole-

loven har været krævende og forbundet med betydeligt ansvar. Hertil kommer, at kontaktarbejdet med amtets skolevæsen som helhed gennem de senere års pædagogiske udvikling er blevet stærkt øget, idet flere og flere områder inddrages under skolens arbejdsverden.

Da arbejdet er så alsidigt, bliver arbejdstiden som regel af betydelig udstrækning, og her skal især peges på de mange møder med de kommunale myndigheder - kommunalbestyrelser, skolekommissioner og lærerråd. Disse møder må af hensyn til deltagerne i regelen gennemføres som aftenmøder.

Endvidere skal der peges på, at stillingen stiller enhver nyansat over for betydelige økonomiske problemer, idet embedstiden som regel indledes med køb af hus og bil. Da adskillige amtsskolekonsulenter kommer fra landsbyskolen, betyder det ofte for den pågældende en begyndelsesudgift på o. 80000 kr. (bolig 65 000 kr., bil 15 000 kr.).

Dels under hensyn til det fremførte, dels til stillingens naturlige arbejdsområde i sammenligning med de andre arbejdsområder inden for folkeskolen skal vi fremsætte som vor opfattelse, at vi finder en placering inden for lærerlønningslovens ramme som naturlig, og at amtsskolekonsulenterne opnår en placering svarende til stillingen som skoledirektør.

Såfremt det hidtidige bestillingstillæg ikke kan opretholdes ved siden af de foreslåede lønninger, bør der af amterne ydes godtgørelse for repræsentations- og anden udgift, som tjenesten medfører, og som der ikke gives dækning for ved udbetaling af dagpenge.

P. a. v.

V. Land

København F., den 25. november 1957.

Til lønning skommissionen af 1954.

Dansk embedsgartnerforening, som ikke er forhandlingsberettiget, men ved tilslutning til fællesrådet for havekultur og landskabsgartneri samarbejder med foreningen af kirkegårdsinspektører og stads- og kommune-gartnerforeningen og repræsenterer ledende gartnere ved stats- og lignende institutioner, anmoder hofligst om, at der må blive taget hensyn til et af vore medlemmer stærkt næret ønske om en lønmæssig højere placering.

Som begrundelse herfor skal vi henlede opmærksomheden på, at ledende gartnere ved statsinstitutionerne ikke opnåede nogen omnormering ved tjenestemandsløven af 1946 og således - sammenlignet med en række andre tjenestemandsgupper - måtte føle det som en devaluering.

Endvidere tillader vi os at påpege, at medens adskillige højere lønnede tjenestemænd modtager hele deres uddannelse indenfor deres ansættelsesgren under modtagelse af løn, må tjenestemandsansatte gartnere selv sørge for en ofte langvarig og bekostelig uddannelse af savel praktisk som teoretisk art.

Ligeledes vil manglende advancementsmuligheder for vore medlemmer sikkert, som tilfældet var det for en del tjenestemænd ved udarbejdelsen af loven af 1946, være en antagelig begrundelse for en relativt højere lønplacering.

I særlig grad vil vi gerne gøre opmærksom på forholdene omkring gartnerne ved sundsygehuset og andre lignende statsinstitutioner eller hospitaler og anstalter, på hvilke finansministeriet har indflydelse. Med henblik på de ofte meget store jordtilliggende og den intensiverede drift ved nævnte institutioner er det indlysende, at der stilles store og stigende krav til stedernes ledende gartnere, - i nogle tilfælde er der tale om daglige forsyninger af grønsager og frugt, blomster m. m. til husholdninger på op til 1 000 personer. Det må også nævnes, at anvendelsen af mekaniske hjælpemidler, stadig voksende mængder af farlige gifte, rationalisering i

bedriften, alsidighed med hensyn til anlæg, kirkegård, frugtplantager, køkkengartneri og kulturer under glas er områder, gartneren må have højeste uddannelse på og stadig må udvikle i takt med tiden. **Det** viser sig da også, at vore store institutionsgartnerier, både hvad æstetisk havebrug og produktion angår, har placeret sig på så forbilledlig måde, at det praktiske gartneri og havebrug her henter værdifulde impulser.

Det må synes rimeligt, at gartnerne ved disse institutioner ved lønningslovens revision placeres i sundsygehusets 4. lønklasse (5 040-5 760).

Nævnes må også de senere års erkendelse af havebrugsarbejdets værdi som beskæftigelsesterapi for patienter. I denne hjælpedisciplin henter hospitalernes læger hos gartneren ofte meget betydningsfulde responsa til journalføringen.

Vor forenings skrivelse af 14. juni 1957 til finansministeriet om en ændring af stillingsbetegnelsen for oven for omtalte gartnere er i henhold til finansministeriets skrivelse af 18. juli 1957 oversendt til **lønningskommissionen**.

Dansk embedsgartnerforening er af den opfattelse, at en personlig drøftelse af de i dette andragende omtalte problemer vil være af stor betydning, hvorfor vi meget indtrængende beder om, at denne skrivelse må nyde en velvillig behandling, og at vi må blive tilkaldt til en forhandling - især om hospitalsgartnerens forhold.

Med højagtelse

Alfr. Carlsen *A. Kay ser*
Kgl. haveinspektør Hospitalsgartner, Oringe

E. Larsen
Hospitalsgartner, sundsygehuset, Nykøbing S.

Brandt Nielsen
Gartner ved sundsygeplejehjemmet, Ballerup.

E. Sell
Hospitalsgartner, kysthospitalet på Refsnæs

E. Sørensen
Overgartner, centralsygehuset, Holbæk

København K, den 28. december 1957.

Tillønningskommissionen.

Da maskinmestrene på Politigården i København ikke er tilsluttet nogen forhandlingsberettiget tjenstemandsorganisation, tillader vi os på maskinmestrenes vegne at fremsende vedlagte af maskinmestrene udarbejdede for-

slag til lønplacering af maskinmestre ansat ved Københavns Politigård.

Ærbødigst

Maskinmestrenes Forening

P. b. v.

H. P. Larsen

Underbilag til bilag 83.

Forslag til lønplacering af maskinmestre ansat ved Københavns Politigård.

Det foreslås:

Maskinchefen i lønklasse 6 000-6 600.

Maskinmester I i lønklasse 5 040-5 760.

Maskinmester II i lønklasse 3 900-4 860.

Som begrundelse kan anføres: at arbejdsområdet er udvidet med kontorbygningen i Hambrosgade og Anker Heegaardsgade samt Politiskolen på Artillerivej uden vederlag, hvorfor vi mener det kan begrunde en omnormering.

Vort tjenesteområde er:

1) Politigården. 2) Garageanlægget, Niels Brocksgade 7. 3) Barakbygningerne i Ham-

brosgade nr. 5 samt barakbygningerne i Hambrosgade 13-15, desuden omliggende bygninger, hvor politiet er lejere. 4) Politiskolen på Artillerivej. 5) Ejendommen Anker Heegaardsgade 3-5-7, som nu ved ombygning er kontorbygning for politiet.

Tjenesten er sådan, at vi udfører nyanlæg såvel som reparation af bestående anlæg, herunder alarmeringsanlæg fra banker, rigsdag m. m., hvorfor der til stillingerne kræves autorisation som el-installatør og vand- og gasmester samt kølecifikat foruden fuld uddannelse som maskinmester.

Til udførelse af nævnte opgaver er et personale bestående af 3 maskinmestre, 6 reparatører, 1 elektriker, 7 fyrbødere, 3 arbejdsmænd samt: 3 på Politiskolen.

31. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

1. Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse fremsætter Fællesorganisationen af Officerer i Hæren, Hovedorganisationen for Søofficerer og Organisationen af flyvevåbnets officerer nedenstående *fællesforslag*.

2. For så vidt angår det almindelige beregningsgrundlag for lønningerne og disses regulering tilslutter de 3 officersorganisa-

tioner sig hvad der i sa henseende fremføres af Centralorganisationen (Danske Statsembedsmænds Samråd).

De efterfølgende forslag ma derfor ses i relation til disse almindelige synspunkter. Da det på nuværende tidspunkt ikke er afklaret, hvad man i så henseende vil nå frem til, kan officersorganisationerne kun fremføre *relative* betragtninger.

3. Det er organisationens opfattelse, at det på grund af de særlige militære forhold

(herunder også forhold til allierede væbnede styrker og international sædvane) kun i begrænset omfang er muligt og ønskeligt at imødegå skævheder i advancementsforholdene såvel inden for de enkelte værn som værnene imellem ved ændring af normeringstallene for de enkelte militære grader.

Tallene må hovedsagelig være bestemt af den foreliggende forsvarsordnings tjenstlige behov.

Den hastige opbygning af dansk forsvar efter krigen har medført en yderst ujævn fordeling af personellet på aldersklasser. I de nærmeste år må man (under forudsætning af bibeholdt normeringstal) imødesee en følelig stagnering i advancementsforholdene. For graderne premierløjtnant, kaptajnløjtnant og kaptajn i hæren og de tilsvarende grader i søværnet og flyvevåbnet vil gennemsnitsalderen under den angivne forudsætning i de næste 10 år stige meget væsentligt.

4. Da der - afhængig af den militærtekniske udvikling - vil kunne opstå endog meget betydelige svingninger i advancementsforholdene inden for de enkelte dele af forsvaret, og da de lønningsmæssige konsekvenser af dette for den enkelte vil have tilfældighedens præg, må de 3 officersorganisationer anse det for meget ønskeligt, at man indordner de lavere officersgrader i en fælles lønramme.

5. De 3 officersorganisationer finder i princippet den relative placering, som officerslønningerne hidtil har haft i forhold til centraladministrationens tjenestemænd, passende, hvorfor denne relative placering bør opretholdes.

6. Disse betragtninger fører til følgende forslag:

a. Graderne:

Premierløjtnant, soløjtant, flyverløjtnant, kaptajnløjtnant, kaptajn, orlogskaptajn

bør indrangeres i samme lønramme som centraladministrationens nuværende grader: Sekretær, fuldmægtig og ekspeditionssekretær, idet dog følgende - i særlige militære forhold begrundede - hensyn iagttages.

1) Forfremmelse til ny militær grad må kunne foretages uafhængig af alder inden for lønrammen og alene under hensyntagen til det tjenstlige behov.

2) Alderstillægsberegningen må tage sådant hensyn til de af de militære forhold nødvendiggjorte lave aldersgrænser (kaptajn i

hæren og orlogskaptajn 52 år, kaptajn i flyvevåbnet 50 år), at en slutløn, der ikke ligger under ekspeditionssekretærens, kan opnås og oppebæres i et rimeligt åremål.

Beregningen må ligeledes tage hensyn til, at officeren af specialgruppen - for hvem slutstillingen for alle tillige ligger i denne lønramme - først opnår premierløjtnants- (søløjtnants-, flyverløjtnants-) graden omkring 40 år, og afskediges med 62 år. Kravet til slutløn må være det samme som oven for anført.

De lave aldersgrænser, der af militære grunde er nødvendige, virker i sig selv stærkt beskærende på livsindtægten og derfor tilgangshæmmende såvel kvantitativt som kvalitativt. Følger slutlønningerne i den lønklasse, der for ca. 60 pct. af officererne er den højst opnåelige, ikke hvad civile tjenestemænd kan opnå med normal aldersgrænse, må tilgangsvanskeligheder til officersgerningen befrygtes.

3) Da officersuddannelsen er gratis for den vordende tjenestemand, skønnes det acceptabelt at begyndelseslønnen for premierløjtnant, søløjtnant og flyverløjtnant som hidtil, ligger noget under begyndelseslønnen for sekretær. Den nuværende forskel kan godtages.

Lønforskellen bør imidlertid ved passende alderstillægsberegning udlignes, således at den efter en rimelig tid (6 år) er bortfaldet. Betaling af studiegæld er for en normal akademiker ikke en livsvarig beskæftigelse.

b. Graderne oberstløjtnant og kommandørkaptajn er selvstændige chefstillinger. De bør som hidtil følge centraladministrationens kontorchefstillinger i lønmæssig henseende. Det bemærkes, at denne grad (normale advancementsforhold forudsat) ikke nås af mere end ca. 33 pct. af de officersskoleuddannede officerer.

c. For obersters og kommandørers vedkommende skønnes den nuværende relative placering passende. Tilsvarende gælder generals- og admiralsgraderne.

7. Foranstående betragtninger har måttet fremsættes, uden at de 3 officersorganisationer har noget vurderingspunkt med hensyn til pensionsreglerne.

Det er en forudsætning for det oven for anførte, at det militære personel med dets særlig lave aldersgrænser ikke i pensionsmæssig henseende stilles ugunstigere i rela-

tion til andre tjenestemænd end forholdet er i dag. Kombineres tjenestemandspensionen med folkepensionsordningen, må der specielt træffes foranstaltninger, der sikrer fuld pension mellem tidlig afsked og folkepensionsalderen.

8. Af samtlige tjenestemænd er kaptajnerne og orlogskaptajnerne de eneste, som ved afsked ved normal aldersgrænse ikke opnår fuld pensionskvotient (for tiden 42/60, en kaptajn kan med afsked i 52-årsalder kun opnå 40/60). Stillingen er som foran nævnt slutstilling for flertallet af officererne.

Det kan ikke være rimeligt, at personalet pensionsmæssigt set skal bøde for, at staten finder det nødvendigt i disse grader at fastholde en særlig lav aldersgrænse. Erhvervs-mulighederne ved afsked med det 52. år og med den uddannelse og tjeneste, som officerer har haft, er yderst beskedne.

De 3 officersorganisationer indstiller derfor, at der træffes sådanne foranstaltninger ved pensionsberegningen, at kaptajner og orlogskaptajner kan opnå samme pensionskvotient som alle andre tjenestemænd, der afskediges på grund af alder. Man peger i denne forbindelse også på, at disse personer ifølge værnsløvene er forpligtede til at stå til rådighed for forsvaret indtil det fyldte 65. år og således også efter afskeden bevarer visse forpligtelser over for staten.

9. Den relative placering, der er foreslået foran i pkt. 6, har til forudsætning, at der - således som det siden 1952 med hjemmel på finansloven har været gennemført - ydes officererne en rimelig kompensation for unormal og forskudt arbejdstid, ubegrænset pligt til overarbejde og ubegrænset rådighedspligt.

De forpligtelser, der i så henseende påhviler officerskorpset, er *ikke* nogen formalitet men tværtimod af et sådant omfang, at de dels påfører personalet alvorlige personlige og familiemæssige ulemper og visse udgifter, dels forhindrer enhver form for supplerende lønindtægten ved bibeskæftigelser.

2 alternativer frembyder sig som mulige former for godtgørelse, nemlig enten en gennemsnitsordning i form af rådighedstillæg, således som denne nu har været anvendt i de sidste 5 år eller en efter de enkelte begivenheder (mistede fridage, natarbejde, pålagt rådighedspligt i hjemmet o. s. v.) afpasset godtgørelse.

De 3 officersorganisationer ønsker principielt den førstnævnte godtgørelsesform opretholdt, idet den sidstnævnte godtgørelsesform kun vanskeligt lader sig forene med den militære tjenestes særlige karakter og i øvrigt må antages at ville give anledning til en administration, der vil være overordentlig kostbar.

For at dokumentere omfanget af de ulemper, der påføres officererne følger om kort tid som bilag til nærværende indstilling et sammendrag over en i sidste halvår af 1957 indsamlet arbejdstidsstatistik.

Et rådighedstillæg af relativ størrelse som det nugældende, nemlig:

1.-5. lønningsklasse 720 kr. + for tiden 110 pct.

6.-14. lønningsklasse 540 kr. + for tiden 110 pct.

skønnes at være acceptabelt.

Det omhandlede rådighedstillæg bør - på tilsvarende måde som forholdet er for rigspolitiets vedkommende - indfældes i tjenestemandsløven.

10. For så vidt angår de i nuværende tjenestemandsløvs § 915 omtalte bestillingstillæg for personel ved forsvaret er de 3 officersorganisationer ved fremsættelsen af foranstående betragtninger gået ud fra, at disse bestillingstillæg vil blive bevaret i nuværende omfang og størrelse. Dette er en forudsætning for det oven for fremførte.

De 3 officersorganisationer peger på, at disse bestillingstillæg i modsætning til hovedparten af øvrige bestillingstillæg i tjenestemandsløven er fastsat på 1951-prisgrundlag og derfor kun prisreguleres med 45 pct. Da hovedparten af øvrige bestillingstillæg er fastsat på 1946-prisgrundlag og prisreguleret med væsentlig højere procent (110), og da dette forhold ikke umiddelbart fremgår af tjenestemandsløven, har det jævnlig givet anledning til urigtige betragtninger vedrørende størrelsen af bestillingstillægene til militært personel. Dette redaktionelle og lovtekniske forhold bør bringes i orden ved den nye tjenestemandsløvs.

11. Forholdene vil nødvendiggøre, at en del officerspersonel i fremtiden må gennemgå teknisk videnskabelig uddannelse af et omfang, der ikke ligger under civilingeniør-uddannelse. Uanset af sådan teknisk videreuddannelse vil være uundværlig for forsvaret, vil forholdet altid være dette, at advancement

til de højere og højeste stillinger i højere grad vil stå åben for folk med taktisk og operativ uddannelse end folk med teknisk uddannelse. For under disse forhold at opmuntre militært personel til at gennemgå langvarig teknisk uddannelse vil en passende økonomisk vederlæggelse være nødvendig. De bestillingstillæg, som ydes i henhold til nuværende tjenestemandsløvs § 915, stk. 1 n, er ikke tilstrækkeligt store til at tjene dette formål og har desuden den ulempe, at de kun kommer til udbetaling, når indehaveren af den tekniske uddannelse beklæder visse særlige stillinger.

Efter de egentlige lønningsbestemmelser for forsvaret foreslås derfor optaget en bestemmelse således:

»Til militært personel, som har gennemgået en teknisk videnskabelig uddannelse af mindst samme omfang som civilingeniøruddannelse, kan der efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet ydes et personligt tillæg, der fastsættes således, at den pågældendes samlede lønindtægt bliver af størrelsesorden

som lønindtægten for en civilingeniør med tilsvarende tjenestealder under staten.«

12. De i nuværende tjenestemandsløvs § 915, stk. 2, fastsatte repræsentationstillæg til militære tjenestemænd er fastsat på 1951-års basis. Af hensyn til den siden da stedfundne prisudvikling må disse repræsentationstillæg enten procentreguleres eller (som tilfældet har været med repræsentationstillæg under visse andre styrelser) a jourføres.

For Fællesorganisationen af Officerer i Hæren

Linde

Oberst, formand

For Hovedorganisationen for Søofficerer

Helge Andresen

Kommandør, formand

For Organisationen af flyvevåbnets Officerer

Ove Petersen

Oberst, formand

FORENINGEN SØVÆRNETS OFFICERER AF
SPECIALGRUPPEN

Bilag 85.

København, den 31. december 1957.

Til lønningskommissionens sekretariat.

Foreningen søværnets officerer af specialgruppen fremsætter herved nedenstående betragtninger og forslag:

1. For så vidt angår de betragtninger, der skal danne grundlag for den almindelige beregning af tjenestemandslønningen, dens regulering og pensionering af tjenestemænd, tilslutter vor organisation sig de synspunkter, der fra vor centralorganisation måtte blive gjort gældende.

2. For de specielle forhold, vor organisations medlemmer er underkastet, må nedenævnte betragtninger endvidere gøres gældende:

På grund af de særlige militære forhold, herunder kommandoforhold, er det kun i et meget begrænset omfang muligt at imødegå skævheder i advancementsforhold ved ændring af normeringstal for de enkelte militære grader.

For officerer af specialgruppen er orlogskaptajngraden (kaptajngraden) en ubetinget slutstilling og kaptajnløjtnantsgraden i det store og hele ligeledes en slutstilling, hvor de ovennævnte særlige militære kommandoforhold endvidere bevirker, at normeringstallene inden for de forskellige officersgrader af specialgruppen medfører, at slutstillingen for de få, der kan opnå den, først nås ganske få år før pensionsalderen, og at kaptajnløjtnanter må forrette tjeneste i graden langt ud over, hvad alderstillæggene kan dække.

Som særkende for specialgruppen skal i relation til ovennævnte betragtning vedrørende slutstilling endvidere nævnes, at lige stillede i civiletaterne har mulighed for advancement ud over lønklassen 6 000-6 600.

3. Med disse betragtninger i behold må organisationen derfor foreslå at den relative placering officerer af specialgruppen har i forhold til civiletaternes tilsvarende tjenestemænd bibeholdes

og at orlogskaptajner, kaptajnløjtnanter og søløjtnanter indordnes i en fælles lønramme for at råde bod på de advancementsmæssige skævheder, der er en følge af de bundne normeringstal

samt at der ved alderstillægsberegningen tages hensyn til, at orlogskaptajnsstillingen og ligeledes tildels kaptajnløjtnantsstillingen er en slutstilling, hvor kompensation derfor, i forhold til øvrige ligestillede tjenestemænd, må betragtes som nødvendig og retfærdig, således til eksempel, at alderstillægsterminen ikke overstiger 3 år, og at slutlønnen højves.

4. Organisationen må endvidere gå ud fra,

at der - således som det ved tekstanmærkning til finansloven siden 1952 har været praktiseret - fortsat gennem et rådighedstillæg ydes kompensation for den unormale og forskudte arbejdstid og den ubegrænsede pligt til overarbejde samt ubegrænsede rådighedspligt, som forsvarrets befalingsmænd er pligtige at yde - og at dette rådighedstillæg optages i tjenestemandsløven.

P. f. v.

Poul B. Nielsen

Kaptajnløjtnant, formand

FLYVEVÅBNETS FENRIK ORGANISATION

Bilag 86.

27. december 1957.

Tillønningskommissionen.

Flyvevåbnets Fenrik Organisation tillader sig herved at fremsætte forslag om fenrikgruppens lønmæssige placering inden for statens nuværende lønningssystem.

Forslaget er udarbejdet på grundlag af nuværende lønningsklasser og nærligt sideløbende med gruppens nuværende bruttoløn, idet organisationen er af den formening, at vort personel i kraft af sin uddannelse ikke er korrekt placeret i de nuværende lønningsklasser.

Organisationen skal derfor tillade sig at foreslå, at personel af fenrikgruppen fremtidig placeres som følger:

Fenrik: nuværende lønningsklasse 13 a (Forsvaret) 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 180 kr. indtil 3 300 kr.

foreslås ændret til:

Lønningsklasse 9 a (Forsvaret) 3 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 3 900 kr.

Overfenrik: nuværende lønningsklasse 11 (Forsvaret) 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

foreslås ændret til:

Lønningsklasse 8 b (Forsvaret) 3 660 kr. årlig, stigende hvert 3 år med 480 kr. indtil 4 620 kr.

Organisationen begrunder sit forslag med følgende:

1. Forinden ansættelse i tjenstemandsstillingen »Fenrik« er den samlede tjenestetid (jfr. »Lov om forsvarrets ordning«) for flyvevåbnets vedkommende mindst 6½ år, hvoraf følgende perioder er afsat til uddannelse på skoler:

Infanterilinién.

Korporalskolen 6 mdr.
Sergentskolen 6
Fenrikskolen 18

I alt... 30 mdr.

Teknikerlinién.

Mathskolen 12 mdr.
Kursus for mather 1
Fenrikskolen 18

I alt... 31 mdr.

Udover nævnte uddannelse kræves før indtræden i flyvevåbnet for alle teknisk prægede tjenestefelter fuld faglig uddannelse (aflagt svendeprøve) og for størstedelen af de øvrige tjenestefelter realeksamen eller mindst mellemskoleeksamen af hensyn til matematiske og sproglige kvalifikationer. For enkelte tjenestefelter er kendskab til engelsk tilstrækkeligt.

2. Lov nr. 277 af 1951 om forsvarrets ordning (personellet ved værnene, korpserne

m. fi.) forudsætter i sine bemærkninger, at fenrikgruppens personel i en alder af ca. 40 år kan påregne at avancere til officerer af specialgruppen. Denne bestemmelse ville indebære en normering af et større antal topstillinger end bundstillinger. Da den nuværende normering viser, at antallet af officerer udgør ca. 18 pct. af den samlede specialgruppe, og at dette tal på grund af manglende opnormering svarende til, at tilgangen er formindsket, må et stadigt stigende antal overfenriker imødeses en forbliven i denne stilling langt ud over 40 års alderen, endog indtil pensionsalderen.

Det er endvidere organisationen bekendt, at lønningskommissionen overvejer helt eller delvis automatisk advancement for visse tjenestemandstillinger. Da fenrikgruppens personel ved advancement fra fenrik til over-

fenrik ikke på noget felt skifter arbejdsområde og dette advancement derfor må betragtes som et rent anciennitetsadvancement, kan organisationen gå ind for, at en tilsvarende vurdering rinder sted for fenrikgruppens personel.

På grundlag af ovennævnte forslag og begrundelserne herfor skal organisationen tillade sig at anmode lønningskommissionen om, at man ved sammenligning med grundlaget for og placeringen af andre stillinger inden for etaterne i lønningsmæssige henseende tilgodeser fenrikgruppen en efter organisationens mening mere retfærdig placering.

P. o. v.

O. Svane Svendsen.

HÆRENS FENRIKORGANISATION

Bilag 87.

Den 28. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

1. Hærens fenrikorganisation tillader sig herved at fremsende sine ønsker og forslag vedrørende ændringer til organisationens medlemmers lønmæssige placering.

2. Organisationens medlemmer fordeler sig således inden for forsvarrets lønklasser:

- a. musikere i lønklasse 8 c,
- b. overfenriker i lønklasse 11 og
- c. fenriker i lønklasse 13 a.

3. Under forudsætning af at forsvarrets personel bevarer samme lønmæssige placering i forhold til andre tjenestemandsgupper uden for forsvaret, og at placeringen indbyrdes bevares, skal organisationen foreslå følgende ændringer:

4. Musikere: Lønklasse 8 c: 2 400 kr. stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 3 900 kr. og derefter hvert 3. år med 450 kr. indtil 4 800 kr.

5. Overfenriker: Lønklasse 11: 3 180 kr. stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr. og derefter efter 10 år med 600 kr. indtil 4 620 kr.

6. Fenriker: Lønklasse 13 a: Ingen ændringer.

7. Til de enkelte forslag har organisationen følgende bemærkninger:

ad 4. Musikere:

Musikere ved livgardens musikkorps har hidtil været aflønnet med 2 100 kr. stigende hvert 3. år med 300 kr. indtil 4 200 kr.

Efter det for organisationen foreliggende er denne lønsats i sin tid blevet fastsat under hensyntagen til, at musikere havde en relativ kort daglig tjenestetid, der åbnede muligheder for bierhverv.

Dette forhold er i dag ændret, idet der nu er fastsat en daglig tjeneste- og øvelsestid på 8 timer for livgardens musikkorps.

Hertil mener organisationen at kunne føje, at kravene ved antagelsen til livgardens musikkorps er fuldt på højde med de krav, der stilles ved antagelsen i henholdsvis det kongelige kapel og statsradiofoniens orkestre. I de seneste år er det da også sket i adskillige tilfælde, at de nævnte orkestre har fået deres normale tilgang fra livgardens musikkorps.

For disse orkestre ligger såvel begyndelses- som slutløn væsentlig højere end

tilfældet er i forsvarets musikkorps, ligesom den daglige arbejdstid er af en hel anden størrelsesorden, nemlig ca. 29 timer pr. uge.

ad 5. Overfenriker :

For denne lønklasse har organisationen foreslået en udvidelse med et alderstillæg på 600 kr. 10 år efter opnåelsen af sidste normale alderstillæg, således at slutlønnen for overfenriker nu bliver 4 620 kr.

Denne forøgelse af slutlønnen foreslås, fordi det foreligger for organisationen, at graden overfenrik i den kommende tid vil blive slutstilling for en meget stor procentdel af organisationens medlemmer.

Denne foreteelse, der mere vil være begrundet i manglende plads til oprykning end i en uegnethed til advancement til højere stillinger, vil medføre, at overfenriker i en alder af ca. 33-34 år vil oppebære højest opnåelige løn.

Den foreslåede forøgelse af slutlønnen vil ikke få konsekvenser for næste grad, men vil betyde et kærkomment løntillæg med deraf følgende gavnlige indflydelse på pensionen til en mand, der egentlig uden egen skyld er standset i en relativt lavtlønnet stilling.

ad 6. Fenriker :

Organisationen har ingen ændringer at foreslå til denne lønklasse under forudsætning af, at den bevarer sit niveau i forhold til andre.

Imidlertid skal organisationen ikke udtale sig imod en sammenslagning af forsvarets lønklasse 13 a og 11, når dette ikke får

konsekvenser for terminen for oprykning til overfenrik.

Da fenrik og overfenrik har samme uddannelse og i hovedsagen bestrider samme arbejdsområde, vil en sammenslagning måske være naturlig.

Det skal da også i denne forbindelse nævnes, at organisationen ved en ventet revision af forsvars lovene agter at arbejde for en automatisk oprykning fra fenrik til overfenrik.

Skulle dette lykkes for organisationen, vil man ved denne revision fremkomme med et nyt forslag til lønklasse for de således sammenlagte grader.

8. De af organisationen fremsatte synspunkter vedrørende lønklasser er fremsat under forudsætning af, at det særlige rådgivningsstillæg, der udbetales militært personel som en godtgørelse for overarbejde, mistede fridage og nattjeneste samt som kompensation for de med en ubegrænset rådgivningspligt forbundne ulemper bevares ubeskåret.

Skulle dette mod forventning ikke blive tilfældet, må organisationen forbeholde sig sin stilling med hensyn til dens medlemmers fremtidige lønmæssige placering.

9. I spørgsmålet om normering af stillinger kan organisationen for nærværende ikke udtale sig, da dette er afhængig af resultatet af forhandlingerne om forsvarets fremtidige ordning.

P. o. v.

A. E. Møller

Til lønningskommissionens sekretariat.

1336/57 af 19. oktober 1957 skal foreningen meddele:

1. Af de generelle spørgsmål :

Foreningen kan i princippet tilslutte sig de af samrådet under punkt 1-6 nævnte forslag. Specielt for så vidt angår punkt 6 skal dog i overensstemmelse med det neden for anførte fremhæves, at auditørstillingen må

Efter de af Danske Statsembedsmænds Samråd udsendte retningslinier og under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal man meddele, at foreningen gennem Samrådet har fremsat følgende lønforslag:

»I besvarelse af samrådets skrivelse nr.

betragtes som en stilling af chefkarakter, hvorfor den må placeres uden for den fælles-akademiske lønramme.

//. Ad auditørkorpsets lønningsmæssige placering :

A. Status i dag :

Korpset består af:

	Lønningski.	Bestillingstillæg
General-auditoren.	12000-13200	intet
7 auditører.	7 800- 9 000	kancellist: 1 800 de øvrige: 1 200
5 auditører.	6 900- 7 500	600

B. Udviklingen siden 1951 :

Siden sidste lønningsregulering i 1951 er der gentagne gange fra såvel generalauditøren som foreningen gjort indstilling til forsvarsministeriet om en oprykning af auditørembederne i højere lønklasse bl. a. under hensyn til det voksende arbejde og senest de ved ændringerne i militær retsplejelov forøgede opgaver. Ministeriet har vel dels ved direkte tilsagn fra den da siddende forsvarsminister, dels ved forskellige udtalelser bl. a. fra chefen for 3. afdeling i det seneste retsplejeudvalg, givet tilslutning til det synspunkt, at en oprykning i højere lønklasse måtte foretages, men har udskudt spørgsmålet først under henvisning til, at man måtte afvente de ændringer i den militære retsplejelovgivning, der nu er sket i 1954 og 1956, senere til, at spørgsmålet måtte afgøres i lønningskommissionen.

C. Auditørstillingens karakter :

De ansøgere, der kommer i betragtning ved besættelse af ledige auditørembeder, skal normalt have virket en længere årrække i den borgerlige anklagemyndighed som statsadvokat- eller politifuldmægtige, idet det selvstændige arbejde kræver en sikkerhed og aldersmæssig modenhed, også for at de pågældende kan optræde med den fornødne autoritet i samarbejdet med de militære kommandomyndigheder. Desuden skal de efter loven have 1. karakter, og endelig skal de underkaste sig en særlig prøve i militær ret.

Også som følge af det oven for anførte, må auditørstillingen normeres højere end fuldmægtigstillingerne, idet en kvalificeret tilgang i modsat fald ikke vil kunne forventes. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at politi-

fuldmægtigforeningen over for auditørforeningen har givet udtryk for, at man lægger megen vægt på, at auditørforeningens lønforslag gennemføres, idet dette - henset til, at auditørstillingerne normalt rekrutteres fra politifuldmægtigene - i nogen grad vil bøde på politifuldmægtigenes fortvivlede advancementsforhold.

Auditørstillingen medfører et selvstændigt ansvar for den juridisk forsvarlige afgørelse af tiltalespørgsmålet i de militære straffesager, ligesom den indebærer en betydningsfuld rådgivende opgave bl. a. i forbindelse med de arbitrære straffe. Det er i militær retsplejelovs § 13 udtrykkeligt fremhævet, at auditørerne er *selvstændige* embedsmænd, og deres ansvar og indflydelse med hensyn til de juridiske afgørelser er udbygget ved de senere ændringer af militær retsplejelov, der trådte i kraft 1. juli 1957.

Der kan efter lovens bestemmelser og hele karakter af auditørernes arbejde således ikke herske nogen tvivl om, at auditørstillingen er en *spedial-* og *chefstilling*.

D. Særlige stillinger :

For så vidt angår general auditørstillingen er denne lønningsmæssigt placeret som rigsadvokatens, og det synes derfor naturligt efter stillingernes karakter tillige at gennemføre ligestilling for så vidt angår tillæg.

Kancellisten er korpsets souschef og generalauditørens stedfortræder, en stilling, der naturligt bør give sig udslag i en højere lønmæssig placering, et synspunkt, som hidtil er anerkendt ved, at kancellisten i henhold til tjenestemandslovens § 915, stk. 1.n. oppebærer det særlige bestillingstillæg på 1 800 kr. (600 kr. mere end de øvrige ældste auditører), men det blev ved generalauditørens indstilling om dette tillæg i sin tid udtrykkeligt fremhævet, at det kun var en art nødhjælp, indtil stillingen kunne oprykkes i højere lønklasse, og nødvendigheden af en sådan oprykning er senere af generalauditøren ved flere lejligheder fremhævet over for ministeriet.

Tilsvarende betragtninger gør sig gældende for så vidt angår forslaget om samme lønmæssige placering for stillingerne som *auditører ved de 3 vær ns kommandoer*. Disse stillinger, hvoraf en tillige omfatter tjenesten som auditør hos forsvarschefen, *forudsættes ligeså lidt som kancelliststillingen besat ved*

aldersoprykning, men ved udvælgelse blandt auditørerne, og må anses som særlig betydningsfulde, navnlig henset til, at disse auditører varetager opgaverne som juridiske rådgivere for kommandoerne. I denne forbindelse skal tillige fremhæves, at efter reglen i militær retsplejelovs § 11 kan vedkommende værnschef eller forsvarschefen - og dermed også vedkommende værnsauditør - i visse tilfælde overtage den samlede behandling af sager, der ellers ville henhøre under flere rettergangschefer.

E. Avancementsforhold:

Medens det tidligere var det næsten undtagelsesfrie, at auditørstillingerne var gennemgangsstillinger til andre juridiske embeder af højere lønningsmæssig placering, har forholdet fuldstændig ændret sig siden sidste krig.

Bortset fra én auditør, der i 1945 søgte over i dommerstilling og et par år senere fik fast ansættelse sammesteds, er det ikke siden - trods; talrige ansøgninger af kvalificerede auditører til stillinger som dommere og politimestre - lykkedes for nogen auditør at opnå et sådant lønningsmæssigt avancement.

Man må derfor se i øjnene, at auditørstillingen nu - hvad henset til arbejdets karakter måske også er ønskeligt - er en *slutstilling*, fra hvilken den eneste avancementmulighed er adgangen til at søge generalauditørstillingen.

F. Forslag:

Som konsekvens af det fremførte og på linie med de forslag, der tidligere er fremsat af såvel generalauditøren som foreningen stilles følgende forslag:

1. Generalauditøren aflønnes som rigsadvokat.
2. Kancellisten og de 3 auditører ved værnskommandoerne aflønnes som statsadvokater.
3. De øvrige auditører aflønnes som politimestre.

Alt med de tillæg, der måtte blive fatsat for de anførte tilsvarende stillinger i den borgerlige anklagemyndighed.«

P. f. v.

Nyholm

FORENINGEN FOR KONTORPERSONALET VED
POLITIET OG DOMMEREMBEDERNE

Bilag 89.

København, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Foreningen tillader sig herved at fremsætte følgende forslag:

Politiets kontorpersonale:

1. Oprettelse af 384 assistentstillinger med fagprøve, nuværende lønningsklasse 2 310-3 810.

2. Oprettelse af 31 stillinger i nuværende lønningsklasse 5 040-5 760 (fuldmægtige).

ad 1. Politiets kontorpersonale er gennem årene blevet overdraget stadig mere og mere kvalificeret arbejde, og det har derfor vist sig påkrævet, at der indføres en grundig teoretisk uddannelse af dette personale.

Rigspolitechefen har da også efter i 1954 at have fået underlagt hele kontorpersonalet

ladet afholde nogle kurser på politiskolen, men da justitsministeriet skal bevilge hvert enkelt kursus, har det ikke været muligt at gennemføre en så grundig undervisning som ønskeligt.

Det tjenestemandsansatte kontorpersonale er normeret således:

Overassistenter (3 900-4 860).	94
Assistenter (2 670-3 750).	160
Kontorassistenter (2 310-3 030).	248
Kontorister (1 680-2 400).	290

I alt. . . 792

Kontorpersonalets arbejdsområder er følgende:

Bogholderi og kasse,
motorvæsen,
næringsvæsen og firmaregister,

straffe- og aktsregister,
bidrags- og familieretsager,
pasvæsen,
bøderegnskab,
lægdsvæsen,
hittegods,
hunde- og jagttegn,
sekretærarbejde,
journalføring,
specielle arbejdsområder såsom: rigsregi-
straturen, centralbureauet, teknisk afde-
ling, uniforms- og materielkontorer, per-
sonaleregistraturen, fremmedafdelingen,
undersøgelseskamrene.

Som det vil ses, er kontorpersonalets arbejdsområder mangeartede og kræver på grund af deres specielle karakter en uddannelse, der i det store og hele ligger uden for, hvad der ellers kræves af kontorfolk. Der har hidtil - bortset fra de før nævnte kurser - ikke været nogen teoretisk uddannelse af kontorpersonalet, og det har da også i praksis vist sig, at arbejdet på de forskellige politikontorer bliver udført meget uensartet og efter vidt forskellige systemer.

Foreningen vil derfor foreslå, at der indføres en lignende ordning som den eksisterende ved statsbanerne, postvæsenet, amtstuerne og andre, - den såkaldte assistentordning. Herved vil det blive muligt at få en gruppe veluddannede tjenestemænd til at udføre de mangeartede kvalificerede opgaver, der nu udføres af et personale, der i stor udstrækning ikke har tilstrækkelig teoretisk uddannelse. Et personale, der ganske vist udfører arbejdet fuldt ud forsvarligt, men på en måde, der i rationel henseende er lidet tilfredsstillende både for dem selv og for ledelsen.

Man vil mene, at den form for assistentordning, der eksisterer ved amtstuerne, vil være den bedst egnede for politiets kontorpersonele.

Eleven, der antages i en alder mellem 16 og 20 år, må være i besiddelse af realeksamen eller højere eksamen. Efter ca. et halvt års tjeneste underkastes eleven en prøve samtidig med, at hans nærmeste chef afgiver vidnesbyrd om elevens opførsel, evner og forhold i det hele. Herefter bliver det så afgjort, om eleven skal afskediges eller kan fortsætte. Det skal tilføjes, at den omtalte foreløbige prøve ved amtstuerne afholdes af

styrelsens personalechef i forbindelse med anden inspektion af amtstuerne.

I elevtiden, der i alt varer 3 år, forretter eleven tjeneste ved tre forskellige amtstuer landet over, ved henholdsvis mindre og større kontorer. De sidste tre måneder gennemgår eleven et kursus, der afsluttes med en skriftlig og mundtlig fagprøve, og efter bestået prøve bliver eleven medhjælper i to år og derefter assistent.

Foreningen vil mene, at den her skitserede ordning vil kunne overføres til politiets kontorpersonele, og man skal i denne forbindelse pege på, at undervisningen og den nævnte fagprøve formentlig vil kunne finde sted på politiskolen, således at udgifterne hertil ikke vil blive særlig store.

Kursuset bør foruden fag tilrettelagt efter de tidligere nævnte arbejdsområder formentlig også omfatte følgende emner:

Politiets opbygning og arbejdsområder,
regler om sagers ekspedition og affattelse af skrivelser,
orientering om tjenestemandsløven.

Overgangsbestemmelser.

Ved amtstuernes overgang til assistentordning i 1946 kunne de allerede ansatte kontorfuldmægtige og kontorassistenter ifølge tjenestemandsløvens § 994 overgå til lønningsklassen for assistenter uden først at have underkastet sig fagprøven, medens kontorister måtte bestå fagprøver efter særlige af finansministeriet udarbejdede regler.

Man vil finde det rimeligt, om der ved en eventuel indførelse af assistentordningen for politiets kontorpersonele bliver en tilsvarende overgangsbestemmelse, således at i alt fald overassistenter, assistenter og de ældste kontorassistenter overgår uden fagprøve. De resterende kontorassistenter og kontorister bør have mulighed for at underkaste sig fagprøven, men man må mene, at der også samtidig må tages hensyn til deres hidtidige arbejdsydelse.

Politiets kontorpersonele -- tjenestemænd og overenskomstlønnede bortset fra aspiranter - omfatter i alt 1 272 ansatte.

Foreningen er, efter at have vurderet kontorpersonelets arbejdsområder i rigspolitichefens og Københavns politis afdelinger samt i samtlige 68 politikredse, kommet til det resultat, at der er behov for et assistentuddannet personale af følgende størrelse :

Rigspolitiet	125
Københavns politi	144
Politikredsene	512
	781
Minus de tjenestemandsansatte overassistent- stenter og assistenter	254
	527
Minus de overenskomstlønnede over- assistenter og assistenter	143
	384

Det øjeblikkelige behov for assistenter med fagprøve er således 384.

Som tidligere nævnt vil man foreslå, at de nu normerede overassistenter og assistenter overgår til assistentklassen uden fagprøve; samtidig må det anføres, at de nu ansatte overenskomstlønnede overassistenter og assistenter i det væsentlige udfører så kvalificeret arbejde, at disse stillinger ved ledighed bør overtages af assistentuddannet personale.

Foruden assistentklassen vil der stadig være behov for et personale til at udføre det mere rutinemæssige arbejde. Disse stillinger skal formentlig normeres som etaternes kontorist- og kontorassistentstillinger.

Det er foreningens mening, at alle nu ansatte tjenestemænd, når ellers forholdene taler herfor, skal have mulighed for at indstille sig til fagprøven, ligesom der også i fremtiden bør være mulighed for at overgå fra kontoristklassen til assistentklassen.

ad 2. Oprettelse af 31 stillinger i nuværende lønningsklasse 5 040-5 760 (fuldmægtige).

Rigspolitichefens afdeling :
5 stillinger (5 040-5 760).

Københavns politi :
6 stillinger (5 040-5 760).

Det synes rimeligt, om de i rigspolitiet og Københavns politi værende ledere af store personalegrupper samt stillinger med yderst kvalificeret arbejde blev normeret som ovenfor anført.

Politikredsene :
20 stillinger (5 040-5 760).

Foreningen vil foreslå, at bogholderne ved de større embeder normeres i nuværende lønningsklasse 5 040-5 760.

Dommerembedernes kontorphonale :

1. oprettelse af 95 assistentstillinger med fagprøve, nuværende lønningsklasse 2 310—3 810,
2. oprettelse af 12 stillinger i nuværende lønningsklasse 5 040-5 760 (fuldmægtige).

ad 1. Foreningen vil foreslå, at der indføres den samme assistentordning for dommerembedernes kontorphonale som foreslået for politiets kontorphonale.

Kontorphonale arbejdsområder ved dommerembederne er følgende:

Bogholderi og kasse,
registrering af tinglysningsdokumenter,
førelse af tinglysningsdagbog,
udskrivning af tingbogsattester,
aktering af tinglysningsakter,
konference af tinglysningsdokumenter.

Kontorphonalet - tjenestemænd og overenskomstlønnede bortset fra aspiranter - omfatter i alt 567 ansatte.

Det tjenestemandsansatte kontorphonale er normeret således:

Kontorfuldmægtige (3 420-4 680)	7
Overassistenter (3 900-4 860)	47
Assistentter (2 670-3 750)	117
Kontorassistenter (2 310-3 030)	132
Kontorister (1 680-2 400)	70
	I alt . . . 373

Der vil efter foreningens skøn være behov for et assistentuddannet personale på 290

Minus de tjenestemandsansatte kontorfuldmægtige, overassistenter og assistenter 171

119

Minus de overenskomstlønnede overassistenter og assistenter 24

95

Det øjeblikkelige behov for assistenter med fagprøve er således 95.

ad 2. Foreningen finder det rimeligt, om der blev oprettet 12 stillinger i nuværende lønningsklasse 5 040-5 760 (fuldmægtige).

Kontorphonalet ved Thorshavn politikontor.

Da foreningen finder det rimeligt, at kontorphonalet ved Thorshavn politikontor blev sidestillet med politiets øvrige kontor-

personale, vil vi anmode om, at nedennævnte må blive tjenestemandsansat:

Overassistent Johan Johansen, født 3. september 1914, ansat 1. januar 1935,
kontorassistent Håkun Poulsen, født 27. juli 1925, ansat 1. marts 1946,
kontorist Marni av Kåk Rasmussen, født 16. august 1931, ansat 16. januar 1948,
kontorist Harry Lava, født 2. oktober 1933, ansat 6. november 1949.

Nærværende forslag for kontorpersonalet ved politiet og dommerembederne er udarbejdet under forudsætning af, at der indføres en assistentordning, og at stillinger nuværende lønningsklasser 1 680-2 400 og 2 310-

3 030 (kontorist og kontorassistent) sammenlægges og ligeledes nuværende lønningsklasser 2 310-3 810 og 3 900-4 860 (assistent og overassistent). Såfremt assistentordningen ikke oprettes for kontorpersonalet ved politiet og dommerembederne, eller sammenlægningerne af de nævnte lønningsklasser ikke sker, forbeholder foreningen sig ret til at fremsætte et nyt forslag til den ærede lønningskommission.

Ærbødigst

P. b. v.

K, Jiirs

/ C. Skovgaard

FORENINGEN AF BEFALINGSMÆND AF CHEF-,
INGENIØR- OG FORVALTNINGSGRUPPERNE
I CIVILFORSVARSKORPSET (CIF)

Bilag 90.

Charlottenlund, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal CIF fremsætte nedenstående forslag og ønsker, som foreningen mener at måtte fremføre med den givne anledning.

Med hensyn til det almindelige beregningsgrundlag for lønningerne og disses regulering tilslutter foreningen sig, hvad der i denne henseende fremføres af centralorganisationen, *Danske statsembedsmænds samråd*. De efterfølgende forslag må derfor ses i relation til disse almindelige synspunkter.

Klassificering.

Forslag og ønsker ;

1. Som følge af, at CF-korpset i langt de fleste forhold, men ikke alle, sidestilles med Forsvaret, og korpsets forhold bortset fra bevæbningsspørgsmålet (værnepligtstyrke, kaserering m. v.) i realiteten er så parallelle, at det nærmer sig det identiske med hærens, må det for foreningen stå som et absolut grundlæggende forslag og primært ønske, at befalingsmænd i korpset sidestilles helt med forsvarets befalingsmænd med hensyn til

klassificering, lønninger og samtlige de goder, såsom bestillingstillæg, råcighedstillæg o. lign., der til enhver tid tilfalder forsvarets befalingsmænd.

Det må således være rimeligt, at korpschefen som øverste chef for det samlede landsomspændende CF-korps ligestilles med generalmajor. Brigadecheferne, der har ansvar for hver flere kolonner, der er fordelt på henholdsvis landsdelene øst og vest for Lillebælt, kan med hensyn til arbejde og ansvar på tilsvarende måde sidestilles med hærens regimentchefer, og kolonnecheferne på tilsvarende måde med hærens bataillonchefer. Forvaltningschefens og korpsingeniørens administrative arbejde og ansvar må sidestilles med tilsvarende funktioner i forsvaret, der mindst bestrides af oberster, ligesom det er rimeligt, at de som førstehjælpere har en forvaltningsinspektør henholdsvis ingeniør som førstehjælpere, der er højere graderet end de øvrige forvaltningsinspektører og ingeniører.

2. Som en første regulering til opfyldelse af det under pkt. 1. stillede forslag, skal foreningen derfor foreslå følgende konkrete forslag til klassificering af stillinger ved CF-korpset:

Chefgruppen :

Korpschef ligestilles med generalmajor
12 000-13 200 kr.

Brigadechefer ligestilles med oberster 9 600-
10 500 kr.

Kolonnechefer ligestilles med oberstløjtnanter
7 800-9 000 kr.

Sektionschefer ligestilles med kaptajner
6 000-6 600 kr.

Sektionsleder I ligestilles med kaptajnløjt-
nant: 3 960-5 760 kr.

Sektionsleder II ligeledes med premierløjt-
nant 2 940-4 860 kr.

Det bemærkes, at foreningen er indfor-
stået med, hvis den foreslåede opnormering
af kolonnechefer og brigadechefer finder sted,
at fratage kravet om de i tjenestemandsløvens
§ 388 b. b. og § 388 c. nævnte 7 bestillings-
tillæg à kr. 1 200,00 årligt.

Forvaltningspersonel :

Forvaltningschef ligestilles med oberst:
9 600-10 500 kr.

I øvrigt foreslås forvaltningspersonel nor-
meret indenfor følgende lønrammer således:

Lønramme: 7 800-9 000. Antal 4.

Lønramme: 2 940-6 600. Antal 13.

De fire forvaltningsinspektører er placeret
i lønrammen 7 800-9 000, idet det må være
rimeligt, at man indenfor korpset råder over
et antal forvaltningsinspektører med særlige
kvalifikationer til bestridelse af særligt kræ-
vende stillinger som hjælpere for forvalt-
ningschefen.

Herudover skal det også gøres gældende,
at de naturlige lønavancementsmuligheder
bør være til stede i samme omfang som ved
andre statsinstitutioner og ikke mindst i
samme omfang som ved CF-korpsets chef-
og ingeniørgruppe.

Endelig vil en sammenligning med inten-
danturpersonellets arbejdsområder ved for-
svarets afdelinger styrke den foreslåede løn-
placering af CF-korpsets forvaltningsperso-
nel.

Ingeniørerne :

Korpsingeniør ligestilles med oberst
9 600-10 500 kr.

I øvrigt foreslås ingeniørerne normeret
indenfor følgende lønrammer således:

Lønramme: 7 800-9 000. Antal: 5.

Lønramme: 6 000-6 600. Antal: 9.

Lønramme 3 960-5 760. Antal 3.

3. I erindring om det under pkt. 1. frem-
førte primære forslag og ønske rinder for-
eningen den relative placering, som officers-
lønninger hidtil har haft i forhold til central-
administrationens tjenestemænd, passende,
hvilket for foreningen fører til følgende for-
slag: at graderne:

sektionsleder II, sektionsleder I og sek-
tionschef indrangeres i samme lønrammer
som centraladministrationens nuværende stil-
linger, sekretær, fuldmægtig og ekspeditions-
sekretær, dog at begyndelsesløn for sektions-
ledere II som hidtil ligger noget under be-
gyndelsesløn for sekretær.

Forfremmelse til højere grad må dog kunne
foretages uafhængig af alder indenfor løn-
rammen og alene under hensyn til det tjenst-
lige behov.

4. Med hensyn til rimeligheden af at til-
lægge CF-korpsets befalingsmænd de til-
svarende ydelser, som forsvarrets befalings-
mænd opnår, såsom rådighedstillæg m. v. og
i samme omfang, skal det fremhæves, at de
forpligtelser med hensyn til forskudt arbejds-
tid, ubegrænset pligt til overarbejde og ube-
grænset rådighedspligt, der påhviler korpsets
befalingsmænd, i enhver henseende kan side-
stilles med forpligtelserne inden for forsvaret,
herunder de hyppige forflytninger, hvortil
yderligere kommer de hyppige udrykninger
til fredskatastrofer af enhver art, som fore-
tages af korpsets afdelinger.

5. Såfremt tillægsprincippet opretholdes,
vil foreningen foreslå, at disse for korpsets
vedkommende udvides således:

Bestillingstillæg :

Under henvisning til foreningens grund-
læggende og primære ønske, at CF-korpsets
befalingsmænd i alle forhold sidestilles med
forsvarets befalingsmænd, skal foreningen
udtrykke som sit bestemte ønske, at de i tje-
nestemandsløvens § 388 n. stk. 1. givne be-
stemmelser for ydelse af bestillingstillæg til
CF-korpsets befalingsmænd ændres således,
at det ved brigadestabene tjenstgørende per-
sonel også tildeles bestillingstillæg, da tjene-
sten ved brigadestabene må betragtes som
særlig kvalificeret tjeneste, idet brigade-
stabene henregnes til overordnede komman-
domyndigheder.

Foreningen skal endvidere ikke undlade
at påpege det ganske urimelige i, at omend
ordlyden i § 388 n. siger, at bestillingstil-

læggene kan udbetales med *indtil* de nævnte beløb, har man ikke ved tildelingen af bestillingstillæg til forsvarets befalingsmænd fundet anledning til at nedskære bestillingstillæggene til $\frac{2}{3}$, som det er sket i nogle tilfælde for CF-korpsets befalingsmænds vedkommende, uagtet at de udøvede funktioner er nøje svarende til de for forsvarets befalingsmænd gældende.

For befalingsmænd i korpskommandoen og enkelte andre højere chefer i korpset viser denne urimelighed sig særlig grelt derved, at f. eks. en sektionsleder I på Civilforsvarsskolen, der får udbetalt det fulde bestillingstillæg, har samme bestillingstillæg som f. eks. korpsschefen.

Repræsentationstillæg :

Repræsentationstillæg bør tildeles cheferne i CF-korpset efter tilsvarende regler, som de for forsvarets officerer gældende.

Regnfrakker :

Terminerne for tildeling af regnfrakker bør fastlægges efter samme princip, som er gældende for hæren, hvortil specielt er at bemærke, at korpsets befalingsmænd med hensyn til brug af uniformer, foruden at kunne sidestilles med hærens befalingsmænd med hensyn til daglig uddannelse og øvelser af større eller mindre omfang, efterårsøvelser incl., yderligere forretter katastrofetjeneste på brandsteder o. lign., hvilket slider stærkt på deres uniformers effekter.

Normering.

Til medfølgende skemaer over den ønskede normering skal her medgives kommentarer således:

6 kolonner.

De 6 kolonner bør normeres med befalingsmænd som anført, idet der da vil være pr. kolonnestab: 1 kolonnechef; pr. sektion: 1 chef + 1 næstkommanderende.

Som motivering for sektionernes normering ligger følgende synspunkter til grund:

Allerede kort tid efter, at civilforsvarsloven af 1949 var trådt i kraft, viste det sig, at der var for få befalingsmænd af chefgruppen til geleddtjeneste ved sektionerne, idet normeringen ikke havde taget hensyn til de mange besættelser af stillinger i brigadestabene, Civilforsvarsstyrelsen, CF-korpsets

befalingsmandsskole, gruppeførerskolen, CF-korpsets tekniske skole, Civilforsvarets højskole og Signal- og varslingssektionen, hvortil der ikke i den første normering var beregnet befalingsmænd i tilstrækkelig grad.

Ved det her opstillede forslag til normeringen mener foreningen, at der vil rådes bod på de hidtil eksisterende skæve forhold, såfremt udkastet gennemføres.

Ifølge dette udkast vil der ved en kolonne være:

- 1 kolonnechef,
- 1 sektionschef (chef for 1 sektion),
- 1 sektionsleder I (chef for 1 sektion),
- 2 sektionsledere II (som næstkommanderende ved sektionerne).

Som yderligere begrundelse for normeringen af næstkommanderende, altså 2 befalingsmænd af chefgruppen, ved sektionerne skal anføres følgende:

a. Ved den nuværende tildeling af 1 befalingsmand af chefgruppen pr. sektion oplever man gang på gang ved afslutningen af sektionsleder-klassen, at de helt nybagte unge sektionsledere II (*aspirant*) kommer direkte ud fra CF-korpsets befalingsmandsskole og bliver ansat som chef for en sektion med kommandoen over ca. 20 befalingsmænd og ca. 80-100 CF-pligtige med det ikke uvæsentlige ansvar for den daglige uddannelses tilrettelæggelse og ledelse samt ansvaret for anvendelsen og til en vis grad vedligeholdelsen af materiel til en værdi af nogle millioner kroner. En opgave som ofte stiller for store og urimelige krav til den unge befalingsmands evne til omstilling fra at være elev til pludselig at stå som chef.

b. Man giver herved ikke den nyudnævnte sektionsleder II (*aspirant*) muligheden for som næstkommanderende at have en vis »læretid« i geledet under en ældre og mere erfaren chefs vejledning. Det ville dog i forsvaret være utænkeligt at sætte en nyudnævnt premierløjtnant som kompagnikommandør.

c. Den nyudnævnte sektionsleder II (*aspirant*) vil trods sin uerfarenhed straks få kommandoen over ældre, erfarne befalingsmænd af mestergruppen, hvilket selvsagt kan blive til ulempe for begge parter.

d. Når der ved en sektion kun er 1 befalingsmand af chefgruppen, er der under de nuværende forhold ved de meget hyppige fravær på grund af

- 1 : kurser
- 2: ferier
- 3: sygdom o. s. v.

ikke nogen befalingsmand af chefgruppen, som, naturligt og med bevarelse af kontinuiteten af sektionens arbejde, kan overtage den fraværendes pligter.

Man har endog eksempel på fra de senere år, at en kolonnechef i en måned har måttet undvære cheferne for begge sine sektioner på grund af disses bortkommandering til kurser eller lignende, hvilket selvsagt er mere end uheldigt.

e. Civilforsvarets overgang fra fredsberedskab til eventuelt krigsberedskab vil afstedkomme et overordentligt behov for befalingsmænd af chefgruppen.

2 reducerede kolonner (Fyn og Bornholm).

Efter foreningens skøn er den øjeblikkelige tildeling af befalingsmænd af chefgruppen med 1 chef + 1 yngre befalingsmand C passende, hvorfor der her ikke ønskes nogen ændringer.

8 distrikter.

Normeringen med 1 sektionschef pr. distrikt findes passende.

Civilforsvarets højskole.

Af hensyn til karakteren og værdien af det arbejde, som chefen for højskolen skal præstere, finder foreningen det ønskeligt, at stillingen som chef for højskolen fortsat betragtes som værende af så stor betydning for det samlede civilforsvar, at højskolen også fremover normeres med en brigadechef, som i kraft af sin erfaring, alder og myndighed kan honorere de store krav til koncentreret undervisning på højt plan, som må forlanges ved undervisningen af det lokale civilforsvars repræsentanter, som frekventerer skolen, ligesom arbejdet på skolen kræver mindst 2 befalingsmænd af chefgruppen som lærere m. m.

CF-korpsets tekniske skole.

Det skønnes her passende, at chefen er kolonnechef med en sektionschef som næstkommanderende.

CF-korpsets befalingsmandsskole.

Som det fremgår af medfølgende skema, ønsker foreningen CF-korpsets befalingsmandsskole normeret med:

- 1 kolonnechef (chef).
- 1 sektionschef (skoleinspektør og lærer).
- 1 sektionsleder I (skoleofficerer og lærer).
- 2 sektionsledere II (skoleofficerer og lærere).

I betragtning af den løbende undervisning 1 befalingsmands-klasserne samt diverse kurser finder CIF det her opførte antal befalingsmænd passende.

Det skal anføres, at der på CF-korpsets befalingsmandsskole undervises i følgende klasser:

- Yngste sektionsleder-klasse.
- Ældste sektionsleder-klasse.
- Sektionsleder (R) klasse
- Mesterklasse.
- Delingsfører-klasse.
- Afkortet delingsfører-klasse.
- Håndværker I-klasse.
- Håndværker III-klasse.
- Forvaltningsassistentklasse.

Dette store antal klasser giver et så betydeligt arbejde med tilrettelæggelse af undervisning, tilsyn af forskellig art, undervisning i en del af korpsets m. v., at det ikke vil være forsvarligt at normere skolen med færre befalingsmænd af chefgruppen end ovenfor anført.

CF-korpsets befalingsmandsskole, gruppefører-skolen.

Ved på skemaet at opføre en skolechef + en næstkommanderende til CF-korpsets befalingsmandsskole, gruppefører-skolen, har foreningen foreslået det absolutte minimum af befalingsmænd af C-gruppen, idet der på skolen må være en chef, som tager sig af det administrative arbejde, mens næstkommanderende varetager den daglige ledelse på øvelsespladserne.

2 brigadestabe.

Brigadestabene ønskes fremover normeret således:

- 1 brigadechef.
- 1 sektionschef.
- 1 sektionsleder I.

Brigadestabene arbejder for tiden med kun 1 befalingsmand af chefgruppen foruden brigadeføreren. Dette antal er for lille, idet brigadens daglige forretninger i for høj grad lægger beslag på de tilstedeværende befalingsmænds arbejdskraft således, at brigadens naturlige og forudsatte funktion som tilsyns-

forende med uddannelse ved kolonnerne lader en del tilbage at ønske i effektivitet, ligesom tilrettelæggelsen af større øvelser i perioder tvinger den nuværende tildeling af befalingsmænd til brigadestabene til at lægge for ringe vægt på det daglige arbejde, mens disse større øvelser tilrettelægges og afholdes.

For Signal- og varslingssektionen's, Øvelsessektionen's, Civilforsvarsstyrelsen's, Korpskommandoen's vedkommende skønnes den foreslåede normering passende i

overensstemmelse med de funktioner, der udøves i disse instanser. Dette gælder også for normeringen af ingeniører og forvaltningspersonel.

Sluttelig skal bemærkes, at det må være en forudsætning, at normeringen stiger på tilsvarende måde, såfremt den 3. brigade formeres.

P. f. v.

Niels Garde

Underbilag til bilag 90.

Chefgruppen.

	Lønramme:		7 800–		6 000–		3 960–		2 940–			
	12 000–	13 200	9 600–	10 500	7 800–	9 000	6 000–	6 600	3 960–	5 760	2 940–	4 860
Grad:	Korps- chef		Brigade- chefer		Kolonne- chefer		Sektions- chefer		Sektions- ledere I		Sektions- ledere II	
6 kolonner	—	—	—	—	6	—	6	—	6	—	12	—
2 reducerede kolonner	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	2	—
8 distrikter	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—
CFHS	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	1	—
CFTS	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
CFBS	—	—	—	—	1	—	1	—	1	—	2	—
CFGS	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—
2 brigadestabe	—	—	2	—	—	—	2	—	2	—	—	—
S. og V.	—	—	—	—	1	—	3	—	3	—	—	—
Ø. + Vpl. sektionen	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
CFS	—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	—	—
K.K.	1	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—
	1		4		11		26		15		17	

Anm.: CFHS = Civilforsvarets højskole, Snekkersten. CFTS = Civilforsvarets tekniske skole, Tinglev. CFBS = Civilforsvarets befalingsmandsskole, Bernstorff slot, Gentofte. CFGS = Civilforsvarets befalingsmands-

skole, gruppeførerskolen, Hobro. S. og V. = Signal- og varslingssektionen. Ø. + Vpl. sektionen = Øvelsessektionen, Lundtofte og Værnepligtssektionen. CFS = Civilforsvarsstyrelsen. K.K. = Korpskommandoen.

Forvaltningsgruppen.

	Lønramme:		7 800–9 000		6 000–6 600		3 960–5 760		2 940–4 860	
6 kolonner	—	—	—	—	—	—	3	—	3	—
2 reducerede	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
kolonner	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
CHFS	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—
CFBS	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—
2 centraldepoter (Ålborg-Glo- strup)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
2 brigadestabe	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
K.K.	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—
	1		1		4		5		5	

Lønramme:	<i>Ingeniørgruppen.</i>			
	9 600-10 500	7 800-9 000	6 000-6 600	3 960-5 760
6 kolonner.....	—	—	6	—
2 reducerede kolonner.....	—	—	1	—
2 centraldepoter (Glostrup- Ålborg).....	—	2	1	2
2 brigadestabe.....	—	2	—	—
S. og V.....	—	—	1	—
K.K.....	1	1	—	1
	1	5	9	3

FORENINGEN AF TJENESTEMANDSANSATTE LÆGER
VED STATENS SINDSSYGEHOSPITALER, MIDDELFART

Bilag 91.

Den 28. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen af tjenestemandsansatte læger ved statens sindssygehospitaler skal om vore krav til lønningskommissionen udtale:

Overlægerne ved statens sindssygehospitaler har lønningsmæssigt set været overordentligt dårligt placeret i forhold til landets øvrige overlæger, det være sig de overlæger, der er ansat under overenskomsten med Sygehusforeningen i Danmark, som de, der er ansat: under Københavns kommune og kolonien Filadelfia, der lønner som Københavns kommune. Der findes i dag 14 overlæger ved statens sindssygehospitaler, medens der ved kommunale, psykiatriske afdelinger, hospitaler og nervesanatorier findes 16 overlæger, der har en løn, der i dag ligger ca. 6 000 kr. over, hvad statens overlæger har.

Den rivende udvikling, der har været i psykiatrien siden sidste lønplacering af overlægerne i 1946, der allerede stillede statens overlæger ved sindssygehospitalerne meget dårligt, har medført en ganske betydelig stigning i overlægernes arbejdsbyrde.

Indlæggelsestallet er steget overordentlig stærkt. I 1946 var det f. eks. på sindssygehospitalet i Middelfart 642. I 1956 på kvindesiden: 593, på mandssiden: 673, i alt 1 268. I år er det tydeligt, at tallet i hvert fald på kvindesiden kommer op over 600. I 1955 lå det på 645. Desuden er der kommet et ikke uvæsentligt ambulante arbejde til, fortrinsvis i retning af efterbehandling. De-

lingen af de store sindssygehospitaler i 2 overlægeafdelinger har ikke betydet nogen aflastning af overlægerne, men ført til, at afdelingernes arbejde er blevet mere effektivt. I de forløbne år har overlægerne i langt højere grad end tidligere måttet stå i konstant beredskab bortset fra ferietiden. De mange nye behandlingsmetoder inden for psykiatrien har også betydet en væsentlig forøgelse af arbejdsbyrden. Det har i et omfang som aldrig tidligere været bydende nødvendigt at følge med i den videnskabelige litteratur og sætte mange nye, ofte komplicerede og vanskelige behandlingsmetoder i gang.

Man må derfor mene, at overlægerne i lønmæssig henseende må placeres på et niveau, der svarer til, hvad man eventuelt når frem til i de forhandlinger, der for tiden føres mellem Alm. dansk Lægeforening og Sygehusforeningen i Danmark om Foreningen af sygehuslæger i provinsens nye overenskomst. Dette vil inden for den nuværende tjenestemandsløvs rammer betyde en grundløn, inclusive alle alderstillæg, af 13 200 kr., men derudover må der gives et personligt tillæg. Da man i overskuelig fremtid må regne med, at der kommer et nordisk akademisk fælles arbejdsmarked, vil man, hvis overlægernes løn ikke hæves som foreslået, komme ud for, at psykiaterne i stort tal vil søge ind i overordnede lægestillinger i Sverige, således som det nu er tilfældet med de underordnede læger. De overordnede faste læger ved de svenske sindssygehospitaler er

for nylig placeret i omtrent samme lønniveau som de kommunale, hvad de også er i Norge. Man har på alle sindssygehospitalet erfaret, hvor vanskeligt arbejdet er blevet, efter at et stort antal af yngre læger har søgt stillinger i Sverige. Kommer der nu også en udvandring af overordnede læger, vil det betyde en katastrofe for hele den psykiatriske behandling, der bygger på statens sindssygehospitalet.

Også af hensyn til placering af de fremtidige psykiatriske hospitalet i umiddelbar nærhed af de somatiske sygehuse, som foreslået af sindssygekommissionen af 1952, må man tilstræbe, at overlæger og afdelingslæger placeres i samme lønniveau som provins-sygehushenes overlæger og afdelingslæger, idet man da må gøre sig klart, at disse sidste i nær fremtid vil blive omdannet til assisterende overlæger. Der skulle være et snævert samarbejde imellem de psykiatriske hospitalet og de somatiske, og derfor må der i en sådan sygehushenhed være ens løn, og man kan jo ikke tænke sig, at overlægerne de steder, hvor sygehushenheden kan bringes i stand, skulle lønnes anederledes end de overlæger, hvor dette ikke er tilfældet, således at man fik en forskellig lønning af overlægerne ved statens sindssygehospitalet.

Da såvel overlæger som afdelingslæger er relativt gamle i forhold til andre tjenestemænd, når de ansættes i pensionsgivende stilling, bør de, således som det sker i provins-sygehushlægerens overenskomst, tillægges 10 års pensionsanciennitet ved ansættelse, og de over- og afdelingslæger, der i dag ved 65-års alderen ikke kan opnå fuld pension, bør have det samme tillæg af 10 år. Det har nemlig vist sig, at de psykiatriske overlæger, der i de senere år er gået af med pension på grund af alder, alle har søgt afsked ved 65-års alderen, antagelig på grund af overlægerens overordentlig store arbejdsbyrde.

Med hensyn til praksisret og -begrænsning bør man følge provins-sygehushlægerens overenskomst, men da arbejdet på de psykiatriske afdelinger er så krævende, er det for overlægerne vanskeligt at afse tid til privat konsultation, således som sygehushlægerne i øvrigt har det, og man vil derfor foreslå, at de overlæger, der ønsker det, kan opgive deres ret til at drive privat speciallægekonsultation mod et vist honorar som afsavn for denne indtægt, da de psykiatriske overlæger

ellers ville blive dårligere stillet i økonomisk henseende end andre overlæger.

Hvis der pålægges overlægerne arbejde, der er fjernet i væsentlig grad fra det sædvanlige arbejdssted, bør der tillægges et særligt honorar. (Familiepleje, plejehjem).

Da overlægerne har ubegrænset arbejdstid og er i konstant beredskab, det vil sige, at de kan tilkaldes af de underordnede læger til enhver tid af døgnet, bør de have samme ferie som den, der vil blive fastsat i provins-sygehushlægerforeningens overenskomst, antagelig 6 ugers årlig ferie, således som overlægerne ved statens sindssygehospitalet også har det i dag, idet de, der er ansat før 1953, har det, og de, der er ansat efter 1953, får det hvert år efter forhandling med direktoratet for statens sindssygehospitalet.

Med hensyn til afdelingslægerne gælder det også, at deres lønmæssige placering har været meget dårlig, ja endda ringere end overlægerens, særlig set i forhold til de underordnede læger. («yngre læger»).

Et konkret forslag om afdelingslægerens lønplacering kan man meget vanskeligt komme med i øjeblikket, før problemet om begrebet assisterende overlæger er løst i de forhandlinger, der pågår mellem Lægeforeningen og Sygehushlægerforeningen, men som sikkert vil blive afklaret i nær fremtid. Indfører man begrebet assisterende overlæger med samme grundløn som overlægerne, men uden eller mindre personligt tillæg, kan deres arbejdsmæssige placering på sindssygehospitalet blive en anden end det, man har tænkt sig, f. eks. kirurgiske afdelinger, men deres arbejde er lige så krævende og ansvarsfuldt, hvorfor afdelingslægerne, hvad enten de bliver assisterende overlæger eller ej, lønmæssigt må placeres som de somatiske sygehushlæger's assisterende overlæger. Bliver der både assisterende overlæger og afdelingslæger, må de eventuelt tilbageblivende afdelingslæger lønmæssigt set placeres så nær som muligt ved de assisterende overlæger.

Som foreslået for overlægerne bør der tillægges afdelingslægerne et særligt honorar for arbejde, der udføres uden for det egentlige arbejdssted. (Familieplejetilsyn og psykiatriske konsultationer).

Afdelingslægerens nuværende bestillingstillæg på 900 kr. for at være funktionærslæge bør ophæves, idet sindssygehospitalet som alle andre sygehuse blot bør have en funk-

tionærlæge, der ansættes med et særligt honorar og således, at stillingen kan søges af enhver læge, også en, der eventuelt ikke er ansat ved hospitalet. Med den tiltagende specialisering er afdelingslægerne mindre egnede til at være funktionærlæger. Praktisk taget alle funktionærer er desuden i sygekasse og har deres egen sygekasselæge, så funktionærlægebegrebet bør omdannes til en bedriftslæge.

Med hensyn til pension, ret til konsultationspraksis og eventuelt afsavn herfor med særligt honorar henvises **til**, hvad der er nævnt under overlægerne.

Ved sindssygehospitalet ved Århus pr.

Risskov, er der ansat en afdelingsforstander ved det biokemiske laboratorium, der bør følge afdelingsforstanderen af 1° ved Statens Seruminstitut.

I øvrigt må vor forening beklage, at man ikke har kunnet få oplyst, hvor meget man i fremtiden skal betale i husleje for tjenesteboligerne, idet praktisk taget alle vore medlemmer har tjenestebolig. Oplysning om den fremtidige huslejes størrelse må vi først få i februar 1958, og vi skal afgive vore lønkrav nu.

P. b. v.

Jørgen Ravn

FORENINGEN AF POLITIMESTRE I DANMARK

Bilag 92.

Frederiksberg, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsemedsmænds Samråd tillader Foreningen af Politimestre i Danmark sig herved at fremføre følgende forslag vedrørende politimesterembedernes lønmæssige placering (I), forhøjelse af det politimestrene tillagte bestillingstillæg (II) og optagelse på tjenestemandsløven af repræsentationstillæg til politimestrene (III):

I.

A. Ved tjenestemandsløven af 1946 blev langt den overvejende del af de 71 politimesterembeder uden for København, nemlig 50 normeret som embeder af 1. klasse. Her ved videreførtes en allerede forlængst påbegyndt udvikling i retning af oprykning af alle politimesterembeder i samme klasse (nuværende tjenestemandsløvs 3. lønningsklasse a). Af de tilbageværende 21 2. classes embeder er senere 5 oprykket til 1. klasse. Foreningen må finde det rimeligt, at den hidtidige deling af politimesterembederne herefter nu helt afskaffes ved oprykning af de sidste 16 2. classes embeder til 1. klasse. Man skal i denne forbindelse fremhæve, at også ledelsen af de mindre politikredse, herunder ofte kredse med overvejende land-

distrikt, stiller ikke ringe krav til lederen, idet politimesteren på grund af begrænset medhjælp personligt må yde en mere omfattende indsats ved behandlingen af de forskelligartede sager.

B. Medens man for dommerembedernes vedkommende har bestræbt sig for at gennemføre en forøgelse af embedernes antal, således at disse bliver af nogenlunde ensartet (begrænset) størrelse, har man for politimesterembedernes vedkommende, navnlig hvor disse omfatter (eller er en del af) de største byer, ikke anset en sådan udvikling for ønskelig. Resultatet er - også i forbindelse med nedlægning af visse politikredse - blevet, at et mindre antal politikredse nu er endog meget store (over 100 000 indbyggere), og derved skiller sig ud både fra de typiske politimesterembeder og fra dommerembederne. Det må af foreningen anses for ønskeligt og rimeligt begrundet, at disse politikredses særstilling fører til normering i højere lønklasse (subsidiært at en tilsvarende lønmæssigt højere placering sker ved en særlig forhøjelse af bestillingstillægget). Det kan tilføjes, at en sådan ordning tillige ville være hensigtsmæssig under hensyn til, at der ved de største embeder ofte ikke er større mulighed for ekstraintægter end ved de mindre

embeder, ligesom der i nogle af de største byer ikke er tjenestebolig. En forhøjelse af lønnen for de største embeder kan derfor være tiltrængt også for at skaffe tilstrækkelig interesse for disse stillinger, som bør besættes med dygtige og erfarne tjenestemænd, hvorfor det ville være ønskeligt, at stillingerne også kunne have tiltrækning for politimestre i andre politikredse.

Politimesterembederne (bortset fra de under *B* nævnte) foreslås aflønnet med 10 800 kr., efter 5 år stigende til 11 700 kr. (dog ikke lavere end underretsdommere). De under *B* nævnte embeder foreslås aflønnet med 12 000 kr., efter 5 år stigende til 13 200 kr. (dog ikke lavere end landsdommere og statsadvokater). Det forudsættes herved, at procentomregning af 30 reguleringstillægsportioner finder sted.

II.

Ved ændringen af tjenestemandsløven i 1946 blev der tillagt politimestrene et bestillingstillæg på 1 200 kr. årlig, hvortil senere er kommet et procenttillæg på f. t. 70 pct.

Selvom der ikke ved bestillingstillæggets gennemførelse i 1946 udadtil blev givet nogen nærmere begrundelse for dette, vil man formentlig med føje kunne formode, at tillægget bl. a. indeholder dækning for de særlige forhold i henseende til ikke afgrænset arbejdstid, hvorunder politimestergerningen udøves. Det ligger i politigerningens natur, at problemer, hvortil der hurtigt må tages stilling, melder sig på alle tider af døgnet, og der ydes da også til det underordnede personale vederlag for overarbejde, forskudt arbejdstid og tabte fridage, i det væsentlige i form af faste tillæg, som reguleres i takt med det stigende prisniveau. Derudover vil det formentlig være rimeligt at anse bestillingstillægget som dækning for de mangeartede opgaver uden for politiets normale arbejdsområde, som - uden særligt vederlag - er pålagt politimestrene, og som i de senere år er forøget betydeligt, navnlig inden for følgende områder:

1. *Civilforsvarsopgaver.*

I de særlige *civilforsvarsområder* (købstæder og andre større bymæssige bebyggelser) er der ganske vist i forhold til ordningen under sidste krig sket en indskrænkning i

politiets og dermed også i politimestrenes virksomhed, således at denne nu i hovedsagen er begrænset til varsling, signaltjeneste, evakuering og udrømning. Ikke des mindre lægges der stadig i de fleste købstæder i ikke ringe omfang beslag på politimestrenes arbejdskraft, navnlig således at det er politimesteren, som sammen med den daglige leder af de kommunale hjælpetjenester på civilforsvarskommissionens vegne må tage stilling til aktuelle problemer vedrørende civilforsvaret og planlægge dets opbygning, afholdelse af øvelser, kursus m. v. Det kan følgelig også med sikkerhed forudses, at den påbudte ændring af de hidtidige nødplaner for civilforsvarsområderne til beredskabsplaner (civilforsvarsstyrelsens skrivelse af 29. januar 1957 til samtlige civilforsvarskommissioner, politidirektøren i København og samtlige politimestre) vil påføre politimestrene et betydeligt arbejde.

I *landdistrikterne* (uden for civilforsvarsområderne) afhænger opbygningen af den kommunale hjælpetjeneste erfaringsmæssigt helt og holdent af, om der fra politimesterembedet udfoldes tilstrækkeligt initiativ med hensyn til planlægning af sogneværn, hjælpestationer og indkvarteringsordning. Der kræves hertil, at politimesteren forhandler med sogneråd, brandmyndigheder m. fl., arrangerer møder med interesserede og foredrag om hjælpetjenesten og gennem øvelser og tilsyn sikrer sig, at de trufne ordninger fungerer tilfredsstillende.

Der blev senest i 1953 ved indenrigsministeriets skrivelse af 4. november 1953 gennem civilforsvarsstyrelsen ydet politimestrene et vederlag een gang for alle på 1 800 kr. med samtidig tilkendegivelse underhånden om, at yderligere vederlag ikke kunne påregnes. Dette vederlag, som iøvrigt måtte anses for meget beskedent, bør enten - således som tilfældet f. eks. er i Norge - afløses af et fast vederlag eller erstattes af en forhøjelse af bestillingstillægget.

Man skal i denne forbindelse erindre om, at foreningen hidtil uden resultat har henstillet, at politimestrene helt fritages for civilforsvarsopgaverne under hensyn til, at man ikke anser det for muligt i en kritisk situation at udføre dette arbejde ved siden af de mange andre betydningsfulde opgaver, der i en sådan situation skal varetages af politiet. Selvom hele dette spørgsmål for

tiden er optaget til fornyet overvejelse, synes det efter det fremkomne givet, at der højst kan blive tale om en mindre indskrænkning af opgaverne i civilforsvarsområderne, måske i forbindelse med tilvejebringelse af et vist hjælpepersonale for politiet, og at den væsentligste del af det foran anførte arbejde således vil blive tilbage.

2. Politimestrenes virksomhed i de kommunale kommissioner.

Denne virksomhed har i tiden efter krigen antaget et stadig større omfang. Politimestrene er i købstæder og flækker medlem af - og ofte formand for - sundhedskommissioner og brandkommissioner og udøver tilsyn med sundhedskommissionerne i landkommunerne. Navnlig sundhedssagerne forøges stærkt i antal og kompliceres ved de stadig flere love og andre forskrifter. - Tilsynet med boliger er specielt intensiveret ved loven om boligtilsyn og sanering af 1939, som først efter krigen har kunnet føres ud i livet. I reglen er politimesteren medlem af - undertiden formand for - de i henhold til loven nedsatte boligkommissioner. - Politimestrene er medlem af bygningskommissionerne i købstæder og flækker og ofte tillige af byrådenes byplanudvalg.

Der er ved politimestrenes foran nævnte funktioner tale om et stort og stadigt voksende arbejde, både ved deltagelse i sagernes afgørelse og med at tilvejebringe de fornødne oplysninger i den enkelte sag, og der ydes normalt intet som helst vederlag fra kommunerne for denne virksomhed.

3. Medlemskab af de faste sessioner.

Ifølge den ny værnepligtslov (nr. 210 af 11. juni 1954) er politimestrene på de steder, hvor udskrivningskredsene har kontor, blevet medlem af de faste sessioner til bedømmelse af de værnepligtiges tjenstdygtighed, jfr. lovens § 7, stk. 3. Der har allerede tidligere over for indenrigsministeriet været rejst spørgsmål om honorering af dette ny arbejde, men ministeriet så ikke mulighed for at imødekomme andragendet, da denne arbejdsbyrde indtil da havde været særdeles begrænset (skr. 24. november 1955 - 2. k. j. nr. 115/1954).

Under hensyn til, at arbejdet er af ubestemt omfang, ville man anse det for en rimelig løsning, at hvervet toges i betragtning ved bestillingstillæggets fastsættelse.

Foreningen skal under henvisning til foranstående foreslå, at bestillingstillægget forhøjes til 2 400 kr. årlig, og at der hertil ydes sædvanligt honorartillæg, f. t. 110 pct., da tillægget som foran anført formentlig kan anses som vederlag for særlige arbejdsforhold og specielle hverv i tilknytning til politimesterstillingen.

Såfremt der for andre tjenestemandsgupper gennemføres forhøjelse af bestillingstillæggene efter et vist antal års tjeneste (således som det af nogle organisationer skal være foreslået), bør tilsvarende forhøjelse hjemles for politimestrenes bestillingstillæg. Idet opmærksomheden har været henvendt på de væsentlig større bestillingstillæg, som (uden afkald på ekstraindtægter) foreslås gennemført for kontorchefer m. fl. i centraladministrationen (som ikke hidtil har oppebåret sådant tillæg), skal man endvidere fremhæve, at politimestrene som selvstændige lokale chefer ikke bør stilles ringere end de nævnte tjenestemænd i henseende til bestillingstillæg.

III.

Uanset at stillingen som politimester i vidt omfang medfører udgifter af repræsentativ karakter, har der ikke hidtil på *tjenestemandsløven* været ydet politimestrene noget repræsentationstillæg. Derimod har sådanne tillæg været ydet af de særlige politikasser med beløb, varieret efter politikredsens størrelse, jfr. nu § 18 i justitsministeriets cirkulære af 31. marts 1955 om anvendelse af politikassernes midler.

Når man fra foreningens side mener at måtte foretrække, at repræsentationstillæg ydes på tjenestemandsløven, skyldes dette dels, at repræsentationstillæggene af politikassen fremtidig (ved nyudnævnelser) alene ydes *efter regning*, hvorved politimestrene udelukkes fra (som efter den tidligere gældende ordning, jfr. politikasse-cirkulære af 20. september 1949) at få dækket sådanne udgifter af repræsentativ karakter, for hvilke regning vanskeligt kan præsteres, dels at de nuværende tillæg i alt fald for de mindre politikredse må anses for at være for ringe til at yde fornøden dækning for repræsentationsudgifter, navnlig efter stigningen i prisniveauet efter sidste krig.

Afskrift af bestemmelserne angående repræsentationstillæg i fornævnte politikasse-cirkulære vedlægges.

Der foreslås fremtidig på tjenestemandsløven ydet samtlige politimestre et repræsentationstillæg (uden regnskabspligt) på 2 400 kr. årlig, for de under I. B. nævnte særlig store politikredse med 100 000 indbyggere eller derover dog 3 600 kr. årlig. I denne forbindelse henledes opmærksomheden på, at retten til lønmodtagerfradrag bortfalder ved modtagelse af regnskabsfri repræsentationstillæg. - Da repræsentationstillæggene tjener til dækning af udgifter, som stort set følger det almindelige prisniveau, foreslås disse dyrtidsreguleret i takt med dette med hjemmel i tjenestemandsløven.

Til nærmere begrundelse af forslaget skal anføres følgende:

Politimesterstillingen som sådan medfører i vidt omfang forøgede leveomkostninger af repræsentativ karakter, som der ikke kan anses for at være ydet dækning for ad anden vej. I forbindelse med selve embedsførelsen kan anføres, at der f. eks. ved ordinære og ekstraordinære bygningssyn, foretaget af justitsministeriets tilsynsførende arkitekt og ingeniør, afholdelsen af session, inden- og udenlandsk flådebesøg nødvendigvis af politimesteren - i eller uden for hans hjem - må udfoldes en vis - omend beskedent - repræsentation, som ej heller kan være uden tjenstlig interesse, da den ofte vil kunne virke fremmede på løsning af de tjenstlige problemer. I samme forbindelse må det stærkt fremhæves, at det nære samarbejde med borgmester og byråd (færdelsesproblemer, kommunale kommissioner) og de kommunale tjenestemænd (stadsingeniør, stadsdyrlæge m. fl.), med amtet, amtslæge og amtsvejsinspektør, med statsadvokat og dommer og med de militære lokale chefer, hjemmeværn og civilforsvar naturligt medfører en udvidet kontakt, også i form af selskabelig omgang, der - selvom den begrænses stærkt, hvad

der efter en politimesters økonomiske forhold er en simpel nødvendighed - giver endog betydelige udgifter. At en politimester samtidig i langt større omfang end en privatmand er praktisk nødsaget til at være medlem af et stort antal foreninger, f. eks. med nationalt eller veldædigt formål, til at yde bidrag til indsamlinger, bortlodninger o. lign. til at deltage i arrangementer i politikredsen, alt med større eller mindre udgift til følge, nævnes for en fuldstændigheds skyld. De omtalte udgifter er, selvom de ofte ikke kan dokumenteres på normal måde, i høj grad reelle og betyder, ikke mindst som tiderne har udviklet sig (stigende prisniveau og beskatning) en væsentlig belastning for politimestrene.

Som udgifter i øvrigt, der lader sig dokumentere ved regninger, kan bl. a. nævnes telegrammer og blomster ved særlige fødselsdage, jubilæer, dekorering, afsked m. v. inden for personalet og inden for den omfattende kreds af mere fremtrædende borgere, som en politimester tjenstlig kommer i nær berøring med. Foruden de foran nævnte myndigheder kan nævnes sognefogederne, brandinspektører og brandfogder, sognerådsformænd og handlende, håndværkere m. fl., som politimesteren gennem det kommunale arbejde eller på anden måde får nærmere tilknytning til.

I tilslutning til det ovenfor under I anførte bemærkes, at foreningen må forbeholde sig adgang til en fornyet drøftelse, såfremt der måtte finde nogen forrykkelse sted i lønningforholdene for de tjenestemænd, som hidtil har været placeret sideordnet med eller nærmest over eller under politimestrene.

P. b. v.

Stavnstrup

*Charlottenlund, den 27. december 1957.**Til lønningskommissionen af 1954,*

Som svar på lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal foreningen af videnskabeligt personale ved meteorologisk institut tillade sig at fremkomme med følgende:

Ved meteorologisk institut findes for øjeblikket - bortset fra direktøren - følgende tre kategorier af videnskabeligt uddannede tjenestemænd: faste videnskabelige assistenter, afdelingsmeteorologer og statsmeteorologer. Betegnelsen for den første og lavest: lønnede gruppe er imidlertid højst uheldig, idet disse, når aspiranttiden er forbi, indgår i arbejdet med udarbejdelse af vejprognoser med fuldt selvstændigt ansvar. Vi må derfor mene, at det ved revisionen af lønningskalkalerne og simplificeringen af disse må være naturligt at slå de to første grupper sammen til én, benævnt *civilmeteorologer*, som under hensyn til det udførte arbejdes karakter lønmæssigt nogenlunde ligestilles med de videnskabeligt uddannede tjenestemænd ved universitetet og de højere læreanstalter. For statsmeteorologernes vedkommende gælder det, at disse i øjeblikket alle sidder i stillinger som afdelingschefer og ifølge instituttets instruks er at betragte som selvstændige faglige og administrative ledere af de respektive afdelinger. Dels under hensyn hertil, dels under hensyn til at de tidligere lønmæssigt har været ligestillet med professorer ved bl. a. Landbohøjskolen, finder vi det naturligt lønmæssigt at placere dem på samme trin som professorer.

For gruppen: Civilmeteorologer kan foreningen i princippet tiltræde en fællesakademisk lønramme med automatisk stigende løn under følgende forudsætninger:

- 1) at lønningsancienniteten regnes fra embedseksamen,
- 2) at der ydes et afsavnstillæg på honorarbasis.

Disse forudsætninger skal foreningen tillade sig at motivere på følgende måde:

ad 1). Princippet er allerede godkendt for de kontraktansatte ingeniørers og lægers vedkommende. Såvel ud fra et almindeligt billighedssynspunkt som ud fra den betragtning, at en lønmæssig diskriminering i forhold til

ingeniørerne yderligere vil vanskeliggøre den allerede nu næsten uløselige opgave at skaffe den nødvendige tilgang af nyt videnskabeligt personale, mener foreningen at måtte foreslå det samme princip gennemført også for meteorologernes vedkommende. I den forbindelse skal det påpeges, dels at meteorologien for øjeblikket er inde i en meget kraftig udvikling, dels at der kan ventes stillet nye krav til instituttet, som vil kræve en ret betydelig personaleforøgelse, bl. a. udarbejdelse af langtidsforudsigelser af vejret til anvendelse i landbruget, etablering af en stormflodsvarslingstjeneste til sikring af beboerne i egne, der kan blive udsat for stormflodskatastrofer, og specielle meldinger til luftfarten, såvel den civile som den militære.

ad 2). Da instituttet arbejder i dogndrift med deraf følgende stadigt skiftende tjenestetidspunkter for den enkelte, og da der yderligere inden for den normerede arbejdstid ikke er tid til blot at følge med i fagets udvikling gennem læsning af nyudkommen faglitteratur, hvorfor det nødvendige arbejde med at holde sig fagligt på højde med de krav, tjenesten stiller, må foregå i fritiden, er det i praksis umuligt for det videnskabelige personale at have lønnet arbejde ved siden af tjenesten på instituttet. Et afsavnstillæg er derfor nødvendigt i forbindelse med den foreslåede lønskala under henvisning til bl. a. juristernes formiddagsstillinger og gymnasie-lærernes overtimeordning. I den forbindelse skal nævnes, at de fleste af meteorologerne allerede under den nuværende lønningsordning oppebærer et tillæg af nogenlunde den størrelse som foreslået i bilaget til denne skrivelse.

For gruppen: Statsmeteorologer (afdelingschefer) kommer hertil, at der ved siden af deres videnskabelige arbejde pålægges dem et ikke ringe administrativt arbejde, hvorfor der efter vor formening også bør ydes dem et afsavnstillæg som anført i bilaget.

Det er ikke foreningen bekendt, hvilke særlige ydelser der efter den nye tjenestemandsløve er tiltænkt de tjenestemænd, der udfører arbejde i nattimerne. Det i bilaget anførte honorar er *ikke* tænkt som hel eller delvis erstatning for forskudt arbejdstid, jfr. den

ovenfor anførte motivering for tillægget, og foreningen forbeholder sig derfor senere at rejse yderligere krav med hensyn til honorarets størrelse, såfremt det eventuelt ydede nattillæg ikke forekommer os tilfredsstillende.

Med hensyn til normering og lønninger henvises til bilaget. De heri anførte lønninger, der stort set svarer til de af Forbundet af lærere ved de højere læreanstalter foreslåede, er opbygget på de nugældende satser for grundløn med automatisk stigende alders-tillæg - reguleret med fuld procentomregning af reguleringsstillæggene - og beregnet efter det nugældende pensionsfradrag, betegnet: udbetalt løn.

Vedtages der en anden regulering og et højere pensionsfradrag, må honorartillægget ændres, idet forslaget bygger på størrelsen af den samlede lønning ved det nugældende pristal. Dette honorartillæg skal da betragtes som et grundhonorar forhøjet med 110 pct.

Tilsvarende må der, hvis de her foreslåede grundlønninger ikke opnås, efter foreningens mening skulle ydes et udlignende, fuldt dyrtidsreguleret bestillingstillæg, idet foreningen lægger vægt på, at de anførte bruttolønninger opnås, også hvis kun en mindre del af disse bliver pensionsgivende.

P. f. v.

E. Carlsen

FORENINGEN AF POLITIFULDMÆGTIGE
I DANMARK

Bilag 94.

Roskilde, den 30. december 1957.

Tillønningskommissionen.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal foreningen af politifuldmægtige i Danmark herved afgive følgende indstilling vedrørende politifuldmægtigenes placering i tjenestemandsløven ved dennes forestående revision:

Indledningsvis skal foreningen fremhæve, at politifuldmægtigene som politimestrenes stedfortrædere og souschefer er placeret uden for og over politikredsenes øvrige personale, bestående dels af kontorpersonale, dels af det egentlige politipersonale, ordens- og kriminalpolitiet.

Bortset fra den egentlige funktion som politimester under politimestrenes fravær på grund af ferie, sygdom m. v. består politifuldmægtigenes daglige arbejde i hovedsagen i kontrol, bearbejdelse og standpunkttagen til sager fra politikontoret og ordens- og kriminalpolitiet.

Et hovedområde bliver behandling af straffesager af enhver art, strækkende sig fra overtrædelse af færdselsloven over de mangfoldige overtrædelser af særlovgivningen til de egentlige kriminelle sager, bestående i overtrædelser af straffeloven. Her må specielt nævnes politifuldmægtigenes hverv som anklagere ved by- og herredsretterne.

Et andet hovedområde er behandling af øvrighedssager såsom ægteskabssager, adoptionsager m. v. med indstilling til amt og andre myndigheder.

Endelig har politifuldmægtigene den daglige ledelse af og kontrol med arbejdet på politikontoret, herunder motorkontoret, med publikumsekspedition m. v., idet politimestrene som følge af det dem pålagte arbejde med f. eks. civilforsvarsopgaver, arbejde i kommunale kommissioner, repræsentative pligter m. v. i betydeligt omfang må være fraværende fra embedskontorerne.

På baggrund af stillingens placering både i forhold til politistyrken og til befolkningen må det anses for uheldigt, at den advancementsmæssige forringelse af den økonomiske nivellering i forhold til politistyrken, som har fundet sted, har medført så ringe vilkår for politifuldmægtigene, at en kvalificeret tilgang i de kommende år må befrygtes at ville svinge.

Til belysning af dette henvises til den som bilag optrykte redegørelse for politifuldmægtigenes advancementsvilkår og økonomiske stilling, i hvilken følgende fastslås:

1. Gennemsnitsalderen ved avancement til 2. gradstillingen er siden 1946 steget fra 34 til 37 år. Gennemsnitsalderen ved avancement til 1. gradstillingen er steget fra 41 til

48 år, eller når der bortses fra de sidste års omnorminger 46 år.

2. I hvert af de kommende 3 5-år bliver gennemsnitlig 13 politimesterembeder ledige ved aldersafgang. I det første 5-år vil 24 politifuldmægtige, i det følgende 60 og i det tredje 5-år i alt 30 politifuldmægtige passere 50-års aldersgrænsen, der hidtil har været grænsen ved udnævnelsen til politimesterstilling. Da en tredjedel af embederne sædvanligvis besættes med andre end politifuldmægtige, kan 8-9 politifuldmægtige forvente advancement til politimesterstillinger i hvert af de 3 5-år.

3. Politifuldmægtigene har efter den af Danmarks Juristforbund optagne indkomststatistik de laveste gennemsnitsindkomster af samtlige juristgrupper i statistikken.

Foreningen skal stille følgende forslag:

I. Der oprettes 19 stillinger som vicepolitimestre, der placeres dels ved de 14 politimesterembeder, hvor der i henhold til tjenestemandsløven af 1946 og senere love hidtil har været stedbestede stillinger som politifuldmægtige af første grad, dels ved afdelingskontorerne i Korsør, Maribo, Nykøbing Sj., Skanderborg og Sorø. Disse stillinger placeres i en lønningsklasse umiddelbart under politimestrene, og der tillægges dem et bestillingstillæg som for amtskontorchefer ved lønningsordningen af 1951 fastsat med grundbeløb på 2 400 kr. + tillæg som til statens honorarer.

Den ved rigspolitichefembedet normerede stilling som politifuldmægtig af første grad placeres i samme lønningsklasse.

II. Stillingen som politifuldmægtig aflønnes inden for en lønramme svarende til den nugældende tjenestemandsløvs lønrammer fra en begyndelsesløn på 5 400 kr. til en slutløn på 9 000 kr., der opnås på højst 20 år. Der tillægges første- og enefuld-mægtige, som har opnået en grundløn, svarende til den nuværende tjenestemandsløvs grundløn på 7 800 kr. et bestillingstillæg, som under I nævnt. Der tillægges de øvrige politifuldmægtige et bestillingstillæg på 1 800 kr. + honorarregulering.

Foreningen skal nærmere begrunde de ovenfor fremsatte forslag med følgende:

ad I. Ved tjenestemandsløven af 1946 indførtes stillingen som politifuldmægtig af 1. grad ved visse nærmere bestemte embeder, som ansås for særlig betydningsfulde, og

hvor stillingen som souschef på grund af det med denne forbundne ansvar og arbejde fandtes at burde placeres i lønningsklassen 7 800-9 000 kr. årlig. De embeder, hvorom det drejer sig, er Københavns amts nordre og søndre birk, Frederiksberg birk, Århus, Ålborg, Odense, Helsingør, Roskilde, Kolding, Vejle, Horsens, Randers, Åbenrå og Esbjerg. Flere af disse kredse er vokset betydeligt i størrelse, og enkelte af dem er udvidet ved den i 1956 stedfundne nedlæggelse af visse politikredse. På grund af embedsforretningernes mangeartede og omfattende karakter i disse kredse, adskiller den administrative opbygning sig en del fra opbygningen i andre politikredse og nærmer sig i større eller mindre grad den administrationsform, som landets største politikreds, København, anvender. Souschefstillingen får herved en helt selvstændig karakter, og arbejdsopgaverne er tilmed af væsentlig mere vidtspændende art end de tilsvarende stillinger i København, hvorved der forøvrigt opnås en betydelig billigere administration.

Politiafdelingskontorerne, der skylder lokale forhold - navnlig tilstedeværelsen af 2 købstæder i samme politikreds - deres eksistens, ledes hvert af en politifuldmægtig, der på grund af afstanden fra politimesterens residens indtager en selvstændig stilling af samme art som førstefuldmægtigene ved de ovenfor nævnte embeder. Også med hensyn til arbejdsopgavernes vidtspændende karakter kan de sammenlignes med de sidstnævnte.

For at opnå en kvalificeret tilgang til disse stillinger, der såvel med hensyn til arbejdets omfang som karakter ligger på et særligt plan, og som derfor ej heller har kunnet opnås ved et anciennitetsavancement, er det nødvendigt at placere dem i en særlig lønningsklasse.

Som nævnt foran indførtes der ved den vedrørende amtsfuldmægtigene i 1951 trufne lønordning et vederlag til de som kontorchefer autoriserede amtsfuldmægtige på 2 400 kr. + honorarregulering. Da stillingen som vicepolitimester i henseende til arbejdets omfang og det dermed forbundne ansvar fuldtud må ligestilles med en amtskontorchef, hvortil kommer at der ikke til stillingen er knyttet andre indtægter, må det anses for rimeligt, at det nævnte honorar tillægges denne gruppe.

ad II. Det vil fremgå af forslaget om løn-

rammen for de øvrige politifuldmægtige, at denne bortset fra begyndelseslønnen følger den for amtsfuldmægtigene i 1951 fastsatte lønramme og i øvrigt svarer til den i dag gældende lønramme, idet oprykningen blot gores automatisk, medens den hidtil har været afhængig af, om der var ledige normerede stillinger.

For sa vidt angår det foreslåede bestillingstillæg til de foran nævnte første- og enefuldmægtige, som har opnået en grundløn på 7 800 kr., skal det anføres, at der blandt disse vil være talrige velkvalificerede fuldmægtige, som på grund af uheldige advancementsforhold, der ikke kunne forudses ved deres ansættelse, ikke vil kunne opnå advancement til stillingerne som vicepolitimestre eller politimestre. *Da* der påhviler de pågældende fuldmægtige et betydningsfuldt og ansvarsfuldt arbejde som souschefer i de politikredse, hvor de gør tjeneste, *da* de opnår deres stilling i en forholdsvis høj alder, og *da* der ikke til deres stilling er knyttet nogen form for biindtægter, ma det anses for påkrævet og rimeligt, at der tillægges dem det forannævnte bestillingstillæg som amtskontorchef.

Forslaget om, at der tillægges de øvrige politifuldmægtige et bestillingstillæg på 1 800 kr. + honorarregulering, må ses på baggrund af følgende forhold :

Politifuldmægtigene har, som det fremgår af de i de senere år foretagne indtægtsundersøgelser vedrørende jurister, ikke ekstraindtægter af nogen betydning, og der er ikke til deres stilling knyttet nogen form for ekstraindtægt. Disse fakta medfører, at politifuldmægtigene er ringest placerede i økonomisk henseende af de i statens tjeneste ansatte jurister. Det vil ikke være muligt at opretholde en tilgang af kvalificerede jurister til politifuldmægtigstillingerne, såfremt der ikke gives disse en væsentlig økonomisk forbedring. Politifuldmægtigene, som overvejende gør tjeneste i provinsen, er på mange måder vanskeligere stillet, end de jurister der gør tjeneste i hovedstaden, og det må navnlig fremhæves, at de under ringere økonomiske kår har en større økonomisk byrde, dels fordi de jævnlig forflyttes og derfor er henvist til at skaffe sig lejligheder blandt de dyreste, dels fordi de omkostninger, der er forbundne

med en videregående uddannelse for børnene, er betydelig større end de københavnske tjenestemænds. Hertil kommer, at politifuldmægtigstillingen i al fald i én henseende rent tjenstligt er væsentlig mere byrdefuld end andre juridiske stillinger, idet politifuldmægtigene skal være til rådighed hele døgnet, søgnedage såvel som helligdage. Dette skyldes, at det ved ethvert politimesterembede er nødvendigt, at politipersonalet til enhver tid kan komme til at tale med en jurist, således at denne kan tage stilling til påtrængende problemer, ligesom der er visse afgørelser, f. eks. beslutninger om tvangsindlæggelser, som kun kan træffes af en jurist. Dette er ensbetydende med, at en politifuldmægtig, for så vidt han ikke har truffet anden aftale med sin chef eller med en af sine stedlige kolleger, hvis han har sådanne, ma kunne træffes i hvert fald pr. telefon til enhver tid. I praksis varierer det selvfølgelig noget fra kreds til kreds, i hvilket omfang der bliver gjort brug af politifuldmægtigenes tjeneste uden for normal tjenestetid, men det er givet, at der i de fleste kredse i vidt omfang sker henvendelse personlig og telefonisk til politifuldmægtigene uden for tjenestetiden til afgørelse af presserende problemer. Denne særlige karakter af politifuldmægtigenes arbejde har hidtil ikke været vederlagt, og det må efter foreningens formening anses for nødvendigt for fortsat at sikre den kvalificerede tilgang til politifuldmægtigenes rækker, at der ydes et passende vederlag for denne særlige bundethed. Foreningen kan yderligere henvise til, at der er tillagt auditørerne ved værnene et særligt rådighedstillæg, formentlig til dækning af tilsvarende byrdefuld tjeneste. Og endelig skal det anføres, at amtsligningsinspektørerne og de ved amtsligningsinspektoraterne tjenstgørende fuldmægtige, sekretærer m. v. har faet tillagt et bestillingstillæg på 1 800 kr. -f honorarregulering, formentlig fordi de efter deres tjenestes karakter, og fordi de tjenstgør i provinsen, er afskåret fra at have ekstraindtægter af nogen art.

P. f. v.

J. Langkilde

Til lønningskommissionen.

Statsskolernes Lærerforening i forbund med De kommunale gymnasieskolers Lærerforening tillader sig herved (med tilslutning af Privatgymnasiernes Lærerforening og Studenterkursernes Lærerforening) over for lønningskommissionen at fremsætte ændringsforslag og bemærkninger til tjenestemandslovens 2. del, afdeling 26, §§ 863-872.

Foreningerne fremsætter forslagene på et tidspunkt, der uden overdrivelse må betegnes som en skæbnetime for den danske gymnasieskole, og man gør det i en klar erkendelse af det ansvar, der derved påhviler foreningerne - et ansvar både for den stand, hvis repræsentanter vi er, og for den skole, med hvis kvalitet en række væsentlige samfundsinteresser er forbundet.

Forholdene inden for gymnasieskolerne har i de senere år undergået en udvikling, som er blevet fulgt med stadig stigende ængstelse af alle, der har berøring med denne skoleform, og som har ført frem til en situation, der karakteriseres ved et skarrende misforhold mellem alvoren i den opgave, der er gymnasielæreren betroet, og de muligheder, der levnes ham for at løse den.

En alt for ringe normeret løn har tvunget gymnasiernes lærere til at skaffe sig økonomisk compensation ved ekstraarbejde (overtimer m. v.), et ekstraarbejde, som berøver dem netop den tid, der er nødvendig for at holde den faglige kvalitet i arbejdet oppe på et rimeligt niveau. Foreningerne har foretaget en undersøgelse af, hvor meget overarbejde i form af overtimer gymnasiernes lærere har måttet påtage sig i indeværende skoleår. Undersøgelsen omfatter 1 584 lærere inden for såvel statslige som kommunale og private gymnasieskoler. En oversigt over undersøgelsens resultat gives i følgende tabel:

	Antal lærere
Ingen overtimer134
V ₂ - 2 ugl. overtimer243
2½- 4 — —257
4½- 6 — —302
6i/2- 8 —253
8½-10 — —177

	Antal lærere
10V ₂ -12 ugl. overtimer102
12½-14 — —65
14½-16 — —24
16½-18 — —16
18½-20 — —5
20½-22 — —4
22½-24 — —0
24½ — —2
	1 584

Samlet antal ugl. overtimer 9 123

I opgørelsen er medtaget de overtimer, der fremkommer på grund af timereduktion for skriftligt hjemmearbejde.

Undersøgelsen godtgør altså, at de 1 584 lærere ud over deres pligtige tjeneste udfører et arbejde, der svarer til arbejdet i 338 fulde embeder.

I en grad som måske i intet andet erhverv er det i undervisning en nødvendighed, at arbejdets udøver kan gå med friskhed og veloplagthed til sin gerning. En mekanisk og rutinepræget undervisning uden nogen fornyelse, hvor hver time blot er en glansløs reproduktion af hundreder af tidligere tilsvarende timer, kan vel forskaffe eleverne et hæderligt eksamensresultat, men vil ofte samtidig gøre de unge indifferente, i værste fald fjendtligt stemt, over for de kulturværdier, som det er gymnasieskolens opgave at bringe de unge i berøring med. Enhver, der i sin skoletid har haft den oplevelse i et eller andet fag at modtage en inspireret undervisning, vil vide, hvorledes en sådan kan sætte sig spor langt ud i fremtiden, og man må derfor dybt beklage, at så mange lærere, der ejer de pædagogiske forudsætninger for at give en undervisning af høj kvalitet, i løbet af kort tid går fagligt til grunde i rutinepræget slid.

For at en lærer kan give en veloplagt og interessevækkende undervisning er det nødvendigt, at der ikke stilles krav om mere end 3-4 timers daglig undervisning. Den resterende tid bør læreren benytte, foruden til forberedelse og stil- og opgaverrettelse, til en intensiv beskæftigelse med sit fag, hvoraf han kan øse inspiration dels til en fornyelse

af sin egen undervisning, dels til en levende medvirken til fagets udvikling inden for gymnasieskolen. Det bebrejdes ofte skolen, at den viser træghed over for nye tanker og en fastholden ved det én gang vedtagne. Når det må erkendes, at sådan kritik kan have nogen berettigelse, da hviler skylden herfor på et system, der lægger sådanne arbejdsbyrder over på lærerne, at de stort set afskæres fra personlig og faglig udvikling.

Når situationen for gymnasiernes lærere er som her skildret, kan det ikke undre, at tilgangen af unge til dette erhverv er så sparsom, at vi i dag står med en alvorlig lærermangel. I de senere år har mange, som ellers ville have taget studiet til skoleembeds-eksamen op, f. eks. søgt til seminarierne, hvorfra de efter en ret kortvarig uddannelse kan gå ud i stillinger med praktisk talt samme begyndelsesløn som den, hvormed adjunker (i en mere fremrykket alder) må begynde.

Hertil kommer, at det naturligvis først og fremmest er de *dygtige* unge, der har de mange muligheder for andet erhvervsvalg med adgang til højere indtægter, som svigter lærergerningen. Situationen forværres derfor ved, at den dalende tilgang ledsages af en sænkning i kvalitativ henseende. Man overdrejer næppe, når man betegner dette som katastrofalt på et tidspunkt, hvor vort lands økonomi er så nøje forbundet med vor evne til at gennemføre en uddannelsesmæssig oprustning.

Hvis man skal opnå en varig forøgelse (kvantitativt som kvalitativt) af tilgangen til gymnasieskolernes lærerstillinger, er der kun ét at foretage: en betydelig reduktion i arbejdsbyrden og en væsentlig forhøjelse af den normerede løn. Hovedindholdet af foreningernes medfølgende forslag til ændring af tjenestemandslovens §§ 863-872 er da også forslag om en bedre lønplacering og om nedsættelse af det pligtige timetal.

De problemer, der knytter sig til lærermangelen i den matematisk-fysiske faggruppe, behandles i den af regeringen nedsatte teknikerkommission og det i tilslutning hertil nedsatte såkaldte udvalg 2. Der synes imidlertid at være den væsentlige hindring for teknikerkommissionens og udvalg 2's mulighed for at angribe det nævnte problem på en rationel og effektiv måde, at spørgsmålet om den normerede løn er unddraget disse instansers kompetence og er henlagt til lønnings-

kommissionen. Det er imidlertid foreningernes håb, at lønningskommissionen i samme grad som teknikerkommissionen og udvalg 2 erkender situationens alvor og derfor på virkningsfuld måde vil bidrage til problemets løsning på langt sigt.

Foreningerne er opmærksomme på, at der består en vis konflikt imellem de foranstaltninger, der for øjeblikket er ønskelige, og de foranstaltninger, som på længere sigt er nødvendige. Gymnasiernes lærere er ikke afvisende over for at bringe over i den øjeblikkelige situation, som f. eks. ved at fastholde den store overtimebyrde i de første kritiske år, men man må stille som en uafviselig betingelse herfor, at der først skabes garantier for en tilfredsstillende løsning på længere sigt. Hvis ikke sådanne garantier skabes forud for gennemførelsen af visse nødforanstaltninger, da vil disse sidste på lidt længere sigt gøre mangelsituationen langt værre, og lærerne ville i så fald kunne imødesee, at den øjeblikkelige uholdbare situation går over i en blivende tilstand.

Foreningerne skal i øvrigt forudskikke følgende bemærkning af lønteknisk karakter vedrørende de fremsatte ændringsforslag til §§ 863-866.

Når lønnen til gymnasiernes lærere er saustilfredsstillende, som tilfældet er, kan dette føres tilbage til to årsager: 1) En for lav ansættelse af de specielle for lærerne gældende grundlønninger og alderstillæg og 2) den nivellerende virkning af det generelle reguleringstillæg. Det ligger i sagens natur, at de af foreningerne fremsatte forslag til §§ 863-866 alene kan tage sigte på den under 1) nævnte årsag, idet det må overlades til centralorganisationen at søge udvirket, at nivelleringen ophæves gennem en omregning til pct.-basis af de endnu uomregnede 30 portioner reguleringstillæg. På den anden side kan lærerforeningerne ikke stille forslag vedrørende grundløn og alderstillæg uden at opstille bestemte forudsætninger vedrørende nivellerings ophævelse. Det bemærkes derfor, at de i det følgende stillede forslag til nye grundlønninger bygger på den forudsætning, at de nævnte 30 portioner reguleringstillæg omregnes til satserne for de midlertidige tillæg, og at de opstillede grundlønninger kun under denne forudsætning kan anses for fyldestgørende.

Man skal herefter tillade sig at fremsætte følgende forslag til en ændret affattelse af tjenestemandslovens §§ 863-872:

§ 863 affattes således:

I 1. lønningsklasse er lønnen 12 000 kr. årlig, stigende hvert tredje år med 900 kr. indtil 13800 kr.

Hertil henføres rektorer.

Der tillægges rektorerne et repræsentationstillæg, der udgør 3 000 kr. ved kostskoler samt andre skoler med mindst 400 elever, 2 700 kr. ved øvrige skoler.

§ 864 affattes således:

I 2. lønningsklasse er lønnen 5 340 kr. årlig, stigende hvert tredje år med 720 kr. indtil 7 500 kr. og derefter hvert tredje år med 900 kr. indtil 10 200 kr.

Hertil henføres adjunker og lektorer. Tjenestemænd i 2. lønningsklasse med årlig lønning indtil 7 500 kr. benævnes adjunker, de øvrige tjenestemænd i lønningsklassen benævnes lektorer. Opnåelse af titlen lektor samt lønning over 7 500 kr. er betinget: af undervisningsministeriets godkendelse i hvert enkelt tilfælde.

§ 865 affattes således:

I 3. lønningsklasse er lønnen 4 620 kr. årlig, stigende hvert tredje år med 720 kr. indtil 7 500 kr.

Hertil henføres gymnasielærere.

Bemærkninger til §§ 863, 864, 865:

Det fremsatte forslag bygger på det grundlag, der er skabt ved Samrådets skrivelse af 19. oktober 1957 til foreningerne, hvori Samrådet bl. a. opstillede følgende forslag, som Samrådet vil søge gennemført, og som derfor måtte danne basis for foreningernes overvejelser:

1) De 30 reguleringstillægsportioner, der i øjeblikket udbetales til tjenestemændene i henhold til tjenestemandslovens nivellerende satser, vil Samrådet søge overført til procentbasis, eventuelt til de for det midlertidige tillæg gældende satser.

2) Man vil søge gennemført en fælles-akademisk lønramme, som udtrykt i nuværende grundlønninger skal spænde over intervallet 3 600 kr.-9 000 kr. Inden for denne ramme skal der være automatisk lønstigning, idet der dog skal være en kvalitets-

grænse undervejs. Dette system vil være foreneligt med forskellige stillingsbetegnelser på forskellige trin.

3) Formiddagsstillingernes ophævelse eller bevarelse er et endnu uafklaret spørgsmål, men lønrammens ovennævnte grænser er opstillet under forudsætning af formiddagsstillingernes bevarelse.

Ved udarbejdelsen af foranstående forslag til §§ 863, 864 og 865 er der herefter anstillet følgende betragtninger:

Da hele spørgsmålet om lønsystemets opbygning er ganske uafklaret, er det nødvendigt at udtrykke de placeringsønsker, som skal fremsættes, ved hjælp af det nuværende lønsystems grundlønninger.

Da det som anført i indledningen er aldeles påkrævet, at det nuværende høje overtimeantal bliver meget væsentligt nedskåret, ønsker lærerforeningerne at understrege, at en lønramme inden for centraladministrationens område, der forudsætter formiddagsstillingernes bevarelse, *ikke* kan overføres til gymnasieskolernes område, men må omregnes på en sådan måde, at der *inden for den egentlige løn* gives lærerne kompensation for formiddagshonoraret. Det nuværende lønningssystem er således indrettet, såvel inden for centraladministrationen som inden for gymnasieskolerne, at man pånøder tjenestemændene en uønsket ekstra arbejdsbyrde, fordi det er nødvendigt for dem gennem biindtægter at supplere en ganske utilstrækkelig lønning. Lærerforeningerne vil stærkt betone, at man ønsker dette system bragt til ophør for gymnasieskolernes vedkommende, og man har udarbejdet sit lønningforslag i overensstemmelse hermed.

Som beregningsgrundlag for den nævnte kompensation er benyttet det bestillingstillæg, der ydes i forskellige institutioner, hvor der ikke er adgang til formiddagsstilling (banktilsynet, sparekassetilsynet, monopoltilsynet, statens ligningsdirektorat). Dette tillæg ydes i disse institutioner ikke alene til sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer, men også til tjenestemænd i overordnede stillinger (kontorchefer m. fl.). Bestillingstillægget andrager årligt 1 800 kr. + sædvanligt honorartillæg, pr. 1. oktober 1957 i alt 3 780 kr.

Begyndelses- og slutlønnen for adjunkt-lektorgruppen er herefter bestemt ved følgende beregning:

Grundlon 3 600 kr. svarer efter fuld omregning af tjenstemandslovens regulerings-tillæg til det midlertidige tillægs satser (jfr. oven for under 1) til en bruttoløn på 15 809 kr. Hertil lægges bestillingstillægget for afsavn af formiddagsstilling 3 780, i alt 19 589 kr. En grundion på 5 340 kr. vil give en bruttoløn (stadig efter omregning af reguleringsstillæggene) på 19 615 kr., hvilket er så nær de 19 589 kr., at begyndelseslønnen bør sættes til anførte 5 340 kr.

En tilsvarende beregning for slutlønnen ud fra lonrammens slutlon på 9 000 kr. giver: Grundion 9 000 kr. svarer til bruttoløn (efter omregning) 31 191 kr., hertil kommer bestillingstillægget på 3 780 kr., i alt 34 971 kr. En grundion på 10 200 kr. vil give en bruttoløn på 35 002 kr., altså meget nær de 34 971 kr. Slutlønnen bør derfor være 10 200 kr.

Da man anser det for ønskeligt, at slutløn opnås på et tidligere tidspunkt, end det nu er tilfældet, er forslaget alderstillæg indrettet således, at slutløn opnås med 18 års lønningsanciennitet.

Overgangen fra adjunkt- til lektortitel foreslås lagt efter det 4. lontrin, svarende til 12 års lønningsanciennitet.

Forslagets bestemmelse om, at opnåelse af lektortitel og lønning over 7 500 kr. er betinget af ministeriets godkendelse i hvert enkelt tilfælde, må ses på baggrund af Samrådets forslag om, at et automatisk lønavancement inden for en fællesakademisk lønramme skal have en kvalitetsgrænse undervejs, således at virkelig uegnede ikke kan få del i den højeste ende af lønskalaen.

Antallet af adjunkt-lektorstillinger forudsættes med den anvendte formulering af forslaget til § 864 normeret under ét, således at der aldrig kan opstå nogen ny adjunktpukkel.

Forslagets lønskala for rektorer er opbygget således, at alderstillæggene er på 900 kr. ligesom for lektorer og således, at første rektortrin ligger 1 800 kr. over sidste lektortrin. *Rektorernes løn ønskes i øvrigt fastsat således, at den ikke ligger under den, der efter den kommende tjenstemandslov vil blive givet landsdommere.*

Det foreslåede repræsentationstillæg svarer til en forhøjelse på 600 kr. i forhold til det nugældende tillæg.

Titulaturen »gymnasielærer« er ny. Gruppen »andre faste lærere« har med rette følt

det som et savn, at dens titulatur ikke på en mere oplysende måde karakteriserer den beklædte stilling. Når folkeskolens lærere efter en årrække avancerer til overlærerstilling, vil titlen »lærer« for den omhandlede tjenstemandsgruppe give anledning til ubehagelige misforståelser hos de mange, der ikke har nøjere kendskab til titulaturreglerne inden for skolevæsenet.

Forslagets lønskala for gymnasielærere (3. lønningsklasse) svarer til den for adjunker foreslåede, idet der dog er indføjset et første lontrin 720 kr. lavere end første adjunkttrin. Gymnasielærernes løn ønskes i øvrigt fastsat således, *at begyndelses- og slutlønnen ligger mindst 1 200 kr. højere end begyndelseslønnen for købstadlærere og slutlønnen for folkeskolens overlærere.* Denne lønforskel motiveres med, at gymnasielærere ikke inden for deres koleform har avancementsmuligheder, der svarer til dem, der står åbne for folkeskolens lærere (viceinspektører, skoleinspektører, skoledirektører). En lønmæssig kompensation for den således afskrevne avancementsudsigt vil være nødvendig, hvis det fortsat skal være muligt at få velkvalificerede blandt de seminarieuddannede lærere til at søge stillinger ved gymnasieskolerne.

§ 866 affattes således:

Ansættelse i 1. eller 2. lønningsklasse er betinget af skoleembedseksamen eller magistergrad, ansættelse i 3. lønningsklasse er betinget af lærereksamen. Når omstændighederne taler derfor, kan dog ansøgere, der har bestået anden afsluttende embedseksamen fra universiteterne eller Danmarks tekniske Højskole, ansættes i 2. lønningsklasse, og ansøgere, der har en uddannelse, der kan sidestilles med lærereksamen, ansættes i 3. lønningsklasse.

Bemærkninger til § 866:

De heri indeholdte uddannelsesbetingelser er nye. Man gør imidlertid opmærksom på, at forslaget om betingelserne for ansættelse som rektor, lektor eller adjunkt er indeholdt i det forslag til lov om gymnasieskoler, som er fremsat af undervisningsministeren den 21. november 1957.

Forslaget om lærereksamen må ses på baggrund af bestemmelsen i folkeskolelovens § 23, hvorefter den afsluttende lærerprøve er en betingelse for overtagelse af undervisning i folkeskolen.

867.

(vedrører sygeplejersken ved Sorø Akademis Skole).

§ 868.

(vedrører pedeller).

§ 869 affattes således:

Der tillægges rektorerne for statens kostskoler i Birkerød, Rungsted, Tarm og Viborg et bestillingstillæg på 6 600 kr., rektor for Sorø Akademis Skole et bestillingstillæg på 7 800 kr. årlig og de øvrige rektorer hver et bestillingstillæg på 1 800 kr. årlig.

Der anvises samtlige rektorer tjenestebolig mod det i § 36 nævnte fradrag.

Bemærkninger til § 869:

Efter nugældende lov gives der rektorerne i Birkerød, Rungsted, Tarm og Viborg et bestillingstillæg, som med procenttillæg pr. 1. oktober 1957 andrager 1 800 kr. + 70 pct. = 3 060 kr., rektor ved Sorø Akademi et tillæg på 2 000 kr. + 70 pct. = 3 400 kr. og øvrige rektorer et tillæg på 1 200 kr. + 15 pct. = 1 380 kr.

Bestemmelsen i forslaget om rektors tjenestebolig svarer til en i tjenestemandslovens § 390, stk. 1, indeholdt bestemmelse vedrørende amtmænd.

Det nuværende stk. 2 i § 869 kan bortfalde, idet de pågældende tjenestemænd enten er døde eller er afgået med pension.

§ 870 affattes således:

Stk. 1. Ved ansættelse i de i 2. og 3. lønningsklasse opførte stillinger kan tidligere undervisningsvirksomhed med mindst $\frac{2}{3}$ af fuldt timetal ved

- a) eksamensberettigede gymnasieskoler,
- b) offentlige eller private anerkendte kursus, der forbereder til studentereksamen, alm. forberedelseseksamen eller realeksamen,
- c) offentlige eller private eksamensberettigede realskoler eller mellem- og realskoler,
- d) offentlige eller private anerkendte seminarier

efter ministerens skøn helt eller delvis træde i stedet for den i § 6, stk. 5, omhandlede aspiranttjeneste. Ved afgørelsen af, fra hvilket tidspunkt en aspirant til stillinger i 2. og 3. lønningsklasse skal lønnes med den fulde for

tjenestemandsstillingen fastsatte begyndelsesløn med fradrag af 5 pct. af grundlønnen og det almindelige pensionsgivende tillæg i medfør af bestemmelsen i § 6, stk. 5, medregnes tidligere undervisningsvirksomhed af den oven for omhandlede art.

Stk. 2. Såfremt en rektor, lektor, adjunkt eller gymnasielærer umiddelbart før sin ansættelse i statens tjeneste har haft ansættelse ved en eksamensberettiget gymnasieskole eller et offentligt eller privat anerkendt studentereksamenskursus, regnes med hensyn til beregning af alderstillæg tjenesten ved pågældende skole eller kursus lig med tjeneste ved statsskolen.

Ved ansættelse i 2. eller 3. lønningsklasse beregnes lønningsancienniteten efter kandidatalderen. Ved kandidatalderen forstås længden af det tidsrum, hvori den pågældende efter bestået embedseksamen, henholdsvis lærereksamen, har været beskæftiget med arbejde, hvortil den beståede eksamen er kvalificerende. Lige med sådan virksomhed regnes tvungen militærtjeneste samt uddannelsesetid som lærerkandidat. Ved kandidatalderens beregning kan der foretages sammenlægning af flere perioder, der er adskilt ved ledighed eller beskæftigelse med arbejde af anden art end den her omhandlede. Kandidatalderen afrundes opad til et helt antal måneder.

Stk. 3. Medlemmer af »Pensionskassen af 1925 for de private eksamensskoler«, som overgår til statens tjeneste, får . . . o. s. v. som i den nuværende affattelse.

Stk. 4. De i stk. 2, 1. punktum, omhandlede tjenestemænd, som under den tidligere ansættelse har været pensionsberettigede, og som ved deres indtræden i den kommunale eller private pensionsordning har præsteret helbredsattest svarende til den i § 6, stk. 6, omhandlede, skal ved deres overgang til statens tjeneste ikke på ny fremlægge sådan attest, idet ansættelsen i pensionsberettigende tjenestemandsstilling sker på grundlag af den nævnte tidligere afgivne attest. Den pågældende lærer skal i henseende til pensionsbidragets størrelse ikke stilles ringere, end han var under den tidligere ansættelse.

St. 5. Som den nuværende affattelse.

Bemærkninger til § 870:

Forslagets stk. 1 opregner arten og omfanget af den tidligere virksomhed, der kan

træde i stedet for aspiranttjeneste. Foruden redaktionelle ændringer i forhold til gældende lov indeholder forslaget det nye, at blot $\frac{2}{3}$ af fuld tjeneste skal kunne berettigede til medregning som aspiranttjeneste, mens man nu kræver fuldt timetal. Dette forslag støttes på, at man allerede nu i folkeskolen kun forlanger $\frac{2}{3}$ af fuld tjeneste (lærerlønningenslovens § 842, stk. 3).

Sidste punktum i stk. 1 i forslaget tilsigter at lovfæste en allerede nu gældende praksis. Såfremt den nye tjenestemandsløvs ophæver den hidtidige ordning, hvorefter aspirantlønningen ligger lavere end tjenestemandens begyndelsesløn, bortfalder forslagens sidste punktum.

Forslagets stk. 2 tilsigter at overføre den i ingeniøroverenskomsten indeholdte regel om kandidatalder som basis for anciennitetsberegningen. Som forudsætning herfor er alene opstillet kravet om, at den pågældende skal have haft beskæftigelse ved arbejde, der kommer hans eksamen ved. Det vil herefter være uden forskel, om der er tale om undervisningsarbejde, videnskabeligt arbejde, biblioteks- eller arkivarbejde o. s. v. Reglen om medregning af militærtjeneste og reglen om afrunding opad er hentet fra ingeniøroverenskomsten.

De nugældende regler for anciennitetsberegning forekommer stive og medfører i en række tilfælde, hvor der er tale om timetal lige ved $\frac{2}{3}$ -grænsen, urimelige tilfældigheder eller i bedste fald besvær med at opnå medregning ved bestemmelse på normeringsloven. Begrænsningen til højst 10 års medregning af tidligere virksomhed er oplagt urimelig og har bl. a. den mærkelige virkning, at ansættelse ved en kommunal realskole højst kan medregnes med 10 år, mens ansættelse ved en privat realskole, der er kombineret med medlemskab af pensionskassen af 1925, kan medregnes uden begrænsning i medfør af stk. 3.

I den nuværende affattelse af stk. 3 mangler studenterkurserne. For at undgå at forlænge den i stykkets begyndelse indeholdte oprensning ved indføjelser af kurserne, er formuleringen foreslået ændret som angivet.

Det nuværende stk. 4, som bestemmer, at lærere ved Herlufsholm, der overgår til statens tjeneste, skal behandles efter reglerne i stk. 3, er overflødiggjort ved, at Herlufsholms lærere nu også er medlemmer af pensionskassen.

Som nyt stk. 4 søges indføjret en bestemmelse, der hindrer, at lærere, der overgår fra private eller kommunale skoler til statsskoler, får deres ansættelse ekspederet, ganske som om det drejer sig om en første ansættelse i pensionsberettigende stilling (helbredsattest). Man tillader sig i øvrigt at henvise til de synspunkter, som undervisningsministeriet i skrivelse af 8. marts 1957 (journ. nr. 425/56) til finansministeriet har fremsat vedrørende den uhindrede overgang fra den ene pensionsgivende lærerstilling til den anden.

Forslaget i stykkets sidste punktum tilsigter at lovfæste en allerede nu gældende praksis.

§ 871 affattes således:

Tilsynet med de på de fem kostskoler boende elever (alumnatsinspektion) besørger af skolens lærere. De inspektionshavende, hvis antal fastsættes på finansloven, opbærer i vederlag for de særlige forretninger, der er dem pålagt, 7 200 kr. årlig. De inspektionshavende har tjenestebolig, bespisning, vask og belysning mod fradrag i nævnte honorar. Fradragets størrelse fastsættes i hvert enkelt tilfælde af ministeren. Ved Sorø Akademis Skole kan en af de tilsynsførende lærere bo uden for skolen.

Bemærkninger til § 871 :

Da boligernes størrelse og kvalitet er stærkt varierende fra kostskole til kostskole, betyder den nuværende ordning, hvorefter fribolig indgår som en del af vederlaget for kostinspektionen, en meget ulige behandling af de inspektionshavende lærere. Det stillede forslag tilsigter at muliggøre, at der ad administrativ vej kan skelnes imellem større og mindre boliger - og bedre og dårligere - gennem en graduering af det fradrag i honoraret, som er omtalt i forslaget.

§ 872 affattes således:

Stk. 1. Det pligtige ugentlige timetal er:
 For rektorer 4 ugl. timer
 — adjunker og lektorer under
 55 år 21 — —
 — adjunker og lektorer på
 55 år og derover 18 — —
 — gymnasielærere under 55
 år 24 — —
 — gymnasielærere på 55 år
 og derover 21 — —

For alumnatsinspektionshavende ved kostskolerne nedsættes det pligtige timetal med 3 ugentlige timer. For økonomiinspektører ved kostskolerne fastsættes undervisningspligten af undervisningsministeriet, dog mindst til 12 timer ugentlig.

Stk. 2. Arbejde med stil- og opgaverettelse omregnes til undervisningstimer efter regler, der fastsættes af ministeren under hensyn til arbejdets omfang i de enkelte fag og klassetrin samt elevernes antal. Det herved fremkomne antal timer kan indgå i det pligtige timetal med indtil 5 timer. Eventuelle overskydende timer vederlægges særskilt (over-timebetaling).

Stk. 3. Som i den nuværende affattelse, dog udgår ordene »for så vidt de ikke oppebærer højere lønning for de medregnede timer end svarende til den ved statsskolerne gældende lønning for aspiranter.«

Bemærkninger til § 872:

Foruden en væsentlig nedsættelse af det

pligtige timetal for alle grupper tilsigter forslaget en større administrativ frihed for ministeriet til at fastsætte regler for omregning af skriftligt hjemmearbejde. Den valgte formulering skulle i særdeleshed muliggøre, at også skriftligt hjemmearbejde på lavere klassetrin end 4. mellemskoleklasse kan omregnes til betalte timer. Det kan i denne forbindelse anføres, at der i folkeskolen gives timereduktion for skriftligt hjemmearbejde i 3. eksamensfri mellemskoleklasse.

Lærerforeningerne skal sluttelig anmode om - når det måtte være belejligt - at få foretræde for lønningskommissionen for mundtligt at uddybe de i nærværende skrivelse fremførte synspunkter.

Folke Roikjer

Formand for Statsskolerens Lærerforening

Sv. Aalbæk Madsen

Formand for De kommunale gymnasieskole Lærerforening

Ole Rindung

FORENINGEN AF STATSSKOVRIDERE M. FL.

Bilag 96.

Hillerød, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under den 20. d. m. har Danske Statsembedsmænds Samråd meddelt, at de under Samrådet hørende foreninger kan indsende deres klassificerings- og normeringsforslag direkte til lønningskommissionen. I henhold hertil tillader underskrevne formand for Statsskovriderforeningen sig herved at fremkomme med nedenstående udkast til klassificerings- og normeringsforslag vedrørende de foreningen tilsluttede tjenestemænd.

Statsskovriderforeningen omfatter følgende grupper af medlemmer:

- 1) Direktøren for statsskovbruget,
- 2) Skovridere under statsskovbruget og Sorø Akademi,
- 3) Skovtaksatoren ved statsskovbruget,
- 4) Bogholderen,
- 5) Fuldmægtige og forstfuldmægtige ved stats skovbruget,
- 6) Klitdirektøren,

7) Overklitfogeder,

8) Forstfuldmægtigen ved klit væsenet.

Jeg skal tillade mig først at behandle statsskovvæsenets forhold og derefter de noget afvigende forhold for klit væsen et.

1. Statsskovvæsenet.

Under statsskovvæsenet, der omfatter direktoratet for statsskovbruget, statens skovregulering, statsskovenes planteavlstation og 30 skovdistrikter, forvaltes i dag ca. 83 400 ha med en samlet ejendomsværdi på ca. 100 mill. kr. mod i 1921: 68 300 ha, fordelt på 29 distrikter (efter tilgangen af de 5 sønderjyske distrikter). Den årlige planmæssige hugst af træeffekter udgjorde i 1955-56: 385 000 m³ mod i 1921-22: 280 000 m³. Bruttoindtægten var i 1955-56: 27,6 mill. kr. med et nettooverskud på 7,9 mill. kr. mod i 1921-22 henholdsvis 4,4 mill. og 0,3 mill. kr. Det vil ses, at ikke alene har der, fordelt på en lang række distrikter, fundet en areal-

forogelse sted i nævnte periode langt ud over tilgangen af det lille Fussingø distrikt på 1 200 ha, men at statsskovenes træproduktion tillige er steget med ca. 23 pct.

Det arbejde, der påhviler statsskovvæsenets tjenestemænd, stiller betydelige krav til dygtighed og viden, idet arbejdet falder på tre vidt forskellige områder, det skovdyrkningsmæssige, det administrative og det forretningsmæssige.

Det skovdyrkningsmæssige arbejde omfatter vedligeholdelse og udvikling af de forhåndenværende bevoksninger og frembringelse af økonomiske og værdifulde nyplantninger til dækning af en så stor del af landets fremtidige træforbrug som muligt; og ikke mindst sidste opgave stiller store krav til den praktiske skovbrugers uddannelse og viden, idet han blandt andet må følge med i den rivende udvikling, der på det træforædlingsmæssige område har fundet sted i de senere år, og i hvilken vort land indtager en førerstilling.

Det administrative, såvel overordnede som underordnede, arbejde omfatter den daglige tilrettelæggelse og ledelse af statsskovvæsenets drift, internt som over for fremmede, og i betragtning af de betydelige værdier, det drejer sig om, og driftens stadigt stigende intensitet i et stedse højere organiseret samfund vil det umiddelbart forstås, at der i dag påhviler den i antal uændrede funktionærstab langt større administrative opgaver end for en menneskealder siden. For eksempel er bestræbelserne for at imødekomme den voksende bybefolknings øgede krav af æstetisk og lystskovmæssig karakter til statens skove i dag et mere end nogensinde krævende arbejde.

Endelig, men ikke mindst betydningsfuldt, er der det rent forretningsmæssige arbejde, idet statsskovbruget så vidt gørligt inden for de givne rammer drives som en forretning med deraf følgende krav om en kommerciel indstilling til de ansatte tjenestemænd. Som det fremgår af forannævnte tal, er såvel statsskovvæsenets brutto- som nettoindtægt i de sidste 35 år øget langt ud over det, den almindelige prisstigning betinger. Denne forbedring af statsskovvæsenets økonomi skyldes ikke alene en mere intensiv udnyttelse af skovene, men i første række en privatøkonomisk, forretningsmæssig indstilling fra såvel direktoratets som distriktsbestyrernes

side, et forhold, der har medført en mere specialiseret sortering af effekterne og en forretningsmæssig indsats for det bedst mulige salg af disse effekter. Det kan yderligere nævnes, at statsskovvæsenet i de senere år har eksporteret betydelige mængder overskudseffekter til udlandet, og kun hjemlige handelsrestriktioner har sat grænser for denne lønnende eksport.

Det vil forstås, at det, såfremt den nuværende udvikling inden for statsskovbruget ikke skal stagnere, er absolut nødvendigt, at man ved besættelsen af såvel overordnede som underordnede stillinger sikrer sig de bedst kvalificerede personer, og dette vil næppe blive muligt i fremtiden, såfremt der ikke foretages en væsentlig forbedring af de økonomiske vilkår, der bydes statsskovvæsenets tjenestemænd. Det kan i denne forbindelse oplyses, at inden for de sidste 8 år er tre af etatens dygtige, yngre tjenestemænd søgt over i andre stillinger, to som professorer ved Landbohøjskolen og den tredje som leder af landets største skovbrug, Frijsenborg.

Sluttelig skal jeg, inden jeg går over til behandlingen af de enkelte klasser, gøre opmærksom på, at statsskovvæsenets tjenestemænd ikke har opnået nogen af de lønmæssige forbedringer, der siden tjenestemandsløven af 1946 er kommet en række tjenestemandsgupper til gode i form af generelle løntillæg, bestillingstillæg eller afkorting af arbejdstiden med deraf følgende muligheder for ekstraintægt, men tværtimod som følge af statsskovvæsenets ovennævnte udvikling har måttet ofre yderligere tid og kræfter på varetagelsen af deres embedsgerning.

Da man ikke i øjeblikket er i besiddelse af anden værdimåler, er jeg ved fremsættelsen af forslagene til de enkelte gruppers lønmæssige placering gået ud fra den nugældende lønningslovs rammer og skal i henhold hertil udtale følgende:

1. a. Direktøren for statsskovbruget.

I overensstemmelse med forudsætningerne for stillingens oprettelse i 1911, og som hidtil normeret, ønskes stillingen placeret med lønning som departementschef: .2 000 kr., efter 5 år stigende til 13 200 kr.

Da direktøren for statsskovbruget på grund af stillingens krævende karakter kun i ringe omfang i forhold til tjenestemænd i

samme lønningsklasse har mulighed for ekstraindtægter, vil man anse det for rimeligt, at der til imødegåelse af denne indtægtsmæssige ulighed tillægges stillingen et dyrtidsreguleret bestillingstillæg på 4 800 kr.

Endvidere foreslås det, da det drejer sig om en forretningsmæssigt drevet virksomhed, hvor repræsentationsudgifter af betydeligt omfang er uundgåelige og stadigt voksende, at det repræsentationstillæg på 1 000 kr., der i 1949 blev tillagt stillingen, forhøjes til 1 800 kr.

1. b. Handelschefen.

Som en følge af statsskovvæsenets ovennævnte handelsmæssige udvikling har stillingen som handelsskovrider i direktoratet gennem årene fået en stadigt voksende betydning. Da den nuværende indehaver af denne stilling har vist sig i besiddelse af særlige handelsmæssige evner, har man ønsket at sikre sig hans forbliven i stillingen og derfor i indeværende år opnået, at nævnte stilling er blevet forbedret ved, at der er blevet tillagt den forskellige bestillingstillæg, idet det umiddelbart før afslutningen af lønningskommissionens arbejde stødte på betydelige vanskeligheder at få stillingen opnormeret. Man bør nu drage konsekvensen heraf og ved udformningen af den nye lønningslov oprette en stilling som handelschef ved statsskovvæsenet. Denne stilling bør af hensyn til sin økonomiske rækkevidde lønnes som afdelingschef med 10 800 kr., stigende efter 5 år til 11 700 kr.

Da handelschefen på grund af stillingens karakter vil være afskåret fra at supplere sin lønningsindtægt ved ekstraindtægter, foreslås det hidtidige dyrtidsregulerede bestillingstillæg på 1 200 kr. for handelsskovrideren forhøjet til 2 400 kr., ligesom hans stilling vel uden nærmere kommentar må motivere et repræsentationstillæg, der bør ansættes til ikke under 1 200 kr.

2. Skovridere under statsskovvæsenet og Sorø Akademi.

Gruppen omfatter 32 distriktsbestyrere, hvoraf 2 ved Sorø Akademi, skovrideren ved statsskovenes planteavlstation og den som personale- og administrationschef fungerende skovrider i direktoratet, i alt 34 tjenester; heraf er i dag 23 stillinger normeret som 1. grads og 11 som 2. grads stillinger.

Den i 1931 stedfundne deling af stillingerne i 1. og 2. grad var vel i første række udtryk for et lønmæssigt kompromis og har aldrig været populær inden for etaten. Skovdyrkningsmæssigt må denne deling karakteriseres som u hensigtsmæssig, idet den har medført en ustandselig række af forflytninger til skade for kontinuiteten i distrikternes drift. Delingens økonomiske værdi må vel også anses for tvivlsom, når henses til de store udgifter for staten, som en flytning medfører, og først og fremmest til den nedsatte effektivitet i de første år af en skovriders arbejde på et nyt distrikt.

Det forekommer derfor økonomisk forsvareligt og i overensstemmelse med ønskerne om en forenkling af lønningsloven at foreslå alle skovriderstillinger normeret ens.

Ved placeringen af disse stillinger inden for lønningslovens rammer må man gøre sig klart, at det drejer sig om lokale chefstillinger med et vidtgående selvstændigt ansvar såvel i rent faglig som i administrativ og forretningsmæssig henseende, tjenester, under hvilke der hver for sig forvaltes adskillige millioner kroner af statens værdier, og som årligt på rent forretningsmæssig basis gennemsnitlig skaffer adskillige hundrede tusinde kroner i statskassen. Denne sidste og vigtige side af en distriktsbestyrers virksomhed medfører, at hans arbejdsdag ikke indskrænker sig til tiden mellem kl. 9 og 17, men han må også uden for den normale arbejdstid være til rådighed for henvendelser og forespørgsler.

Den siden sidste lønningslov gennemførte nedlægning af skovkasserne i forbindelse med en omlægning og modernisering af statsskovvæsenets bogholderi har endvidere medført, at distriktsbestyrerne er blevet kassebetjente, idet de har fået overdraget udbetaling af arbejds lønninger m. v. og forskellige andre funktioner af kasse mæssig og bogholderimæssig karakter.

Skovriderne af 1. grad har hidtil været placeret i samme lønningsklasse som kontorchefer, uden at man har taget hensyn til den meget betydelige forskel på biindtægter, der er mellem de to kategorier. Efter en ved direktoratets foranstaltning foretaget opgørelse over distriktsbestyrernes ekstraindtægter andrager disse gennemsnitligt et årligt beløb på ca. 2 000 kr., stærkt varierende fra distrikt til distrikt, men et beskedent beløb i

forhold til de ekstrairndtægter, som tilsvarende stillinger i centraladministrationen oppebærer. Såfremt der ikke ved den nye lønningslov skaffes skovriderne kompensation for denne urimelige forskel i de *reelle* indtægter, må man derfor finde det naturligt, at skovriderstillingerne normeres i en højere klasse, og anser det for rimeligt, at stillingerne, når hensyn tages til ansvar og arbejdsområde, ligestilles med *stillingerne som politimester og underretsdommer*, dog således, at begyndelseslønnen af hensyn til det relativt tidlige advancement ansættes til 7 800 kr., og at slutlønnen 10 200 kr. opnås gennem et antal alderstillæg. Man må især lægge vægt på, at disse stillingers slutlon opnås, og tillader sig at gå ud fra, at foreningen, såfremt den nuværende deling af sidstnævnte stillinger opretholdes i den nye lønningslov, får lejlighed til forinden videre at drøfte skovriderstillingernes lønmæssige placering.

Det synes selvfølgelig, at stillingen som distriktsbestyrer, når hensyn tages til den kommercielle side af arbejdet, fortsat tillægges et repræsentationstillæg. Det nuværende tillæg, der er fastsat for en årrække siden og i en periode, da sælgers marked var dominerende, andrager 300 kr. pr. distrikt. Da det drejer sig om et *reelt* repræsentationstillæg, synes beløbet, når omsætningen på det enkelte distrikt tages i betragtning, og når hensyn tages til det langt mere personlige salgsarbejde, som de ændrede markedsforhold har medført, latterligt lille, og det bør i fremtiden fastsættes til ikke under 900 kr. årligt for en distriktsbestyrer.

3. Skovtaksatoren ved statsskovvæsenet.

Denne stilling bør som hidtil lønnes på linje med skovriderstillingerne.

Der tillægges som hidtil den i direktoratet tjenstgørende skovrider samt skovtaksator hver et dyrtidsreguleret bestillingstillæg på 1 200 kr.

Der tillægges som nu den som kongelig jægermester fungerende distriktsbestyrer et dyrtidsreguleret bestillingstillæg af samme størrelse som det tillæg, der ydes kongens jagtkaptajn og medlemmer af kongehusets adjutantstabe.

4. Bogholderen i direktoratet for statsskovbruget.

Under hensyn til arbejdets betydelige om-

fang og omsætningens størrelse samt til indehaverens kvalifikationer foreslås stillingen normeret på linje med bogholderen i Geodætisk Institut, sindssygeværnet og vandbygningsværnet og med en lønning som ekspeditionssekretær: 6 000 kr. stigende til 6 600 kr.

5. Fuldmægtige og forstfuldmægtige.

Der er for tiden normeret 2 stillinger som fuldmægtig og 8 stillinger som forstfuldmægtig ved statsskovbruget med lønning henholdsvis 5 040 kr., stigende til 5 760 kr., og 4 140 kr., stigende til 5 580 kr. En lidet rationel lønningskala.

Ved placeringen af disse tjenestemænd må det tages i betragtning, at tjenesterne er heldagsstillinger, og at dette forhold i forbindelse med tjenestestedernes ofte afsides beliggenhed og de hyppige forflytninger afskærer indehaverne fra at supplere lønningerne ved halvdagsstillinger, der sideordnes beskæftigelsen, i lighed med de muligheder, der er sædvanlige for lignende yngre tjenestemandstillinger i centraladministrationen. Skal nævnte stillinger placeres i en almindelig lønningsramme, må det derfor være en forudsætning, at der rådes bod på den nuværende indtægtsmæssige ulighed ved, at der tillægges stillinger, der af den ene eller anden årsag er afskåret fra ekstrairndtægter, kompensation i form af et bestillingstillæg. Under denne forudsætning skal jeg foreslå heromhandlede 10 stillinger placeret således:

Fuldmægtigen i direktoratet har et ret selvstændigt arbejdsområde direkte under direktøren og indtager derfor blandt de yngre tjenestemænd en særstilling i kraft af arbejdets karakter og stillingens placering. Det synes følgelig naturligt, at denne stilling som fuldmægtig i direktoratet normeres med lønning som ekspeditionssekretær: 6 000 kr., stigende til 6 600 kr.

Af de resterende 9 stillinger i denne gruppe foreslås 2 stillinger normeret med lønning som fuldmægtig, 5 040 kr., stigende til 5 760 kr., således at der for forstfuldmægtigene tilvejebringes et aldersmæssigt lønningsavancement, ligesom der alene herved kan ske en rimelig honorering af de ældste forstfuldmægtiges større arbejde og ansvar ved de forekommende kortvarige, men ret hyppige konstitutioner i overordnede stillinger.

Endelig placeres 7 stillinger som forstfuld-

mægtig med lønning som sekretær, 3 600 kr., stigende til 4 680 kr.

Subsidiært foreslås 3 stillinger i lønningsklasse som dommer- og politifuldmægtig af II grad med lønning 5 700 kr., stigende til 7 500 kr., og 7 stillinger som dommer- og politifuldmægtig af III grad med lønning som nu 4 140 kr., stigende til 5 580 kr.

// *Klitvæsenet.*

Under klitvæsenet hører to adskilte administrationer, nemlig bestyrelsen af statens klitplantager, der omfatter et areal på ca. 44 500 ha, samt administrationen af sandflugtslovene, der vedrører ca. 9 800 ha fredet klit i privat eje. Hertil kommer desuden den også i henhold til sandflugtslovene fredede strandbred langs Jyllands vestkyst samt ca. 25 000 ha klit, der er under tilsyn, og hvor klitvæsenet kan gribe ind, såfremt der opstår skadevoldende sandflugt.

Inden for klitplantagerne er der gennem de sidste 25-30 år sket en rivende udvikling, som vil fortsætte i de kommende år. De gamle klitplantager, der hovedsagelig var anlagt som rene bjærgfyrplantager, og hvis administration ikke krævede større forstlig indsigt, er nu i vid udstrækning afløst af bevoksninger med værdifulde og stærkere producerende træarter som sitkagran, ædelgran, skovfyr m. fl.

Såvel foryngelsen af plantagerne som valget af de træarter, der skal danne grundlaget for fremtidens produktion, er et overordentligt betydningsfuldt arbejde, der kræver ledelsens største opmærksomhed og indsigt: for at opnå det bedst mulige resultat.

Hertil kommer, at behandlingen af de efter bjærgfyr frembragte unge bevoksninger, der nu begynder at give udbytte, stiller langt større krav til faglig viden end behandlingen af de bevoksninger, de har afløst.

Endvidere er klitplantagerens areal gennem de sidste 30 år forøget med ca. 8 000 ha, hovedsagelig god plantningsjord.

Den stærke udvikling, der sker inden for klitplantagerne, vil vise sig tydeligt i udbyttet. Hugsten er nu ca. 40 000 m³ årligt, men efterhånden som bjærgfyren på store dele af arealerne afløses af andre træarter, vil hugsten stige til ca. 120 000 m³ årligt. Pengeudbyttet vil stige forholdsvist langt stærkere.

Administrationen af sandflugtslovene består i fastlæggelsen af det årlige dæmpningsarbejde i de privatejede fredede klitarealer

langs Jyllands vestkyst samt behandling af alle sager vedrørende overtrædelse af sandflugtslovenes bestemmelser om forbud mod bebyggelse, færdsel m. m.

Turismen og friluftslivet er i de senere år tiltaget i en sådan grad, at det uomgæeligt vil stille klitvæsenet over for flere og flere spørgsmål vedrørende fredning, dispensationer, vejanlæg, camping, sommerhusbebyggelse m. m.

Fremgangen inden for klitskovbruget såvel som det øgede arbejde med sandflugtslovenes administration gør det nu fuldt ud rimeligt, at klitvæsenets tjenestemænd lønnes på linje med statsskovvæsenets tjenestemænd, idet begge institutioners overordnede tjenestemænd er uddannet som forstkandidater.

6. *Klitdirektøren.*

Denne bør af hensyn til sit omfattende og stærkt øgede arbejde placeres i lønningsklasse 10 800 kr., stigende til 11 700 kr., og der bør tillægges denne chefstilling et repræsentationstillæg på 1 200 kr. om året.

7. *Overklitfogeder.*

Disse 3 stillinger bør lønnes som statsskovridere med en lønning af 7 800 kr., stigende til 10 200 kr.

Overklitfogederne bestyrer hver en klitplantage samt foretager kontrol og inspektioner i klitplantagerne i det amt, hvor de bor. Arbejdet omfatter for hver 10-12 plantager med et areal på 10 000-19 000 ha.

Endvidere er de formænd for sandflugtskommissionerne, der bestemmer de årlige dæmpningsarbejder.

Under hensyn til de mangesidige forretninger forekommer det naturligt at tillægge stillingerne et repræsentationstillæg på hver 900 kr. om året.

8. *Forstfuldmægtigen.*

Denne er nu lønnet som forstfuldmægtig ved statsskovvæsenet: 4 140 kr., stigende til 5 580 kr. Under hensyn til hans stilling som klitdirektørens nære medarbejder, bogholder ved klitdirektoratet og til det sene avancement foreslås stillingen normeret som fuldmægtig: 5 040 kr., stigende til 5 760 kr. under forudsætning af et bestillingstillæg som anført ved statsskovvæsenet, ellers som dommer- og politifuldmægtig af II grad: 5 700 kr., stigende til 7 500 kr.

Svend Rix

Til lønningskommissionen af 1954.

Ved skrivelse af 12. oktober d. å. har lønningskommissionens sekretariat meddelt Stats tjenestemændenes Centralorganisation 11, at lønningskommissionen nu er nået til det punkt i sit arbejde, hvor spørgsmålene om klassificering og normering af stillinger i de forskellige styrelser skulle gøres til genstand for behandling, og at kommissionen var rede til fra de under centralorganisationen hørende anerkendte etatsforeninger at modtage forslag og ønsker vedrørende nævnte spørgsmål.

Således foranlediget tillader amtstuetjenestemændenes organisation sig herved over for den ærede kommission at fremføre nedenstående forslag og bemærkninger vedrørende klassificering og normering af stillinger for så vidt angår amtstuerne, idet tilføjes, at forslagene er udarbejdet dels under forudsætning af den i sekretariatets skrivelse af 12. oktober d. å. nævnte sammendragning af lønningsklasser m. v., dels med de nuværende lønningsklasser og betegnelser som udgangspunkt.

Ved amtstuerne er for tiden ansat:

- 12 ekspeditionssekretærer,
- 32 fuldmægtige,
- 3 tjenstgørende fuldmægtige,
- 47 overassistenter (heri incl. de 3 tjg. fuldm.),
- 2 tjenstgørende overassistenter,
- 106 assistenter, assistentmedhjælpere og assistentelever,
- 2 kontorassistenter af 1. grad,
- 4 kontorassistenter af 2. grad,
- 114 kontorister og kontoristspiranter samt
- 55 kontorfunktionærer, der aflønnes i henhold til finansministeriets regulativ af 26. juni 1956.

På grundlag af de nuværende arbejdsmæssige forhold og på baggrund af den nuværende tjenestemandsløvs eksisterende lønningsklasser og de for disse gældende bruttolønninger foreslås amtstuerne fremtidig normeret med:

- 8 kontorchefer,

- 24 ekspeditionssekretærer,
- 40 fuldmægtige,
- 200 overassistenter, assistenter, assistentmedhjælpere og assistentelever,
- 2 kontoroverassistenter,
- 18 kontorassistenter af 1. grad og
- 80 kontorassistenter af 2. grad og kontorister,

idet man for så vidt angår antallet og placeringen af stillingerne som kontorchef, ekspeditionssekretær og fuldmægtig tillader sig at henvise til omstående: opstilling, der tillige for nogle af de vigtigste arbejdsområders vedkommende indeholder oplysninger om størrelsesforholdene for de enkelte amtstuer.

Som motivering for den foreslåede normering tillader man sig for de nedennævnte stillinger at anføre:

Kontorchefer.

På grund af det stærkt forøgede og kvalificerede arbejde, der i årene efter 1946 er tillagt amtstuerne, må det anses for påkrævet og rimeligt, at der ved de allerstørste amtstuer - ligesom tilfældet er på de større tjenestesteder i told- og trafikaterne - er normeret en tjenestemand med placering i en højere lønningsklasse end ekspeditionssekretærklassen, og man vil mene, at i hvert fald de 8 største amtstuer, der såvel med hensyn til arbejdets omfang som på anden måde udskiller sig fra de øvrige amtstuer, bør være normeret med en kontorchef, som lønningsmæssigt foreslås placeret i etaternes lønningsklasse 4 a.

Rent principielt er organisationen af den opfattelse, at tjenestemænd, der forretter tjeneste som souschefer, i lønningsmæssig henseende ikke bør placeres mere end to lønningsklasser under den, hvori den pågældende chefstilling er placeret; men man har dog som følge af den størrelsesmæssige spændvidde mellem amtstuerne i 2. lønningsklasse fraveget dette princip for nogle amtstuers vedkommende.

Ekspeditionssekretærer.

Ved de resterende amtstuer i 2. lønningsklasse og ved samtlige amtstuer i 3. lønnings-

Masse foreslås souschefstillingen placeret i amtsturnes 5. lønningsklasse.

Ikke alene må en lønningsmæssig tilnærmelse mellem chef- og souschefstillingen også her anses for rimelig, men dertil kommer, at de pågældende amtstuer nu har en sådan størrelse, at normering af en ekspeditionssekretærstilling må antages at være naturlig og berettiget.

Hertil kommer, at den naturlige aldersafgang fra etaten - jfr. vedlagte bilag I - i de første seks år kun kan påregnes at udgøre én og i de første ti år kun fire ekspeditionssekretærer, og da fuldmægtigstillingen således med de nuværende forhold i overvejende grad vil blive en slutstilling, skal man, da man vil finde det rimeligt, at der skabes passende avancementsmuligheder for fuldmægtiggruppen, hvis arbejde også med årene er blevet mere ansvarsfuldt, henstille, at der gennem oprettelse af det foreslåede antal ekspeditionssekretærstillinger skabes mulighed for afhjælpning af dette avancementsbehov.

Fuldmægtige.

Til dækning af behovet af arbejdsledere er en forøgelse af antallet af fuldmægtigstillinger sagligt set påkrævet og ønskeligt, idet man fremhæver nødvendigheden af, at det overordnede personale til deltagelse i ledelsen af de udvidede funktioner forøges successivt i passende forhold til den stigende udvikling i amtsturnes kvalificerede og ansvarsfulde arbejdsområder.

Under henvisning til de nuværende aldersforhold inden for amtsturnes personale - jfr. vedlagte bilag II og den tidligere nævnte oversigt over aldersmæssig afgang, hvoraf det vil fremgå, at fuldmægtigstillingen for en stor dels vedkommende vil blive slutstilling - vil man finde det rimeligt, at der tilvejebringes grundlag for, at de fuldmægtige, der ikke inden 5 år efter opnået slutløn er avanceret til ekspeditionssekretærer, opnår yderligere pensionsgivende alderstillæg.

Overassistenter.

Da stillingerne som overassistent og assistent efter deres arbejdsmæssige indhold skønnes egnede til sammendragning, og da avancement fra assistentstillingen til overassistentgruppen efter de senere års praksis i det store og hele sker efter anciennitet,

skal man foreslå, at de nævnte lønningsklasser sammenlægges.

Herudover skal organisationen tillade sig at pege på det menneskelige moment i sagen, nemlig de uensartede muligheder for avancement ud af assistentklassen, alt efter hvilken ansættelsesårgang man tilhører, og da organisationen er af den opfattelse, at der automatisk bør tilsikres alle assistenter en passende lønfremgang i en rimelig alder, skal man tillade sig at foreslå, at den nye sammenlagte lønningsklasse opbygges med 5 treårige alderstillæg og således, at det andet og tredje alderstillæg bør være de forholdsvis største og at titlen til overassistent opnås samtidig med tildelingen af tredje alderstillæg.

Assistenter.

Antallet af overassistenter og assistenter ved amtsturne blev ved tjenestemandsløven af 1946 ansat til 120, det vil sige et dobbelt så stort antal som antallet af kontorassistenter og kontorister, der dengang blev fastsat til 60.

Medens kontorassistenternes og kontori-sternes antal siden da er vokset med ca. 100 pct. og nu udgør 120, er antallet af overassistenter og assistenter forøget i meget ringere grad, kun ca. 27 pct.

Dette har medført, at der til bestridelse af det daglige arbejde foruden timelønnet medhjælp har måttet antages et væsentligt antal regulativlønnede personer, hvis antal nu udgør 55 mod 16 i 1946, hvilket vil sige en stigning på ca. 243 pct.

Da der således siden 1946 er sket en for overassistent- og assistentklassen uheldig forskydning af de ved tjenestemandsløven af 1946 fastsatte forholdstal, og da man fortsat må fastholde disse forholdstals arbejdsmæssigt saglige opbygning, må organisationen kraftigt holde for, at antallet af overassistent- og assistentstillinger normalt ikke bør ligge under 200, men at antallet i øvrigt må være variabelt dels efter behovet for arbejdets rettidige og forsvarlige udførelse og dels i takt med de opgaver, der pålægges amtsturne.

Kontorassistent - kontoristgruppen.

Såfremt der ved told- og trafikaterne oprettes en stilling i en lønningsklasse højere end 17. lønningsklasse a som avancementsstilling for kontorassistent af 1. grad, skal

organisationen foreslå, at der ved amtstue-etaten normeres to af sådanne stillinger med betegnelsen *kontoroverassistent*.

Ud over normeringen af 18 stillinger som kontorassistent af 1. grad til avancement for kontorassistenter af 2. grad med arbejde af mere kvalificeret art, skal organisationen tillade sig at foreslå en sammenlægning af stillingerne i lønningsklasserne 1 680-2 400 og 2 310-3 030, således at amtstuenes kontorassistenter og kontorister fortsat placeres på linie med tilsvarende stillinger i told- og trafikaterne.

Antallet af beskæftigede i kontorassistent-kontoristgruppen bør efter det nuværende arbejdes omfang udgøre ca. 100, hvoraf de 80 foreslås normeret i den sammenlagte kontorassistent-kontorist-lønningsklasse.

Regulativlønnet personale.

Det nuværende antal af regulativlønnet personale bør efter organisationens mening ikke forøges, men derimod gradvis nedsættes, ved dels i så stor udstrækning som muligt at blive overført til kontorassistent-kontoristgruppen - alt efter hver enkelt kvalifikation og anciennitet -, og dels ved afgang på grund af alder.

Der er ikke saglige grunde, der taler for og endnu mindre nødvendiggør opretholdelsen af en sådan særlig gruppe regulativlønnet personale - tværtimod.

Erstatning for afgået regulativlønnet personale bør fremtidig ske ved antagelse af assistentelever og kontorspiranter, således at det fordelingsmæssige forhold fra 1946 genoprettes, hvortil kommer, at man rent arbejdsmæssigt finder det uheldigt, at personer med ofte betydelig højere alder og deraf følgende aflønning indsættes til udførelse af samme arbejde som de ganske unge med andre lønningsmæssige forhold.

Med hensyn til det samlede forslags omfang skal man tillade sig at henvise til den store udvikling i de arbejdsmæssige opgaver, der i årene siden 1946 er tillagt amtstuerne, og til illustration af stigningen i de amtstuerne forud for 1946 tillagte arbejdsopgaver skal man, idet henvises til vedhæftede oversigt og de i oversigten til lønningskommissionen af 1943 anførte talmæssige oplysninger, eksempelvis nævne:

Antal skattekonti

er steget fra 579 488 til 721 176.

Antal motorkøretøjer

er steget fra 157 350 til 504 031.

Antal aktieselskaber

er steget fra 3 633 til 5 759.

Antal gavesager

er steget fra 5 501 til 7 250.

For så vidt angår de amtstuerne efter 1946 tillagte arbejdsmæssige opgaver, skal man tillade sig at nævne nogle af de betydeligste : Udbetaling af gevinster såvel vedrørende præmieobligationslån af 1948 som 1954.

Revision samt udbetaling af regninger og honorarer m. v. fra såvel skatterådene som vurderingsrådene.

Henlæggelse af udbetaling af klasselotteri-gevinster fra finanshovedkassen til Københavns amtstue.

Opkrævning af og kontrol med afgifter af faste forlystelser, herunder lokale eftersyn hos biografene.

Undersøgelse af samtlige skøder til konstatering af eventuelle gaveafgiftspligtige dispositioner.

Den nye lov om grundstigningsskyld af 27. maj 1950 med dens talrige fritagelses- og undtagelsesbestemmelser. (Til illustration af det forøgede arbejde ved grundstigningsskyldens opkrævning kan oplyses, at medens den beregnede og opkrævede grundstigningsskyld for 1944-45 kun udgjorde 1 058 800 kr., opkrævedes for 1956-57 15 506 400 kr.).

Lov om bunden opsparing for 1950-51 og 1951-52 samt indfrielse af opsparingsbeviser for sidstnævnte finansår.

Afgifter af gevinster ved lotterispil, tombola m. v.

Skattefritagelsesbestemmelserne i henhold til lovene om byggeri med offentlig støtte.

Loven om vurdering af faste ejendomme har - foruden at påføre amtstuerne et forøget arbejde med § 4 vurderingerne, efterregning af grundværdierne specialbeløb samt kontrol med fiksering og eventuel nedsættelse af ejendomsskylden - som følge af vurderingsperiodens nedsættelse fra en 5- til en 4-årig periode, påført amtstuerne en arbejdsforøgelse på ca. 20 pct. på ejendomsbeskatningens område.

Kontrol m. v. af salgsindberetninger i forbindelse med overdragelse af fast ejendom.

Kontrol med præmieindskudskonti i andelskasser.

Indløsning af de i henhold til lov om for-

brugs begrænsende foranstaltninger udstedte sparebeviser.

Lov om stabiliseringslån for skatteårene 1957-58 og 1958-59.

Der har således siden 1946 fundet en betydelig forøgelse sted af det til amtstuerne henlagte arbejde, hvilket igen har medført en stor stigning af amtstuernes oppebørsler. Eksempelvis kan nævnes, at medens amtstuernes *totalomsætning* i 1944-45 udgjorde 862 mill. kr., udgør amtstuernes *samlede oppebørsler* af skatter m. v. for finansåret 1956-57 ca. 2,7 milliarder, hvilket svarer til ca. 50 pct. af statens samlede indtægter, jfr. forslag til finanslov for finansåret 1958-59.

Under henvisning til såvel den betydelige stigning i arbejdets omfang som til stigningen i de samlede oppebørsler, mener organisationen, at de foreslåede personalenormeringer er såvel sagligt berettigede som rimelige, idet man bl. a. fremhæver nødvendigheden af, af det overordnede personale til deltagelse i ledelsen af de udvidede funktioner forøges i passende forhold til den stigende udvikling i amtstuernes kvalificerede og ansvarsfulde arbejdsområder.

Organisationens forslag forudsætter, at amtstuernes personalegrupper *fortsat* lønnings- og advancementsmæssigt ligestilles med de tilsvarende personalegrupper i told- og trafiketaterne, og - såfremt nogle af disse personalegrupper i nævnte etater bliver tildelt højere lønning eller bliver oprykket i højere lønningsklasser - at samme forhold vil gøre sig gældende for de tilsvarende personalegrupper i amtstueetaten.

Idet man sluttelig beder den ærede lønningskommission om at se med forståelse og velvilje på nærværende forslag, anmoder man om, at der må blive givet organisationen lejlighed til, såfremt yderligere oplysninger på noget punkt måtte findes ønskelige, at supplere foranstående fremstilling - eventuelt ved personligt foretræde for kommissionen.

Ærbødigt

Bestyrelsen for amtstuetjenestemændenes organisation

Gunner Terp. C.J. Colberg.

K. Haarby Hansen. Povl Kure.

Sextus Rasmussen.

ORGANISATIONEN AF FAGLIGT UDDANNEDE TJENESTEMÆND
VED STATENS ARKIVER, BIBLIOTEKER OG MUSEER

Bilag 9 8.

København, den 29. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske Statsembedsmænds Samråd skal Organisationens af fagligt uddannede tjenestemænd ved statens arkiver, biblioteker og museer udtale følgende:

Som bekendt repræsenterer organisationen det samlede tjenestemandspersonale ved statens arkiver, biblioteker og museer med undtagelse af betjentklassen. I det efterfølgende bliver det derfor nødvendigt at opdele personalet i 3 grupper, nemlig 1) det videnskabeligt uddannede personale, 2) det fagligt uddannede personale og 3) kontorpersonalet. Hver gruppe vil blive behandlet for sig.

1. Det videnskabeligt uddannede personale.

For at imødekomme det af lønningskommissionen fremsatte ønske om en forenkling

af lønningsklasserne har man opdelt denne gruppe i 3 underafdelinger: a) den almindelige gruppe, b) afdelingschefgruppen og c) chefsgruppen.

ad a) Til denne gruppe henregnes de i lønningslovens §§ 702-03 opførte stillinger: arkivarer af I. og II. grad ved Rigsarkivet, bibliotekarere af I. og II. grad, inspektører af I. og II. grad ved Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst, arkivarer ved dansk folkemindesamling, samt museumskonsulenterne og bibliotekaren ved Nationalmuseet.

For denne gruppe kan organisationen anbefale, at den indgår i en fællesakademisk lønramme med automatisk stigning i lønnen under følgende forudsætninger, at lønningsancienniteten regnes fra embedseksamen, at der som hidtil opnås fast ansættelse efter 2 års ansættelse, og at der ydes et afsavnstillæg på honorarbasis efter fast ansættelse.

For det personale, som ansættes i denne lønningsklasse, gælder det i almindelighed, at institutionerne ikke kan udnævne det umiddelbart fra eksamensbordet. Man må nemlig sikre sig, at de, der ansættes, har videnskabelige evner, og selv om ansøgerne har robet sådanne allerede i studietiden, ønsker man dog at se synlige beviser herpå i form af selvstændige afhandlinger o. lign. Det er derfor nødvendigt, at kandidaterne til de pågældende stillinger benytter nogle år til selvstændige studier, inden de ansættes, og det er organisationens opfattelse, at dette ikke bør komme dem til skade. Perioden mellem afsluttet embedseksamen og fast ansættelse må derfor medregnes i lønningsancienniteten.

For at tjenestemænd, der ansættes i denne gruppe, på forsvarlig måde kan varetage deres pligter, er det nødvendigt, at de ikke blot holder sig à jour med deres fag, men at de også udfører egne videnskabelige undersøgelser. Organisationen finder det derfor rimeligt, at der med fast ansættelse ydes disse tjenestemænd et vist afsavnstillæg.

Det er organisationen bekendt, at den tanke er udkastet, at der efter 18 års tjeneste i den almindelige gruppe skal være mulighed for styrelsen til at standse en tjenestemands videre lønningsmæssige advancement. Organisationen har ikke megen tillid til, at man kan formulere praktisk anvendelige kriterier for et sådant indgreb og kan derfor ikke anbefale, at dette forslag gennemføres for dets medlemmer.

Med hensyn til lønnens størrelse stiller organisationen et forslag, der er identisk med det af forbundet af lærere ved de højere læreanstalter indgivne (Bilag I a-b). Organisationen må gøre opmærksom på, at statens arkiver, biblioteker og museer rekrutterer sine medarbejdere fra nøjagtig den samme gruppe, hvorfra amanuenserne tages. I den nugældende lønningslov er arkivarer, bibliotekarer og museumsinspektører da også normeret i samme lønklasser, og i den kommende lønningslov bør denne lighed opretholdes. Skal statens arkiver, biblioteker og museer bevare deres status af videnskabelige institutioner - og dette er efter vor opfattelse nødvendigt -, må disse institutioner ikke stilles ugunstigere end de højere læreanstalter. De må kunne tilbyde deres videnskabe-

ligt uddannede personale samme lønningsvilkår som de højere læreanstalter.

ad b) Til denne gruppe henregnes de i lønningslovens § 701 opførte stillinger, nemlig direktøren for Statens Museum for Kunst, overbibliotekaren ved Statsbiblioteket i Århus, overbibliotekarerne ved Universitetsbibliotekets to afdelinger, direktøren for udvekslingsinstituttet, overbibliotekarer ved det kgl. Bibliotek, overinspektører ved Nationalmuseet, landsarkivarerne samt overarkivarerne ved Rigsarkivet. Til denne gruppe henregner man ligeledes overbibliotekaren ved Danmarks tekniske Bibliotek (§ 731). Dette er kun de i tjenestemandsløven opførte stillinger under denne gruppe. Organisationen er vidende om, at flere institutioner vil kræve normering af flere af disse stillinger, og man forbeholder sig ret til senere at udtale sig om disse ønsker.

Denne gruppe, der svarer til afdelingslederne ved de højere læreanstalter, omfatter dels cheferne for kunstmuseet, statsbiblioteket, universitetsbibliotekets to afdelinger samt landsarkivarerne dels cheferne for de afdelinger, som flere af de store arkiver, biblioteker og museer er opdelt i. I den gældende lønningslov er disse chefsstillinger normeret med meget varierende lønninger. Organisationen mener, at en vis forenkling var anbefalelsesværdig. Principielt mener organisationen, at en fælles lønklasse i overensstemmelse med satserne i bilag II a-b kunne følges. Muligvis bør det overvejes, om denne gruppe skal opdeles i to underafdelinger af hensyn til de respektive institutioners størrelse og betydning. Organisationen forbeholder sig at vende tilbage til dette forhold, når hele spørgsmålet om klassificeringen er mere afklaret.

ad c) Til denne gruppe henregnes rigsarkivaren, rigsbibliotekaren og direktøren for nationalmuseet.

I den nuværende lønningslov er disse stillinger normeret med en grundløn på 10 800 kr. stigende til 11 700 kr. med et bestillings-tillæg på 1 200 kr. årligt. I den nye lønningslov bør der gives disse tjenestemænd en lønmæssig placering, der forholdsmæssig svarer til den nugældende.

2. Det fagligt uddannede personale.

Ved statens arkiver, biblioteker og museer findes en stor gruppe af tjenestemænd, der

indtager en betydningsfuld plads i institutionernes daglige virksomhed. Den er skarpt adskilt fra det videnskabeligt uddannede personale derved, at der ved ansættelsen ikke kræves embedseksamen, og at man ikke forventer, at denne gruppes tjenestemænd udfører selvstændigt videnskabeligt arbejde. På den anden side forlanger institutionerne af indehaverne af disse stillinger, at de har en vis faglig, ofte meget speciel uddannelse, og at de under de første år af ansættelsen fuldstændiggør denne faglige uddannelse. For den store gruppe af biblioteksassistenter kræves desuden, at de skal have bestået eksamen fra Danmarks biblioteksskole. Når tilsvarende uddannelse ikke kan forlanges af de andre tjenestemænd inden for denne gruppe skyldes det ganske simpelt, at deres antal er så lille, at der ikke kan oprettes en speciel skole for dem. Den videre faglige uddannelse sker for disses vedkommende inden for de respektive institutioner.

Til gruppen af fagligt uddannede tjenestemænd henregner organisationen følgende i lønningslovens §§ 703-05 opførte stillinger: Konservatorer ved museerne og Rigsarkivet, bestyreren for statens arkiv for historiske film og stemmer, konsulenten vedrørende grønlandslitteratur ved statsbibliotekerne, katalogisator ved U. B. II, avisforvalteren ved statens avissamling i Århus, bogbinderne ved Statsbiblioteket i Århus og Det kgl. Bibliotek, fotografene ved Det kgl. Bibliotek og Rigsarkivet, registratorer ved Rigsarkivet, museumssekretærer og -assistenter samt biblioteksassistenter af 1. og 2. grad.

Også for denne store gruppe af tjenestemænd mener organisationen, at en forenkling af lønklasserne er nødvendig, og på de pågældende grupper vegne stiller organisationen følgende forslag:

Lønklasse a) Begyndelsesløn 3 600 kr. stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 6 000 kr. og derefter hvert 3. år med 900 kr. indtil 7 800 kr.

Lønklasse b) Begyndelsesløn 3 600 kr. stigende hvert 3. år med 540 kr. indtil 6 300 kr. og efter 3 år med 600 kr. indtil 6 900 kr.

Lønklasse c) Begyndelsesløn 3 300 kr. stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 700 kr. og derefter efter 3 år med 600 kr. til 6 300 kr.

Til lønklasse a) foreslas henført konservatorer ved museer og rigsarkiv, bestyreren for

statens arkiv for historiske film og stemmer, konsulenten i grønlandsk litteratur samt katalogisator ved U. B. II.

Til lønklasse b) foreslås henført avisforvalteren og bogbinderne. Af hensyn til de senere års stærke stigning af lønningerne for bogbindersvendene vil det være nødvendigt at hæve bogbindernes grundløn, således at denne står i et rimeligt forhold til svendenes.

Til lønklasse c) registratorer, biblioteksassistenter, museumssekretærer og -assistenter samt fotografer.

Med hensyn til den foreslåede lønsats for gruppe c. ønsker organisationen at tilføje, at forslaget er udarbejdet under hensyntagen til, at finansministeriet har krævet, at tjenestetiden for personalet under denne gruppe fra den nye lønningslovs ikrafttræden hæves fra 5 timer til 7 timer. Organisationens mener, at det krav gennemførelse nødvendiggør en vis lønkomensation. Til grupper under afdelingen: det fagligt uddannede personale, vil det være rimeligt at normere et antal advancementsstillinger. Organisationens forbeholder sig ret til at stille forslag om sådanne stillingers oprettelse, når der i lønningskommissionen er skaffet større klarhed over grundlaget for den fremtidige klassificering og normering.

3. Kontorpersonalet.

Organisationen vil meget anbefale, at adskillelsen mellem kontorister og kontorassistenter hæves, og at der fastsættes automatisk lønavancement for denne gruppe. De egentlige kontorstillinger bør normeres i analogi med centraladministrationens kontorpersonale.

Idet organisationen fremsender sit forslag til klassificering og normering, ønsker man at understrege, at det må betragtes som en skitse, og at man forbeholder sig at vende tilbage til sagen, når arbejdet i lønningskommissionen er skredet videre frem. Desuden ønsker man at fremhæve, at det under den forestående forhandling om medlemmernes klassificering og normering er påkrævet at få samtlige bundklasser hævet betydeligt over det nuværende niveau.

P. o. v.

Harald Jørgensen Ole Jacobsen Aage Rasch
H. Einersen E. Harding
Tage E. Christiansen Oda Monsrud

Den almindelige gruppe.

Grundløn 3 600 kr. stigende hvert år med 300 kr. indtil 7 200 kr. og derefter hvert 3. år med 600 kr. indtil 9 000 kr.

Desuden tillægges indehavere af disse stillinger et såkaldt afsavnstillæg på 1 200 kr. fra fast ansættelse. Dette tillæg forhøjes efter 10 år til 1 800 kr. Til disse tillæg ydes sædvanligt honorartillæg.

Afdelingschefgruppen.

Grundløn 8 400 kr. stigende hvert 3. år med 1 200 kr. til 10 800 kr.

Desuden tillægges indehavere af disse stillinger et afsavnstillæg på 2 400 kr. med sædvanligt honorartillæg.

FORENINGEN AF EMBEDSMÆND VED
KØBENHAVNS POLITI M. FL.

Bilag 99.

København, den 31. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen af Embedsmænd ved Københavns politi m. ri. fremsender herved forslag til klassificering for de af foreningen repræsenterede medlemmer, nemlig politiinspektørerne hos rigspolitichefen, ved politiets efterretningstjeneste, og i Københavns politi, politiadvokaterne og kontorcheferne i Københavns politi, idet foreningens øvrige medlemmer repræsenteres gennem deres respektive organisationer.

Politiinspektørerne.

De 4 politiinspektører hos rigspolitichefen forestår som chefer hvert et af de nedenfor nævnte arbejdsområder:

Rigspolitichefens ordens- og færdselspoliti-afdeling,

der varetager de korps- og personalemæssige opgaver vedrørende hele ordens-, civil- og landpolitikorpset (5 291 mand), og under hvilken tillige er henlagt radiotjenesten, assistancesager og udrykningstjenesten, derunder regionsordning, udrykningskurser, civilforsvar, hjemmeværn, bevoftningsspørgsmål, politihunde, filmtjenesten m. m.

Endelig hører under samme afdeling færdselspolitiet samt politiingeniøren.

Personalet direkte underlagt politiinspektøren 148

Rigspolitichefens kriminalafdeling,

der varetager de korps- og personalemæssige

opgaver vedrørende hele kriminalpolitikorpset (1 210 mand), og under hvilken tillige direkte er henlagt: Rigsregistraturen, Teknisk afdeling (med tilhørende distriktsafdelinger), Centralbureauet for Identifikation, Rejseafdelingen, Eftersøgningstjenesten samt politiets INTERPOL og telextjeneste.

Personalet direkte underlagt politiinspektøren 236

Rigspolitichefens økonomiske forvaltning, under hvilken er henlagt politiets udrustning (motorvogne, uniformer, våben, cykler m.m.), kontorholdet (møbler, kontormaskiner, blanketter), lokaler og bygningssager, regnskabsvæsenet, budgetlægning, lønanvisning.

Personalet direkte underlagt politiinspektøren 129

Politiskolen,

der varetager undervisningen af politiet (400-500 elever pr. år) samt forskellige andre opgaver (Landsarbejdskartoteket, redaktionen af »Politiet« m. v.).

Personalet direkte underlagt politiinspektøren består af de faste lærere og faglærere samt skolens elever.

Arbejdsområderne, der er underlagt politiinspektørerne hos rigspolitichefen, er således omfattende og betydningsfulde, fordi de vedrører hele landet, og politiinspektørerne af personalemæssige samt korps- og udrustningsmæssige grunde må være nøje kendt med forholdene i samtlige politikredse.

Politiets efterretningstjeneste.

Politiinspektøren der er efterretningstjenestens daglige leder.

Med hensyn til foreningens øvrige medlemmer skal man fremhæve, at de udelukkende gør tjeneste i Københavns politi, hvorom man skal bemærke, at hovedstaden omfatter knap $\frac{1}{5}$ af befolkningen, og det er en erfaring, at politiets arbejde forøges og vanskeliggøres mere end proportionalt med befolkningstætheden, hvilket allerede ved placeringen af politipersonalet har givet sig udslag i, at mere end $\frac{1}{5}$ af alt politipersonale er placeret i København under ledelse af det relativt lille antal embedsmænd, som politidirektøren og foreningens medlemmer udgør i forhold til landets øvrige politiembedsmænd.

Foreningen lægger dog navnlig vægt på den kvalitative forskel på de politimæssige opgaver, der er en følge af, at København er regeringssæde med koncentration af centraladministrationen og de fleste af landets største institutioner inden for erhvervslivet.

De københavnske politiinspektører er chefer for hver sit politiinspektorat.

1. Politiinspektør, ordenspolitiet, med et personale på ca. 2 000.
2. Politiinspektør, kriminalpolitiet, med et personale på ca. 360.
3. Politiinspektør, sund- og sædelighedspolitiet, med et personale på ca. 90.
4. Politiinspektør, nærings-, familieretlige samt eftersøgningssager, med et personale på ca. 120.
5. Politiinspektør, undersøgelseskamrene, med et personale på ca. 140, hvoraf ca. 20 jurister.
6. Politiinspektør, færdselsafdelingen, med et personale på ca. 175.

Ved politiets overgang til staten i 1938 blev politiinspektørerne placeret i samme lønklasse som politimestrene. Denne ligestilling blev opretholdt ved lønningsloven i 1946, og foreningen må lægge afgørende vægt på, at denne indbyrdes placering ved en kommende lønningslovsrevision ikke bliver forrykket til ugunst for politiinspektørerne, idet vi må gøre gældende, at de opgaver, der påhviler politiinspektørerne, på grund af den stadig voksende centralisering hos rigspolitichefen og i hovedstaden på ingen måde er blevet mindre vigtige, mindre

byrdefulde eller mindre ansvarsfulde end politimestrenes.

Det er foreningen bekendt, at der søges tilvejebragt en enklere klassificering af tjenestemandslønningerne. Politiinspektørerne er ligesom politimestrene efter den gældende lønningslov aflønnet i 2 grader. Såfremt alle politimestre fremover kommer i samme lønklasse, bør dette også være tilfældet for politiinspektørerne, men såfremt enkelte politimestre kommer i en højere lønklasse end de øvrige, bør også de politiinspektører, der hidtil har været i samme lønklasse som de højest lønnede politimestre, placeres i denne højere lønklasse.

Med hensyn til bestillings- og repræsentationstillæg skal man ligeledes udtale, at politiinspektørerne bør ligestilles med politimestrene, i hvilken forbindelse man skal henlede opmærksomheden på, at samtlige politiinspektører er chef for et personale, der i tal langt overstiger de fleste politimestres, og at deres tjeneste medfører byrder, der i hvert fald ikke er mindre tyngende end politimestrenes.

Politiadvokaterne.

Ved tjenestemandsløven af 31. marts 1931 placeredes 5 politiadvokater i justits- og politi væsenets 5. lønningsklasse a (7 800 kr. stigende til 8 400 kr.), sammen med bl. a. politimestrene af 2. grad (21), underretsdommerne af 2. grad (27) og byretsdommerne (8), og 6 politiadvokater i 6. lønningsklasse a (6 900 kr. stigende til 7 500 kr.).

Ved tjenestemandsløven af 6. juni 1946 placeredes 7 politiadvokater i politiets og anklagemyndighedens 4. lønningsklasse a. (7 800 kr. stigende til 9 000 kr.) og 6 politiadvokater i 4. lønningsklasse b. (6 900 kr. stigende til 7 500 kr.). Politimestrene af 2. grad (21) blev oprykket i 3. lønningsklasse b. (8 400 kr. til 9 600 kr.), og tilsvarende oprykning fandt sted for 21 underretsdommere af 2. grad og 6 byretsdommere (domstolenes 4. lønningsklasse b.).

Samtidig oprykkedes henholdsvis 10 og 17 politi- og dommerfuldmægtige til samme lønningsklasse som de højstlønnede politiadvokater.

Tjenestemandsløven af 1946 har således betydet en relativ forringelse af politiadvokaterne.

katernes placering i forhold til de nævnte tjenestemænd.

Med udgangspunkt i den i lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til samrådet og samrådets skrivelse hertil af 19. s. m. nævnte bestræbelse for sammenlægning af lønklasser med automatisk stigende lønninger og for placering af stillinger med chefkarakter og specialstillinger skal bemærkes følgende:

Politiadvokatstillingen må i udpræget grad betegnes som en specialstilling med en række chefbeføjelser. Ledelsen af efterforskningen i undersøgelseskammeret, sagernes tilrettelæggelse og den egentlige anklagervirksomhed i retten udøves selvstændigt af politiadvokaterne. De til undersøgelseskammerne knyttede politifuldmægtige virker umiddelbart under politiadvokatens ledelse. Der må i forbindelse med efterforskningen og under sagernes behandling i retten i vidt omfang af politiadvokaten træffes hurtige beslutninger af betydning, hvilket i høj grad forbinder stillingen med et personligt ansvar og risiko. Det må herved erindres, at der i København hyppigt forekommer straffesager af meget betydeligt omfang eller særlig kompliceret beskaffenhed.

Udnævnelsen til politiadvokat finder alene sted efter forudgående langvarig konstitution og efter kvalitetsbedømmelse fra såvel Statsadvokat og Rigsadvokat som Københavns byret.

Under hensyn til foranstående forekommer det os klart, at politiadvokatstillingen bør placeres lønningsmæssigt således, at slutlønnen er højere end den slutløn, som praktisk talt ved automatisk oprykning tilsikres enhver tjenestemand inden for de grupper, hvoraf politiadvokaterne udtages.

Det synes også urimeligt, at det lønfor spring, som i begyndelseslønnen ydes politiadvokatstillingen frem for fuldmægtigstillingen, ikke er bibeholdt i slutlønnen. Denne lønningsmæssige ejendommelighed må dog formentlige have sin begrundelse deri, at man ved placeringen har forudsat, at politiadvokaterne ikke forblev i deres stillinger ud over en begrænset årrække.

I forhold til dommerne i Københavns byret, hvor politiadvokaterne giver møde, forekommer den ved 1946-loven skete forrykkelse at indeholde en direkte deklassering af politiadvokaterne, hvorfor det synes os

et rimeligt krav, at politiadvokaterne på ny placeres i samme lønningsklasse som de yngste byretsdommere, på samme måde som statsadvokaterne og politimestrene er placeret i samme lønningsklasse som dommerne henholdsvis i landsretterne og ved underretterne.

I denne forbindelse kan det oplyses, at gennemsnitsalderen for politiadvokaterne i dag er 42 år, medens den i december 1945 var 38 år.

Specielt for det tilfælde, at der ved embederne uden for København oprettes stillinger som vicepolitimester eller lignende, der lønmæssigt placeres højere end de højstlønnede politifuldmægtige, finder vi anledning til at bemærke, at en tilsvarende forhøjelse af politiadvokaternes lønninger da også bør finde sted.

Med hensyn til politiadvokaternes bestillingstillæg på 600 kr. forudsættes dette bevaret og eventuelt forhøjet i overensstemmelse med forhøjelser af bestillingstillæggene i øvrigt til politiet og anklagemyndigheden.

Kontorcheferne.

Københavns politi er normeret med 3 kontorchefstillinger, nemlig chefen for sekretariatet, hovedbogholderiet og kassererkontoret og chefen for kontoret for politisager (begge 4. lønningsklasse a: 7 800 kr. til 9 000 kr.) samt kontorchefen i kontoret for straffesager (4. lønningsklasse b: 6 900 kr. til 7 500 kr.).

Med hensyn til kontorchefen for sekretariatet m. v., der lønningsmæssigt er placeret som kontorchef i centraladministrationen, skal man foreslå, at denne placering bevares.

Der overvejes for tiden en omordning af kontoret for politisager, og kontorchefstillingen er besat ved konstitution. Såfremt der ikke foretages væsentlige ændringer i dette embedes struktur, går man ud fra, at dets lønningsmæssige placering bevares.

For så vidt angår kontorchefen i kontoret for straffesager, vil man under henvisning til bestræbelserne for en begrænsning af antallet af lønklasser finde det rimeligt, at dette embede placeres i samme lønklasse som de øvrige kontorchefer ved Københavns politi. Såfremt dette ikke kan tiltrædes, skal man i hvert fald foreslå, at der tillægges dette embede, som er en slutstilling, og hvis

indehaver har siddet på højeste løn siden 1947, yderligere alderstillæg.

Foreningen repræsenterer endelig inventarieskriver en, der er ansat som fuldmægtig; i Københavns politi (6. lønningsklasse b: 5 040 kr. til 5 760 kr., svarende til fuldmægtige i centraladministrationen).

Under hans tjenesteområde hører navnlig hittegodset, indkøb og udlevering af kontor-

artikler og tryksager samt inventarets vedligeholdelse.

Det foreslås, at stillingen oprykkes i ekspeditionssekretærklassen under henvisning til, at tilsvarende stillinger ved statsbanerne og postvæsenet er placeret i denne lønklasse, jfr. tjenestemandslovens §§ 452 og 472.

O. Waage-Jensen *A. Helmer Rasmussen*
Aunsholm *A. V. Hansen*

FORENINGEN AF STATSADVOKATER

Bilag 100.

Viborg, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til kommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsembedsmænds samråd vedrørende forslag til klassificering af de enkelte tjenestemandstillinger inden for lønsystemet skal undertegnede bestyrelse for foreningen af statsadvokater anføre:

Statsadvokaternes lønning er nu ved lov om statens tjenestemænd af 6. juni 1946 § 405 fastsat til 9 600 kr. årligt stigende hvert 3 år med 600 kr. til 10 800 kr. med almindeligt pensionsgivende tillæg i henhold til lovens § 99. Det statsadvokaterne ved loven af 1946 tillagte bestillingstillæg på 1 800 kr. årligt forhøjedes ved normeringslov for finansåret 1953-54, nr. 119 af 31. marts 1953 punkt 103 til 2 400 kr. årligt.

Ved denne forhøjelse af statsadvokaternes bestillingstillæg genoprettedes den fuldstændige ligestilling, der havde været mellem landsdommernes og statsadvokaternes lønning fra 1919 til 1946.

I betragtning af de personlige krav, der stilles til statsadvokaterne, og under hensyn til stillingernes betydning i det hele, herunder det med stillingerne forbundne, på den enkelte statsadvokat hvilende, vidtrækkende ansvar, må denne paritet forekomme naturlig og selvfølgelig, ligesom den betragtning må anføres, at anklagemyndighedens repræsentanter over for landsretten naturligt må være ligestillet med landsdommerne også lønningsmæssigt. I denne forbindelse kan

henvises til på den ene side pariteten mellem rigsadvokaten og højesteretsdommerne og på den anden side pariteten mellem politimestrene og underrettsdommerne.

Denne statsadvokaternes lønningsmæssige ligestilling med landsdommerne må med den givne begrundelse opretholdes ved forestående lønreformer, således at enhver regulering af landsdommerlønningerne også kommer statsadvokaterne til gode.

Under forudsætning af gennemførelsen af det af samrådet foreslåede højeste lønningstrin med grundløn 18 000 årligt bør statsadvokaterne i overensstemmelse med den stilling, som Den danske dommerforening, så vidt vi er underrettet, tager til en kommende lønreform, herefter lønningsmæssigt placeres med grundløn 12 000 kr. årligt stigende til 13 200 kr. årligt, som af dommerforeningen foreslået for landsdommernes vedkommende.

I overensstemmelse med foreningens andragende til justitsministeriet af 18. juli 1952 skal vi endvidere foreslå, at der tillægges statsadvokater med mere end 10 års anciennitet - for tiden tre - et yderligere bestillingstillæg på 1 500 kr. svarende til landsdommernes retsformandstillæg.

Som begrundelse herfor skal det anføres, at statsadvokaterne ingen egentlige advancementsstillinger har. De 48 ordinære landsdommere har som advancementsstillinger, foruden 15 stillinger i højesteret, 2 præsidentstillinger og 13 (for tiden 17) stillinger som retsformænd, hvilke sidste som nævnt

vederlægges med et honorar på 1 500 kr. årligt, medens der inden for anklagemyndigheden kun findes én avancementsstilling, stillingen som rigsadvokat, og dette er kun ganske formelt. Statsadvokaterne er derfor tvungne til at søge over i retterne, hvor deres anciennitet som statsadvokater ikke medregnes i deres adgang til avancement inden for domstolene.

Hvor mange års virksomhed som landsdommer der vil ligge forud for beskikkelse som retsformand kan ikke siges i almindelighed, men det vil vel normalt være 9-10 år.

Ved spørgsmålet om statsadvokaternes overgang til anden stilling må det tages i betragtning, at de nu fungerende 7 statsadvokater er i alderen fra 53-39 år, således at det må forudses, at ikke alle i en passende alder kan overgå til anden stilling.

Selv om en vis udskiftning af indehaverne af statsadvokatstillingerne efter et vist åremål muligt kan være ønskelig, vil der altid være nogle, der ikke ønsker at gå over til et dommerembede, eller som ikke har mulighed derfor, og det forekommer urimeligt, at en sådan forbliven i et mere byrdefuldt embede skal medføre, at muligheden for økonomisk forbedring af lønningen afskæres. Det forekommer os at være af betydning, at de statsadvokater, som ifølge deres interesse og uddannelse føler sig mest knyttet til anklagemyndigheden, kan få lejlighed til at forblive der og ikke skal tvinges over i en dommerstilling, som måske passer dårligere for deres anlæg.

Som begrundelse for, at der ønskes tillagt statsadvokater med 10 års anciennitet et yderligere 1 500 kr. bestillingstillæg, selv om de i det enkelte tilfælde muligt endnu ikke på det tidspunkt efter deres alder ville have været retsformænd, såfremt de var gået i landsretten i stedet for i statsadvokaturen, må vi fremhæve, at der over for statsadvokaterne stilles langt større krav om personlig indsats end over for andre embedsmænd inden for justitsvæsenet. Ofte må vi, inden en sag er helt klarlagt, tage stilling til, om den skal henlægges, eller om undersøgelsen skal fortsættes, mens dommerne, når undersøgelsen er tilendebragt, får sagerne forelagt af deri øvede personer og såvel af anklager som af forsvarer, således at de har et langt bedre grundlag at træffe afgørelsen på. Derhos må statsadvokaterne træffe afgørelse i

mange gange flere sager end dommerne, og den tid, der kræves til fordybelse i sagerne, må af statsadvokaterne præsteres ved øget arbejdsbyrde. Det kan tillige i denne forbindelse nævnes, at besværligheder og kværlanterier ikke fremkommer i nær samme omfang fra domfældte personer som fra anmeldere, hvis anmeldelse er blevet afvist, ligesom det også må erindres, at statsadvokaterne, hvad enten tiltale rejses eller ej, i langt højere grad er udsatte for offentlig kritik end dommerne, selv om disses afgørelser påankes og omstødes ved højere instans.

Statsadvokaternes administrative arbejde er omfattende og ansvarsfuldt, og desuden må de personligt forberede og før retten gennemføre store og vanskelige sager, et arbejde der er overordentligt krævende og opslidende. Arbejdets omfattende karakter ses af det faktum, at de i sagerne mødende forsvarere oppebærer salærer, der ofte beregnes i tusinder af kroner.

Endelig skal vi vedrørende de to i anklagemyndigheden normerede kontorchefstillinger, hvis indehavere også er medlemmer af statsadvokaternes forening, bemærke følgende:

Såvel stillingen som kontorchef hos rigsadvokaten som stillingen som kontorchef ved statsadvokaternes kontor i København har nu en grundløn på 6 900 kr. årligt stigende med 600 kr. til 7 500 kr. årligt.

Vi må meget henstille, at anklagemyndighedens kontorchefer i lønningsmæssig henseende ligestilles med ministeriets kontorchefer, og det må i denne forbindelse anføres, at i begge stillinger som kontorchef er såvel det administrative som det egentlige juridiske arbejde af omfattende, ansvarsfuld og kvalificeret karakter, og det må for så vidt angår stillingen som kontorchef i rigsadvokaturen nævnes, at dens indehaver i ganske væsentlig omfang på departemental vis deltager i embedets resolverende og reviderende virksomhed.

Det turde derfor være åbenbart, at stillingerne er af en sådan betydning, at det er naturligt, at aflønning sker lige med ministeriernes kontorchefer, og i hvert fald lige med stillinger af tilsvarende betydning inden for retsvæsenets andre grene.

Der kan henvises til, at f. eks. samtlige kontorchefstillinger under politiet, bortset fra en enkelt stilling i Københavns politi,

samt 7 politiadvokatstillinger og 13 politifuldmægtigstillinger, der endda er tillagt et bestillingstillæg på 600 kr., efter tjenestemandsløven af 1946 med senere normeringer er normeret i retsvæsenets lønningsklasse 4 a, uagtet de nævnte stillinger i politiet, hverken skønnes at kunne findes af større betydning eller at være mere krævende end anklagemyndighedens kontorchefstillinger, hvor kravene til dygtighed, erfaring og indlevnen i retspraksis mulig kan formenes at måtte gå ud over, hvad tjeneste i politiet sædvanligvis forudsætter, ligesom stillingerne i politiet i almindelighed ikke besættes med personer, der har større anciennitet end den, der kræves til stillinger som kontorchef under anklagemyndigheden.

Endvidere må henvises til, at selv endda de yngste politiadvokater, som aflønnes med 6 900 kr., samt hele gruppen af politikommissærer er tillagt et bestillingstillæg på 600 kr., hvilket ligeledes må findes at inde-

holde en deklassering af anklagemyndighedens kontorchefstillinger.

Det kan endelig anføres, at justitssekretærer ved de kollegiale retter, samt et betydeligt antal dommerfuldmægtige (tjenestemandsløvens § 395 a) er henført til en lønning på 7 800 kr. årligt, og de foran anførte betragtninger i relation til tjenestemandstillingerne i politiet må i det væsentligste på lige vis gælde her.

At normeringerne af kontorchefstillingerne er for ringe, må også være anerkendt derved, at man i tillæg til normeringsloven for finansåret 1947-48 har bødet derpå ved at tillægge kontorchef Marcel Leyssac, statsadvokaternes kontor, et personligt tillæg på 900 kr. årligt fra 1. april 1946 (Justitsministeriets 6. kontor 1946 - 3458 B).

P. b. v.

Horneman

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND VED INSTITUTIONER
UNDER LANDBRUGSMINISTERIET OG FISKERIMINISTERIET

Bilag 101.

København, den 27. december 1957.

Til Lønningskommissionen.

På foranledning af skrivelse af 20. december d. å. fra Danske statsembetsmænds Samråd fremsender Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under landbrugsministeriet og fiskeriministeriet hermed følgende forslag til den ny tjenestemandsløve:

Foreningen tiltræder de af samrådet fremsendte principielle forslag, der omfatter følgende 6 punkter:

1) at de 30 reguleringstillægsportioner, der i øjeblikket udbetales til tjenestemændene i henhold til statstjenestemandsløvens nivellerende satser, overføres til procentbasis, eventuelt efter de for det midlertidige lønstillæg gældende satser,

2) at de 17 midlertidige løntillægsportioner og de 14 reguleringstillægsportioner, der gennem det særlige tillæg er omregnet til procentbasis, overføres til grundlønnen, og det samme, helt eller delvis, bliver tilfældet med de under 1) nævnte reguleringsportioner i omregnet form,

3) at fremtidig regulering af lønninger, hvad enten den sker på grundlag af prisudvikling eller på grundlag af udviklingen af reallønnen i det øvrige samfund sker på procentbasis,

4) at ligelønnen gennemføres,

5) at der gennemføres en kombination af folkepension og tjenestemandspension, således at tjenestemænd fremtidig får ret til at oppebære folkepensionens mindstebeløb m. v., eventuelt med en automatisk virkende delvis regulering af tjenestemandspensionen,

6) at der for *alle akademisk* uddannede tjenestemænd og tjenestemænd med tilsvarende højere uddannelse, bortset fra stillinger med *chefkarakter* eller *specialstillinger*, gennemføres en sammenlægning af lønklasser med automatisk stigende lønninger (dog med en kvalitetsgrænse indenfor lønrammen), indenfor grænser, der på den nuværende tjenestemandsløvs grundlag svarer til grundlønninger mellem 3 600—9 000 kr.

Til pkt. 4 vil foreningen for sit vedkom-

mende anføre, at ligelønsprincipets gennemførelse må forudsætte en skattemæssig regulering, således at det nuværende »familj etillæg« herefter bliver reguleret ad skattevejen,

til pkt. 5 vil man udover det anførte hende opmærksomheden på, at bestemmelserne vedrørende enkepensionen får en sådan udformning, at ældre enker ikke bliver stillet ugunstigere end efter de nugældende bestemmelser.

Flertallet af de af foreningen omfattede medlemmer er beskæftiget indenfor landbrugets, havebrugets, skovbrugets, veterinærvesenets og fiskeriets forsknings- og forsøgsvæsen. Foreningens sammensætning er dog heterogen, da den desuden omfatter en række administrative og kontrollerende tjenestemænd. Da imidlertid hovedparten af medlemmerne som nævnt er beskæftiget med forskning og forsøg, har man fundet det naturligt at følge de samme retningslinjer, som er foreslået af Forbundet af lærere ved de højere Lærestalter, idet man lægger aldeles afgørende vægt på, at de nævnte forskningsotnrdders tjenestemænd placeres på tilsvarende måde som de med forskning og forsøg beskæftigede tjenestemænd uden for foreningens område.

Grundet foreningens noget heterogene sammensætning har man placeret de af foreningen omfattende tjenestemandstillinger, der i den nugældende tjenestemandsløvs er placeret i 15 (femten) forskellige lønningsklasser, i 7 lønningsgrupper, nemlig:

Gruppe 1 :	Grundløn	12 000-14 400	kr.
— 2:	—	10 800-13 200	-
— 3:	—	9 600-12 000	-
— 4:	—	8 400-10 800	-
— 5:	—	3 600- 9 000	-
— 6:	—	6 000- 7 800	-
— 7:	—	3 900- 6 300	-

Inden for disse 7 grupper er også de administrative og kontrollerende stillinger søgt indpasset.

Til de enkelte grupper skal bemærkes, at gruppe 2 svarer til professorgruppen, gruppe 4 til afdelingslederguppen og gruppe 5 til amanuensisgruppen i det forslag, der er fremsat af Forbundet af lærere ved de højere Lærestalter.

Ligesom nævnte forening foreslår man, at lønningsancienniteten regnes fra eksamen fra

universitet eller anden højere læreanstalt, og at der højst efter 2 års prøvetid ubetinget tages stilling til, om fast ansættelse skal finde sted.

For gruppe 5, amanuensisgruppen, foreslår man endvidere samme alderstillæg og kvalitetsgrænse som forbundet. Det bemærkes i denne forbindelse, at det for arbejdet i de pågældende institutioner er i høj grad påkrævet, at der for amanuensisgruppen skabes bedre muligheder for fast ansættelse og løn-avancement, da det ellers vil være meget vanskeligt at tiltrække og fastholde de velkvalificerede videnskabelige medarbejdere, som det er en livssag for institutionernes funktioner i statens interesse: at knytte til institutionerne.

Endvidere foreslår man tillæg efter samme retningslinjer som forbundet, hvorved bemærkes, at det for de fleste af foreningens medlemmer gælder, at der ikke er mulighed for indtægtsgivende hverv af nogen betydning ved siden af tjenestemandstillingen. For gruppe 1 og 3 foreslås samme tillæg som for gruppe 2 (professorgruppen).

Vedrørende Veterinærdirektoratets embedsmænd bemærkes, at disse ved sidste tjenestemandsløvs blev deklasserede i forhold til politimestre og politiinspektører. Man lægger fra foreningens side afgørende vægt på, at dette forhold redresseres.

Ligeledes vil man lægge megen vægt på, at forstanderne ved statens faste forsøgsstationer, som ved tjenestemandsløvs af 1946 blev placeret for lavt, nu opnår den placering, som deres videnskabelige arbejde og kvalifikationer berettiger dem til.

Ved Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, Statens Skadedyr laboratorium og Statens forstlige Forsøgsvæsen ønsker man efter direktør eller forstanderstillingen oprettet stillinger som statsbiologer, hvorved de pågældende institutioner får en opbygning svarende til den, som allerede findes ved Danmarks geologiske Undersøgelser, Geodætisk Institut og Meteorologisk Institut.

Grupperne 2, 3 og 4 omfatter meget forskelligartede stillinger. Flere af disse bør sikkert placeres noget højere end her foreslået. Det gælder bl. a. nogle af de anførte administrative stillinger, idet de pågældende institutioner er vokset meget stærkt siden 1946 med en deraf følgende meget be-

tydelig forøgelse af de pågældende tjenestemænds arbejde og ansvar. Det er imidlertid vanskeligt for foreningen at skønne over hvilke af stillingerne, der bør rykkes op i en højere lønningsklasse, men foreningen vil støtte de forslag herom, der måtte blive fremsat af de pågældende institutioner. En ændret stillingsbetegnelse er derhos ønskelig for flere af stillingerne, hvis indehavere er daglige ledere af meget store institutioners økonomiske forvaltning m. v.

Med hensyn til gruppe 6 henvises til de under gruppen anførte bemærkninger.

Gruppe 1 : Grundløn 12 000-14 400 kr.

Direktøren for Statskontrollen med mejeriprodukter.

Direktøren for Veterinærdirektoratet.

Gruppe 2 : Grundløn 10 800-13 200 kr.

Direktøren for Danmarks fiskeri- og havundersøgelser.

Direktøren for Statsfrøkontrollen.

Direktøren (nu forstander) for Statens veterinære serumlaboratorium.

Forstanderen for Planteavlslaboratoriet i Lyngby.

Forstanderen for de plantepatologiske forsøg.

Forstanderen for Forsøgslaboratoriets kemiske laboratorium.

Forstanderen for Statens forsøgsmejeri.

Forstanderen for Statens forstlige forsøgsvæsen.

Forstanderen for Statens foderstofkontrol.

Forstanderen for Statens veterinære institut for virusforskning.

Forstanderen for Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles arboret.

Forstanderen for Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles afdeling for sædforskning.

Gruppe 3 : Grundløn 9 600-12 000 kr.

Forstanderen for Serumlaboratoriets afdeling i Århus.

Forstanderen for Fiskeriministeriets forsøgslaboratorium.

Forstanderen for Kemikaliekontrollen.

Forstanderen for Statens redskabsprøver.
Forstanderen for Statens skadedyrlaboratorium.

Veterinærinspektører af 1. grad.

Inspektører ved Statskontrollen med mejeriprodukter.

Inspektører ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Kontorchefen i Statsskovvæsenet.

Kontorchefen ved Statens forsøgsvirksomhed i plantekultur.

Kontorchefen ved Statens husdyrbrugsforsøg.

Forstanderne ved Statens forsøgsstationer i planteavl.

Forstanderen for Statens plantetilsyn.

Inspektøren ved Statens veterinære serumlaboratorium.

Afdelingsforstanderne ved Statens veterinære serumlaboratorium.

Afdelingsforstanderen ved Statens veterinære institut for virusforskning.

Kontorchefen ved Statskontrollen med mejeriprodukter.

Gruppe 4 : Grundløn 8 400-10 800 kr.

Statskonsulenter.

Forsøgsledere.

Afdelingsledere.

Fiskerikontrollører.

Veterinærinspektører af 2. grad.

Inspektøren ved Statens foderstof kontrol.

Beregneren ved Landøkonomisk forsøgslaboratorium.

Afdelingsbestyrere ved Statens forsøgsstationer.

Afdelingsbestyrere ved Statens skadedyrlaboratorium.

Overkontrollører ved Statskontrollen med mejeriprodukter.

Inspektøren ved Kemikaliekontrollen.

Inspektøren ved Statens plantetilsyn.

Inspektøren ved Statsfrøkontrollen.

Gruppe 5 ; Grundløn 3 600-9 000 kr.

Videnskabelige assistenter.

Kontrollører.

Gruppe 6 : Grundløn 6 000-7 800 kr.

Fuldmægtige.

Inspektøren ved Statens forsøgsvirksomhed i plantekultur.

Bogholderen ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Maskinmesteren ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Gartneren ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Bogholderen ved Statens veterinære serumlaboratorium.

Gruppen er særdeles heterogen. De fleste af stillingerne er administrative stillinger, der må lønnes på samme måde som tilsvarende stillinger i institutioner uden for foreningens område. For alle stillinger ønskes en opnormering i forhold til placeringen i tjenestemandsløven af 1946 under hensyn til institutionernes betydelige vækst og deraf følgende forøgelse af de pågældendes arbejde og ansvar.

Gruppe 7: Grundløn 3 900-6 300 kr.

Bogholderen ved Statskontrollen med mejeriprodukter.

Bogholderen ved Statens husdyrbrugsforsøg.

Bogholderen ved Veterinærdirektoratet.

Bogholderen ved Statens veterinære institut for virusforskning.

Maskinmestre af 2. grad.

Afdelingsgartneren ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Idet man fremsender foranstående forslag tillader man sig at fremsætte ønske om, at repræsentanter fra foreningen må få adgang til ved forhandling med Lønningskommissionen at fremføre yderligere motiveringer for de fremsatte forslag.

Genparten af forslaget er tilstillet Danske statsembedsmænds Samråd samt følgende institutioner og statsudvalg: Statens forsøgsvirksomhed i Plantekultur, Statskontrol-

len med mejeriprodukter m. v., Statens Husdyrbrugsforsøg, Statens veterinære Serumlaboratorium, Statens Forsøgsmejeri, Veterinærdirektoratet, Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, Statsfrøkontrollen, Statens Skadedyrlaboratorium, Kemikaliekontrollen, Statens forstlige Forsøgsvæsen, Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, Statens Plantetilsyn, Statens Foderstofkontrol, Statens Redskabsprøver, Statens Husdyrbrugsudvalg, Statens Planteavludvalg, Statens Mejeriudvalg, Statens Redskabsudvalg, Frøkontrolkommissionen samt Statens Planteavlslaboratorium og Statens plantepatologiske Forsøg.

Det skal derhos oplyses, at foreningen har haft et forhandlingsmøde med de nævnte institutioners chefer og formændene for de ligeledes nævnte statsudvalg. Selv om den enkelte institution kan have ønsker udover de her anførte, så gav mødet basis for den opfattelse, at alle kan tilslutte sig nærværende forslags grundsynspunkt, som er dette, at landbrugets og fiskeriets forsknings- og forsøgsvirksomhed under den ny tjenestemandsløve må få bedre arbejdsvilkår end under den nugældende.

Ærbødigt

Chr. Stahl

A. Paludan

Sv. Herning.

FORENINGEN AF KONTORISTKLASSERNE OG DE
DERMED LIGESTILLEDE I INSTITUTIONER
UNDER LANDBRUGSMINISTERIET

Bilag 102.

Den 30. december 1957.

Lønningskommissionen af 1954.

*Ændringsforslag til par. 805 og par. 806 i
tjenestemandsløven af 6. juni 1946.*

Par. 805.

Overassistent grundløn	3 900 kr.
— efter 3 år (480 kr.)	4 380 -
— — 6 - (480 -)	4 860 -
— — 9 - (480 -)	5 340 -

De bestående 3 overassistentstillinger ønskes forøget til 6.

Par. 806.

Underassistent grundløn	1 680 kr.
— efter 2 år (240 kr.)	1 920 -
— — 4 - (240 -)	2 160 -
— — 6 - (240 -)	2 400 -
— — 8 - (240 -)	2 640 -
— — 10 - (240 -)	2 880 -
— — 12 - (240 -)	3 120 -
Assistent — 19 - (240 -)	3 360 -
— — 21 - (240 -)	3 600 -
— — 23 - (240 -)	3 840 -

Motivering til par. 805.

Da overassistenternes arbejde som stedfortrædere for afdelingsledere er af en sådan beskaffenhed, at det ekstra løntillæg synes rimeligt, ønsker man af denne grund at føre overassistenternes slutløn noget nærmere afdelingsledernes (videnskabelig assistent).

Motivering til par. 806.

Da arbejdet for de ældste underassistenter

og assistenter i mange tilfælde ikke kan adskilles, synes det rimeligt at gøre assistentstillingerne til et automatisk avancement for underassistenter, for på denne måde at skabe balance mellem alder, ansvar og stilling.

Ærbødigst

Kirsten Holtze Andersen.

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND VED STATENS SEMINARIER

Bilag 103.

30. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Seminariernes uddannelse af lærere til folkeskolen er i de sidste tiår blevet revideret to gange, ved lovene af 1930 og 1954. Ved begge revisioner indførtes dels nye fagområder, dels nye og mere krævende arbejdsformer. Dette gælder især loven af 1954, der - jvf. seminariekommisionens betænkning 1951, pg. 58, 2. stk. - understreger seminariernes karakter af pædagogiske højskoler og læreanstalter til uddannelse af lærere, i lighed med uddannelsen af f. eks. dyrlæge-, farmaceut- eller konservatoriestuderende.

Som følge af folkeskoleloven af 1937 indførtes ved seminarieloven af 1954 en særlig linieuddannelse i bl. a. matematik, fysik og fremmede sprog samt sløjd og skolekøkken.

Endelig blev ved seminarieloven af 1954 den hidtidige provisoriske uddannelse af studenter gjort permanent, så at der i lagreruddannelsen nu også bygges på sproglig og matematisk artium. Den årlige tilgang til denne uddannelse er for tiden ca. 450, d. v. s. at bortset fra det medicinske studium aftager ingen videreuddannelse et så højt antal studenter som lærerstudiet.

Skal imidlertid lovens ovennævnte krav fyldestgøres, er det nødvendigt, at der sker en tilsvarende omlægning af de arbejdsmæssige og lønmæssige forhold for seminariernes lærerstab. Seminariernes lærerstillinger må være så attraktive, at det i højere grad end hidtil vil blive muligt at drage særligt kvalificerede og erfarne lærerkræfter til seminarierne. Adskillige velegnede semi-

narielæreremner søger i dag dels til folkeskolens ledende stillinger, dels til andre skoleformer med særlige arbejdsforhold (reduktioner af forskellig art). - Det må understreges, at seminarielærerstillinger for mindst 95 pct.s vedkommende er slutstillinger.

Vi må på den her kort skitserede baggrund pege på to forhold, som vi mener nødvendigvis må overvejes ved en eventuel ny tjenestemandsløvs.

I a. For seminariernes lærerstillinger - tjenestemandsløvens paragraf 880 - må placeringen afgørende ændres. Såvel slutløn som begyndelsesløn må væsentlig hæves og opstigningstiden afkortes, så lønningerne svarer til seminariernes karakter af højere læreanstalter.

For skoleinspektører ved ovelsesskolerne må lønningerne reguleres tilsvarende.

b. Stillingerne ved småbørnslærerinde-seminarierne bør reguleres som stillingerne ved seminarierne.

c. Endelig bør forstanderlønningerne reguleres, så disse embeder bevarer - om muligt i højere grad får - karakteren af avancementsstillinger.

II. Det pligtige timetal - der ikke er fastsat ved tjenestemandsløven - må nedsættes føleligt i overensstemmelse med seminariekommisionens betænkning af 1951 paragraf 28, stk. 2 in fine, et forhold som allerede efter bemyndigelsesloven af 1948 i nogen grad var blevet tilgodeset ved en reduktionsordning for forsøgsundervisning. Imidlertid vil denne ordning være helt afviklet d. 30 juni 1958.

Konkret kunne man ønske at henvise til det pligtige timetal ved andre læreanstalter som f. eks. musikkonservatoriet, eller til de andre skandinaviske landes seminarier, hvor lærernes pligtige ugentlige timetal ligger betydeligt under det efter seminarieloven af 1930 her i landet normalt praktiserede.

Endelig skal man pege på betimeligheden

af en, under særlige forhold ønskelig, aldersreduktion, for så vidt denne ikke lader sig ordne ad administrativ vej.

For »Foreningen af tjenestemænd ved statens seminarier«.

G. Holkenov.

DANSK FÆNGSELSLÆRERFORENING

Bilag 104.

Nørre Søby, den 31. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954,

Under henvisning til lønningskommissionens anmodning om forslag til klassificering af stillinger og sammenlægning af lønklasser skal man fra Dansk Fængselslærerforenings side foreslå følgende:

Fængselslærerne placeres i lønramme fælles med lærerne ved statens institutter for blinde, døve, talelidende og tunghøre med automatisk advancement til overlærer efter 12 års tjeneste (nugældende lønningslov 3 540-5 700 kr. og 5 700-7 500 kr.).

Da der for fængselsoverlærerne i modsætning til overlærerne ved nævnte institutter er tale om ændret funktion med lederansvar, bør den egentlige skoleleder, hidtil overlærer, herefter placeres med endnu et alderstillæg (nugældende lønningslov 6 900 -8 100 kr.).

Som begrundelse for denne placering skal man anføre:

Fængselslærerne arbejder som andre nævnte lærergrupper med et meget vanskeligt klientel, der stiller store krav til hele lærerens personlighed såvel i undervisning som i hans øvrige indsats i fængslet. Det er ikke almindeligt, at man som fængselslærer kan bruge en mand, der netop har taget sin skoleembedseksamen eller lærereksamen, idet der stilles ganske væsentlige krav herudover i retning af modenhed og evne til at omgås tilpasningsvanskelige mennesker.

Lærerne ved nævnte institutter gennemgår på institutterne under udførelsen af deres tjeneste en uddannelse, især for at tilegne sig en speciel undervisningsteknik, men også for at erhverve sig kendskab til

de mennesker, de skal arbejde med. Tilsvarende gælder for fængselslærerne, at arbejdet med kriminelle af alle aldre og typer kræver, at man tilegner sig et vidtgående kendskab til voksenundervisningens specielle vilkår og teknik. Men først og fremmest kræver undervisningen af kriminelle, at læreren skaffer sig virkelig indsigt i socialpsykologi, kriminologi og fængselslære. Undervisningen af fanger har måske tidligere været en blot mentalhygiejnisk foranstaltning og en meddelen af elementære kundskaber. I dag er undervisningen en integrerende del af hele resocialiseringsarbejdet, og dens resultater beror i høj grad på lærerens nævnte indsigt: og hans evne til at forene denne med sin undervisning.

Fængselslæreren skal ud over undervisningen deltage i tilrettelæggelsen og den praktiske ledelse af anstaltens fritidsprogram og deltage i forsorgsarbejdet såvel vedrørende afsoningstiden som tiden efter løsladelsen. En vigtig side af fængselslærerens arbejde er deltagelsen i bedømmelsen af fangerne. Først og sidst på lærerens arbejdsprogram står måske den individuelle, pædagogiske påvirkning, han til hver en tid skal udøve, - i nogle tilfælde som grundlag for og videreførelse af undervisningen, i andre uafhængig af denne, ofte som formidler af andre personalegruppers indsats, og altid på grundlag af et nøje kendskab til fangens personlighed, som denne viser sig såvel i hans forhistorie som i hans adfærd i øjeblikket. Når der, forskelligt efter anstaltens behov og karakter, endvidere stilles forskellige praktiske krav til fængselslæreren, turde det være tydeligt, at det er, også med

hensyn til tid, temmelig ubegrænsede fordringer, der stilles til fængselslæreren dagen igennem, samtidig med, at hans væsentligste undervisning og indsats i fangernes fælles fritid ligger om aftenen. Fængselslæreren har altid 4 aftener besat pr. uge, ofte mere, ligesom der i forskelligt omfang udføres søndagstj. eneste og helligdagstjeneste ved højtiderne uden sikret compensation. Plan har således en meget forskudt arbejdstid, for hvilken der hidtil intet tillæg er ydet, ligesom han også er ude af stand til at erhverve sig ekstrafortjeneste ved andet arbejde på linie med folkeskole- og gymnasie-lærernes arbejde i aftenskolerne. Da der ikke er fastsat nogen højeste tjenestetid, er overarbejde ikke specielt honoreret.

Der er i dag 30 fængselslærerstillinger, men der er de sidste ti år gået mere end 60 lærere gennem etaten. Dette turde sige noget om arbejdets krav og vilkår og det

manglende forhold herimellem. For at sætte etaten i stand til at skabe og bevare en lærerstand, der kan honorere kravene, vil det være nødvendigt: med en bedre lønmæssig placering, der muliggør, at fængselslærerstillingerne på lige fod kan tiltrække egnet arbejdskraft fra såvel seminaristers som akademikers rækker, idet det dog fremhæves, at ingen af de bestående uddannelsesformer i sig selv kvalificerer til fængselslæregerningen. Eksamenskrav kan og bør derfor ikke fiseres, da det hyppigt har vist sig, at modne mennesker med tilsvarende uddannelse, erfaring i socialt arbejde og med en rimelig pædagogisk og almenkulturel baggrund har været værdifulde lærere ved fængselsvæsenet.

P. f. v.

C. E. Engraf.

DEN ALM. DANSKE LÆGEFORENING

Bilag 105.

København, den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Lægeforeningen tillader sig herved med henvisning til tidligere aftale mellem lønningskommissionens formand og lægeforeningens formand at fremsende denne skrivelse angående lønforhold for læger ansat i statens tjeneste til behandling i lønningskommissionen.

Lægeforeningen er bekendt med, at kommissionen gennem danske statsembedsmænds samråd vil modtage redegørelse fra flere grupper af tjenestemandsansatte læger med disses ønsker og forslag til placering i en ny tjenestemandslø. Denne skrivelse bedes betragtet som et supplement til de forhandlingsberettigede foreningers henvendelser og omfatter nogle tjenestemandsansatte lægegrupper, som ikke er medlemmer af samrådet, samt forskellige grupper af faste længer ansat på honorarbasis.

Det er et almindeligt ønske blandt læger ansat i statens tjeneste, at deres lønforhold bliver forbedret således, at de bliver overensstemmende med løn- og pensionsforhold

for læger ansat i amts-kommunale stillinger ved sygehusene.

De statsansatte læger kan ikke forstå, at såvel deres kontante som deres pensionsgivende løn skal være lavere end de kommunalt ansattes, således som det nu i væsentlig grad har været tilfældet i en årrække.

For følgende grupper af *tjenestemandsansatte læger* kan følgende mere specificerede bemærkninger anføres:

De tjenestemandsansatte læger ved Københavns Militærhospital omfatter følgende 8 læger: overlægerne ved medicinsk, kirurgisk og anæsthesiologisk afdeling, overlægerne ved øjen- og øreafdelingen, overlægerne ved fysiurgisk afdeling og røntgenafdelingen samt overlægen ved afdelingen for hud- og kønssygdomme.

Bortset fra overlægen ved anæsthesiologisk afdeling, der først blev ansat i 1955, var de øvrige overlæger normeret som overlæger i hæren indtil 1946, da der fandt nogen lønforbedring sted ved overgang til ansættelse under forsvarsministeriet.

Ved en forhandling i 1953 gik lægeforenin-

gens repræsentanter stærkt ind for en regulering af lønningerne i overensstemmelse med lønningerne inden for statens civile hospitaler under henvisning til, at arbejdsbyrde, ansvar og nødvendige kvalifikationer er fuldt på højde med overlægers på andre hospitaler.

Fra 1. april 1953 omnormeredes overlægestillingerne på medicinsk og kirurgisk afdeling til tjenestemandstillinger med en grundløn som statens andre overlæger på 9 600-10 800 kr. + bestillingstillæg på 4 800 kr., (ligesom den senere tilkomne overlæge ved anæsthesiologisk afdeling), medens de øvrige 5 overlæger blev placeret med en grundløn som statens afdelingslæger på 7 800-9 000 kr. med bestillingstillæg på 3 000 kr. samt følgende honorartillæg til følgende 4: 2 400 kr. til øjen- og ørelægen og 1 500 kr. til den fysiurgiske overlæge og til røntgenoverlægen.

Ved en ny forhandling i forsvarsministeriet i februar 1954 foreslog lægeforeningens forhandlere igen en placering af alle overlægerne i højeste lonklasse, men dette forslag blev afvist af finansministeriet formentlig under henvisning til lønningskommissionen.

Lægeforeningen finder nu - ligesom i 1953 og 1954 - at det er utilfredsstillende, at så mange af Københavns Militærhospitals overlæger er placeret med en lille pensionsgivende løn, der er langt lavere end adskillige andre civile hospitalslægers i de tilsvarende specialer.

Yderligere er der normeret en stilling som chef (overlæge) ved flyvmedicinsk institut på Københavns Militærhospital med grundløn 9 600 kr., men stillingen er endnu ikke besat.

I denne forbindelse tillader lægeforeningen sig at henlede opmærksomheden på, at der snart må forventes et personskifte i stillingen som prosector og overlæge ved Militærhospitalets centrallaboratorium, idet dr. med. H. Seemann fylder 70 år i 1958. I denne kombinerede stilling er dr. Seemann, der har været ansat ved Militærhospitalet siden 1935, lønnet som afdelingslæge under staten på honorarbasis.

På grund af den vækst, der i de senere år har været i specialerne patologisk anatomi og histologi og klinisk kemi og laboratorieteknik, vil det ikke kunne forventes, at en afløser for dr. Seemann vil kunne dække begge specialer. Da den største del af arbej-

det omfatter ledelsen af centrallaboratoriet, og arbejdet er stærkt stigende og af samme omfang som de øvrige overlægers, må der være behov for en regulær overlægestilling ved centrallaboratoriet normeret som overlæge i staten.

Til gengæld er arbejdsomfanget ved prosectorvirksomheden på Københavns Militærhospital næppe stort nok til at motivere et selvstændigt embede.

De tjenestemandsansatte læger ved Statens Seruminstitut omfatter foruden instituttets direktør 10 afdelingsforstandere af 1. grad, 6 afdelingsforstandere af 2. grad og 10 laboratorer. Førstnævnte og sidstnævnte gruppe er aflønnet i løngrupper, der ellers ikke anvendes for læger, og for dem alle gælder følgende:

De har heldagsstillinger uden praktisk mulighed for ekstraindtægt ira lægepraksis, der yderligere af ledelsen betragtes som uønsket, og muligheden for andre biindtægter er ligeledes meget små.

Alle stillingerne er i årenes løb blevet normeret uden, at der herom er blevet forhandlet med lægeforeningen eller de pågældende selv. Da lønningerne ligger væsentlig lavere end for andre faste lægestillinger i statens tjeneste og i et urimeligt plan sammenlignet med f. eks. Seruminstitutts honorarlønnede heldagsassistenter, føler lægerne på Seruminstituttet sig deklasserede.

Seruminstituttet beskæftiger ca. 1 000 personer og er for tiden delt i 18 afdelinger, der hver omfatter forskellige arbejdsområder, og som ledes som en helt selvstændig enhed, for hvilken lederen eller eventuelt souschefen har det fulde ansvar. Det følger heraf, at ledernes og laboratorernes arbejde ganske kan ligestilles med arbejde, som overlæger og afdelingslæger har i hospitalsstillinger. Hertil kommer, at afdelingsforstanderstillingerne er slutstillinger ligesom overlægestillingerne, og dette gælder også for mange af laboratorstillingerne. En yderligere parallel mellem afdelingsforstandere: og overlæger kan man se i, at ansættelse i afdelingsforstanderstillinger med enkelte undtagelser først er sket, når de pågældende har haft en kandidatalder på omkring 15 år eller mere.

De for tiden gældende forskellige lønrammer for afdelingsforstanderne og de forskellige tillæg til laboratorerne har ingen relation til de pågældendes ansvar, selvstæn-

dighed eller arbejdsbyrde. Der findes derfor ingen saglig begrundelse for en opdeling af afdelingsforstandergruppen eller laboratorgruppen.

På baggrund af det her fremførte kan lægeforeningen foreslå følgende placering af Statens Seruminstutts faste læger i den nye tjenestemandsløvs: alle afdelingsforstandere placeres i een løngruppe som statens overlæger og alle laboratorer i een løngruppe som statens afdelingslæger eller viceoverlæger.

I de senere år er der som bekendt blevet oprettet en række *honorarlønnede faste lægestillinger under staten*.

I nogle tilfælde blev det ved de førte forhandlinger af administrationens og finansministeriets repræsentanter anført, at de nye stillinger måtte opfattes som noget midlertidigt og uprøvet, og at tjenestemandsansættelse derfor ikke kunne komme på tale straks; i andre tilfælde - i de sidste år - er normering blevet udskudt med henvisning til den siddende lønningskommission.

For alle de følgende stillinger må lægeforeningen mene, at de må omnormeres som tjenestemandstillinger i en ny tjenestemandsløvs:

1. Hørecentrallederne ved statens hørecentraler i København, Århus og Odense.

2. Klinikchefen ved statens blindeinstitutter.

Disse lønnes for tiden ens med 16 500 kr. + pct. + pensionstilskud, og ved den seneste forhandling i februar 1957 lovede socialministeriet at rejse spørgsmålet om normering over for lønningskommissionen.

3. De 6 assisterende overlæger ved rigshospitalet, der for tiden lønnes med 16 400 kr. + pct. + pensionstilskud. Ved den seneste forhandling i februar 1957 lovede undervisningsministeriet at gå ind for en normering af disse stillinger, hvilket man fra ministeriets side også havde forudsat: ved stillingernes oprettelse.

4. Ved Københavns Militærhospital er der ud over den nævnte stilling som honorarlønnet: prosekter og overlæge ved centrallaboratoriet følgende overordnede honorarlønnede stillinger: 1 overlæge i psykiatri og 2 honorarlønnede afdelingslæger med tilknytning til flyvemedicinsk institut.

Disse stillinger blev forhandlet i 1955, og ved begge de førte forhandlinger blev det præciseret af finansministeriets repræsentant, at normering i tjenestemandstilling var udelukket på grund af den siddende lønningskommission.

Der blev for overlægen i psykiatri aftalt et honorar på 16 400 kr. + pct. + pensionstilskud samt ny forhandling inden 1. oktober 1958.

For afdelingslægerne ved øjen- og øreafdelingen blev der aftalt et honorar på 16 000 kr. + pct. + pensionstilskud.

I de opslag, der har været om 2 af de nævnte stillinger, er der ønsket ansøgning i 5 eksemplarer til vurdering af ansøgenes kvalifikationer i sundhedsstyrelsen.

Under forhandlingerne blev det ikke bestridt fra nogen side, at disse 3 stillinger alle var af karakter som tjenestemandstillinger. En omnormering af overlægestillingen i psykiatri til en tjenestemandstilling må nu være en nødvendighed. De honorarlønnede afdelingslæger bør også kunne omnormeres nu, da flyvemedicinsk institut må ventes at komme i gang ved den nær forestående udnævnelse af en overlæge ved instituttet.

Lægeforeningen vil, når som helst det måtte ønskes af lønningskommissionen, være villig til en mundtlig drøftelse af de her nævnte generelle og konkrete spørgsmål.

P. h. v.

Ch. Jacobsen

/ E. Trier

Odense, den 11. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

I anledning af lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 med opfordring til snarest at udarbejde forslag til klassificering og normering af stillingerne inden for nærværende forenings område til brug for lønningskommissionen meddeles, at foreningens svar under den i kommissionen herskende uklarhed med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt tjenestemandsinstitutionen skal bevares eller ej og de dermed i forbindelse stående spørgsmål, nødvendigvis må være af foreløbig karakter.

Det er foreningens opfattelse, at dommerfuldmægtigstillingen er sa nøje knyttet til dommerstillingen, at spørgsmålet om tjenestemandsansættelse eller kontraktansættelse og pensionsproblemet bør behandles efter samme retningslinier for begge stillingers vedkommende. Da den dommerne i lovgivningen tilsikrede uafhængighed formentlig bør udelukke kontraktansættelse af disse, skulle dommerfuldmægtigenes stilling til problemet være angivet hermed.

Ved tjenestemandsansættelsen i 1935 opnåede dommerfuldmægtigene en relativ beskedent placering i lønsystemet. Ved tjenestemandsløven af 1946 skete der nogen ændring til det bedre, bl. a. oprettedes 17 geografisk bestemte 1. gradsstillinger med en grundløn af 7 800 kr. (5. lønningsklasse). Herved opnåedes en hårdt tiltrængt forbedring for en mindre del af dommerfuldmægtigene. Ved senere normeringslove er antallet af 1. gradsdommerfuldmægtige nået op på et antal af 53. Af dommerfuldmægtige af 2. grad med grundløn 5 700 kr. (6. lønningsklasse) findes i øjeblikket 110 og af dommerfuldmægtige af 3. grad 47 med grundløn 4 140 kr. (9. lønningsklasse). Endelig er der 13 ikke statsansatte dommerfuldmægtige samt 10 honorarlønnede fuldmægtige.

De stedfundne omnormeringer ma antagelig ses som udtryk for, at man fra regeringens og folketingets side har været klar over, at dommerfuldmægtigenes placering i lønsystemet burde forbedres. Ved tekstanmærkning nr. 7 til § 19 i finansloven for finansåret 1943-44 blev der første gang

bevilget første- og enefuldmægtige et bestillingstillæg på 600 kr., og dette gives stadig med samme beløb, mer. med et reduceret honorartillæg.

Under hensyn til domstolenes særlige grundlovmæssige stilling og til, at dommerfuldmægtige jævnlgt ma remplacere dommerne i retten og ved embedernes administration i øvrigt, ville det være naturligt, om alle regler vedrørende disse embedsstillinger blev optaget i en særlig gruppe i tjenestemandsløven, og foreningen indstiller derfor, at dommerfuldmægtigene sammen med dommerne anbringes i en selvstændig gruppe i tjenestemandsløven, der alene omfatter dommerne, dommerfuldmægtigene og det hertil knyttede personale. Ved sammenligningen af dommernes og dommerfuldmægtigenes lønmæssige placering ma det have i erindring, at en betydelig del af dommerne oppebærer sportler og honorarer, som fuldmægtigene ingen adgang har til. Om dommernes og dommerfuldmægtigenes økonomiske vilkår kan der være anledning til at henvise til den af dommerudvalget afgivne betænkning af 22. maj 1951 bl. a. side 90 f og til at henlede opmærksomheden på de udtalelser, der ved forskellige lejligheder er fremsat i rigsdagen, se bl. a. rigsdagstidende 1908-09, lt. forh., sp. 698 ff og 1909-10, lt. forh., sp. 1262 ff og tillæg B., sp. 1873 ff om nødvendigheden af, at dommerembederne er således placeret lønmæssigt, at fortsat tilgang af kvalificerede jurister til stillingerne tør forventes. Endvidere kan henvises til justitsministerens udtalelser i folketinget den 31. oktober 1957, se folketingets forhandlinger 1957, sp. 539, om de »elendige« dommer lønninger.

Den af juristforbundet udarbejdede indkomststatistik for 1955 og den senere for 1956 udarbejdede statistik viser, at dommerfuldmægtigenes indkomster ligger betydeligt lavere end indkomsterne i centraladministrationen, og dette gælder uanset, at dommerfuldmægtigenes løn ifølge tjenestemandsløven ligger lidt højere end den løn, som tjenestemændene i centraladministrationen oppebærer. Årsagen til den mindre indkomst for dommerfuldmægtigene må først

og fremmest søges deri, at der ikke til stillingerne som dommerfuldmægtige er knyttet halvdagsstillinger i andre statsinstitutioner, og såfremt dommerfuldmægtigene ønsker at opnå ekstrairindtægter, må de som regel selv drage omsorg for at opnå andet arbejde uden for kontortiden, f. eks. ved aftenundervisning.

Såfremt det stadigvæk skal være muligt at tiltrække unge dygtige jurister til stillingerne som dommerfuldmægtige, må der derfor tillægges disse lønninger, som bevirker, at indkomsterne ligger på højde med stillingerne i centraladministrationen.

Foreningens bestyrelse har intet at indvende imod, at der ved sammendragning af de tidligere lønklasser for 1., 2. og 3. gradfuldmægtige skabes en enkelt lønramme med automatisk advancement og med en kvalitetsgrænse inden for lønrammen. Af grunde som anført foreslås på den nuværende tjenestemandsløvs grundlag lønrammen fastsat med en begyndelsesløn på 5 400 kr. efter 2 års aspiranttid og stigende hvert 3. år med 600 kr., således at slutlønnen 9 000 kr. opnås efter 20 års ansættelse.

Medens der ved normalt advancement inden for den automatiske lønramme bør benyttes samme stillingsbetegnelse, nemlig dommerfuldmægtig, ville det ved visse nedenfor nærmere foreslåede embeder være meget ønskeligt, om der til førstefuldmægtigstillingen ved hvert af disse knyttedes betegnelsen vicedommer. I den af dommeruddannelsesudvalget den 22. maj 1951 afgivne betænkning vedrørende dommeres uddannelse er det antaget, side 50, at »fast konstitution« normalt vil være påkrævet ved enedommerembeder med over ca. 40 000 indbyggere. . .«. De i følgende liste foreslåede embeder ligger alle væsentligt højere:

Frederiksberg birkeret: 117 778 indbyggere. 1. afdeling. 2. afdeling.

Nordre birk: 219 388 indbyggere. Civildommerembedet. Kriminaldommerembedet.

Helsingør: 45 542 indbyggere.

Holbæk: 46 061 indbyggere.

Næstved: 44 509 indbyggere.

Nykøbing F.: 48 285 indbyggere.

Glostrup: 45 156 indbyggere.

Roskilde: 64 008 indbyggere. Civildommerembedet.

Fredericia: 43 772 indbyggere.

Kolding: 80 892 indbyggere. Civildommerembedet.

Vejle herredsret: 54 018 indbyggere.

Silkeborg: 44 830 indbyggere.

Århus: 118 943 indbyggere. Civildommerembedet. Kriminaldommerembedet.

Randers byret: 63 073 indbyggere. Civildommerembedet.

Ålborg: 105 830 indbyggere. Civildommerembedet. Kriminaldommerembedet.

Odense: 105 915 indbyggere. 1. afdeling. 3. afdeling.

Nr. Sundby: 43 004 indbyggere.

Frederikshavn: 48 467 indbyggere. Civildommerembedet.

Hjørring: 50 251 indbyggere.

Skive: 46 691 indbyggere.

Viborg: 59 079 indbyggere. Civildommerembedet.

Herning: 63 883 indbyggere.

Varde: 46 185 indbyggere.

Esbjerg: 62 524 indbyggere. Civildommerembedet.

Sønderborg: 46 671 indbyggere.

For at bibeholde interessen for sådanne uddannelsesstillinger, men tillige for at understrege disses særlige betydning i befolkningens øjne, må foreningen derhos lægge overordentlig meget vægt på, at disse stillinger *med chefkarakter* oprykkes i en lønklasse begyndende et trin under by- og herredsdomrernes begyndelsestøn med tillæg af samme størrelse, intervaller og antal som inden for dommergruppen.

Ved besættelsen af vicedommerstillingerne finder man, at der bør tages hensyn til ældre kvalificerede fuldmægtige, der på grund af advancementsnød ikke har kunnet opnå dommerembede.

Det indstilles samtidigt, at bestillingstilægget på 600 kr. til vicedommere og andre første- og enefuldmægtige forhøjes til 1 200 kr. årligt med sædvanligt honorartillæg.

Såfremt det under forhandlingerne i lønningsskommissionen måtte støde på vanskeligheder at opnå den af dommerfuldmægtigene ønskede og stærkt påkrævede forbed-

ring af deres lønmæssige stilling, anmoder foreningens bestyrelse om ved foretræde for kommissionen at få lejlighed til nærmere at uddybe de i nærværende skrivelse fremførte synspunkter.

Der vedlægges en fortegnelse over Dan-

marks dommerfuldmægtige pr. 1. juli 1957 med aldersordenslister, indbyggertal for de respektive dommerembeder m. v.

P. b. v.

Peter Dam

TEKNISK LANDSFORBUND

Bilag 107.

6. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

I anledning af den forestående lønrevision tillader Teknisk Landsforbund sig nedestående at foreslå følgende forbedringer gennemført:

Akademiske arkitekter: 5. lønningsklasse med automatisk oprykning til 4. lønningsklasse efter 5 år på slutløn i 5. lønningsklasse og avancementsmuligheder til 3., 2. og 1. lønningsklasse.

Ingeniører (teknikum): 6. lønningsklasse med automatisk oprykning til 5. lønningsklasse efter 3 år på slutløn i 6. lønningsklasse og avancementsmuligheder til 4., 3., 2. og 1. lønningsklasse.

Bygningskonstruktører: 7. lønningsklasse med 1 alderstillæg. Efter 3 år på slutløn i 7. automatisk oprykning i 6. lønningsklasse og avancementsmuligheder til 5., 4., 3. og 2. lønningsklasse.

Møbelkonstruktører: 7. lønningsklasse med automatisk oprykning til 6. lønningsklasse efter 3 år på slutløn i 7. lønningsklasse og avancementsmuligheder til 5., 4. og 3. lønningsklasse.

Tekniske tegnere: 11. lønningsklasse med 1 alderstillæg og automatisk oprykning til 7. lønningsklasse efter 3 år på slutløn i 11. lønningsklasse samt avancementsmuligheder til 6. og 5. lønningsklasse.

Med ovenstående lønningsklasser er tænkt på følgende:

4. Lønning 6 900 kr. årlig, stigende efter 5 år til 7 500 kr.
5. Lønning 6 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 6 600 kr.

6. Lønning 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr.
7. Lønning 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr.
11. Lønning 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

Endvidere fremsættes nedestående forslag:

Ved flyvevåbnet, ingeniøraftdelingen konstruktionssektion er planlægning, standardisering og konstruktion af flyvevåbnets værkstedsinventar, hangarudstyr m. v. gennem de senere år blevet varetaget af en tegner i 10. lønningsklasse; pågældende arbejder direkte under lederen af konstruktionssektionen. (Lederen er ingeniør i 5. lønningsklasse a.).

Vedkommende er daglig rådgiver for forsyningsafdelingen med hensyn til indkøb, screening o. s. v. Det samme er tilfældet med udstyr til eskadrille og stations værksteder.

Vedkommende foretager fra tid til anden tjenesterejser til de forskellige flyvestationer, for ved forhandling med stationsværksteder, eskadriller m. v. at virke for, at behovet søges dækket på hensigtsmæssig måde. I forbindelse hermed udarbejdes internt katalogmateriel.

Da pågældende tegner er uddannet som møbel- og indendørsarkitekt - hvilken uddannelse ved andre institutioner betragtes som adgangsgivende til konstruktørstilling - må det skønnes rimeligt, at vedkommende ansættes som tegner i 7. lønningsklasse, under hensyn til den pågældendes specielle arbejdsområde og ansvar.

Teknisk Landsforbund

Vilh. Eller

Torshavn, den 18. november 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

I anledning af revisionen af tjenestemandsløven tillader Færøernes lærerforening sig høfligst at anmode den høje kommission om, at lønningerne for den færøske folkeskole må blive taget op til revision samtidig med lærerlønning sloven for den danske folkeskole, og at vore lønninger og de almindelige bestem-

melser ma blive de samme for Færøerne som for det øvrige rige.

Færøernes lærerforening har anmodet Danmarks Lærerforening, hvoraf vi er en kreds, om at varetage vore interesser i Lønningskommissionen.

P. f. v.

Paul Petersen

Lyngby, den 17. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Danmarks Hjælpe-skoleforening - repræsenterende lærere og lærerinder, der inden for folkeskolen underviser de til særundervisning henviste svagtbegavede børn, som ikke med rimeligt udbytte kan følge den almindelige undervisning -, tillader sig herved at rette henvendelse til lønningskommissionen i anledning af vor fremtidige lønmæssige placering.

Hjælpe-skolens særundervisning er i rivende vækst her i landet, og da man allerede har erfaret, at der er forbundet store vanskeligheder med at få kvalificerede lærerkræfter til at gå ind i dette specielle arbejde, kan man med det stadig stigende behov for lærere hertil med sikkerhed forudse, at disse vanskeligheder vil tiltage betydeligt, hvis man ikke kan tilbyde stillingen lønmæssige fordele.

Hjælpe-skolearbejdet er undervisningsmæssigt særdeles krævende og opslidende for læreren., ligesom dette særlige arbejde fordrer en betydelig indsats i social henseende.

Til hjælpe-skolearbejdet er det ikke muligt at kvalificere sig alene gennem uddannelsen på et seminarium. Det vil stadig være nødvendigt at uddanne sig specielt til dette undervisningsområde, der stiller lige sa store krav til læreren, som der stilles lærere ved

øvelsesskolerne, hvorfor vort ønske er en placering som disse.

Denne lønmæssige placering må også ses som en form for kompensation af de væsentlig forringede advancementsmuligheder, den lærer går ind til, som vælger sin gerning ved hjælpe-skolearbejdet. Kun byer med 40-50 000 indbyggere har mulighed for at oprette selvstændige hjælpe-skoler ledet af en skoleinspektør, og skønt undervisning i hjælpe-klasser er et område, der talmæssigt langt overstiger gymnasieundervisningen, findes der i hele landet kun 13 sådanne lederstillinger.

Respekten om hjælpe-skolens arbejde - hvilken er af største betydning for de børn, der må henvises hertil, og mindskelsen af aversionen mod denne overflytning hos de pågældende børns forældre - samt hele hjælpe-skolens udvikling er afhængig af, at der til dette arbejde knyttes en virkelig fast, velkvalificeret lærerstab. Hertil kan den forelåede lønmæssige placering formentlig bidrage i betydelig grad.

Det skulle glæde os, om der matte blive mulighed for foretræde for lønningskommissionen i anledning af disse ønsker.

På Danmarks Hjælpe-skoleforenings
vegne

B. Jørgensen

København V, den 19. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

I § 11, stk. 2, i lov nr. 414 af 12. juli 1946 om lonninger m. m. for folkeskolens lærere er det bl. a. fastsat, at gifte lærerinder, såfremt det er foreneligt med de stedlige tjenesteforhold, har adgang til at få den dem påhvilende tjenesteydelse nedsat til indtil halvdelen mod kun at oppebære en forholds-mæssig del af lønningen indbefattet alle almindelige og særlige tillæg.

I anledning af en række henvendelser, kobstadforeningens skoleudvalg har modtaget fra kommuner, der finder det mindre rimeligt, at denne adgang til nedsættelse af tjenesteydelse i henhold til undervisningsministeriets fortolkning af den ovennævnte lovbestemmelse kun kan komme til anvendelse for så vidt angår *gifte* lærerinder og ikke for fraskilte lærerinder, enker eller ugifte lærerinder med hjemmeværende børn, har skoleudvalget haft en forhandling med undervisningsministeriet om sagen.

Man har under disse forhandlinger over for ministeriet fremført, at det efter købstadforeningens skoleudvalgs opfattelse måtte anses for særdeles rimeligt og derfor ønskeligt, om reglerne om nedsat tjenesteydelse i lovens § 11, stk. 2, også kunne finde anvendelse for så vidt angår ugifte lærerinder med hjemmeværende børn.

delse for så vidt angår ugifte lærerinder med hjemmeværende børn.

Undervisningsministeriet mente imidlertid ikke at kunne give tilsagn om en lempelse af den af ministeriet hidtil fulgte praksis på dette område, idet ministeriet var af den opfattelse, at dette måtte forudsætte en ændring af lærerlønningens § 11, stk. 2.

Under henvisning hertil skal købstadforeningens skoleudvalg tillade sig at henstille til lønningskommissionen, at bestemmelsen i lærerlønningens § 11, stk. 2, ændres således, at også ugifte lærerinder, hvis forhold må sidestilles med gifte, får adgang til nedsættelse af den dem påhvilende tjenesteydelse mod en tilsvarende nedsættelse i lønningen.

Det tilføjes, at skoleudvalget ville sætte pris på at få adgang til en forhandling om sagen i forbindelse med den drøftelse, der skal finde sted med hensyn til de i skoleudvalgets skrivelse af 1. marts 1957 omhandlede spørgsmål om tjenesteboliger til skoleinspektører og kommunale løntillæg til lærere.

P. s. v.

Bernhardt Jensen

/ S. Hjarso

Fredericia, den 23. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Fællesrådet for lærerforeninger ved statens institutioner for blinde, døve, talelidende og tunghøre, der er medlem af »Danske statsembedsmænds samråd«, tillader sig herved over for lønningskommissionen at fremsætte sit forslag til en ny lønningslov omhandlende de tjenestemænd, der er forhandlingsberettigede gennem fællesrådet.

Siden tjenestemandsløven af 1946 er der inden for dette område af dansk særfor-

sket *betydelige udvidelser og moderniseringer*, der på alle felter stiller større krav til det ansatte pædagogiske personale, hvilket også har givet sig udslag i *betydeligt skærpede ansættelseskrav og en stærk udvidelse af den krævede specialuddannelse*. Man skal her henvisse til, at denne aktivisering af for sorgen har manifesteret sig i nedsættelsen af 3 kommissioner, hvis betænkninger af folketinget *enstemmigt er ophøjede til love*.

Den nye døvelov kom den 27. januar 1950, lov om ændringer i forsorgslovens § 257 ved-

rørende talelidende den 11. juni 1954 og blindeloven den 11. maj 1956, og man vedlægger som bilag til orientering for lønningskommissionen de afsnit af betænkningerne, som omhandler den lønningsmæssige placering.

Fællesrådet går ud fra, at lønningskommissionen vil tage hensyn til disse betænkninger og til den omstændighed, at de enstemmigt er godtaget af folketinget, hvorved der inden for området er skabt en tro på, at særforsorgens tjenestemænd vil kunne opnå en lønmæssig placering, der vil kunne sikre medarbejdere fremover af en sådan kvalitet, at forsorgens opgave med rehabiliteringen af handicappede må kunne løses bedst muligt.

Der er efter de nye loves vedtagelse gennemført store forbedringer på det bygningsmæssige og apparaturtekniske område, men samtidig er kravene til det pædagogiske personale vokset i betydelig grad, og det er derfor af afgørende betydning, at den lønmæssige placering er sådan, at de bedste blandt lærerne vil søge til forsorgens skoler.

Som det har været hidtil, viger de fleste tilbage på grund af den omfattende specialuddannelse, der kræves, og fordi de lønmæssige fordele ikke skønnes at stå i et rimeligt forhold til de uddannelsesmæssige krav.

Ansættelseskravene er skoleembedseksamen eller seminarieuddannelse, og dertil kommer en omfattende specialuddannelse. Ud over dette er det nødvendigt at gennemgå forskellige specialkursus, ligesom det er påkrævet, at følge med i den ret omfattende faglitteratur, der navnlig efter krigen på grund af den rige tekniske udvikling er kommet frem.

På grund af denne frugtbare internationale udvikling har det været nødvendigt at uddanne forskellige specialister til særlige opgaver, og for at dette fortsat skal kunne udvikles, er det nødvendigt, at lærerstaben kan rekrutteres blandt de bedste, og dette kan kun lade sig gøre, såfremt der opnås en så gunstig lønplacering, at særforsorgens lønninger er på linje med statsskolernes lønramme. *Fællesrådet er af den mening, at arbejds sværhedsgrad, den videregående læreruddannelse, hele den sociale indsats, der lægger beslag på megen fritid, samt et tidskrævende nødvendigt arbejde med fremstilling af undervisningsmateriale, er så vægtige argumenter, at de kan begrunde en sådan lønramme.*

Fællesrådet opnåede ved tjenestemandsløven

i 1946 omtrent lønmæssig paritet med statskolerne, idet overlærerne kun manglede et løntillæg på 600 kr. og lærerne 240 kr. for at være lønnede som henholdsvis lektorer og adjunkter.

Forstanderne inden for døveskolerne og taleinstitutterne var i samme klasse som rektorerne.

Med 1946-lovens satser som grundlag er man af den opfattelse, at lønningerne i dag burde være som følger:

I. lønningsklasse :

9 000 kr. stigende til 10 200 kr.

Hertil henføres forstanderne for statens skoler for blinde, døve, talelidende og tung-høre, klinikchefen for statens undersøgelses- og vejledningsklinik for døve og svært tung-høre børn samt forstanderen for statens trykkeri og bibliotek for blinde. Der tillægges de ovenfor nævnte et repræsentationstillæg og et bestillingstillæg efter samme retningslinjer som for rektorer ved statens højere almenskoler.

II. lønningsklasse :

6 900 kr. stigende til 8 700 kr.

Hertil henføres inspektører ved statens skoler for blinde, døve, talelidende og tung-høre, ledere af akustiske og fonetiske laboratorier og lederen af Raklevgården på Refsnæs.

III. lønningsklasse :

5 700 kr. stigende til 8 100 kr.

Hertil henføres overlærere.

IV. lønningsklasse :

3 780 kr. stigende til 5 940 kr.

Hertil henføres lærere.

V. lønningsklasse :

3 420 kr. stigende til 4 860 kr.

Hertil henføres håndværksmestre og plejemødre.

VI. lønningsklasse :

2 820 kr. stigende til 4 260 kr.

Hertil henføres håndværksassistenter og børnehavelærerinder.

Ovenstående er opstillet med hensyntagen til den nuværende lønningslovs principper og satser og under forbehold af, at de nuværende tjenestemandsgoder opretholdes. Sker der på disse områder generelle ændringer, for-

beholder man sig ret til at stille nye forslag, idet man sa ønsker de forringede goder aktuarmæssigt indregnet i en ny lønramme.

Fællesrådets principielle lønkrav har med ovennævnte motivering altid været en ligestilling med statens højere almenskoler, og de ovennævnte satser skal forstås således, at de ændringer i satserne, der sker her, også ønskes gennemført på særforsorgens område.

Man er indforstået med *Samrådets krav om omregning af de 30 reguleringsportioner til procentbasis*, og at *de 17 midlertidige løntillægsportioner og de 14 reguleringsstillægsportioner*, der gennem det særlige tillæg er omregnet til procentbasis, *overføres til grundlønnen, og at det samme helt eller delvis sker for de førstnævnte 30 portioners vedkommende.*

Man er endvidere enige med Samrådet i, at der for *alle akademisk uddannede tjenestemænd og tjenestemænd med tilsvarende uddannelse* gennemføres en sammenlægning af lønklasser med automatisk stigende lønninger inden for grænser, der på den nuværende tjenestemandsløvs grundlag svarer til grundlønninger mellem 3 600 og 9 000 kr.

Under henvisning til den ovenfor nævnte lønramme skal Fællesrådet derfor foreslå, at det pædagogiske personale inden for området i den nye lov placeres således :

I. lønningsklasse ;

De ovenfor nævnte ligestilles med rektorer.

//. lønningsklasse :

Disse lønninger placeres med en grundløn, der begynder med 9 000 kr.

///. og IV. lønningsklasse slås sammen til én klasse med automatisk opstigning ligestillet med adjunker og lektorer.

Fællesrådet lægger megen vægt på, at den nuværende placering i forhold til andre lærergrupper ikke forringes og er af den bestemte mening, at den nu fastlagte specialuddannelse ud over universitets- eller seminarieuddannelse må kunne placere området inden for den af Samrådet ønskede lønramme.

Som ny stilling søger man den i II. lønningsklasse nævnte inspektør stilling oprettet som en kvalifikationsstilling. Stillingen er en nødvendighed i det daglige arbejde efter den store udvikling, som skolerne har gennemgået efter krigen.

Inspektørstillingen i sin nuværende form er hjemlet i tjenestemandsløvens § 899, stk. 2, men skal den fremover have virkelig betydning, må den normeres som en kvalifikationsstilling, hvorved den pågældende også både udad til og indad til får den autoritet, som er nødvendig for at kunne optræde som forstanderens stedfortræder.

I det daglige skal inspektørerne sørge for skemalægning, indsætning af vikarer, indkøb af undervisningsmateriale og fordeling af samme, tilsyn med vagter, være medarbejdere ved den pædagogiske vejledning af unge lærere og af plejepersonalet, sørge for at de forskellige elevkartoteker er i orden, organisere elevernes ferierejser m. v.

Inden for et lille skoleområde som særforsorgens er det af afgørende betydning for tilgangen af dygtige folk, at der findes sådanne kvalifikationsstillinger, da der i forhold til lærerpersonalernes størrelse findes et i forhold til andre skoleområder meget lille antal topstillinger, og med de kvalifikationsstillinger, andre skolevæsner har, vil en udvidelse på dette område være en nødvendighed, da det i adskillige tilfælde har vist sig, at dygtige og specialuddannede særforsorgslærere - netop i kraft af specialuddannelsen - har kunnet placere sig i kvalifikationsstillinger inden for normalskolen.

I denne lønklasse ønsker man også de til for sorgen knyttede *ledere af akustiske og fonetiske laboratorier samt lederen af Raklevgården på Refsnæs placeret. Laboratorielederen* er i den nugældende tjenestemandsløv placeret i lønningsklasse 5 700 kr. stigende til 7 500 kr., men der er på dette område siden den sidste tjenestemandsløv sket en så stor udbygning, at man har måttet indrette akustiske laboratorier ved statens kostskoler for døve i Nyborg og Fredericia, ligesom man ved taleinstituttet i Hellerup har oprettet et fonetisk laboratorium. *Det moderne tekniske apparatur er af overordentlig stor betydning* for undervisningens resultat, idet der her er mulighed for gennem videnskabelig forskning at finde frem til praktiske undervisningsmetoder, og man er igennem dette arbejde i stand til at foretage og tilrettelægge forskellige målinger og testninger, der danner basis for en betydelig normalisering af undervisningsområdet. Disse stillingers opretholdelse og udbygning er af en så afgørende betydning for det fremtidige arbejde, at de

må placeres som virkelige kvalifikationsstillinger for, at man kan få folk med tilstrækkelige kvalifikationer til at søge ind til dette arbejde.

Blindeforsorgen har på Refsnæs en institution »Raklevgården», der løser en meget påkrævet opgave for vanskeligt stillede unge blinde. Lederen har igennem en årrække været en overlærer med et bestillingstillæg på 600 kr. årligt. Denne stilling er så krævende både med hensyn til tid og evner, at den må placeres i den lønklasse for at sikre, at stillingen fremover vil blive besat med virkelig kvalificerede folk, idet denne stilling afgjort må betragtes som en kvalifikationsstilling og ikke som en lønavancementsstilling.

Gruppen håndværkslærere og plejemødre er en for forsorgen meget vigtig gruppe, og det er derfor nødvendigt, at de pågældende er lønnet sådan, at der er mulighed for at få stillingerne besat med virkelig kvalificerede folk, der er i besiddelse af både faglig dygtighed og af den menneskelige forståelse, der skal til for at opdrage og oplære handicappede.

De i lønning skiasse I placerede stillinger foreslås alle normeret med 9 000-10 200 kr. i den nuværende lønramme og følgende denne lønklasse i den nye lov. Man gør her opmærksom på, at forstanderstillingen siden 1919 er rykket 16 pladser ned i rækken af chefstillinger, og det er af afgørende betydning, at disse stillinger ikke yderligere forringes, da man må lægge vægt på, at lederstillingerne fremover må kunne besættes med folk, der har en sådan pædagogisk topuddannelse og kvalifikationsmæssig spændvidde, at skolerne fremover kan løse den svære opgave, det er at opdrage, undervise og uddanne handicappede mennesker til at bære deres handicap med livsmod og ved hjælp af deres uddannelse at kunne placere sig som nyttige medborgere.

Forstanderstillingerne ved skolerne for blinde, døve og talemiddelle har alle tidligere været placeret som rektorer, men ved administrationschefstillingens indførelse ved blindeinstitutterne i 1944 blev stillingerne her lavet om til inspektørstillinger, hvilket var en ganske uholdbar løsning, som Fællesrådet protesterede stærkt overfor.

Ved tjenestemandsløven i 1946 blev forstanderstillingen ved blindeinstitutterne gen-

oprettet med grundløn 7 500-8 700. Med den stedfundne udvidelse af embederne har Fællesrådet i de senere år søgt om en opnormering, og der har i folketingets sidste år været rejst forespørgsel om mulighed for en sådan opnormering. Svaret har i alle tilfælde været en henvisning til lønningskommissionen.

Under henvisning til arbejdsmængden og til de pædagogiske krav, der må stilles til disse stillinger, skal Fællesrådet meget indstændigt henstille, at parieteten med rektorløn genindføres.

Før stander stillingen ved Statens bibliotek og trykkeri for blinde bør på grund af sin store oplæringsmæssige og kulturelle værdi for de blinde over hele landet opnormeres.

Stillingen kan ikke sammenlignes med nogen anden biblioteks stilling, da den i virkeligheden omfatter ledelsen af et forlag, af hvis produktion med hensyn til noder og faglitteratur en stor del af de voksne blindes oplæring er afhængig, ligesom det er det eneste sted, hvor de voksne blinde kan få litteraturen oversat i punktskrift.

Forstanderstillingerne ved statens aflæseskoler er en nydannelse siden 1946-loven.

I København lønnes forstanderen med 7 500-8 700 plus et personligt pensionsgivende tillæg på 1 200 kr. + 110 pct.

I Fredericia er lønnen 6 900-8 100 plus et ikke-pensionsgivende tillæg på 2 100 kr. + 110 pct.

Der vil således ikke være nogen økonomiske konsekvenser ved at opnormere stillinger til 9 000-10 200 og lade tillæggene falde bort, idet det arbejde, der som nydannelse måtte honoreres, må siges at være en naturlig del af selve embedets funktion.

Ved normeringsloven for 1957-58 blev den hidtidige privatskole (fru Kampps skole for svært tunghøre børn) gjort til en statsskole med normering af personalet som tjenestemænd efter de gældende satser.

Forstanderstillingen blev placeret med grundløn 6 900-8 100, en sats, som Fællesrådet ikke kunne godtage, men da man i finansministeriet udtalte, at der hermed ikke var taget stilling til den endelige placering, idet satsen måtte være at betragte som af midlertidig karakter og skulle løses i relation til de øvrige forstanderstillinger, slog man sig til tåls hermed.

Man er af den menings at en skole af den

størrelse placeret i København, bør være i lønningsklassen 9 000-10 200, da den vil blive et center for arbejdet med de tunghøre i København, hvor de unge og voksne tunghøres kulturelle og sociale problemer er af et sådant størrelsesforhold, at de danner en væsentlig udvidelse af selve arbejdet med barneskolen.

Man har endvidere foreslået, at der tillægges forstanderne et passende repræsentations-tillæg og et bestillingstillæg og skal derfor her anføre nedenstående begrundelse:

Forstandernes repræsentationstillæg er for øjeblikket på fra 400 kr. til 1 000 kr. om året, hvilket vil sige, at man på dette område er **ude** for en ikke ringe personlig økonomisk belastning.

Siden 1946-loven har der været et meget stigende elevantal med deraf følgende mange forældrebesøg, ligesom gamle elever i stigende tal henvender sig på skolen. Skolerne har ofte besøg af inden- og udenlandske stipendiater i længere perioder.

Statslige såvel som kommunale myndigheder og forskellige organisationer besøger ret ofte skolerne.

Alt dette er af stor betydning for skolerne, men det kan ikke undgås at påføre den pågældende forstander en del udgifter til måltider, kaffe, tobak og drikkevarer, og med de stærkt stigende priser på disse områder er en effektiv forhøjelse særdeles begrundet.

Under henvisning til tjenestemandslovens § 869 og ændringen ved normering sloven 1956-57 mener man, at der også bør tillægges kostskoleforstanderne et bestillingstillæg på lige fod med rektorerne for statens kostskoler i Birkerød, Rungsted og Tarm, og at de øvrige forstandere tillægges et bestillingstillæg som øvrige rektorer.

Begrundelse herfor er den samme som for rektorerne, og dertil kommer udvidelsen af det administrative arbejde, tilsynsarbejde rundt om i landet med private oplærte og med handicappede elever i folkeskolen, den konsultative virksomhed for hjemmene med små børn i den førskolepligtige alder, organisering af det decentraliserede ambulante arbejde, der udføres af blinde-, døve-, tale- og tunghøre-pædagoger rundt om i landet, hvorved anbringelse på en af statens skoler kan undgås m. m. Alt dette er nyskabelser siden 1946, og når Fællesrådet har gjort opmærksom på denne forøgelse af arbejdsbyrden, har man henvist sagen til løsning i lønningskommissionen, og man skal derfor henstille til kommissionen at søge bestillingstillægget gennemført.

Fællesrådet skal endvidere henstille til lønningskommissionen, at den nuværende § 897 forenkles, navnlig med hensyn til overgangsbestemmelserne fra anden skolevirksomhed, så bestemmelserne bringes i overensstemmelse med f. eks. folkeskolen, da disse overgangsbestemmelser i praksis har vist sig at virke hindrende.

De til Fællesrådet tilknyttede lærerforeninger har hver for sig udarbejdet en redegørelse, hvori hver forening har redegjort for sine særlige faglige spørgsmål til orientering for lønningskommissionen, og disse vedlægges som bilag.

Fællesrådet går ud fra, at man ligesom i lønningskommissionen af 1943 får lejlighed til mundtlig forhandling med den nu siddende kommission.

P. f. v.

Peter Knudsen

DANMARKS BLINDELÆRERFORENING

Underbilag 1 til bilag 111.

1. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Blindelærerforeningen tillader sig herved gennem fællesrådet for lærerforeninger ved statens institutter for blinde, døve, talelidende og tunghøre over for lønningskommissionen at fremføre væsentlige ændringer i arbejdsområdet for tjenestemænd under

denne forening siden tjenestemandsloven af 1946 og begrundelse for stillede forslag om opnormering. Der gøres opmærksom på, at man i efteråret 1956 har ansøgt om opnormering af forstanderstillingerne ved de to institutter, men blev henvist til lønningskommissionen.

ad lønningsklasse I.

Ved oprettelsen af administrationschefstillingen i 1944 blev forstanderstillingerne ved institutterne placeret i lønningsklasse 2 b mod tidligere i lønningsklasse svarende til 2 a. Dette begrundedes med, at forstanderne nu ville blive aflastet i deres administrative og i nogen grad i deres pædagogiske arbejde; men der er siden foregået en meget stor udvikling inden for blindeforsorgen, hvorved forstandernes arbejde og ansvar tværtimod er blevet stærkt forøget. Administrationschefstillingen har således ikke, bortset fra administrativt ansvar, bragt lettelse. Den *pædagogiske ledelse* og det dermed følgende *ansvar* påhviler helt

forstanderne så vel som den *daglige administrative ledelse*. Sidstnævnte omfatter tilsyn med vedligeholdelse af grund og bygninger, indkøb af inventar, elevernes beklædning, indkøb til systue og linnedafdeling, økonomi-afdeling og materiale til værksteder og skole. Hvert institut har sin *forskukskasse* med de daglige ind- og udbetalinger.

I henhold til *blindeloven af 1956* skal forstanderne være medlem af blindenævnet med underudvalg samt af bogudvalget for statens bibliotek og trykkeri for blinde, ligesom forstanderne skal føre tilsyn med og har ansvaret for den ved samme lov skærpede specialuddannelse af lærerpersonale.

Angående forstanderen på Refsnæs.

	Antal ansatte:			
	1919	1931	1946	1957
Forstander	1	1	1	1
Overlærere	—	—	4	8
Lærere	6	9	8	6
Timelærere	—	1	1	6
Pedel	1	1	1	1
Håndværker	—	—	1	1
Gartner	—	—	1	1
Økonoma	1	1	1	1
Oldfrue	1	1	1	1
Plejemødre	3	4	4	5
Børnehavelærerinde	—	—	1	1
Kontorassistent	—	—	1	1
Sygeplejerske	1	1	1	1
	14	19	26	34

Den ene plejemoder (Kærhus, jfr. neden for) er ikke tjenestemand, stillingen som sygeplejerske har været vakant gennem flere år. Lederen af Raklevgården er medregnet under overlærergruppen.

Elevtal:	1919	1931	1946	1957
	64	112	130	160

Efter krigen er både blindeskolen og svagsynsskolen videre udbygget, så man kan følge trir med den store udvikling, der er sket uden for landets grænser. Ligeledes er der sket stor udvidelse i musikundervisningen og i fritidsarbejdet for at aktivisere eleverne.

De af administrationschefen påbegyndte besøg i hjem med et førskolepligtigt barn er udvidet til et meget omfattende *tilsyns-* og

vejledningsarbejde, ligesom der føres tilsyn med svagsynede skolepligtige børn, der forbliver i deres hjem. Dette arbejde er i de sidste år mandedoblet og udføres af forstanderen med assistance af 2 overlærere og 1 plejemoder uden særskilt vederlag.

Til de i forvejen værende afdelinger: skolen med internat, værneshjem for blinde kvinder, børnehjem, er føjet *Kærhus*, en afdeling med plads til 15 børn, der foruden blindheden har andre handicap, som gør dem så vanskeligt stillede, at de ikke kan opdrages sammen med andre børn. Desuden fører forstanderen tilsyn med Hestehavehus (hjem for unge blinde piger) samt den i 1952 oprettede *Raklevgård*, en præstegård, der er omdannet til hjem for tungt begavede blinde mænd.

Angående forstanderen i København.

Oversigt over personale:	1922	1933	1944	1957
Forstander	1	1 (1)	1 (1)	1 (1)
Inspektør	1	1 (1)	—	—
Overlærere	—	2 (2)	3 (3)	1 (1)
Lærere	11	10 (5)	3 (2)	11 (6)
Håndværkslærere	5	9 (6)	7 (3)	7 (4)
Musiklærere	2	5 (2)	8	10
Pianostemmerlærere	1	1	1	3
Biblioteks- og trykkeripersonale	2	2	4 (?)	—
Plejemødre	—	—	1 (1)	2 (1)
Sygeplejerske	1	1	1	—
Øjenlæge	1	1	1	—
Huslæge	—	—	1	1
Tandlæge og assistent	—	1	1	2
Økonoma	1	1	1	1 (1)
Oldfrue	1	1	1	1 (1)
Pedel	1	1 (1)	1 (1)	1 (1)
Kontor	1	2 (2)	2 (2)	3
	29	39	37	44 (16)
<i>Fast personale</i> : Syersker, køkken, rengøring m. fl.				12
Timelærere, der betales pr. given time				8
<i>Løst ansat personale</i> : Køkken, rengøring m. v.				12
				76 (16)

Parenteserne angiver antallet af tjenestemænd i hver gruppe. Oversigten er baseret på årsberetninger fra 1922, 1933 og 1944. For året 1957 er opgivet antallet af personale pr. 1. oktober; personalet på sygeafdeling og bibliotek er udgået for dette år, da det er blevet selvstændige afdelinger. Storstedelen af hele lærerpersonalet er timelærere med fast timetal, varierende fra 2 til 42 ugentlige faste timer.

	1. april			
	1922	1933	1943	1957
Elever under forsorg:				
interne	110	92	48	35
eksterne	11	32	49	62
uden for instituttet	9	23	8	8
	130	147	105	105

Den bratte nedgang i det interne elevtal mellem 1933 og 1943 skyldes, at eleverne fra 1935 gennemgik hele barneskolen på Refsnæs.

Til yderlig oplysning angives eksempelvis neden for antallet af elever, der i alt har passeret instituttet i årene 1942-43 og 1956-57.

	1942-43	1956-57
Elever under forsorg:		
interne	62	
eksterne	72	88
uden for instituttet	12	11
	146	159
Elever uden for forsorg: nogle få		ca. 90
		ca. 249

Skolen: Siden 1946 har der eksisteret en ungdomsskole for svagsynede parallel med ungdomsskolen for blinde. I øvrigt er der etableret forbindelse med en række andre skoler, hvor eleverne kan supplere deres undervisning fra instituttet. Der kan nævnes: efterskoler, højskoler, husholdningsskoler, præliminærkursus, studenterkursus m. v. Eleverne ved præliminærkursus og studenterkursus får dog lektiehjælp og undervisning i enkelte fag ved instituttet.

Internatslivet er i de sidste 10-15 år stærkt ændret for at aktivisere eleverne; der er således indført hobby- og fritids værksted,

lejrskole på forskellige egne, amatørskuespil, esperantoundervisning, skolekøkken for drenge, frivillig aftengymnastik, sport og fri idræt (idrætsmærke), folkedanse, svømmeundervisning., danseundervisning o. s. v. Ligeledes er der indført undervisning i musik som hobby med mange forskellige instrumenter. Der er endvidere indført undervisning og træning i orientering for senere blindblevne.

Blindekonsulentordningen har blandt andet givet meget stor forøgelse af tilrettelægnings af undervisning i blindeskrift og maskinskrivning for senere blindblevne.

Erhvervsuddannelsen: i begyndelsen af 1940'erne fandtes ved instituttet kun ganske få uddannelsesmuligheder for blinde og svagsynede: organistuddannelse, pianostemning, børstenbinding, kurvemageri, skomageri og vævning. Disse fag er stærkt udvidede, og undervisningen gjort mere alsidig, især vævefaget. Samtidig har man fundet andre fag, så uddannelsesmulighederne nu er mangedoblet. Der skal bl. a. nævnes følgende: kontoruddannelse (hvor undervisningen i blindstenografi, maskinskrivning, sprog m. m. foregår på instituttet) med eksamen fra købmandsskolen eller handelshøjskolen, fysioterapeuteksamen (med forberedelseskursus på instituttet) fra Theilmanns institut, pasning af telefonomstillingsbord (uddannelsen delvis på instituttet). Pianostemmerne har fået indført pianoreparation som fag, og man arbejder for tiden på at få instituttet anerkendt som fagskole for pianostemmere.

I de senere år er en del elever, især svagsynede, anbragt på prøve eller til oplæring i private virksomheder (bageri, forskellige industrivirksomheder, hønseri, gartneri, møbelpolstring, cyklesmed m. fl.). Af forskellige andre uddannelser kan nævnes: socialrådgiver, husassistent (husassistenternes fagskole), barneplejerske, børnehavelærerinde, fritidshjems lærer. Af forsøg med nye erhverv kan bl. a. nævnes keramiker, radiotekniker.

I henhold til *blindeloven* af 1956 påhviler det forstanderen at indstille færdiguddannede elever til hjælp til etablering og til uddeling af forskellige hjælpemidler som skrivemaskiner, båndoptagere m. m. og til i samarbejde med arbejdsanvisningen at finde egnet arbejdsplads til de afgåede elever.

Det skal tilføjes, at forstanderen forestår uddelingen af instituttets legatmidler, der

omfatter renterne af en kapital på ca. 1 000 000 kr.

ad lønning skiassé II :

Efter som arbejdsbyrden ved forstanderstillingerne ved de to institutter i de senere år er vokset, anses det for påkrævet at genoprette en inspektørstilling ved hvert institut. Det er absolut nødvendigt, at en del af forstanderens daglige arbejde og det dermed følgende ansvar lægges over på en af medarbejderne. Stillingerne bør være kvalifikationsstillinger og bliver således bortset fra forstanderstillingerne de eneste muligheder for kvalifikationsavancement ved blindeskolerne. Angående lederstillingen af »Raklevgården« henvises til forslaget.

ad lønningsklasse III og IV :

Det anses for rimeligt, at disse stillinger opnormeres som foreslået. For ansættelse kræves enten lærereksamen eller skoleembedseksamen. Dertil kommer, at der nu efter blindeloven af 1956 kræves en specialuddannelse. Det er absolut nødvendigt at få kvalificeret lærerpersonale, der behersker fremmede sprog, da der kun findes ganske lidt litteratur vedrørende undervisning af blinde på dansk, ligesom, det er nødvendigt at aflægge studiebesøg ved udenlandske blindeinstitutioner for at hente nye impulser. Der kræves betydelig psykologisk kundskab, ligesom en almenmenneskelig forståelse er nødvendig. Arbejdet ved en kostskole med hancappede børn eller voksne er meget omfattende, og hvis arbejdet skal udføres tilfredsstillende, bruges der megen tid udover den på skemaet fastsatte tid. Da arbejdet ligger fordelt over hele dagen, er det ganske umuligt for personalet at skaffe sig biindtægter ad anden vej. Af disse grunde bør aflønningerne for lærere ligge betydeligt over folkeskolens.

I denne forbindelse henledes opmærksomheden på, at 5 af de ved institutterne fastansatte lærere har en lønningsanciennitet på mellem 15 og 20 år uden at være udnævnt til overlærere. Hvis lønningskommissionens arbejde trækker i langdrag, tillader man sig herved at ansøge om, at disse 5 lærerstillinger gennem normeringsloven april 1958 opnormeres til overlærerstillinger; jfr. lignende opnormeringer gennem en årrække ved statskolerne.

ad lønningsklasse V og VI :

Det stillede forslag begrundes med, at man ved ansættelse af håndværkslærere ønsker mennesker, der har en del erfaring inden for faget og tilstrækkelig udvikling til menneskeligt og fagligt at kunne arbejde med voksne blinde. For plejemødrenes ved-

kommende er det nødvendigt med veluddannet og erfarent personale til det ret selvstændige og ofte vanskelige arbejde at opdrage handicappede børn og unge.

P. f. v.

Folke Johansen

DANMARKS DØVELÆRERFORENING

Underbilag 2 til bilag 1 1 1.

Fredericia, den 14. december 1957.

Til lønningskommissionen.

Danmarks døvelærerforening, som består af personalerne ved statens døveskoler, tillader sig herved over for lønningskommissionen at give tilslutning til Fællesrådets motiverede forslag til den lønningsmæssige placering inden for fællesrådets område, idet man samtidig ønsker nærmere at motivere de specielle forhold inden for døveskolerne.

Undervisning af børn i den før skolepligtige alder.

For at undgå, at sprogudviklingen går i stå hos døve småbørn, har man i 1952 indført hjemmevejledere, der ved hyppige besøg rundt om i hjemmene giver instruktion til børnene og deres mødre. Denne undervisning begynder allerede i 1-2 års alderen, og skolerne har her et udmærket samarbejde med statens hørecentraler. Udover hjemmevejledningen holdes der instruktionskurser for mødre med deres småbørn på skolerne i forbindelse med skolernes børnehavers daglige arbejde, og de små døve børn anbringes i stort omfang i de hjemlige børnehaver for at bringe dem i kontakt med hørende jævnaldrende.

Døvhed som handicap.

Hvis et menneske er født døvt eller er blevet det inden sprogtilegnelsen, vil det blive stumt, fordi sprogets normale indlæringsproces er knyttet til hørelsen. Den invaliderende virkning af sprogløsheden er i virkeligheden så stor, at den medfødte eller tidligt erhvervede døvhed må karakteriseres som et af de alvorligste handicap, der kan ramme et menneske, idet sproget indad til er en betingelse for det indre sprog (tankevirksomheden) og udad til er kontaktmidlet til omgivelserne.

Døveforsorgen afholder desuden kursus for børnehavelærere, ligesom man hvert år i sommerferien holder kursus for mødre med småbørn.

Mangel på kontakt skaber utryghed og isolation, og manglen på det indre sprog er udviklingshæmmende. Alt dette virker ind på barnets psyke og er medvirkende til at gøre døveskolens opgave til et arbejde, der rækker langt ud over normalskolens, idet døvelæreren ikke alene skal give barnet kundskaber, men - og det er det væsentlige - også skal bygge dets sprog- og begrebsverden op, et arbejde, der på grund af døvheden stiller særlige krav til lærerens dygtighed, tålmodighed og psykologiske forståelse, og derfor kræves en 3-årig specialuddannelse, der efter loven af 27. januar 1950 er blevet betydeligt skærpet. Det er også nødvendigt derud over at søge forskellige særkurser for at kunne være på højde med fagets udvikling.

Det er af uvurderlig betydning, at denne tidlige periode udnyttes bedst muligt for at få børnene normaliseret mest muligt og for at få forældrene til at se med størst mulig forståelse på og med fuld erkendelse af handicappet. Dette omfattende arbejde bringer ofte skolen ind i et stort socialt arbejde med forhandlinger med mange myndigheder, og hvor forældrene må hjælpes med mange problemer, som ikke just er af pædagogisk art, men som bringes i orden for at skabe det bedst mulige miljø for barnet, og for at det kan blive længst muligt i hjemmet.

Den skolepligtige alder indtræder i 6-7 års alderen, og der er 9-årig skolepligt.

Undervisningens væsentlige punkter er høretræning, mundaflæsning og artikulation — 3 ting, som kræver både dygtighed, indsigt og flid fra lærernes side.

Det går som en rød tråd gennem hele skoletiden, at *der skal skabes mennesker, der kan bære et handicap livet igennem*, og som forstår at udnytte deres evner på en sådan måde, at de kan blive gunstigst muligt placeret.

Derfor er de sidste skoleår også tilrettelagt med erhvervslivet for øje, men skolen følger altid sine elever ud over skoletiden og hjælper dem til rette med de mange problemer, de støder på. Her mærker man rigtig, hvor stærke bånd, der er knyttet mellem de gamle elever og deres klasselærere. *Dette socialt, humanitære arbejde foregår i stilhed, men det kræver lærere af god karat.*

Døvelærerne er også stærkt engageret i de voksnes foreningsliv, og søndag efter søndag året rundt holdes der foredrag ud over hele landet. For at kunne udføre dette arbejde er det nødvendigt at beherske de døves specielle meddelelsesmidler.

Døvelærernes oplysningsarbejde omfatter også den hørende verden, idet der holdes en hel del foredrag om døveforsorg på seminarier, i sygeplejekredse, for socialhjælpere, børneværnsforeninger, foredragsforeninger m. m., og dette propagandaarbejde er af meget stor betydning for befolkningens forståelse af forsorgen og dens klientel.

Ansættelsesbetingelser.

Man skal have lærereksamen med kendskab til fremmede sprog eller skoleembeds-eksamen for at opnå ansættelse ved statens døveskoler, og dertil kommer den 3-årige specialuddannelse.

Der lides i øjeblikket 99 tjenestemandsansatte lærere, hvoraf 38 er overlærere, og uddannelsesmæssigt fordeler de sig med 88 seminarieuddannede og 11 universitetsuddannede.

Kursusvirksomhed.

Udover de allerede omtalte kursus afholder skolerne *kursus for plejepersonalet*.

Der holdes også *aftenkurser for husmoder-afløserne og sygeplejersker*, for at de, hvor de i deres arbejde træffer voksne døve, kan komme i forbindelse med dem.

Ved de skoler, hvor børnene bor i private hjem i byen, holdes der *kursus for plejemødrene*, for at de i plejehjemmet på bedst mulig måde kan støtte skolen i oplæringen af eleverne.

I de senere år er der rundt om i landet oprettet *kurser for voksne døve* i mundaflæsning og talekorrektion, og dette arbejde passes også af døvelærerne.

Døveskolernes akustiske laboratorier.

Der findes 3 udbyggede laboratorier i henholdsvis *København, Nyborg og Fredericia*, og man kan anbefale, at disse stillinger normeres som foreslået i fællesrådets skrivelse.

Stillingen i København har igennem en lang årrække været normeret som laboratorieleder ved Statens skoler for døve og svært tunghøre, men *siden 1950* har de 3 ovennævnte skoler haft hver sin selvstændige laboratorieleder, hvilket har været nødvendigt på grund af det omfang og den udvikling, dette meget vigtige arbejde har taget.

Opgaverne kan groft deles i fire hovedgrupper:

- 1) Audiologisk kontrol.
- 2) Orientering, vejledning og undervisning af skolens personale.
- 3) Forskning.
- 4) Kontrol med skolens elektroakustiske og -visuelle apparatur.

Ad 1. Audiologisk kontrol omfatter bl. a. måling af høreelse, tilpasning af høreapparater og forstærkere på grundlag af målingerne. Endvidere kontrollering af resultaterne af den pædagogiske behandling samt taleoptagelser og - i samråd med lærerne - planlægning af det videre arbejde med hver enkelt elev.

Ad 2. Laboratorielederen må følge nøje med i fagpressen og orientere lærerkollegerne om fremskridt og resultater ved inden- og udenlandske skoler og klinikker. Da en del af faglitteraturen kræver særlige forudsætninger, specielt tekniske og matematiske, må det læste og erfarede omsættes i almindelig tilgængelig form, inden det videregives.

I samarbejde med lærerkollegerne må de videnskabelige resultater tilpasses til den praktiske undervisning, og laboratorielederen må derfor i begrænset omfang deltage i denne. Laboratorielederen må yderligere give lærere under uddannelse kursus i audiologisk teori og praksis.

Ad 3. Forskningen omfatter bl. a. udvikling af målemetoder, egnede til døve børn og forsøg med nye undervisningsmetoder og -hjælpemidler. Denne del af laboratoriets

arbejde ma betragtes som væsentligt for en skole, der vil holde sig på toppen, hvad metoder og resultater angår.

Ad 4. Laboratoriet må føre kontrol med, at skolens ret omfattende tekniske udstyr til enhver tid er i orden og give instruktion i dets betjening.

Da laboratoriets måleudstyr er begrænset, må en del af dette arbejde udføres i samarbejde med hørecentralens laboratorium og egnede erhvervsvirksomheder, ligesom større reparationer af høreapparater forudsættes udført af hørecentralens teknikere. Yderligere kontrollerer laboratoriet elevernes ørefangere og tager om fornødent aftryk til nye.

Desuden fremstilles bånd og gramfonoplader til anvendelse ved undervisningen.

Det forudsættes, at der gives laboratorielederen fornøden hjælp til rutinemæssigt prægede opgaver som f. eks. kontorarbejde, statistik og fremstilling af ørefangere.

Laboratorielederen i København, som er normeret som overlærer, er cand. mag. i naturfag og uddannet døvelærer, i Nyborg er han seminarieuddannet døvelærer med specialuddannelse på dette felt, og i Fredericia er det en civilingeniør, som er uddannet som døvelærer. De to sidstnævnte lønnes på tiden som døvelærere.

Det er en absolut nødvendighed, at disse stillinger på grund af deres store betydning normeres sådan, at dygtige fagfolk fremover vil søge ind til forsorgen, og at man vil være i stand til at holde på de nuværende.

Lærerforeningen kan meget anbefale, at de af fællesrådet anførte forbedringer gennemføres, da der siden 1946, som allerede anført, er sket så store nydannelser og udvidelser inden for doveforsorgen, at de må

kunne begrunde, at forstanderstillingerne fortsat har parietet med rektorer, og at lærer- og overlærerstillingerne får den minimale stigning, der skal til for at opnå samme løn som adjunkter og lektorer, idet man anfører *fagets sværhedsgrad, den krævende specialuddannelse og områdets sociale sider*, der ikke bare tager sigte på forsorg, men også på omsorg.

I 1952 startedes »Undersøgelles- og vejledningsklinikken for døve og sværr tunghøre børn« i København som en hovedcentral for arbejdet med de førskolepligtige børn i Danmark og som skolepsykologisk klinik for de danske døveskoler.

Klinikchefen, som er cand. theol., uddannet døvelærer, magister i psykologi, er normeret i lønklassen 7 500-8 700, og lærerforeningen kan meget anbefale, at stillingen rykkes op i parietet med døveskolernes forstandere, da stillingens arbejdsområde, ansvar og selvstændighed må siges at være parallelt: hermed.

Hvis døveskolerne fremover skal løse deres vanskelige opgave på et plan, der tåler sammenligning med andre lande, hvor der efter krigen er en kolossal forskning igang, som Danmark må holde sig à jour med, så må den lønmæssige placering være på et sådant niveau, at man har mulighed for at få de dygtigste pædagoger til at gå ind til arbejdet, og det er derfor lærerforeningens håb, at lønningskommissionen vil tage hensyn hertil og skabe disse muligheder.

P. f. v.

Peter Knudsen

FORENINGEN AF LÆRERE VED STATENS INSTITUTTER FOR TALELIDENDE

Underbilag 3 til bilag 1 I 1.

Århus, den 7. december 1957.

Foreningen af lærere ved statens institutter for talelidende tillader sig herved at fremføre nedennævnte supplerende oplysninger om arbejdet ved statens institutter for talelidende i Hellerup og Århus:

Forsorgen for talelidende har til opgave at behandle en række unormale forhold på sprogets, talens og stemmens område. Kort fortalt er de vigtigste af disse lidelser:

1. Afasi og hør stumhed. Når evnen til at forstå eller udtrykke sproget er nedsat eller helt mangler på grund af en beskadigelse af hjernebarken, foreligger der en afasi. Talelæreren må da forsøge den ofte vanskelige systematiske genopbygning af sprogfunktionen, ligesom han - i samarbejde med lægen - må opmuntre og støtte patienten psykisk. Afasi forekommer både hos børn og voksne

(medfødt og erhvervet a.). Symptomerne ved hørstumhed hos børn er de samme som ovenfor nævnt, men denne lidelse skyldes formentlig en udviklingsstræghed i de sprogbefordrende dele af hjernebarken.

2. *Sprogfejl*. Patienterne er her børn, der ikke tilegner sig sprogets system af regler til normal tid. Diagnosen er ofte vanskelig (grænsetilfælde med tunghørhed, døvhed og evnesvaghed), og behandlingen kræver gerne lang tid og megen tålmodighed.

3. *Udtalefejl*. Patienterne her har tilegnet sig sprogsystemet, men deres artikulation er mangelfuld (læspen, snøvlen, dysarthri).

4. *Ganespalte*. Patientens tale er ved denne lidelse hæmmet af en organisk defekt. I visse tilfælde skal læreren både medvirke ved opbygningen af en protese og være artikulationslærer.

5. *Stammen* består i en krampagtig afbrydelse af talens strøm, enten ved en række gentagelser (klonisk) eller ved en blokering (tonisk). Undervisningen af stammere kræver overordentlig indsigt, såvel talepædagogisk som psykologisk.

6. *Stemmelidelser* kan opstå ved en organisk beskadigelse af stemmeapparatet eller ved uhensigtsmæssig brug af dette. Undervisning af stemmepatienter kræver et veluddannet øre hos læreren, ofte intimt samarbejde med halsspecialisten samt viden på mange felter (anatomisk, fysiologisk, akustisk etc.).

Endelig giver taleinstitutterne undervisning til

7. *Læsesvage og ordblinde*. Foruden den intensive specialundervisning må læreren yde en psykisk støtte til eleven, der ofte er stærkt hæmmet af sin lidelse. Dette gælder forøvrigt størstedelen af de ovennævnte lidelser..

En mere udførlig omtale af tale-stemmelæsevanskelighederne findes i talekommissionens betænkning af 1954, side 50ff og side 39ff, hvortil man tillader sig at henvise.

Ansættelseskravene for institutternes lærere er seminarieuddannelse eller skoleembedseksamen + en omfattende statskontrolleret specialuddannelse af 1 års varighed. Denne uddannelse suppleres almindeligvis til stadighed af lærerne ved inden- og udenlandske fagkongresser samt ved studier af inden- og udenlandsk faglitteratur.

Ved statens institutter for talelidende var der den 16. september 1954 i alt 20 *faste*

stillinger som forstandere, overlærere og lærere. Deres uddannelsesforhold fremgår af nedenstående opstilling:

13 har universitetseksamen (cand. mag. eller mag. art.).

5 har seminarieuddannelse.

2 har anden uddannelse (1 udenlandsk doktorgrad og 1 langvarig pædagogisk virksomhed).

Af disse 20 har samtlige den almindelige danske lægeforenings eksamen og autorisation som talelærer.

3 er dr. phil. (2 ved dansk universitet - 1 ved udenlandsk (Wien))

4 har skrevet store videnskabelige arbejder.

9 har skrevet een eller flere mindre videnskabelige arbejder i fagpresse etc.

11 har foretaget een eller flere studierejser i udlandet.

20 har deltaget i flere uden- og indenlandske faglige kongresser og kursus.

Udover det normerede antal lærerstillinger tillader man sig at stille forslag om oprettelse af 2 normerede stillinger som børnehavelærerinder samt 3 normerede stillinger som som fritidshjems lærere ved statens institut for talelidende i Hellerup, alle i den i fællesrådets skrivelse nævnte VI lønningsklasse.

I de sidste 2 år har instituttet i sin småbørnsafdeling beskæftiget 5 sådanne pædagoger, men som timelærere med fuldt timetal. Da disse pædagoger med deres specielle uddannelse har vist sig at være et uundværligt led i behandlingen af småbørn, foreslås det nu — ikke mindst af hensyn til den nødvendige tilgang af kvalificeret personale — at normere stillingerne.

Det fonetiske laboratorium ved Hellerup-instituttet skal støtte instituttet i dets daglige arbejde ved lydoptagelser, fotografering af stemmebåndene etc. Det deltager i uddannelsen af talepædagoger, står til rådighed for andre særforsorgsgrene samt for universitetsstuderende og radiumstationen (undersøgelse af røntgenbehandlede strubekræftpatienter). Laboratoriets nuværende leder er dr. phil. med internationale kontakter inden for logopædi og foniatri. Lærerforeningen kan stærkt anbefale, at der normeres en stilling som laboratorieleder, jvf. fællesrådets skrivelse, side 2.

Da forsorgslovens § 257 i 1954 blev ændret derhen, at staten afholder udgifterne ved behandlingen af talelidende også udenfor et

taleinstituttj udvidedes instituttets arbejdsområde betydeligt og navnlig øgedes forstandernes arbejde og ansvar.

Forstanderens virksomhed kan deles i to afsnit:

1. *Ledelsen af det interne institutarbejde*, der består i at tilrettelægge det kliniske arbejde og formidle samarbejdet mellem læger, tandlæge, plejepersonale og lærere. Forstanderen har endvidere ansvaret for ledelsen af kostafdelingen. Det tilkommer ham daglig at holde konsultation. Han må holde sig orienteret om fagets fremskridt i ind- og udland og nyttiggøre disse for instituttet. Han må lede instituttets forskning og koordinere lægers og læreres forskningsarbejde, udnytte dette i den daglige undervisning samt ved efterundersøgelser lade behandlingens resultater kontrollere. Han må repræsentere instituttet overfor inden- og udenlandske gæster. Han skal lede læreruddannelsen og plejepersonalets specialuddannelse samt føre tilsyn med de fra instituttet på andre forsorgsinstitutioner udstationerede lærere.

2. *Lederen af instituttets virksomhed som centrum for den ambulante tale- og læseundervisning i distriktet.*

Dette arbejde består i:

- a. At holde konsultationer på centralt beliggende steder.
- b. At have tilsyn med taleundervisningen på institutioner (tale- og spastikerbørnehaver).
- c. I samarbejde med instituttets rejseinspek-

tører og andre undersøgere at have over- tilsyn med den ambulante undervisning.

- d. At yde faglig hjælp til andre forsorgsgrene.
- e. At forhandle med institutioner, f. eks. skolevæsener i distriktet.
- f. At holde oplysende faglige foredrag.

Af ovenstående vil det formodentlig fremgå, at forstandernes arbejde er meget omfattende, samt at det er nødvendigt for dem ofte at være på rejse og borte fra deres institut. Lærerforeningen skal derfor stærkt anbefale, at der til aflastning af forstanderne oprettes de i fællesrådets skrivelse, side 3 nævnte *inspektør stillinger*, een ved hvert af institutterne.

Lærerforeningen skal sluttelig tillade sig at pege på, at den ambulante undervisning af talelidende, som ovenfor er omtalt, har medført, at det siden 1954 fortrinsvis er de sværeste tilfælde af tale- og stemmelidelser, der henvises til institutbehandling. Det vil derfor mere end nogensinde være nødvendigt for institutterne at kunne sikre sig de bedste medarbejdere inden for vort fagområde.

Med henblik herpå og tillige med den kendsgerning for øje, at institutternes lærere foruden deres pædagogiske uddannelse alle har en fyldig specialuddannelse bag sig, tillader vor forening sig at støtte fællesrådets forslag om, at særforborgens lærere placeres i lønmæssig paritet med statsskolernes lærerpersonale.

P. f. v.

J. Dalsgård.

FORENINGEN AF LÆRERE VED STATENS TUNGHØREINSTITUTIONER

Underbilag 4 til bilag 111.

Fredericia, den 9. dec. 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

Foreningen af lærere ved statens tunghøreinstitutioner tillader sig herved i henhold til forslag fra Fællesrådet for lærerforeninger ved statens institutioner for blinde, døve, talelidende og tunghøre til lønningskommissionen at fremsende en oversigt over det pædagogiske arbejdes omfang ved statens tunghøreinstitutioner, nogle betragtninger i relation dertil samt forslag om det pædago-

giske personales fremtidige lønmæssige placering.

Eftersom forborgens for voksne tunghøre gennem lov af 27. januar 1950 om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre blev en selvstændig forsorgsgren og således betegner en nyskabelse siden vedtagelsen af tjenestemandsløven af 1946, skal man indledningsvis under henvisning til fællesrådsskrivelsens bilag nr. 1 gøre opmærksom på, at de bemærkninger, der i døvekommissionens be-

tænkning er gjort vedrørende døvelærernes stilling., også gælder for lærere ansat ved statens tunghøreinstitutioner.

Statens aflæseskoler i København og Fredericia :

For begge skoler er at bemærke, at arbejdet består i *terapeutisk behandling af voksne kursussøgende*, hvis skoleophold er af forskellig varighed, hvilket - i modsætning til sær-forsorgsskoler, der arbejder med et fast elevklientel året igennem - medfører hyppige omlægninger af timeplanen og omorganisering af arbejdet i øvrigt. Den vekslende tilgang og afgang af elever året igennem belaster endvidere administrationen derved, at forretningsgangen omfatter ca. 700-800 elever - dog ikke alle nye - i København og 95-110 nye elever i Fredericia årligt - i modsætning til de ovenanførte skoler med fast elevklientel, der næppe har en såvel tilgang som afgang på mere end ca. 15-20 elever om året.

Den fælles terapi består i instruktion i brugen af høreapparat, høretræning, undervisning i mundaf læsning og opøvelse i mundhåndsystemet. Begge skoler har undervisning fra morgen til aften. Såvel uddannelsen af egne lærere som lokale tunghørepedagoger i provinsens byer påhviler skolens ledere. Endvidere er organisationen af al tunghøreundervisning af voksne tunghøre i hele landet og tilsynet dermed knyttet til de to skoler.

Statens aflæseskole i København :

Denne skole søges årligt af 700-800 elever. Ved siden af *terapien* drives en omfattende *fortsættelsesundervisning*, specielt og foreløbigt i dansk og fremmede sprog, som mange tunghøre på grund af den nedsatte hørelse er afskåret fra at deltage i på de kommunale aften- og aftenhøjskoler. Det store brogede og skiftende elevmateriale med ca. 140 elever i gennemsnit pr. dag stiller store organisationsmæssige krav til ledelsen.

Ud over at betjene de tunghøre, der *søger* skolen, har skolen i de senere år på grund af sin nære tilknytning til hørecentralen i København drevet en »*poliklinisk*« *virksomhed*, idet den tilrettelægger og gennemfører korte kursuser på 1-4 timer i instruktion i brugen af høreapparat og kursus på 12 timer i høretræning for ca. 1 000 patienter årligt fra Stor-København direkte henvist fra hørecentralen.

Denne nydannelse komplicerer i væsentlig grad den daglige ledelse.

Skolen uddanner selv sine lærere. Endvidere er største parten af *lokale tunghørelæreres uddannelse* henlagt til skolen i København. Hidtil - siden 1941 - er uddannet ca. 150 lærere fordelt på 18 uddannelseshold. Ledelsen og tilrettelægningen af disse uddannelser ligger hos forstanderen på skolen i København. For arbejdet dermed har der hidtil ikke været ydet honorar.

Statens aflæseskole i Fredericia :

Skolen i Fredericia er en *kostskole* med den deraf følgende belastning. Det stadigt skiftende elevklientel af voksne af begge køn i alle aldre gør ledelsen kompliceret og belaster ansvaret. Skolen har en maksimal belægning på 26 elever (gennemsnitligt 25) og gennemfører en terapeutisk behandling af ca. 100 om året.

Disse elever, der af de 3 hørecentraler, ørelæger eller lokale tunghørelærere henvises til skolen for at modtage en mere koncentreret, langvarig og alsidig behandling end den, der kan tilbydes dem lokalt på deres hjemegn, repræsenterer *den hårdest ramte gruppe aftunghøre*. Gruppen omfatter 1) døvblevne, 2) stærkt tunghøre, 3) tunghøre med komplicerede vanskeligheder i forbindelse med høreapparat-tilpasning, 4) unge tunghøre med erhvervsproblemer, 5) og endelig stærkt deprimerede tunghøre. Skolen er at betragte som *hørecentralernes indlæggelsessted* for disse kategorier af patienter.

Skolen må under hensyn til dens særlige elevklientel tage sig af en række *socialt betonede opgaver*, der trænger sig på og skal løses, før en tilfredsstillende optimal rehabilitering af patienterne kan nås. Bistand i så henseende ydes såvel over for skolens til enhver tid indskrevne elever som til udskrevne elever, fra hvem der omtrent dagligt kommer anmodning om hjælp eller vejledning, fordi deres situation siden skoleopholdet har ændret sig. Betydeligt arbejde i form af forhandling, undersøgelse og korrespondance er således forbundet med denne opgave.

I adskillige tilfælde er en almindelig henvisning til patienterne om optagelse på skolen ikke tilstrækkeligt effektiv, hvorfor det fra skolens side kan være nødvendigt ved *besøg i hjemmet* at etablere personlig kontakt med

de pågældende for at få et ophold gennemført.

Skolen foretager endvidere ved besøg *efterundersøgelse* af sine elever et halvt års tid efter, at de pågældende er udskrevet.

I alt er der således foretaget 158 besøg hos tunghøre patienter i finansåret 1956-57.

Også til skolen i Fredericia er knyttet *uddannelsen af nye lærere*, såvel skolens egne som lokale tunghørelærere.

Med henblik på de særlige høreapparat-tilpasningsopgaver foretages på skolens *akustiske laboratorium* en række forsøg, hvorved de enkelte elever hjælpes bedst muligt, og hvorved der indhøstes et betydelig erfaringsmateriale til supplerende af de forskningsresultater, der andre steder opnås på det høreapparattekniske område.

Hvor en depression står i forbindelse med hørenerdsættelsen, og en *psykisk genrejsning* må forsøges, anvendes i stor udstrækning *mentalhygiejniske metoder* suppleret af behandling direkte af psykiater.

Skolen giver sine yngre elever en grundig *erhvervsorientering*, vejleder dem erhvervs-mæssigt med henblik på deres specielle handicap, foranstalter afholdelse af *psykotekniske* og *psykologiske prøver*, praktiserer den såkaldte *erhvervspraktik* og påtager sig *plads-anvisning* i et vist omfang.

Som et led i skolens terapeutiske behandling beskæftiges eleverne ved *manuelt arbejde*, der samtidig for de unges vedkommende kan tjene som rettesnor i erhvervs-mæssig henseende, idet eleverne her kan observeres i en længere periode.

I erkendelse af, at terapi for de unge ikke er nok, sætter skolen ind med *supplerende undervisning* - specielt i *dansk og regning* - for at bøde på det mangelfulde udbytte af barneskolens undervisning. Efter omstændighederne udvides fagrækken, således at mange elevers ophold på skolen får præg af et *efterskole-* eller *højskoleophold*.

Tilsynet med tunghøreundervisningen.

Til statens aflæseskoler i København og Fredericia er knyttet *tilsynet* med, *konsulentvirksomheden* for og *administrationen* af tunghøreundervisningen henholdsvis øst og vest for Storebælt. For dette arbejde har skolerne forstandere hidtil modtaget honorar, hvilket tænkes at skulle bortfalde ved de på-

gældende stillingers opnormering til nuværende lønklasse 9 000-10 200 kr.

Tilsynsarbejdet medfører en betydelig rejsevirk-somhed, hvis formål er inspektion hos og forhandling med lokale tunghørelærere, forhandling med lokale kommunale myndigheder inden for skolevæsen og administration for etablering af lokale kurser og uddannelse af lokale lærere. For den tilsynsførende i vestdistriktet kommer dertil en række kontaktmøder med pædagogerne ved hørecentralerne i Århus og Odense.

Administrationen af den lokale tunghøreundervisnings økonomi omfatter bl. a., at de tilsynsførende hvert kvartal skal gennemgå samtlige regningsbilag fra samtlige lærere. Med henblik på, at undervisningens revisionsmæssige grundlag skal være i orden, har de enkelte lærere pligt til at indsende til den tilsynsførende en dagbog over deres arbejde. Disse dagbøger skal gennemgås, bearbejdes statistisk, og årsberetning over arbejdets omfang, art og økonomi skal udformes.

Den daglige korrespondance vedrørende tilsynsvirk-somheden har efterhånden antaget betydeligt omfang og beslaglægger megen tid, idet en lang række problemer skal tages op til overvejelse og afgørelse, det være sig af undervisningsmæssig, organisationsmæssig eller økonomisk art.

Hørecentralpædagogerne.

Ved provinsens hørecentraler i *Århus og Odense* har der hidtil været ansat en pædagog, der under ansvar over for den pædagogiske ledelse (den tilsynsførende i Fredericia) har måttet varetage den opgave at hen-vise samtlige patienter til den rette pædagogiske behandling, foretage undersøgelser, korrespondere med ca. 30 lokale tunghørelærere i distriktet, rejse ud og se på patienter samt forhandle med lagerne m. m. En oversigt over virksomheden på disse hørecentralers pædagogiske afdeling vedlægges som bilag.

De nævnte pædagoger har siden 1953 beklædt normerede lærerstillinger under statens tunghøreinstitutioner. For arbejde ud over de 30 ugentlige timer, der påhviler dem, honoreres de midlertidigt med et årligt beløb på godt 5 000 kr., svarende til overtimebetaling for 9 ugentlige timer.

På hørecentralen i *København* har hidtil fungeret en pædagog udlånt fra Statens af-

læseskole i København. Pågældendes arbejdsopgaver har dog været mindre omfattende sammenlignet med pædagogernes ved provinsens hørecentraler, idet det væsentligste arbejde har bestået i undersøgelser og instruktion af patienter. Pågældende har haft en ugentlig arbejdstid på 30 timer.

Med hensyn til den årlige arbejdstid gælder for alle 3 pædagoger, at de har fulgt hørecentralernes ferieplan, hvorved antallet af deres årlige arbejdsdage har været 276 mod aflæseskolernes 240 undervisningsdage om året. For denne ekstra arbejdstid har der hidtil ikke været ydet honorar.

Oplysningstjenesten.

Endnu en side af tunghøreforsorgens pædagogiske virksomhed skal fremdrages. Det gælder *oplysningstjenesten*, hvori naturligvis først og fremmest forstanderne er engageret, men som også en del af skolernes lærere og hørecentralpædagogerne deltager i. Ud fra den betragtning, at tunghørhed er et samfundsproblem, har man fra pædagogisk side følt sig forpligtet til at yde *bidrag til forståelsen af de tunghøres kår*. Arbejdet på dette område består derfor i foredragsvirksomhed i radio og ved møder ud over landet: ved offentlige propagandamøder og i tunghøreforeninger, på seminarier, for kursussygeplejersker, lægestuderende, børnehavelærere, kommunale udvalg og kommissioner, særkonsulenter m. m. og ved faglige kurser og kongresser. Dertil kommer affattelse af faglige artikler i fagtidsskrifter.

Konklusion :

Under hensyn til den omtalte forøgelse af arbejdsbyrden samt udvidelse af arbejdsopgaverne, der for Statens aflæseskole i København navnlig har fundet sted på det interne område (1 000 patienter fra Stor-København henvist fra hørecentralen), hvorimod der for Statens aflæseskole i Fredericia i særlig grad har vist sig nydannelser på det externe område (tilsynsarbejdet er fordoblet), hvorved lederstillingen er blevet stærkt rejsepræget, finder man det berettiget over for lønningskommissionen at stille forslag om, at de 2 *forstanderstillinger* ved skolerne i København og Fredericia normeres i 1. lønningsklasse, når samtidigt tilsynshonoraret foreslås at skulle bortfalde.

Endvidere finder man under henvisning til samme forhold en tilstrækkelig begrundelse for behovet for ved begge skoler at ansætte en *inspektør*, der dels må aflaste forstanderen i det daglige arbejde og dels fungere som stedfortræder under dennes fravær.

Med hensyn til *de pædagogiske stillinger ved hørecentralerne i Århus og Odense* finder man under hensyn til det stærkt udvidede arbejdsområde og den stadigt stigende arbejdsbyrde, at tiden er inde til en forbedret lønmæssig placering af disse absolutte kvalifikationsstillinger. Stillingerne må betragtes som livsstillinger. En leder af disse hørecentralers pædagogiske afdeling må være særligt kvalificeret, idet han må have større indsigt i den pædagogiske behandlings muligheder end de lokale lærere, han henviser til. Han må handle under ansvar over for lederen af det samlede pædagogiske arbejde i distriktet (den tilsynsførende) og må i betydeligt omfang virke som assistent for denne.

Vedrørende *det pædagogiske arbejde på hørecentralen i København*, der i øjeblikket varetages af en pædagog fra Statens aflæseskole, stiller problemerne sig i øjeblikket væsentligt anderledes. Den pågældende pædagogs arbejdsopgaver har her en anden karakter, idet hørecentralen og aflæseskolen befinder sig under samme tag, hvorved den pædagogiske ledelse (den tilsynsførende forstander på aflæseskolen) vil kunne være i *daglig kontakt* med den pædagogiske medarbejder, der gør tjeneste på hørecentralen.

Da man imidlertid er vidende om, at spørgsmålet vedrørende omfanget af hørecentralernes personale - herunder pædagogerne og deres lønmæssige placering - er under behandling i socialministeriet, og næppe kan forventes færdigbehandlet under lønningskommissionen på grund af forskellige endnu uafklarede forhold, vil man fra foreningens side på nuværende tidspunkt afholde sig fra over for kommissionen at stille forslag om den lønmæssige placering af hørecentralernes pædagoger. Man skal dog forbeholde sig ret til - når tiden er inde - at fremkomme med en indstilling til ministeriet desangående.

På foreningens vegne

G. Poulsen-Vad.

Til lønningskommissionen.

Hermed fremsendes motiverede forslag til lønningsloven for personale i *Foreningen af Embedsmænd i Fyr- og Vagervæsenet* for:

1. Kontorpersonalet.
2. Personel i Fyrdirektoratets tekniske afdeling.
3. Navigatorer i Fyr- og Vagervæsenet,
 - a. Skibsinspektoren.

- b. Navigatorer i inspektions-skibe.
- c. Fyrforvalteren.
- Maskinmestre i Fyr- og Vagervæsenet.
 - a. Maskinmesteren i skibsinspektionen.
 - b. Maskinmestre i inspektionsskibe.
 - c. Fyrkontrollører.
 - d. Bestyreren ved gasstationen.
5. Fyrmestre og fyrassistenter.
6. Fyrskibsførerne.

Kontorpersonalet.

Nuværende normering :

§521.

3. lønklasse (7 800-9 000 kr.).

Kontorchefen i fyrdirektoratet.

§524.

6. lønklasse (5 040-5 760 kr.).

4 fuldmægtige i fyr- og vagervæsenet.

§525.

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).

2 overassistenter i fyr- og vagervæsenet.

§527.

9. lønklasse (2 670-3 750 kr.).

2 assistenter i fyr- og vagervæsenet.

§534.

16. lønklasse a (2 310-3 030 kr.).

4 kontorassistenter.

16. lønklasse b (1 680-2 400 kr.).

Kontorister.

Forslag til normering :

3. lønklasse (7 800-9 000 kr.).

Kontorchefen i fyrdirektoratet
+ bestillingstillæg på 1 200 kr. årligt.

5. lønklasse (6 000-6 600 kr.).

1 afdelingsleder.

6. lønklasse (5 040-5 760 kr.).

3 fuldmægtige.

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).

4 overassistenter.

Nylønklasse, løn 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 300 kr. til 2 910 kr., og derefter hvert 3. år med 450 kr. til 3 810 kr.

9 assistenter.

Ansættelse i lønklassen er betinget af 2 års tjeneste som medhjælper.

(Hertil henføres nuværende kontorassistenter og kontorister).

Anm.

B.

C.

A. I årene efter krigen er der sket en væsentlig forøgelse af arbejdet i fyr direktoratets kontorer som følge af udvidet søafmærkning, forøget skibsmateriel, overtagelse af loranstationerne i Våg og Frederiksdal, udvidelse af fyrbelysning på Færøerne og i Grønland, overtagelse af lønberegning og -udbetaling

til alt stationspersonel o. s. v. med deraf følgende forøgelse af kontorpersonalet.

Henset til de stadig udvidede krav til administration og organisation skal foreningen foreslå, at der ydes kontorchefen et bestillingstillæg på 1 200 kr. årligt.

B. Den ældste fuldmægtig i fyrdirektoratet remplacerer kontorchefen under dennes fraværelser (på tjenesterejser, under sygdomsforfald o. lign.) og er i særlig grad til rådighed for kontorchefen i sager vedrørende tjenesteforholdene for Fyr- og vagervæsenets personel. Hertil kommer, at den ældste fuldmægtig, foruden at udarbejde Fyr- og Vagervæsenets budget, tillige leder arbejdet i personaleafdelingen og bogholderiet og alene ved overtagelsen af 2 loranstationer på Færøerne og i Grønland har fået pålagt et væsentligt merarbejde gennem de særlige regnskaber, der føres over driftsudgifterne for omhandlede loranstationer, der drives for udenlandsk regning (ICAO).

Da et igennem en lang årække erhvervet nøje kendskab til Fyrdirektoratets mangesidede og omfattende administrationsområde er nødvendigt ikke alene for kontorchefen, men også for dennes stedfortræder og nærmeste medarbejder, foreslås den omhandlede fuldmægtigstilling normeret: som afdelingsleder.

C. Det forøgede arbejde i Fyrdirektoratet har medført, at Fyr- og Vagervæsenets tjenestemandsansatte kontorphonale får pålagt stadig mere kvalificeret arbejde, medens det mindre kvalificerede arbejde udskilles og overtages af kontorfunktionærer og kontoristaspiranter.

Det omhandlede kontorphonale består nu af:

- 2 overassistenter,
- 2 assistenter
- 4 kontorassistenter
- 5 kontorister (heraf 2 aspiranter),

hvortil kommer følgende overenskomstan-
satte kontorfunktionærer:

- 6 assistentlønnede,
- 6 kontoristlønnede.

Efter foreningens opfattelse bør der ved den kommende lønningslov foretages såvel en regulering af nuværende lønningsmæssige placering som advancementsforhold for Fyr- og Vagervæsenets kontorphonale, og beregnet efter de nuværende arbejdsforhold skal man foreslå, at der fremtidig - foruden overordnede stillinger: kontorchef, afdelingsleder og; 3 fuldmægtige - normeres følgende stillinger:

- 4 overassistenter,
- 9 assistenter.

Herudover bør kontor tjenesten suppleres med personel, der lønnes efter overenskomst.

I relation hertil skal foreningen fremføre følgende:

Vedrørende overassistenter.

Fyr- og vagervæsenets kontorer er opdelt i 4 afdelinger, der hver ledes af 1 fuldmægtig, nemlig:

1. Bogholderi- og personaleafdeling.
2. Lønnings- og revisionsafdeling.
3. Ekspeditions- og kasseafdeling.
4. Fyr- og vager magasinernes kontor.

Under en fuldmægtigs fravær remplaces han af afdelingens ældste tjenestemand, og i afdelingerne 3 og 4 er dette de 2 overassistenter, der er normeret fyr- og vagervæsenet, medens der i afdelingerne 1 og 2, hvor arbejdet er absolut kvalificeret og meget omfattende, kun rådes over assistentstillinger. Da den ældste tjenestemand i hver afdeling som oven for nævnt remplacerer afdelingens leder, og da han i øvrigt i det daglige arbejde er lederens nærmeste medarbejder og deltager i tilrettelæggelsen af hele afdelingens arbejde, er det arbejds- mæssige krav til disse 4 tjenestemænd ens og kvalificerer dem alle 4 til overassistentstillinger.

Til belysning af de 2 assistenters arbejde skal yderligere anføres, at den i lønnings- og revisionsafdelingen beskæftigede assistent har den daglige ledelse af arbejdet vedrørende beregning og anvisning af lønninger, honorarer m. v. til Fyr- og Vagervæsenets personel, herunder ekspeditioner vedrørende lønforskrivninger, lønningsforskud, efterindtægt, lønopgørelse til skattevæsenet, særlige ydelser, flyttegodtgørelse, sygepleje, uniforms- og beklædningsgenstande samt uniformstilskud til selvbeklædere.

Den i personaleafdelingen beskæftigede assistent har den daglige ledelse af arbejdet med personelle ekspeditioner af enhver art, såsom ekspeditioner vedrørende ansøgninger, ansættelser, forfremmelser, afskedigelser, forflytninger m. v., principielle sager vedrørende tjenestemandsløvens bestemmelser, ferieregulator, sygereglement, forhyringsregler m. v. samt tilrettelæggelsen af afløsning i forbindelse med sygdom, ferier og orlov, fyrskibskiftninger o. lign.

En oprykning af de omhandlede 2 assi-

stenter til overassistenter vil derfor være et ganske naturligt avancement - også set på baggrund af de pagældendes anciennitet, nemlig henholdsvis 22 og 19 år.

Vedrørende assistenter.

Efter lønningsloven af 1908 havde fyrvæsenet både en (kontor)assistent- og en medhjælperklasse ligesom de store etater, men i de mellemliggende år, og navnlig i krigsårene op mod 1917, kunne man ikke for den lave medhjælperion få personale, der var egnet til tjenesten og senere forfremmelse. Avancementsforholdene var så dårlige, at man for at få egnet personale måtte gå over til at antage honorarlønnede ekstraskrivere (senere benævnt kontorister).

Til almindelig overraskelse og til dyb skuffelse kom (kontor)assistenterne ved tjenestemandsløven af 1919 ned i lønklassen 1 800-3 000 kr. Denne deklassering af fyrvæsenets kontorassistenter i 1919 kan muligvis forklares ved fejlagtig opfattelse af, at fyrvæsenet frivilligt var gået bort fra medhjælperordningen i forbindelse med den omstændighed, at kontorassistenterne i fyrvæsenets kontorer for 1908 havde været gradsbetegnede, der medførte, at fyrvæsenets kontortjeneste i daværende kommissions øjne nærmest burde jævnføres med den tjeneste, der udførtes af kontoristerne af I og II grad inden for civiletaterne.

Den nuværende ordning, hvorefter det lavere kontorpersonele er henført til kontorist- og kontorassistentklassen (lønningsklasse 16 a og b) har været meget uheldig, idet erfaringerne har vist, at den ikke egner sig for et personale, hvoraf langt den overvejende del er mandligt, og der er derfor opstået det ene lønnings- og avancementsproblem efter det andet. Lønningen i nævnte klasser er nemlig ganske utilstrækkelig for familieforsørgere og er formentlig heller ikke i almindelighed beregnet herpå; men som forholdene har været ved Fyr- og Vagervæsenet, har en stor del af disse stillinger været besat med gifte mænd, der i årevis måtte opretholde eksistensen for sig og familie med disse lave lønninger og uden noget sikkert holdepunkt for videre avancement, da dette var afhængigt af afgang i højere stillinger eller oprettelse af sådanne på normeringslove.

På senere tjenestemand- og normerings-

love er i årenes løb gennemført sporadiske avancementsforbedringer for kontorpersonelet, men der er ikke sket nogen virkelig forbedring af det underordnede kontorpersoneles placering. - Den nu nedlagte »Forening af personale i Fyr- og Vagervæsenets kontorer« søgte uden resultat i forbindelse med forslagene til sidste lønningskommission en placering af det underordnede kontorpersonele i en assistentklasse.

Foreningen skal endvidere pege på, at Fyr- og Vagervæsenets kontorassistenter og kontorister ikke danner en lukket bundklasse, som forholdene er i almindelighed, men kun begyndelses- og gennemgangsstillinger, hvis indehavere forudsættes - i hvert fald som regel - at skulle avancere videre op til de højere tjenestemandsklasser.

Man finder i øvrigt anledning til at henvende opmærksomheden på den forringelse af det tjenestemandsansatte personels stillingsmæssige placering, der har fundet sted i forhold til de i Fyr- og Vagervæsenet beskæftigede overenskomstansatte kontorfunktionærer. Til trods for langt mere tungtvejende arbejdsmæssige motiveringer for oprykning af det tjenestemandsansatte personel har overenskomstansatte kontorfunktionærer med betydelig kortere tjenestetid i vid udstrækning opnået lønningsmæssige forbedringer i form af aflønning som assistenter, hvor det tjenestemandsansatte personel for gæves har søgt oprykning, hvilket ikke vil kunne undgå at skabe utilfredsstillende arbejdsforhold.

Den teoretiske og praktiske uddannelse, kontorpersonelet må gennemgå, må selv om denne uddannelse ikke dokumenteres med afsluttende eksamen - nærmest sidestilles med forholdene i de store etater og andre institutioner, hvor en assistent- og medhjælperklasse findes. - Flertil kommer, at der ved aspirantansættelsen kræves realeksamen eller dermed ligestillet eksamen ligesom i de store etater.

Under hensyn til det ovenfor anførte finder foreningen det derfor rimeligt at foreslå, at der ved Fyr- og Vagervæsenet indføres en assistentklasse, hvortil foreslås henført de nuværende kontorassistenter og kontorister, der opfylder alders- og anciennitetskravene. Det foreslås endvidere, at Fyr- og Vagervæsenets elever får ganske samme kår med hensyn til ansættelse, avance-

ment og lønning som gældende: for øvrige assistent elever inden for staten.

Foreningen ser gerne indført en fagundervisning, der afsluttes med en fagprøve, idet man mener, at en sådan ville have stor betydning for linien og fastheden i det underordnede personales uddannelse og udvikling inden for Fyr- og Vagervæsenet.

Da det imidlertid drejer sig om et så lille antal elever, vil det antagelig være upraktisk at gennemføre en omfattende særundervisning for disse. Man skal derfor foreslå, at der på statens bekostning - som det praktiseres nu inden for andre institutioner inden

for forsvaret - gives eleverne en undervisning på købmandsskole, og at tjenstemandsansættelse skal være betinget af bestået handelsmedhjælpereksamen. Man vil dog anse det for hensigtsmæssigt, at der i tilknytning til den foreslåede skoleuddannelse i korte kurser ved styrelsens foranstaltning gives det omhandlede kontorpersonele kendskab til Fyr- og Vagervæsenets specielle tjeneste, herunder gennemgang af regler og instruktioner, kendskab til fyrapparater og fyrenes virkemåde og kendskab til farvands afmærkning i almindelighed.

Personel i Fyrdirektoratets tekniske afdeling

Nuværende normering :

§520.

2. lønklasse b (8 700-9 300 kr.).
Fyringeniøren (afdelingsingeniørklassen b. 7).

§522.

4. lønklasse a. (6 900-7 500 kr.).
Fyrarkitekten + bestillingstillæg på 900 kr.

§523.

5. lønklasse (6 000-6 600 kr.).
1 ingeniør og overkonstruktør i fyr- og vagervæsenet.

§524.

6. lønklasse (5 040-5 760 kr.).
1 ingeniør og konstruktør i fyr- og vagervæsenet, 1 arkitekt i fyr- og vagervæsenet.

§525.

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).
1 ingeniør og konstruktør i fyr- og vagervæsenet.

A. Fyr ingeniøren er chef for den samlede tekniske tjeneste under Fyr- og Vagervæsenet, der omfatter a) en bygningsteknisk del, b) en maskinteknisk del og c) en elektroteknisk del, hvilke områders arbejde varetages af henholdsvis fyrarkitekten og 2 civilingeniører; disse to sidste er honorarlønnede efter overenskomsten mellem finansministeriet og Dansk ingeniørforening. - Endvidere fører fyringeniøren - som et særligt hverv ifølge instruks - særligt tilsyn med gas-

Forslag til normering :

- Ny lønklasse, statens lønklasse b. 2, løn 9 600 kr. årlig, stigende efter 5 år til 10 500 kr. (Overingeniørklassen).

Fyringeniøren.

3. lønklasse (7 800-9 000 kr.).

Fyrarkitekten.

4. lønklasse a. (6 900-7 500 kr.).

1 ingeniør og overkonstruktør i fyr- og vagervæsenet.

5. lønklasse (6 000-6 600 kr.).

1 ingeniør og konstruktør i fyr- og vagervæsenet.
1 arkitekt i fyr- og vagervæsenet.

6. lønklasse (5 040-5 760 kr.).

1 bygningskonduktør i fyr- og vagervæsenet.

stationen i Korsør og med det ved fyrmagasinet værende prøveværksted og fotometergalleri foruden lystøndeetablissementerne i København, Korsør, Esbjerg og Thyborøn.

Under fyringeniøren hører følgende tekniske personale:

Fyrarkitekten,
2 civilingeniører (overenskomstlønnet),
1 ingeniør og overkonstruktør,
1 arkitekt,

Anm.

A.

B

C.

D.

E.

F.

- 1 ingeniør og konstruktør (maskin-),
- 1 ingeniør og konstruktør (byggnings-),
- 1 byggningskonstruktør (overenskomstlønnet),
- 2 tegnere (overenskomstlønnet efter 10. lønningsklasse),
- 1 registrator (overenskomstlønnet efter 9. lønningsklasse),
- 1 overfyrrkontrollør,
- 2 fyrrkontrollør I,
- 3 fyrrkontrollører II.

Fyringeniørstillingen er i de senere år undergået store forandringer, hvad angår ansvar og område, bl. a. i forbindelse med bygning af nye fyr - såvel i Danmark som på Færøerne og i Grønland — samt ved overtagelsen af driften af 2 loranstationer, henholdsvis i Grønland og på Færøerne. Hertil kommer den stedfindende automatisering af fyrene, der kræver et væsentligt merarbejde.

Under henvisning til ovenanførte må det synes retfærdigt og rimeligt, at fyringeniøren placeres som foreslået, også henset til, at stillingens ansvar og område vel kan sidestilles med tilsvarende stillinger i den foreslåede lønklasse under Forsvarets Bygnings-tjeneste, D.S.B., Post- og Telegrafvæsenet og Vandbygningsvæsenet. - Stillingens indehaver må være cand. polyt., og da denne stilling er ingeniørens slutstilling og i betragtning af det ham pålagte ansvar og de fordringer, der stilles til hans uddannelse, er han dårligere stillet end tilsvarende ingeniører i mange andre statsinstitutioner. Vel er det givetvis ikke muligt i en lille etat at opnå samme maximumsløntrin som i en stor etat, men på den anden side er det utilfredsstillende, at der ikke gives nogen kompensation for manglen på chancer til opnåelse af en højere stilling. Dette kunne f. eks. også opnås ved at normere stillingen i en lønklasse med flere alderstillæg, således som forholdet er for professorer og andre varige stillinger, hvis indehavere heller ikke har muligheder for yderligere advancement. Subsidiært skal foreningen derfor foreslå, at fyringeniørstillingen placeres i en eventuel ny lønklasse, begyndende på samme trin som nuværende, men med væsentlig flere alders-tillæg til en slutløn som overingeniør.

Foreningen skal i øvrigt henlede opmærksomheden på, at fyrdirektørstillingen - som følge af den skete udvikling inden for Fyr-

og Vagervæsenet - på normeringsloven 1948-49 fik tillagt et bestillingstillæg på 1 200 kr. årligt og fyrarkitektstillingen af samme grund i 1956-57 et på 900 kr. årligt.

B. Den foreslåede oprykning af stillingen som fyrarkitekt begrundes med stillingens stigende arbejdsområde, i forbindelse med den i de senere år skete udvikling ved såvel nybygnings- som reparations- og moderniseringsarbejder ved fyrene siden 1946 samt loranstationerne.

Som yderligere motivering skal foreningen anføre, at fyrarkitekten under fyringeniørens fravær (tjenesterejse, ferie o. lign.) træder i stedet for denne som chef for den tekniske afdeling.

Den foreslåede oprykning svarer i øvrigt til den lønmæssige placering af de under forsvarets bygningstjeneste arbejdende arkitekter i lønklasse 3 a.

C. Omhandlede ingeniør, der er tekni-kumuddannet, har siden sin ansættelse i fyr- og vagervæsenet i 1938 udført en ingeniør-assistentens arbejde ved i fyr in geniørens sted at foretage maskineftersyn (jfr. instruks for sirenetjeneste) og ved bl. a. at foretage gennemgang af maskin- og sirenerapporter, inspektion af maskinanlæg, motorprøve ved ny bestillinger, kontrol med reparationsarbejder, bearbejdelse af statistisk materiale samt økonomisk kontrol med maskin- og fyranlæg ved fyrene og trykprøve af gasflasker. Hertil kommer, at den pågældende tilrettelægger fyrrkontrollørernes arbejde og fører overtillsyn med gasstationen i Korsør, samt som leder af tegnestuen siden 1945 udfører så meget konstruktions- og tegnestuearbejde, som har kunnet overkommes.

Den pågældende har endvidere fået et væsentligt merarbejde ved den nuværende stigende automatisering af fyr og ændring af lystønder.

Da det arbejde, der er knyttet til ingeniørstillingen, er af selvstændig og kvalificeret karakter og vel kan sidestilles med ingeniør- og overkonstruktørstillinger i lønklasse 4 a inden for forsvaret (f. eks. ved Orlogsværftet og Ammunitionsarsenalet) må det synes rimeligt, at ingeniøren placeres som foreslået.

D. Den pågældende konstruktør, der er beskæftiget med konstruktionsarbejde af kva-

lificeret karakter, og som assisterer førnævnte ingeniør i 5. lønningsklasse og varetager dennes arbejde under tjenesterejser, ferie o. lign., har været ansat i Fyr- og Vagervæsenet i en længere årrække.

Foreningen vil anse det for rimeligt, at konstruktøren placeres som foreslået, subsidiært at han placeres i ny lønningsklasse med væsentlig flere alderstillæg ud over nuværende slutløn på 5 760 kr. årligt.

E. Arkitekten, der er stedfortræder for fyrarkitekten under dennes fravær (tjenesterejser, ferie o. lign.), udfører selvstændigt kvalificeret projekteringsarbejde foruden tilsyn med byggearbejder.

Man vil anse det for rimeligt, at stillingen i det mindste placeres som foreslået, i øvrigt skal man henvisse til det af Danske Arkitekters Landsforbund fremsendte forslag vedrørende placering af tjenestemandsansatte arkitekter.

F. Den pågældende, der er uddannet bygningskonstruktør og gennem sit medlemsskab af Danske Arkitekters Landsforbund anerkendt som arkitekt, udfører selvstændigt kvalificeret projekteringsarbejde, foruden almindeligt konduktørtilsyn med byggearbejder ved Fyr- og Vagervæsenets etableringer, herunder kan nævnes, at han gennem de sidste 6 år hver sommer har ført tilsyn med selvstændigt projekterede byggearbejder i Grønland (Frederiksdal Ioranstation) og på Færøerne (Skuvanes Ioranstation og alle de færøske fyr), foruden at han på fyrarkitektens vegne har forestået bygningssyn og byggearbejder ved stats-, justits- og indenrigsministeriets embedsboliger på Færøerne.

Foreningen vil anse det for rimeligt, at stillingen placeres som foreslået, og at stillingsbetegnelsen ændres til bygningskonduktør, i lighed med tilsvarende stillinger i lønklasse 6 a under forsvarets bygnings-tjeneste.

Navigatorer i inspektionsskibe, skibsinspektøren, fyrforvalteren

Nuværende normering:

§ 521.

3. lønklasse (7 800–9 000 kr.).
Skibsinspektør i fyr- og vagervæsenet.

§ 522.

4. lønklasse b. (6 720–7 200 kr.).
5 skibsførere af 1. grad i fyr- og vagervæsenet og fyrforvalteren + bestillingstillæg til føreren af »Argus« 600 kr.

§ 525.

7. lønklasse (3 900–4 860 kr.).
7 styrmænd af 1. grad i fyr- og vagervæsenet.
4 styrmænd.

Forslag til normering:

Anm.

2. lønklasse (8 700–9 300 kr.).
Skibsinspektør. A.

3. lønklasse (7 800–8 400 kr.).
5 skibsførere og fyrforvalteren B.+C.
+ pensionsgivende førertillæg, der skal udgøre den tidligere lønforskel mellem 4 b og 5. lønklasse,
+ nuværende bestillingstillæg til føreren af »Argus« 600 kr.
+ nyt bestillingstillæg til fører af vagerinspektionsskib 1 200 kr. D.
+ nyt bestillingstillæg til fører af »H. V. Ravn« 480 kr. E.

Ny lønklasse (4 860–5 760 kr.) (med 4 løntrin):

- 7 overstyrmænd (de hidtil værende B. styrmænd af 1. grad).
4 styrmænd (de tidligere styrmænd af 2. grad).
+ de nu tillagte honorarer til styrmændene i:
»Argus« 480 kr.
»Løvenørn« 360 -
»H. V. Ravn« 360 -

A. *Skibsinspektøren*, der er rekrutteret fra inspektionsskibsførerne, har samme uddannelse som disse og varetager ledelsen af Fyr- og Vagervæsenets skibsinspektion og har ansvaret for alt skibsmateriels vedligeholdelse - 5 inspektionsskibe, 2 inspektionsskuttere, 5 større motorbåde, 14 fyrskibe, diverse fartøjer ved fyrene - og disses fremdrivningsmaskineri. Foruden disse skibes reparation og vedligeholdelse, projektering af nye skibe samt indkøb af nye fartøjer, som er den normale virksomhed for en skibsinspektør, har han også det daglige ansvar for al udestående afmærkning og dennes vedligeholdelse, skiftning og pasning.

For udførelse af arbejdet i farvandene tilrettelægger skibsinspektøren inspektionsskibenes arbejdsture, det være sig for det daglige tilsyns- og skiftningsarbejde, eftersøgning, afmærkning og dykkerundersøgelse af vrage m. m., samt leder arbejdet med inddragningen af afmærkningen under isperioder, såvel som genudlægningen efter isperiodens ophør.

Et stort arbejde kræves ved udstedelse af tilladelse til vragefiskeri og kontrol med bjergning og fjernelse af vrage i de danske farvande.

Mange sager angående afmærknings-, navigatoriske- og vandbygningsproblemer samt mange andre ting forelægges skibsinspektøren til udtalelse.

I forbindelse med dag-afmærkningsmateriellet foretages nyanskaffelser og kontrol med materiellets vedligeholdelse.

Oprettelse af kontrakter med ca. 70 vagertilsynsførende og lodserier om tilsyn med og pasning af den indre afmærkning. Kontrakter med institutioner, sejlklubber m. v. om privat afmærkning, der passes af Fyr- og Vagervæsenet.

Disse og et utal af andre opgaver påhviler Fyr- og Vagervæsenets skibsinspektør, hvorfor stillingsbetegnelsen måske rettere burde være skibs- og farvandsinspektør.

Man skal tillade sig at foreslå, at skibsinspektøren placeres i samme lønklasse som skibsinspektøren i D.S.B.

B. *Vedrørende placeringen af navigatørerne i Fyr- og Vagervæsenets inspektionsskibe skal foreningen fremføre følgende:*

Navigatørerne tiltræder aspiranttjeneste som styrmænd med en færdig uddannelse.

Efter ca. 4 års sejlads »på dækket« frekventeres navigationsskole og evt. radioskole i 2½ à 3 år for egen regning.¹ Derefter har en overvejende del af styrmændene gennemgået reserveofficersskolen og nogen praktisk tjeneste som søofficerer. Efter denne uddannelse har de fleste i nogle år faret som styrmænd i koffardifart.

Med denne motivering er mindstelønnen for denne kategori lagt på 3 900 kr.

Fyr- og Vagervæsenets inspektionsskibes arbejde kan opdeles i 5. hovedafsnit:

1. at holde farvandene afmærkede og føre kontrol og tilsyn med denne afmærkning.

2. at foretage eftersøgning, dykkerundersøgelse, afmærkning og eventuelt bortsprængning af vrage, der er til hinder for sejlads og fiskeri. Dersom denne vragefjernelse foretages af vragefiskere, da at efterkontrollere ved dykker om dette arbejde er udført tilfredsstillende, samt kontrol med vragefiskere.

3. inspektion og kontrol af afmærkning i alle danske farvande, såvel dag- som nat-afmærkning. Denne kontrol gælder såvel statens egen afmærkning i gennemsejlingsfarvande, der passes og skiftes af egne skibe og fartøjer, samt indre afmærkning der passes af lodserier og vagertilsynsførende, som privat afmærkning der ejes og vedligeholdes af havne og kommuner.

Kontrollen gælder afmatningens udseende og placering.

Under inspektion er også den almindelige kontrol med, hvad der findes i farvandene og på kysterne i samarbejde med søkortarkivet, herunder eftersøgning af undervandshindringer, oplodning af grunde, disses pladsbestemmelse og afmærkning.

4. inspektion og forsyning samt bygning og reparation af fyr- og dag mærker på vanskeligt tilgængelige steder, såvel i de hjemlige som i de færøske og grønlandske farvande. Det kan nævnes, at der alene i de sidste 8 år på Grønlands W.-kyst med inspektionsskibenes besætninger er landsat og opført ca. 50 nye fyr på delvis utilgængelige skær og kyster.

5. Forsyningstjeneste med skiftning af mandskab i fyrskibe, samt forsyning af visse fyrstationer med olie og vand.

Ad 1 kan yderligere bemærkes, at al den udestående afmærkning, både dag- og natafmærkning skal udskiftes, og pladskontrolleres mindst en gang årlig, samt at for-

tøjningskæderne de fleste steder skal tilses 2 gange om året.

Den pinlig nøjagtige kontrollering af hvert enkelt sømærke er af den allerstørste betydning for søfarten, hvorfor dette såvel som det øvrige kontrol- og inspektionsarbejde skal udføres med den allerstørste omhu, for at fyr- og vagerafmærkning m. v. kan være til den gavn og værdi for skibsfartens sikkerhed, der må kunne forventes.

Under isvintre må fyrskibe og lystønder inddrages for at bjærge det kostbare materiel fra at blive ødelagt af isen, og ved isens bortgang må materiellet atter udlægges på plads, ligesom al den afmærkning - hovedsagelig dagafmærkningen - der har ligget ude i isen må bringes på plads, repareres eller nyt må udlægges, hvor sømærket er forlist.

Til Fyr- og Vagervæsenets inspektionsskibes tjeneste stilles der de allerstørste krav til skibsførernes sømandsmæssige og navigatoriske viden samt en meget stor del praktisk kunnen og erfaring, for at tjenesten kan udføres til fuld tilfredshed for skibsfarten.

Som der stilles store krav til skibsførerne, må der stilles tilsvarende krav til de øvrige navigatører med hensyn til dygtighed og interesse for denne særlige tjeneste.

Tjenestetiden for dette personel er til dels ubegrænset, idet der for skibsofficererne endnu ingen tjenesteordning er opnået, ligesom hele skibspersonellet til stadighed er til rådighed for udrykning (afsejling med kort varsel), uden særligt vederlag eller lønningsfavør.

Henset til denne redegørelse må det fremgå, at det ikke kan være inspektionsskibenes størrelse, der skal være afgørende for navigatørernes lønningsmæssige placering, men at tjenestens særlige karakter og område må være det retningsgivende, således at dette personel placeres sammen med statstjenestens højst placerede navigatører.

C. *Fyrforvalterstillingen* besættes af skibsførerne i inspektionsskibene og begynder med samme uddannelse som nævnt for disse.

Det er af megen væsentlig betydning for fyrforvalterstillingen, at denne besættes med en kvalificeret og erfaren navigatør, idet tilsyn med reserve-fyrskibe og fartøjer, fyrskibsførtøj ningernes kontrolmåling, klassi-

ficering og udskiftning varetages af fyrforvalteren.

Ligeledes har han tilsyn med og tildels vedligeholdelse af den i reserve værende dag- og natafmærkning. Indkøb af alt rekvirationsgods til fyrskibe, inspektionsskibe, loranstationerne på Færøerne og Grønland og tildels landfyrene - forbrugsgods, inventar og dets eventuelle reparationer, emballering og forsendelse.

Af personale ved fyrmagasinet har fyrforvalteren underlagt kontor-, lager- og pladspersonel, 3 vagtmænd samt 2 chauffører, i alt 27 personer; hertil kommer 5 fyrkontrollører og ca. 15 afløsningsfolk.

Det månedlige budget til lønninger, rejseudgifter, fragt m. v. beløber sig til ca. 62 000 kr.

Fyrforvalterstillingen har hidtil rangeret med skibsfører af 1. grad, og det foreslås, at denne stilling stadig må placeres i samme forhold til ovennævnte.

D. Foreningen skal herved tillade sig at andrage om, at der må blive tillagt *føreren af inspektionsskibe t »Løvenørn«*, p. t. inspektionsskibet »J. S. Fleischer«, et *bestillingstillæg* for vagertjenesten og føring af vageregnskabet, herunder regnskab og tilsyn med vagerstationer.

Ovennævnte andragende motiveres med, at føreren af vagerinspektionsskibet foruden den almindelige tjeneste som fører af inspektionsskib og det dermed følgende arbejde, er pålagt at føre regnskabet over al Fyr- og Vagervæsenet tilhørende dagafmærkning, samt vedligeholdelse af dette.

Vagerregnskabet omfatter foruden det egentlige regnskab med materiellet også kontrol med reparation samt regningskontrol.

Tilsyn udføres i praksis og regnskabsmæssigt med alle landets ca. 60 vagerstationer, med disses reservemateriel, vagerhuse og deres udestående sømærkemateriel, herunder både forbedret - og lodseriernes egen afmærkning.

Tilsyn føres også i særdeleshed med al privat afmærkning, ligesom kontrollen omfatter alle indre farvande, og hvad her måtte findes. Fra inspektionsskibet ydes i praksis vejledning i afmærkningsspørgsmål ved bejling af så godt som alle danske havne.

Pladsbestemmelse af al indre afmærkning og fortsat revision af denne er en stor

opgave, der også foretages ved vagerskibets foranstaltning i den udstrækning, tiden og forholdene tillader det.

Alle disse og endnu flere opgaver varetages ved siden af den almindelige skiftning og vedligeholdelse af Fyr- og Vagervæsenets dag-soafmærkning og båker.

Foreningen skal tillade sig at andrage om et bestillingstillæg på 1 200 kr.

E. Foreningen skal andrage om, at der må blive tillagt føreren af inspektionsskibet »H. V. Ravn« et bestillingstillæg på 480 kr.

Motiveringen for andragendet er, at føre-

ren af inspektionsskibet foruden den almindelige inspektionsskibstjeneste varetager den daglige ledelse af sømærke- og lystønde-distrikt W. samt lystøndeetablisementet i Esbjerg, hvor samtlige under distriktet hørende lystønder, båker og andre sømærker repareres og istandgøres.

Endvidere er føreren overtilsynsførende ved vestkystbåkerne i Ribe amt.

Foreningen må mene, at den særlige tjeneste og det udvidede tjenesteområde, der ligger uden for en skibsførers almindelige virkefelt, må berette til et bestillingstillæg.

Maskinmestre og fyrkontrollører

Nuværende normering :

§ 523.

5. lønklasse (6 000–6 600 kr.).

Maskinmester af 1. grad i fyrdirektoratet + bestillingstillæg 480 kr.

5 maskinmestre af 1. grad, 1 overfyrkontrollør + maskinmester af 1. grad i »Argus« bestillingstillæg på 480 kr.

§ 523.

5. lønklasse (6 000–6 600 kr.).

Bestyreren af gasstationen i Korsør.

§ 524.

6. lønklasse (5 040–5 760 kr.).

2 fyrkontrollører af 1. grad.

§ 525.

7. lønklasse (3 900–4 860 kr.).

4 maskinmestre af 3. grad, 1 maskinmester af 3. grad (kontrakt).

3 fyrkontrollører af 2. grad.

Forslag til normering :

Ny lønklasse (8 400–9 000 kr.).

Skibsmaskininspektør.

Anm.

A.

3. lønklasse (7 800–8 400 kr.).

5 skibsmaskinchefer.

B.

2 overfyrkontrollører

C.

+ nuværende bestillingstillæg til skibsmaskinchefen i »Argus« 480 kr.

+ nyt bestillingstillæg til skibsmaskinchefen i »H. V. Ravn« 480 kr. 23

Det oplyses, at gasproduktionen i løbet af 6–8 år afvikles. Det må være rimeligt, at den nuværende bestyrer (68 år gammel) bliver placeret i forhold til de øvrige tjenestemænd i 5. lønklasse. D.

5. lønklasse (6 000–6 600 kr.).

1 fyrkontrollør af 1. grad.

C.

Ny lønklasse (4 860–5 760 kr.) med 4 løntrin.

5 skibsmaskinmestre (II mestre).

B.

3 skibsmaskinmestre (III mestre) nyoprettes.

B.

3 fyrkontrollører af 2. grad.

C.

Angående den lønmæssige placering af maskinmestre og fyrkontrollører i Fyr- og Vagervæsenet skal foreningen fremføre følgende:

For at blive ansat som maskinmesteraspirant og fyrkontrolløraspirant kræves følgende uddannelse: at man har bestået maskinmestereksaminerne samt håndværker-

prøven og har erhvervet sønæringsbevis som maskinmester af 1. klasse, af fyrkontrollørerne 2. klasses certifikat. Uddannelsen tager ca. 9-10 år, nemlig 4 års læretid på et statsanerkendt maskinværksted; hvis man ikke møder med realeksamen, er læretiden oftest 5 år. Dernæst knapt 3 års studietid på maskinskolen iberegnet kursus og beståelse af håndværkerprøven. Efter skolen 2 års sejlads som maskinassistent og mindst 1 års sejlads som maskinmester med 2. klasses certifikat for erhvervelse af 1. klasses certifikat. Uddannelsen står helt for ens egen regning i modsætning til mange andre tjenestemandsgupper, der får hele deres uddannelse og ophold under denne betalt af staten.

A. Maskinmesteren i skibsinspektionen.

Om denne stilling, som nu er placeret i Fyr- og Vagervæsenets 5. lønningsklasse (6 000-6 600 kr.) og tillagt et bestillingstillæg på 480 kr. årlig, og som ønskes oprykket til en skibsmaskininspektørstilling, kan fremføres følgende:

Maskinmesteren i Fyrdirektoratet udfører et arbejde, der må sidestilles med, hvad maskininspektører i andre etater og de forskellige rederier udfører. Han har overopsynet med og ansvaret for de maskinelle og tekniske anlæg i inspektionsskibene; inspektionsskutterne, motordrevne fyrskibe samt mindre kuttere og større motorbåde. Han bestemmer efter samråd med maskincheferne i de forskellige skibe, hvilke reparationer, fornyelser og ændringer m. m., der skal foretages. Han ordner tilrettelæggelsen af de forskellige skibsarbejder, også ud over det rent maskinelle, der skal foretages i land, og forhandler med værksteder og fabrikker om disses udførelse og om prisen på det udførte arbejde og på nyanskaffelser. Endvidere udfører han et stort planlægningsarbejde med hensyn til nybygning og ombygning af skibene, heri medregnet fyrskibene. Derudover leder han kartoteksarbejdet over alle Fyr- og Vagervæsenets lystønder til brug ved kontrol med lystøndernes gasbeholdning og gasforbrug af hensyn til planlægning af inspektionsskibenes tjeneste.

Stillingen som maskinmester i skibsinspektionen blev normeret i 1946-47, da man på grund af udviklingen var nået til det resultat, at man manglede en erfaren og dygtig

maskinmester til at varetage de tekniske opgaver, der er uundgåelig i en skibsinspektion af Fyrvæsenets størrelse. Stillingen blev besat med den bedst egnede af Fyrvæsenets maskinmestre. Efter nogle prøveår var man klar over, at man havde disponeret helt rigtigt, og stillingen blev ved normeringsloven 1949-50 søgt normeret som en skibsmaskininspektørstilling i lønningsklasse 6 720-7 200, anbefalet af Forsvarsministeriet. Desværre blev det et afslag, maskinmesteren blev dog tildelt et bestillingstillæg på 480 kr., men efter den tid er hans arbejdsområde og ansvar blevet yderligere stærkt forøget. I 1949 modtog man et nyt inspektionsskib »Faros«, i 1952-53 foretog man en stor ombygning af fyrinspektionsskibet »Argus«, hvis maskineri blev udskiftet med et større diesel- og elektrisk anlæg, og i 1954 forøgedes Fyr- og Vagervæsenets flåde med inspektionsskutteren »Narssak«. Hertil kommer, at arbejdet i skibsinspektionen er blevet stærkt forøget på grund af den udvidede farvandsafmærkning herhjemme og ved Grønland, hvilket både direkte og indirekte forøger maskinmesterens arbejdsområde. Det skal yderligere tilføjes, at under skibsinspektørens fravær på grund af ferie, sygdom eller af anden årsag træder maskinmesteren i hans sted.

Vi mener, at det er meget uheldigt og også uretfærdigt, at omtalte maskinmester, der i det daglige har en maskininspektørs arbejde og ansvar må gå under de samme bestemmelser og lønvilkår som dem, han i det daglige arbejde skal føre tilsyn med. Vi vil derfor finde det rimeligt, at stillingen som skibsmaskininspektør blev placeret i en lønklasse mellem skibsinspektøren og skibsførerne.

B. Maskinmestrene i inspektionsskibene.

Der kan oplyses følgende vedrørende disse maskinmestres tjeneste:

De varetager driften af skibenes maskin-anlæg og elektriske installationer og vedligeholdelsen af disse. Den gode afvikling af inspektionsskibenes mange og specielle arbejdsområder stiller store krav til de forskellige anlægs vedligeholdelse og brugbarhed. Her skal kort nævnes fremdrivningsmaskineriets manøvreringsevne, spil, motorbåde, dykkeraggregater o. s. v.

Siden forhandlingerne om lønningsloven

af 1946 er lystønde- og lanternemateriellet forøget med 63 pct. på station, ligesom man har haft en tilgang af 114 lysspirtønder på station, hvilket har forøget skibenes arbejde meget. Udover dette er yderligere kommet de årlige ture til Grønland og Færøerne for forsyning og reparation af loranstationerne og eftersyn af bestående afmærkning og bygning af nye fyr. Der er indtil nu bygget 45 fyr på Grønland.

Det påhviler maskinmestrene at deltage i lystøndearbejdet, idet det tekniske vedrørende dette arbejde sorterer under dem, såsom kontrol ved inddragning og udlægning af lystønder, gasfyldning og indstilling, tænding og mindre reparationer af lanterner m. v.

Ved bygning af fyr og båker ved danske, færøske og grønlandske farvande ydes der teknisk og håndværksmæssig assistance både i land og om bord, idet inspektionsskibene med deres maskinværksted virker som værkstedsskibe for de ilandværende arbejds hold.

De oven for nævnte arbejder er overordentlige betydningsfulde og vitale led i hele fyrtjenesten og kræver i følge sagens natur et betydeligt ekstraarbejde, hvis karakter rækker langt ud over, hvad der normalt fordres af søfarende maskinmestre. Der ydes intet honorar eller anden ækvivalens herfor.

Disse forhold taget i betragtning tillige med den tekniske udvikling, der er foregået i løbet af de sidste 10 år, hvor man nu efterhånden er gået over til motordrevne specialskibe med nogle i forhold til skibenes størrelse og af hensyn til skibenes arbejde specielt kraftige fremdrivnings- og hjælpemotorer og omfattende elektriske installationer til drift af styremaskine, spil og et utal af elektromotorer til diverse formål, medfører i takt med udviklingen, at kravene til maskinmestrenes tekniske viden og kunnen derfor er blevet stærkt forøget.

Henset til forannævnte vil vi anmode den høje kommission om at tage dette i betragtning ved den lønningsmæssige placering af inspektionsskibenes maskinmestre, således at disse inden for de forskellige grader sidestilles med de højstlønnede af stats-tjenestens søfarende maskinmestre.

For maskinmestre af 1. grad kan særligt anføres følgende:

Disse, der alle er maskinchefer i inspektionsskibene, leder og er ansvarlige for ma-

skintjenesten. Det er hver især deres pligt at sørge for forsvarlig drift, behandling og vedligeholdelse af skibets maskineri med tilhørende anlæg og tekniske installationer, bl. a. gyrokompas, ekkolod, radiostation m. m. samt skibsskroget inden for maskin- og kedelrum og alle skibets tanke. De tilrettelægger ligeledes tjenesteforholdet for maskinbesætningen. De er de ansvarlige ledere af det rent fyrtekniske vedrørende inspektionsskibenes lystøndearbejde, idet de leder arbejdet med påfyldning af gas på disse samt indstilling af fyrkarakter, småreparationer og skiftning af lystøndelanterne. Under inspektionsskibenes ture til Grønland og Færøerne forestår de ofte under fyrkontrollørernes fravær de fyrtekniske og maskinelle arbejder på de under Fyrva:senet tilhørende fyr- og etablissementer.

For maskinmestre af 3. grad kan anføres følgende:

De pågældende maskinmestre gør alle tjeneste som 2. mestre med de deraf følgende pligter og ansvar og træder under maskinchefens fravær i hans sted, ligesom de under dennes ferie- og sygdomsperioder fungerer som maskinchef. Det er bl. a. derfor, at man har krævet certifikat som maskinmester af 1. klasse for at blive ansat.

Efter tidligere praksis var de ældste 2. maskinmestre, der gør tjeneste i de største skibe lønningsmæssigt placeret højere end maskinmestre i begynderstilling, et forhold, der bragtes til ophør ved Maskinmestrenes Forenings blokade af disse begynderstillinger på grund af disses dengang utilbørlig lave aflønning.

Det foreslås herefter, at 2. maskinmester i »Argus«, »Faros« og nyt inspektionsskib ved ny lønningslov placeres i samme lønklasse som overstyrmænd. Maskinmestre i begynderstilling foreslås placeret i lønklasse med glidende skala, hvor slutlønnen er som for ovennævnte ældre 2. maskinmestre.

Titelændring:

Man ønsker titlen maskinmester af 1. grad ændret til skibsmaskinchef i den pågældende lønningsklasse, jfr. sømandsloven af 7. juni 1952 og sønæringsloven, der ventes vedtaget i indeværende folketingssamling. Maskinmestre i de øvrige grader ønskes ændret til skibsmaskinmestre i de respektive lønningsklasser, jfr. ny sønæringslov.

Ny sønæringslov.

Under hensyn til den tekniske udvikling inden for Fyrvæsenets inspektionsskibe, hvor man nu kun har motorskibe og med henblik på den nye sønæringslov, vil vi foreslå, at man tager bemanningen af maskinbesætningerne op til revision, således at man får mere kvalificeret og teknisk uddannet personel til tjeneste i disse skibe.

Det viser sig, at man i den private skibsfart og også inden for forskellige statsinstitutioner ved overgangen til motorskibe og moderne dampskibe har fulgt lignende retningslinier. Vi mener derfor, at det vil være rigtigt at foreslå, at man til inspektionsskibene »Argus«, »Faros« og det projekterede erstatningsskib for »Løvenørn« opretter tre nye maskinmesterstillinger eller eksaminerede maskinassistentstillinger, i sidste tilfælde som overenskomstlønnede. Det må endvidere overvejes at træffe lignende foranstaltninger i de to resterende inspektionsskibe. Det vil givet vise sig driftsøkonomisk rigtigt, og med henblik på disse skibes sejlads på Grønland og Færøerne vil det være i fuld overensstemmelse med den nye sønæringslov.

Bestillingstillæg.

Der søges om bibeholdelse af bestillingstillægget til maskinchefen i fyrinspektionsskibet »Argus«, idet hans arbejdsfelt er blevet væsentligt forøget efter skibets ombygning fra damp til et diesel elektrisk maskineri med et kompliceret højspændingsanlæg. Der stilles derfor større krav til maskinchefen i dette skib.

Der søges endvidere om et bestillingstillæg til maskinchefen i »H. V. Ravn«, idet der er pålagt ham af Fyrdirektoratet at iværksætte og føre tilsyn med alle tekniske reparationer og lovbefalede trykprøver, hvad angår lystønder, der henhører under vestkystområdet. Han foretager aftaler med firmaerne om arbejdets omfang og udførelse, kontrollerer samme og syner tønderne indvendigt og udvendigt, udfærdiger og underskriver trykkort for lovbefalede trykprøver og fører arbejdsbog over lystøndearbejderne, ligesom han kontrollerer og attesterer regningerne herfor. For at tilsynet ikke skal forsinke og fordyre arbejderne og af hensyn til skibets omfattende tjeneste, der til fulde lægger beslag på maskinchefen i den normale arbejdstid, må arbejdet i land vedrørende

ovennævnte lystøndearbejder foretages uden for hans egentlige arbejdstid, lige som det formentlig kan betegnes som en virksomhed, der ligger uden for det maskinchefer i inspektionsskibene sædvanligvis pålagte arbejde.

C. Fyrkontrollørerne.

Fyrkontrollørernes maskinmesteruddannelse danner den nødvendige basis for en videre fyrteknisk uddannelse i de første tjenestear, således at de senere vil være i stand til egenhændigt at løse de krævende fyrtekniske opgaver, de vil blive stillet over for.

Fyrkontrollørernes tjeneste ved Fyrmagasinet tekniske afdeling omfatter bl. a.:

1) Eftersyn og tilsyn med reparation af lystønde-lanterner, blinkere og blinkapparater fra fyrene samt vedligeholdelse af reservemateriel for disse.

2) Kontrol og afprøvning af alt teknisk materiel fra og til fyr og fyrskibe samt kontrol af regninger på dette.

3) Lysmåling og afprøvning af samtlige nye fyranlæg, kontrol og indstilling af vinkelfyrs rudearrangementer før montering.

4) Radiofyrenes kontaktværker og kronometre samt alt andet radiomateriel kontrolleres og afprøves, radiatorer kontrolleres og mærkes, og deres driftstimer registreres. Reklamation til leverandører, dersom holdbarheden har været for ringe.

5) Kontrollen af Fyrmagasinet lager af teknisk reservemateriel sorterer under fyrkontrollørerne.

6) Trykprøve af beholdere.

Ved hovedeftersyn og modernisering af fyrskibe og fyr tilses og ledes arbejdet med alle tekniske installationer, personalet instrueres i betjening af disse, og der ydes teknisk assistance ved samtlige stationer i havartilfælde og lignende.

Under tilsynet på stationerne indsamles et betydeligt oplysningsmateriale til Fyrdirektoratets og eget brug.

På Grønland og Færøerne er der i de senere år bygget 45 nye fyr, 4 maskinstationer er helt fornyet og yderligere anlæg forventes. Opbygningen og de årlige eftersyn ledes af fyrkontrollørerne.

Overfyrkontrolløren er chef for Fyrmagasinet tekniske afdeling og den ansvarlige leder af vedligeholdelse og reparation af alle

lystønder, spirtønder og alt lignende materiel samt ildslukningsmateriel til fyr og skibe.

Alt reservemateriel, fyrlamper m. m. til stationerne rekvireres af overfyrrkontrolløren, der har ansvaret for, at der altid er et tilstrækkeligt reservelager til stede samt kontrol med regninger på dette materiel.

Overfyrrkontrolløren har hovedansvaret for og ledelsen af fyrrkontrollørernes tjeneste ved Fyrrmagasinets tekniske afdeling; arbejdet her kræver et indgående specialkendskab til de mange vidt forskellige fyrrtekniske apparater.

Dette medfører, at overfyrrkontrolløren til stadighed må befinde sig på Fyrrmagasinet og således ikke kan påtage sig rejseopgaver.

De vigtigste og mest betroede rejseopgaver er derefter overdraget den ældste fyrrkontrollør I, og da disse opgaver er mindst lige så vigtige og kræver udstrakt specialviden, vil det være nødvendigt og rimeligt, om der blev oprettet endnu en overfyrrkontrollørstilling, således at den ældste fyrrkontrollør, som er beskæftiget med inspektion og tilsyn med installationer ved de herværende og oversøiske stationer, kan blive sidestillet med den nuværende overfyrrkontrollør.

Som følge af lystønde- og lanternemateriellets forøgelse med ca. 30 pct. og en tilgang af over 300 spirtønder siden lønningsloven af 1946 samt af den fortsatte modernisering og automatisering af fyrranlæggene (hidtil ca. 42) og den deraf fulgte reduktion af faguddannet personale ved fyrene er fyrrkontrollørernes arbejde forøget væsentlig i årenes løb, ligesom den fremadskridende tekniske udvikling stiller stadige krav om forøget teoretisk og praktisk viden, således at de vitale dele af farvandenes belysning og

afmærkning kan vedligeholdes på betryggende måde.

D. *Bestyreren af Fyrrvæsenets gasstation i Korsør* er fuldt uddannet som maskinmester og den ansvarlige leder af gasstationens drift med alle i det følgende nævnte funktioner:

Gasstationen producerer en væsentlig del af gassen, der bruges til lystønder og blaugasfyr. Imellem produktionsperioderne efter ser stationspersonalet gasværkets tekniske anlæg, såsom retorter, rensningsanlæg, kompressorer m. m.

Regnskab med blaugasrasker og fyldning af samme (1 433 stk.), lovmæssig trykprøve samt forsendelse af flaskerne påhviler bestyrerstillingen. Der føres kartotek over samtlige blaugasflasker samt den producerede gasmængde.

Lystønderne fra de nærliggende farvande indbringes til årligt eftersyn og reparation ved gasstationen. Eftersynet omfatter såvel almindelig vedligeholdelse som trykprøvning af lystønderne hvert 4. år. Lanterner for ovennævnte lystønder prøves og efterses.

Efter at inspektionsskibet »Faros« er blevet stationeret i Korsør, er arbejdet for gasstationens personale blev forøget, bl. a. med klargøring af afmærkningsmateriel og ekspedition af andet skibsmateriel.

Det bestyreren underlagte personale består normalt af 10 mand, men forøges i travle perioder væsentligt.

Af gasstationens kasse udredes alle lønninger og reparationsudgifter. På grund af afmærkningsmateriellets forøgelse og det deraf følgende større reparationsarbejde og personale er bestyrerens arbejde i de senere år blevet væsentligt større, hvorfor en lønrevision findes påkrævet.

Landfyrrpersonalet (Fyrrmestre og fyrrassistenter).

Nuværende normering :

§ 523.

5. lønklasse (6 000–6 600 kr.).
1 distriktsfyrrmester.

§ 524.

6. lønklasse (5 040–5 760 kr.).
9 fyrrmestre af 1. grad.

Forslag til normering :

Anm.

4. lønklasse b (6 720–7 200 kr.).

3 båkefyrrmestre (titelændring) A.
for fyrrmestrene, der bestrider stillingerne på Hals Barre, Drogden og Nordre-Røse Fyr (hvoraf de 2 sidste er fra 6. lønklasse).

5. lønklasse (6 000–6 600 kr.).

14 fyrrmestre af 1. grad A.
(heraf 7 fra 7. lønklasse).

Nuværende normering:

§525.

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).
26 fyrmestre af 2. grad.

§526.

8. lønklasse a (3 600-4 320 kr.).
3 fyrmestre af 3. grad.

§528.

10. lønklasse (2 670-3 750 kr.).
49 fyrassistenter
(heraf 22 eksaminerede og 27 ueksaminerede).

I ovennævnte tal er regnet med de stillinger, der er besat.

A. De af foreningen foreslåede placeringer af landfyrapersonalet er dels baseret på de krav, der stilles til lederne på de enkelte stationer, dels baseret på vurderingen og placeringen af personel med tilsvarende uddannelse som landfyrapersonalet.

Forholdet har i mangfoldige år været dette, at styrmænd og maskinmestre, der indgav ansøgning om ansættelse ved Fyr- og Vagervæsenet, alt efter ledighed kom i betragtning enten ved fyrskibe og inspektionsskibe eller ved landfyr, og såvel begyndelseslønnen som de fortsatte muligheder var helt op til 1937 nærlig ens. I 1937 skete en forskydning op efter for fyrskibsførernes vedkommende, men en endnu væsentligere forskydning er indtruffet i de seneste år, hvor begyndelseslønnen for såvel styrmænd som maskinmestre er rykket op i lønklasse 3 900-4 860 kr., hvor endnu en væsentlig del af fyrmesterstillingerne i dag er placeret som slutstillinger.

Foreningen er vidende om, at der fra Fyrdirektoratets side foreligger en ny vurdering af de eksamenskrav, der bør stilles til landfyrapersonalet (fyrassistenter og fyrmestre), hvilken vurdering hovedsagelig er baseret på automatiseringen af visse fyrstationer.

Bortset fra, at denne vurdering ikke kan

Forslag til normering:

- Ny lønklasse (4 860-5 760 kr.).
22 fyrmestre af 2. grad.

A

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).
22 fyrassistenter.

8. lønklasse (3 180-4 320 kr.).

27 fyrassistenter,
hvoraf de 4 begynder med grundløn
3 600 kr., nemlig

A.

Dragør lystøndedistrikt.

(Distriktsassistent)

B.

Sædenstrand Fyrene

Vejrø Fyr

Nordre-Rønner Fyr.

anerkendes af foreningen, førend de nu arbejdende stationer er ændret i overensstemmelse med de påtænkte automatiseringer og forbedringer, må foreningen dertil fastholde, at de forudsætninger - under hvilke det nu ansatte eksaminerede personel er gået ind i tjenesten - ikke kan ændres af nyere tiders automatic.

Foreningen må derfor indtrængende henstille, at den foreslåede placering af Fyr- og Vagervæsenets eksaminerede landfyrapersonel tages til følge, således at disse dog i nogen grad ligestilles med personel i Fyr- og Vag er væsenets andre tjenestegrene med samme uddannelse.

Af de nu i Fyr- og Vagervæsenets 10. lønklasse placerede 49 fyrassistenter er de 22 eksaminerede fyrassistenter forhold behandlet ovenfor. Vedrørende de resterende 27 fyrassistenter, der ikke har navigatør- eller maskinmestereksamen skal fremføres følgende:

De ueksaminerede fyrassistenter er alle ældre veltjente tjenestemænd fra funktionærklasserne, som efter yderligere en del års tjeneste i land som fyrpasser forfremmes til fyrassistent og derefter må betragte sig som have nået deres slutstilling. De ueksaminerede fyrassistenter foreslås - med dette som baggrund - placeret i nuværende lønklasse

8 a + 8 b, altså med grundløn 3 180-4 320 kr.

Som yderligere motivering skal anføres, at fyrrassistenterne i Fyr- og Vagervæsenet ved lønningsloven 1946 fik en ringere placering end hidtil, hvad slutløn angår, hvorimod begyndelseslønnen - og dermed boligfradrag og pensionsfradrag - blev sat op. Den samlede nedgang i lønnen blev derved ca. 200 kr. årligt pr. mand, et ikke uvæsentligt tab for personellet i denne lønklasse.

Som advancementsstillinger for de ueksaminerede fyrrassistenter har indtil for få år siden været 10 stillinger som fyrrmester af III grad (lønklasse 3 600-4 320 kr.). Disse stillinger er nu alle bortfaldet, og de ueksaminerede fyrrassistenter har derefter ingen mulighed for advancement.

Dette må efter foreningens opfattelse tages stærkt i betragtning ved disse stillingers lønmæssige placering, navnlig når henses til, at adskillige af stillingernes nuværende indehavere havde kunnet påregne forfremmelse til ovennævnte fyrrmesterstillinger, hvis ikke de grundet fyrenes automatisering var bortfaldet.

B. Den pågældende fyrrassistents opgave be-

står i som fører af vagerkutteren »Gerda III« at have tilsyn med og pasning af lystønderne i Drogden og tilsyn med lystønderne ud for København og Kalveboderne, ligesom han har tilsyn med dagsømærkerne, omkring Saltholm, syd for Dragør, Sorte Rende ved Kalveboderne og de mindre sømærker i Sundet syd for Skovshoved.

I det hele hører under Dragør lystønde-distrikt:

Tilsyn og pasning af 11 lystønder, tilsyn af 6 lystønder, tilsyn og pasning af 51 sømærker, tilsyn med 16 sømærker samt tilsyn og pasning af Dragør Fort Fyr.

Ud over dette foretages postture til Drogden Fyr med personale og forsyninger hver 4. dag, endvidere er der jævnlig ekstrature til Drogden, Nordre-Røse og Middelgrunds Fort Fyr.

Afmærkningen er i de sidste 10 år udvidet til de nuværende tal med:

4 lystønder,

21 dagsømærker, hvortil kommer en del kapsejladsmærkning.

Denne forøgelse i sig selv må ved klassificering berettiget til en oprykning, ligesom den nuværende stillingsbetegnelse bør ændres til distriktsassistent.

Fyrskibsførerne.

Nuværende normering:

§523.

5. lønklasse (6 000-6 600)
6 fyrskibsførere.

§524.

6. lønklasse (5 040-5 760 kr.).
8 fyrskibsførere.

§525.

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).
8 fyrskibsførere.

Forslag til normering:

4. lønklasse b. (6 720-7 200 kr.).
6 fyrskibsførere.

5. lønklasse (6 000-6 600 kr.).
8 fyrskibsførere.

6. lønklasse (5 040-5 760 kr.).
6 fyrskibsførere.

7. lønklasse (3 900-4 860 kr.).
2 fyrskibsførere.

I 1938 blev det ved en bevilling på normeringsloven 1938-39 bestemt, at fyrskibsførerne skulle ansættes i 4 lønningsklasser, nemlig 5., 6., 7. og 9. Stillingerne blev normeret i bestemte skibe under hensyntagen til skibenes særlige forhold, såsom særlige

udsatte beliggenhed, tekniske installationer, tilstedeværelse af fremdrivningsmiddel eller ikke. Da der under urolige vejrforhold på de udsatte stationer er forbundet særlig besvær med at komme til og fra borde og med opholdet om bord, blev der taget

hensyn til de 4 ældste førere, idet der blev normeret 4 stillinger i de to største og med fremdrivningsmotor forsynede fyrskibe inden for Skagen.

I 1955 blev de i lønningsklasse 8 a (oprykket fra lønningsklasse 9 i 1946) normerede stillinger som fyrskibsførere, i alt 2, nedlagt og besat med fyrskippere. Stillingerne, der var begyndelsesstillinger for fyrskibsførerne, var normeret i fyrskibet Halsskov Rev, et mindre fyrskib både hvad angår størrelse og teknisk udstyr. Endvidere er det udlagt tæt ved land, og efter at det i 1949 fik udtaget fremdrivningsmotoren, adskiller det sig ikke væsentlig fra fyrskibet Lappegrund, hvor stillingerne siden 1938 har været besat med fyrskippere. Fyrskipperne rekrutteres fra funktionærgruppen med personel, der har sætteskippereksamen og gennemsnitlig ca. 15 års tjeneste bag sig i Fyr- og Vagervæsenet.

For at kunne blive ansat som fyrskibsfører-aspirant kræves næringsbevis som styrmand, samt skibsførereksamen og sejlads som styrmand eller lignende i mindst 2 år. Desuden krævedes indtil for få år siden, at man havde gennemgået Søværnets reserve-officersskole.

Fyrskibsførerens ansvar og arbejde: Fyrskibsføreren er den eneste overordnede om bord og må således selv organisere og lede det daglige arbejde vedrørende selve skibet og dets særlige funktioner. Han må såvel om dagen som om natten hyppigt foretage inspektioner. Fyrskibsføreren er i øvrigt i henhold til sin instruks pålagt samme ansvar som enhver anden skibsfører. Fyrskibsføreren må være nøje inde i funktionen af skibets forskellige tekniske installationer. Han må kunne forestå udbedring af fejl ved disse. Han drager omsorg for skibets forsyninger med brændolie, reservedele og materialer til almindelig vedligeholdelse og til påkrævede reparationer. Han fører journaler over det daglige arbejde og de meteorologiske forhold ved stationen, over drift af maskiner, radiofyr, fyr og tågesignal. Han fører skibets tilsynsbog. Endvidere fører han al skibets tjenstlige korrespondance, udbetaler lønninger, rejseudgifter samt forskellige andre tillæg og honorarer. Han holder regnskab med skibets forbrug af stores og reservedele og med skibets inventar. Han sørger for skibets proviantering og udfærdiger regnskab desangående. Under reparation af fyrskibet

på værft fører han tilsyn med arbejderne. Endvidere er der pålagt føreren forskellige hverv for andre institutioner, hvorfor der i nogle tilfælde ydes et mindre vederlag.

Vedligeholdelsesarbejderne i et fyrskib, der gælder både selve skibet og de tekniske installationer, er ret omfattende, idet et fyrskib kun hvert 8. år underkastes egentlig reparation på værft. Herunder må bemærkes, at et fyrskib, som følge af at det holder søen til stadighed i al slags vejr, er særlig udsat for slitage og andre beskadigelser.

Fyrskibsførerens tjensteforhold: En fyrskibsfører forpligter sig til at gøre 7 måneders tjeneste pr. år. Det må bemærkes, at den ene af disse måneder betegnes som »pligtig afløsningstjeneste«. Denne afløsningstjeneste blev fra 1945 til ca. 1954 ydet fuldt ud af de fleste førere, idet der i vid udstrækning, ud over at afløse under sygdomstilfælde i fyrskibene, blev udført afløsning af navigatørpersonel i fyrvæsenets inspektionsskibe. Det må endvidere bemærkes, at denne pligtige afløsningstjeneste er fastlagt i den før omtalte nyordning i 1938, og at denne tjeneste kun var tænkt erlagt som afløsning i fyrskibene. Endvidere henvises til, at der siden 1938 er sket forbedringer for andet personel inden for staten, hvad angår ferie, uden at dette har haft følger for fyrskibsførerne. Normalt haves 1 måneds tjeneste om bord efterfulgt af 1 måneds landlov, men en fyrskibsfører kan altså i løbet af 1 år komme ud for at skulle gøre tjeneste i 2 perioder à 1½ måned.

Da det rent umiddelbart vil forekomme de fleste, at en fyrskibsfører har en overordentlig stor frihed, skal det her bemærkes, at dersom man går ud fra, at fyrskibsføreren erlægger sin fulde pligtige afløsningstjeneste og dertil regner med 6 dage, der medgår til rejser og ventetid grundet ugunstigt vejr, så vil en fyrskibsfører for en måneds tjeneste erholde 6 fridage ud over normale fridage (søndage, skæve helligdage, normal ferie (18 dage) m. m.).

Ved bedømmelsen af fyrskibsførerens tjeneste må der tages hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder den udføres. Det er indlysende, at føreren, som følge af sin særlige stilling om bord, må føre en særlig isoleret tilværelse, ligesom det må være indlysende, at ansvaret for trufne bestemmelser påhviler ham særlig stærkt, idet

han ikke har mulighed for støtte fra andre overordnede side.

I 1954 udbad Fyrdirektoratet sig en udtalelse fra fyrskibsførerne vedrørende en af direktoratet foreslået ændring i førernes placering i fyrskibene. Direktoratet foreslog en ordning med en ældre og yngre fører sammen i hvert fyrskib og ikke som nu, to sideordnede førere. Direktoratets motivering herfor var, at man fandt det uheldigt, at de to yngste førere gjorde tjeneste i samme skib. Endvidere at de tekniske installationer nu var praktisk talt lige omfattende i alle skibe, således at motiveringen for en graduering i henhold hertil ikke mere eksisterede. Endelig mente direktoratet, at man ved den foreslåede ordning undgik forflytninger i samme omfang som hidtil. Fyrskibsførerne kunne ikke helt afvise direktoratets motiveringer, men fandt det alligevel under hensyntagen til, at direktoratet ikke nærmere gjorde rede for, hvorledes nyordningen skulle praktiseres og ej heller bemærkede noget om, hvorledes stillingerne fremtidig var tænkt normeret, uheldigt på daværende tidspunkt at tiltræde forslaget, som herefter blev stillet i bero.

Imidlertid er spørgsmålet rejst, og det ville være rimeligt, om det blev afklaret i forbindelse med den nye lønningsslov. Fyrskibsførerne er villige til at medvirke hertil, idet man går ud fra, at en nyordning ikke vil forringe fyrskibsofficerernes lønmæssige placering i forhold til andet statsansat navigatørpersonel, dels fordi opgaverne ikke er blevet mindre, og dels fordi fyrdirektøren har udtalt at ville støtte krav om oprykning i takt med andet navigatørpersonel inden for staten under henvisning til kravet om samme kvalifikationer.

Det af Fyrdirektoratet fremførte forslag om en sammendragning af fyrskibsførernes nuværende 3 lønningsklasser til én lønningsklasse i forbindelse med det oven for omtalte omgrupperingsforslag, skal man tillade sig at kommentere som følger.

Den graduering, der er af fyrskibsstationerne, og som danner basis for den nuværende normering, må fremdeles anerkendes, selv om det indses, at den udbygning, der er sket af de tekniske installationer i nogen grad har nivelleret forskellen, altså for visse stationer øget kravene. Med dette som baggrund kan fyrskibsførerne medvirke til en

efter direktoratets mening mere hensigtsmæssig placering af førerne og ligeledes en vis sammendragning af lønningsklasserne for fyrskibsførerne. Efter den nuværende normering vil gennemsnitstiden for nuværende fyrskibsførere i lønningsklasserne 7., 6. og 5. være, eller have været, henholdsvis ca. 13,14 og 11 år (beregnet til 70 år), hvorimod tjenestetiden for de enkelte førere i de forskellige lønningsklasser kan variere fra ca. 5 år til 26 år. Tænker man sig en ordning, hvorefter førerne får nogenlunde samme tjenestetid på de forskellige kategorier af stationer, vil dette kunne motivere en glidende lønskala for fyrskibsførerne. En sådan lønskala må naturligvis placeres inden for rammerne af de nuværende lønningsklasser, og således at løntrinene står i et rimeligt forhold til den gennemsnitlige tjenestetid for førerne i de nuværende lønningsklasser. Endvidere må en sådan ordning praktiseres på den måde, at de nu ansatte fyrskibsførere rent lønmæssigt glider ind i den, når de i henhold til deres anciennitet kan opnå en lønning, der ikke ligger under den, de oppebærer i den lønningsklasse, hvori de befinder sig ved den nye lønningslovs ikrafttræden.

Under henvisning til ovenstående og under henvisning til den oprykning, der allerede i praksis er sket af begyndelsesstillingerne for navigatører i statens tjeneste, tillader man sig at fremsende foranstående lønningsslovforslag for fyrskibsførerne.

Den indsats, der gøres af savel fører som mandskab om bord i et fyrskib, har det ved flere lejligheder vist sig at være vanskeligt at få vurderet på rimelig måde. Grunden hertil er vel, at denne tjeneste ikke er synderlig kendt af offentligheden. Kontakt med omverdenen (her tænkes ikke på fyr væsenets inspektionsskibe) sker kun sjældent og da som regel under de gunstigste vejrforhold og kun i korte perioder. Det daglige arbejde, forholdene under storm, belastningen af den isolerede tilværelse, kendes kun af det i fyrskibene tjenstgørende personale, og man må stærkt håbe, at der ved fastsættelsen af den lønmæssige placering for dette personel, må blive taget hensyn til denne særlige tjeneste, der udføres til søfartens betryggelse, dag og nat under alle vejrforhold.

P. f. v.

A. R. Albertsen.

København, den 3. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til den med samrådets skrivelse af 19. oktober d. å. modtagne skrivelse af 12. s. m. fra lønningskommissionen skal foreningen herved fremsætte nedenstående forslag til normering og klassificering for institutionerne under handelsministeriet, idet man dog med hensyn til de institutioner, der væsentligst beskæftiger jurister, økonomer og aktuarer, skal henvisse til særskilt skrivelse af d. d.

I nedenstående redegørelse begrænser man sig således til de institutioner, der væsentligst beskæftiger teknisk personale som ingeniører, laboratoriepersonale, skibsinspektører m. v., idet der dog også er medtaget institutioner, som beskæftiger personale med anden akademisk uddannelse end ovennævnte (cand. mag.'er). Det bemærkes, at der i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, som ikke er medtaget i denne skrivelse, også beskæftiges et antal ingeniører.

Medtaget er herefter statsprøveanstalten, justervæsenet, statens kontrol med guld- og sølvvarer, mønstrings- og forhyringsvæsenet, direktoratet for statens skibstilsyn, nautisk prøvekommission samt tilsynet med skoler henhørende under handelsministeriet, nemlig tilsynet med den tekniske undervisning for håndværkere og industridrivende, tilsynet med handelsskolerne, navigationsdirektoratet og tilsynet med maskinundervisningen.

Som bilag til nærværende skrivelse er vedlagt de fra de enkelte institutioners tjenestemandssektioner modtagne skrivelser indeholdende de særlige normeringsforslag for hver institution.

Af de i disse skrivelser anførte mere generelle synspunkter skal nævnes følgende:

Begyndelseslønnen for civilingeniører ansat i overordnede tjenestemandstillinger bør overstige slutlønnen for civilingeniører ansat efter den mellem finansministeriet og Dansk Ingeniørforening indgåede overenskomst, og for teknikumingeniører ansat i tjenestemandstilling bør begyndelseslønnen overstige slutlønnen for maskinmestre ansat efter den mellem finansministeriet og Maskinmestrenes Forening indgåede overenskomst.

For ikke-akademisk uddannede tjenestemænd som kontorpersonale eller laboratoriepersonale er foreslået sammenlægning af lønningsklasser med automatisk stigning inden for lønrammen eller opnormering af sådanne stillinger. Foreningen lægger vægt på, at avancement for disse stillinger foregår uden for den i ovennævnte skrivelse af d. d. foreslåede akademiske lønramme.

I det følgende nævnes i hovedtræk de for de enkelte institutioner fremsatte normeringsforslag:

Statsprøveanstalten :

Opnormering af direktøren til lønningsklasse 12 000-13 200 kr. Opnormering af afdelingsingeniører til lønningsklasse 9 600-10 500 kr. Opnormering af laboratorieingeniører til lønningsklasse 7 800-9 000 kr. Opnormering af andre ingeniører til lønningsklasse 6 900-7 500 kr. Indførelse af en særlig lønramme for kontoruddannede og laboratorieuddannede tjenestemænd.

Justervæsenet :

Opnormering af direktøren til begyndelsesgrundløn 10 800 kr. Opnormering af justeringeniører til begyndelsesgrundløn 7 800 kr. Opnormering af kasserer til begyndelsesgrundløn 5 040 kr.

Statens kontrol med guld- og sølvvarer :

Opnormering af statsguardeinen til lønningsklasse 10 800-11 700 kr. Opnormering af overkontroløren til lønningsklasse 9 600-10 500 kr. Opnormering af kontrolører I til lønningsklasse 7 800-9 000 kr. Opnormering af kontrolører II til lønningsklasse 6 000-6 600 kr. Ydelse af 2 ekstra alderstillæg til bogholder og laboratoriebetjent, så slutgrundlønnen for disse stillingers vedkommende bliver henholdsvis 5 580 kr. og 3 150 kr.

Mønstrings- og forhyringsvæsenet :

Opnormering af mønstringsbestyrer til lønningsklasse 10 800-11 700 kr. Opnormering af 2 fuldmægtige og 5 forhyringsmænd til lønningsklasse 5 040-5 760 kr. Opnormering af 7 assistenter til lønningsklasse 3 900-4 860 kr. og ændring af stillingsbetegnelsen

til monstringsmænd og forhyringsmænd. Placering af kontorister i lighed med den generelle ændring for denne lønningsklasse.

Direktoratet for statens skibstilsyn :

Opnormering af direktøren til lønningsklasse 12 000-13 200 kr. Opnormering af overinspektorer til lønningsklasse 9 600-10 500 kr. og oprettelse af 1 stilling som overinspektør, idet stillingsbetegnelsen samtidig ændres til overskibsinspektør. Oprettelse af 4 stillinger som ledende skibsinspektorer i lønningsklasse 8 700-9 300 kr. Oprettelse af 1 stilling som skibsinspektør, således at det samlede antal, inklusive ledende skibsinspektorer, forhojes med 5 til 51. Oprettelse af en avancementsstilling for overassistenten. Opnormering af bogholderen til lønningsklasse 3 900-4 860 kr. Oprettelse af 1 stilling som budformand i lønningsklasse 2 940-3 300 kr.

Det bemærkes, at forslag vedrørende den lønningsmæssige placering af skibsinspektørstillingerne vil fremkomme fra foreningen af skibsinspektorer ved statens skibstilsyn. I denne forening, som er tilsluttet samrådet, kan overinspektorerne og direktøren i statens skibstilsyn ikke være medlemmer, og disse personer står derfor som medlemmer af Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

Nautisk prøvekommission :

Opnormering af 1 prøveinspektør til lønningsklasse 5 700-7 500 kr. Opnormering af 2 provemestre til lønningsklasse 5 040-5 760

kr. og ændring af stillingsbetegnelsen til prøveinspektør.

Tilsynet med den tekniske undervisning for håndværkere og industridrivende :

Opnormering af statskonsulenten og 3 inspektører til lønningsklasse 7 800-9 000 kr.

Tilsynet med handelsskolerne :

Opnormering af 1 inspektør til en lønningsklasse svarende til aflønningen af sous-chefer i andre institutioner.

Navigationdirektoratet :

Opnormering af direktøren til lønningsklasse 12 000-13 200 kr. Oprettelse af 1 inspektørstilling i samme lønningsklasse som bestyrerne ved navigationsskolerne.

Tilsynet med maskinistundervisningen :

Opnormering af direktøren til lønningsklasse 12 000-13 200 kr. Oprettelse af 1 inspektørstilling i samme lønningsklasse som inspektører i ovennævnte undervisningsdirektorater under handelsministeriet.

Man skal med hensyn til nærmere enkeltheder henvise til de for de enkelte institutioner modtagne skrivelser og i øvrigt bemærkes, at genpart af nærværende skrivelse er fremsendt til Danske Statsestbedsmænds Samråd med anmodning om støtte til gennemførelse af de fremsatte forslag.

Gerhard Hansen

A. Sonne

STATSPROVEANSTALTEN

Underbilag 1 til bilag 113.

København S. den 15. november 1957.

Til foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

I anledning af foreningens skrivelse af 1. november 1957 vedrørende forslag til fremtidig normering af tjenestemandstillinger skal jeg for statsproveanstaltens vedkommende fremkomme med følgende bemærkninger.

Statsproveanstalten skal henvise til handelsministeriets skrivelse, journ. nr. 306-14-

57, af 31. oktober 1957, som omhandler lønningskommissionens sekretariats skrivelse af 12. oktober 1957 til statstjenestemændenes 3 forhandlingsberettigede centralorganisationer.

Statsproveanstalten har i henhold til ovenstående udarbejdet et memorandum vedrørende anstaltens syn på de generelle forhold vedrørende en fremtidig lønplan for dennes vedkommende, som hoslagt følger som bilag, og som indeholder de bemærkninger, anstal-

ten vil anføre for sine forskellige kategorier af tjenestemænd og andre medarbejdere.

På statsprøveanstaltens vegne vil jeg henstille til foreningen at fremsætte anstaltens ønsker til samrådet om følgende kategorier af anstaltens tjenestemænd:

- 1) Direktør,
- 2) afdelingsingeniører,
- 3) laboratorieingeniør,
- 4) teknikum-ingeniører.

Vedrørende forslag til fremtidig normering for de nævnte kategorier af tjenestemænd skal jeg for statsprøveanstalten henviser til hoslagte bilags punkter 1-9 samt 12, af hvilke anstaltens ønsker om en rimelig lønplacering fremgår, og hvori ændringer af de bestående forhold er motiveret.

På statsprøveanstaltens vegne skal jeg henstille, at der søges følgende gennemført:

a) Lønnen for anstaltens *direktør* søges opnormeret til lønbogstav a. 4., 12 000 kr. p. a., stigende efter 5 år til 13 200 kr.

b) Lønnen for anstaltens 4 *afdelingsingeniører* søges opnormeret til lønbogstav b. 2., 9 600 kr. p. a., stigende efter 5 år til 10 500 kr.

c) Lønnen for anstaltens *laboratorieingeniør* søges opnormeret til lønbogstav c. 1., 7 800 kr., stigende hvert 5. år (2 gange) til 9 000 kr.

d) Lønnen for anstaltens *ingeniører*, henholdsvis 1 i e. 3. og 2 i g. 4., søges lagt på følgende trin: 1 i d. 2. og 2 i e. 3., henholdsvis 6 900 kr. p. a., stigende efter 5 år til 7 500 kr. p. a., og 6 000 kr. p. a., stigende efter 5 år til 6 600 kr.

I øvrigt skal jeg meddele, at statsprøveanstalten er enig i de i Danske Statsembedsmænds Samråd's skrivelse af 19. oktober 1957, journ. nr. 1336/57, meddelte synspunkter, sammendraget i dens punkter 1)-6), samt at man har forstået lønningsrådets arbejdsplan således:

a) Færreste antal lønningsgrupper med begyndelsesløn efter uddannelse, erfaring og ansvar.

b) Aldersavancement inden for de lavere trins lønningsgrupper (automatisk advancement), medens de højere og højeste trin inden for grupperne kun opnås efter kvalifikation og indstilling fra de enkelte institutioner.

c) Stillingsbetegnelse inden for løngrupper med automatisk advancement afgøres af de enkelte institutioner.

Er forståelsen rigtig, er statsprøveanstalten enig i det hensigtsmæssige heri.

Statsprøveanstaltens syn på de generelle forhold vedrørende en fremtidig lønplan for anstaltens vedkommende.

1) Ved indpasning af statsprøveanstaltens tjenestemænd i lønningskommissionens fremtidige plan vedrørende tjenestemandsaflønning skal man for anstaltens vedkommende gøre opmærksom på, at der må tages hensyn til, at statsprøveanstalten som Danmarks officielle materialprøveanstalt er en typisk teknisk special-institution med et vidtstrakt arbejdsområde. Den tekniske udvikling gennem årene og specielt efter krigen har medført en stærk stigning i teknisk kontrol og prøvning og derfor vedrørende statsprøveanstalten en stærk forøgelse i arbejdsmængde og af personel, ligesom anstalten stadig tager nye opgaver op. Eksempelvis kan nævnes kontrol og undersøgelse af en mængde nye byggematerialer samt et nu igangværende arbejde vedrørende normprøvning af håndildslukkere.

2) Anstaltens personel er siden krigen steget fra 25 personer i 1945 til 51 i 1957, og indtægterne vedrørende den af statsprøveanstalten udførte prøvning og kontrol er i samme tidsrum steget fra 108 809 kr. i 1945-46 til 731452 kr. i 1956-57, ligesom fortsat stigning kan forventes.

3) Anstaltens betydning og udvikling efter krigen belyses af, at den i øjeblikket er midt i en bygnings-udvidelse, hvis grundstørrelse overstiger den oprindelige bygnings størrelse. Byggeriet er tilnærmelsesvis under tag og forventes at være færdigt til brug i 1958.

4) Det må bemærkes, at en officiel prøveanstalts betydning ikke kan måles alene ved de indtægter, institutionen direkte kan indtjene ved kontrol og prøvning. Betydningen ligger i et videre plan, nemlig i et gennem kontrol og undersøgelser opnået kendskab til materialer og konstruktioners brugsegenskaber. Desværre viser det sig ret ofte, at stillede tekniske krav ikke er opfyldt. For samfundet er det af største betydning, at fejl opdages og rettes i tide. Dette kan kun for en prøveanstalt gennemføres med et personale, der har erfaring, og som arbejder under rimelige forhold også i lønmæssig henseende.

5) Af anstaltens nuværende personel på 51 er 17 tjenestemænd. I kraft af statsprøve-

anstaltens tekniske særpræg beskæftiges 11 civilingeniører, incl. chef og 4 afdelingsingeniører. Heraf er de 5 overordnede og 1 civilingeniør (laboratorieingeniør) tjenestemænd. De øvrige 5 er ansat efter overenskomstbetingelserne gældende mellem finansministeriet og Dansk Ingeniørforening.

6) Desuden beskæftiger anstalten 3 teknikum-ingeniører, der alle er tjenestemænd, og hvis nuværende anciennitet ikke tillader, at de overgår til aflønning som ikke-tjenestemænd efter overenskomsten mellem finansministeriet og ingeniør-sammenslutningen.

7) Anstalten beskæftiger 7 maskinmestre, som ikke er tjenestemænd, og hvoraf 6 er lønnet efter overenskomsten mellem finansministeriet og maskinmestrenes forening.

8) Vilkårene for anstaltens afdelingsingeniører på deres nuværende løntrin (c. 1. grundløn 7 800 kr.) er overordentlig utilfredsstillende, idet deres undergivne civilingeniørers løn overstiger deres egen. Den nuværende begyndelsesløn for afdelingsingeniørerne er 23 707 kr. p. a., og slutlønnen er 26 871 kr., medens de nævnte civilingeniørers slutløn efter overenskomsten er 27 360 kr. p. a.

9) Ligeledes er vilkårene for anstaltens teknikum-ingeniører, der som nævnt er tjenestemænd, stærkt utilfredsstillende, idet slutlønnen for maskinmestre, 18 432 kr., ligger over de to af disses begyndelsesløn, 17 229 kr. (g. 4. grundløn 5 040 kr.).

10) Vilkårene for en normal udvikling af anstaltens kontorhold har med den nuværende løntrins-placering ikke været til stede i årene efter krigen, idet der stadig har været afgang af anstaltens kontorister til andre statsinstitutioner, når chancen for at opnå en kontorassistent-stilling har været til stede. Da det i andre institutioner vides, at statsprøveanstaltens kontorarbejdsform er meget alsidig, og at dets kontorphæne derfor er dygtigt, har dette været en naturlig - men for anstalten meget utilfredsstillende - udvikling, som anstalten har modvirket ved ikke at udfylde sine lønrammer, men i stedet for

arbejder med kontraktansat kontorphæne. I øjeblikket har anstalten kun 1 fastansat kontoruddannet person, som bogholder (1.1. grundløn 3 660 kr.), og 1 kontoristaspirant.

11) Endelig skal det nævnes, at anstaltens laboratorieuddannede tjenestemænd befinder sig i en meget dårlig situation i forhold til kontraktansatte. Anstalten har 4 væsensforskellige tekniske afdelinger, men kun 1 laboratoriemester som tjenestemand, til trods for at det ville være yderst rimeligt, at hver af afdelingerne havde en sådan.

12) Efter statsprøveanstaltens mening må en ny plan for tjenestemandslønning for anstaltens vedkommende tage tilbørligt hensyn til de nævnte forhold, således at disse ændres på en måde, som af de ansatte tjenestemænd føles som en retfærdig metodik. En sådan må efter anstaltens mening gå ud på følgende:

a) Anstaltens chef aflønnes i forhold til ansvar og erfaring med rimelig højde i forhold til sit nærmest underlagte personel.

b) Afdelingsingeniørerne aflønnes således, at deres lønning til enhver tid ligger over slutlønnen for overenskomstlønnede civilingeniører.

c) Civilingeniører, der er tjenestemænd, såsom anstaltens laboratorieingeniør, aflønnes efter den af Dansk Ingeniørforening fastsatte laveste tjenestemandsløn for civilingeniører (som minimum).

d) Teknikum-ingeniører, som er tjenestemænd, aflønnes således, at deres begyndelsesløntrin giver en lønning, der overstiger slutlønnen for overenskomstlønnede maskinmestre.

e) De kontoruddannede tjenestemænd aflønnes efter en glidende lønskala, som forhindrer »affolkning«, og en kontorleder aflønnes over denne skala.

f) De laboratorieuddannede tjenestemænd aflønnes efter en glidende lønskala i to trin, begyndende med laboratorietjeneste og endende med laboratoriemestre.

Gerhard Hansen

29. november 1957.

Under henvisning til foreningens skrivelse af 1. november 1957 skal det i tilslutning til skrivelse herfra af 8. september 1954 meddeles, at man har udarbejdet nedenstående forslag til klassificering og normering af tjenestemandstillinger ved justervæsenet.

Justervæsenets administrative opgaver, som for størstedelen er af teknisk karakter, varetages for tiden af en justerdirektør og to justeringeniører.

I. *Juster direktør en* foreslås placeret på linie med direktører i andre og lignende institutioner under handelsministeriet. Eksempelvis kan anføres med nuværende grundlønninger: Minimumsløn 10 800 kr.

II. *Justeringeniørstillingerne* foreslås placeret på linie med afdelingsingeniører i andre og lignende institutioner under handelsministeriet, og i samme lønramme. Eksempelvis kan anføres med nuværende grundlønninger: Minimumsløn 7 800 kr.

Justeringeniører bør ikke lønmæssigt stilles

dårligere end civilingeniører med samme anciennitet ansat efter »Overenskomst mellem finansministeriet og dansk ingeniør forening vedrørende civilingeniørers ansættelsesforhold i statens tjeneste«.

Antallet af justeringeniører er i henhold til finansloven 1957-58 ansat til tre. Dette antal er absolut minimum under hensyntagen til justervæsenets enorme udvikling siden den ny lov om mål og vægt af 28. februar 1950 trådte i kraft.

III. *Tjenestemænd uden akademisk uddannelse.* Kassererens lønning foreslås placeret på linie med fuldmægtige i andre institutioner under handelsministeriet. Eksempelvis kan anføres med nugældende grundlønninger: Minimumsløn 5 040 kr.

Den lønmæssige placering af de øvrige tjenestemandstillinger bør ansættes i forhold til ovennævnte stillinger.

Frank Nielsen.

København, d. 28. november 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

Hermed fremsendes medlemmernes forslag til den nye tjenestemandlov angående vore lønninger. Forslaget der er udarbejdet af overkontrollør O. Larsen, har været forelagt og godkendt af alle implicerede.

1) Statsguardeinen	a5: 10 800-11 700 kr.
2) Overkontrolløren	b1: 9 600-10 500 kr.
3) Kontrollører I (2)	c2: 7 800- 9 000 kr.
4) Kontrollører II (3)	e3: 6 000- 6 600 kr.
5) Bogholderen (1)	3 660- 5 580 kr.
6) Laboratoriebetjent	2 400- 3 150 kr.

Ansættelse som kontrollør er betinget af, at vedkommende har bestået eksamen som farmaceutisk kandidat.

Staten overtog institutionen i 1933, men først 1937 blev det derværende farmaceutiske personale ansat i tjenestemandstil-

linger og normeret i lighed med stillinger i andre institutioner, hvor fast ansættelse var betinget af, at vedkommende havde bestået afgangseksamen fra polyteknisk læreanstalt.

Vi ønsker gerne denne ligestilling opretholdt, således at de her fastansatte tjenestemænd ikke stilles ringere end de fastansatte ingeniører i statens tjeneste. Ud herfra har vi foretaget en skønsmæssig forhøjelse af samtlige lønninger, idet vi samtidig gør opmærksom på, at det har vist sig overordentlig vanskeligt efter statens overtagelse af embedet at få bundstillingerne besat og i de tilfælde, hvor det lykkedes, var det kun for en kort tid, idet der ude fra det private erhverv blev tilbudt stillinger, der både lønmæssigt og med hensyn til fremtidsmuligheder var langt bedre end det, vi kunne byde her. Af de tre normerede stillinger som kontrollør af 2. grad er for tiden kun een besat, og vi må klare de to andre med honorarlønnet medhjælp.

Da stillingen som bogholder og kasserer ikke rummer nogen mulighed for avance-ment foreslås den forbedret med to ekstra alderstillæg.

Stillingen som laboratoriebetjent er besat med en maskinarbejder, men han har i en årrække arbejdet det meste af dagen som stemplingshåndværker. Vi ønsker meget gerne denne stilling forbedret enten ved de

to foreslåede alderstillæg eller på anden måde, således at han ikke lønmæssigt stilles ringere end de løst ansatte stemplingshåndværkere.

Med venlig hilsen

P. m. v.

E. Leerbeck.

MØNSTRINGSKONTORET. FORHYRINGSKONTORET

Underbilag 4 til bilag 1 13.

København, den 28. november 1957.

Foreningen af tjenestemænd i institutioner under handelsministeriet.

Under henvisning til handelsministeriets skrivelse, journal-nr. 306-14-57 af 31. oktober 1957 og i forbindelse med telefonsamtaler med hr. fuldmægtig Sonne som repræsentant for foreningen af tjenestemænd i institutioner under handelsministeriet vedrørende forslag til lønningskommissionen af 1954, skal man for mønstrings- og forhyringskontorerne i København tillade sig at fremkomme med følgende forslag:

Kontorerne, hvis arbejdsområde er angivet i lov om mønstring og forhyring af skibsmandskab af 31. marts 1937 ledes af en mønstringsbestyrer (grundløn 7 800-8 400 kr. + et tillæg på 600 kr. årlig efter 10 års tjeneste i klassen) og har ansat 2 fuldmægtige (3 900-4 860 kr.), 7 assistenter (heraf 4 ved mønstringskontoret, grundløn 2 670-3 750 kr.) og 2 kontorister (1 680-2 400 kr.) i tjenestemandstillinger samt 5 medhjælpere på assistentløn og 1 på kontoristløn. Kontorerne, der tidligere var underlagt udskrivningsvæsenet, fik, da de blev udskilt som en institution under handelsministeriet, sine stillinger klassificeret lønmæssigt i lighed med tilsvarende stillinger i udskrivningsvæsenet, og der var, da stillingerne sidst blev klassificeret den 1. april 1937, ved mønstringskontoret udover mønstringsbestyreren kun ansat fuldmægtig, 2 assistenter og 1 kontorist.

Institutionen har imidlertid udviklet et meget stort arbejdsområde med et kvalificeret ansvar for skibsfartens overholdelse af bestemmelserne af sikkerheden til søs,

ligesom der er store økonomiske interesser forbundet med kontorerne ekspedition af skibsfarten, hvis hele udvikling i nyeste tid ikke tåler den allermindste form for opsætelse af ekspeditioner.

Når henses til det store ansvar, der her er pålagt institutionen, finder man det rimeligt, at der finder en ny vurdering af stillingernes lønmæssige status sted, idet man må mene, at kontorerne arbejde ikke umiddelbart kan sammenlignes med andet almindeligt kontorarbejde.

Man må derfor foreslå, at mønstringsbestyrerens lønmæssige klassificering sidestilles med en direktørstilling og bliver tillagt grundløn 10 800-11 700 kr., og at fuldmægtigstillingen ved mønstringskontoret (fuldmægtigen ved forhyringskontoret har i samråd med forhyringsmændene udenfor København søgt omnormering og har sammen med disse tjenestemænd motiveret en sådan ansøgning ved skrivelse fra forhyringsmand H. Vinther, Svendborg) omnormeres til lønklasse 5 040-5 760 kr. i årlig lønning, idet stillingen forudsætter, at fuldmægtigen er mønstringsbestyrerens naturlige stedfortræder i tilfælde, hvor mønstringsbestyreren er fraværende fra kontoret, og som sådan må have et grundigt kendskab til alle gældende love og bestemmelser. Forslaget er yderligere motiveret ved ansøgning til handelsministeriet af 11. d. m.

Det foreslås endvidere, at de ved kontorerne ansatte assistenter fremtidigt benævnes henholdsvis mønstringsmænd og forhyringsmænd og tillægges lønning, der svarer til den, hvormed forhyringsmændene udenfor København for tiden lønnes, 3 900-

4 860 kr., idet assistenterne i høj grad udfører selvstændigt arbejde, både på kontorerne og om bord i skibene. Arbejdet om bord i skibene eller ved at sørge for søfarendes afrejse med tog, bus eller pr. fly, foregår ofte umiddelbart førend den pågældende forretnings afslutning, hvor der ikke levnes tid til forhandlinger med foresatte, hvorfor den pågældende tjenestemand må tage standpunkt til pludseligt opståede problemer, og besidde så stor modenhed og nøje kendskab til gældende bestemmelser, faglige overens-

komster m. v., at han kan handle selvstændigt og med ansvar over for mønstringsbestyreren.

For kontoristerne må man foreslå, at disse stillinger følger, hvad lønningskommissionen generelt vil foreslå for denne lønningsklasse.

For mønstringskontoret.

Poul Holm

For forhyringskontoret.

B. Hermansen.

DIREKTORATET FOR STATENS SKIBSTILSYN

Foreningen aftjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

I anledning af foreningens skrivelse af 1. d. m. vedrørende forslag til fremtidig normering i Direktoratet for Statens Skibstilsyn, skal jeg hermed efter samråd med overinspektørerne ved Statens Skibstilsyn fremkomme med mine bemærkninger med henblik på normering af visse stillinger inden for Direktoratet for Statens Skibstilsyn, jfr. tjenestemandslovens afdeling 9 c.

Ifølge den gældende tjenestemandsløve er der under Direktoratet for Statens Skibstilsyn normeret:

15 skibsinspektører i 5. lønningsklasse (lønningsbogstav g. 4.), hvor lønnen er 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr.

20 skibsinspektører i 4. lønningsklasse (lønningsbogstav f. 2.), hvor lønnen er 5 700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 7 500 kr.

11 skibsinspektører i 3. lønningsklasse (lønningsbogstav c. 1.), hvor lønnen er 7 800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 8 400 kr. Efter 10 års tjeneste i klassen ydes yderligere et alderstillæg på 600 kr.

3 overinspektører i 2. lønningsklasse (lønningsbogstav b. 7.), hvor lønnen er 8 700 kr. årlig, stigende efter 5 år til 9 300 kr.

Direktøren i 1. lønningsklasse (lønningsbogstav a. 5.), hvor lønnen er 10 800 kr. årlig, stigende efter 5 år til 11 700 kr. Der er

Underbilag 5 til bilag 113.
København, den 14. november 1957.

tillagt direktøren et bestillingstillæg på 3 000 kr. årlig.

Udover det normerede antal skibsinspektører, er der til tjeneste i skibstilsynet:

- 1 kontraktlønnet civilingeniør,
- 2 fungerende skibsinspektører og
- 2 skibssynsmænd.

Skibsinspektører kan henføres til følgende kategorier:

- Målingskyndige,
- maskinkyndige,
- radiokyndige,
- skibsbygningskyndige og
- søkyndige.

Som hovedregel kræves følgende uddannelse, forinden antagelse til skibsinspektør kan finde sted:

For målings- og skibsbygningskyndige:

Ingeniøruddannelse og praktisk uddannelse i såvel træ- som stålskibsbygning.

For maskinkyndige:

Fuld håndværksmæssig og teknisk uddannelse, sejlads som assistent og maskinmester, sejlads som maskinmester.

For søkyndige:

Sejlads som overstyrmand i oversøisk fart og skibsførerbevis.

For radiokyndige:

Radio-teknisk uddannelse og praktisk uddannelse som radiotelegrafist.

Af de 3 overinspektører er:

- 1 maskin-, skibsbygnings- og målingskyndig,

- 1 skibsbygningskyndig og
- 1 sokyndig.

Foruden ovennævnte personale er der under Direktoratet for Statens Skibstilsyn normeret:

- 1 overassistent,
- 1 bogholder, der tillige er kasserer,
- 1 assistent og
- 3 kontorassistenter.

Endvidere er der antaget:

- 13 kontorister (heraf 2 tjenestemænd) og
- 2 kontorbude

og endelig er

- 2 fuldmægtige og
- 1 sekretær

fra handelsministeriet beskæftiget i direktoratet om formiddagen.

Ved lov nr. 117 af 28. marts 1951 om tilsyn med skibe, er tilsynet med overholdelsen af lovens forskrifter og de i dens medfør udfærdigede forskrifter henlagt under direktøren for Statens Skibstilsyn. Skibstilsynets opgaver og område kan således kort karakteriseres som det offentliges kontrol med og ansvar for danske skibes sødygtighed. Endvidere påhviler det Statens Skibstilsyn at foretage måling af skibe for udstedelse af internationale målebrev samt de særlige Suez- og Panamakanalcertifikater, og endelig føres der kontrol med dykkermateriellet, samt i et vist omfang med fremmede skibe i danske havne.

På grundlag af de af skibsinspektørerne efter afholdt syn eller måling udfærdigede rapporter, udstedes de for skibene nødvendige certifikater og målebrev, der sikrer skibene frit lejde over havene.

Skibstilsynets organisation er følgende:

Direktoratet fastlægger grundreglerne for de undersøgelser, der skal foretages ved syne, godkender alle passagerskibe samt særlige konstruktioner m. v., hvor loven kræver sådanne godkendt, reviderer skibsinspektørernes rapporter m. v. og udsteder de fornødne certifikater og målebrev.

Landet er opdelt i 4 *inspektorater*, nemlig:

- 1 for Sjælland (København),
- 1 for Fyn (Svendborg),
- 1 for Jylland (Ålborg) og
- 1 for Færøerne (Thorshavn),

der hver ledes af en skibsinspektør. De ved inspektoraterne tjenstgørende skibsinspektører foretager syn af skibene.

Inspektoraterne er atter opdelt i *distrikter*, der har kontor i Rønne, Nykøbing Falster, Holsteinsborg (Grønland), Odense, Århus, Esbjerg, Klaksvig, Fuglefjord og Vaag.

Med hensyn til skibsinspektørernes lønforhold skal bemærkes, at da skibsinspektørstillingerne i sin tid blev oprettet, blev disse med hensyn til aflønning sammenlignet med fabriksinspektørstillinger. I øvrigt vil Foreningen af Skibsinspektører under Statens Skibstilsyn over for lønningskommissionen stille forslag for så vidt angår aflønningen af skibsinspektører i 5.-3. lønningsklasse, men nedenstående forslag foresætter, at den af tjenestemandsløven for disse inspektører fastsatte slutløn bibeholdes.

Som nævnt er overinspektører placeret i 2. lønningsklasse, hvor lønnen er 8 700 kr. årlig, stigende efter 5 år til 9 300 kr. Da en skibsinspektør i 3. lønningsklasse kan opnå en slutløn på 9 000 kr. årlig, er forskellen mellem slutlønnen for en overinspektør og en skibsinspektør i 3. lønningsklasse kun 300 kr. årlig, hvilket må anses for at være ganske urimeligt i betragtning af, at en overinspektør som direktørens stedfortræder har betydelig større myndighed og ansvar end en skibsinspektør. Jeg skal derfor henstille, at lønnen i denne lønklasse søges normeret til 9 600 kr. årlig, stigende efter 5 års forløb til 10 500 kr. Samtidig foreslås betegnelsen af stillingen ændret til overskibsinspektør.

Der findes i direktoratet ingen særlig stilling som maskinkyndig overinspektør, idet dette store område er henlagt under en overinspektør, der tillige vatetager det omfattende område vedrørende såvel målingen som visse dele af skibsbygningsområdet. Direktoratets maskinelle afdeling varetager imidlertid ikke alene rent maskinelle spørgsmål, men også spørgsmål vedrørende elektriske anlæg, brandsikring, brandbekæmpelse, sikkerhedsforanstaltninger ved transport af farligt gods m. v., områder, der er store og betydningsfulde, og som er under stadig udvikling. Jeg må derfor anse det for påkrævet at antallet af overinspektører opnormeres til 4, således at der kan åbnes adgang for ansættelse af en særlig maskinkyndig overinspektør.

En stigning af lønningerne i 2. lønningsklasse må selvsagt medføre, at lønnen i 1. lønningsklasse også hæves, hvilket ej heller må findes urimeligt under hensyn til det

store og for samfundet betydningsfulde ansvar, der er forbundet med stillingen som direktør for Statens Skibstilsyn. Jeg skal derfor henstille, at lønnen i 1. lønningsklasse søges opnormeret til 12 000 kr. årlig, stigende efter 5 års forløb til 13 200 kr.

De ledende skibsinspektører ved inspektorerne er ikke placeret i nogen særlig lønningsklasse, men får den til deres anciennitet svarende løn som skibsinspektør. De pågældende har imidlertid et ansvar over for direktøren med hensyn til arbejdet inden for inspektoratets område, ligesom de foruden synsarbejde har et omfattende kontorarbejde. Som forholdet er nu, kan det være vanskeligt for de pågældende at skabe fornøden respekt om stillingen, idet de øvrige skibsinspektører er utilbøjelige til at anerkende dem som overordnede. Det må derfor findes rimeligt og hensigtsmæssigt at placere de ledende skibsinspektører i en særlig lønningsklasse, og jeg skal henstille, at lønnen i denne søges normeret til 8 700 kr. årlig, stigende efter 5 års forløb til 9 300 kr.

Hertil henføres:

Ledende skibsinspektører (4).

Endelig skal anføres, at antallet af normerede skibsinspektørstillinger, der for tiden er 46, bør søges forøget til 51, dels for at åbne adgang for ansættelse af tjenestemænd ved ledighed i de stillinger, der for tiden er besat med 2 fungerende skibsinspektører og 2 skibssynsmænd, dels for at kunne ansætte yderligere 1 skibsinspektør, idet skibsinspektørernes antal formindsledes med 1 ved normeringsloven for finansåret 1955-56, ved hvilken en stilling i 3. lønningsklasse blev opnormeret til 2. lønningsklasse.

Jeg skal sluttelig bemærke, at direktoratet på forslaget til normeringsloven for finansåret 1953-54 og 1954-55 forgæves har søgt direktoratets bogholder, der tillige er kasse-

rer, oprykket fra 6. lønningsklasse b (lønningsbogstav n. 11.) til 6. lønningsklasse a (lønningsbogstav k. 4.).

Under hensyn til dels den på stillingens arbejdsområde stedfundne udvikling, dels stillingens forøgede selvstændighed og ansvarsfuldhed og endelig dels den omstændighed, at stillingens indehaver står som leder af det til bogholderiet og kassen benyttede personale, må jeg stadig anse en sådan oprykning for berettiget og påkrævet, således at stillingen i hvert fald ikke placeres i lavere lønningsklasse end stillingen som overassistent.

Resumé.

Med hensyn til stillingerne under Direktoratet for Statens Skibstilsyn skal jeg henstille, at der arbejdes for:

1) Lønnen i 1. lønningsklasse søges opnormeret til 12 000 kr. årlig, stigende efter 5 års forløb til 13 200 kr. (lønningsbogstav a. 4.).

2) Lønnen i 2. lønningsklasse søges opnormeret til 9 600 kr. årlig, stigende efter 5 års forløb til 10 500 kr. (lønningsbogstav b. 2.).

Antallet af overinspektører forøges fra 3 til 4, og betegnelsen af stillingen ændres til overskibsinspektør.

3) Der oprettedes 4 stillinger som ledende skibsinspektør med lønning 8 700 kr. årlig, stigende efter 5 års forløb til 9 300 kr. (lønningsbogstav b. 7.).

4) Skibsinspektørernes samlede antal - de ledende skibsinspektører iberegnet - forøges fra 46 til 51.

5) Bogholderen ved direktoratet, der tillige er kasserer, søges opnormeret til 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. (lønningsbogstav k. 4.).

H. Juul

DIREKTORATET FOR STATENS SKIBSTILSYN

Underbilag 6 til bilag 113.

København, den 25. november 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

I tilslutning til min skrivelse af 14. d. m. vedrørende normering af stillinger i Direk-

toratet for Statens Skibstilsyn, samt under henvisning til forhandlingerne på repræsentantskabsmødet den 18. d. m., hvorunder jeg forstod, at der muligvis vil blive oprettet advancementsstillinger for overassistenter, skal

jeg med hensyn til overassistenten i Direktoratet for Statens Skibstilsyn fremkomme med følgende oplysninger:

Den pågældende overassistent er 55 år gammel. Han blev i 1922 antaget som kontorist på prøve i Registrerings- og Skibsmålingsbureauet. I 1927 blev han kontorist samme sted, og i 1928 blev han overflyttet til Statens Skibstilsyn som kontorist. Samme år blev han kontorassistent, i 1944 kontorfuldmægtig og i 1950 overassistent.

Foruden sit almindelige arbejde som overassistent, redigerer han »Meddelelser fra Direktoratet for Statens Skibstilsyn«, reviderer inspektorenes rejseregninger og fører statistik over inspektorenes arbejde m. v.

Da den pågældende således har været 35 år i statens tjeneste, og da han udfører kvalificeret arbejde, skal jeg henstille, at der arbejdes for, at der, for så vidt advancementsstilling for overassistenter oprettes, normeres en sådan stilling i Direktoratet for Statens Skibstilsyn.

Som nævnt i min skrivelse af 14. d. m., er

der ved direktoratet ansat 2 kontor bude. Da budene, foruden at udføre almindelig budtjeneste, leder postafsendelsen, må have nøje kendskab til direktoratets arkiv, og således udfører mere kvalificeret arbejde, samt ofte er betroet ret store pengemidler, er det af betydning at sikre sig faste bude, som føler sig knyttet til institutionen, og man må derfor finde det rimeligt, at der oprettes en advancementsstilling for kontorbudene. Jeg skal derfor henstille, at der arbejdes for, at der ved direktoratet oprettes en stilling som budformand med en lønning på 2 940 kr. årligt, stigende hvert 3. år med 180 kr. indtil 3 300 kr. (lønningsbogstav n 1.).

Det tilføjes, at det ene af kontorbudene, der siden direktoratets oprettelse har ledet arbejdet i budstuen, er 42 år gammel, og blev i 1947 ansat ved Statens Istjeneste som bud og medhjælper. I 1949 blev han ansat i Statens Skibstilsyn som kontorbud.

H. Juul

NAUTISK PRØVEKAMMER

Foreningen af tjenestemand ved institutioner under handelsministeriet.

I henhold til foreningens skrivelse af 1. november 1957 fremsendes herved de ønskede oplysninger vedrørende personale ved Nautisk Prøvekammer. Det bemærkes, at en stilling som prøvemester på grund af dødsfald besættes i nær fremtid.

Nedenstående placering i lønningsmæssig henseende er identisk med den til normeringslovforslag for finansåret 1957-58 indsendte normering.

Underbilag 7 til bilag 113.

København, den 15. november 1957.

d. Nautisk Prøvekammer.

§351.

I 1. lønningsklasse er lønnen 5 700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 7 500 kr.

Hertil henføres: Prøveinspektør (1).

§352.

I 2. lønningsklasse er lønnen 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr.

Hertil henføres: Prøveinspektør (2).

H. Clausen.

Underbilag 8 til bilag 113.

København K., den 3. december 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

I anledning af foreningens skrivelse af 1. f. m. vedrørende forslag til fremtidig nor-

mering i de enkelte styrelser under handelsministeriet skal jeg, for så vidt angår handelsministeriets tilsyn med den tekniske undervisning, meddele følgende:

Den tekniske undervisning under han-

delsministeriet er for tiden som følge af gennemførelsen af en ny lærlingelov, udarbejdelse af en ny lovgivning samt ved teknikerkommissionens arbejde m. v. inde i en udvikling, der allerede har medført en udvidelse af tilsynets arbejdsområde. Det må påregnes, at denne udvidelse fortsætter i de nærmeste år i forbindelse dels med en nødvendig modernisering af de eksisterende uddannelsesformer og dels ved, at nye undervisningsformer etableres.

Forvaltningsnævnet gennemfører for tiden efter tilsynets anmodning en gennemgang af tilsynets område. Denne gennemgangs foreløbige resultat vil efter forhandlinger med handelsministeriet, der ikke på nuværende tidspunkt er afsluttet, formentlig resultere i visse omlægninger af tilsynets organisation og en til opgavernes forøgelse svarende udvidelse af tilsynets medarbejderstab.

Som det vil være foreningen bekendt, er alene en inspektør medlem af foreningen, og det har af forskellige grunde (sygdom og fravær) ikke været muligt for denne enkelte at føre forhandlinger med de øvrige tjenestemænd, der kan anses for henhørende under foreningens område, hvorved bemærkes, at det må anses for rettest, at forslag om direktørens lønforhold fremsættes af handelsministeriet.

Uanset at de ovennævnte forhold vanskeliggør fremsættelse af et endeligt forslag, skal jeg dog tillade mig at fremkomme med nedenstående normeringsforslag for de til tilsynet knyttede inspektører og statskonsulenten.

Det bemærkes, at forslaget fremsættes under henvisning til den nuværende opdeling i lønningsklasser.

Tilsynets nuværende normeringer i de ovennævnte stillinger er følgende:

1 statskonsulent : Lønklasse 5 700-8 100 kr. Bestillingstillæg 1 200 kr.¹⁾.

3²⁾ inspektører : Lønklasse 5 700-8 100 kr. Bestillingstillæg 1 200 kr.³⁾.

Bemærkninger :

¹⁾ Statskonsulenten, der har bopæl i Sønderborg, oppebærer yderligere et tillæg på 1 800 kr. årligt, der ikke reguleres.

²⁾ En inspektørstilling oprettet pr. 1. april 1956 har ikke været besat og har tidligere været påtænkt opnormeret til en vicedirektørstilling.

³⁾ En inspektør oppebærer yderligere et honorar på 1 200 kr.

For de nævnte stillinger stilles følgende normeringsforslag :

1 statskonsulent : Lønklasse 7 800-9 000 kr. Bestillingstillæg 1 800 kr.¹⁾²⁾.

3 inspektører : Lønklasse 7 800-9 000 kr. Bestillingstillæg 1 800 kr.

Bemærkninger :

¹⁾ Stillingens indehaver oppebærer et personligt tillæg, som medfører en aflønning i forhold til inspektørerne som tidligere.

²⁾ Ved ledighed forflyttes stillingens indehaver til København.

Som begrundelse for forslaget skal jeg meddele:

Tilsynet kan af lønmæssige grunde kun med vanskelighed besætte inspektørstillingerne i den nuværende lønningsklasse, idet disse stillinger normalt forudsættes besat med ingeniører og andre fra skoler eller erhvervslivet, hvis lønningsforhold normalt er væsentlig bedre end de for inspektørerne gældende.

Såvel statskonsulentstillingen som inspektørstillingerne er derfor foreslået normeret som for inspektører af 1. grad ved sparekasse- og banktilsynet. Til orientering skal meddeles, at tilsynet overfor handelsministeriet i forbindelse med den forestående omlægning af arbejdsforholdene har foreslået, at arbejdsområdet - idet der her ses bort fra statskonsulentens helt specielle område og det egentlige kontorarbejde - opdeles i 2 hovedområder, dels i et økonomisk og administrativt og dels i et undervisningsmæssigt område, således at hvert af de 2 områder ledes af en inspektør, medens den ledige inspektørstilling besættes med en ingeniør eller anden på honorar- eller overenskomstmæssig basis, der underlægges en inspektør samt at yderligere teknisk og anden bistand indenfor det her omhandlede lønningsområde søges ansat, aflønnet og placeret på lignende måde. Der tilsigtes herved, at der indenfor tilsynets udviklingsarbejder vil blive skabt den ønskelige alternering mellem tilsynet og erhvervsliv og skoler. Det bemærkes, at efter denne plan vil den ene af de tre normerede inspektørstillinger således fortsat blive holdt ubesat.

Det tilføjes, at tilsynets direktør har givet

sin foreløbige tilslutning til ovenstående normeringsplan.

Endelig bemærkes, at det må anses for muligt, at udviklingen indenfor tilsynets arbejdsområde vil medføre ønsker om nor-

mering - f. eks. som fuldmægtig - indenfor det lønområde, hvor interesserne varetages af foreningen.

J. V. Rasmussen.

Underbilag 9 til bilag 1 13.

København K, den 3. december 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

På foranledning af Deres skrivelse af 22. f. m. skal jeg herved meddele følgende:

I tilsynet med handelsskolerne er der 2 tjenestemænd, en direktør og en inspektor jfr. tjenestemandsløven §§ 856 og 857, og da jeg alene skal udtale mig om stillingen som inspektor, idet jeg forstår, at institutionschefsstillingerne vil blive særskilt behandlet, skal jeg herom oplyse følgende:

Udannelse.

Foruden at jeg har forskellige specialuddannelser, er jeg cand. mag. Ved en eventuel ledighed må det forventes, at inspektør-embedet vil blive besat med en mand med en tilsvarende uddannelse af hensyn til den fornødne faglige dækningsgrad.

Pædagogisk virksomhed.

Igennem de næsten 10 ar, hvori jeg har beklædt embedet, har jeg inspiceret samtlige under tilsynet hørende handelsskoleformer, selvstændigt bedømt et ret betydeligt antal lærerkandidater ved disses prøver i undervisningsfærdighed i forbindelse med handelsfaglærereksamen, og i henhold til de derom gældende regler gennemgået og godkendt læsestof og pensa i de forskellige fag ved de forskellige eksaminer.

Administrativ virksomhed.

Gennemgang af de statsunderstøttede handelsskolers regnskaber og ansøgningsskemaer og den dermed følgende vejledning over for skolerne har påhvilet mig, ligeså beregningen af de ordinære og de ekstraordinære tilskud til de enkelte skoler, tilrettelægnings af

samtlige eksaminer, ekspedition af eksamensopgaverne, planlægningen af censuren, gennemgang af skolernes indmeldelsesblanketter i forbindelse med eksamen, tilrettelægning og administration af handelsministeriets undervisningskursus og instruktionskursus, og i øvrigt har jeg, når direktøren var fraværende, alene behandlet og ekspederet samtlige tilsynets løbende sager (herunder responsa i læringsager).

Da jeg deltager i samtlige handelsskolerådets og dettes udvalgs møder, har jeg medvirket ved eller selvstændigt udført for- og efterarbejdet i forbindelse hermed.

På grundlag af den ovennævnte kortfattede skitsering af inspektørens embedsfunktioner og det pædagogiske og administrative ansvar, der således hidtil har hvilet på indehaveren af dette embede, og som egentlig kun formelt adskiller sig fra direktørens opgaver og ansvar, vil jeg mene, at det er rigtigst, at stillingen normeres som en souschefstilling i overensstemmelse med tilsvarende stillinger i ministeriernes institutioner.

Stillingen er i øjeblikket aflønnet med lektorløn + 1 bestillingstillæg på 1 200 kr., hvilket svarer til aflønningen af de faglige medhjælpere hos undervisningsinspektøren for gymnasieskolerne. Men man vil se, at der ud over det tilsvarende pædagogiske arbejde påhviler inspektøren et ret betydeligt administrativt arbejde, ligesom inspektøren alene har ferie efter de regler, der gælder i centraladministrationen og ikke ved skolevæsenet.

Deres ærbødige

Chr. Pedersen.

Underbilag 10 til bilag 113.

København, den 28. november 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

I anledning af den i lønningskommissionen forestående behandling af tjenestemændenes normerings- og lønningsforhold tillader jeg mig under henvisning til den fra »Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet« modtagne skrivelse af 22. d. m. at anmode foreningen om i sin fremsendelse til lønningskommissionen at medtage efterfølgende forslag vedrørende stillinger i selve navigationsdirektoratet, idet bemærkes, at jeg er blevet gjort bekendt med de ønsker og forslag, som bliver fremsat af navigationslærerforeningen vedrørende det ved navigationsskolerne ansatte bestyrer- og lærerpersonale.

1. Det foreslås, dels under hensyn til de af navigationslærerforeningen foreslåede lønplaceringer for bestyrere og lærere ved navigationsskolerne og dels med den nedenfor anførte motivering, at stillingen som navigationsdirektør placeres i lønningsklasse a. 4, 12 000 kr. stigende efter 5 år med 1 200 kr. til 13 200 kr.

2. Det foreslås, at der i navigationsdirektoratet oprettes en tjenestemandstilling som inspektør ved navigationsvæsenet, og at denne stilling placeres i samme lønningsklasse som bestyrerne ved navigationsskolerne, samt at nævnte inspektørstilling besættes med den af de i efterfølgende personaleoversigt anførte navigationslærere, der er tjenstgørende i navigationseksamenskommissionen og i længst tid har tjenstgjort ved kommissionen.

Som motivering for foranstående skal anføres den meget store forøgelse af navigationsdirektørens arbejdsområde og af navigationsdirektoratets arbejde. Denne skyldes dels, at navigationsdirektøren - foruden at forestå driften af og tilsynet med navigationsskolerne samt at lede eksamensafholdelsen ved disse - nu også forestår driften af statens sømandsskoler, jfr. § 5 i lov nr. 231 af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse, og dels, at elevantallet og dermed også lærerantallet ved navigationsskolerne meget nær er fordoblet i løbet af den sidste halve snes år.

Det er derfor af allerstørste betydning, at

der ved navigationsdirektoratet findes en inspektør, som i nogen grad kan aflaste navigationsdirektøren og i kraft af sin placering inden for tjenestemandstillingerne kan opnå en naturlig myndighed i forholdet til de øvrige tjenestemænd inden for navigationsvæsenet, når han under navigationsdirektørens fravær eller ved besøg på navigations-skolerne handler på dennes vegne.

Det bemærkes, at der tidligere ved skrivelser til handelsministeriet, senest navigationsdirektørens skrivelse af 5. oktober 1956, nr. 2012, har været fremsat forslag om oprettelse af den her omhandlede inspektørstilling.

Som bidrag til bedømmelse af omfanget af de institutioner, der er underlagt navigationsdirektørens ledelse, anføres nedenstående oversigt over det ved disse ansatte personale med angivelse af hvor mange af disse, der er ansat i tjenestemandstilling.

*Kontorerne.**A. Navigationsdirektoratet :*

Navigationsdirektøren, tjenestemand.

2 navigationslærere, tjenstgørende som medlemmer af navigationseksamenskommissionen, begge tjenestemænd.

1 assistent, tjenestemand.

1 kontorassistent, tjenestemand.

1 regnskabsfører, fælles med kontoret for statens sømandsskoler.

1 kontormedhjælper, tjenestemandspirant.

1 kontormedhjælper, timelønnet.

1 formiddagsbeskæftiget juridisk medhjælper, tjenestemand under handelsministeriet.

B. Statens sømandsskoler s kontor : (Dette kontor har lokalfællesskab og delvis personale fællesskab med navigationsdirektoratet).

1 inspektør.

1 kontormedhjælper.

Skolerne :

A. 4 navigationsskoler i henholdsvis København, Svendborg, Nordby og Marstal.

4 bestyrere, tjenestemænd.

22¹⁾ navigationslærere, tjenestemænd.

17 lærere²⁾ under uddannelse til navigationslærere.

19 speciallærere antaget på timelonsbasis.
4 pedeller, hvoraf 1 er tjenestemand.

¹⁾ 4 af disse beskikkede som inspektør ved hver sin skole. ²⁾ heraf 14 navigatører og 3 radiotelegrafister.

B. 3 statens sømandsskoler i henholdsvis Frederikshavn, Esbjerg og Sønderborg.

3 forstandere, hvoraf 2 tjenestemænd.

3 inspektorer, hvoraf 2 tjenestemænd.

13 lærere af 1. grad, hvoraf 5 tjenestemænd.

4 lærere af 2. grad, hvoraf 1 tjenestemand.

12 hjælpelærere og speciallærere antaget på timelonsbasis.

2 kokke.

1 pedel.

Endvidere udøves ved navigationsdirektøren og eksamenskommissionens øvrige medlemmer tilsynet med de godkendte sætte- og fiskeskipperskoler i Esbjerg, Frederikshavn, Grenaa, Rønne, Skagen og Thyborøn, hvor eksamenskommissionen afholder eksamen en gang hvert år.

Såfremt den foreslåede stilling som inspektør i navigationsdirektoratet oprettes, vil det, som nævnt under forslag 2, herfra blive indstillet, at stillingen besættes med den navigationslærer, som i længst tid har tjenstgjort i navigationsdirektoratet og eksamenskommissionen.

Knud Hansen.

Underbilag 1 1 til bilag 1 13.

København, den 27. november 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

Hermed anerkendes med tak modtagelsen af skrivelse af 22. d. m. angående udkast til normeringsforslag til Samrådet.

På den givne foranledning tillader jeg mig at fremkomme med følgende:

I direktoratet for maskinistundervisningen er ansat følgende tjenestemænd:

Direktøren, 1 assistent, 1 kontorist.

Institutionens funktioner i forbindelse med eksamensafholdelser udføres i øvrigt af medlemmer af eksamenskommissionen, eksaminatorer og meddommere, eksamensinspektører, værkstedsinspektør og tilsynsførende. Disse lønnes med honorar.

Den lønningsmæssige placering for direk-

tøren foreslas som for øvrige undervisningsdirektører under handelsministeriet, og lønningsklassen foreslås under hensyn til den stedfundne udvikling og de forøgede undervisningsmæssige og tekniske krav hævet til a 4.

Det foreslas endvidere, at der ved direktoratet for maskinistundervisningen oprettes en tjenstemandsstilling som inspektør ligestillet med de ved de øvrige under handelsministeriet sorterende undervisningsdirektorater ansatte inspektører.

Inspektørstillingen er foreslaet i søfartskommissionen, 4. betænkning, og har flere gange været foreslaet til den årlige normeringslov, sidste gang ved skrivelse herfra nr. 2405 af 19. oktober 1956 til handelsministeriet.

E. Stahl.

København, den 3. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til den med samrådets skrivelse af 19. oktober f. å. modtagne skrivelse af 12. s. m. fra lønningskommissionen skal foreningen herved fremsætte nedenstående forslag til normering og klassificering for institutionerne under handelsministeriet, idet man dog med hensyn til de institutioner, der udelukkende eller næsten udelukkende beskæftiger teknisk personale som ingeniører, laboratoriepersonale o. l., skal henvisse til særskilt skrivelse af dags dato.

I nedenstående redegørelse begrænser man sig således til de institutioner, der i de højere stillinger væsentligst beskæftiger jurister, økonomer og aktuarer. Medtaget er herefter forsikringsrådet, aktieselskabsregisteret, direktoratet for patent- og varemærkevæsenet m.v., monopoltilsynet, skibsregistreringskontoret i København samt sparekassetilsynet og banktilsynet.

Det samlede antal fastansatte akademiske tjenestemænd i nævnte institutioner (f- sparekassetilsyn og banktilsyn) i lønningsklasserne 3 600-9 000 kr. var pr. 1. april 1957 67, idet ingeniører i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet ikke er medregnet.

For disse tjenestemænds vedkommende henstilles gennemført en sammenlægning af lønningsklasserne i overensstemmelse med de synspunkter, der er anført i den af foreningen sammen med en række andre tjenestemandforeninger udarbejdede skrivelse af 2. d. m. vedrørende en akademisk lønramme m. v.

Med hensyn til den foreslåede lønrammes anvendelse for tjenestemændene i sparekassetilsynet og banktilsynet henvises til vedlagte skrivelser fra tjenestemandssektionerne i disse institutioner.

For de i denne skrivelse omhandlede institutioner vil ovennævnte 67 akademiske tjenestemænd herefter kunne placeres på følgende trin i den foreslåede lønramme, idet det dog bemærkes, at ancienniteten i nedenstående oversigt er regnet fra aspirantansættelsen undtagen for tjenestemænd i den nuværende lønningsklasse 7 800 kr.-9 000 kr., ligesom den nøjagtige dato for aspirantansættelse ikke i alle tilfælde foreligger oplyst. Endvidere er ekstra anciennitet medregnet i de tilfælde, hvor det er angivet, at der efter de nugældende regler er tillagt de pågældende sådan anciennitet:

Anciennitet år	Forsikrings- rådet	Aktie- selskabs- registeret	Direktoratet for patent- og vare- mærke- væsen	Monopol- tilsynet	Skibs- registre- rings- kontoret
2- 4	1	2	1	-	-
5- 7	1	1	1	5	-
8-10	-	2	1	4	1
11-13	-	1	-	11	-
14-16	1	-	-	7	-
17-19	-	1	1	10	-
20-22	1	1	1	1	-
23-25	-	-	-	-	-
26-28	1	-	-	-	-
29	3	3	1	3	-
I alt i lønrammen	8	11	6	41	1
Heraf med honorar som kontorchef	4	1	1	3	-
Antal højere chefstillinger	2	1	1	1	1

Foruden forslaget til placering inden for den foreslåede lønramme af de nuværende akademiske tjenestemænd, som er medtaget i

ovenstående oversigt, er der for de enkelte institutioner stillet forslag om normering af nye kontorchefstillinger o. lign. samt om

normering af nye stillinger i chargerne ekspeditionssekretær, fuldmægtig og sekretær. Forslagene om nye stillinger i kategorierne ekspeditionssekretær, fuldmægtig og sekretær må ved gennemførelsen af lønrammen tilpasses efter de regler, som måtte blive fastsat for udnævnelse til disse stillinger.

Der er endelig for de enkelte institutioner stillet forslag om normering eller opnormering af ikke-akademiske tjenestemænd. Foreningen lægger vægt på, at avancement for ikke-akademiske tjenestemænd finder sted uden for den akademiske lønramme.

I det følgende nævnes i hovedtræk disse særlige normeringsforslag:

Forsikringsrådet :

Revisorstillingen i lønningsklassen 7 800-9 000 kr. er ikke medtaget ovenfor, men bør lønmæssigt placeres som de øvrige stillinger i samme lønningsklasse.

Oprettelse af 1 fuldmægtigstilling, hvad der ved lønrammens gennemførelse medfører forhøjelse af antallet af tjenestemænd i lønrammen fra 8 til 9.

Ydelse af bestillingstillæg som i andre institutioner under handelsministeriet.

Aktieselskabsregisteret :

Nynormering af 1 kontorchef, 1 ekspeditionssekretær, 2 fuldmægtige og 4 sekretærer, svarende til en udvidelse af antallet af tjenestemænd i lønrammen fra 11 til 19. Det bemærkes herved, at to aspiranter i henholdsvis 1958 og 1959 har været ansat i 2 år og derefter forudsættes fastansat. Omnormering af kassereren fra nuværende lønningsklasse 2 670-3 750 kr. til nuværende lønningsklasse 3 900-4 860 kr.

Direktoratet for patent- og varemærkevæsenet :

Omnormering af en kontorchef fra lønningsklasse 7 800-9 000 kr. til lønningsklasse 9 600-10 500 kr. Der henvises i denne forbindelse til skrivelserne fra tjenestemandssektionen i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet. Ved en gennemførelse af dette forslag skal kontorchefen ikke medtages i lønrammen. Opnormering af 4 afdelingsingeniører, som formentlig ikke kan placeres i lønrammen. Normering af 1 sekretær, d.v.s.

udvidelse af antallet af tjenestemænd i lønrammen fra 6 til 7. En sekretæraspirant har pr. 1. juli 1957 været ansat som aspirant i 2 år og forudsættes fastansat. Normering af 2 assistenter.

I direktoratet findes en ikke-akademisk uddannet fuldmægtig, som ikke er medtaget i lønrammen.

Monopoltilsynet :

Nynormering af 1 vicedirektør og 2 kontorchefer. Vicedirektøren foreslås anbragt ovenover lønrammen, og antallet af tjenestemænd i lønrammen udvides herefter med to, hvorved bemærkes, at 1 aspirant i sommeren 1958 og 2 i 1959 har været ansat i 2 år, hvorefter de pågældende forudsættes fastansat.

Gennemførelse af avancement for det ikke-akademiske personale uden for den akademiske lønramme.

Skibsregis trering skon toret :

Opnormering af skibsregistratorstillingen fra lønningsklasse 8 400-9 600 kr. til en lønningsklasse med begyndelsesgrundløn mindst 9 600 kr.

Opnormering af en fuldmægtig, der eventuelt kan placeres i lønrammen efter samme regler, som måtte blive fastsat med hensyn til dommerfuldmægtige.

Opnormering af en overassistent.

Sparekassetilsynet og banktilsynet :

Herom henvises til de fra de to institutioners tjenestemandssektioner modtagne forslag, idet bemærkes, at der fra tjenestemandene i banktilsynet er modtaget to skrivelser.

Man skal i øvrigt også med hensyn til nærmere enkeltheder for de øvrige institutioner henvises til de herfra modtagne skrivelser, som fremsendes sammen med nærværende skrivelse, hvoraf genpart er fremsendt til Danske Statsemedsmænds Samråd med anmodning om støtte til gennemførelsen af de fremsatte forslag.

Foreningen vil i øvrigt være til rådighed ved drøftelser af enkeltheder vedrørende normeringerne og den praktiske anvendelse af lønrammen i de enkelte institutioner.

Gerhard Hansen

A. Sonne

15. november 1957.

Til foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

I anledning af den på møde den 29. f. m. 1 foreningen truffe aftale, jfr. det modtagne mødereferat af 30. f. m., skal vi, idet vi med hensyn til data for de i forsikringsrådet ansatte tjenestemænd henviser til vedlagte for- tegnelse, anføre følgende:

I. a. Inden for en lønramme omfattende grundlønninger fra 3 600-9 000 kr. ønsker vi normeret følgende stillinger, idet herved bortses fra de tjenestemandsgupper, der ifølge mødereferatet vil være at undtage (jfr. herved neden for under pkt. b).

2 stillinger som ekspeditionssekretær,

2 stillinger som fuldmægtig,

2 stillinger som sekretær.

For tiden er normeret 2 stillinger som ekspeditionssekretær, 1 stilling som fuldmægtig og 2 stillinger som sekretær. Af sidstnævnte 2 stillinger er dog kun den ene stilling besat, idet rådet, da det ikke har vist sig muligt at besætte den anden stilling med en person med ønskede kvalifikationer, i øvrigt som fungerende sekretær har ansat en aktuar, der på grund af alder ikke har kunnet søge den ledige normerede sekretærstilling. Når man ønsker normeret en stilling som fuldmægtig udover den nuværende, skyldes dette ønsket om at opnå fornøden teknisk medhjælp, idet stillingen ønskes besat med en person med aktuar- eller revisionsmæssig uddannelse.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der inden for den foran forudsatte lønramme bør finde en kvalitetskontrol sted ved oprykning til højeste trin inden for lønrammen, bemærker vi, at vi er opmærksomme på, at en sådan kontrol principielt vil indebære mulighed for individuelt vilkårlige afgørelser, men at hensynet til, at tjenestemænd på højeste trin inden for lønrammen på forskellige måder vil repræsentere institutionen udadtil, synes at måtte tilkendes en sådan betydning, at en kontrol som nævnt må findes påkrævet.

b. Uden for den omhandlede lønramme ønskes følgende stillinger normeret:

1-2. To stillinger som henholdsvis for- mand og næstformand for forsikringsrådet.

3. Fire stillinger som sektionschef med hensyn til følgende art af arbejde:

jura,
regnskabsvæsen, revision,
forsikringsmatematik,
økonomi, statistik.

4. En specialstilling for en aktuaruddan- net tjenestemand.

Det under de 4 nævnte sektionschefstillinger henhørende arbejde varetages under den nuværende ordning af rådets kontorchef, revisor og 2 af dets beregnere. Disse 4 stillinger er alle normeret i lønklasse c. 1. (kontor- chef). De almindelige sekretariatsforretninger er for tiden henlagt til den juridiske kontor- chef, som herfor oppebærer et særligt be- stillingstillæg. Det under specialstillingen som aktuaruddannet tjenestemand (pkt. 4) henhørende arbejde varetages under den nu- værende ordning af en af rådets beregnere, hvis stilling ligeledes er normeret i lønklasse c. 1.

I forbindelse med normering af de ovenfor under pkt. a og b omhandlede stillinger ønsker vi, at der må blive tillagt forsikrings- rådets tjenestemænd bestillingstillæg efter de for tjenestemænd i tilsvarende institutioner (ligningsdirektoratet, banktilsynet, spare- kassetilsynet, prisdirektoratet) gældende reg- ler, hvorved bemærkes, at forsikringsrådet tidligere under henvisning til, at der for for- sikringsrådets vedkommende kan anføres samme motivering som for de 4 nævnte andre institutioner, har ansøgt om optagelse på normeringsloven af sådanne bestillings- tillæg for tjenestemænd inden for de nugæl- dende lønklasser 1-5 inclusive.

c. Vi gør i forbindelse med foranstående opmærksom på, at forsikringsrådet har søgt normeret en stilling som bogholder, og at vi ønsker en sådan stilling oprettet.

II. Vi foreslår, at der under forudsætning af, at de nugældende lønklasser bibeholdes, oprettes en yderligere stilling som fuldmæg- tig i overensstemmelse med det foran under pkt. I. a. anførte.

Endvidere ønsker vi, at der i stedet for følgende nu under lønklasse c. 1. normerede stillinger: 1 stilling som kontorchef, 1 stilling

som revisor, 2 stillinger som beregner - normeres 4 sektionschefstillinger til varetagelse af arbejde af henholdsvis juridisk, regnskabsmæssig, forsikringsmatematisk og økonomisk-statistisk art. Den nuværende tredje beregnerstilling ønskes bevaret som specialstilling.

Der ønskes derhos tillagt tjenestemændene under lonklasse 1-5 inklusive bestillings-tillæg, jfr. det foran anførte.

Endelig skal vi med hensyn til normering af en stilling som bogholder henvise til det foran under pkt. I. c. anførte.

Repræsentanter for tjenestemænd
ansat i forsikringsrådet

K. Lemche S. Bjerreskov

Underbilag 2 til bilag 114.

København, den 26. november 1957.

*Til foreningen af tjenestemænd ved institutioner
under liandelsministeriet.*

Under henvisning til foreningens skrivelse af 1. november 1957 vedrørende fremtidig normering i de enkelte styrelser ønsker undertegnede repræsentant for Aktieselskabs-Registeret m. v. at fremkomme med nedenstående forslag for registrenes vedkommende:

Inden for en lønramme, fremkommet ved sammenlægning af de charger, som svarer til de nuværende grundlønninger 3 600-9 000 kr., foreslås normeret 19 personer, nemlig (med bibeholdelse af de nuværende stillingsbetegnelser):

- 2 kontorchefer,
- 2 ekspeditionssekretærer,
- 5 fuldmægtige,
- 10 sekretærer.

Vedrørende de enkeltes placering inden for lønrammen henvises til vedlagte fortegnelse over de i registrene for tiden fastansatte tjenestemænd - bortset fra institutionschefen - med akademisk uddannelse.

Dette forslag indebærer, at der i registrene oprettes endnu et kontor.

Som motivering herfor skal anføres:

Før tjenestemandsløven af 1946 var registrene normeret med

- 1 kontorchef,
- 2 fuldmægtige og
- 3 sekretærer.

Ved tjenestemandsløven af 1946 blev registrene normeret med

- 1 kontorchef,
- 1 ekspeditionssekretær,
- 3 fuldmægtige og
- 4 sekretærer.

I årene 1945-57 er antallet af indkomne

sager til behandling og registrering imidlertid blevet mere end fordoblet. Udover at der i årenes løb er blevet normeret yderligere 2 sekretærer samt antaget noget honorarlønnet personale (formiddagssekretærer) har denne arbejdsforøgelse ikke kunnet imødegås.

Som følge af det stærkt voksende arbejde inden for registreringsafdelingen er arbejdet inden for regnskabsafdelingen svulmet tilsvarende. Dette arbejde bestrides - foruden af dertil ansat kontorpersonele - af 5 halvdagssekretærer og kontorchefen som øverste leder med bistand af en af de fastansatte fuldmægtige.

Hertil kommer, at registrene i ekspeditionstiden fra kl. 10-15 besøges af et stort antal mennesker, der ønsker oplysning og vejledning såvel om de enkelte aktieselskaber og disses regnskaber, som om de mange selskabsretlige problemer i forbindelse med aktieselskabslovgivningen som helhed, ligesom der daglig rettes talløse tilsvarende telefoniske og skriftlige henvendelser til registrene - en naturlig og nødvendig betjening af erhvervslivet, men det siger sig selv, at denne del af registrenes arbejde er vokset i takt med antallet af aktieselskaber og sager i øvrigt.

Denne udvikling, som er en naturlig følge af befolkningstilvæksten og den forøgede aktivitet inden for erhvervslivet, har navnlig for kontorchefembedets vedkommende, men også i øvrigt, medført en så stærkt forøget arbejdsbyrde, at den nuværende tilstand må betegnes som uholdbar - også i relation til erhvervslivets naturlige krav på en hurtig sagsbehandling.

Der er i registrene - foruden de i personalefortegnelsen opførte fastansatte personer -

ansat 2 sekretær-aspiranter og må i den allernærmeste fremtid yderligere ansættes en, muligt 2 aspiranter, til hvilke 3, eventuelt 4 personer der ikke er normeret stillinger; herudover er der beskæftiget] regulativ-lønnet heldagsfuldmægtig samt 3 honorarlønnede halvdagssekretærer og 7 honorarlønnede halvdagssekretærer, alle med akademisk uddannelse, således at antallet af de i kontoret dagligt beskæftigede, inklusive kontorpersonalet, udgør i alt 46 personer.

Der foreslås derfor oprettet et nyt kontor, omfattende regnskabsafdelingen samt sekretariats-, personale- og budgetsager.

Uden for lønrammen foreslås det sluttelig at omnormere kassererstillingen, der for tiden er normeret med grundløn som en assistentstilling, således at denne stilling fremtidig normeres med en grundløn, der svarer til en nuværende grundløn på 3 900 kr.

På grund af den stærkt forøgede arbejdsbyrde, der som følge af det foran udviklede nu påhviler kassereren, i forbindelse med det meget betydelige ansvar, der er forbundet med stillingen - hvorved bemærkes, at kassereren i registreringsgebyrer, afgifter for udskrifter m. v. årligt indkasserer over 1 mill. kr. - ville det være urimeligt, om denne

stilling skulle forblive på samme løntrin som de assistentstillinger, hvortil der ikke er knyttet samme økonomiske ansvar.

Under forudsætning af, at de nuværende lønklasser opretholdes, foreslås registrene yderligere normeret med:

- 1 kontorchefstilling,
- 1 ekspeditionssekretærstilling,
- 2 fuldmægtigstillinger og
- 4 sekretærstillinger,

således at registrene fremtidig vil være normeret med:

- 2 kontorchefer,
- 2 ekspeditionssekretærer,
- 5 fuldmægtige og
- 10 sekretærer.

Endvidere foreslås kassererstillingen omnormeret som ovenfor anført.

Det tilføjes, at foranstående normeringsforslag har været drøftet med institutionschefen, overregistrator Axel Roelsen, og har opnået dennes fulde tilslutning, ligesom forslagene har opnået enstemmig tilslutning fra foreningens herværende medlemmer.

Deres ærbødige

M. Faaborg Ottosen

Underbilag 3 til bilag 114.

København V, 14. november 1957.

I henhold til skrivelse af 1. november d. å. fra foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet fremsendes hoslagt normeringsforslag m. v. vedrørende tjenestemænd, ansatte i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

Klassificerings- og normeringsforslag m. v. vedrørende tjenestemænd, ansatte i direktoratet for patent- og varemærke væsenet.

Forslag I.

Udenfor lønrammen.

A. Juridisk personale.

1. Direktøren.
2. Kontorchefen i varemærkeafdelingen.

I overensstemmelse med handelsministeriets forslag til normeringslovene for finansåret 1957-58 foreslås stillingen som kontorchef i varemærkeafdelingen, der i øjeblik-

ket efter tjenestemandenslovens § 289 b er normeret med en grundløn: 7 800-9 000 kr., oprykket i samme lønklasse (2. lønningsklasse: § 289 a) som patentafdelingens overingeniør, idet der er tale om to sideordnede afdelinger, som de pågældende leder under direktørens overledelse og tilsyn.

Der er for tiden registreret ca. 40 000 varemærker og fællesmærker. Til afdelingen indgår årligt over 3 000 nye anmeldelser og ca. 900 mønsteranmeldelser. Desuden føres ved afdelingen registre for kommunevåben og -segl samt registre for guldsmedenes navnestempler. I ikke helt ringe omfang virker afdelingen som handelsministeriets konsulent i spørgsmål vedrørende lovgivningen om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse. Udover det naturlige ønske om en ligestilling af de 2 afdelinger gør der sig særlige personlige forhold gældende, idet udøveren af

den pågældende stilling, kontorchef frk. Julie Olsen, igennem årene har gjort et overordentlig dygtigt arbejde, der har betinget den enestående position og tillid, hun nyder indenfor vedkommende erhvervs-kredse. Kontorchefens kyndighed på den industrielle retsbeskyttelses område, specielt varemærkelovgivningens område, er meget anerkendt herhjemme og i udlandet, hvor kontorchefen i øvrigt ofte som officiel repræsentant for Danmark på den smukkeste måde har repræsenteret landet på internationale konferencer angående industriel retsbeskyttelse. Kontorchefen fører selvstændigt de varemærkeretssager, afdelingen indtræder i og oppebærer herfor et særskilt af finansministeriet på grundlag af antallet og omfanget af de i det enkelte finansår førte rets-sager, fastsat honorar.

B. Teknisk personale.

1. Overtningenøren.

2. Afdelingsingeniørerne.

I patentafdelingen er der ansat 4 afdelingsingeniører med en grundløn på 7 800-9 000 kr.

Det foreslas, at disse placeres uden for lønrammen, og at deres begyndelsesløn bliver højere end slutlønnen for de i patentafdelingen ansatte 8 overenskomstlønnede civilingeniører, der tjenstligt sorteres under afdelingsingeniørerne.

Det tilføjes, at afdelingsingeniørerne også har tilsyn med de 32 til direktoratet knyttede løst ansatte civilingeniører og andre teknikere, der er beskæftiget med forundersøgelse og forbehandling af patentansøgninger på akkordbetaling.

Indenfor lønrammen.

a) 1. En ekspeditionssekretær, tjenstgørende i patentafdelingen.

2. En ekspeditionssekretær tjenstgørende i varemærkeafdelingen.

b) En fuldmægtig tjenstgørende i varemærkeafdelingen.

c) 1. En sekretær tjenstgørende i varemærkeafdelingen.

2. En sekretær aflønnes i patentafdelingen, men gør tjeneste i varemærkeafdelingen.

3. En sekretær aspirant tjenstgørende i varemærkeafdelingen.

De under a) 1. og 2., b) og c) 1. og 2.

nævnte tjenestemænd oppebærer hver et vederlag af 1 800 kr. årlig sædvanligt honorartillæg for afsavn af indtægt ved formiddagsbeskæftigelse.

Dette tillæg er for de under a) 1. og 2. nævnte tjenestemænds vedkommende bevilliget fra 1. juli 1956 at regne, medens det for de under b) og c) 1. og 2. nævnte tjenestemænds vedkommende er bevilliget fra 1. november 1957 at regne.

Det forudsættes, at det omhandlede tillæg bevares for samtlige de ovennævnte tjenestemænd, ligesom man forventer, at der skabes hjemmel for at yde sekretær aspiranten c) 3. et sådant tillæg, når hun bliver fastansat.

Begrundelsen herfor er, at de i direktoratet ansatte juridiske tjenestemænd ikke kan opnå formiddagsdispensation på grund af de særlige arbejdsforhold i direktoratet.

Når den under c) 3. nævnte sekretær aspirant endnu ikke har opnået fast ansættelse skyldes det, at der ikke i direktoratet er normeret den fornødne stilling til hende.

I varemærkeafdelingen er der iflg. tjml. § 296, afdeling b, kun normeret een sekretær. Den i patentafdeling ansatte sekretær gør tjeneste i varemærkeafdelingen, jfr. c) 2., men herudover foreslås normeret een sekretærstilling yderligere, således at institutionens samlede antal sekretærer, der efter § 296 er normeret til 2, øges til 3.

Som begrundelse herfor skal særlig anføres, at antallet af registrerede varemærker nu er ca. 40 000. Dette medfører selvsagt, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at få nye varemærker registrerede, og da antallet af varemærkeanmeldelser er stadig stigende, og disse af hensyn til erhvervslivets tarv må behandles så hurtigt som muligt og i hvert fald indenfor et rimeligt tidsrum, pålægges der varemærkeafdelingens personale en stadig stigende arbejdsbyrde, som simpelthen nødvendiggør anvendelsen af juridisk medhjælp udover den normerede. Da der desuden i løbet af et års tid ventes gennemført en ny varemærkelov, der vil medføre en omlægning af arbejdet i den pågældende afdeling og dermed en yderligere forøgelse af arbejdet ikke blot i overgangstiden, men også i tiden fremover, må det anses for påkrævet, at der normeres en yderligere sekretærstilling ved direktoratet. Forslag om stillingens normering har fra direktoratets side

været fremsat til normeringslovene for finansårene 1956-57 og 1957-58.

Udenfor lønrammen.

Ikke-akademisk personale.

I varemærkeafdelingen ønskes oprettet en assistentstilling.

I nævnte afdeling er der ifølge tjenestemandsløven § 296 afdeling b kun normeret een assistent. En af de i patentafdelingen ansatte assistenter gør tjeneste i varemærkeafdelingen, men herudover er det ønskeligt, at der oprettes en assistentstilling for den kontor-assistent, der forestår afdelingens bogholderi.

Bogholderiarbejdet har ligesom kontorets øvrige arbejde været i stadig vækst og må betragtes som et arbejde af særlig kvalitet.

Den pågældende foreslås aflønnet som assistent i 6. lønningsklasse (tjenestemandsløven § 293 a), således at antallet af assistenter i § 296 b ændres til 2. Forslag vedrørende stillingen har af direktoratet været fremsat til normeringslovene for finansårene 1956-57 og 1957-58.

Desuden ønskes der i patentafdelingen oprettet en ny assistentstilling.

I patentafdelingen er antallet af normerede assistentstillinger for tiden 3. Den ene assistent gør som ovenfor nævnt tjeneste i varemærkeafdelingen. En kontor-assistent forestår med delvis bistand af to regulativlønnede kontormedhjælpere udgivelsen af patenttidende. Det arbejde, der er pålagt den pågældende, kræver ikke blot på grund af arbejdets omfang (5-6 000 trykte sider pr., år), men også på grund af den præcision, hvormed dette forudsættes udført, modenhed, selvstændighed samt overblik, hvorfor udøvelsen af dette hverv retfærdigvis bør bestrides af en assistent.

Vedkommende bør herefter aflønnes som assistent i 6. lønningsklasse (§ 293 a), så-

ledes at assistenternes antal i § 296 afdeling a ændres til 4.

Forslag vedrørende stillingen har af direktoratet været fremsat til normeringslovene for finansårene 1955-56, 1956-57 og 1957-58.

Den pågældende tjenestemand er ikke medlem af foreningen, men det henstilles, at hun medtages i forslaget.

Forslag II.

Et eventuelt alternativt forslag vil blive enslydende med forslag I, for så vidt angår de tjenestemænd, der falder udenfor lønrammen, idet dog bemærkes, at man også ved et alternativt forslag vil søge oprettet en sekretærstilling yderligere i varemærkeafdelingen, (jfr. forslag I, c) 3.), hvorhos man vil stille forslag om, at stillingen som ekspeditionssekretær i patentafdelingen (jfr. forslag I, a) 1.) normeres med yderligere et alderstillæg, idet denne stilling, således som forholdene er for tiden, må betragtes som en slutstilling.

Det tilføjes, at medlemmerne i direktoratet i øvrigt kan erklære sig enige i de i Samrådets skrivelse af 19. oktober d. å. under punkterne 1-6 angivne mål.

Endelig skal man henstille til overvejelse at henlede Samrådets opmærksomhed på, hvorvidt det, såfremt forhandlingerne med lønningskommissionen ikke udvikler sig tilfredsstillende, da ikke måtte være opportunt at søge ferispørgsmålet taget op til overvejelse, f. eks. kan det vel ikke anses for urimeligt, om der blev tillagt tjenestemænd over 40 år 4 ugers ferie, tjenestemænd over 50 år 5 ugers ferie og endelig tjenestemænd over 60 år 6 ugers ferie. Eventuelt kunne man stille forslag om at indføre den svenske ferieordning.

May Gjerlev

E. Suhr

SEKTIONEN AF TJENESTEMÆND I
MONOPOLTILSYNET

Til foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

Under henvisning til foreningens skrivelse af 1. november d. å. skal sektionen af tjene-

Underbilag 4 til bilag 114.

Den 3. december 1957.

stemænd i monopoltilsynet herved fremkomme med nedenstående bemærkninger vedrørende normering og klassificering af tjenestemandstillinger i monopoltilsynet.

Monopoltilsynets virksomhed udøves i

De akademiske tjenestemænd i tilsynet forudsættes herefter placeret i den således fremkomne lønramme efter de regler, som måtte blive fastsat herfor. Til foreløbig orientering vedrørende denne placering er oven for anført de pågældende tjenestemænds anciennitet pr. 1. april 1958 samt de pågældendes grundløn inklusive alderstillæg pr. samme dato.

Det bemærkes herved, at ancienniteten er beregnet som det antal år, der er forløbet siden aspirantansættelsen, idet der dog i de tilfælde (3), hvor der er tillagt de pågældende yderligere anciennitet, er taget hensyn hertil.

De opgaver, der i tidens løb har været pålagt institutionen, har haft en karakter og et omfang, som har umuliggjort en hensigtsmæssig organisering med 3 kontorer. Alene det forhold, at den ene af kontorcheferne fungerer som underdirektør og derfor er afskåret fra at varetage kontorchefsopgaver, belyser manglerne ved den gældende normering. Hertil kommer, at en række tjenestemænd i årenes løb har udført opgaver, der i væsentlig grad har oversteget deres charge og lønningsmæssige placering.

Gennem en længere årrække har det vist sig, at arbejdet måtte organiseres i 5 kontorer, som har været ledet af henholdsvis 2 kontorchefer og 3 ekspeditionssekretærer. Da en af kontorcheferne i nogle år har været stillet til rådighed for trustkommissionens sekretariat, har en af ekspeditionssekretærene været fungerende kontorchef og en af fuldmægtigene fungerende ekspeditionssekretær.

Til belysning af arbejdets karakter og kontorchefernes opgaver skal nævnes, at sagsbehandlingen foregår på den måde, at der ved ugentlige møder i monopoltilsynets råd eller forretningsudvalg forelægges referater af de undersøgelser og forhandlinger vedrørende kartel- og prisspørgsmål, som er foretaget i de enkelte kontorer. Disse referater danner grundlag for rådets afgørelser, og det er i praksis nødvendigt at lade kontorcheferne, der fra sagsbehandlingen og drøftelserne med erhvervslivets repræsentanter kender sagernes detail jer, deltage i rådets og forretningsudvalgets møder, således at de kan meddele supplerende oplysninger og modtage direkte orientering om rådets synspunkter og beslutninger. Det særlige ansvar,

som påhviler kontorcheferne dels over for rådet og dels over for erhvervslivets repræsentanter, understreges af, at rådets afgørelser ikke kan indbringes for en højere administrativ myndighed. Sagerne kan derimod indankes for et særligt ankenævn, hvis afgørelser i næste række kan appelleres til landsret og højesteret.

Uanset gennemførelsen af den oven for nævnte akademiske lønramme vil det stadig være påkrævet at have arbejdet organiseret i 5 kontorer, og man skal derfor foreslå, at der nu tilvejebringes overensstemmelse mellem tilsynets normeringsforhold og den eksisterende kontoropdeling ved, at der oprettes en stilling som vicedirektør, samt at antallet af kontorchefer forøges fra 3 til 5.

Til yderligere belysning af forslaget om normering af 5 kontorer skal anføres følgende:

Det samlede antal normerede ekspeditionssekretær-, fuldmægtig- og sekretærstillinger i tilsynet er 38, og da der som oven for nævnt reelt kun er 2 normerede kontorchefer til varetagelse af egentlige kontorchefsopgaver, er der gennemsnitlig 19 ekspeditionssekretærer, fuldmægtige og sekretærer pr. kontorchef. Det tilsvarende gennemsnitstal for hele centraladministrationen var ifølge en af ministerforeningen i foråret 1956 foretagen opgørelse pr. 1. april 1955 7,1, pr. 1. april 1949 6,2 og pr. 1. april 1935 5,0. Ved en normering med 5 kontorchefer vil tallet for monopoltilsynet fremtidig være 7,6.

Under hensyn til monopolløvgivningens særlige karakter kan der være grund til at sammenligne den danske administrations opbygning med de tilsvarende administrationsorganer i Norge og Sverige. Som det fremgår af vedlagte bilag, er der til den danske administration knyttet i alt 88 personer mod 92 i Sverige og 137 i Norge. Størrelsen af det akademiske personale er i Danmark og Sverige nogenlunde det samme, medens Norge har lidt flere. Der er derimod en meget afgørende forskel på chargefordelingen i Danmark: og de to øvrige lande, idet antallet af overordnet personale er væsentlig større i Sverige og Norge end her i landet.

For tilsynets ikke-akademiske personale findes 10 tjenestemandstillinger sammensat således:

	Lønnings- klasse
2 overassistenter	3 900-4 860
1 kasserer	3 420-4 680
2 assistenter	2 670-3 750
2 kontorassistenter	2 310-3 030
3 kontorister	1 680-2 400

I forbindelse med den almindelige ændring i og sammenlægning af de her omhandlede lønningsklasser henstilles det, at der for de nævnte tjenestemænd skabes mulighed for advancement uden for den akademiske lønramme.

Man skal under henvisning til ovenstående anmode foreningen om over for lønningskommissionen at fremsætte følgende ønsker for monopoltilsynets vedkommende:

Etablering af en akademisk lønramme med

automatisk stigning fra den nuværende grundløn 3 600 kr. til 9 000 kr.

Oprettelse af 1 vicedirektørstilling.

Oprettelse af 2 kontorchefstillinger.

Ændring af lønklasserne for de ikke akademiske tjenestemænd, således at der skabes mulighed for advancement uden for den akademiske lønramme.

Det tilføjes, at ovenstående forslag er tiltrådt af tilsynets ledelse.

Forslag vedrørende normering og klassificering for monopoltilsynet under forudsætning af de nuværende lønningsklassers opretholdelse vil fremkomme i særskilt skrivelse herfra.

A. Sonne

J. Bisgaard Olesen

SKIBSREGISTRERINGSKONTORET

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

Under henvisning til det på foreningens repræsentantskabsmøde 29. f. m. passerede samt foreningens skrivelse af 1. d. m. skal jeg nedenstående fremkomme med mine bemærkninger med henblik på normeringen af det akademisk uddannede personale på skibsregistreringskontoret i København.

Ved skibsregistreringskontoret findes for tiden kun normeret to stillinger, som forudsætter akademisk (juridisk) uddannelse, nemlig registratørstillingen (grundløn 8 400 kr., stigende til 9 600 kr. + bestillingstillæg på 1 200 kr.) samt fuldmægtigstillingen (grundløn 5 040 kr. stigende til 5 760 kr.). I stedet for faste sekretærer beskæftiges som formiddagssekretær en ekspeditionssekretær og 2 fuldmægtige fra handelsministeriet.

Inden jeg går over til en nærmere redegørelse for de to nævnte stillingers normeringsforhold, vil det vist være praktisk kort at give nogle generelle oplysninger til belysning af karakteren af skibsregistreringskontorets arbejde og området for dette.

Af ikke-akademisk uddannet personale findes ved skibsregistreringskontoret en over-

Underbilag 5 til bilag 114.

København, den 9. november 1957.

assistent, en assistent, en kontorassistent og to kontoristaspiranter, hvoraf den ene snart vil kunne ansættes i den normerede kontoriststilling. Til skibsregistreringskontoret er knyttet 13 (efter 1. januar 1958 17) toldkamre som distriktsregistreringskontorer. Disser opgave er at formidle indsendelsen af registreringssager fra hele landet og udlevering af nationalitetscertifikater for skibene, og cheferne for disse toldsteder modtager herfor honorarer, vekslede efter vedkommende toldsteds betydning. Yderligere deltager samtlige søtoldkamre i denne formidlende virksomhed, og fra 1. januar 1958 at regne vil cheferne for de fleste af disse toldkamre også modtage mindre honorarer for dette arbejde.

Skibsregistreringskontorets hovedopgave er registreringen af alle danske skibe af 20 tons brutto og derover og ejendoms- og pante-rettigheder i disse. Registreringen af skibe har i modsætning til tinglysning såvel en offentligretlig som en privatretlig side. Offentligretlig set skal det påses, at kun de personer, der opfylder de i søloven fastsatte nationalitetsbetingelser, får skib registreret og derved kan lade dette sejle under dansk flag, og registreringen bliver derved grundlaget

for gennemførelsen af hele den øvrige søfartslovgivning. Privatretlig set må kontorets virksomhed ganske ligestilles med en tinglysningssdommers.

Udover denne hovedopgave med tilhørende opkrævning af registreringsafgifter fører skibsregistreringskontoret registret over danske rederiers skorstenmærker og kontorflag og fartøjsfortegnelsen for det københavnske registreringsdistrikt samt opkræver afgifter til navigatørers praktiske uddannelse (nr. 132 af 1. juni 1929) og til driften af sømandsskoler (nr. 106 af 23. marts 1949).

Jeg skal dernæst stærkt fremhæve, at der den 1. januar 1958 træder en ny lov om skibsregistrering af 29. marts 1957 i kraft, som vil bevirke en selvstændiggørelse og betydelig forøgelse af skibsregistreringskontorets arbejde. Den judicielle side af skibsregistreringskontorets arbejde vil blive pointeret derved, at skibsregistreringskontorets afgørelser fremtidig ikke kan indbringes for handelsministeriet, men i kæres form skal indbringes for en af landsretterne. Arbejdet vil blive betydeligt forøget derved, at småskibe af mellem 5 og 20 tons, der hidtil har været opført i de lokale fartøjsfortegnelser af udelukkende offentligretlig betydning, efter den nye registreringslov kan begæres optaget i skibsregisteret, hvorefter de om store skibe gældende registreringsregler vil være gældende for dem. Det må herefter antages, at antallet af registrerede skibe vil stige fra lidt over 2 000 til 3 500 à 4 000, altså repræsenterende op mod en fordobling af arbejdet på dette område. Hertil kommer, at skibsregistreringskontoret overtager visse af de hidtil af handelsministeriet udøvede administrative funktioner af dispenserende art. I hvilket omfang forøgelsen af arbejdet må give sig udtryk i en forøgelse af skibsregistreringskontorets personale, kan ikke opgives på nærværende tidspunkt, men at en forøgelse vil blive nødvendig, må der vist gåes ud fra.

Stillingen som skibsregistrator, der efter den nye registreringslov benævnes »chefen for skibsregistret«, blev oprettet som selvstændig stilling i 1927, efter at »Registrerings- og Skibsmålingsbureauet« var blevet opløst, og målingen af skibe henlagt til statens skibstilsyn. Formentlig begrundet i, at den hidtidige institution således blev halveret, og at registratorstillingen hidtil havde været

underordnet chefstillingen, blev registratorstillingen kun normeret med 6 900 kr. Senere - men inden stillingens ansvar blev forøget derved, at førelsen af fartøjsfortegnelsen for det københavnske registreringsdistrikt blev henlagt til skibsregistreringskontoret, og at der blev indført afgifter for registrering med deraf følgende betydelige regnskabsføring - blev stillingen, som nævnt omnormeret til 8 400 kr. + bestillingstillæg på 1 200 kr., idet man under hensyn til skibsregistreringskontorets delvis judicielle karakter drog parallellen fra de lavest lønnede dommerembeder.

Langt de fleste dommerembeder er imidlertid normeret med grundløn 9 000 kr., stigende til 10 200 kr., og vil man fastholde sammenligningen med dommerembederne, må registratorstillingen formentlig mindst ligestilles med disse embeder af 1. klasse.

Det må her tages i betragtning, at skibsregistreringskontorets personale - hvori til en vis grad kan medregnes personale på de skibsregistreringskontoret tilknyttede toldkamre - utvivlsomt er større end de fleste dommerkontorers, at skibsregistreringskontorets primære arbejde omfatter hele landet, og at de værdier, registreringen af skibe drejer sig om, er af en ganske anden størrelsesorden end de værdier, som tinglysningen inden for en enkelt retskreds repræsenterer, hvorfor ansvaret også er så meget større. Hertil kommer så, at skibsregistreringskontoret udover de judicielle opgaver, som ovenfor berørt, også varetager de ret omfattende offentligretlige og administrative opgaver, som registreringen direkte og indirekte fører med sig. Som berørt vil endvidere såvel de judicielle som de administrative opgaver blive stærkt forøget den 1. januar 1958.

For at få sammenligningsgrundlaget med dommerstillingerne helt i orden må det endnu fremhæves, at det bestillingstillæg på 1 200 kr., der er tillagt registratorstillingen i lighed med, hvad der er tilfældet for visse dommerembeder, hidrører fra, at disse dommerembeder ikke omfatter tinglysning, hvorfor bestillingstillægget må ses som et vederlag for, at disse embeder ikke har de sportelindtægter for konferering af de tinglyste dokumenter, som tinglysningssdommerne har. Da der ikke er tillagt registrator sportler af denne art, uagtet skibsregistreringskontoret har de samme funktioner som dem, sportlerne ved

dommerkontorerne vedrører, skulle spørgsmålet om dette bestillingstillæg således i og for sig være uafhængigt af, til hvilken lønklasse man vil henføre embedet som chef for skibsregistret. Endvidere skal jeg bemærke, at sportelindtægten for større dommerkontorer sikkert ligger højt over de nævnte 1 200 kr., og at skibsregistreringskontorets registreringsarbejde som berørt, må antages at være og i særdeleshed at blive større end gennemsnittet af dommerkontorerens tinglysningsarbejde. Sluttelig skal det tilføjes, at de fleste dommere formentlig har ekstraintægter, hidrørende fra stempelpapirforhandling, medens det ikke har været muligt for skibsregistreringskontoret at opnå ret til sådan forhandling, uagtet dette ville være meget praktisk.

Vælger man i stedet for en parallellisering af registratørstillingen med dommerstillinger at jævnføre denne stilling med andre administrative chefstillinger, må også denne sammenstilling, såvidt jeg kan se, føre til, at registratørstillingen er stærkt undernormeret. Ser vi på chefstillingerne under handelsministeriet, vil det vise sig, at de alle med undtagelse af mønstringsbestyreren i København er højere normeret. Bortset fra justeringsdirektøren og statsguardeinen, der begge er i lønklasse b 4 (9 300 kr., stigende til 9 900 kr.), er alle institutionschefer mindst i lønklasse b 2 (9 600 kr., stigende til 10 500 kr.) og mange er i lønklasse a 5 (10 800 kr., stigende til 11 700 kr.), hvortil for adskilliges vedkommende kommer bestillingstillæg fra 1 200 kr. op til 4 800 kr. Det kan ikke generelt hævdes, at årsagen til den højere normering er, at der her er spørgsmål om større institutioner med talrigt personale, idet adskillige af institutionerne tværtimod må antages at være af mindre omfang, og har et mindre personale end skibsregistreringskontoret. Og vil man lægge vægt på stillingens ansvar, synes dette efter foranstående redegørelse ingenlunde at være ringere for chefen for skibsregistret end for de øvrige institutionschefer.

I tilslutning til det berørte ansvarsspørgsmål skal jeg sluttelig nævne, at det under kommissionsbehandlingen af forslaget til lov om skibsregistrering blev forudsat, at der af registreringschefen burde tegnes en ansvarsforsikring i lighed med de forsikringer, der tegnes af tinglysningsdommerne. Dette

spørgsmål er endnu uafklaret, men jeg rinder anledning til at fremhæve, at *hvis* en sådan forsikring kræves, *hvis* den skal stå i forhold til de værdier, der står på spil, og *hvis* den ikke kan indgå i pulje med dommeransvarsforsikring, kan der muligvis blive spørgsmål om et præmiebeløb af sådan størrelse, at der ved normeringen af registreringschefstillingen må tages selvstændigt hensyn hertil, hvis ikke stillingens normering i realiteten skal blive betydeligt reduceret.

Med hensyn til stillingen som fuldmægtig ved skibsregistreringskontoret skal jeg bemærke, at også denne stilling forekommer mig stærkt undernormeret. Som oven for berørt, findes der ved skibsregistreringskontoret ingen faste sekretærer, men det af 3 formiddagssekretærer præsterede arbejde må antages at svare til 1 à 2 heldagssekretærers arbejde. Efter ikrafttrædelsen af den nye registreringslov må virksomheden antages at blive forøget så meget, at det svarer til 2 à 3 heldagssekretærers eller -fuldmægtiges arbejde. Hertil kommer, at fuldmægtigen i alle henseender forventes at kunne remplacere chefen for skibsregistret i hans forfald. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at fuldmægtigen med fuld rimelighed kan placeres på linje med ældste fuldmægtig på et større dommerkontor (7 800 kr., stigende til 9 000 kr.), og at ligestilling med dommerfuldmægtige af 2. grad (5 700 kr., stigende til 7 500 kr.) i hvert fald, hvis dette sammenligningsgrundlag skal benyttes, må være minimumskrav.

Også hvis man som sammenligningsgrundlag vælger forholdene inden for forskellige institutioner under handelsministeriet, hvor en person, der har kvalificeret arbejde, må antages at skulle remplacere institutionens chef, forekommer fuldmægtigstillingen mig undernormeret. Til sammenligning nævner jeg eksempelvis vedrørende mindre institutioner: Inspektører ved tilsynet med handelskolerne og den tekniske undervisning (5 700 kr., stigende til 8 100 kr. 4- bestillingstillæg 1 200 kr.), 1. justeringsingeniør og overkontrollør hos statsguardeinen (7 800 kr., stigende til 9 000 kr.). Ved den skibsregistreringskontoret nærtstående institution direktoratet for statens skibstilsyn lønnes overinspektører med 8 700 kr., stigende til 9 300 kr. og almindelige inspektører af 1. klasse med 7 800 kr., stigende til 9 000 kr. Jeg bemærker, at

akademisk uddannelse ikke er obligatorisk for disse sidste embeder.

Som konklusion af foranstående må jeg henstille, at der arbejdes for,

at stillingen som chef for skibsregistret, hvis den nuværende opdeling i lønklasser bevares, normeres med mindst 9 600 kr. i grundløn + bestillingstillæg af passende størrelse i forhold til løsningen af de oven for berørte usikkerhedsmomenter, og at stillingen, såfremt nye principper for normering kommer i anvendelse, normeres på passende sted i forhold hertil over den akademiske lønramme og på linje med det store flertal af institutionschefer under handelsministeriet, samt

at fuldmægtigstillingen ved skibsregistreringskontoret, set i forhold til det nuværende lønningssystem, opnormeres i væsentlig grad, således at der, hvad end stillingen måtte blive benævnt, stræbes efter at tillægge den normering på kontorchefniveau. Hvorvidt

stillingen, såfremt nye principper for normering kommer i anvendelse, bør falde ind under den skitserede akademiske lønramme, synes ikke ganske klart.

Efter ønske skal gives følgende personlige oplysninger:

Skibsregistrator A. Olrik, født 1. november 1902, cand. jur. januar 1927, dommerfuldmægtig i Bogense juli 1927, antaget som sekretær i handelsministeriet november 1927, fastansættelse november 1928, skibsregistrator 1. januar 1937.

Fuldmægtig Bente Tolderlund, født 22. september 1923, cand. jur. juni 1949, sekretæraspirant ved mødrehjælpen i Århus, fra december 1949 honorarlønnet sekretær hos kommissarius for konfiskation af tysk og japansk ejendom, fungerende fuldmægtig ved skibsregistreringskontoret fra 15. april 1954, fast ansættelse i stillingen fra 1. juni 1956.

Olrik

SKIBSREGISTRERINGSKONTORET

Underbilag 6 til bilag 114.

København, den 20. november 1957.

Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet.

Under henvisning til forhandlingerne på foreningens repræsentantskabsmøde 18. d. m. og i forbindelse med min skrivelse af 9. d. m. vedrørende fremtidig normering for så vidt angår skibsregistreringskontoret i København vil jeg gerne nævne, at jeg, for så vidt det måtte være tanken at oprette advancementsstillinger til overassistentstillingerne, ville finde det rimeligt, om en sådan advancementsstilling blev oprettet ved skibsregistreringskontoret.

Ved skibsregistreringskontoret findes der af ikke-akademisk uddannet personale en overassistent, en assistent, to kontorassistenter og to kontoristaspiranter, hvoraf den ene snart vil kunne ansættes i den ledige kontoriststilling.

Som berørt i min skrivelse af 9. d. m. må skibsregistreringskontorets arbejde antages at ville blive betydeligt udvidet efter den nye registreringslovs ikrafttræden 1. januar 1958, og det er derfor ikke umuligt, at det vil blive

nødvendigt at søge det ikke-akademisk uddannede personale udvidet.

Med hensyn til overassistentstillingens karakter skal jeg oplyse, at denne faktisk er blevet en stilling som regnskabsfører. Som nævnt i min nævnte skrivelse opkræver skibsregistreringskontoret afgifter til navigatørers praktiske uddannelse og til driften af sømandsskoler (lov nr. 132 af 1. juni 1929 og nr. 106 af 23. marts 1949), og grundlaget for dette opkrævningsarbejde udarbejdes af overassistenten, der har kvalificeret sig til regnskabsarbejdet ved deltagelse i statens regnskabskursus. Efter at der foruden afgifter for registreringer af skorstensmærker og kontorflag yderligere er blevet indført afgifter for registreringer vedrørende skibe og rettigheder i disse, er skibsregistreringskontorets samlede regnskabsførelse svulmet så stærkt op, at førelsen af regnskaberne i alt væsentligt beslaglægger overassistentens tid. De nævnte afgifter må i indeværende finansår antages at ville indbringe tilsammen op mod 1 500 000 kr.

Efter mit skøn må dette arbejde som

regnskabsfører hævdes at være af kvalificeret og ansvarsfuld art, og når skibsregistreringskontorets arbejde som berørt må antages at ville blive forøget væsentligt ved en betydelig forøgelse af registreringernes tal, vil antallet

af afgiftsposteringer selvsagt blive forøget i takt hermed, og regnskabsførerens arbejde og ansvar derved blive forøget.

Olrik

Underbilag 7 til bilag 114.

Forslag til normering og klassificering af stillinger ved sparekassetilsynet.

Ifølge gældende tjenestemandsløve og normeringslove er der ved sparekassetilsynet normeret følgende tjenestemandstillinger:

1 sparekasseinspektør. Grundløn 10 800 kr., alderstillæg efter 5 år 900 kr., bestillingstillæg 3 600 kr. + 1 800 kr.

2 inspektører af 1. grad. Grundløn 7 800 kr., alderstillæg efter 5 år 600 kr., alderstillæg efter 10 år 600 kr., bestillingstillæg 1 800 kr.

3 inspektører af 2. grad. Grundløn 6 000 kr., alderstillæg efter 5 år 600 kr., bestillingstillæg 1 800 kr.

3 sekretærer. Grundløn 3 600 kr., alderstillæg efter 3 år 360 kr., alderstillæg efter 6 år 360 kr., alderstillæg efter 9 år 360 kr., bestillingstillæg 1 800 kr.

1 assistent. Grundløn 2 670 kr., alderstillæg efter 3 år 270 kr., alderstillæg efter 6 år 270 kr., alderstillæg efter 9 år 270 kr., alderstillæg efter 12 år 270 kr.

1 kontorassistent. Grundløn 2 310 kr., alderstillæg efter 3 år 240 kr., alderstillæg efter 6 år 240 kr., alderstillæg efter 9 år 240 kr.

Kontorister, (for tiden een). Grundløn 1 680 kr., alderstillæg efter 2 år 120 kr., alderstillæg efter 4 år 120 kr., alderstillæg efter 6 år 120 kr., alderstillæg efter 8 år 180 kr., alderstillæg efter 10 år 180 kr.

Som ønsket i skrivelse af 1. f. m. fra Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under handelsministeriet vedlægges oplysninger om de pågældende tjenestemænds alder, uddannelse, kandidat- eller eksamensårgang, tidspunkt for aspirantansættelse, tidspunkter for fast ansættelse og avancementer for de i sparekassetilsynet ansatte tjenestemænds vedkommende.

Det bemærkes, at kontorassistent- og kontoriststillingen for tiden er besat med ikke fast ansatte kontormedhjælpere aflønnet efter finansministeriets regulativ af 26. juni 1956.

Af sparekasseinspektørens samlede bestillingstillæg på 5 400 kr. er tillægget på 3 600 kr. dyrtidsreguleret i henhold til lov nr. 184 af 2. maj 1952, § 7, stk. 2 med for tiden 70 pct., medens tillægget på 1 800 kr. er dyrtidsreguleret som finanslovhonorarerne med for tiden 110 pct. For fuldstændighedens skyld anføres, at bestillingstillægget på 1 800 kr. for sekretæraspiranternes vedkommende i henhold til finansministeriets afgørelse (skrivelse af 11. marts 1953 til handelsministeriet) udbetales efter 6 måneders tjeneste (dog altid ved opnåelse af 90 pct. af sekretærlønnen), men kun med grundbeløbet, således at dyrtidsregulering først opnås ved den faste ansættelse.

Inspektørernes og sekretærernes bestillingstillæg på 1 800 kr. er ligeledes dyrtidsreguleret som finanslovhonorarerne med for tiden 110 pct.

Vedrørende det for sparekassetilsynet normerede antal stillinger fremsætter man forslag om, at en stilling som inspektør af 2. grad opnormeres til 1. grad. Denne opnormering ønskes af hensyn til arbejdets stigende omfang og dettes særlige kvalitet, og desuden gør ikke mindst de mange novationer indenfor sparekassevesenet oprettelsen af endnu en stilling som 1. grads inspektør påkrævet. I denne forbindelse skal man anføre, at den ældste inspektør af 2. grad, som formentlig i første række vil komme i betragtning ved besættelsen af den ønskede stilling, er 48 år gammel og er gennem sit 20-årige virke i sparekassetilsynet fuldt fortrolig med samtlige tilsynets arbejdsfelter.

Herudover ønskes en stilling som kontorassistent: omdannet til assistentstilling.

Som motivering for sidstnævnte opnormering skal man henvise til, at den pågældende, med hvem stillingen ønskes besat, er 43 år og har været ansat i sparekassetilsynet siden 1946, varetager hele journalarbejdet og leder og tilrettelægger tilsynets

skrivearbejde samt tilmed i vid udstrækning fungerer som sekretær for sparekasseinspektøren. Det bemærkes i denne forbindelse, at den i tilsynet eksisterende assistentstilling ansattes arbejdskraft er beslaglagt af kvalificeret arbejde af anden art, nemlig behandling af sparekassernes regnskaber og udarbejdelse af sparekassestatistikken samt at den pågældende tillige fungerer som sparekassetilsynets kasserer.

Vedrørende aflønningen af de enkelte stillinger skal man — bortset fra det nedenfor anførte forslag om en graduering af de sparekasseinspektøren, inspektørerne og sekretærene tilkommende bestillingstillæg — stille følgende forslag:

Sparekasseinspektøren som chefstilling med samme placering som tilsvarende chefstillinger og med de disse tilkommende alders- og bestillingstillæg.

Inspektører af 1. grad som kontorchefer i centraladministrationen (sektionschefer, jfr. skrivelse af 30. f. m., pag. 2).

Inspektører af 2. grad som ekspeditionssekretærer i centraladministrationen.

Sekretærer, assistenter og kontorassistenter som de tilsvarende stillinger i centraladministrationen.

Vedrørende muligheden for at placere stillingerne ved sparekassetilsynet indenfor en fælles lønramme skal man udtale følgende:

Sparekassetilsynet må på grund af det relativt store antal slutstillinger i institutionen være af den formening, at der for sparekassetilsynets vedkommende næppe kan siges at være praktisk behov for en lønramme som den i samrådets skrivelse af 19. oktober d. å. pag. 2 foreslåede.

I denne forbindelse finder man at burde påpege, at en så vid lønramme som den nævnte for sparekassetilsynets vedkommende indebærer den konsekvens, at en sekretær —

ganske uanset værdien af den pågældendes arbejdsindsats — vil få mulighed for lønstigning til et niveau, der overstiger aflønningen af en inspektør, hvis arbejde er både mere krævende og mere ansvarsfuldt end en sekretærs.

Under hensyn til de nævnte forhold og til den særlige karakter, som arbejdet i sparekassetilsynet har, må sparekassetilsynet finde, at en forbedring af lønforholdene for inspektører af 2. grad og sekretærer hensigtsmæssigt vil kunne ske gennem en passende forøgelse af antallet af alderstillæggene for disse stillinger.

For så vidt: angår bestillingstillæggene på 1 800 kr. til sparekasseinspektøren, inspektører og sekretærer er - jfr. betænkning fra lønningskommissionen af 1943 bind 1 pag. 153 og pag. 180 - disse begrundet i de særlige forhold, der medfører, at der under rejser omkring i landet stilles ganske særlige krav til tjenestemændenes arbejdskraft og ansvar, og tillæggene er endvidere ydet under den forudsætning, at den pågældende tjenestemands adgang til dispensation fra kontortiden bortfalder.

Under hensyn hertil finder man anledning til at foreslå, at der af bestillingstillæggene finder en graduering sted efter lignende principper som for aflønningen af formiddagsstillinger. En tilsvarende graduering af sparekassetilsynets bestillingstillæg måtte formentlig medføre, at tillæggene ansættes til for sparekasseinspektøren og inspektører af 1. grad: 2 400 kr. (5 040 kr.), for inspektører af 2. grad: 2 100 kr. (4 410 kr.) og for sekretærer: 1 800 kr. (3 780 kr.).

Til brug ved en eventuel omlægning af bestillingstillæggene er i parentes anført de beløb, som den for tiden gældende regulering af tillæggene med 110 pct. ville give.

Underbilag 8 til bilag 114.

Forslag til normering og klassificering af stillinger under banktilsynet.

Banktilsynet er ifølge gældende tjenestemand- og normeringslove normeret med følgende tjenestemandstillinger:

1 bankinspektør: Grundløn 12 000 kr.,

alderstillæg efter 5 år 1 200 kr., bestillingstillæg 4 800 + 1 800 kr.

3 inspektører af 1. grad: Grundløn 7 800 kr., alderstillæg efter 5 år 600 kr., alderstillæg efter 10 år 600 kr., bestillingstillæg 1 800 kr.

2 inspektører af 2. grad: Grundløn 6 000

kr., alderstillæg efter 5 år 600 kr., bestillings-tillæg 1 800 kr.

4 *sekretærer* : Grundløn 3 600 kr. alderstillæg efter 3 år 360 kr., alderstillæg efter 6 år 360 kr., alderstillæg efter 9 år 360 kr., be-stillingstillæg 1 800 kr.

2 *kontorassistenter*: Grundløn 2 310 kr., alderstillæg efter 3 år 240 kr., alderstillæg efter 6 år 240 kr., alderstillæg efter 9 år 240 kr.

Kontorister (for tiden ingen): Grundløn 1 680 kr., alderstillæg efter 2 år 120 kr., alderstillæg efter 4 år 120 kr., alderstillæg efter 6 år 120 kr., alderstillæg efter 8 år 180 kr., alderstillæg efter 10 år 180 kr.

Der vedlægges en oversigt over alder, ud-dannelse o. s. v. for de tjenestemænd, der for tiden beklæder stillingerne.

Af bankinspektørens bestillingstillæg er tillægget på 4 800 kr. dyrtidsreguleret i henhold til lov nr. 184 af 20. maj 1952 § 7, stk. 2 (for tiden med 70 pct.), medens tillægget på 1 800 kr. er dyrtidsreguleret som finanslovhonorarer (for tiden med 110 pct.). Inspektørernes og sekretærernes bestillings-tillæg på 1 800 kr. er dyrtidsreguleret som finanslovhonorarerne (for tiden med 110 pct.). For fuldstændighedens skyld anføres, at be-stillingstillægget på 1 800 kr. for sekretær-aspiranters vedkommende i henhold til fi-nansministeriets afgørelse (skrivelse af 11. marts 1953 til handelsministeriet) udbetales efter 6 måneders tjeneste (dog altid ved op-nåelse af 90 pct. af sekretærlønnen), men kun med grundbeløbet, således at dyrtids-regulering først opnås ved den faste an-sættelse.

I. Med hensyn til antallet af inspektør-stillinger skal man, idet man henviser til det til normeringsloven for 1957-58 fremsatte forslag om oprettelse af en fuldmægtigstil-ling til sekretær E. Seligmann (hvilket for-slag foreningen støttede), nu foreslå, at der til den pågældende oprettes en inspektør-stilling af 2. grad samtidig med, at der ned-lægges en sekretærstilling. Den i de senere år stedfundne stadige forøgelse af arbejdet både på grund af nye arbejdsområder og den gradvise nedsættelse af undersøgelses-turnus til 3 år (fra oprindelig 5 år) kan i høj grad motivere oprettelsen af en ny inspek-tørstilling, og de betænkeligheder, der i sin tid måtte have ligget til grund for, at sekretær

Seligmann skønt ældst i anciennitet ikke blev indstillet til en ledig inspektørstilling, er formentlig ikke længere til stede.

Man skal endvidere foreslå banktilsynets nuværende 2 kontorassistentstillinger om-normeret til assistentstillinger, idet man som motivering skal anføre, at de pågældende, med hvem stillingerne ønskes besat, er henholdsvis 54 og 52 år og har været ansat i banktilsynet siden henholdsvis 1922 og 1924. Under hensyn til, at de pågældende i vidt omfang har været og er beskæftiget med ar-bejde af kvalificeret art, finder man det rimeligt, at der gives dem den lønstigning, som stillingernes omnormering indebærer. Man henviser i denne forbindelse til, at der i sparekassettilsynet allerede er normeret en assistentstilling og foreslås oprettet een yder-ligere.

Vedrørende aflønningen af de enkelte stil-linger i banktilsynet skal man stærkt under-strege ønskeligheden af, at stillingerne løn-ningsmæssigt ikke placeres ringere end nu i forhold til centraladministrationens stillinger.

Man skal herefter fremsætte følgende *for-slag til stillingernes normering og klassificering* :

Bankinspektøren som chefstilling med samme forholdsmæssige placering blandt andre chefstillinger.

3 *inspektører af 1. grad* som udnævnte kontorchefer i centraladministrationen.

3 *inspektører af 2. grad* som ekspeditions-sekretærer i centraladministrationen.

3 *sekretærer* som sekretærer i centraladmi-nistrationen.

2 *assistenter, kontorister*, der aflønnes som tilsvarende stillinger i centraladministra-tionen.

Vedrørende muligheden for at placere stillingerne ved banktilsynet inden for en fælles lønramme skal man anføre følgende:

Forudsætningerne for en sådan rammes anvendelighed er ifølge det foreliggende (løn-ningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957), at avancement fra den lavere placerede stilling til den eller de nærmest højere pla-cerede stillinger så godt som udelukkende sker efter anciennitet, og at der ikke er af-gørende forskel i stillingernes arbejdsmæssige indhold.

En sådan forskel i stillingernes arbejds-mæssige indhold findes imidlertid for bank-tilsynets vedkommende mellem på den ene side sekretærer og på den anden side inspek-

tører af 1. og 2. grad, idet undersøgelserne i bankerne ifølge den for banktilsynet gældende instruks af 29. september 1921 § 5 foretages af »bankinspektøren personlig eller af de under tilsynet ansatte fuldmægtige« (siden 1931 inspektører af 1. og 2. grad), medens sekretærene anvendes som medhjælp ved undersøgelserne. Det må derhos anses for at være af væsentlig betydning at opretholde sondringen mellem inspektører af 1. grad og inspektører af 2. grad, idet større og vanskeligere opgaver, der forudsætter længere tids erfaring og arbejde med problemerne, naturligt falder på inspektørerne af 1. grad.

De anførte forhold medfører efter vor opfattelse, at stillingerne som inspektør af 1. og 2. grad må betegnes som specialstillinger, og at det også fremtidigt vil være nødvendigt at kræve udnævnelse til disse stillinger.

Stillingerne som sekretær i banktilsynet vil formentlig i det store og hele kunne indpasses i lønrammen; det må herved være en forudsætning, at en sekretær på de øverste trin af lønrammen ikke ved udnævnelse til inspektør kommer ned på en lavere pensionsgivende løn end den, han har opnået som sekretær. For inspektører af 2. grad, hvis nuværende placering svarer til ekspeditionssekretærer, skal man henstille, at der træffes en ordning, som giver disse stillinger en ikke ringere relativ placering i lønskalaen end nu. Man vil derhos anse det for rimeligt, at der gives stillingerne mulighed for lønstigning gennem yderligere alderstillæg. Stillingerne som inspektør af 1. grad, der nu lønmæssigt ligger på linje med kontorchefstillinger, bør også efter den nye lønningslov beholde denne placering.

De nugældende bestillingstillæg på 1 800 kr. til bankinspektøren, inspektører og sekretærer er - jfr. betænkning fra lønningskommissionen af 1943 bind I pag. 153 og pag. 180 - begrundet med de særlige forhold, der medfører, at der under rejser omkring i landet stilles ganske særlige krav til tjenestemændenes arbejdskraft, og tillæggene er endvidere ydet under forudsætning af, at den pågældende tjenestemands adgang til dispensation fra kontortiden bortfalder.

Idet tillæggene således er betinget af, at de pågældende giver afklad på som andre tjenestemænd at have adgang til beskæf-

tigelse i formiddagsstillinger, finder man anledning til at foreslå, at der finder en graduering af bestillingstillæggene sted i lighed med den graduering, der forefindes for så vidt angår aflønningen af formiddagsstillinger. Disse stillinger aflønnes for tiden med et grundbeløb af 2 100 kr., 2 580 kr. og 3 000 kr., og en tilsvarende graduering af banktilsynets bestillingstillæg måtte formentlig medføre, at tillæggene ansættes til for bankinspektøren og inspektører af 1. grad: 2 400 kr. (5 040 kr.), for inspektører af 2. grad: 2 100 kr. (4 410 kr.) og for sekretærer: 1 800 kr. (3 780 kr.) stigende i tilfælde af lønrammens indførelse for denne gruppes vedkommende, jfr. ovenfor, med den lønmæssige anciennitet til 2 100 kr. Af hensyn til en eventuel omlægning af bestillingstillæggene til nye grundsætser er i parentes efter grundbeløbet anført det beløb, den for tiden gældende regulering med 110 pct. giver.

II. Under forudsætning af bibeholdelse af den nuværende inddeling i lønklasser foreslås banktilsynet normeret med følgende stillinger, idet man forudsætter, at samtlige stillinger bevarer deres nuværende lønmæssige placering i forhold til centraladministrationens stillinger:

- 1 bankinspektør,
- 3 inspektører af 1. grad,
- 3 inspektører af 2. grad,
- 3 sekretærer,
- 2 assistenter,
- kontorister.

Idet der vedrørende forslaget i øvrigt henvises til de ovenfor under I fremsatte bemærkninger, skal man her kun understrege, at den fuldmægtigstilling, som ved forslag til normeringslov for 1957-58 er søgt til sekretær Seligmann, principalt foreslås omdannet til en inspektørstilling af 2. grad, medens man subsidiært fastholder ønsket om en fuldmægtigstilling.

For så vidt angår de nugældende bestillingstillæg på 1 800 kr. foreslår man den under forslag I nævnte graduering med for bankinspektøren og inspektører af 1. grad 2 400 kr. (5 040 kr.), for inspektører af 2. grad 2 100 kr. (4 410 kr.) og for sekretærer 1 800 kr. (3 780 kr.) gennemført.

*Svendborg, den 6. januar 1958.**Til lønningskommissionen af 1954.*

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsemployerets samråd fremsender foreningen hoslagt forslag til klassificering og normering af stillinger, som omfattes af foreningen.

Foreningen består af følgende grupper:
Statens seruminstitut.
Statshospitalet i Sønderborg.
De kgl. haver.

Christiansborg slotsforvaltning og Fredensborg slotsforvaltning.
Maskinmestrene ved slotte og ministerialbygninger.
Udskrivningsvæsenet (udskrivningscheferne).
Fødselsanstalten i Jylland.
Forslagene er udarbejdet af hver gruppe for sig.

På foreningens vegne

V. Ramm.

*København, den 29. december 1957.**Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under boligministeriet og indenrigsministeriet.*

Under henvisning til den med Samrådets skrivelse af 19. oktober d. å. fremsendte skrivelse af 12. s. m. fra lønningskommissionen skal tjenestemandssektionen ved Statens Seruminstitut herved fremkomme med nedenstående bemærkninger vedrørende normering og klassificering af stillingerne for ikke-videnskabeligt uddannede tjenestemænd i 2.-6. lønningsklasse ved Statens Seruminstitut.

Seruminstituttet, hvis virksomhed udøves i henhold til lov nr. 72 af 1. april 1910, har følgende hovedopgaver: 1) fremstilling af vacciner og sera m. v., 2) undersøgelse af indsendte prøver, og 3) videnskabeligt forskningsarbejde. Denne virksomhed foregår i instituttets laboratorier, som ledes af afdelingsforstandere eller i nogle tilfælde af laboratorer.

Indenrigsministeriet har den 15. april 1932 fastsat nærmere bestemmelser om instituttets administrative forhold m. v. Herefter er instituttets direktør såvel i faglig som i administrativ henseende ansvarlig leder af instituttet, idet der dog i administrativ henseende gælder en række begrænsninger som følge af, at indenrigsministeriet den 5. maj 1931 har etableret et midlertidigt tilsyn med

instituttet. Dette tilsyn udøves af ministeriets tilsynsførende, som til hjælp herved har en sekretær.

Ifølge nævnte bestemmelser er instituttets afdelinger med undtagelse af laboratorierne underlagt inspektøren. Det drejer sig om følgende områder: Inspektør- eller administrationskontor, kassererkontor, bogholderi, lønningskontor, magasin (forvalterkontor), stalden (herunder ejendommen »Hvidesten« ved Lillerød), værksteder og kørselsafdeling, ekspedition, oprensning, rengøring samt diverse mindre områder.

Instituttet har i tiden siden vedtagelsen af tjenestemandsløven i 1946 gennemgået en stærk udvikling, idet der er taget en række nye opgaver op, ligesom de hidtidige opgaver har fået et væsentligt større omfang. Udviklingen kan eksempelvis belyses ved, at instituttets samlede personale i tiden fra 1. april 1946 til 1. november 1957 er steget fra 650 til 954, og at antallet af foretagne undersøgelser er steget fra ca. 800 000 i 1946-47 til ca. 1 mill. i 1956-57.

Det kan ligeledes nævnes, at udvidelsen af de hidtidige laboratoriers arbejde og oprettelsen af nye laboratorier har nødvendiggjort opførelsen af endnu en laboratoriebygning, som blev taget i brug i 1956, og instituttet dækker herefter et areal på godt 50 000 m² med over 60 større og mindre

bygninger. Det samlede personale i laboratorierne er fra 1. april 1946 til 1. november 1957 steget fra 263 til 465.

For de inspektøren underlagte områder har forøgelsen af laboratoriernes arbejde og personale selvsagt også medført en ganske betydelig stigning i arbejdsbyrden, og det samlede personale i de under inspektøren hørende områder er i ovennævnte tidsrum steget fra 385 til 487.

Foreningen har fået tillagt forhandlingsret ifølge tjenestemandsløven for ikke-videnskabeligt uddannede tjenestemænd i 2.-6. lønningsklasse, således at foreningen med den nuværende klassificering omfatter hele 3., 5. og 6. lønningsklasse. I disse tre lønningsklasser er der i alt normeret 66 tjenestemandstillinger, nemlig inden for inspektørområdet: 19 og inden for laboratorieområdet 47 (46 laboratorieassistenter samt en fotograf).

Siden 1946 er antallet af normerede stillinger inden for inspektørområdet forblevet uændret, idet der er oprettet 2 assistentstillinger, men samtidig nedlagt en stilling som maskinmester og en stilling som røntgenmester. Inden for laboratorieområdet er antallet af stillinger siden 1946 steget med i alt 21 ved oprettelse af 12 stillinger som laboratorieassistent af 1. grad, 8 som laboratorieassistent af 2. grad og 1 stilling som fotograf.

Hverken inden for laboratorieområdet eller inden for inspektørområdet synes der dog at være et rimeligt forhold mellem antallet af tjenestemandstillinger i de her omhandlede lønningsklasser og størrelsen af instituttets samlede personale på de to områder, ligesom den lønningsmæssige placering af stillingerne ikke svarer til karakteren af det arbejde og det hermed forbundne ansvar, som påhviler tjenestemændene i disse lønningsklasser.

På grund af det ret forskelligartede indhold af de enkelte stillinger er det nødvendigt nedenfor i forbindelse med fremsættelsen af de ønsker, tjenestemandssektionen mener at burde fremkomme med, i korthed at omtale de områder, inden for hvilke der findes tjenestemænd i de omhandlede lønningsklasser.

Inspektørområdet.

Forvalterområdet.

Dette område ledes af en materialforvalter

i lønningsklasse 5 040-5 760 kr., og desuden er ansat en fuldmægtig i lønningsklasse 3 660-4 620 kr. samt en assistent i lønningsklasse 2 670-3 750 kr. Det øvrige personale består af 20, således at der i alt på området er beskæftiget 23 personer.

Under materialforvalteren hører instituttets indkøb af glasvarer, kemikalier, papirvarer, teknisk apparatur, inventar, kontorartikler m. m., og det samlede indkøb androg i 1956-57 lige ved 3 mill. kr.

Regnskab med rekvisitioner, indkøb, udlevering etc. føres på forvalterkontoret, hvor der foruden materialforvalter og fuldmægtig er beskæftiget 7 personer, og her føres endvidere instituttets inventarregnskab, som forestås af den nævnte assistent.

Endvidere hører under materialforvalteren instituttets lagre, som findes spredt på instituttet samt 5 steder ude i byen, og hovedparten af instituttets interne transport af glas, næringssubstrater m. v. På lagrene er ansat 6 og til varetagelse af den interne transport 8 personer.

Under hensyn til de krav, der stilles til lederen af indkøbet om varekendskab m. v. inden for omfattende vareområder, samt under hensyn til det med foretagelsen af så betydelige indkøb forbundne ansvar må den lønningsmæssige placering af materialforvalterstillingen betegnes som utilstrækkelig. Ved en sammenligning med placeringen af tilsvarende stillinger inden for statsforvaltningen synes det rimeligt at opnormere stillingen til lønningsklasse 6 900-7 500 kr., men under hensyn til ønsket om at undgå for mange lønningsklasser henstilles, at materialforvalterstillingen opnormeres til lønningsklasse 5 700-7 500 kr. svarende til instituttets laboratorstillinger, idet det dog foreslås, at den nuværende materialforvalter, der har opnået slutløn allerede i 1946 og derudover modtager et personligt tillæg, straks ved stillingens opnormering opnår en grundløn på 6 900 kr.

Med hensyn til den lønningsmæssige placering af fuldmægtigstillingen kan henvises til ovenstående, idet fuldmægtigen selvstændigt varetager en række opgaver og endvidere må fungere som stedfortræder for materialforvalteren under dennes forfald, hvorfor det henstilles, at fuldmægtigstillingen opnormeres til lønningsklasse 5 040-5 760 kr.

Det bemærkes, at den nuværende fuldmægtig har opnået slutløn i 1952.

Den lønningsmæssige placering af den under forvalterkontoret hørende assistentstilling omtales nedenfor i forbindelse med fremsættelsen af et samlet forslag vedrørende assistenter m. v.

Stalden og »Hvidesten«.

Under dette område hører staldene på instituttet og ejendommen »Hvidesten« ved Lillerød.

Instituttets stalde har et samlet personale på 83, heraf 5 staldformænd, 2 understaldmestre samt 1 staldmester i lønningsklasse 3 900-4 860 kr. og 1 forsøgsleder i lønningsklasse 5 700-7 500 kr.

På »Hvidesten« findes et samlet personale på 63, heraf 7 formænd, 1 fuldmægtig i lønningsklasse 3 660-4 620 kr. og 1 driftsleder i lønningsklasse 5 040-5 760 kr.

I laboratoriernes arbejde anvendes såvel ved forsøg som ved de rutinemæssige undersøgelser et stort antal dyr, f. eks. mus, rotter, marsvin, kaniner, aber etc. Avlen af sådanne forsøgsdyr foregår væsentligst på »Hvidesten«, idet der dog også på instituttet foregår nogen avl. Den samlede avl af forsøgsdyr udgjorde i 1956-57 over 200 000 stk.

Ved avlen og pasningen må der udvises stor omhu på grund af den betydelige fare for epizootier blandt dyrene, og de store krav, som af laboratorierne stilles til de anvendte forsøgsdyr med hensyn til vægt, alder, sundhedstilstand, slægtskabsforhold, farve, fodring m. v., nødvendiggør en nøje kontrol med og en omfattende bogføring for hvert enkelt dyr.

Under forsøgsperioden er dyrene anbragt i instituttets stalde, og foder til dyrene kommer delvis fra »Hvidesten«, hvor der på et areal af ca. 200 tdr. land dyrkes nogle af de specielle afgrøder, som anvendes, idet det dog er nødvendigt desuden at indkøbe en del foder.

Under hensyn til områdets afgørende betydning for laboratoriernes arbejde udnævntes lederen af instituttets stalde i 1954 til forsøgsleder i samme lønningsklasse som instituttets laboratorer (5 700-7 500 kr.). Herudover findes inden for stalden kun én stilling i de her omhandlede lønningsklasser,

hvilket efter arbejdets omfang og personalets størrelse må anses for utilstrækkeligt. Der henstilles derfor oprettet en stilling som staldforvalter i lønningsklasse 5 040-5 760 kr., idet staldforvalteren må kunne være i stand til at fungere som stedfortræder for forsøgslederen.

For driftslederstillingen og fuldmægtigstillingen på »Hvidesten« må der ligeledes under henvisning til arbejdets omfang og karakter samt personalets størrelse foreslås en opnormering, således at driftslederen placeres i lønningsklasse 6 000-6 600 kr. og fuldmægtigen i lønningsklasse 5 040-5 760 kr., idet stillingsbetegnelsen for fuldmægtigen samtidig foreslås ændret til forvalter. Det bemærkes, at der ikke i 1946 blev foretaget opnormering af driftslederstillingen, og at den nuværende driftsleder har været i lønningsklassen 5 040-5 760 kr. siden 1942. For fuldmægtigstillingens vedkommende kan anføres, at den nuværende fuldmægtig er uddannet som landbrugskandidat.

Værksteder.

Instituttet har egne værksteder med et samlet personale på 48 under ledelse af en overenskomstansat civilingeniør.

Under dette område hører maskinværkstedet, elektrikerværkstedet, snedkerværkstedet, autoværkstedet m. v. De enkelte værksteder ledes af værkstedsformænd o. l. eller maskinmestre, og hele området har tidligere været ledet af en overmaskinmester.

På maskinværkstedet og elektrikerværkstedet findes 3 stillinger som maskinmestre, hvoraf 2 i lønningsklasse 5 040-5 760 kr. og 1 i lønningsklasse 3 900-4 860 kr., og desuden findes i instituttets tørserumlaboratorium en til maskinmesterstillingerne svarende stilling som forstøvningsmester i lønningsklasse 3 900-4 860 kr.

For de to førstnævnte stillingers vedkommende skete opnormering til den nuværende lønningsklasse ved normeringsloven for 1957-58, og det forudsattes herved, at opnormering af de to sidstnævnte stillinger til samme lønningsklasse ville blive søgt gennemført ved normeringslov for 1958-59. Denne opnormering henstilles nu gennemført.

Endvidere henstilles, at den længst ansatte maskinmester som leder af maskinværkstedet, der er langt det største af værkstederne, og som stedfortræder for områdets

leder, opnormeres til lønningsklasse 6 000-6 600 kr.

Bogholderiet.

Som leder er ansat en bogholder i lønningsklasse 5 040-5 760 kr., og desuden findes 2 assistenter i lønningsklasse 2 670-3 750 kr. Det øvrige personale består af 19, således at bogholderiets samlede personale er 22.

Langt den største del af personalet er beskæftiget i debitor bogholderiet, hvor bogføringsarbejdet er forøget i takt med den tidligere nævnte forøgelse af antallet af undersøgelser på instituttet og instituttets større præparatsalg. Det kan her f. eks. nævnes, at præparatsalget i løbet af de sidste 10 år er mere end fordoblet, og der findes i bogholderiet kontokort for ca. 7 000 faste kunder.

Den øvrige bogføring, herunder instituttets interne fordelingsregnskab samt opstillingen af instituttets månedlige og årlige regnskaber, varetages for en stor dels vedkommende af de to tjenestemandsansatte assistenter.

Ved normeringslov for 1949-50 skete en opnormering af bogholderstillingen bl. a. med den motivering, at der siden 1946 var foregået en udvidelse af instituttets virksomhed, hvilket f. eks. havde givet sig udtryk i en forøgelse af det samlede personale og en væsentlig stigning i instituttets indtægter og udgifter.

Der er imidlertid senere sket en endnu stærkere udvidelse af instituttets virksomhed, således at f. eks. det samlede personale nu udgør 954 mod 754 i september 1948 og 626 i marts 1946. Stillingen som bogholder må herefter siges at have skiftet karakter, og det henstilles derfor, at bogholderstillingen omnormeres til en hovedbogholderstilling i lønningsklasse 5 700-7 500 kr., idet der med hensyn til den lønningsmæssige placering her kan anføres samme betragtning som ovenfor under forslaget om opnormering af materialforvalterstillingen.

Vedrørende de to assistentstillinger i bogholderiet henvises til omtale nedenfor.

Kassererkontoret.

På kontoret findes 1 kasserer i lønningsklasse 3 420-4 680 kr. samt 1 kontorfuldmægtig i samme lønningsklasse. Endvidere er en af inspektørkontorets personale delvis

beskæftiget som medhjælp på kassererkontoret.

Kassererstillingen er normeret i 1937, og ved normeringslov for 1944-45 skete en opnormering af stillingen til lønningsklasse 3 180-4 380 kr. bl. a. under hensyn til, at instituttets udgifter i den siden da forløbne tid var steget fra ca. 1 mill. kr. årlig til ca. 4 mill. kr. årlig, og indtægterne fra ca. 450 000 kr. årlig til ca. 2,5 mill. kr. Lønningsrammen for denne lønningsklasse ændredes i 1946 til 3 420-4 680 kr.

Under hensyn til den siden 1946 skete udvidelse af instituttets virksomhed, hvilket bl. a. har givet sig udtryk i en stigning i instituttets udgifter i perioden 1946-47—1956-57 fra godt 7 mill. kr. til godt 14 mill. kr. (herunder en stigning i lønudgiften fra ca. 4 mill. kr. til næsten 10 mill. kr.) og en stigning i indtægterne fra ca. 3,5 mill. kr. til ca. 13,5 mill. kr., henstilles kassererstillingen opnormeret til lønningsklasse 5 040-5 760 kr., hvilket svarer til placeringen af lignende kassererstillinger andre steder inden for statsforvaltningen. Det kan i denne forbindelse anføres, at den nuværende kasserer har været ansat på instituttet siden 1926.

Vedrørende kontorfuldmægtigstillingen henvises til omtale nedenfor.

Inspektørstillingen og inspektørkontoret.

Det samlede inspektørområde ledes af en inspektør i lønningsklasse 7 800-9 000 kr. Foruden de netop omtalte områder hører som tidligere nævnt under inspektøren en række andre områder, og for laboratoriernes vedkommende behandles sager af personale-mæssig og bygningsmæssig art, spørgsmål vedrørende anskaffelser etc. af inspektøren og dennes personale, der som nævnt udgør i alt 487.

Inspektørstillingen har på grund af den voldsomme udvidelse af instituttets virksomhed - f. eks. belyst ved et personaletal i 1930 på 111 og i 1957 på 954 - ganske skiftet karakter siden oprettelsen af stillingen i 1927, men der er trods dette ikke senere sket nogen forøgelse af antallet af chefstillinger inden for instituttets administration.

Det vil imidlertid af ovenstående gennemgang være fremgået, at det ikke længere er muligt for en enkelt chef på en for staten fuldt betryggende måde at varetage ledelsen

af et så omfattende arbejdsområde med et personale af nævnte størrelse. Dette har bl. a. givet sig udtryk i, at det ofte har været nødvendigt på grund af det løbende arbejdes omfang at udskyde behandlingen af større sager i længere tid, ligesom det ikke har været muligt at løse en række stærkt påkrævede opgaver af organisationsmæssig art m. v., hvilket særlig under de herskende økonomiske forhold må anses for utilfredsstillende, når hensyn tages til de foreliggende muligheder for herved at opnå væsentlige besparelser i instituttets udgifter.

I øvrigt skal bemærkes, at den i begyndelsen af nærværende skrivelse omtalte administrative ordning praktiseres således, at der på ugentlige møder mellem ministeriets tilsynsførende med seruminstituttet, dennes sekretær samt instituttets direktør og inspektør træffes afgørelse i en række sager, hvis forelæggelse på mødet for langt det største antal vedkommende påhviler inspektøren.

Det må under hensyn til ovenstående anses for påtrængende nødvendigt at udvide antallet af administrative chefstillinger, hvorfor det henstilles, at der foruden den nuværende inspektørstilling oprettes en stilling som kontorchef i lønningsklasse 7 800-9 000 kr. samt en stilling som administrationschef i lønningsklasse 10 800-11 700 kr., hvorved bemærkes, at tjenestemandssektionen er bekendt med, at instituttet allerede tidligere har søgt direktørstillingen opnormeret til lønningsklasse 12 000-13 200 kr.

Den foreslåede normering af en administrationschef og en kontorchef fremtræder også ved en sammenligning med normeringen af højere administrative stillinger inden for nogenlunde tilsvarende forvaltningsområder, f. eks. rigshospitalet, fuldt berettiget.

Til inspektørstillingen er knyttet et inspektør- eller administrationskontor med et sagsbehandlende personale på 1 fuldmægtig i lønningsklasse 5 040-5 760 kr. og 1 ikke-tjenestemandsansat assistent samt til varetagelse af maskinskrivning, journalføring m. v. et personale på 4 under ledelse af en kontorfuldmægtig i lønningsklasse 3 420-4 680 kr.

Fuldmægtigen må til aflastning af inspektøren selvstændigt træffe afgørelse i en række spørgsmål vedrørende de under inspektøren hørende områder. Fuldmægtigstillingen blev ved normeringslov for 1949-50 opnormeret

til den nuværende lønningsklasse på grund af den væsentlige forøgelse af det med stillingen forbundne arbejde og ansvar som følge af udvidelsen af instituttets virksomhed, men under hensyn til den senere skete udvidelse af instituttets virksomhed og den lønmæssige placering af andre områdeledere under inspektøren samt til, at fuldmægtigen skal kunne optræde som stedfortræder for inspektøren under dennes eventuelle fravær, forekommer det påkrævet nu at foretage en yderligere opnormering af stillingen i hvert fald til lønningsklasse 6 000-6 600 kr., idet stillingsbetegnelsen i forbindelse med ovenstående forslag om deling af det nuværende inspektørområde ved oprettelse af en kontorchefstilling samtidig foreslås ændret til viceinspektør.

Et sagsbehandlende personale på 2 må anses for ganske utilstrækkeligt, og det foreslås i forbindelse med ovenstående, at der oprettes en stilling som ekspeditionssekretær 1 lønningsklasse 6 000-6 600 kr. Det bemærkes herved, at instituttet i 1956 efter aftale med finansministeriet havde opslået en sådan stilling, idet det var påtænkt senere at søge den normeret, men stillingen er for tiden ubesat.

Vedrørende den lønningsmæssige placering af kontorfuldmægtigen henvises til omtale nedenfor.

Kontorfuldmægtige og assistenter.

Der findes på instituttet 2 kontorfuldmægtigstillinger (lønningsklasse 3 420-4 680 kr.) og 4 assistentstillinger (lønningsklasse 2 670-3 750 kr.), hvoraf en dog for tiden er ubesat. Disse stillinger findes alle inden for inspektørområdet, idet der som nævnt er 1 kontorfuldmægtig på kassererkontoret og 1 på inspektørkontoret samt 1 assistent på forvalterkontoret og 2 i bogholderiet.

Vedrørende den fremtidige lønningsmæssige placering af ovennævnte grupper skal indledningsvis bemærkes, at det synes rimeligt, således som det allerede tidligere er sket inden for centraladministrationen, at afskaffe stillingsbetegnelsen kontorfuldmægtig, således at denne erstattes af betegnelsen overassistent, og at de nuværende kontorfuldmægtige herefter placeres i lønningsklasse 3 900-4 860 kr. svarende til den sædvanlige placering af overassistenter.

Uden for foreningens medlemskreds findes

1 instituttets 13. lønningsklasse a) og b) et antal stillinger som henholdsvis kontorassistenter og kontorister (lønningsklasserne 2 310-3 030 kr. og 1 680-2 400 ' kr.). Det normale advancement er som andre steder fra kontorist til kontorassistent eventuelt videre til assistent og kontorfuldmægtig. For kontorister og kontorassistenter vil forslag fremkomme fra Statstjenestemændenes Centralorganisation I, hvorfor det ikke her skal fremsættes forslag om den fremtidige placering af stillingerne i disse lønningsklasser.

Det skal dog efter det af lønningskommissionen i nævnte skrivelse af 12. oktober d. å. anførte om sammenlægning af lønningsklasser, hvor der er tale om advancement fra den ene lønningsklasse til en anden ifølge anciennitet, foreslås, at der foretages en sammenlægning af ovenstående lønningsklasser fra 1 680 kr. til efter det foreslåede 4 860 kr., således at der inden for denne lønramme sker automatisk stigning fra et løntrin til det næste, indtil slutløn opnås.

Vedrørende den nærmere udformning af en sådan lønramme, skal der ikke på indværende tidspunkt fremsættes særlige bemærkninger, idet man går ud fra, at der, når spørgsmålene omkring det fremtidige lønningssystem er mere afklarede, vil blive givet tjenestemandssektionen lejlighed til over for lønningskommissionen at fremkomme med supplerende bemærkninger om lønrammens udformning, antal stillinger i lønrammen m. v. Det skal her blot anføres, at slutløn bør kunne opnås væsentlig hurtigere end efter de gældende regler om ydelse af alderstillæg inden for de fire nævnte lønningsklasser.

Ligeledes skal anføres, at tjenestemandssektionen lægger stor vægt på, at der i forbindelse med den foreslåede lønramme skabes mulighed for lønningsmæssigt advancement for de nuværende kontorfuldmægtige ud over den ubetydelige stigning, som fremkommer ved den foreslåede placering på linje med overassistenter, idet der er pålagt kontorfuldmægtigene særlig ansvarsfuldt og betroet arbejde, og under det nuværende lønningssystem er der i praksis ingen mulighed for yderligere advancement for denne gruppe. Det kan i denne forbindelse nævnes, at de to kontorfuldmægtige er ansat på instituttet i henholdsvis 1934 og

1935, og begge har opnået slutløn i lønningsklassen.

Endelig bemærkes, at tjenestemandssektionen, såfremt ovennævnte lønramme ikke skulle blive gennemført, vil foreslå oprettet yderligere et antal stillinger som overassistenter og assistenter samt oprettelse af advancementsstillinger for de nuværende kontorfuldmægtige.

Laboratorieassistenter.

Foreningen omfatter blandt laboratoriernes personale laboratorieassistenter af 1. og 2. grad, henholdsvis 31 i lønningsklasse 3 420-4 680 kr., svarende til kontorfuldmægtige og 15 i lønningsklasse 2 670-3 750 kr., svarende til assistenter. Endvidere findes i lønningsklasse 2 670-3 750 kr. en stilling som fotograf.

Laboratorieassistenter af 1. grad er som nævnt i lønningsmæssig henseende ligestillet med kontorfuldmægtige, og det må anses for rimeligt, at denne ligestilling opretholdes, således at de som foreslået for kontorfuldmægtigene oprykkes til nuværende lønningsklasse 3 900-4 860 kr.

Det arbejde, som udføres af laboratorieassistenter, er af ret uensartet karakter, idet der inden for det enkelte laboratorium findes arbejdsopgaver med forskelligt indhold, ligesom der mellem laboratorierne er betydelige forskelle med hensyn til arbejdsområder.

Generelt kan dog siges, at laboratorieassistenter deltager i det i begyndelsen af nærværende skrivelse omtalte laboratoriearbejde, nemlig fremstilling af vacciner og sera m. v., undersøgelse af indkomne prøver og videnskabeligt forskningsarbejde, men herudover varetager laboratorieassistenter lignende opgaver, som andre steder udføres af lægesekretærer. Endvidere findes i adskillige laboratorier et personale af en sådan størrelse, at der her påhviler laboratorieassistenterne opgaver som arbejdsledere.

I laboratorierne er uden for foreningens medlemskreds ansat underassistenter af 1. og 2. grad i 13. lønningsklasse a) og b), svarende til henholdsvis kontorassistenter og kontorister (lønningsklasse 2 310-3 030 kr. og 1 680-2 400 kr.). Det normale advancement fra underassistent af 2. grad sker efter anciennitet til underassistent af 1. grad og eventuelt til laboratorieassistent af 2. og 1. grad.

Der foreslås en sammenlægning af de nævnte lønningsklasser efter lignende retningslinjer som ovenfor skitseret for kontorfuldmægtige og assistenter m. v., idet det her skal understreges, at alle laboratorieassistenter af 1. grad og i øvrigt også nogle laboratorieassistenter af 2. grad udfører særlig ansvarsfuldt og betroet arbejde, hvorfor der fra tjenestemandssektionens side lægges stor vægt på gennemførelsen af yderligere lønmæssigt advancement for disse stillinger, hvis indehavere for hovedpartens vedkommende har været ansat på instituttet i en længere årrække. Således er 22 laboratorieassistenter af 1. grad ansat før 1940 og 12 af disse før 1930, ligesom over halvdelen oppebærer slutlon i lønningsklassen.

Også for laboratorieassistenternes vedkommende vil tjenestemandssektionen, såfremt den foreslåede lønramme ikke gennemføres, stille forslag om forøgelse af antallet af stillinger samt oprettelse af advancementsstillinger.

Stillingen som fotograf blev oprettet ved normeringslov for 1949-50, da det blev fundet ønskeligt gennem tjenestemandssættelse at knytte den allerede ansatte fotograf fastere til instituttet, idet den pågældende havde erhvervet sig et indgående kendskab til det særlige fotografiske arbejde på instituttet, bl. a. mikrofotografering af bakterier og organer m. v.

Under hensyn til stillingens karakter henstilles, at den lønmæssigt placeres på linie med stillinger som laboratorieassistenter af 1. grad.

Som afslutning på omtalen af stillingerne inden for de enkelte områder skal nævnes, at foreningen som medlemmer har optaget alle tjenestemænd i instituttets 7. lønningsklasse samt flere tjenestemænd i lavere lønklasser. For disses vedkommende vil forslag til den fremtidige lønningsmæssige placering formentlig komme fra Statstjenestemændenes Centralorganisation I, og tjenestemandssektionen skal derfor indskrænke sig til at anbefale gennemførelsen af en forbedring af disse tjenestemænds lønningsforhold.

Ovenfor er under hensyn til den siden gennemførelsen af tjenestemandssloven af 1946 skete udvidelse af instituttets virksomhed, hvorom i øvrigt henvises til bemærkningerne til de årlige normeringslovsforslag, samt til virksomhedens nuværende omfang og karak-

teren af det arbejde, som udføres af tjenestemændene i de her omhandlede lønningsklasser, foreslået oprettelse af et antal nye stillinger og opnormering af nuværende stillinger.

Det må herved tages i betragtning, at adskillige af de nævnte stillinger er specialstillinger med væsentlig forskelligt arbejdsindhold, således at muligheden for advancement er yderst begrænset, hvilket har medført, at en række tjenestemænd i længere tid har oppebåret slutløn i lønningsklasser, der ikke svarer til det med stillingerne forbundne arbejde og ansvar, og som heller ikke under hensyn til de pågældende tjenestemænds alder og lange ansættelsestid kan anses for rimelige.

Hovedpunkterne i de fremsatte forslag er følgende:

Lønningsklasse 10 800-11 700 kr.

Oprettelse af 1 stilling som administrationschef.

Lønningsklasse 7 800-9 000 kr.

Oprettelse af 1 stilling som kontorchef.

Lønningsklasse 5 700-7 500 kr.

Opnormering af materialforvalterstillingen til denne lønningsklasse. Opnormering af bogholderstillingen til denne lønningsklasse og ændring af stillingsbetegnelsen til hovedbogholder.

Lønningsklasse 6 000-6 600 kr.

Oprettelse af 1 stilling som ekspeditionssekretær.

Opnormering af fuldmægtigstillingen på inspektørkontoret og ændring af stillingsbetegnelsen til viceinspektør.

Opnormering af driftslederstillingen på »Hvidesten«.

Opnormering af 1 maskinmesterstilling.

Lønningsklasse 5 040-5 760 kr.

Oprettelse af 1 staldforvalterstilling.

Opnormering af fuldmægtigstillingen på »Hvidesten« og ændring af stillingsbetegnelsen til forvalter.

Opnormering af fuldmægtigstillingen på forvalterkontoret.

Opnormering af 1 maskinmesterstilling og 1 stilling som forstøvningmester.

Opnormering af kassererstillingen.

Oprettelse af et antal avancementsstillinger for kontorfuldmægtige og laboratorieassistenter af 1. grad.

Lønning skiasse 1 680-4 860 kr.

Sammenlægning af de nuværende lønningsklasser 6 a) og b) samt 13 a) og b), idet kontorfuldmægtige og laboratorieassistenter af 1. grad herved er forudsat placeret på linie med overassistenter. Under denne lønramme henføres også den nuværende staldmesterstilling, idet der for denne dog må gælde en højere begyndelsesgrundløn.

Subsidiært oprettelse af yderligere et antal stillinger i den nuværende 6. lønningsklasse.

Ovenstående forslag medfører sammenlægning af de nuværende lønningsklasser 5 b), 6 a) og b) samt 13 a) og b) og endvidere nedlæggelse af den nuværende lønningsklasse 5 c), medens den foreslåede lønningsklasse 6 000-6 600 kr. er ny for instituttet.

GRUPPEN UDSKRIVNINGSVÆSENET

Underbilag 2 til bilag 115.

Svendborg, den 6. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Ved lov nr. 301 af 6. juni 1946 § 382 forhøjedes udskrivningschefernes lønning fra 7 800-8 400 kr. til 8 700-9 300 kr., hvorhos der tillagdes dem bestillingstillæg på 600 kr. Lønningen for chefen for 1. udskrivningskreds forhøjedes dog til 9 600-10 500 kr. + det nævnte bestillingstillæg.

Når vi nu påny rejser spørgsmålet om yderligere forhøjelse af udskrivningschefernes lønninger, skyldes det, at den inden 1945 påbegyndte udvikling af udskrivningsvæsenets arbejde og dermed af udskrivningschefernes arbejdsbyrde og ansvar er fortsat og stadig fortsættes, i særdeleshed efter at den nye værnepligtslov af 11. juni 1954 er trådt i kraft den 1. januar 1955.

Udskrivningschefen er formand for sessionen, i hvilken desuden 1 officer, politimesteren, lægdsmanden samt repræsentanter for amtsråd og byråd har sæde. Sessionernes virksomhed er blevet betydelig forøget gennem de meget differentierede krav, som forsvaret i stadig stigende grad stiller til mand-

Det bemærkes., at man i forslagene er gået ud fra de nuværende lønrammer for lønningsklasserne, men det forudsættes, at disse lønrammer vil blive ændret som følge af en almindelig regulering af tjenestemandslønningerne på grund af den hidtil skete deklarerings af disse. Endvidere er eksisterende tillæg m. v. forudsat opretholdt.

Man skal herefter anmode foreningen om over for lønningskommissionen at fremsætte ovenstående ønsker, idet man som nævnt går ud fra, at der vil blive givet tjenestemandssektionen lejlighed til på et senere tidspunkt at fremkomme med eventuelle supplerende bemærkninger.

Det tilføjes, at nærværende skrivelse har været forelagt instituttets direktør og inspektør.

P. b. v.

Frede Holm

skabet til de forskellige værn, våbenarter og korps, således at der ikke tilnærmelsesvis kan behandles så mange værnepligtige pr. dag som tidligere. Dette har bevirket, at sessionerne nu strækker sig over meget længere tidsrum end tidligere. Den sidste normale session før 1946 havde i alle kredse tilsammen 508 sessionsdage, medens sessionerne i 1957 havde i alt 900 sessionsdage, altså en forøgelse på 77 pct.

Men foruden at bevirke en anselig forlængelse af sessionernes varighed har den langt mere indgående og individuelle sessionsbehandling medført en betydelig forøgelse af udskrivningschefens arbejde og ansvar som formand for sessionen. Han er sessionens eneste faste element, idet de øvrige medlemmer stadig skifter. Dette gælder særlig de lokale medlemmer, men også i nogen grad sessionsofficererne, der almindeligvis kun får lejlighed til at deltage i sessionsarbejdet i et år. Uden at gå de øvrige sessionsmedlemmer for nær kan det siges, at udskrivningschefen er den eneste af sessionen, der kender alle de mange og kompli-

cerede bestemmelser, der gælder for sessionens virksomhed. Udskrivningschefen leder sessionen og taler indgående med hver eneste værnepligtig om hans forhold. Han må forhandle med sessionslægen og med officeren og forklare de mange tvivlstilfælde for de øvrige medlemmer og søge at forene de forskellige modstående hensyn i en passende løsning. Han forklarer de værnepligtige, hvad der er sket med dem, og instruerer dem om, hvordan de skal forholde sig i særlige tilfælde. Alt dette stiller overordentligt store krav til udskrivningschefens arbejds-evne og koncentration - ikke mindst i betragtning af, at det foregår hver dag gennem lange perioder.

Det uafbrudte og langvarige rejselev under sessionsperioderne er meget anstrengende; udskrivningscheferne er i disse tidsrum meget bundne og må i vidt omfang give afkald på familjeliv og private interesser. Sessionerne er - ikke alene arbejdsmæssigt, men også personligt - en byrde for udskrivningscheferne, der langt overgår de byrder, der ellers pålægges overordnede tjenestemænd.

Medens forsvaret er forøget og moderniseret i betydeligt omfang, var der indtil 1955 endnu ikke gjort noget væsentligt for at modernisere sessionsbehandlingen. Dette forhold, der ofte var genstand for offentlig kritik, er nu afhjulpet efter den nye værnepligtslov, idet der nu er indført psykologiske undersøgelser (testninger) af de værnepligtige. Det er tanken, at disse undersøgelser skal følges op af interviews med bistand af fagpsykologer.

Efter den nye lov skal sessionen under appel til landsretten afgøre spørgsmålet om, hvorvidt en mand er værnepligtig. Desuden træffer sessionen efter den nye lov under appel til værnepligtsudvalget afgørelse i spørgsmålene om, hvorvidt idømt straf i forbindelse med det om de dømte yderligere oplyste skal udelukke dem fra værnepligten. Disse ofte meget vanskelige skønsafgørelser, der træffes i kendelsesform, betyder et stort arbejde for udskrivningschefen personlig.

Men det er ikke alene sessionsarbejdet, der er forøget, også den almindelige daglige administration er vokset uhyre. De store og langvarige indkaldelser bevirker, at de værnepligtige reagerer i langt større omfang end tidligere og søger udsættelse, tidligere indkaldelse, ønsker sig ombudømt m. v.

Hertil kommer den nye administrationsordning, der trådte i kraft den 1. marts 1957, hvorefter de værnepligtige uden selv at medvirke optages i lægdsrullen og flyttes i lægdsrullen ved folkeregistrenes indberetninger til udskrivningskredsene, jfr. §§ 10 og 33 i den ny værnepligtslov. Denne ordning har foruden at medføre lettelse for de værnepligtige nedsat arbejdet væsentligt for lægdsforstanderne (politimestrene) og for lægds mændene. Omvendt bevirker ordningen nu og fremtidigt *en betydelig belastning for udskrivningskredsene*, der i langt højere grad end før står i direkte forbindelse med de enkelte lægds mænd og med de værnepligtige. Endvidere har ordningen medført omfattende brevveksling og forhandlinger med de kommunale folkeregistre.

Det har heller ikke været muligt for udskrivningskredsene at udføre det dem påhvilende arbejde, uden at personalet er blevet forøget betydeligt i de år, der er gået, siden materialet til tjenestemandsløven af 1946 indsamledes. I 1944 bestod personalet af i alt 27 tjenestemænd og 8 medhjælpslønnede, medens der nu er 34 tjenestemænd og 28 medhjælpslønnede. Det samlede personale er altså siden 1944 vokset fra 35 til 62 eller med 77 pct. I det sidste tal er ikke medregnet det antal løse medhjælpere, der i det sidste år er blevet ansat midlertidigt under overgangen til det nye administrationssystem.

Disse tal illustrerer sammen med stigningen i sessionsdagens antal den meget store vækst i udskrivningsvæsenets arbejde, der er sket siden tjenestemandsløven af 1946. Og det må her bemærkes, at den nye værnepligtslov først er trådt i kraft den 1. januar 1955 og endnu kun delvis ført ud i livet, hvorfor en yderligere stigning både i arbejdets omfang og krav til udskrivningschefen kan forventes.

Når det erindres, at der på sessionerne årligt behandles ca. 30 000 mand, må det formentlig siges, at udskrivningscheferne hører til den gruppe af højere tjenestemænd, som træffer talrige afgørelser

dels med velfærdsbetydning for de pågældende borgere,

dels af stor rækkevidde for samfundet som helhed (de militære afdelinger, CF-korpset, straffeanstalterne, den offentlige forsyng m.v.).

Angående hensynet til borgerne bemær-

kes, at afgørelsen af de for sessionen foreliggende spørgsmål (om en mand skal være soldat, om han skal udskrives til hjemmeværnet eller til CB-tjeneste, eller om han helt skal fritages; om han overhovedet er værnepligtig, eller om han eventuelt skal udelukkes på grund af straf) er af indgribende betydning for tusinder af unge mænd.

Angående hensynet til samfundet skal særlig peges på det betydningsfulde ansvar, der påhviler udskrivningscheferne over for forsvarets forskellige grene, idet udskillelsen af de uegnede og den rette placering af de enkelte udskrevne værnepligtige er af største betydning for forsvarets effektivitet.

Under henvisning til det foran anførte må vi mene, at den udskrivningscheferne tillagte løn ikke svarer til det store arbejde og ansvar, der er forbundet med stillingen som udskrivningschef.

Vi tillader os derfor at ansøge om, at chefen for 1. udskrivningskreds i den nye tjenestemandsløvs lov må blive placeret, således som landsdommere måtte blive placeret (for tiden

9 600-10 800 kr.), og at de øvrige 5 udskrivningschefer må blive placeret som dommere ved underretter (af 1. grad; for tiden 9 000-10 200 kr.). Endvidere ansøger vi om, at det os tillagte bestillingstillæg på 600 kr., der er motiveret ved de lange sessioner, må blive forhøjet til de tillæg, der måtte blive tillagt henholdsvis landsdommere og underrettsdommere (for tiden 2 400 kr. og 1 200 kr.).

Til slut vil vi gerne bemærke, at der lige siden den 2. verdenskrig har fundet en række nydannelser sted inden for udskrivningsvæsenet, uden at der er tilstået udskrivningscheferne særligt vederlag herfor. Ved CB-systemets indførelse fik for eksempel læger og polititjenestemænd ekstra godtgørelser, medens udskrivningscheferne, for hvem dette system medførte et betydeligt merarbejde, blev forbigået. Vi er kun 6 mand og har ikke kunnet gøre os gældende som så mange større tjenestemandsgupper.

På udskrivningschefernes vegne

V. Ramm

GRUPPEN VED STATSHOSPITALET I SØNDERBORG

Underbilag 3 til bilag 115.

Den 30. december 1957.

Til lønningskommissionen af 1954.

På givne foranledning tillader man sig at fremføre følgende vedrørende aflønningen af gruppens medlemmer, der nu sker efter lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd:

§ 627. *Overlæger (6).* Statshospitalets overlæger lønnes med en grundløn på 9 600 kr., stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 10 800 kr. årlig, hvortil kommer et bestillingstillæg på 4 800 kr. Slutlønnen andrager herefter 38 969 kr., medens tilsvarende stillinger ved andre provinssygehuse (by- og amtssygehuse) aflønnes i henhold til overenskomst mellem Sygehusforeningen i Danmark og Den almindelige danske Lægeforening med 12 000 kr. årlig, stigende efter 5 år til 13 200 kr. samt et bestillingstillæg og et honorar, hver på 2 500 kr., således at slutlønnen beløber sig til 45 038 kr., eller 6 070 kr. mere end ved statshospitalet. Hertil kommer, at stats-

hospitalets overlæger på grund af den lavere grundløn også har en væsentlig lavere pension end andre provinsoverlæger.

Da overlægerne ved statshospitalet har et arbejdsområde og et ansvar, der nøje svarer til det, der påhviler overlægerne ved andre centralsygehuse, ville man finde det rimeligt, om de også fik samme løn. Da den omhandlede overenskomst mellem sygehusforeningen og lægeforeningen er opsagt til udløb pr. 1. april 1958, foreslås det derfor, at den aflønning, der måtte blive fastsat ved ny overenskomst, også får gyldighed for statshospitalets overlæger.

§ 628. *Hospitalsinspektøren* lønnes med 7 800 kr. årlig, stigende hvert 5. år med 600 kr. indtil 9 000 kr. Der ydes intet bestillingstillæg, d. v. s. at slutlønnen andrager 26 708 kr. årlig. Inspektøren lønnes som andre inspektører ved helbredelsesanstalter under staten, men har større arbejdsområde, idet han er daglig chef for hospitalets administra-

tion, ligesom institutionen har eget budget, eget regnskab og egen betyrelse, som inspektøren er sekretær for.

Stillingen er således selvstændig og har ikke mindre arbejdsområde end tilsvarende stillinger ved provinsens andre centralsygehuse, men er derimod forbundet med et væsentligt merarbejde på grund af den komplicerede drift, som følger af driftsfællesskabet med amtssygehuset i Sønderborg, der er lagt ind under statshospitalet og administreres herfra.

Den 1. april 1958 tages en ny ortopædisk afdeling i brug. Afdelingen skal administreres af statshospitalet, men hospitalet skal efter overenskomst have driftsudgifterne refunderet af Samfundet og Hjemmet for Vanføre, hvorved det administrative arbejde forøges ydeligere.

Ved provinsens andre centralsygehuse med over 375 senge lønnes inspektøren efter overenskomst mellem Sygehusforeningen i Danmark og Sygehusinspektørforeningen med en grundløn på 8 400 kr. årlig, stigende hvert 5. år med 600 kr. indtil 9 600 kr., hvortil som hovedregel kommer et bestillingstillæg på 2 400 kr. årlig, således at slutlønnen i alt andrager 31 785 kr. eller 5 076 kr. mere end ved statshospitalet.

Der er dog en tendens til at lønne den

	1945-46	1956-57	1958-59
Antal senge	359+26 spb.	384+26 spb.	424 + 26 spb.
— sygedage	124 700	146 000	162 000
— indlagte patienter.	6 182	8 403	9 000
— personale	340	440	470
— specialafdelinger med egen overlæge.	4	7	8 (heraf 1 afd.læge)
Driftsudgifter.	2 144 000	6 456 000	7 022 000

Alle forhold taget i betragtning ville man derfor finde det rimeligt, om inspektørstillingen ved statshospitalet blev lønnet efter de ved provinsens andre centralsygehuse gældende satser, d. v. s. med en grundløn på for tiden 8 400 kr. årlig, stigende hvert 5. år med 600 kr. indtil 9 600 kr. + bestillingstillæg for centralsygehus på 2 400 kr. samt 2 bestillingstillæg à 2 000 kr. årlig for fællesdriften med henholdsvis amtssygehuset i Sønderborg og Samfundet og Hjemmet for Vanføre, subsidiært at stillingen blev omnormeret til en stilling som direktør, administrationschef eller lignende.

administrative leder ved de større centralsygehuse udover det overenskomstmæssige og i denne forbindelse kan anføres, at statshospitalet er det største sygehus uden for hovedstadsområdet, bortset fra Odense amts og bys sygehus og Århus kommunehospital. Senest er således inspektøren ved centralsygehuset i Nykøbing F. med 330 senge + 26 spædbørn mod statshospitalets 424 + 26 spædbørn (fra 1. april 1958) blevet omnormeret til direktør med en grundløn på 10 200 kr.-11 400 kr. årlig, og ved centralsygehuset i Randers med 431 sengepladser er den administrative leder også normeret som direktør, men med en grundløn på 10 800 kr.-11 700 kr. årlig.

Siden vedtagelsen af tjenestemandsløven af 1946 er grundlaget for aflønningen af inspektøren ved statshospitalet ændret betydeligt, idet hospitalet er vokset og driften væsentligt intensiveret med heraf følgende større krav til administrationen. Hospitalet havde i 1946 4 afdelinger med hver sin overlæge, medens det fra 1. april 1958 består af 8 specialafdelinger med hver sin lægechef. Samtidig er antallet af indlæggelser steget med ca. 50 pct., og personalet er steget fra 340 til 470, men i øvrigt fremgår udviklingen af nedenstående tal.

§ 629. Maskinmesteren og bogholderen lønnes med 5 040 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr. Det henstilles, at maskinmesteren får samme lønforbedring som andre tilsvarende stillinger, idet man samtidig anmoder om, at det tilgodeses ham, at statshospitalet med sine stadig mere omfattende tekniske, herunder medicinsk-tekniske installationer og apparater ligger særdeles isoleret i forhold til hovedstaden og derfor i ringe udstrækning kan trække på specialkyndig assistance, når reparationer skal udføres, men i stedet er henvist til at lade dem foretage med eget mandskab.

Bogholderen er tillige souschef for hospitalets administration. Sådanne stillinger lønnes ved andre centralsygehuse i almindelighed ikke med mindre end 6 000 kr., stigende til 6 600 kr. årlig.

§ 630 a. *Forstanderinden for sygeplejen* lønnes med 4 620 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 390 kr. indtil 5 400 kr. Det henstilles, at stillingen får samme forbedringer som måtte blive opnået for stillinger med tilsvarende aflønning.

§ 630 b. *Kassereren og maskinmesteren (2. maskinmesteren)* lønnes med 3 900 kr. årlig, stigende til 4 860 kr. Det henstilles, at stillingerne forbedres lønmæssigt på grund af de stedfundne udvidelser og på grund af en større omsætning, der er gjort rede for under § 628. Samtidig henledes opmærksomheden på, at kassereren samtidig er daglig chef for hospitalets ekspeditionskontor og patientregnskat), hvorfor man ville finde det rimeligt, om han blev oprykket i fuldmægtigklassen (nu 5 040-5 760 kr.).

§ 630 d. *Økonomaen og vaskeribestyrelserinden* lønnes med 3 180 kr. årlig, stigende med 420

kr. indtil 4 020 kr., hvilket giver en slutløn på 13 561 kr. Andre provinssygehuse lønner de samme stillinger med 3 900 kr., stigende til 4 860 kr., der giver 1 684 kr. mere i slutløn. De nævnte lønninger ved andre sygehuse er fastsat ved overenskomst mellem sygehusforeningen og økonomaforeningen, respektive oldfrueforeningen, og det henstilles, at disse lønninger også kommer til at gælde for stillingerne ved statshospitalet.

Det fremgår af ovenstående, at lønningerne ved statshospitalet almindeligvis er føleligt lavere end ved andre provinssygehuse. Da statshospitalet drives fuldstændig som andre centralsygehuse i provinsen, finder man forholdet både uheldigt og uretfærdigt. Særligt uheldigt virker de lavere statslønninger måske ved statshospitalet, fordi det som centralsygehus for de sønderjyske amter har et intimt samarbejde med de 5 mindre sygehuse i landsdelen, hvilket fører med sig, at det ledende personale daglig har lejlighed til at konstatere, at den samme indsats økonomisk påskønnes mere ved de øvrige sygehuse.

På gruppens vegne
P. Windfeld

FØDSELSANSTALTEN I JYLLAND

Til lønningskommissionen af 1954.

I anledning af lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske statsembedsmænds samråd, hvori indkaldes forslag til klassificering og normering af stillinger i de forskellige styrelser, skal jeg herved på de medlemmers vegne, der er tilsluttet Foreningen af tjenestemænd ved institutioner under boligministeriet og indenrigsministeriet, fremsætte nogle oplysninger om de ikke ubetydelige ændringer, der er sket i fødselsanstaltens virke, siden tjenestemandsløven af 1946 blev vedtaget - forhold der efter medlemmernes formening ikke kan lades ude af betragtning ved den kommende klassificering i lønningsgrupperne.

Det er en kendt sag, at hospitalsvæsenet siden 1945 er inde i en nærmest eksplosiv udvikling som følge af de kolossale lægeviden-

Underbilag 4 til bilag 115.

Århus, den 27. december 1957.

s kabelige og tekniske fremskridt, der siden da er sket. Ikke alene inden for det behandlingsmæssige men også på det tekniske område har udviklingen været af en sådan karakter, at der nu stilles betydeligt større krav til såvel lægernes som til de ikke-lægelige medarbejders viden og kunnen end førhen, et forhold der har været særligt mærkbart for fødselsanstaltens vedkommende, idet institutionen siden 1954 fungerer som undervisningshospital i gynækologi og obstetrik for de medicinske studenter ved Århus universitet, og siden overlægeskiftet i 1955 er tillige sket en afgjort ændring i fødselsanstaltens patientmateriale, således at institutionen fra at være en i et ikke helt ringe omfang plejestiftelse for svangre, fødende og børn med en lille afdeling for behandling af kvindesydomme, nu er behandlingscentrum for især Nordjylland for sygdomme i svangerskabet,

komplerede fødsler og komplerede gynækologiske lidelser m. v. samt for præmature og syge nyfødte børn. Hertil kommer, at en stærkt aktiveret patientbehandling har medført en ikke uvæsentlig stigning i antallet af indlagte og behandlede patienter (i 1946-47 i alt 2 412 mod 3 672 i 1956-57, eller en stigning på ca. 50 pct.). En følge heraf har været, at antallet af funktionærer, der i 1946-47 var ca. 150, nu andrager ca. 200, eller ca. 30 pct. forøgelse).

De her nævnte forhold har bl. a. gjort det nødvendigt, at overlægen, der i henhold til det nugældende regulativ af 30. marts 1939 er fødselsanstaltens øverste myndighed, i meget betydeligt omfang har måttet frigøre sig for tidligere ham pålagte administrative pligter og reelt har overladt ansvaret for den økonomiske drift til hospitalsinspektøren, således at det ansvar og den arbejdsbyrde, der nu påhviler inspektøren, er betydeligt større end ved lønningslovens vedtagelse i 1946. Det skal tilføjes, at indenrigsministeriet er bekendt med den foretagne placering af ansvaret og underhånden har godkendt de trufne ændringer i fordelingen af embedspligterne.

Det skal endvidere oplyses, at fødselsanstalten i modsætning til statens sindssygehospitaler, der gennem et direktorat er underlagt en fælles administration og et fælles bogholderi, er en selvstændig enhed med eget regnskab og budget. Ej heller findes - som ved statshospitalet i Sønderborg - nogen bestyrelse, og for fødselsanstalten gælder derfor, at overlægen og hospitalsinspektøren i deres embedsførelse er direkte ansvarlige over for sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet.

Endelig kan man ikke lade den omstændighed ude af betragtning, at der ved hospitalerne er en omfattende »pensionatsvirksomhed«, idet hovedparten af de ved institutionerne beskæftigede funktionærer enten som en del af lønnen eller mod afkortning i lønnen i henhold til de af finansministeriet herfor fastsatte takster har bolig og kost på tjenestestedet. For fødselsanstaltens vedkommende drejer det sig om ca. 115 personer, og da der i de senere år har været en tendens til hyppigere udskiftning blandt personalet, er administrationen og tilsynet med boligerne steget væsentligt.

Med henvisning til foranstående skal man

derfor anmode om, at der ved fremsættelse af forslag til klassificering i lønningsklasserne for de tjenestemænds vedkommende, der er tilsluttet foreningen, må blive søgt gennemført den i det følgende nævnte normering, idet der med hensyn til de enkelte stillinger skal anføres de fra de enkelte medlemmer fremsatte argumenter:

Overlægen.

Stillingen, der i henhold til foranstående har karakter af en chefstilling, lønnes i henhold til gældende tjenestemandslov med en grundløn af 9 600 kr. stigende hvert 5. år med 600 kr. til 10 800 kr. Endvidere er med stillingen forbunden et ikke pensionsgivende tillæg af 4 800 kr. årlig + honorartillæg (65 pct.), således at den samlede begyndelsesløn for tiden udgør 35 872 kr. 54 øre.

Tilsvarende stillinger ved by- og amtssygehusene lønnes i overensstemmelse med den under 3. juli 1948 mellem Sygehusforeningen i Danmark og Den alm. danske Lægeforening indgåede overenskomst med en grundløn af 12 000 kr. stigende efter 5 år til 13 200 kr. Hertil kommer et ikke pensionsgivende tillæg af 2 500 kr. + honorartillæg (65 pct.) og et honorar af 2 500 kr. + honorartillæg (110 pct.), således at begyndelseslønnen for tiden udgør i alt 42 824 kr. eller ca. 7 000 kr. mere end de ved staten ansatte overlæger.

Forskellen er iøjnefaldende og virker ved efternævnte eksempel ganske urimelig:

Overlægerne ved Århus kommunehospital neurologiske og neurokirurgiske afdelinger ansættes af kommunen og aflønnes efter den forannævnte overenskomst. Afdelingerne administreres af Århus kommunehospital, der erholder den fulde driftsudgift refunderet af staten, således at lønnen til overlægerne i realiteten udredes af statskassen.

Det henstilles, at stillingen som overlæge fremtidig søges aflønnet efter den mellem Sygehusforeningen i Danmark og Den alm. danske Lægeforening gældende overenskomst, og at stillingen i den kommende tjenestemandslov placeres i den lønningsklasse, der skal træde i stedet; for den nugældende lovs lønningsklasse med en begyndelsesløn af 12 000 kr. stigende efter 5 år til 13 200 kr. + de i overenskomsten nævnte tillæg.

Hospitalsinspektøren.

Stillingen, der i henhold til foranstående har karakter af en chefstilling, lønnes i henhold til gældende tjenestemandsløvs med en grundløn af 6 000 kr. stigende efter 5 år til 6 600 kr.

Tilsvarende stillinger ved by- og amts-sygehusene lønnes i overensstemmelse med den af indenrigsministeriet under 15. juli 1948 godkendte overenskomst af 10. november 1948 mellem Sygehusforeningen i Danmark og Sygehusinspektørforeningen i Danmark med en grundløn af 7 800 kr. stigende hvert 5. år med 600 kr. til 9 000 kr.

Det fremgår af foranstående redegørelse, at der siden tjenestemandsløvs revision i 1946 er sket en afgjort ændring i stillingens karakter, og at såvel arbejdsbyrden som ansvaret er øget betydeligt. Der er da også med henvisning hertil under 6. november 1956 af fødselsanstalten til indenrigsministeriet fremsendt en motiveret indstilling om oprykning til en højere lønningsklasse, men afgørelse heraf er - efter underhåndsmeddelelse fra indenrigsministeriet - af finansministeriet bleven udskudt til afgørelse ved den kommende revision af tjenestemandsløvs. En afskrift af indstillingen vedlægges.

Det skal henstilles, at stillingen som hospitalsinspektør i den kommende tjenestemandsløvs søges placeret i den lønningsklasse, der skal træde i stedet for den nugældende løvs lønningsklasse med en begyndelsesløn af 7 800 kr. stigende hvert 5. år med 600 kr. til 9 000 kr., og at stillingen i øvrigt - under hensyn til de for fødselsanstalten gældende særlige administrative forhold - ikke stilles ringere end de nuværende stillinger som hospitalsinspektører af 1. grad ved de øvrige statshospitaler.

Overjordemoderen.

Overjordemoderen, der indtager en ledende stilling, idet hun over for overlægen har ansvaret for arbejdet på fødeafdelingen og i svangrekonsultationen og ledelsen af den praktiske undervisning i fødselshjælp af de medicinske studenter, lønnes i henhold til gældende tjenestemandsløvs med en grundløn af 5 040 kr. stigende hvert 3. år med 360 kr. til 5 760 kr.

Da arbejdet på såvel fødeafdelingen som i svangrekonsultationen er øget betydeligt, ønsker overjordemoderen stillingen omnor-

meret, så at den ved den forestående revision af tjenestemandsløvs bliver henført til den lønningsklasse, der skal træde i stedet for den nugældende løvs begyndelsesløn af 6 720 kr. stigende efter 5 år til 7 200 kr.

Da overjordemoderstillingerne ved fødselsanstalten og rigshospitalet er analoge henstilles i øvrigt, at den nuværende ligestilling i lønmæssig henseende må blive søgt bevaret.

Maskinmesteren.

Stillingen lønnes i henhold til gældende tjenestemandsløvs med en grundløn af 3 900 kr. stigende hvert 3. år med 480 kr. til 4 860 kr. For nattjeneste og tjeneste uden for normal arbejdstid er endvidere tillagt stillingen et ikke-pensionsgivende honorar, der pr. 1. januar 1957 er fastsat til 840 kr. årlig + honorartillæg (110 pct.).

For at opnå ansættelse i stillingen kræves, at vedkommende er i besiddelse af den almindelige og udvidede maskinmestereksamen, har bestået gas- og vandmesterprøven samt elektroinstallatørekksamen. Hertil kommer, at der nu må stilles langt større krav til maskinmesterens faglige viden og kunnen, end tilfældet var ved lønnens fastsættelse ved tjenestemandsløvs af 1946, idet indførelsen af teknisk apparatur i hospitalstjenesten siden da er øget i betydeligt omfang. Her skal kun nævnes: Benyttelse af fast røntgeninstallation, narkoseapparater, couveuser, ilt- og kvælstofforiltecentraler o. m. a.

Det henstilles, at stillingen ved den forestående revision af tjenestemandsløvs søges henført til samme lønningsklasse som maskinmestere af 1. grad ved statens sindssygehospitaler.

Økonoma og oldfrue.

Stillingerne lønnes i henhold til gældende tjenestemandsløvs med en grundløn af 3 180 kr. stigende hvert 3. år med 420 kr. til 4 020 kr.

Da stillingerne efter den nugældende tjenestemandsløvs er placeret som lignende stillinger ved statens sindssygehospitaler og statshospitalet i Sønderborg, og da arbejdet - der er af ledende karakter - og ansvaret kan sidestilles med disse stillinger, skal man henstille, at den lønningsmæssige status søges bevaret ved den kommende revision af tjenestemandsløvs.

På medlemmernes vegne

K. Brøgger

December 1957.

Til statens lønningskommission af 1954.

Gruppen »De kgl. haver« under foreningen af tjenestemænd ved institutioner under boligministeriet og indenrigsministeriet tillader sig herved at ansøge den højtærede kommission om, at der ved den igangværende revision af lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd må blive foretaget oprykning af stillingerne under inspektoratet for de offentlige lysthaver - afd. 16 i 2. del af den nugældende tjenestemandsløve - som nedenfor anført.

1. *Stillingen som haveinspektør* normeres i samme lønklasse som vil blive fastsat for afdelingschefer i centraladministrationen.

Begrundelse: I den nuværende haveinspektørs funktionstid er området øget med Charlottenlund og Bernstorff slotshaver og haveanlægget ved herregården Spottrup, ligesom Gråsten slot er blevet residens, og dette har i meget høj grad forøget stillingens ansvar og arbejde såvel tilsynsmæssigt som administrativt, f. eks. går samtlige slotshavers og haveanlægs regnskaber gennem inspektoratet, hvor de nøje gennemgås forud for indsendelse til ministeriet.

Endvidere fungerer haveinspektøren i modsætning til tidligere som konsulent for haverne ved amtsgårdene landet over og for anlægget ved Koldinghus og anlægget ved Fr. VI's mindstøtte på Skanderborg slotsbanke.

2. *Stillingen som fuldmægtig* ved inspektoratet for de offentlige lysthaver ønskes normeret som ekspeditionssekretær med den lønning, som fremtidig vil blive fastsat for ekspeditionssekretærer i centraladministrationen.

Begrundelse: Den foran nævnte store forøgelse af inspektoratets område og den stadig stigende administration som følge heraf giver også stærkt øget arbejde og ansvar til denne stilling, og da den ydermere er et bindeled mellem haveinspektøren og slotsgartnerne, må det synes rimeligt, at stillingen opnormeres som foreslået.

Fuldmægtigen er under haveinspektørens ferier o. l. konstitueret haveinspektør.

3. *Stillingerne som slotsgartnerne* under inspektoratet ønskes normeret i samme lønklasse som fuldmægtige i centraladministrationen fremtidig placeres i.

Begrundelse: Stillingerne er slutstillinger praktisk taget uden avancementsmuligheder, og den nuværende lave lønning findes derfor ganske urimelig.

Slotsgartnerne forestår den daglige ledelse af slotshaverne, hvad der er betinget af en omfattende praktisk og teoretisk faglig viden. Af de 4 sidste ansættelser som slotsgartnerne er de 3 besat med havebrugskandidater, der altså er udgået fra landbohøjskolen og har modtaget den højeste teoretiske uddannelse, der gives inden for gartnerfaget her i landet, og dette må tages som et udtryk for, at myndighederne anser stillingerne for særdeles krævende.

Men udover den faglige uddannelse stilles der også på mange andre områder store krav til slotsgartnerne; de er således i henhold til finansministeriel bekendtgørelse kassebetjente og skal administrere havernes regnskaber og budgetter og har det heraf følgende ansvar for statens midler og værdier.

De skal have indgående kendskab til administration og regnskabsaflægning, lønningsregnskab, overenskomstforhold, inventarregistrering og -regnskab m. v.

I flere slotshaver føres selvstændigt skovningsregnskab, og slotsgartnerne skal således have særligt kendskab til aflægning og salg af gavntre og brænde.

Endvidere kræves kendskab til betjening og rationel drift af traktorer og andre motordrevne maskiner med tilhørende moderne redskaber, kendskab til etablering af vej-anlæg m. v.

4. *Stillingen som gartner og tilsynsførende* ved herregården Spottrup, der for tiden er lønnet efter tjenestemandsløvens § 571, er ikke tjenestemandstilling, idet stillingens indehaver ved sin ansættelse var for gammel til at opnå tjenestemandsansættelse; den ønskes normeret som tjenestemandstilling og opnormeret i forhold til de under 3 anførte slotsgartnerstillinger.

Begrundelse: Udover indgående faglig vi-

den og kendskab til administration og regnskabsaflæggelse m. v. som anført under 3 kræves der her særligt kendskab til gamle klosterhaveplanter og lægeurter, idet der på Spøttrup findes en af landets største samlinger af sådanne nu ikke mere almindeligt dyrkede planter.

5. *Stillingen som tilsynsførende gartner* ved haveanlægget på Slotsholmen, der for tiden er aflønnet med grundløn 3 060 kr. stigende til 3 780 kr. ønskes opnormeret i forhold til de under 3 anførte slotsgartnerstillinger.

Begrundelse: Der er i de senere år stadig sket udvidelser af gartnerens område, som er meget spredt og derfor kræver et intensivt og hyppigt tilsyn. I øvrigt kræves indgående faglig viden og kendskab til administration og regnskabsaflæggelse m. v. som anført under 3.

6. *Stillingen som gartner* ved haveanlægget ved Sønderborg slot, der ikke er tjenestemandsstilling, men aflønnes efter tjenestemandslovens § 575 ønskes ved normal afgang normeret som tjenestemandsstilling og opnormeret i forhold til de under 3 anførte slotsgartnere.

Begrundelse: Der henvises til det under 3 anførte om kendskab til regnskabsaflæggelse, overenskomstforhold, inventarregnskab m. v. udover indgående faglig viden.

7. *De tilsynsførende slotsgartnere* ved Bernstorff, Charlottenlund, Gråsten og Sorgenfri slotte samt ved herregården Spøttrup ønskes tildelt honorar for arbejdet som tilsynsførende med slotte og øvrige bygninger i de respektive slotshaver.

Begrundelse: Det må synes ganske urimeligt, at slotsgartnerne er pålagt arbejdet som tilsynsførende, uden at de honoreres særskilt herfor. Der føres og aflægges separat regnskab for slottene m. v. direkte til ministeriet. Slotsgartnerne har det daglige tilsyn med alle bygninger i haverne og skal sørge for omgående udbedring af småskader på bygninger m. v. og anmelde dette til de pågældende bygningsinspektører. Endvidere skal sørges for registrering af såvel bygningsinventarier som løse inventarier m. v. På Spøttrup er endvidere hele sommeren igennem billetsalg for adgang til borgen og regnskab hermed.

8. *Slotsgartneren ved Frederiksberg have og Søndermarken* ønskes tildelt et honorar for ledelse af maskinstationen i Frederiksberg have.

Begrundelse: I en række slotshaver på Sjælland findes traktorer, hvortil der til fælles brug er indkøbt adskillige hjælperedskaber, som er stationeret i Frederiksberg have, og slotsgartneren her må føre meget nøje kontrol med, hvor de enkelte redskaber til enhver tid beror, så han hurtigt kan effektuere andre havers ønsker om lån af de forskellige redskaber.

Såfremt den højtærede kommission måtte ønske nærmere redegørelse for de foran fremsatte synspunkter, er vi meget gerne til rådighed for kommissionen under adresse: Majlund-Nielsen, Bernstorff slotshave, Gentofte.

Ærbødigst

Majlund-Nielsen N.-G. Treschow

MASKINMESTRENE VED SLOTTE OG
MINISTERIALBYGNINGER

Til lønningskommissionen af 1954.

Under henvisning til lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal man tillade sig at fremføre nedenstående forslag vedrørende klassificering og normering for medlemsgruppen »Maskinmestre ved slotte og ministerialbygninger«.

Da det ved de årlige normeringslovforslag

Underbilag 6 til bilag 115.

København, den 25. november 1957.

har vist sig umuligt at gennemføre en hårdt tiltrængt revision af det overordnede tjenestemandspersonales lønvilkår i takt med institutionernes udvikling, skal man nedenfor fremføre forslag til revision af gruppemedlemmernes normering og lønvilkår, idet man under hensyn til den uklarhed der hersker vedrørende lønklassificeringen ikke placerer medlemmerne i forud fastlagte lønklasser,

men lønningsmæssigt sidestiller disse med nedenstående ministerielle tjenestemænd, således at gruppemedlemmerne følger disses lønvilkår.

1) Som kontorchef aflønnes overmaskinmesteren ved Slotsholmens kedelanlæg.

2) Som eksp. sekretær aflønnes maskinmesteren ved Amalienborg palæerne m. v. 1. maskinmester ved Slotsholmens kedelanlæg.

3) Som fuldmægtig aflønnes 2. maskinmestre ved Slotsholmens kedelanlæg (2).

4) Som overassistent aflønnes maskinmestre ved Kronborg, Fredensborg og Frederiksborg (3). Elmesteren ved Slotsholmens kedelanlæg.

Såfremt en sammenlægning af lønklasser ikke finder sted, bør der tillægges de under 4) nævnte personer et pensionsgivende tillæg af en sådan størrelse, at disse når slutlønnen for fuldmægtige senest ved opnåelsen af 60 års alderen.

ad 1 og 2.

Stillingerne som overmaskinmester ved Slotsholmens kedelanlæg og maskinmester ved Amalienborg palæer m. v. er hver for sig selvstændige lederstillinger, idet de to institutioner i såvel administrativ- som teknisk henseende har direkte reference til boligministeriet. De, der beklæder nævnte stillinger, må foruden normal maskinmesteruddannelse yderligere være i besiddelse af tillægsprover, der giver rettigheder til autorisation som elinstallatør, gas-, vand- og sanitetsmester samt være i besiddelse af regnskabs- og bogholderiuddannelse.

Man skal nedenfor anføre de to institutioners omfang:

Slotsholmens kedelanlæg beskæftiger ved installationsarbejder af enhver art, opvarmning, teknisk tilsyn m. v. samt administration i alt 65-70 personer. Institutionen forvalter årlig c. 2 800 000 kr. af statens midler, der stilles til rådighed, dels som årlige bevillinger og tillægsbevillinger og dels ved udarbejdelse af regninger for udførte tilbudsarbejder m. v.

Maskinmesteren ved Amalienborg arbejder

efter samme retningslinier som Slotsholmens kedelanlæg og beskæftiger i alt 12-14 personer med en årlig forvaltning på ca. 610 000 kr. Beskæftigelsen var i 1945-46 i alt 4-5 personer.

Under hensyn til de to lederstillinger pålagte ansvar for betroede midler samt et arbejdsområde, der spænder over adskillige brancher, finder man det rimeligt lønningsmæssigt at sidestille disse med henholdsvis en kontorchef og en ekspeditionssekretær.

ad 2 og 3.

Ved Slotsholmens kedelanlæg er endvidere beskæftiget 3 maskinmestre, der hver for sig gør tjeneste som afdelingsledere inden for een eller flere brancher. Kvalifikationskravet er i det store og hele det samme som for lederen. Den ene maskinmester må ofte aflaste og repræsentere lederen. Desuden har han ansvaret for materialeindkøbet og man finder det derfor rimeligt, at denne maskinmester lønningsmæssigt sidestilles med en ekspeditionssekretær, medens de to øvrige maskinmestre som afdelingsledere sidestilles med en fuldmægtig.

ad 4.

De tre maskinmestre ved slottene gør tjeneste som enemaskinmestre og er i 1957-58 rykket en lønklasse op.

Elmesteren ved Slotsholmens kedelanlæg gør tjeneste sideordnet med værk mestre i andre institutioner og bør således lønningsmæssigt sidestilles med overassistenter.

Det skal bemærkes, at lederen af Slotsholmens kedelanlæg i 1923-24 blev normeret i lønklasse 6 000-6 600 kr. og i 1942-43 omnormeret til 6 720-7 200 kr., medens de maskinmestre, der gør tjeneste som afdelingsledere, siden 1919 har været aflønnet efter lønklasse 3 900-4 860 kr. til trods for institutionens væsentlige udvidelse af arbejdsområdet, der kan ses af følgende personalebeskæftigelse: 1923-24: 21 personer - 1942-43: 32 personer - 1945-46: 37 personer - 1956-57: 65-70 personer.

K. Winther

København, den 3. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Christiansborg statsforvaltning har siden tjenestemandsløven af 6. juni 1946 trådt i kraft været udsat for en endog meget betydelig udvidelse, idet de områder, som da henhørte under statsforvaltningen, er vokset stærkt, og samtidig er der tillagt denne omfattende nye opgaver.

Med hensyn til disse nye opgaver kan oplyses, at *administrationen af de under boligministeriet hørende statsejendomme* i Storkøbenhavn samt *administrationen af lejemål i fremmede ejendomme* til brug for centraladministrationen og en række andre statskontorer er lagt ind under statsforvaltningen.

Denne har endvidere fået til opgave at tilvejebringe og administrere *bedriftværn* for Slotsholmen og en række statsinstitutioner i København. Disse bedriftværn vedrører i alt ca. 6 300 personer, ansat i kontoret med et samlet etageareal på ca. 202 000 m². Bedriftværnspersonalet udgør ca. 1 200 personer og - materiellet beløber sig til i alt ca. 390 000 kr.

Udvidelserne vedrørende de hidtidige områder angår dels *vagtafdelingen.*, hvorunder en lang række nye vagtområder - blandt andet atomforsøgsstationen på Risø - er henlagt, dels *rengøringsafdelingen*, som ligeledes har fået et stort antal nye områder, og endelig *inventarafdelingen*, idet antallet af statsinstitutioner, som skal have leveret inventar fra statsforvaltningens inventarcentral er betydeligt udvidet, hvortil kommer, at statsforvaltningen har fået til opgave også at levere inventar til en række statsinstitutioner, som vel ikke er henlagt under Inventarcentralen, men dog skal have møbler leveret gennem denne mod refusion.

De udvidelser, som har fundet sted, kan bedst belyses med en række **tal**.

Det kan således anføres, at statsforvaltningen i finansåret 1945-46 i alt afholdt udgifter på ca. 1 708 000 kr., hvoraf de ca. 202 000 kr. blev refunderet, medens de tilsvarende tal for finansåret 1956-57 var ca. 9 149 000 kr. og ca. 2 246 000 kr., d. v. s. at de samlede udgifter er steget med ca. 7¹/₂ mill. kr. eller 435 pct. i forhold til finans-

året 1945-46. Indtægterne udgjorde i 1945-46 3 750 kr., medens de i 1956-57 udgjorde ca. 412 500 kr.

Også væksten inden for de enkelte afdelinger kan bedst belyses med tal.

Vedrørende *vagtafdelingen* kan oplyses, at statsforvaltningen den 1. april 1946 havde 15 vagtfelter, medens der den 1. oktober 1957 var 45 vagtfelter, og på de nævnte datoer udgjorde antallet af bevogtningssteder henholdsvis 40 og 167. Antallet af de beskæftigede ved vagttjeneste udgjorde på førstnævnte tidspunkt 66 og den 1. oktober 1957 186, hvilket betyder en stigning på ca. 180 pct.

For så vidt angør *rengøringsafdelingen* kan det oplyses, at statsforvaltningen den 1. april 1946 foruden hele Slotsholmen havde 26 rengøringssteder, medens tallet den 1. oktober 1957 var 98 foruden hele Slotsholmen. De i rengøringsafdelingen beskæftigede udgjorde på de nævnte to datoer henholdsvis 339 og 770, hvilket vil sige en stigning på ca. 125 pct.

Vedrørende *inventar af delingen* kan oplyses, at der den 1. april 1946 under inventarcentralen hørte alle ministerier m. fl. på Slotsholmen samt ca. 100 statsinstitutioner fordelt rundt: i Storkøbenhavn. Den 1. oktober 1957 var til inventarcentralen sluttet - foruden alle ministerierne m. fl. på Slotsholmen - ca. 177 institutioner udenfor. De i inventarafdelingen beskæftigede udgjorde pr. 1. april 1946 12 og pr. 1. oktober 1957 34 personer, hvilket betyder en stigning på ca. 185 pct. Til anskaffelse af inventar blev i finansåret 1945-46 anvendt i alt ca. 372 500 kr. hvoraf ca. 4 000 kr. blev refunderet. I finansåret 1956-57 var den samlede anskaffelsesudgift på ca. 1¹/₂ mill. kr., hvoraf ca. 227 000 kr. blev refunderet. Der er således sket en stigning i udgifterne til inventaranskaffelser på mere end 300 pct. Med hensyn til udgifterne til vedligeholdelse af inventar kan oplyses, at de samlede udgifter i finansåret 1945-46 androg ca. 57 000 kr., medens det tilsvarende tal for finansåret 1956-57 udgjorde ca. 179 000 kr., d. v. s. en stigning på 214 pct.

Med hensyn til udgifterne til *lejemål* i

private ejendomme bemærkes, at statsforvaltningen i finansåret 1945-46 havde *lejeudgifter* på i alt ca. 10 800 kr., hvoraf ca. 5 800 kr. blev refunderet. I finansåret 1956-57 udgjorde de samlede lejeudgifter ca. 2 095 000 kr., hvoraf knapt 500 000 kr. blev refunderet. Den samlede udgiftsstigning andrager således ca. 2 084 000 kr.

For så vidt angår lejemålene i statens bygninger under statsforvaltningens område udgjorde i finansåret 1945-46 *indtægterne* 165 kr., medens det tilsvarende tal i finansåret 1956-57 androg ca. 363 600 kr.

Foreningens forslag.

Foreningens forslag vedrørende aflønning af de i Christiansborg statsforvaltning ansatte tjenestemænd bliver herefter følgende, idet man er gået ud fra de i den nuværende tjenestemandslov indeholdte lønningsklasser:

Slotsforvalter. 10 800 kr. årlig stigende efter 5 år til 11 700 kr. årlig samt et bestillingstillæg på 1 800 kr. årlig.

Kontorchef. Fremdeles aflønning svarende til lønnen for kontorchefer i centraladministrationen.

Arkitekt. Aflønning i overensstemmelse med »akademisk lønramme« svarende til 6 000 kr. årlig til 9 000 kr. årlig ifølge den gældende tjenestemandslov.

Ekspeditionssekretær. Aflønning svarende til lønnen for ekspeditionssekretærer i centraladministrationen.

Fuldmægtig. Aflønning svarende til fuldmægtige i centraladministrationen.

Vagtinspektør. Aflønning svarende til fuldmægtige i centraladministrationen.

2 inventarinspektører. 3 960 kr. årlig stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr.

Regnskabsfører. 3 960 kr. årlig stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr.

Kasserer. Aflønning svarende til overassister i centraladministrationen.

Oldfrue. 3 660 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 620 kr.

Det bemærkes, at forslaget ikke omfatter nogen forøgelse af antallet af tjenestemænd, men alene en opnormering af stillingerne.

Den foran omtalte meget betydelige udvidelse af arbejdet i statsforvaltningen har for det overordnede personale betydet en væsentlig forøgelse af dets ansvar, navnlig derved at den med de enkelte stillinger forbundne arbejdsledelse og tilsynsvirksomhed

nu omfatter langt større områder og et stærkt forøget personale. De foreslåede opnormeringer tilsigter tilvejebringelse af et rimeligt forhold mellem det med de pågældende stillinger forbundne ansvar og disses lønmæssige placering.

Bemærkninger vedrørende de enkelte stillinger.

Slotsforvalter.

Stillingen er i den nugældende tjenestemandslov aflønnet med 8 700 kr. til 9 300 kr. årlig. Siden den nugældende tjenestemandslovs ikrafttræden er der oprettet en stilling som kontorchef i statsforvaltningen, aflønnet med 7 800 kr. til 9 000 kr. årlig. Slutlønnen for slotsforvalterstillingen ligger således kun 300 kr. højere end slutlønnen for kontorchefen.

Således som det fremgår af foranstående indledning er der i statsforvaltningen, siden forrige tjenestemandslovs ikrafttræden, sket en meget omfattende udvidelse af forvaltningens område og hele virksomhed. Som statsforvaltningen står i dag med et personale af heldagsbeskæftigede på 224 personer og deltidsbeskæftigede på 793 personer og med en virksomhed, der medfører årlige udgifter på over 9 mill. kr., må den nugældende aflønning af den øverste ansvarshavende for institutionen anses for uforholdsmæssig lav. Lederen af statsforvaltningen kan naturligt ligestilles med ledere af en række direktorater, og hans aflønning bør derfor være i overensstemmelse med lønninger for ledere af sådanne institutioner, hvilket i den nugældende tjenestemandslov vil sige 10 800 kr. til 11 700 kr. årlig. Det må i denne forbindelse anføres, at mulighederne for biindtægter for slotsforvalterstillingens indehaver er minimale, samt at karakteren af hans stilling nødvendiggør, at han ofte må være til rådighed i tjenstlige anliggender uden for den normale arbejdstid, navnlig for så vidt angår forvaltningen af bygningerne på Slotsholmen, herunder de kongelige og ministerielle repræsentationslokaler. Under hensyn hertil bør der tillægges slotsforvalteren et bestillingstillæg på 1 800 kr. årlig.

Kontorchef.

Kontorchefstillingen er oprettet fra 1. april 1954 at regne. I forbindelse med stillingens oprettelse blev der til statsforvaltningens for-

retningsområde henlagt administrationen af de under boligministeriet hørende statsejendomme i Storkøbenhavn og administrationen af lejemål i fremmed ejendom til brug for centraladministrationen og en række andre statskontorer. Ansvar for vedrørende slotsforvaltningens administration af disse lejemål i juridisk henseende påhviler udelukkende kontorchefen, som har juridisk embedseksamen, hvorved bemærkes, at slotsforvalteren har teknisk uddannelse (arkitekt) men ikke juridisk. I slotsforvalterens fravær fungerer kontorchefen som leder af forvaltningen. Kontorchefstillingens aflønning bør som hidtil følge lønnen for centraladministrationens kontorchef.

Arkitekt.

Den ene af slotsforvaltningens fuldmægtigstillinger er i dag besat med en arkitekt, som i 1940 fik afgangseksamen fra Kunsthåndværkerskolens møbelskole og som i 1950 blev medlem af Akademisk arkitektforening. Den pågældende leder udførelsen af slotsforvaltningens arkitektarbejde både for så vidt angår tegninger og fremstilling af møbler til inventarcentralen og vedrørende udarbejdelse af møblerings- og administrationsplaner for de under slotsforvaltningens områder hørende lokaler i statens ejendomme og i fremmed ejendom. Med hensyn til omfanget af inventarafdelingen henvises til foranstående indledning, hvoraf fremgår, at der i dag til inventarcentralen er sluttet samtlige ministerier m. fl. på Slotsholmen samt 177 statsinstitutioner udenfor, hvilket medfører, at der i finansåret 1956-57 er anskaffet inventar på op mod 1,5 mill. kr. og anvendt ca. 179 000 kr. til vedligeholdelse af gammelt inventar. Det kan i øvrigt anføres, at der pr. 1. oktober 1957 under inventarcentralen var registreret ca. 103 700 inventargenstande til en samlet værdi af 16,7 mill. kr.

Arkitekten bør aflønnes i overensstemmelse med den påtænkte »akademiske lønramme«, således at hans aflønning efter den nugældende tjenstemandslov begynder med 6 000 kr. og slutter med 9 000 kr. årlig.

Ekspeditionssekretær.

Forslaget om oprettelse af en ekspeditionssekretærstilling medfører ikke nogen udvidelse af antallet af stillinger ved slotsforvaltningen, men går alene ud på en opnormering

af en fuldmægtigstilling til ekspeditionssekretærstilling. Begrundelsen herfor er, at den meget omfattende administration af slotsforvaltningens forskellige områder nødvendiggør, at kontorchefen aflastes for visse af afgørelserne i den daglige administration. Sagerne vedrørende slotsforvaltningens personale, der - således som det fremgår af bilag I - pr. 1. oktober 1957 omfattede 224 fuldt beskæftigede og 793 deltidsbeskæftigede samt et sæsonbeskæftiget personale på ca. 500 personer, må som følge deraf varetages af den ældste fuldmægtig som personalechef. Denne må i kontorchefens fravær endvidere lede administrationskontoret.

Fuldmægtig.

Siden marts 1953 har slotsforvaltningen foruden de to tjenstemandsansatte fuldmægtige haft yderligere een person fuldt beskæftiget med udførelse af fuldmægtigsager. Den pågældende, som af helbredsmæssige grunde ikke har ansættelse som tjenestemand, er overenskomst lønnet som overassistent.

Idet henvises til den foranstående indledning, i hvilken den store stigning i arbejdet i slotsforvaltningens virksomhedsområde er belyst, bemærkes, at det fremdeles er uomgængelig nødvendigt, at slotsforvaltningen råder over 3 personer i fuldmægtig (og ekspeditionssekretærs-klassen. Under hensyn til de selvstændige opgaver, som må tillægges den pågældende fuldmægtig ved den daglige administration af slotsforvaltningens forskelligartede opgaver, bør stillingens indehaver aflønnes i lighed med fuldmægtige i centraladministrationen.

Vagtinspektør.

Den pågældende stilling er i dag aflønnet med en årlig løn af 3 900 kr. stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr.

Således som det fremgår af de foran i indledningen anførte bemærkninger vedrørende udvidelsen af slotsforvaltningens område, er antallet af vagtfelter fra den 1. april 1946 til 1. oktober 1957 steget fra 15 til 45 og bevogtningsstedernes antal i samme tidsrum fra 40 til 167, medens antallet af de ved vagt-tjenesten beskæftigede er vokset fra 66 til 186. De samlede lønningsudgifter for vagt-personalets vedkommende udgjorde i finansåret 1945-46 390 000 kr. (svarende til ca. 156 000 timer), hvoraf ca. 57 000 kr. blev

refunderet. I finansåret 1956-57 var lønningsudgifterne i alt ca. 1 750 000 kr. (svarende til ca. 390 000 timer), hvoraf ca. 700 000 kr. blev refunderet, d. v. s., at der i den nævnte periode har været en stigning på ca. 1 360 000 kr. svarende til ca. 234 000 timer om året. I procent udgør udgiftsstigningen 347 og stigningen i timeantallet 149.

Som de anførte tal viser, er vagtafdelingens arbejdsområde vokset endog meget betydeligt, og efter at bevogtningen af atomforsøgsstationen på Risø fra begyndelsen af september d. å. er henlagt under slotsforvaltningen, vil de samlede udgifter til vagtafdelingens lønninger stige yderligere. Der må vedrørende denne bevogtning påregnes refunderede udgifter på i alt ca. 360 000 kr. årlig svarende til ca. 61 000 timer.

Under hensyn til, at vagtinspektøren i det daglige har ansvaret for de mange og krævende vagtopgaver og ledelsen af det nævnte store vagtpersonale, findes hans aflønning passende at kunne fastsættes således, at den svarer til aflønningen af fuldmægtige i centraladministrationen, d. v. s. i den nugældende tjenestemandslø 5 040 kr. årlig stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 5 760 kr.

2 inventarinspektører.

Statsforvaltningen har i dag en 1. bygningsassistent med aflønning 3 900 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr. og en 2. bygningsassistent med aflønning 3 660 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 620 kr. 1. bygningsassistent K. Pedersen fik ved normeringslovanordningen for finansåret 1945-46 tillagt et pensionsgivende personligt tillæg på 900 kr. årlig. Dette tillæg bevarede han til sin død den 1. juni 1956.

Med hensyn til udviklingen af arbejdet inden for slotsforvaltningens inventarafdeling henvises til foranstående indledning, hvoraf blandt andet fremgår, at der 1. april 1946 under inventarcentralen hørte alle ministerier m. v. på Slotsholmen samt ca. 100 statsinstitutioner uden for denne, medens der den 1. oktober 1957 til inventarcentralen var sluttet 177 institutioner foruden ministerierne på Slotsholmen. Antallet af inventargenstande tilhørende inventarcentralen udgjorde 1. april 1946 ca. 68 700 stk., medens de i dag udgør ca. 103 700 stk. og værdien af disse genstande udgør på de for-

nævnte tidspunkter henholdsvis ca. 10 mill. kr. og ca. 16,7 mill. kr. Udgifterne til inventaranskaffelser udgjorde i finansåret 1945-46 ca. 372 500 kr., hvoraf ca. 4 000 kr. blev refunderet. I finansåret 1956-57 var det samlede udgiftstal ca. 1,5 mill. kr., hvoraf ca. 227 000 kr. blev refunderet, d. v. s. en udgiftsstigning på mere end 300 pct. Udgifterne til vedligeholdelse af inventar androg i 1945-46 ca. 57 000 kr. og i 1956-57 ca. 179 000 kr., d. v. s. en stigning på 214 pct.

De samlede lønningsudgifter i inventarcentralen udgjorde i 1945-46 51 530 kr. svarende til ca. 20 600 arbejdstimer, medens de samlede lønningsudgifter i 1956-57 androg 204 260 kr. svarende til ca. 45 400 timer. Stigningen har, for så vidt angår udgifterne til lønningerne, udgjort knap 300 pct., medens stigningen i timeantallet andrager ca. 120 pct.

Personalet i inventarafdelingen omfattede den 1. april 1946 12 personer, medens det den 1. oktober 1957 udgjorde 34 personer.

De to bygningsassistenter varetager i det daglige ledelsen af slotsforvaltningens inventarafdeling. Som følge af der selvstændige og meget ansvarsfulde arbejde, der påhviler de pågældende, imellem hvilke ledelsen af afdelingen er delt, findes de at burde aflønnes med samme løn, og denne bør andrage 3 960 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 5 760 kr., svarende til den i den nugældende tjenestemandslø § 388 f fastsatte.

Idet bemærkes, at betegnelsen bygningsassistent er misvisende, idet de pågældende ikke er beskæftiget ved bygningstekniske opgaver, og ikke udfører »assistentarbejde«, foreslås det at betegne de pågældende stillinger inventarinspektører, hvilken betegnelse må siges at karakterisere arten af deres arbejde. For så vidt angår inspektørbetegnelsen kan også henvises til, at den daglige leder af slotsforvaltningens vagtafdeling betegnes *vagtinspektør*.

Regnskabsfører.

Den pågældende stilling er i den nugældende tjenestemandslø aflønnet med 3 420 kr. årlig stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 680 kr.

Som anført i bilag II udgjorde slotsforvaltningens samlede udgifter i finansåret 1945-46 ca. 1 708 000 kr., hvoraf ca. 202 000

kr. blev refunderet, medens de samlede udgifter i 1956-57 androg ca. 9 149 000 kr., hvoraf ca. 2 246 000 kr. blev refunderet. Stigningen i de samlede udgifter har andraget ca. 435 pct. Slotsforvaltningens indtægter udgjorde i 1945-46 3 750 kr., medens det tilsvarende tal androg ca. 412 500 kr. i 1956-57. Det antal institutioner, som refunderer slotsforvaltningens udgifter vedrørende vagt, rengøring, inventar og lejeudgifter m. v., udgjorde i 1945-46 50, medens det tilsvarende tal for 1956-57 var 177. I indeværende finansår udgør antallet 192. Antallet af de under slotsforvaltningens administration hørende lejemål i statens ejendomme udgjorde i 1945-46 1 og i 1956-57 91, medens antallet af slotsforvaltningens lejemål i private ejendomme i 1945-46 androg 5 og i 1956-57 55.

I 1946 udførtes det egentlige bogholderiarbejde af regnskabsføreren, medens løn- og inventarregnskaberne blev udført af de forskellige afdelinger.

I dag udføres det samlede bogføringsarbejde under ledelse af regnskabsføreren, der har 7 personer som medhjælp.

Regnskabsføreren har således ansvaret for en virksomhed af meget betydeligt omfang, ikke mindst under hensyn til de mange lønudbetalinger til slotsforvaltningens personale, som omfatter 172 månedslønnede og 845 ugelønnede eller i alt 1 017 personer. Hertil kommer i 3-4 uger om året ca. 400 rengøringsassistenter til hovedrengøring og om vinteren gennemsnitlig ca. 100 snekastere.

Under henvisning til det anførte findes den pågældende at burde aflønnes med 3960 kr. årlig stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 5 760 kr. svarende til den nugældende tjenstemandslov § 388 f.

Kasserer.

Slotsforvaltningens kassererforretninger varetages i dag af en person, som aflønnes overenskomstmæssigt med løn som assistenter i centraladministrationen, d. v. s. med en årlig aflønning af 2 670 kr. stigende hvert 3. år med 270 kr. indtil 3 750 kr.

Som anført i bilag II androg samtlige udgifter i slotsforvaltningen i 1956-57 ca. 9 149 000 kr., medens indtægterne udgjorde ca. 412 500 kr.

Det årlige antal ekspeditioner gennem

slotsforvaltningens kasse androg i 1945-46 skønsmæssigt ca. 22 000 medens de idag skønsmæssigt udgør ca. 50 000.

De kontante udbetalinger udgjorde i 1945-46 i alt ca. 986 700 kr. og i 1956-57 i alt ca. 5 381 000 kr.

I de nævnte finansår androg udbetalingerne gennem bankkonto henholdsvis 1 622 000 kr. og 8 394 000 kr. På postgirokonto blev i de nævnte år udbetalt henholdsvis ca. 388 000 kr. og ca. 4 177 000 kr. og indbetalt henholdsvis ca. 400 000 kr. og ca. 4 500 000 kr.

Under hensyn til det store ansvar som påhviler slotsforvaltningens kasserer - ikke mindst ved lønudbetalingerne til et personale på i alt 1 017 personer, hvoraf 845 er ugelønnede, hvortil kommer ca. 500 sæsonbeskæftigede ved hovedrengøring og snekastning - findes kassereren at burde aflønnes som overassistent i centraladministrationen, der i den nugældende tjenstemandslov er aflønnet med 3 900 kr. årlig stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr.

Oldfrue.

Oldfruen, som er leder af slotsforvaltningens rengøringsafdeling, er i dag aflønnet med et vederlag svarende til en løn af 3 180 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 420 kr. indtil 4 020 kr.

Som anført i indledningen vedrørende slotsforvaltningens arbejdsområde udgjorde antallet af rengøringssteder den 1. april 1946 - foruden alle ministerier m. fl. på Slotsholmen - 26 institutioner ude i byen. Den 1. oktober 1957 omfattede rengøringsstederne 98 institutioner foruden Slotsholmen.

I rengøringsafdelingen beskæftigedes den 1. april 1946 i alt 339 personer, hvoraf de 338 var deltidsbeskæftigede, medens antallet af beskæftigede pr. 1. oktober 1957 udgjorde 770, hvoraf 764 deltidsbeskæftigede. Hertil kommer ca. 400 rengøringsassistenter, der i 3-4 uger om året er beskæftiget som medhjælp ved hovedrengøring.

De samlede lønningsudgifter i rengøringsafdelingen udgjorde i finansåret 1945-46 i alt ca. 597 000 kr., hvoraf ca. 108 500 kr. blev refunderet. De samlede udgifter svarer til ca. 373 000 arbejdstimer. I finansåret 1956-57 var de samlede lønningsudgifter ca. 2 605 000 kr., hvoraf ca. 790 000 kr. blev refunderet. De samlede udgifter svarer til ca. 930 000

timer. Stigningen fra 1945-46 til 1956-57 udgjorde for så vidt angår lønningsudgifterne 336 pct. og for så vidt angår timetal 148 pct.

Under hensyn til de meget store rengøringsopgaver - spredt over et stort antal rengøringssteder rundt om i byen og varetaget af en medarbejderstab på op imod 800 personer - for hvilke opgaver ansvaret i det daglige påhviler oldfruen, findes hendes

aflønning at burde fastsættes til 3 660 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. årlig indtil 4 620 kr. i overensstemmelse med den nugældende tjenestemandsløvs § 616, som blandt andet vedrører oldfruen ved rigshospitalet.

K. V. de Fine Licht

A. Quist Møller

DANSK INGENIØRFORENING

Bilag 116.

København V., den 7. januar 1958.

Til lønningskommissionen.

Vedr. : Principperne for ansættelse i statens tjeneste.

Dansk Ingeniørforening skal herved tillade sig at foreslå lønningskommissionen, at man i forbindelse med den forestående revision af tjenestemandsløven overvejer indførelse af en mere tidssvarende pensionsordning for de personer, der er ansat i statens tjeneste, hvad enten det drejer sig om løst ansatte eller fast ansatte.

Uden for statens tjeneste har man nu efterhånden på praktisk talt hele funktionær-området fået indført pensionsordninger som en naturlig del af ansættelsesvilkårene, og det forekommer derfor rimeligt, at staten ikke stiller sine funktionærer ringere, og at den indfører et system, som medfører overførelsesmuligheder mellem det offentlige og det private erhvervsliv på samme måde, som man gennem lovgivningen har sikret sådanne overførelsesmuligheder mellem private virksomheder indbyrdes.

Før folkeforsikringskommissionen var det vanskeligt at finde frem til, hvad den virkelige udgift ved tjenestemandspensionen var, og derfor også vanskeligt at drage sammenligninger mellem statens pensionsordning og andre pensionsordninger samt for statens vedkommende at finde ud af, hvor stor en procent af de ansattes løn man burde anvende til pension for at skabe en rimelig ordning.

På grundlag af det materiale, folkeforsikringskommissionen tilvejebragte, og på grundlag af erfaringer fra andre pensions-

ordninger, herunder den der er indført for civilingeniørernes vedkommende, kan man imidlertid nu fastslå, at der intet er i vejen for, at staten kan etablere en pensionsordning for sine ansatte funktionærer efter samme principper, som er gældende uden for statstjenesten.

Til nærmere orientering herom kan bl. a. henvises til den af Danske Statsebedsmænds Samråd udarbejdede sammenligning, hvoraf det synes at fremgå, at man ved at anvende et beløb på 15 pct. af funktionærens samlede gage beregnet fra hans fyldte 25. år kan tilvejebringe rimelige alderspensioner, enkepensioner, børnepensioner og pensioner i tilfælde af invaliditet og sygdom.

Hvorvidt denne procent vil give pensioner, der er dårligere eller bedre; end dem, den nuværende regel for tjenestemandspensioner fører til, vil naturligvis afhænge af prisudviklingen i perioden. En moderat prisstigning kan medføre, at en sådan, ordning giver bedre pensioner end den regel, der nu gælder for tjenestemændene, men hertil kan fremføres, at når privat ansatte funktionærer i praksis kan regne med en 15 pct.s pensionsordning, er der intet urimeligt i, at staten lægger sig fast herpå. Under en kraftig prisstigning kan ordningen blive ringere, men det synes dog, som om der er balance mellem de 2 systemer, hvis man forudsætter en 3-dobling af prisniveauet jævnt fordelt over 45 år, og at fratrædelse på grund af alder sker ved 70 års alderen.

Det må imidlertid her bemærkes, at spørgsmålet om en dyrtidsregulering af pensionerne i dette tilfælde kun er løst for så

vidt angår pensionsbegivenheder, der indtræder inden det fyldte 70. år, medens der ikke kan siges noget om, i hvilket omfang det vil være muligt at regulere pensionerne, efter at den pensionerede er fyldt 70 år, eller hvis det drejer sig om enker eller enke-mænd, efter at den afdøde ægtefælle ville være blevet 70 år.

Her kommer imidlertid folkepensionsordningen ind.

Det er en forudsætning for vort forslag, at de statsansatte stilles på samme måde som alle andre over for folkepensionsordningen, og dette medfører da, at problemet om regulering efter det fyldte 70. år i stort omfang falder bort. Allerede den nuværende folkepensionsordning vil for den altovervejende del af de statsansatte kunne give en passende dyrtidsregulering efter dette tidspunkt, og der må vel også forudsættes visse forbedringer inden for den kommende 45 års periode.

I tilfælde, hvor staten ansætter personer efter deres fyldte 25. år, opstår samme problem som uden for statstj enesten, og det vil da være nødvendigt på samme måde, som man gør det i private firmaer, at sikre funktionæren en passende pensionsordning, enten ved at staten overtager værdien af eventuelle eksisterende pensionsrettigheder fra anden ansættelse eller i andre tilfælde ved tillægelse af pensionsanciennitet i form af indbetaling af et eengangsbeløb.

Når vi foreslår denne ordning, er det, fordi den efter vor opfattelse på en række områder imødekommer en berettiget kritik af den nuværende ordning af tjenestemandspensionen, og ikke mindst fordi den vil skabe en langt større smidighed og bedre relationer, set fra funktionærernes synspunkt, mellem offentlig tjeneste og privat erhverv.

Som nogle argumenter for ordningen kan vi fremføre følgende:

1. Tjenestemændene ophører herved med at være en fra det øvrige samfund afsondret, lukket gruppe.

I tidligere tid, hvor man kun i ringe omfang havde sociale ordninger i det private erhvervsliv, mærkedes denne ulempe ikke i særligt omfang, men det virker nu unaturligt og upraktisk.

Da tjenestemændene var embedsmænd, som var beskæftiget med opgaver, som næsten udelukkende fandtes i statstj enesten,

var de i forvejen en udpræget afsondret gruppe. Man må imidlertid nu erkende, at det offentlige i høj grad er begyndt at beskæftige sig med arbejdsopgaver af samme karakter som dem, der tidligere alene forekom i private erhverv, og samtidig har det private erhvervsliv på mange måder fået arbejdsopgaver, som minder om det arbejde, man tidligere alene fandt i offentlig tjeneste.

2. Det er urimeligt, at en funktionær, der er pensionsberettiget i offentlig tjeneste, i modsætning til alle andre ikke har adgang til at fratræde efter eget ønske og få sin pensionsordning overført til en ny ansættelse. Staten har udtrykkeligt gennem lovgivningen forbudt alle andre at have pensionsordninger, der ikke kan overføres til anden virksomhed.

Årsagen til denne regel er klar og forståelig. Det er ønsket om ikke at tillade arbejdsgiveren gennem en pensionsordning at indføre et stavnsbånd, som gør det muligt at behandle ældre funktionærer helt urimeligt, og det er en naturlig følge af, at pensionsretten også gives som arbejdsvederlag og ikke som en nådegave.

Uanset hvilken ordning der bliver indført for pension i offentlig tjeneste, må vi derfor mene, at dette forhold må ændres.

3. Det virker uheldigt over for den øvrige del af befolkningen, at tjenestemændenes pensionsordning vanskelig lader sig sammenligne med andre pensionsordninger.

Når man alligevel ved fastsættelse af tjenestemandslønninger regner pensionsretten med til statens ydelser, er det bedre, om det gøres på en måde, som også forstås uden for statstjenesten.

4. Det er også af stor værdi at få et ordentligt regnskabsmæssigt grundlag for statens forskellige virksomhedsområder.

I bestræbelserne for at rationalisere er det helt afgørende, at de regnskabsmæssige forhold er klare og letfattelige, og vi er overbevist om, at mange problemer på dette område ville kunne løses lettere, hvis statens forskellige virksomheder havde et korrekt regnskabsmæssigt grundlag for vurdering af deres drift. Som det er nu, medregner man enten slet ikke pensionsudgifterne, eller også regner man med de aktuelle pensionsydelse i stedet for dem, der er knyttet til personalet i driftsåret. Det betyder i virkeligheden, at de funktionærer, der i øjeblikket er ansat i

en statsvirksomhed, får konteret deres løn på driften, medens deres pension bliver afholdt spredt ud over et større antal fremtidige driftsår, nemlig fra det tidspunkt, funktionærerne går af og til deres pensionsret ophører.

Der kan altså gå op til 45 år, før man påbegynder konteringen af visse af de udgifter, som man i realiteten påfører den pågældende virksomhed i dag.

5. I spørgsmålet om regler for afskedigelse af fast ansatte funktionærer i statens tjeneste regner man almindeligvis med, at det er pensionsordningen, der frembyder den egentlige sikkerhed for tjenestemændene. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Det er en tilfældig historisk udvikling, der har medført, at den principielle regel om, at en tjenestemand kan afskediges, er blevet erstattet af den praktiske regel om, at han ikke kan afskediges.

Spørgsmålet om, under hvilke betingelser tjenestemanden kan afskediges, bør efter vor opfattelse afgøres i tjenestemandsløven og ikke ved en tilfældig sammenkobling med pensionsordningen.

Det forekommer stødende, at staten kan anvende fratagelse af allerede erhvervede pensionsrettigheder som straffemiddel. Det ville svare **til**, at et privat firma i sin kontrakt med sine funktionærer havde betinget sig, at man i visse tilfælde kunne afskedige funktionæren og beholde hans pensions- eller livsforsikringspolice som firmaets ejendom.

Der er intet i vejen for, at man i forbindelse med den af os foreslåede ordning i lovene kan skabe alle former for garantier mod afskedigelse, som man måtte finde formålstjenlige. Man kan have regler lige fra den helt frie, der er gældende i funktionærloven, til den allermost bundne, som er reglen for dommere, og man kan have en mellemløsning, hvor afskedigelse kan ske efter forhandling, der omfatter fastsættelse af pensionsordning efter voldgift. For særlige

grupper, hvor der kan være tale om hyppig afskedigelse i en tidlig alder - således som for officerer - kan man lave en særordning, hvor man ved særlige hensættelser dækker de ekstraordinære udgifter, som belastes driftsregnskabet for forsvaret og ikke for stats tjenesten som helhed.

I alle tilfælde, hvor man mener, at reglerne bør føre til, at afskedigelse kun kan ske mod tillæggelse af en vis pension, kan dette i praksis ordnes ved, at staten dels bliver forpligtet til fortsat at betale præmien til tjenestemandens pensionsordning, indtil han fylder 70 år, og dels bliver forpligtet til at yde ham en efterløn indtil dette tidspunkt.

6. Det har også været fremført, at den nuværende tjenestemandspensionsordning har sin betydning ved, at den sikrer staten, at de statsansatte bliver holdt uden for principielle lønkonflikter.

Det forekommer os, at spørgsmålet om, hvorvidt tjenestemanden kan eller vil strejke, må afhænge af, hvilke bestemmelser der findes i loven, og af, hvorledes tjenestemændene bliver behandlet. Dette spørgsmål kan efter vor opfattelse ikke hænge sammen med, hvorledes pensionen beregnes.

Som man vil se af det ovenstående, giver den af os foreslåede løsning mulighed for en betydelig større smidighed, uden at man behøver at ændre principperne på de områder, hvor man ønsker at bevare dem, og uden at den økonomiske byrde for staten bliver større end byrden ved den nuværende ordning. En række diskriminationer og forældede bestemmelser kan afskaffes, og der kan indføres en ordning, der er lettere akseptabel for offentligheden uden for tjenestemændenes egen kreds.

P. f. v.

Orla Rode

/ Ove Guldberg

København V., den 8. januar 1958.

Til lønningskommissionen.

I tilslutning til den skrivelse, som Dansk Ingeniørforening har fremsendt til lønningskommissionen, og hvori man fremsætter nogle principielle betragtninger over statens pensionsordning for tjenestemænd og denne ordnings indflydelse på ansættelsesvilkårene i almindelighed, finder Forbundet af Ingeniører i Statens Tjeneste anledning til også at henvende sig til kommissionen.

Civilingeniørerne i statens tjeneste er - uanset hvorledes de er ansat - for hovedpartens vedkommende ikke medlemmer af de almindelige tjenestemandorganisationer, men alene repræsenteret af Forbundet af Ingeniører i Statens Tjeneste, der er en afdeling af Dansk Ingeniørforening.

Dette betyder, at civilingeniørernes særlige problemer ikke kan ventes belyst over for kommissionen af de medlemmer, der repræsenterer tjenestemandorganisationerne, og Forbundet af Ingeniører i Statens Tjeneste mener det derfor formålstjenligt direkte over for kommissionen at fremhæve, at den ansættelsesform, Dansk Ingeniørforening har henledt opmærksomheden på, i et vist omfang allerede er prøvet i praksis af civilingeniørerne, og at forbundet er af den opfattelse, at denne ansættelsesform er særdeles velegnet som ansættelsesgrundlag for alle ingeniørstillinger i statens tjeneste.

Dansk Ingeniørforening har allerede for nogle år tilbage medvirket til den første betydelige generelle afløsning af tjenestemandstillingerne med almindelig overenskomstansættelse på sædvanlige funktionærtilkøb, nemlig ved indgåelse af overenskomsten af 16. juli 1952 med finansministeriet på statens vegne.

Denne aftale var i princippet baseret på en afløsning af alle tjenestemandstillinger lavere end svarende til statens almindelige kontorchefklasse, og den var ganske klart begrundet først og fremmest i hensynet til samfundets interesse i at kunne byde civilingeniørerne sådanne vilkår, at man kunne forvente at møde interesse for statsansættelse i hele kredsen af civilingeniører - også den bedst kvalificerede del.

Ved indgåelsen af overenskomsten, der tilstræbte at ramme et lønningsniveau, der lå rimeligt i forhold til det, som civilingeniører opnåede ved ansættelse i tilsvarende stillinger i privat tjeneste, tilsigtede man tillige at skabe en ønskelig bevægelighed imellem privat og offentlig ansættelse, der ville gøre det muligt for civilingeniører, hvis interesser ændredes, og som ville finde bedre udnyttelse for deres specielle evner og interesser uden for den offentlige sektor, at forlade statstjenesten, men også at gøre det muligt for staten at knytte civilingeniører med passende erfaring til sig, f. eks. til løsning af nye opgaver.

Overenskomsten indeholdt derfor også en sådan pensionsordning af forsikringsmæssig karakter, som er skitseret i Dansk Ingeniørforenings skrivelse.

Det har allerede vist sig, at dette ansættelsessystem har måttet gøres mere fleksibelt, fordi dets praktiske anvendelighed til løsning af statens behov er evident også uden for de absolut underordnede sædvanlige ingeniørstillinger, og der er derfor ved en fornyelse af overenskomsten i 1955 indført en bestemmelse af følgende indhold:

»Ved ansættelse i en stilling, der i arbejdsmæssig, administrativ, kvalifikation smæssig eller anden henseende indtager en sådan særstilling, at den ikke omfattes af de almindelige forudsætninger for nedenstående lønninger m. v., træffes der mellem finansministeriet og Dansk Ingeniørforening speciel aftale om tillæg til lønnen og eventuelle andre vilkår.«

Støttet på denne bestemmelse har man dels kunnet nuancere lønnen også i de almindelige ingeniørstillinger ud fra de ændringer af stillingernes nærmere karakter, som efterhånden er blevet en følge af udviklingen inden for de forskellige tjenestesteder, og dels har man også kunnet benytte overenskomsten som ansættelsesgrundlag i visse tilfælde, hvor det offentlige har ønsket at knytte civilingeniører til sig også i ledende stillinger, uden at det har været praktisk, at de pågældende blev ansat i tjenestemandstillinger. Dette gælder f. eks. den nuværende

chefingeniør i Grønlands tekniske organisation.

Dansk Ingeniørforening og Forbundet af Ingeniører i Statens Tjeneste er imidlertid af den bestemte opfattelse, at denne udvikling bør fortsættes helt til tops inden for alle forvaltningsgrene. Det er efter vor opfattelse - således som ansættelsesvilkårene har udviklet sig uden for offentlig tjeneste - ganske utvivlsomt, at staten ikke vil kunne vente at få kontakt med dygtige civilingeniører fremover, hvis man ikke byder disse folk vilkår, de kan være tjent med, og her tænker vi både på pengelønnen, men også på den nødvendige fleksibilitet. Den dygtige vil altid være uvilje imod på et relativt tidligt tidspunkt i sin karriere at skulle indgå under en ansættelsesform, der i realiteten afskærer ham fra senere - uanset hvilken udvikling der indtræffer - at søge over til andre arbejdsfelter.

På denne baggrund er der efter vor opfattelse - i hvert fald for ingeniørstillingernes vedkommende - ingen anledning til at lægge et skel på noget stillingsniveau. Alle stillinger vil med fordel kunne besættes på denne måde, og dermed vil man fremover helt kunne undvære normerede ingeniørstillinger.

I denne forbindelse skal vi dog gøre opmærksom på, at der - uanset hvilket resultat der måtte fremkomme med hensyn til de fremtidige ansættelsesformer - naturligvis vil bestå et spørgsmål for de mange civilingeniører, der i dag er tjenestemænd og har nået en alder, hvor de i hvert fald under de nugældende regler for udbetaling af godtgørelse for pensionsretten ved fratræden i tjenestemandstillinger ikke vil kunne forsvare at overgå til overenskomstansættelse. Vi forbeholder os derfor, når principperne for de fremtidige lønnings- og pensionsvilkår for de nuværende tjenestemænd er mere afklarede, at fremkomme med detaljerede normerings- og rangeringsforslag for disse tjenestemandsansatte civilingeniører.

Den praktiske anvendelse af et sådant friere lønningssystem vil næppe volde særlige vanskeligheder. For de store grupper vedkommende vil lønningerne naturligt blive fastsat ved overenskomster, medens de særlige og ledende stillinger vil blive lønnet efter særlig aftale, evt. baseret på nogle vejledende satser.

Systemet har for civilingeniørers vedkommende kunnet fungere uden større vanskeligheder og vil utvivlsomt også kunne dette fremover, selv om området udvides. Der er jo blandt ingeniør stillingerne en række, der ganske nøje kan sammenlignes med tilsvarende stillinger i privaterhvervene. Dette gælder naturligvis mest direkte stillingerne i statens produktionsvirksomheder, som f. eks. orlogs værftet, de øvrige militære fabrikker, statsbanernes centralværksteder, anlægs- og driftsafdelingen under Grønlands tekniske organisation o. l., men tillige en lang række andre stillinger, f. eks. i de mangfoldige projekteringsafdelinger inden for de forskellige tekniske institutioner.

Det kendskab, man har til lønningsvilkårene i privat tjeneste, og den praksis, der hurtigt vil danne sig, vil gøre det let at nå frem til rimelige aftaler også i de tilfælde, hvor stillingerne måtte være af så speciel karakter, at der ikke kan drages direkte paralleller til anden virksomhed.

Dette sidste gælder f. eks. de videnskabelige stillinger. Her er behovet for denne ansættelsesform imidlertid ganske særligt udtalt.

Vi finder anledning til i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at begrebet »professor« efter vor opfattelse bør defineres som den person, der har det højeste ansvar for undervisningen i et bestemt fag ved en højere læreanstalt.

Med denne definition har man ingenlunde sagt noget generelt om, hvorvidt en professor fuldstændigt eller kun delvist skal være beskæftiget i vedkommende læreanstalts tjeneste. I nogle tilfælde vil det være praktisk og fremmende for undervisningens effektivitet og kvalitet, at et fag varetages af en person, der måske som hovedbeskæftigelse indtager en ledende stilling i en industrivirksomhed eller driver privat ingeniørvirksomhed. I andre tilfælde vil det være ønskeligt, at vedkommende professor udelukkende beskæftiger sig med undervisning og grundforskning. I atter andre tilfælde bør der måske til lærerposten være knyttet driften af et laboratorium, der samvirker med industri og erhvervsliv i øvrigt om løsningen af konkrete udviklingsopgaver m. v.

Der vil således kunne være tale om alle grader af tilknytning til læreanstalten, og dette felt er derfor frem for noget velegnet

for individuel lønfastsættelse efter frie kontrakts vil Mr.

Da man imidlertid her har at gøre med en gruppe af videnskabsmænd, der i ganske særlig grad vil kunne vælge, om de vil udnytte deres evner i videnskabens eller i erhvervslivets tjeneste, og som - hvis de er kvalifikationsmæssigt således stillet, at de kan gøre fyldest på de ledende lærerposter - utvivlsomt også ville kunne opnå overordentlig høje indtægter i erhvervslivet, er det efter vor opfattelse nødvendigt, at de professorer, der forudsættes i alt overvejende grad at lægge deres indsats inden for læreanstaltens rammer, vederlægges med i forhold til niveauet: for privat virksomhed relativt høje lønninger.

Vi har ikke ment det rigtigt i denne henvendelse at gå ind på nogen konkret bedømmelse af lønniveauet i bestemte stillinger, men vi finder anledning til som en vis orientering om forholdene i privat virksomhed at henlede opmærksomheden på, at Dansk Ingeniørforening regelmæssigt optager indtægtsstatistikker vedrørende foreningens medlemmer.

Der vedlægges til orientering et eksemplar af den sidst optagne statistik vedrørende indtægterne i 1956.

Ud over de i statistikken meddelte oplysninger kan det have interesse at se på spredningen blandt de 5 ældste årgange inden for det materiale, statistikken omfatter. Ud af 247 ingeniører af disse årgange, der

var ansat i privat: virksomhed, havde 104 en indtægt på 35 000 kr. eller mere hidrørende fra deres ansættelse. Der er her set bort fra arbejdsgivers pensionsbidrag. Af disse 104 havde 29 mere end 50 000 kr. i indtægt. Hvis vi ud af disse 5 årgange tager de 2 ældste, nemlig i alt 90 ingeniører, er de tilsvarende tal 44 med 35 000 kr. og derover, heraf 18 med over 50 000 kr.

Disse tal viser sammenholdt med statistiken i øvrigt dels., at der utvivlsomt sker en stadig forhøjelse af indtægterne både de enkelte lønninger og niveauet som helhed også efter opnåelsen af 20 års anciennitet, og endvidere, at de lønninger, der for tiden ydes civilingeniørerne i offentlig tjeneste i ledende tjenestemandstillinger, ligger langt under niveauet for tilsvarende stillinger i privat virksomhed, og de er derfor med til at danne baggrunden for, at civilingeniørerne ganske særligt har behov for den ændring af ansættelsesvilkår m. v., som Dansk Ingeniørforening har foreslået, og som efter vor opfattelse først og fremmest er i statens interesse, fordi den i sig indeholder løsnings på en lang række af de problemer, der er en følge af det usmidige lønnings- og pensionssystem, som hidtil har domineret i statens tjeneste.

P. f. v.

Sv. Svendsen

/Erik Christensen.

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND I
INSTITUTIONER UNDER SOCIALMINISTERIET

Bilag 118.

Den 8. januar 1958.

Ved skrivelse af 12. oktober 1957 til Danske stats embedsmænds samråd har lønningskommissionen meddelt, at den er rede til fra de anerkendte etatsorganisationer at modtage forslag til normering og klassificering af stillinger under de forskellige styrelser.

I denne anledning skal man, for så vidt angår det akademisk uddannede personale i institutionerne under socialministeriet, henvises til det af nærværende forening i samarbejde med en række andre foreninger af akademisk uddannede tjenestemænd ud-

arbejdede forslag af 2. januar 1958 til normering og klassificering af statsadministrationens akademiske personale. Det bemærkes dog, at der med hensyn til de stillinger, der beklædes af ingeniører i arbejdstilsynet fra Dansk Ingeniørforening vil blive fremsendt forslag som led i hele denne forenings forslag med hensyn til ingeniører, der er ansat i statens tjeneste.

Nærværende forening repræsenterer personalet i følgende institutioner:

Arbejdsdirektoratet, Direktoratet for arbejdssynet, Invalideforsikringsretten, Landsnævnet for børneforsorg, Overinspektionen for børneforsorgen, Direktoratet for sygekassevæsenet og Direktoratet for ulykkesforsikringen.

Det samlede antal fastansatte akademiske tjenestemænd - bortset fra ingeniører - i nævnte institutioner i lønningsklasserne 3 600 kr. til 9 000 kr., er pr. 1. april 1957 i alt 168.

Under forudsætning af at den i fornævnte forslag af 2. januar 1958 omhandlede lønramme m. v. gennemføres, foreslår foreningen herudover at 26 af de forannævnte 168 tjenestemænd normer es som kontorchefer med den følge, at de aflønnes efter lønrammens 2 øverste trin, således at det antal af dem, som allerede nu er på slutløn lønnes med løn på det øverste trin og resten på det næste trin. Det øvrige antal, altså 142 tjenestemænd, aflønnes med den løn i lønrammen, som svarer til deres anciennitet.

Det bemærkes herved, at kun 17 af de nævnte 168 for tiden beklæder normerede kontorcheferstillinger, men at der fra de respektive institutioner overfor lønningskommissionen vil blive stillet forslag om normering af 9 nye kontorcheferstillinger. Disse normeringsforslag fra institutionerne tiltrædes af foreningen, der er enig med institutionerne i, at det i princippet ikke er nødvendigt at udvide antallet af akademisk uddannede tjenestemænd i institutionerne, men derimod at opdele arbejdsområderne, således at hver

kontorchef - under hensyn til den skete stigning i de senere år i arbejdsområdet - får et mindre arbejdsområde. For disse 9 stillingers vedkommende bliver der altså ikke tale om nye normeringer, men derimod om omnormering.

Der kan dog blive tale om at udvide det for tiden normerede antal af 168 stillinger med et antal, svarende til den del af de for tiden beskæftigede 21 aspiranter, som pr. 1. april 1958 har været beskæftiget i 2 år eller derover i statens tjeneste. Det drejer sig om indtil 8 personer.

Såfremt den foreslåede failles lønramme ikke gennemføres, forventer foreningen at modtage underretning fra lønningskommissionen, således at der bliver lejlighed til at fremsætte et sådant supplerende forslag vedrørende de enkelte stillinger, som er nævnt i kommissionens skrivelse af 12. oktober 1957.

For så vidt angår de i institutionerne ansatte revisorer, rejseinspektører, bogholdere og kasserere, der aflønnes med samme løn som fuldmægtige, samt økonomiinspektøren og de pædagogiske inspektører i overinspektionen for børneforsorgen, der alle har særlige placeringer i lønssystemet, vil foreningen mene, at de ikke kan placeres inden for den fælles lønramme. For disses vedkommende skal foreningen senere i forbindelse med institutionernes normeringsforslag fremsætte forslag.

Poul Debel.

FORENINGEN AF JURIDISKE TJENESTEMÆND
VED DE KOLLEGIALE RETTER I DANMARK

Bilag 119.

9. januar 1958.

Til lønningskommissionen.

På vegne foreningen af juridiske tjenestemænd ved de kollegiale retter i Danmark tillader jeg mig herved at fremsende i 5 eksemplarer foreningens forslag om omnormering af de juridiske tjenestemandstillinger ved de kollegiale retter ved den forestående revision af tjenestemandloven. Forslagets formulering skyldes det forhold, at det er udarbejdet af foreningen i forbindelse med Danmarks Juristforbund og af dette

indsendt til justitsministeriet den 21. december 1957.

Grunden til, at forslaget ikke er blevet indsendt til lønningskommissionen inden udgangen af 1957, er den, at såvel Danmarks Juristforbund som foreningen havde den opfattelse, at justitsministeriet ville have videresendt forslaget til lønningskommissionen i december 1957.

Med ærbødighed

Jørgen Jensen

København, den 21. december 1957.

Til justitsministeriet.

På foranledning af Foreningen af juridiske tjenestemænd ved de kollegiale retter har lønnings- og advancementsforholdene m. v. for de ved de kollegiale retter ansatte jurister, der ikke beklæder dommerstillinger, været genstand for overvejelser i Juristforbundet.

Det er herunder særlig blevet fremhævet, at denne gruppe er utilfredsstillende placeret i lønningsmæssig henseende, at advancementsforholdene for gruppen er utilfredsstillende

	Underfogder og eksp.sekr.	Fuldmægtige	Sekretærer	lait
Højesteret	0	0	1	1
Vestre Landsret	1	5	0	6
Østre landsret	2	7	6	15
Sø- og handelsretten	2	3	2	7
Københavns byret	12	15	19	46
I alt. . .	17	30	28	75

Vedrørende denne gruppes *indtægtsforhold* bemærkes, at tjenestemandsløvens grundlønninger og alderstillæg for gruppen ganske svarer til de for de tilsvarende charger i centraladministrationen og styrelserne gældende, men de kollegiale retters jurister har ikke som den anden gruppe adgang til enten at have formiddagsbeskæftigelse, jfr. tjenestemandsløvens § 109, eller til at oppebære et særligt bestillingstillæg som afsavnsvederlag for formiddagsbeskæftigelse, jfr. f. eks. tjenestemandsløvens § 140. Visse andre grupper af jurister ansat i statens tjeneste (dommer- og politifuldmægtige) har ganske vist ej heller en almindelig adgang til formiddagsbeskæftigelse eller afsavnsvederlag, men de er til gengæld straks fra deres ansættelse aflønnet med en højere grundløn i deres tjenestemandstilling, hvortil kommer, at de i begrænset omfang har indtægt ud over deres tjenestemandsløn.

Af en af Juristforbundet uafhængig af nærværende sag på grundlag af spørgeskemaer til de enkelte tjenestemænd foretaget undersøgelse over gennemsnitlig arbejds- og erhvervsindkomst i 1956 for forskellige juristgrupper i statens tjeneste fremgår da også, at indtægten for det administrative personale

og at der for denne gruppes vedkommende bør finde en omlægning af arbejdet sted, således at gruppen i højere grad, end det nu er tilfældet, beskæftiges ved arbejde, for hvilket juridisk uddannelse er en forudsætning.

I vedlagte opstilling er givet en opstilling over de tjenestemænd, der drejer sig om med angivelse af de enkeltes grundløn og alderstillæg pr. 1. december 1957.

Antallet af tjenestemænd fordelt efter charge i retterne andrager:

Underfogder og eksp.sekr.	Fuldmægtige	Sekretærer	lait
0	0	1	1
1	5	0	6
2	7	6	15
2	3	2	7
12	15	19	46
I alt. . .	17	30	28

ved de kollegiale retter for samtlige kandidatårganges vedkommende ligger væsentligt lavere end for samtlige andre grupper jurister ansat i statens tjeneste, jfr. Juristen 1957, side 5 ff.

Advancementsforholdene for de kollegiale retters jurister er væsentlig dårligere end for centraladministrationens og styrelsernes personale og for dommer- og politifuldmægtige. Dette hænger sammen med, at de kollegiale retters jurister ikke har samme udgangsstillinger som de andre grupper, idet de ikke har mulighed for at avancere ud over slutlønnen 9 000 kr. årlig eller til at opnå mere vellønnede stillinger uden for statens tjeneste.

Specielt hvad angår det her omhandlede personales muligheder for at opnå udnævnelser til dommerstillinger kan henvises til de i dommeruddannelsesbetænkningen af 1951 givne oplysninger (siderne 101-104), hvoraf fremgår, at dommere kun rent undtagelsesvis udnævnes fra denne gruppe.

Til belysning af advancementsforholdene inden for retterne henvises til følgende opstilling, hvoraf fremgår, at det procentvise antal stillinger i lavere charger pr. 1. april 1957 er væsentligt højere i de kollegiale

retter end i centraladministrationen og for dommer- og politifuldmægtigenes vedkommende, hvilket hænger sammen med den gældende normeringspraksis for de sidste grupper vedkommende, der giver en sikrere og hurtigere oprykning til højere løntrin.

Normerede antal stillinger pr. 1. april 1957.

Styrelsesgruppe og grundløn	Antal ialt	normerede still. pr. still. med grl. 7 800-9 000
<i>Kollegiale retter</i> ¹⁾		
7 800-9 000	4	1,0
6 000-6 600	18 ²⁾	4,5
3 600-5 760	59	14,8
<i>Centraladministrationen</i> ³⁾		
7 800-9 000	103	1,0
6 000-6 600	95	0,9
3 600-5 760	703	6,8
<i>Dommerfuldmægtige</i> :		
7 800-9 000	53	1,0
5 700-7 500	110	2,1
4 140-5 580	47	0,9
<i>Politifuldmægtige</i> :		
7 800-9 000	35	1,0
5 700-7 500	100	2,9
4 140-5 580	11	0,3

¹⁾ Ekskl. højesteret.

²⁾ Heraf dog 4 med grundløn 6 900-7 500.

³⁾ Kontorchefer, ekspeditionssekretærer, fuldmægtige og sekretærer.

Med hensyn til *tilrettelæggelse af arbejdet* for denne gruppe finder forbundet grund til at fremhæve arbejdets nuværende overvejende ensidige og dermed uddannelsesmæssigt utilfredsstillende karakter. Det vil være ønskeligt at højne kvaliteten af arbejdet ved i større grad, navnlig ved de højere instanser, at drage de pågældende ind i egentligt juridisk arbejde og henlægge det rent kontormæssige til kontorphonale, således at juristerne f. eks. overværer voteringerne og yder bistand ved selve domsaffattelsen. Ved en sådan tilrettelæggelse af arbejdet vil der kunne gives dette personale en uddannelse, som mere svarer til dommerfuldmægtigenes, og der skabes herved forudsætning for en gensidig udveksling af de to grupper tjenestemænd.

Afhjælpning af de foran nævnte ulemper for det juridisk administrative personale ved de kollegiale retter vil efter Juristforbundets

opfattelse kunne finde sted ved, at der i forbindelse med den forestående revision af tjenestemandsløven gennemføres normeringer for denne gruppe efter ganske samme retningslinjer, som kommer til at gælde for dommerfuldmægtige, og således at der i forbindelse med en omlægning af juristernes arbejde skabes mulighed for en udveksling mellem personalet ved de kollegiale retter og dommerfuldmægtigene ved by- og herredsretterne. Det vil formentlig være naturligt at lade de enkelte tjenestemænd overgå til den forventede nye lønningsramme i den lønningsgrad, der nærmest svarer til deres hidtidige charge og under hensyntagen til den i chargin opnåede anciennitet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det her omhandlede personale opnår en mere tilfredsstillende lønnings- og avancementsmæssig placering, og den i forbindelse hermed omtalte ændring i tilrettelæggelsen af arbejdet og gennemførelse af udvekslingsordningen vil medføre, at tjenesten for personalet ved de kollegiale retter vil kunne indgå som et værdifuldt led i den uddannelse, der må anses for en nødvendig forudsætning for senere udnævnelse til dommer. Hertil kommer, at der ved ordningen vil kunne skabes større mulighed for en naturlig og tiltrængt arbejdsmæssig aflastning for dommerne i de kollegiale retter.

Ved den foreslåede ordning vil man kunne sikre sig en kvalificeret tilgang til stillingerne ved de kollegiale retter, og der vil blive skabt mulighed for, at dygtige jurister ved disse retter, når de yderligere har kvalificeret sig ved en længere årrækkes ansættelse ved by- og herredsretterne kan komme i betragtning ved besættelse af dommerembeder. I denne forbindelse bemærkes, at den foran nævnte udveksling vil give retterne lejlighed til at få kendskab til dommerfuldmægtigene, hvilket vil være nyttigt med henblik på en vurdering af disses senere avancementschancer.

Sluttelig ønsker Juristforbundet at fremhæve, at den fornævnte omlægning af arbejdet og dermed i forbindelse stående udveksling med de ved underretterne tjenestegørende dommerfuldmægtige måtte gennemføres under fornøden hensyntagen til det nu ansatte personale, således at navnlig forflyttelse af dette som regel kun iværksættes på frivilligt grundlag.

Det bemærkes, at forslaget er tiltrådt af præsidenten for sø- og handelsretten, de to landsretspræsidenter ligesom præsidenten for Københavns byret i princippet har erklæret sig enig i, at ordningen kommer til at omfatte byrettens personale, idet han derved har forudsat, at de fremtidig i byretten ansatte fuldmægtige herved evt. vil få samme

mulighed med hensyn til konstitution som dommere ved midlertidig ledighed og advancement som de uden for København tjenstgørende dommerfuldmægtige, ligesom gennemførelsen vil kræve visse strukturmæssige ændringer af personale- og arbejdsforholdene i byretten.

DANSK SEMINARIEFORENING

Bilag 120.

Århus, den 11. januar 1958.

Tillønningskommissionen.

I anledning af det forestående lovgivningsarbejde vedrørende tjenestemænds aflønning skal *Dansk seminarieforening* herved tillade sig at fremkomme med nogle synspunkter, som vi vil anmode om må blive taget i betragtning ved udarbejdelsen af eventuelle lovforslag, for så vidt som disse vil berøre seminariernes forhold.

Allerede loven om læreruddannelse af 1930 stillede nye og større krav til læreruddannelsens kvalitet og dermed også til seminarielærerne. Denne linie er fortsat ved loven om læreruddannelse af 1954.

Kommissionen af 1947 vedrørende ændring af uddannelsen for lærere og lærerinder i folkeskolen udtaler således, at man »har ønsket at understrege, at *seminariet* først og fremmest er *en pædagogisk højskole*, hvis opgave er uddannelse af lærere« (Betænkn. s. 52), og denne opfattelse udtrykkes også i loven af 1954 (§ 1): »Folkeskolens læreruddannelse har til formål at uddanne lærere til hele folkeskolen og de dertil knyttede realklasser og tager tillige sigte på, at lærerne skal kunne påtage sig undervisning i ungdomsskolen og aftenskolen. Læreruddannelsen skal foruden at give de fornødne faglige kundskaber tilstræbe at fremme elevernes personlige udvikling og give dem en fyldig og pædagogisk indsigt i undervisningen i folkeskolen.«

I loven af 1930 hed det blot om seminariets formål, at det »er at uddanne lærere og lærerinder til folkeskolen. Seminariets undervisning skal være præget af de krav, elevernes fremtidige gerning som lærere stiller til dem;

desuden skal den meddele dem kundskaber og færdigheder, der kan fremme deres almindelige udvikling«.

Det fremgår umiddelbart af sammenstillingen af de to formålsbestemmelser, at fordringerne efter den nye lov er sat betydeligt i vejret.

Hele denne lov med tilhørende bekendtgørelse (af 5. april 1955) hviler på den forudsætning, at seminarierne ikke blot skal give en videregående undervisning i hele fagkredsen, men tillige at undervisningen i *alle* fag, såvel udprægede læsefag som de praktiske og manuelle, på én gang skal have et pædagogisk sigte mod skolen og samtidig tilstræbe en personlig udvikling hos de studerende (jfr. bekendtg. §§ 19-22).

Skal den i lov og bekendtgørelse givne plan for undervisningen gøres til virkelighed, stilles der meget store krav til lærerne, og kravene er principielt de samme i alle fag.

Lærerne er forpligtede til foruden det almindelige undervisningsarbejde både i de obligatoriske fag, i liniefagene eller frilæsning at være til rådighed for de enkelte elever, som ønsker at studere et emne individuelt på mere indgående vis.

Arbejds måden på seminarierne er lagt om, og det har medført, at den enkelte lærer har fået et langt større personligt ansvar for tilrettelæggelsen af hele undervisningen, betydeligt større end hidtil, og kravene til hans personlige dygtiggørelse og den stadige a jour-føring af hans faglige og pædagogiske orientering er større end nogensinde.

Der findes ikke en speciel uddannelse af seminarielærere. Ifølge sagens natur må lærerne selvfølgelig have forskelligartet ud-

dannelse. Men hvad enten de kommer fra universiteterne eller på anden måde har skaffet sig den fornødne uddannelse, vil det almindelige være, at de forud for deres seminararbejde har kvalificeret sig på særlig måde.

Seminariernes almindelige placering i vort undervisningsvæsen efter den nugældende lov om læreruddannelse er også karakteriseret derved, at der ved seminarierne er oprettet en uddannelse af studenter på tre år, og at denne uddannelse hvert år søges af et stort antal studenter, således at seminarierne i denne henseende nu hører til de allerstørste »fakulteter«.

Det er uomtvisteligt, at hensigten med seminarieuddannelsen skal være at give en højere uddannelse, og seminarielærerne er gået ind under dette krav.

Det er da rimeligt at gøre opmærksom på, at de hidtidigt skete udvidelser af seminarielærernes arbejde indtil nu ikke har medført en forbedring i deres kår. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at allerede seminariekommissionen gjorde opmærksom på, at det

var nødvendigt, at der skete noget i så henseende (Betækn. s. 72).

For seminarielærerne gælder i øvrigt det forhold, at stillingen som sådan må betragtes som en slutstilling, og det forøgede antal seminarier medfører ingen ændring heri, tværtimod, idet antallet af seminarielærere er i stærk stigning i forhold til seminarierne antal.

Da man nu står over for en ny tjenestemandsslov, finder vi, at det i høj grad vil være på sin plads, at kommissionen tager de ovennævnte forhold med i betragtning, når det drejer sig om at fastsætte såvel lønsatser som arbejdsvilkår for denne gruppe af tjenestemænd, der længe har ventet på, at der skal blive taget løn- og arbejdsmæssige konsekvenser af den placering, som de nugældende love vitterlig giver dem i hele vort undervisningssystem.

Ærbødigt

for Dansk Seminarieforening

Paul Holt.

DANSK MAGISTERFORENING

Bilag 121.

København 0., den 17. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Dansk magisterforening tillader sig ved nærværende at rette en henstilling til lønningskommissionen i anledning af de gentagne forlydender om, at kommissionen har til hensigt snarest muligt at afslutte sit arbejde.

Foreningen repræsenterer samtlige cand. mag.'er og magistre, der er udgået fra Århus og Københavns universiteter, samt dr. phil.'er med dansk doktorgrad.

Foreningens medlemmer beskæftiges inden for en lang række områder i statens, kommunernes og de private institutioners og erhvervs arbejde. Da en meget væsentlig del af medlemmerne foruden i Dansk Magisterforening er organiserede i specielle faglige sammenslutninger under Samrådet for danske statstjenestemænd, og da disse sammenslutninger gennem det lovlige organ vil ind-

bringe forslag til kommissionen angående de mere detaljerede spørgsmål om sammenlægning af lønningsklasser, fælles akademisk lønramme o. l., skal foreningen afholde sig fra at komme ind på detaljspørgsmål. Derimod må det være foreningens pligt som dens ret over for kommissionen at fremdrage visse generelle linier af betydning for forholdet mellem staten og magisterstanden.

Som det vil være kommissionen bekendt, forudsætter erhvervelsen af cand. mag.- og magistergraden - i lighed med andre akademiske uddannelser - fra 7 til 8 års universitetsstudium efter bestået studentereksamen. Dette er for magistrerne som for andre akademiske grupper ensbetydende med, at kandidaterne først i en alder af 25-30 år er i stand til at påtage sig virkeligt indtægts-givende arbejde. Trods de ikke ubetydelige forbedringer, der er gennemført for den studerende ungdom, vil mange af kandida-

terne være tvunget til at påtage sig en anelig gældsbyrde for at kunne gennemføre studierne på det nævnte åremål.

Før eller senere opnår en betydelig del (noget over halvdelen) af magistrene ansættelse i gymnasieskolen m. v., medens resten fordeler sig på universiteterne, de højere læreanstalter, de videnskabelige forskningsinstitutter, museer, videnskabelige biblioteker, arkiver, journalistisk virksomhed ved dagblade og statsradiofonien m. m. m.

Såvel af hensyn til uddannelsen i den højere skole som til det forskningsarbejde, der er en forudsætning for undervisningens værdi, og endvidere til det folkeoplysende arbejde, i hvilket standens medlemmer på mange forskellige måder deltager, er det af væsentlig interesse for samfundet - repræsenteret ved lovgivnings- og administrationsmagten - at kunne råde over et så vel udrustet udvalg som muligt af cand. mag.'er og magistre fra de forskellige uddannelsesområder. Det er her ikke blot et spørgsmål om landets anseelse og selvfølelse, men der er først og fremmest tale om opretholdelsen og forbedringen af det uddannede sesstade og forskningstrin, hvorpå Danmark i dag befinder sig.

Som det forekommer os, har den hidtil fra lovgivnings- og administrationsmagtens side førte politik desværre ikke altid givet indtryk af en klar erkendelse af dette forholds tvingende karakter.

Gennem de sidste par år har man vel kunnet spore en tiltagende erkendelse af værdien af den højere uddannelse - især inden for de tekniske fag. Dansk Magisterforening har med glæde noteret denne ændring, der allerede på flere punkter er kommet store dele af foreningens medlemmer til gode. Men endnu synes man udelukkende at have fæstnet interessen ved de nærmeste behov og den mere teknisk betonedede uddannelse. Det vil i længden blive til ubodelig skade - også for den tekniske uddannelse og forskning — dersom det ikke erkendes, at forskning og undervisning inden for de humanistiske fag udgør en lige så væsentlig side af et lands hele uddannelsesniveau.

Den nu herskende mangel på magistre i fagene matematik, kemi og fysik er så fremtrædende og i den grad genstand for omtale i dagspressen, faglige tidsskrifter og

kommissionsarbejde, at foreningen over for kommissionen finder det unødigt at dokumentere denne mangel nærmere.

En for øjeblikket måske mindre fremtrædende, men i længden fuldt så katastrofal mangel på kandidater i de humanistiske fag er imidlertid på vej. I årene 1950-55 var der i alt en tilgang på 516 kandidater og magistre i de humanistiske fag - ifølge de af arbejdsmarkedskommissionen foretagne beregninger vil tilgangen i årene 1956-61 komme op på 525-600 kandidater og magistre. Samme kommission anslår på grundlag af de oplysninger, den har fået fra undervisningsinspektionen for gymnasieskolerne, at der alene inden for dette felt i årene 1956-61 vil blive et merbehov på ca. 250 kandidater i de humanistiske fag. Tager man endvidere det udvidede behov i betragtning, der på grund af nye og større opgaver vides at ville komme fra de højere læreanstalter, de videnskabelige forskningsinstitutter, museer, arkiver og biblioteker, samt den øgede efterspørgsel efter kandidater og magistre til det oplysende arbejde og i privat virksomhed, så synes det med sikkerhed at kunne forudses, at den beregnede tilgang af kandidater og magistre ikke vil være tilstrækkelig.

Det er foreningens opfattelse, at denne svigtende tilgang til disse områder står i nøje forbindelse med de vilkår, samfundet byder - det turde derfor være klart, at man kun ved en virkelig gennemgribende forbedring af forholdene og især for så vidt angår den lønmæssige placering vil blive i stand til at gøre arbejdet tillokkende for de unge, der står over for at skulle vælge erhverv.

Dansk Magisterforening må på det kraftigste advare imod en opfattelse, gående ud på, at det udelukkende er et problem som teknikeruddannelse, der presser på. En sådan opfattelse må karakteriseres som overordentlig kortsynet. Lige så vigtig og uundværlig den tekniske uddannelse er, lige så vigtig og uundværlig er uddannelsen i de humanistiske fag og inden for alle fag »den rene forskning«, som er alle fremskridts nødvendige forudsætning. Begivenheder på det internationale plan i den allerseneste tid har tilstrækkelig tydeligt understreget rigtigheden af dette synspunkt.

Dansk Magisterforening vil se det som sin opgave at bidrage til en løsning af de

brændende beskæftigelsesproblemer. Man tillader sig derfor i første række at henstille følgende forslag til kommissionens overvejelse. Efter vor opfattelse vil foranstaltninger af denne art kunne bidrage til en stimulering af tilgangen til disse fagområder:

1) Cand. mag.ers og magistres anciennitet bør regnes fra deres kandidatår. Den nuværende anciennitet, der intet hensyn tager til den tid, vedkommende må have brugt til at kvalificere sig til ansættelse, virker i mange tilfælde ganske urimelig. Det virker endvidere urimeligt, at kandidater på grund af militærtjeneste sættes op til 2 år tilbage i forhold til deres samtidige, der ikke kommer til at aftjene deres værnepligt.

2) En væsentlig udvidelse af antallet af honorarlønnede stillinger inden for magistrernes arbejdsfelt vil i højere grad give de yngre kandidater mulighed for at finde

frem til netop det arbejdsfelt, som de vil kunne 5rde mest på.

3) Oprettelsen af de allerede af Viden-skabskommissionen i sin tid foreslåede nye amanuensisstillinger ved de filosofiske og humanistiske fakulteter ved Århus og Københavns universiteter.

4) Gennemførelsen af en for alle parter mere tilfredsstillende vikarordning ved gymnasieskolerne og de videnskabelige institutioner.

5) En almindelig forhøjelse af lønningerne, der reelt gør denne uddannelses stillinger i stand til at konkurrere med andre højere uddannelser.

Allerærbødigst

på Dansk Magisterforenings vegne

Albert Fabri tim.

FORENINGEN AF CIVILFORSVARSSTYRELSENS
TJENESTEMÆND M. FL. I SAMRÅDSGRUPPEN

Bilag 122.

17. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

1. Med skrivelse af 12. oktober til Danske Statsembedsmænds Samråd har lønningskommissionen meddelt, at man er rede til fra de anerkendte etatorganisationer at modtage forslag og ønsker vedrørende spørgsmålet om klassificering og normering af stillinger i de forskellige styrelser, idet man samtidig anmoder om, at forslagene må blive udarbejdet ud fra den forudsætning, at der opretholdes en selvstændig efterlønsordning for statstjenestemændene, som fortsat kan motivere opretholdelsen af tjenestemandsbegrebet, og at der fremtidig sker tjenestemandsansættelser i et omfang, der i det væsentlige svarer til det nuværende.

2. I denne anledning skal man indledningsvis oplyse, at nærværende forening omfatter samtlige i Civilforsvarsstyrelsen ansatte tjenestemænd m. fl. inden for Samrådsgruppen, og at disse er følgende, idet der for så vidt angår lønningsrammerne henvises til tjenestemandslovens §§ 388 a-388 g.

Juridisk uddannet :

- 1 direktør lønningsramme 12 000-13 200.
- 1 administrationschef lønningsramme 10 800-11 700.
- 3 kontorchefer lønningsramme 7 800-9 000.
- 2 fuldmægtige lønningsramme 5 040-5 760.
- 1 medhjælpslønnen fuldmægtig lønningsramme 5 040-5 760.
- 8 sekretærer (hvoraf 1 står uden for nummer) lønningsramme 3 600-4 680.
- 2 sekretæraspiranter.

Ikke juridisk uddannet :

- 1 bogholder lønningsramme 5 040-5 760.
- 1 materiel- og kasseinspektør lønningsramme 3 960-5 760.
- 1 indkøbsfuldmægtig lønningsramme 3 960-5 760.

Herudover er der normeret en i øjeblikket ubesat stilling som overassistent (3 900-4 860).

3. De omhandlede stillinger er således - bortset fra materiel- og kasseinspektørstillin-

gen og indkøbsfuldmægtigstillingen - svarende til den i ministerierne gældende klassificering, og de aflønnes efter de for ministeriernes tjenestemænd gældende bestemmelser.

4. Foreningen ønsker principielt, at der også fremtidig finder en klassificering sted svarende til den i ministerierne gældende og med en hertil svarende aflønning.

Overensstemmende hermed har foreningen sammen med ministerialforeningen og 6 andre foreninger underskrevet en fælleshenvendelse af 2. januar 1958 til lønningskommissionen vedrørende normering og klassificering af statsadministrationens akademiske personale, hvortil man henviser for så vidt angår de generelle spørgsmål i den nævnte henseende.

5. Foreningen ønsker dog på følgende to punkter at fremsætte *principielle* supplerende bemærkninger til det i nævnte fadleshenvendelse indeholdte forslag.

a. I fælleshenvendelsens pkt. 5 stilles forslag om, at anciennitet i lønrammen regnes fra eksamensterminen, medmindre ganske særlige forhold begrundet anciennitet fra et senere tidspunkt, og samtidig er det i ministerialforeningens redegørelse og lønrammeforslag forudsat, at alderstillæg sskalaen inkluderer aspiranttid.

Imidlertid er der en del akademikere, som på tidspunktet for deres embedseksamen allerede er tjenestemænd i staten, og for hvis vedkommende der altså kan blive tale om øjeblikkelig udnævnelse i en akademisk stilling uden yderligere aspiranttid.

I disse tilfælde er der efter foreningens opfattelse - når aspiranttiden således inkluderer i skalaen - begrundelse for tildeling af anciennitet fra et *tidligere* tidspunkt end eksamensterminen, idet der bør være adgang til at give en varig anciennitetsforhøjelse på 2 år, svarende til aspiranttidens længde.

b. For så vidt angår kontorchefstillinger i almindelighed ønsker foreningen at bemærke følgende. Disse stillinger er ifølge den nævnte fælleshenvendelse tænkt placeret på de to højeste løntrin af den akademiske

lønskala med tillæg af et procentreguleret honorar på 3 600 kr. Foreningen finder, at det ansvar, som følger med en kontorchefstilling, normalt i så betydelig grad vil overstige det ansvar, som vil knytte sig til en ikke-kontorchefstilling på samme løntrin, at det - foruden den foreslåede indtægtsforskel - også bør motivere en forskel i de to stillingers pensionsgivende status, hvorfor foreningen vil finde det nødvendigt, at hele forskelsydelsen - eller dog en rimelig del deraf - gøres pensionsgivende.

6. I den omhandlede fælleshenvendelses pkt. 11 forudsættes, at der fra de enkelte organisationer vil blive fremsat forslag om antal af normerede kontorchefstillinger, hvortil bemærkes, at nærværende forening ikke har ønsker om yderligere normering for disse stillinger.

7. Med hensyn til foreningens *ikke-akademiske* medlemmer bemærkes, at disse ikke kan indordnes under den akademiske lønramme, men man er af den opfattelse, at der, som følge af den stedfundne prisudvikling, bør være adgang til lønstigninger udover de for tiden mulige. I øvrigt bør stillingen som overassistent følge den lønning, som bliver gældende for tilsvarende stillinger i ministerierne, medens stillingerne som bogholder, materiel- og kasseinspektør samt indkøbsfuldmægtig bør følge den aflønning, som bliver gældende for stillinger i CF-korpsets forvaltningsgruppe.

8. Foreningen skal sluttelig bemærke, at da der med de ovenomhandlede lønningsforslag alene er tilsigtet en generelt virkende afhjælpning af den lønmæssige deklassering, forudsættes det, at de i konkrete forhold begrundede honorarer, bestillingstillæg, merarbejdstillæg (svarende til de i forsvaret og Civilforsvarskorpset ydede rådighedstillæg) m. v. bevares jævnsides med den almindelige aflønning. Ligeledes forudsættes den hidtidige adgang til formiddagsdispensation bevaret.

P. f. v.

E. Fuhl

København, den 17. januar 1958.

Til lønningsskmissionen af 1954.

Med henblik på den forestående revision af tjenestemandslovens 2. del tillader Amtsforsvalterforeningen sig at fremsætte følgende bemærkninger og forslag med hensyn til amtsforvalternes lønmæssige placering.

Ved tjenestemandsløven af 1946 mistede amtsforvaltere i 1. klasse den indtil da oprettede lønmæssige ligestilling med dommere og politimestre, idet disse sidste blev placeret på lønsatsen 9 000-10 200 kr., medens der - bortset fra amtsforvalteren for Københavns amtstuedistrikt - ikke opnåedes nogen forbedringer for amtstuenes 1. klasse (8 700-9 300) og ved de i henhold til tjenestemandsløvens § 46 foretagne reguleringer er det heller ikke hidtil lykkedes at få flere amtstuer op i den nuværende 1. klasse. Amtsforsvalterne i den nuværende 2. klasse er blandt de tjenestemænd, som i 1919 var placeret i denne lønklasse, vistnok de eneste, som ikke siden har fået grundlønnen hævet, og under hensyn til den meget kraftige forøgelse af amtstuenes arbejdsområde og dermed af kravene til amtsforvalternes uddannelse, arbejdskraft og ansvar, som siden dengang har fundet sted, forekommer et sådant resultat mindre rimeligt.

Til nærmere belysning af væksten i arbejdsområdet tillader man sig med hensyn til udviklingen fra 1944-45 at henvise til foreningens henvendelse til lønningsskmissionen af 1943 sammenholdt med vedlagte eksemplarer af en oversigt over arbejdets nuværende omfang på en del af de væsentligste arbejdsområder. Ganske vist er en del af krigstidens ekstraordinære arbejder (indløsning af rabatmærker, udligningsgebyr vedrørende generatorbrænde m. m.) nu bortfaldet, ligesom skovkasseregnskaberne og visse mindre oppebørsler er overflyttet til andre institutioner, men på den anden side er der i efterkrigstiden blevet pålagt amtstuerne en lang række nye opgaver. Dels har man fundet det formålstjenligt at overføre visse arbejder fra andre institutioner til amtstuerne, således: udbetalinger til og revision af regnskaberne fra vurderings- og skatterådene (fra skattedepartementet), tilsyn med

biografteatrenes regnskaber (fra politiet), bogføringen med hensyn til de i købstæderne opkrævede indkomst- og formue- samt ejendomsskatter (fra købstæderne, der tidligere selv aflagde regnskab til fmanshovedbogholderiet). Dels har efterkrigstidens mange nye skattelove og bestemmelser tilsigtende en begrænsning af forbruget betydet en meget stor forøgelse af arbejdet ud over den, som er en følge af folketallets vækst, udstykningen og den stigende motorkørsel. Der skal således nævnes: den ekstraordinære formueopgørelse og eengangsskatteloven, den nye lov om grundstigningsskyld fra 1950, tillægsafgift af personmotorkøretøjer, do. af dieseldrevne vogne, bunden opsparing 1950-51 og 1951-52 og udlevering af opsparingsbeviser, udskrivning og udlevering af sparebeviser for 1955-56 og 1956-57, opkrævning af stabiliseringslån 1957-58, afregning med kommunerne af børnetilskud, opsparingspræmier og folkepensionsbidrag m. v.

Udviklingen har medført, at amtstuenes samlede oppebørsler, der i 1944-45 udgjorde 846 mill. kr., i 1956-57 er steget til næsten 2 700 mill. kr., og at det trods indførelsen af arbejdsbesparende maskiner m. m. har været nødvendigt at forøge personalet, således at dette er steget fra 270 i 1944-45 til 405 pr. 1. november 1957 eller med 50 pct. (Siden 1944-45 er to amtstuefilialer og Kolding amtstue nedlagt).

Amtstuenes betydning som oppebørselskontor fremgår formentlig tilstrækkelig tydeligt af tallet 2 700 mill. kr. årlig, men der kan desuden være grund til at gøre opmærksom på de store værdier, som opbevares under amtsforvalternes ansvar. Pr. 1. november 1957 udgjorde kasse-, bank- og girobeholdninger ved amtstuerne således ca. 27 mill. kr.; i stempelmærker fandtes for ca. 10 mill. kr., for amterne opbevarede aktiver på 57 mill. kr.; deponerede sikkerhedsstillelser udgjorde ca. 9 mill. kr., og af opsparings- og sparebeviser fandtes en beholdning på ca. 10 mill. kr.

Den store stigning i amtstuenes arbejdsområde berettiger efter foreningens opfattelse en noget højere lønmæssig placering af

amtsforvalterrembederne, og man tillader sig derfor at fremsætte følgende forslag:

I 1. lønningsklasse er lønnen 10 200 kr. stigende hvert 3. år med 600 kr. til 11 400 kr.

Hertil henføres:

Amtsforvalteren

for Københavns amtstuedistrikt:

- for Københavns amts nordre birks amtstuedistrikt
- for Ålborg amtstuedistrikt
- for Århus —
- for Odense —

Der tillægges amtsforvalteren for Københavns amtstuedistrikt et bestillingstillæg på 1 800 kr.

I 2. lønningsklasse er lønnen 9 600 kr. stigende hvert 3. år med 600 kr. til 10 800 kr.

Hertil henføres:

Amtsforvalteren

for Frederiksborg amtstuedistrikt

- for Hjørring —
- for Holbæk —
- for Maribo —
- for Næstved —
- for Randers —
- for Svendborg —
- for Vejle —
- for Viborg —
- for Roskilde —
- for Holstebro —
- for Skanderborg —

I 3. lønningsklasse er lønnen 7 800 kr. stigende hvert 3. år med 600 kr. til 9 600 kr.

Hertil henføres

Amtsforvalteren

for Åbenrå-Sønderborg amtstuedistrikt

- for Slagelse —
- for Thisted —
- for Varde —
- for Haderslev —
- for Ringkøbing —
- for Tønder —

I 4. lønningsklasse er lønnen 6 900 kr. stigende hvert 3. år med 600 kr. til 8 100 kr.

Hertil henføres:

Amtsforvalteren

for Assens amtstuedistrikt

- for Bornholm —
- for Frederikssund —
- for Ribe —

Til begrundelse for at overføre 4 amtstuer fra den nuværende 2. lønningsklasse til 1. lønningsklasse skal anføres, at de pågældende amtstuer må skønnes nu at være større eller lige så store, som Københavns amtstue var, da den i 1946 blev placeret i 1. lønningsklasse.

Da Københavns amtstue i kraft af arbejdsområdet og beliggenheden stadig må anses for at være betydelig større end de øvrige amtstuer, har man ment, at der foreligger grundlag for, at der tillægges amtsforvalteren for Københavns amtstue et bestillingstillæg.

P. a. v.

Christian Strøm.

Bilag 124.

København, den 2. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

I anledning af lønningskommissionens skrivelse af 12. oktober 1957 skal undertegnede tjenestemandorganisationer - tilsluttet Danske Statsebedsmænds Samråd - herved fremsætte følgende forslag til principielle retningslinier for normering og klassificering af de til organisationerne hørende tjenestemandsgupper.

1. Forslagene fremsættes af:

Ministerialforeningen,

Foreningen af Tjenestemænd ved Institutioner under Finansministeriet,

Foreningen af Tjenestemænd ved Institutioner under Ministeriet for Handel, Industri og Søfart,

Foreningen af Tjenestemænd ved Institutioner under Socialministeriet,

Foreningen af administrative Tjenestemænd

ved Undervisningsministeriets Institutioner,

Foreningen af Tjenestemænd i Overformynderiet,

Foreningen af Civilforsvarsstyrelsens Tjenestemænd m. fl. i Samrådsgruppen,

Foreningen af juridiske og statsvidenskabelige Kandidater i Institutioner under Forsvarsministeriet,

der omfatter samtlige statens centrale administrative styrelser og institutioner med chargeopbygning fortrinsvis hvilende på akademisk uddannelse ved ansættelsen.

2. Forslagene fremsættes under de forudsætninger, der er givet organisationerne ved lønningskommissionens fornævnte skrivelse og på grundlag af de af Danske Statsembedsmænds Samråd fremsatte forslag til beregning og regulering af lønnings- og pensionsforhold, hvorom nærmere henvises til Danske Statsembedsmænds Samråds skrivelse til lønningskommissionen af 31. december 1957.

3. Forslagene bygger på medfølgende af Ministerialforeningen udarbejdede redegørelse. Redegørelsen omfatter bl. a. undersøgelser af advancementsmulighederne med de under den hidtidige tjenestemandsløvs stedfundne ændringer i chargeopbygningen, udnævnelsesaldrene og aldersfordelingen i centraladministrationen. Endvidere omfatter redegørelsen undersøgelser af lønordningerne i og uden for tjenestemandssystemet samt afsnit om deklasseringen. I konklusionen er opstillet forslag til en »fællesakademisk lønramme« og til forskellige lønskalaer, jfr. dog nærmere neden for under 4).

Uagtet redegørelsen sigter på centraladministrationens forhold, vil den efter organisationernes opfattelse i alt væsentligt kunne anses som gældende også for de administrative styrelser uden for ministerierne og Ministerialforeningens område, og dens konklusion og forslag tiltrædes i det hele af de øvrige medundertegnede organisationer.

4. Der foreslås fastlagt en lønningsramme som almindelig gældende for tjenestemænd, der med akademisk uddannelse (embeds-eksamen, jfr. de hidtil gældende regler) som grundlag indtræder i statsadministrationen.

Denne lønningsramme må sikre de pågældende ikke alene en passende begyndelsesløn, men tillige en slutlønning, der vil være

rimelig og passende for en livsgerning i stats-tjenesten.

Lønrammens tidsmæssige udstrækning foreslås fastsat til 29 år, incl. aspiranttid. Begyndelseslønnen vil svare til aspirantløn for sekretærer, og lønrammens slutpunkt foreslås fastlagt til et beløb, svarende til slutlønnen for kontorchefer (9 000 kr. efter det hidtil gældende lønsystem). Det må herved tages i betragtning, at det på tidspunktet for udstedelsen af den nugældende tjenestemandsløvs var det sædvanlige, at tjenestemænd i statsadministrationen med embedseksamen i hvert fald inden deres afgang nåede kontorchefstilling eller tilsvarende lønningsmæssig klassificeret stilling.

De forslagsstillende organisationer lægger afgørende vægt på lønrammens udstrækning som foran nævnt. Spørgsmålet om afgrænsning i enkelte tilfælde under hensyn til utilstrækkelige kvalifikationer hos den pågældende vil dog efter organisationernes opfattelse kunne komme på tale, og man forbeholder sig i givet fald forhandling og nærmere forslag herom.

Med hensyn til lønrammens satser under den kommende tjenestemandsløvs henvises i øvrigt til de i bilaget indeholdte forslag sammenholdt med de af Samrådet stillede lønrammeforslag.

5. Ancienniteten i lønrammen bør regnes fra eksamensterminen, medmindre ganske særlige forhold begrunder anciennitet fra et senere tidspunkt. Det bemærkes, at aftjening af værnepligt efter eksamen ikke kan henregnes til sådanne særlige forhold. Fastansættelsen bør normalt ske umiddelbart ved aspiranttidens udløb, hvilket tages i betragtning ved fastsættelsen af lønnings- og pensionsancienniteter.

Ved lovforslagets ikrafttrædelse bør der tildeles de nuværende tjenestemænd anciennitet i lønnings- og pensionsmæssig henseende efter foranstående regler, medmindre deres nuværende løn er højere end den, de efter lønsatsernes omregning til det nye lønsystem vil opnå. I så fald indtræder de i en hertil svarende anciennitetsmæssig placering i lønrammen.

6. Det automatiske advancement inden for lønrammen omfatter de hidtidige stillinger som sekretær, fuldmægtig og ekspeditionssekretær. Disse stillingsbetegnelser foreslås

bibeholdt. Fuldmægtigtitel foreslås opnået efter en anciennitet på 8 år incl. aspiranttid, og ekspeditionssekretærtitel foreslås opnået efter 14 års anciennitet incl. aspiranttid.

7. Sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer gennemløber efter forslaget normalt lønningsrammen automatisk, men organisationerne rinder, at der bør åbnes mulighed for under ganske særlige forhold at foretage »spring« i lønningsrammen med dertil svarende hurtigere udnævnelse til fuldmægtig eller ekspeditionssekretær. Eksempelvis vil ændringer af en tjenestemands arbejds- og ansvarsområde kunne begrunde indehaverens fremrykning i lønrammen, ligesom ændringer af en styrelses arbejdsmængde i givet fald kan motivere et forøget antal oprykninger i højere trin på lønningsskalaen. Disse forhold forudsættes imidlertid at have undtagelsens karakter, og normalt vil f. eks. ændringer i antallet af kontorchefstillinger - i modsætning til hidtil - ikke medføre konsekvenser med hensyn til yderligere normering af andre stillinger.

Det automatiske avancement vil efter organisationernes opfattelse i betydelig grad kunne bidrage til at fremme rationalisering og effektivisering af arbejdsfordelingen og tjenesten i det hele i de administrative kontorer.

8. Kontorchefstillingerne foreslås klassificeret og aflønnet efter den principielle retningslinje, at avancementet til kontorchef ikke følger den automatiske stigning inden for lønrammen. Kontorchefer foreslås ved udnævnelsen aflønnet efter (oprykket til) lønrammens næstsidste trin for derefter at opnå slutlønnen i rammen efter et alderstillæg. Herudover må der imidlertid under hensyn til det med kontorchefstillingerne forbundne særlige arbejdsansvar og i overensstemmelse med den lønsmæssige placering, som disse stillinger i statsadministrationen bør opnå, tildeles kontorcheferne et bestillingstillæg, der efter organisationernes opfattelse bør sættes til et beløb, der efter det gældende honorarsystem svarer til 3 600 kr. -f midlertidigt tillæg, for tiden 110 pct. Bestillingstillægget foreslås omregnet og nærmere fastlagt samt reguleret efter de generelle retningslinier, der herom måtte blive gældende.

9. De hidtil over kontorchefklassen klassificerede chefstillinger m. v. foreslås placeret uden for den forannævnte lønramme, for-

holdsmæssigt i overensstemmelse med stillingernes hidtidige placering i statens lønnings-system, men omregnet efter de ændrede satser i den nye lov. Det foreslås herunder, at disse embeders sidestilling med juridiske tjenestemænd i tilsvarende lønklasser (f. eks. højesteretsdommere, landsdommere m. fl.) opretholdes, og at den stedfundne nivellering og deklassering også for disse stillingers vedkommende fuldtud udlignes, eventuelt delvis i form af bestillingstillæg.

Sådanne bestillingstillæg vil for lønklassen afdelingschefer og sidestillede kunne udgøre 4 800 kr. + midlertidigt tillæg, for tiden 110 pct., og for lønklassen departementschefer og sidestillede 6 000 kr. + midlertidigt tillæg, for tiden 110 pct., idet disse bestillingstillæg omregnes og reguleres i overensstemmelse med det om kontorchefernes bestillingstillæg anførte.

10. Andre stillinger under de forslagsstillende organisationers område, f. eks. stillinger der forudsætter anden uddannelse end embedseksamen, foreslås placeret således, at de ikke indgår i den fornævnte automatiske lønramme for akademiske tjenestemænd, men aflønnes efter særlige satser med samme forholdsmæssige placering som hidtil, medmindre særlige forhold begrunder oprykning.

11. Der vil fra de enkelte organisationer blive fremsat forslag om antal af normerede kontorchefstillinger samt stillinger, der falder uden for den i afsnit 4 foreslåede lønramme, ligesom der for de sidstnævnte stillingers vedkommende forbeholdes fremsat særlige klassificeringsforslag, jfr. ovenfor.

For Ministerialforeningen :

P. Boelskov

For Foreningen af Tjenestemænd ved Institutioner under Finansministeriet:

A. Her skind

For Foreningen af Tjenestemænd ved Institutioner under Ministeriet for Handel, Industri og søfart:

A. Sonne

For Foreningen af Tjenestemænd ved Institutioner under Socialministeriet:

A. Wassard Jørgensen

For Foreningen af administrative Tjenestemænd ved Undervisningsministeriets Institutioner:

Olaf Waage

For Foreningen af Tjenestemænd i Overformynderiet:

Keld Hærning

For Foreningen af Civilforsvarsstyrelsens Tjenestemænd m. fl. i Samrådsgruppen:

Erik Juhl

For Foreningen af juridiske og statsvidenskabelige Kandidater i Institutioner under Forsvarsministeriet:

Frode Christensen

Underbilag 1 til bilag 124.

Nærværende redegørelse for problemer af almindelig karakter, der knytter sig til tjenestemandslovens 2. del er - som det fremgår af indledningen pag. 1 - oprindelig udarbejdet i 1956 til Danske Statsemedsmænds Samraad.

I den nu foreliggende form er redegørelsens ret omfattende statistiske materiale à jour-ført, såvidt det har været muligt, ligesom enkeltheder er ændret under hensyn til den senere udvikling. Afsnittet om deklasse- ringen er suppleret og tildels omskrevet, men i øvrigt danner redegørelsen uændret grundlag for Ministerialforeningens forslag til løn- ningskommissionen.

Ministerialforeningen i december 1957.

P. Boelskov

/ O. Warberg

Indledning.

I forbindelse med Ministerialforeningens skrivelse af 14. oktober 1954, hvorved man under henvisning til Samraadets skrivelse af 10. juli 1954 fremsatte forslag til tjenestemandslovens 1. og 3. del, skal man hermed fremkomme med en redegørelse, omfattende de problemer af mere almindelig karakter, som efter foreningens opfattelse knytter sig til tjenestemandslovens 2. del.

København, den 24. marts 1956.

Ministerialforeningens bestyrelse.

V. Wedell-Wedellsborg

Knud Olsen V. S. Begtorp Chr. Bonde

V. E. Carstensen W. Mc. Ilquham Schmidt

Frits Vedel

Rasmus Reeh

/ J. Kr. Lomholt

I. Forringelsen i avancementsmulighederne.

Udvidelsen af centraladministrationens arbejde i årene under og efter krigen har medført en stærk forøgelse af antallet af de i centraladministrationen ansatte tjenestemænd med akademisk uddannelse. Da antallet af tjenestemandsstillinger i de højere charger ikke er forøget i samme omfang som antallet af sekretær- og fuldmægtigstillinger, er i avancementsmulighederne blevet forringet i væsentlig grad.

Denne forringelse i avancementsmulighederne kan belyses på grundlag af de oplysninger, som findes i Hof- og Statskalenderen. I nedenstående tabelier, som bygger på dette grundlag, er for de fleste ministerier kun medregnet disses administrative personale. Udenrigsministeriet, forsvarsministeriet og matrikeldirektoratet indgår ikke i tabellerne, da den administrative opbygning i disse styrelser har en særlig karakter.

Vedrørende fordelingen på charger gælder det, at samtlige tjenestemænd er henført til den stilling, i hvilken de har fast ansættelse. Tjenestemænd uden for nummer er medregnet.

1. Ændringer i chargeopbygningen. Den ændring i chargeopbygningen, der siden trediveerne har fundet sted inden for centraladministrationen, fremgår af tabel 1. Efter de anførte tal er antallet af fastansatte fuldmægtige pr. kontorchef vokset fra 1,5 til 2,4 i årene fra 1935 til 1955, medens antallet af fastansatte sekretærer tilsvarende er forøget fra 2,6 til 3,8 pr. kontorchef. Medens der således i 1935 var godt 4 sekretærer + fuldmægtige pr. kontorchef, er dette antal i 1955 vokset til godt 6. Aspiranterne har ikke kunnet medtages i tabellen, da tal ikke foreligger for 1935 og 1949, men tallene ville formentlig yderligere understrege den påviste tendens.

Tabel 1. Chargeopbygningen inden for centraladministrationen pr. 1. april 1935, 1949 og 1955.

Fastansatte pr. 1. april:	Samlet antal			Antal pr. kontorchef		
	1935	1949	1955	1935	1949	1955
Kontorchefer	56	94	100	1,0	1,0	1,0
Ekspeditionssekretærer	52	89	94	0,9	0,9	0,9
Fuldmægtige	86	206	236	1,5	2,2	2,4
Sekretærer	146	292	384	2,6	3,1	3,8

Denne betydelige ændring i chargeopbygningen ændrer i væsentlig grad avancementsmulighederne for såvel fuldmægtige som sekretærer.

2. Ændringen i udnævnelsesaldrene. Denne fremgår af tabel 2, hvor de gennemsnitlige

aldre ved udnævnelserne foretaget i finansårene 1933-35, 1947-49 og 1953-55 er anført. Aldrene er tillige angivet eksklusivt udnævnelserne i justitsministeriet, hvor udnævnelserne i den sidste periode har haft et betydeligt omfang.

Tabel 2. Gennemsnitlige udnævnelsesaldre ved udnævnelserne foretaget i 1933-35, 1947-49 og 1953-55.

Ved udnævnelse til:	Gennemsnitlige udnævnelsesaldre					
	Incl., justitsministeriet			Ekskl. justitsministeriet		
	1933-35	1947-49	1953-55	1933-35	1947-49	1953-55
	år	år	år	år	år	år
Kontorchef	46	41	43	46	41	45
Eksp.sekr.	42	39	41	43	39	42
Fuldmægtig	40	35	38	40	35	39

Det må fremhæves, at der i de anførte gennemsnitsaldre alene indgår aldre for tjenestemænd, der avancerer, medens aldre for de tjenestemænd, som afskæres og navnlig i fremtiden kan forventes at ville blive afskåret fra advancement, efter sagens natur ikke kan indgå i sådanne gennemsnit. Dette er navnlig af betydning ved vurderingen af advancementet til kontorchef.

Tabellen viser tydeligt, hvorledes den stærke vækst i administrationen i årene under og efter krigen midlertidigt gav anledning til et hurtigere advancement med betydeligt lavere advancementsaldre end i trediverne. Som det imidlertid vil ses, er disse advancementsaldre med ophøret af denne vækst atter steget hastigt, så at de i den sidste periode: 1953-55 næsten har nået tredivernes niveau.

Når tredivernes niveau ikke allerede i 1953-55 var overskredet som følge af den stedfundne betydelige forskydning i chargeopbygningen (jfr. tabel 1), må dette ses på baggrund af, at såvel administrationens vækst som ophøret af denne vækst er af relativt ny dato. Det kan således forudses, at den forringelse i avancementsmulighederne, som æn-

dringerne i chargeopbygningen medfører, og som allerede nu er stærkt følelig i adskillige styrelser, i løbet af ganske få år vil gøre sig langt stærkere gældende end på indeværende tidspunkt, såfremt antallet af avancementsstillinger ikke øges betydeligt.

3. Ændringen i aldersfordelingen. Ændringen i de fastansattes aldersfordeling underbygger stærkt det anførte, jfr. tabel 3.

Det ses af tabel 3 (øverste side 454), at den fælles aldersfordeling næsten udelukkende hidrører fra ændringerne i fuldmægtigenes og navnlig sekretærernes aldersfordeling i forbindelse med disse to chargers betydeligt større vægt i 1955. Aldersfordelingerne for kontorcheferne og ekspeditionssekretærerne er derimod omtrent ens de to år. Den samlede afgang på grund af alder fra de to sidstnævnte charger kan endog forudses at ville blive procentvis mindre end aldersafgangen i årene efter 1935. Samtidig vil den procentvise afgang fra de to charger til avancementsstillinger i og uden for centraladministrationen næppe overstige den procentvise advancementsafgang efter 1935; den vil snarere blive mindre.

Tabel 3. De procentvise aldersfordelinger for de fastansatte pr. 1. april 1935 og 1. april 1955.

Charge	Pr. 1. april	Samlet antal	-29 år pct.	Den procentvise aldersfordeling				I alt pct.	Gnsnl. alder i chargen år
				30-39 år pct.	40-49 år pct.	50-59 år pct.	60-69 år pct.		
Kontorchefer	1955	100	—	5	49	32	14	100	51
	1935	56	—	2	39	38	21	100	53
Eksp.sekr.	1955	94	—	13	59	19	9	100	48
	1935	52	—	15	50	29	6	100	48
Fuldmægtige	1955	236	—	50	44	3	3	100	41
	1935	86	—	30	43	19	8	100	45
Sekretærer	1955	384	7	86	6	—	1	100	35
	1935	146	21	60	14	3	2	100	35
Tilsammen	1955	814	3	58	28	7	4	100	—
	1935	340	9	36	31	17	7	100	—

Når som tidligere nævnt udnævnelsesaldrene i 1953-55 næsten var de samme som i 1933-35, kan dette derfor med sikkerhed siges at have været noget rent midlertidigt, idet forudsætningerne for disse udnævnelsesaldre har været helt forskellige på de to tidspunkter. Det må således forudses, at den kraftige stigning i udnævnelsesaldrene fra 1949 til 1955 vil fortsætte, hvilket vil være ensbetydende med en væsentlig forøgelse af det antal år, hvori en tjenestemand må gøre tjeneste som sekretær og fuldmægtig, eller også må et betydeligt antal ansatte forblive i deres nuværende charge og afskæres fra videre advancement. Kun såfremt chargeopbygningen påny ændres ved normering af et betydeligt antal advancementsstillinger, ved omnormering eller ved gennemførelsen af et automatisk advancement, kan denne udvikling standses, og et advancement som det tidligere eksisterende sikres.

En for perioden 1955-57 foretagen undersøgelse viser, at der ikke i dette tidsrum er forekommet momenter, der giver anledning til ændring af beskrivelsen af advancementsmulighederne i centraladministrationen.

II. Lønordninger i og uden for tjenestemandssystemet.

Som udgangspunkt for en sammenligning mellem lønningen i centraladministrationen og forskellige andre lønsystemer er neden for anført hovedpunkterne i de lønordninger, der især må antages at have interesse. Disse løn-

ordninger er delt i tre hovedgrupper: A. Lønordningen i centraladministrationen. B. Lønordninger for forskellige andre tjenestemandssystemer samt C. Lønordninger i en række grupper uden for tjenestemandssystemet.

Lønningerne er beregnet pr. 1. oktober 1957 med reguleringstillæg efter pristallet for juli 1957 (432) og med midlertidigt og særligt tillæg som for finansåret 1957-58. Hvor intet andet er anført, gælder lønningerne for sørgere med højeste stedstillæg.

Tabel A. (se øverst side 455).

Noter til tabel A.

1) Samlet tjenestemandsløn — eget pensionsbidrag.

2) For sekretærer på begynderløn svarer pensionsbidraget til 1,6 pct. af den samlede tjenestemandsløn, medens den tilsvarende procent for ekspeditionssekretærer på slutløn er 2,0.

3) Tjenestemandsløvens § 109, der kun er gældende for ministerierne (undtagen udenrigsministeriet) og hovedrevisoraterne, går i korte træk ud på følgende:

Den normale arbejdstid er 7 timer daglig, hvortil kommer arbejdsforøgelser af tilfældig art.

Hvor en del af det tjenstlige arbejde normalt udføres som hjemmearbejde, kan kontortiden sættes til 6 timer daglig. - Anden nedsættelse af kontortiden, der kan finde sted efter pågældende ministers afgørelse i det

A. Lønordningen i centraladministrationen.

Grundløn, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. oktober 1957.

Charge	Anciennitet i chargen	Grundløn + alderstillæg	Stigning til næste løntrin	Udbetalt løn 1) 3)	Pensionsbidrag 2)
	år	kr.	kr.	kr.	kr.
Sekr.asp.....	-1	—	—	13 955	—
Sokr.....	-2	3 600	360	14 135	234
	3-5	3 960	360	14 612	252
	6-8	4 320	360	15 235	276
	9-	4 680	(360)	15 830	294
Fuldm.....	-2	5 040	360	16 911	318
	3-5	5 400	360	17 614	336
	6-	5 760	(240)	18 350	354
Eksp.sekr.....	-4	6 000	600	18 875	372
	5-	6 600	(1 200)	20 531	402
Kontorchef.....	-4	7 800	600	23 239	468
	5-9	8 400	600	24 710	504
	10-	9 000	—	26 331	540

enkelte tilfælde, må være begrundet i enten, a) at pågældende tjenestemand en kortere tid skal udføre et arbejde for ministeriet uden for kontoret eller b) har virksomhed som juridisk medhjælper på et sagførerkontor.

For ekspeditionssekretærer, fuldmægtige og sekretærer kan kontortiden forskydes således, at den begynder 2 timer efter normal kontortids begyndelse (for så vidt der er tale om sagførerfuldmægtige dog 3 timer).

Denne adgang til forskydning og nedsættelse af kontortiden, når en del af det tjenstlige arbejde udføres som hjemmearbejde, danner grundlaget for *formiddagsstillingerne*. Vedrørende aflønningen af disse kan det nævnes, at de tre grundbeløb for de sædvanlige formiddagshonorarer i staten er: 2 100, 2 580 og 3 000 kr., hvortil kommer et procenttillæg, pr. 1. oktober 1957: 110 pct.

Efter en af Ministerialforeningen foretagen undersøgelse af formiddagsstillingernes omfang og aflønning pr. 1. april 1955 havde godt tre fjerdedele af de i centraladministrationen ansatte i. chargerne fra sekretær aspirant til ekspeditionssekretær formiddagsstilling eller dertil svarende hverv pr. 1. april 1955. Den resterende fjerdedel havde ikke formiddags-

stilling enten på grund af orlov, udstationering, konstitution i højere stilling eller på grund af andre forhold, idet dog et ikke ubetydeligt antal, navnlig sekretær aspiranter, må antages at have søgt formiddagsstilling på opgørelsestidspunktet. - Udenrigsministeriet omfattedes ikke af undersøgelsen.

Mere end tre fjerdedele af formiddagsstillingerne (hvervene) var placeret i staten.

Omregnes de i den enkelte charge gennemsnitligt opnåede honorarer i forhold til den i hovedstillingen udbetalte løn, får man efter den foretagne undersøgelse følgende procenter for personer med formiddagsstilling eller dertil svarende hverv: for aspiranter og sekretærer ca. 33 pct., for fuldmægtige og ekspeditionssekretærer ca. 30 pct. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at det drejer sig om gennemsnitstal, hvori indgår en del honorarer af betydelig størrelse i formiddagsstillinger og hverv, som stiller særligt store krav til kvalifikationer og arbejdsindsats. Ikke desto mindre svarer de anførte gennemsnitlige aflønninger for aspiranter og sekretærer kun til en timeløn som den, der opnås i hovedstillingen, medens aflønningen for fuldmægtige og ekspeditionssekretærer endog ligger under hovedstillingens timeløn.

B. Lønordninger for andre statstjenestemandsgupper.

1. Dommer- og politifuldmægtige samt underretsdommere og politimestre. – Grundløn, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. okt. 1957.

Charge	Anciennitet ²⁾	Grundløn + alderstillæg	Stigning til næste løntrin	Udbetalt løn	Pensions- bidrag
	år	kr.	kr.	kr.	kr.
Aspiranter	-1	–	–	14 630	–
Fuldm. af 3. grad . . .	-2	4 140	480	14 897	267
	3-5	4 620	480	15 757	291
	6-8	5 100	480	16 996	321
	9-	5 580	(120)	17 877	345
Fuldm. af 2. grad . . .	-2	5 700	600	18 262	351
	3-5	6 300	600	19 883	387
	6-8	6 900	600	20 969	417
	9-	7 500	(300)	22 801	453
Fuldm. af 1. grad . . .	-4	7 800	600	23 239	468
	5-9	8 400	600	24 710	504
	10-	9 000	–	26 331	540
Dommere og politi- mestre	-4	8 400	600	24 710	504
	5-9	9 000	600	26 331 ¹⁾	
	10-	9 600	–	27 417	
Dommere og politi- mestre	-4	9 000	600	26 331	540
	5-9	9 600	600	27 417 ¹⁾	
	10-	10 200	–	29 248	

1) Underretsdommere uden bekræftelsesvederlag samt politimestrene oppebærer desuden et bestillingstillæg på 1 200 kr. + procenttillæg.

2) Vedrørende *avancementet* gælder det, at der efter gældende praksis sørges for omnormering af fuldmægtige af 2. grad til fuldmægtige af 1. grad, når de pågældende fuldmægtige af 2. grad i en længere årrække har oppebåret slutløn uden at have udsigt til yderligere *avancement*, skønt kvalifikationerne hertil foreligger.

Motiverne til denne praksis fremgår af bemærkningerne til normeringslovforslagene. Således anføres det f. eks. til forslaget for 1951-52 vedrørende dommerfuldmægtigene, idet udgangspunktet er den i tjenestemandsløven af 1946 fastsatte fordeling . . . »Imidlertid har forudsætningen for den således fastsatte fordeling af dommerfuldmægtigstillingerne på afgørende måde ændret sig, idet et ikke ubetydeligt antal kvalificerede dommer-

fuldmægtige af 2. grad som følge af ringe afgang fra dommerstillingerne i de senere og de kommende år er eller vil blive så gamle, at de ikke vil kunne påregne *avancement* til dommerstillingerne. De pågældende vil heller ikke kunne *avancere* til stillingen som dommerfuldmægtig af 1. grad, da de nu normerede af disse stillinger i overensstemmelse med det ved deres oprettelse forudsatte er knyttet til bestemte embeder og betragtes som uddannelsesstillinger med henblik på senere udnævnelse til dommer. Da det skønnes rimeligt, at de ældste af disse kvalificerede dommerfuldmægtige af 2. grad, som i en længere årrække har oppebåret slutløn i deres nuværende stilling, opnår mulighed for *avancement* til stillingen som dommerfuldmægtige af 1. grad, foreslås. . . . «.

Ganske analoge bemærkninger er anført for politifuldmægtigenes vedkommende.

Der findes ingen specielle bestemmelser vedrørende *arbejdstiden* for dommer- og politifuldmægtige, men det kan nævnes, at

dommerkontorenes kontortid ifølge cirkulære nr. 142 af 2. oktober 1929 er mindst 7 timer daglig.

Biindtægter findes i et vist omfang, navnlig for dommerfuldmægtigene og de københavnske politifuldmægtige.

2. Statsskolelærere. - Grundløn, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. oktober 1957.

Charge	Anciennitet ¹⁾	Grundløn + alderstillæg	Stigning til næste løntrin	Udbetalt løn	Pensions- bidrag
	år				
Aspiranter	-1	-	-	14 117	-
Adjunkter	-2	3 780	480	14 306	243
	3-5	4 260	480	15 027	273
	6-8	4 740	600	15 903	297
	9-11	5 340	600	17 527	333
	12-	5 940	-	18 613	363
Lektorer	-2	5 700	600	18 262	351
	3-5	6 300	600	19 883	387
	6-8	6 900	600	20 969	417
	9-11	7 500	600	22 801	453
	12-	8 100	-	24 062	489

¹⁾ Vedrørende *avancementet* gælder det, at der efter gældende praksis sørges for normering af adjunkter til lektorer efter højst 17 års samlet tjeneste. Det vil sige, at slutlønnen 8 100 senest opnås efter 26 års samlet tjeneste.

Motiverne til denne praksis fremgår af bemærkningerne til normeringslovforslagene. Til forslaget for 1950-51 anføres således bl. a. :

.... »Da afgangene af lektorer¹ endnu fortrinsvis sker fra de ældre - mindre talrige - årgange, må der i de nærmeste år påregnes meget vanskelige *avancementsforhold* for adjunkterne, såfremt man fastholder det hidtidige forhold mellem antallet af lektor- og adjunktstillinger: 2 til 3. Forholdet har hidtil været det, at *avancement* til lektor har kunnet påregnes af adjunkter med 14-15 års lønninganciennitet. Såfremt der ikke i de nærmeste år sker en ekstraordinær normering af lektorer, vil den ugunstige aldersfordeling imidlertid medføre, at *avancementsalderen* i løbet af de næste 10 år vil stige jævnt til ca. 19 år.

Da det må anses for rimeligt, at velkvalificerede adjunkter vil kunne opnå *avance-*

ment til lektor efter en tjenestetid, der ikke ligger væsentlig højere end de hidtidige 14-15 år, foreslås der på normeringslovene for 1950-51 og følgende år oprettet et antal ekstraordinære lektorstillinger, idet det herved forudsættes, at disse kun opretholdes, så længe dette er påkrævet af hensyn til sikring af rimelige *avancementsvilkår*, således at de ekstraordinære stillinger herefter nedlægges, og normeringstallene for lektor- og adjunktstillinger på ny fastsættes i forholdet 2 til 3«

Ifølge tjenestemandslovens § 872 er såvel adjunkter som lektorer pligtige at undervise 27 timer ugentlig.

Med hensyn til *biindtægterne* kan det nævnes, at overtimebetaling, årlige honorarer for inspektion, regnskabsføring m. v. spiller en ikke uvæsentlig rolle i relation til den samlede udbetalte tjenestemandsløn. Overtimebetalingen er ens på alle løntrin. - Det må understreges, at ovennævnte vederlag kun gælder hverv, som er knyttet til selve lærerstillingen, medens forskellige andre indtægter, som adjunkter og lektorer oppebærer derudover, ikke er medregnet.

3. Seminarielærere. - Grundløn, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. oktober 1957.

Charge	Anciennitet	Grundløn + alderstillæg	Stigning til næste løntrin	Udbetalt løn	Pensions- bidrag
	år				
Aspiranter	-1	-	-	14 225	-
Seminarielærere	-2	3 900	600	14 420	249
	3-5	4 500	600	15 611	285
	6-8	5 100	600	16 996	321
	9-11	5 700	600	18 262	351
	12-14	6 300	600	19 883	387
	15-17	6 900	600	20 969	417
	18-20	7 500	600	22 801	453
	21-	8 100	600	24 062	489

Det ugentlige *timetal* for faste seminarielærere må som regel ikke overstige 24 timer, jfr. lov nr. 130 af 15. april 1930. I praksis ydes der overtimebetaling for timer udover 24.

Overtimebetaling, honorarer m. v. må for seminarielærernes vedkommende antages at give et tillæg til tjenestemandslønnen af samme størrelsesorden som ovenfor omtalte tillæg for adjunkter og lektorer.

4. Folketingets bureau og sekretariat. De akademiske tjenestemænd, der ansættes af folketingset til arbejde i bureauet og i sekretariatet, antages på sekretærbasis. Oprykning sker ved beslutning i det enkelte tilfælde. Til belysning af oprykningerne kan anføres følgende:

For de fem juridiske kandidater, der er blevet ansat som sekretærer i rigsdagens bureau i tiden fra 1935 til 1951, og som ikke er udtrådt af rigsdagens (folketingsets) tjeneste efter ganske kortvarig tjeneste, gælder det, at den gennemsnitlige *sekretærtid* incl. aspiranttid har været 5 år. For de fire, som er avanceret ud over fuldmægtigstillingen, har den gennemsnitlige *fuldmægtigtid* været 5 år. Af disse fire har de tre haft en samlet sekretær + fuldmægtigtid på kun 7-9 år. I øvrigt gælder det om de nævnte fire, at to, som begge er under 40 år, stadig er lønnet som ekspeditionssekretærer, medens de to øvrige er aflønnet som kontorchefer, den ene endog lidt bedre. Disse to var henholdsvis 41 og 49 år ved udnævnelsen til denne charge.

Med hensyn til *vederlag* udover tjenestemandslønnen gælder det, at tjenestemænd i folketingsets bureau oppebærer vederlag som

udenrigsministeriets tjenestemænd (hjemmetillægget), medens de i sekretariatet ansatte oppebærer 1 800 kr. + honorartillæg, medmindre der foreligger formiddagsdispensation.

Tabel C. (se øverst side 459).

Noter til tabel C.

¹⁾ Ved autorisation som *kontorchef* ydes såvel til amtsfuldmægtige som til amtsrådssekretærer et honorar på 2 400 kr. med sædvanligt honorartillæg, pr. 1. oktober 1957 i alt 5 040 kr. Ved autorisationen rykker amtsfuldmægtige straks op på grundløn 8 100 kr.

²⁾ Vedrørende *avancementsforholdene* skal det anføres, at der ved en grundløn af 5 100 sættes et lønstop, så at overskridelse heraf kræver indstilling til indenrigsministeriet fra vedkommende amtmand efter fornyet bedømmelse af den pågældendes kvalifikationer.

Amtsfuldmægtigordningen omfattede pr. 1. oktober 1957 i alt 58 personer, hvoraf 8 havde autorisation som kontorchef. Antallet af amtsrådssekretærer udgjorde 24, heraf 14 med autorisation som kontorchef.

De særlige vederlag, som amtsfuldmægtige oppebærer for udførelsen af særlige hverv, udgjorde ifølge betænkningen af maj 1951 et beløb, der på daværende tidspunkt svarede til lidt over 17 pct. af den samlede løn efter amtsfuldmægtigskalaen. Siden betænkningen har indenrigsministeriet kun godkendt enkelte nye vederlag for særlige hverv. Det må fremhæves, at de nævnte vederlag alene gælder hverv, som er knyttet

C. Lønordninger uden for statens tjenestemandssystem.

1. Amtsfuldmægtige (Betænkning, maj 1951). - Grundløn, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. oktober 1957.

Charge	Anciennitet ²⁾	Grundløn + alderstillæg kr.	Stigning til næste løntrin kr.	Udbetalt løn kr.	Pensions- bidrag kr.
	år				
Aspiranter	-1	-	-	14 360	-
Amtsfuldmægtige . . .	-2	4 140	480	14 897	267
	3-5	4 620	480	15 757	291
	6-8	5 100	600	16 996	321
	9-11	5 700	600	18 262	351
	12-14	6 300	600	19 883	387
	15-17	6 900	600	20 969	417
	18-22	7 500	600	22 801	453
	23-27	8 100	900	24 062	489
	28-	9 000	(1 800)	26 331	540
Med aut. ¹⁾ som kon- torchef	-	8 100	-	29 102	489
	-	9 000	-	31 371	540
Amtsrådssekr.	-4	10 800	900	30 334	636
	5-	11 700	-	32 068	681
Med aut. ¹⁾ som kon- torchef	-	10 800	-	35 374	636
	-	11 700	-	37 108	681

til selve amtsfuldmægtigstillingen, hvorimod forskellige andre indtægter, som amtsfuldmægtigene oppebærer derudover, ikke er medregnet. Således er f. eks. betaling fra sognerådsforeningen for kontrol med læge-

kørsler og betaling for hverv som regnskabskonsulenter ikke medregnet.

Lønopbygning, pristalsregulering samt pensionsordning er som for tjenestemænd.

2. Civilingeniører i statens tjeneste (Overenskomst af 21. juni 1957). - Lønskala, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. okt. 1957.

Anciennitet ¹⁾	Lønskala ²⁾	Udbetalt løn	Pensionsbidrag ³⁾
år	kr.	kr.	kr.
-1	9 600	18 133	691
-2	10 800	14 774	778
3-4	12 300	16 826	886
5-6	13 800	18 878	994
7-8	15 200	18 878	1 094
9-10	16 600	22 709	1 195
11-12	17 800	24 350	1 282
13-14	18 400	25 111	1 325
15-	19 000	25 992	1 368

¹⁾ Ancienniteten regnes efter kandidat-alder, hvorved forstås det antal år, den pågældende efter bestået eksamen har været beskæftiget med ingeniørmæssigt arbejde i eller uden for statens tjeneste.

²⁾ Overenskomstens § 1, stk. 2, bestemmer:

»Ved ansættelse i en stilling, der i arbejdsmæssig, administrativ, kvalifikationsmæssig eller anden henseende indtager en sådan

særstilling, at den ikke omfattes af de almindelige forudsætninger for nedenstående lønninger m. v., træffes der mellem finansministeriet og Dansk Ingeniørforening speciel aftale om tillæg til lønnen og eventuelle andre vilkår.«

De anførte lønninger reguleres med et *dyrtidstillæg* på 2 pct. for hver 6 points, hvormed pristallet overstiger 298. Regulering sker pr. 1. april og 1. oktober på grundlag af henholdsvis januar- og julipristal. Pr. 1. oktober 1957 er dyrtidstillægget 44 pct.

³⁾ *Pensionsbidraget* udgør pct. af den samlede løn (udbetalt løn - pensionsbidrag). Desuden indbetaler vedkommende styrelse et pensionsbidrag, der svarer til 10 pct. af den samlede løn.

Omregnes ovenstående udbetalte lønninger

Indtrædelsesalder	Pensionsalder 65 år				Pensionsalder 70 år			
	Anciennitet ved indtræden				Anciennitet ved indtræden			
	0 år kr.	5 år kr.	10 år kr.	15 år kr.	0 år kr.	5 år kr.	10 år kr.	15 år kr.
22.....	15 143	—	—	—	22 730	—	—	—
25.....	13 248	—	—	—	20 122	—	—	—
30.....	10 505	11 450	—	—	16 001	17 530	—	—
35.....	8 154	8 966	9 403	—	12 892	14 034	14 649	—
40.....	—	6 815	7 190	7 386	—	11 008	11 534	11 810
45.....	—	—	5 277	5 445	—	—	8 842	9 079

De anførte pensionsbeløb var på daværende tidspunkt ensbetydende med, at en ingeniør, som ved sin indtræden i pensionskassen f. eks. havde alderen 25 år og ancienniteten 0, under de angivne forudsætninger, ville opnå 63 pct. af sin udbetalte slutløn i pension ved afgang i 65 års alderen, men 95 pct., dersom han ventede til sit 70. år.

Til belysning af *prisændringers indflydelse* på pensionens størrelse kan videre anføres fra »Ingeniøren«, at en 25-årig ingeniør, som på daværende tidspunkt indtrådte i pensionskassen med 0 års anciennitet, og som med konstant prisniveau ville have opnået en 70-års pension på 95 pct. af sin slutløn, efter en tredobling af priserne i løbet af de 45 år siden indtrædelsen i pensionskassen ville opnå en pension på 64 pct. af sin slutløn ved dette forhøjede prisniveau, d. v. s. en nedsættelse til ca. $\frac{2}{3}$.

efter tjenestemandslovens satser, svarer de udbetalte lønbeløb til et automatisk løn-avancement i løbet af 17 år fra grundløn ca. 3 420 til grundløn ca. 9 000, d. v. s. meget nær avancementet: sekretæraspirantløn - kontorchefsslutløn. Det skal anføres, at det ved indgåelsen af overenskomsten fra Ingeniørforeningens side var tanken, at fremtidige ansættelser i tjenestemandstillinger kun skulle ske i chefstillinger med grundløn 7 800 og derover.

Vedrørende *pensionsordningen* kan det anføres (jfr. Ingeniøren, nr. 38, 1952), at med den dagældende lønskala, som sluttede på 17 400 kr., samt under forudsætning af konstant prisniveau (pristal 378), renteniveau $3\frac{1}{2}$ pct. og uændret levealder ville pensionen udgøre følgende beløb for mandlige ingeniører, når de indtrådte i pensionskassen med den angivne alder og anciennitet.

Det skal endelig bemærkes, at invalidepensionen, der opnås, når erhvervsevnen varigt er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder, svarer til alderspensionen ved 65 år, medens enkepensionen maksimalt udgør 60 pct. og børnepensionen 10 pct. af denne alderspension.

Overenskomsten indeholder ingen specielle bestemmelser vedrørende *arbejdstidens* længde. Denne ma antages at være den samme som den, der almindeligt gælder for det pågældende arbejdsområde.

Funktionærlovens bestemmelser gælder med hensyn til opsigelsesvarsel, sygdom, militærtjeneste samt efterløn.

Ferien er på 3 uger. Reglerne for fridage er de for tjenestemænd gældende.

3. Arkitekter i statens tjeneste.. (Overenskomst af 8. december 1955). - Lønskala, udbetalt løn samt pensionsbidrag pr. 1. oktober 1957.

Anciennitet ¹⁾	Lønskala ²⁾	Udbetalt løn	Pensionsbidrag
år	kr.	kr.	kr.
0-1.10 500	14 364	756
2-3.11 700	16 006	842
4-5.12 900	17 647	929
6-7.13 800	18 878	994
8-.14 700	20 110	1058

1) *Ancienniteten* regnes efter kandidat-alder, hvorved forstås det antal år den pågældende efter bestået eksamen har været beskæftiget med arkitektmæssigt arbejde i eller uden for statens tjeneste.

2) For arkitekter med anciennitet på 9 år eller mere kan optages forhandling mellem finansministeriet og de 2 forbund om fast-

sættelse af *yderligere løntrin* uden opsigelse af overenskomsten.

I øvrigt gælder der for arkitekter ganske de samme bestemmelser som for ingeniører i statens tjeneste med hensyn til *specielle lønftaler* vedrørende stillinger, der stiller særlige krav, med hensyn til lønningernes *dyrtidsregulering, pensionsbidrag* m. v.

4. Yngre læger (Overenskomst med Sygehusforeningen den 29. november 1954). - Grundløn, udbetalt løn samt vagttillæg pr. 1. oktober 1957.

Charge	Anciennitet ¹⁾	Grundløn ²⁾	Udbetalt løn ³⁾	Vagttillæg ⁴⁾ (vagtklasse I)	Udbetalt løn ⁵⁾ + vagttillæg I
	år	kr.	kr.	kr.	kr.
Turnuskandidat . . .	0	9 350	13 464	3 392	16 856
Kandidater	0	11 000	15 840	3 990	19 830
	1-	11 600	16 704	3 990	20 694
2. reservelæger	-1	13 500	19 440	4 830	24 270
	2-	14 000	20 160	4 830	24 990
1. reservelæger	-5	16 000	23 040	5 670	28 710
	6-	16 800	24 192	5 670	29 862

1) Den gennemsnitlige *studietid* for kandidatårgangen 1953 var 8 år mod 6-6¹/₂ og 7 år for henholdsvis juridiske og statsvidenskabelige kandidater af samme årgang.

2) Hertil gives *dyrtidstillæg* efter samme regler som for civilingeniører i statens tjeneste.

3) Udbetalt løn er her sat lig med samlet løn, da lægerne selv kun indbetaler bidrag til *pensionskassen*, såfremt sygehusets tilskud, der svarer til 10 pct. af den samlede løn, ikke dækker det pålignede bidrag f. eks. på grund af den pågældende læges ledighed eller overgang til laverelønnet stilling.

4) Grupperingen i vagtklasser (I, II og III) bestemmes af afdelingens art og det årlige antal indlæggelser. Vagttillægget ydes

med et fast grundbeløb, hvortil kommer sædvanligt honorartillæg (pr. 1. oktober 1957 110 pct.). Vagttjenesten er obligatorisk. Det skal i denne forbindelse nævnes, at *dag-arbejdstiden* er 33-42 timer egentlig alt efter vagttjenestens hyppighed og art.

5) Ud over de anførte beløb gives der *særlig betaling* ved tjeneste på større turnusafdelinger, for undervisningsarbejde, funktionærlægetjeneste og tuberkulosestationsarbejde. Hertil kommer, at en del reservelæger har betydelige biindtægter ved privat praksis.

Det må fremhæves, at der ikke finder noget automatisk *avancement* sted mellem de i tabellen anførte stillinger, og de angivne

alderstillæg opnås kun, for så vidt vedkommende forbliver på hospitalet. Meget hyppigt går læger fra 1. reservelægestillinger i provinsen til kandidatstillinger i hovedstaden for gennem særlig uddannelse her at kunne avancere til overlægestillinger i provinsen eller hovedstaden.

Efter overenskomst med Sygehusforeningen (1950) aflønnes *afdelingslæger* med grundløn 8 400 stigende hvert 5. år med 600 kr. til 10 200, hvortil kommer tillæg som for statstjenestemænd samt bestillingstillæg på

2 200 og et honorar på 2 200 + tillæg. *Overlæger* uden adgang til privat praksis aflønnes i en af 3 lønklasser alt efter sygehusets størrelse. Grundlønningerne i disse lønklasser er 12 000-13 200 (5 år), 10 800-11 700 og 10 200-11 400 kr. med tillæg som for statstjenestemænd. Desuden ydes bestillingstillæg på henholdsvis 2 500, 2 000 og 2 000 kr. samt honorar på henholdsvis 2 500, 3 000 og 2 000 kr. + tillæg.

Såvel til afdelings- som til overlæger ydes pension efter tjenestemandsløvens regler.

5. Farmaceuter (Overenskomst gældende fra 1. maj 1954) - Grundløn og udbetalt løn pr. 1. november 1957.

Anciennitet ¹⁾ år	Grundløn ²⁾ kr.	Stigning til næste løntrin kr.	Udbetalt løn kr.	Pensionsbidrag ⁴⁾ kr.
-1	4 980	600	13 728	288
2-4	5 580	600	14 652	288
5-7	6 180	600	15 603	326
8-10	6 780	600	16 623	365
11-13	7 380	600	17 719	365
14-16	7 980	600	18 877	403
17-19	8 580	600	20 077	442
20-27	9 180	-	21 308	480
28-	9 180	-	23 148 ³⁾	480

1) Kandidatalder ÷ de år, vedkommende har været borte fra et under overenskomsten hørende apotek ud over 3 år.

Uddannelsen, hvortil der kræves studenter- eller tilsvarende eksamen, omfatter 2¹/₂-3 års discipeltid, hvor lønnen udgør 1 200, 1 500 og 1 800 kr. årlig, samt 2 års studietid ved Danmarks farmaceutiske Højskole. Tilgangen til discipeluddannelsen er begrænset.

2) Til den angivne grundløn ydes reguleringstillæg samt midlertidigt og særligt tillæg efter tjenestemandsløvens regler, men intet pensionsgivende tillæg og intet stedtillæg.

3) Denne løn opnås af kandidater, som er fyldt 50 år (øvre aldersgrænse for opnåelse

af apotekerbevilling), og består i foregående løntrins løn + et særligt tillæg på 840 kr. Desuden nedsættes arbejdstiden gradvis til 33/48 for kandidater med 20 års tjenestetid og derover, når de har passeret den nævnte aldersgrænse.

4) Eget *pensionsbidrag*, der revideres for 5-årige perioder på grundlag af aktuarmæssige opgørelser. Pensionen ydes i hovedtrækkene efter de for statstjenestemænd gældende regler.

Den gennemsnitlige ugentlige *arbejdstid* er 48 timer. For overarbejde samt tilkaldelses- og nattevagt gives *særskilt betaling*, endvidere ydes ofte personlige tillæg.

6. Københavns kommune. – Grundløn, udbetalt løn og pensionsbidrag pr. 1. okt. 1957.

Charge	Anciennitet	Grundløn + alderstill. kr.	Udbetalt løn kr.	Pensionsbidrag kr.
	år			
Sekretærer	-2	4 890	15 741 ¹⁾	305
	3-5	5 140	16 046	317
	6-	5 390	16 944	330
Fuldmægtige	-2	5 500	17 280	341
	3-5	6 025	18 257 ²⁾	367
	6-	6 550	19 408	400
	-	7 450	26 502 ³⁾	445
Kontorchefer (2. Ikl.) . . .	-2	8 200	23 553	488
	3-5	9 400	26 470	554
	6-	10 600	29 562	626

¹⁾ Denne løn udbetales straks ved den løse ansættelse.

²⁾ Denne løn opnås normalt efter 4 års forløb fra den løse ansættelse. Ifølge kommunalbestyrelsesbeslutning af 27. marts 1946 »bør sekretærer, der ikke er uegnet til advancement, efter ca. 4 års ansættelse kunne opnå ansættelse i fuldmægtigstilling«. Dette praktiseres således, at der foretages en omnormering, såfremt en ledig stilling ikke forefindes. Ved ansættelse i fuldmægtigstillingen gives straks et alderstillæg.

³⁾ Denne løn opnås efter 12 års forløb (sekretær + fuldmægtigtid), såfremt videre advancement ikke har fundet sted i mellemtiden. Den består i fuldmægtigslutløn + et bestillingstillæg på 900 kr.

Man er berettiget til at regne med, at lønningerne i et vist omfang kan suppleres med *biindtægter*. Adskillige tjenestemænd har således formiddagstillæg.

D. Oversigt over lønordningerne.

Som grundlag for en sammenligning og vurdering af forannævnte lønordninger er der nedenfor givet en oversigt over de lønninger, som efter disse ordninger kommer til udbetaling pr. 1. oktober 1957. Lønningerne gælder forsørgere med højeste stedtillæg og er regnet excl. pensionsbidrag.

(Se Tabellen øverst side 464).

Den første oversigt angiver, hvilke lønninger der opnås i de forskellige grupper, såfremt advancement til en chefstilling ikke

har fundet sted. For alle grupper med undtagelse af centraladministrationen ligger den hertil svarende lønramme, d. v. s. det lønmæssige advancement, fast ifølge lov, overenskomst eller normeringspraksis. For dommer- og politifuldmægtigene er advancementet til 2. og 1. grads fuldmægtige således forudsat at finde sted efter 10 resp. 23 års forløb, medens advancementet: adjunkt-lektor er forudsat at finde sted efter 17 års forløb. Dette svarer for begge grupper til nugældende normeringspraksis. De faktiske gennemsnitlige advancementsaldrer ligger dog for disse grupper antagelig lavere end her forudsat, da normerings- og omnormeringspraksis alene omfatter de tilfælde, hvor det har været nødvendigt specielt at normere (omnormere) stillinger for at sikre et rimeligt advancement.

For centraladministrationen har det været nødvendigt at regne med de faktiske gennemsnitlige advancementsaldrer, hvorefter ekspeditionssekretær-slutlønnen opnås efter ca. 20 års forløb. Det må imidlertid understreges, dels at disse advancementsaldrer er i stærk stigning, jfr. afsnittet om advancementsforholdenes forringelse, dels at der i disse gennemsnitsaldrer alene indgår aldrerne for tjenestemænd, der avancerer, medens aldrerne for de tjenestemænd, som afskæres og navnlig i fremtiden vil blive afskåret fra advancement, efter sagens natur ikke kan indgå i sådanne gennemsnit.

Bemærkelsesværdigt i oversigten er det meget hurtige lønavancement for civilingeniører og arkitekter i statens tjeneste. Civilingeniører opnår således efter kun 15 års forløb en udbetalt løn af samme størrelse

	Antal år siden aspirantantagelsen						Slutløn uden avan- cement til chefstill. kr.	Antal år siden aspirant- antagelsen år
	5 år kr.	11 år kr.	14 år kr.	17 år kr.	20 år kr.	23 år kr.		
A. Centraladm. (Sekt., fm., eksp.sekr.) . .	14 612	16 911	17 614	18 875	20 531	—	20 531	ca. 20
B. Domm.- og po- litifm.	15 757	18 262	19 883	20 969	22 801	23 239	26 331	ca. 32
Adj. og lekt. . .	15 027	17 527	18 613	19 883	20 969	22 801	24 062	ca. 26
Semin.lær.	15 611	18 262	19 883	20 969	22 801	24 062	24 062	23
C. Amtsfm.	15 757	18 262	19 883	20 969	22 801	22 801	26 331	30
Civiling.	18 878	24 350	25 171	25 992 (15 år)	—	—	25 992	15
Arkitekt.	17 647	20 110 (8 år)	—	—	—	—	20 110	8
Farmaceut. . . .	16 030	18 139	19 577	20 870	22 308	22 308	23 148	28
Kbh. kommune	18 257	21 502 (12 år)	—	—	—	—	21 502	12

De beløb, hvormed lønningerne i nogle af de øvrige grupper herefter overstiger lønnen i centraladministrationen, fremgår af følgende oversigt:

Domm.- og po- litifm.	1 145	1 351	2 269	2 094	2 270	2 708	5 800	ca. 32
Adj. og lekt. . .	415	616	999	1 008	438	2 270	3 531	ca. 26
Semin.lær.	999	1 351	2 269	2 094	2 270	3 531	3 531	23
Amtsfm.	1 145	1 351	2 269	2 094	2 270	2 270	5 860	30

som den, kontorchefer på slutløn oppebærer. For disse gruppers vedkommende gælder det endda, at der i modsætning til centraladministrationen m.v. regnes med kandidatår.

Af oversigten fremgår det videre, at centraladministrationen på alle tidspunkter ligger under de øvrige grupper i løn, en lønforskel, som uddybes med årene over for de fleste af grupperne.

I den anden oversigt er det nærmere belyst, hvilke forskelle i udbetalt tjenestemandsløn der herefter findes mellem centraladministrationen på den ene side og de grupper, som er tilknyttet Samrådet, på den anden side. Lønforskellen vokser her fra 400-1 200 kr. til 600-1 400 kr. efter 11 år og 1 000-2 300 efter 14 år for efter 23 år at nå op på 2 500-3 500 kr. Såfremt advancement til en chefstilling ikke finder sted, kommer lønforskellen med tiden op på 3 500-5 800 kr. En yderligere forringelse i advancementet

i centraladministrationen vil virke i retning af en uddybning af disse lønforskelle. - Mindst er lønforskellen i forhold til adjunkt-lektorgruppen.

De her anførte lønforskelle må antagelig henføres dels til de bedre muligheder for biindtægter, som formiddagsstillingerne skønnes at give, dels til de bedre muligheder for et videre advancement, som formodes at foreligge for tjenestemænd i centraladministrationen.

Om det første punkt skal bemærkes, at efter de foreliggende oplysninger overstiger forskellen mellem de opnåede formiddags-honorarer og de øvrige gruppers biindtægter kun i de første år de her nævnte forskelle i tjenestemandsløn. De øvrige grupper anført i oversigten opnår således bortset fra de første år en samlet løn, der er lig med eller større end den, der opnås i centraladministrationen. Hertil svarer på alle løntrin en

tenestetid, der i hovedstillingen er den samme som og i bibeskæftigelsen antagelig kortere end den, centraladministrationens tjenestemænd har.

Med hensyn til det andet punkt: avancementet til chefstillinger skal det bemærkes, at adjunkt-lektorgruppen samt seminarie-lærerne har forholdsvis langt færre avancementsstillinger end tjenestemændene i centraladministrationen. Det må imidlertid her ved tages i betragtning, at langt den overvejende del af centraladministrationens avancementsstillinger udgøres af kontorchefstillingerne, hvis udbetalte slutløn kun ligger ca. 2 000 kr. over lektorenes slutløn og er den samme som slutlønnen for dommer- og politifuldmægtige af 1. grad. Hertil må føjes, dels at avancementet til kontorchefstillingerne ikke er automatisk, dels at antallet af ekspeditionssekretærstillinger efter den hidtil fulgte normeringspraksis ikke kan overstige antallet af kontorchefstillinger, således at avancementsmulighederne allerede her er begrænsede. Om avancementet i centraladministrationen skal endelig nævnes, hvad tidligere er omtalt, at den stærkt ændrede chargeopbygning i betydelig grad har forringet avancementsmulighederne. Herved har forudsætningerne for lønsatserne i tjenestemandsoven af 1946 ændret sig afgørende.

///. Deklasseringen.

Den stærke prisstigning under og efter krigen har som følge af den gældende re-

guleringstillægsordning medført en betragtelig deklassering af de højere- og højestlønnede tjenestemænd i forhold til andre aktive befolkningsgrupper. Hertil kommer, at den stigning i velstandsniveauet (der måles ved den sum af goder og tjenesteydelser, der står til rådighed for borgerne), der har fundet sted i mellem- og efterkrigstiden kun i mindre grad, end tilfældet er for den øvrige del af befolkningen, er kommet tjenestemænd i højere charger til gode. I det følgende er deklasseringen i afsnit A beskrevet i relation til nationalindkomsten og indkomsten for faglærte arbejdere samt ikke-akademiske tjenestemænd i centraladministrationen. Afsnit B behandler specielt udviklingen i aflønningen for fuldt beskæftigede faglærte arbejdere og lønnen for akademiske tjenestemænd i centraladministrationen. Som grundlag for opstilling af de talmæssige udtryk for deklasseringens omfang er anvendt indkomst- og lønstatistiske oplysninger (overvejende de af Det statistiske departement udarbejdede).

A. Deklasseringen i forhold til velstandsniveauet.

I tabel 4 er foretaget en sammenligning mellem udviklingen i samfundets velstandsniveau og lønningerne for departementschefer, kontorchefer, ekspeditionssekretærer, fuldmægtige, sekretærer, kontorassistenter og kontorister samt faglærte arbejdere i perioden 1935-55.

Tabel 4. Udbetalt slutløn for seks tjenestemandsharger, beregnet årsløn for en faglært arbejder samt nettonationalindkomsten (NNI) pr. indbygger i årene 1935-55.

	Lønninger samt NNI pr. indbygger				Relativt lønniveau, når NNI = 1				Procentvis fald i relativt lønniveau		
	1. apr. 1935	1. apr. 1938	1. apr. 1946	1. apr. 1955	1. apr. 1935	1. apr. 1938	1. apr. 1946	1. apr. 1955	1935	1938	1946
	kr.	kr.	kr.	kr.					pct.	pct.	pct.
Dept.chefer .	13 896	14 208	18 798	31 359	9,6	8,6	5,9	5,8	10	31	2
Kontorch. . .	9 204	9 492	14 340	23 492	6,4	5,8	4,5	4,3	10	22	4
Eksp.sekr. . .	7 446	7 722	11 238	18 285	5,2	4,7	3,5	3,4	9	25	5
Fuldmægtige	6 600	6 876	10 086	16 340	4,6	4,2	3,2	3,0	9	24	5
Sekretærer . .	5 241	5 505	8 706	13 934	3,6	3,3	2,7	2,6	8	18	6
Kontorass. . .	3 780	4 044	6 785	11 004	2,6	2,4	2,1	2,0	7	12	5
Kontorister .	3 153	3 417	6 072	10 224	2,2	2,1	1,9	1,9	5	8	1
Fgl. arbejd. .	4 152	4 488	7 464	12 624	2,9	2,7	2,3	2,3	6	14	0
NNI pr. indbygger . . .	1 441	1 648	3 177	5 429	1,0	1,0	1,0	1,0	-	-	-

Samfundets velstandsniveau kan til brug for en sådan sammenligning bedst udtrykkes ved nettonationalindkomsten, målt i løbende priser, idet man derved undgår at skulle foretage korrektionsberegninger for ændringer i prisniveauet. Nettonationalindkomsten er den sum, der står til rådighed for aflønning af borgerne, hvorfor nettonationalindkomsten pr. indbygger kan defineres som hver enkelt borgers indkomst under forudsætning af fuldstændig indkomstudjævning. Arbejdslønnen er beregnet på grundlag af den af Det statistiske Departement udregnede timefortjeneste for en faglært mandlig arbejder i hovedstaden. Denne timeløn, der gælder april kvartal for respektive år, omfatter foruden egentlig løn (incl. dyrtidstillæg) også sognehelligdagsbetaling omregnet på helårsbasis. Multipliceres timelønnen med 2 400 (antal årlige arbejdstimer), fås den samlede årsløn, d. v. s. *ren* lønindtægt for en *fuldt beskæftiget* faglært arbejder. Tjenestemandslønningerne repræsenterer udbetalt slutløn – pensionsbidrag for en forsøger i hovedstaden, alle udregnet pr. 1. april i de respektive år.

Undersøgelsen falder i 3 perioder, nemlig 1) 1935-38, der giver et billede af udviklingen i den sidste del af førkrigstiden, 2) 1938-46, der illustrerer forholdene under krigen og 3) 1946-55, der vedrører efterkrigsperioden, d. v. s. udviklingen efter gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946.

Af tabel 4 fremgår det, at der i forhold til nationalindkomsten var tale om lønnedgang for alle grupper, men at det procentvise fald var størst for højere tjenestemænd. Det må i denne forbindelse bemærkes, at størstedelen af erhvervslivet i 1935 var præget af den verdenskrise, der i begyndelsen af 30'erne stærkt havde forringet afsætningsmulighederne, trykket prisniveauet og således bevirket et betydeligt fald i produktion og beskæftigelse. Da der i tabel 4 er regnet med lønindtægt for en fuldt beskæftiget arbejder, er det derfor muligt, at tidsrummet 1935-38 har betydet en opgang i indkomsterne for arbejderne som samfundsgruppe betragtet, idet der i perioden skete en stigning i beskæftigelsen, især for faglærte. Prisniveauet var i de omtalte år kun svagt stigende.

I årene 1938-46 ramtes de højere tjenestemænd af et meget stærkt fald i lønningerne j

i forhold til de øvrige befolkningsgrupper. For ikke-akademiske tjenestemænd og faglærte arbejdere indtraf også et fald, der dog ikke var af samme omfang som for de akademiske tjenestemænd. Som følge af krigen var produktions- og afsætningsforholdene særdeles gode, hvorved indkomsterne for erhvervslivet steg stærkt - navnlig for landbruget, der drog fordel af den gunstige prisudvikling.

I perioden 1946-55 har stigningen i lønnen for en fuldt beskæftiget faglært arbejder været af samme omfang som væksten i nationalindkomsten. For de akademiske tjenestemandsgupper er nedgangen i forhold til nettonationalindkomsten fortsat. At det i denne periode navnlig var ekspeditionssekretærer, fuldmægtige og sekretærer, der var ofre for deklassering - og ikke som i de foregående tidsrum departementschefer - beror på den ved udregningen af det midlertidige og særlige tillæg anvendte beregningsmåde.

I årene 1946-55 har afsætningsforholdene for erhvervslivet i almindelighed og landbruget i særdeleshed været væsentligt bedre end i førkrigstiden. Arbejdernes indtægter har som helhed været stigende dels som følge af den forbedrede beskæftigelse (arbejdsløshedsprocenten var før krigen ca. 20, i 1955 ca. 9), dels i kraft af den lønstigning, der er tilfaldet de lavest lønnede.

Den stilling i forhold til velstandsniveauer de højere tjenestemænd indtog i førkrigstiden, er således senere undergået en stærk forringelse sammenlignet med andre betydende aktive befolkningsgrupper.

B. Deklasseringen i forhold til faglærte arbejdere.

Da imidlertid stigningen i velstandsniveauet fra 1935 (1938) til 1955 bl.a. beror på et højere beskæftigelsesniveau for arbejdere og en forbedring af landbrugets og visse andre erhvervs økonomiske forhold samt lønstigninger for de lavestlønnede arbejdere, rummer den samlede velstandsstigning således en fremgang, som med rimelighed kun bør komme ovennævnte samfundsgrupper til gode. Der er derfor i dette afsnit foretaget en sammenligning mellem udviklingen i årslønnen for en *fuldt beskæftiget*, faglært arbejder og de i foregående afsnit omtalte lønninger for akademiske tjenestemænd, idet

Tabel 5. Udbetalt slutløn for akademiske tjenestemænd, sammenholdt med den beregnede årsløn for en fuldt beskæftiget faglært arbejder i årene 1935, 1946 og 1955.

	Udbetalt slutløn samt beregnet årsløn for en fgl. arb.			Relativt niveau, når lønnen for en fgl. arb. = 1			Procentvis fald i relativt niveau		
	1. apr. 1935	1. apr. 1946	1. apr. 1955	1. apr. 1935	1. apr. 1946	1. apr. 1955	1935	1946	1935
	kr.	kr.	kr.				pct.	pct.	pct.
Dept.chefer.	13 896	18 798	31 359	3,4	2,5	2,5	25	2	26
Kontorchefer.	9 204	14 340	23 492	2,2	1,9	1,9	14	3	16
Eksp.sekr.	7 446	11 238	18 285	1,8	1,5	1,4	16	5	20
Fuldmægtige.	6 600	10 086	16 340	1,6	1,4	1,3	15	5	19
Sekretærer.	5 241	8 706	13 934	1,3	1,2	1,1	7	6	13
Fgl. arbejdere.	4 152	7 464	12 624	1,0	1,0	1,0			

en fuldt beskæftiget faglært arbejder er anset for værende repræsentativ i henseende til den almindelige velstandsstigning, bortset fra de ovenfor omtalte særlige forbedringer for visse befolkningsgrupper.

Af tabel 5 fremgår det, at lønningerne for de nævnte akademiske tjenestemandsgupper er faldet betydeligt i forhold til lønnen for en faglært arbejder i perioden 1935-55, i hvilken forbindelse det skal bemærkes, at der i tidsrummet 1955-57 efter en skønsmæssig beregning er indtruffet et yderligere fald i lønnen for samtlige tjenestemandsgupper i forhold til lønindtægten for en faglært arbejder på ca. 2 pct. Medens faldet i det relative lønniveau var størst for departementschefer i tidsrummet 1935-46, var denne gruppe den gunstigst stillede i årene 1946-55, hvilket hovedsagelig må tilskrives det midlertidige og særlige løntillæg, der ydedes for at modvirke den tiltagende lønnivellering.

Det forekommer bemærkelsesværdigt, at i forhold til lønnen for en faglært arbejder er departementschef lønnen i 1955 kun lidt større end lønnen for en kontorchef i 1935, og at ekspeditionssekretærlønnen i 1935 kun var ubetydeligt mindre end kontorcheflønnen i 1955. Ekspeditionssekretærer aflønnes i 1955 ringere end fuldmægtige i 1935, medens sekretærlønnen i 1935 svarede til fuldmægtiglønnen i 1955. Alle nævnte tjenestemandsgupper er således i løbet af 20-årsperioden 1935-55 lønmæssigt rykket en charge ned.

Til ophævelse af den her påviste deklassering af de akademiske tjenestemænd kræves en lønstigning for departementschefer

på 36 pct., for kontorchefer 19 pct. og for ekspeditionssekretærer 24 pct., medens procenterne for fuldmægtige og sekretærer er henholdsvis 23 og 15. Disse »udligningsprocenter« viser således, at der, selv om tjenestemandslønningerne kun er sat i forhold til et i stærkt modificeret form anvendt velstandsniveau, har fundet en betydelig deklassering sted gennem de undersøgte 20 år.

IV. Konklusion og forslag.

Udvidelsen af centraladministrationens arbejde i årene under og efter krigen har medført en stærk forøgelse af antallet af de i centraladministrationen ansatte tjenestemænd med akademisk uddannelse. Da antallet af tjenestemandstillinger i de højere charger ikke er forøget i samme omfang som antallet af sekretær- og fuldmægtigstillinger, er avancementsmulighederne blevet forringet i væsentlig grad, jfr. nærværende redegørelses afsnit I. Forudsætningerne for det nuværende lønsystem har derved ændret sig afgørende.

Samtidig hermed har en række andre akademikergrupper i statens tjeneste enten ved lov, overenskomst eller normeringspraksis opnået lønordninger, der i hvert fald delvis sikrer dem mod de lønmæssige virkninger af avancementsforringelser, jfr. afsnit II. Disse lønordninger sikrer det lønmæssige avancement til sidste løntrin før chefstillingen.

For centraladministrationen vil et automatisk lønavancement omfattende sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer inden for en lønramme fra begyndelsesløn for sekretærer til slutløn for kontorchefer være en

naturlig løsning på de lønmæssige problemer, der er opstået som følge af forringelsen i advancementsmulighederne, jfr. den for amtsfuldmægtigene ud fra tilsvarende synspunkter gennemførte ordning. Den nedenfor omtalte lønskala er udarbejdet på grundlag heraf.

Det er klart, at en lønramme som den nævnte - medmindre man vil gøre et brud på hidtil fulgte synspunkter - må omfatte ikke alene centraladministrationen, men tillige hele den øvrige del af administrationen, idet den nugældende lønskala gælder for alt administrativt arbejde udført af tjenestemænd med akademisk uddannelse. De forhold, der ifølge foranstående redegørelse må føre til et ændret lønsystem, gælder da også samtlige administrationsgrene. Men formentlig gælder de i praktisk talt samme omfang alle områder, inden for hvilke akademikere beskæftiges af staten. Politi- og dommerfuldmægtige, videnskabelige assistenter ved de højere læreanstalter, statskolelærere, forstkandidater o. s. v. er stillet over for det samme problem, nemlig at et rimeligt løn-avancement er udelukket efter det gældende lønsystem på grund af aldersfordelingen og det svigtende antal overordnede stillinger. Den tanke må da i og for sig være nærliggende at arbejde på en fællesakademisk løn-

ramme for alle akademikere i statens tjeneste uden for selvstændige chefstillinger, og det af foreningen opstillede forslag til en ny lønskala vil formentlig kunne bruges som udgangspunkt for en drøftelse heraf.

Nogen uniformering af indtægtsniveauet er af rent praktiske grunde næppe gennemførlig. Den ville i alt fald ikke kunne gennemføres uden en opgivelse af muligheden for ekstraindtægt ved ekstraarbejde, hvilket de akademiske tjenestemænd taget som helhed næppe vil være tjent med. Det må derfor formentlig forudsættes, at de enkelte grupper ligesom hidtil oppebærer de tillæg og honorarer, som hver især er i stand til at tilkæmpe sig.

Med hensyn til en sådan lønskalas udstrækning og niveau skal følgende anføres:

Da det er formålet med lønskalaen at imødegå de lønmæssige virkninger af en forringelse i advancementsmulighederne, må lønskalaen sikre det lønmæssige avancement fra begyndelsesløn til en slutløn svarende til den, der opnås i chefstillingen.

Hvad dernæst angår lønskalaens niveau, må det fastlægges således, at det giver udligning for den deklassering, som de højere- og højestlønnede tjenestemænd har været genstand for i årene under og efter krigen, jfr. redegørelsens afsnit III. Fra alle partiers

Tabel 7. Forslag til en fællesakademisk lønramme.¹⁾

Anciennitet incl. aspiranttid ²⁾	Grundløn I ³⁾	Stigning til næste løntrin	Grundløn II ⁴⁾	Stigning til næste løntrin
år	kr.	kr.	kr.	kr.
2-4	4 200	600	10 600	1 200
5-7	4 800	600	11 800	1 200
8-10	5 400	900	13 000	1 400
11-13	6 300	900	14 400	1 400
14-16	7 200	900	15 800	1 600
17-19	8 100	900	17 400	1 600
20-22	9 000	900	19 000	1 400
23-25	9 900	900	20 400	1 400
26-28	10 800	900	21 800	1 400
29-	11 700	-	23 200	-

¹⁾ jfr. bilag 2.

²⁾ Det bør overvejes, hvorvidt man ved anciennitetsberegningen i stedet for tidspunktet for aspirantantagelse skal gå ud fra kandidatår, jfr. ingeniørernes og arkitekternes overenskomster med staten.

³⁾ Med bevarelse af de nugældende pensionsgivende tillæg, reguleringstillæg m. v.

⁴⁾ Alene med en dyrtidstillægsordning, der giver 2 pct. for hver 6 points, hvormed pristallet overstiger 300.

side er det en godkendt kendsgerning, at de lavestlønnede skal have en reallønsforbedring forud for de øvrige samfundsgrupper, men også disse grupper har et berettiget krav på andel i den forøgede velstand i samfundet, og på denne baggrund må der med rimelighed kunne rejses krav om lønforbedringer for de højere- og højestlønnede tjenestemænd.

På denne baggrund og med udgangspunkt i centraladministrationens forhold er på side 468 i tabel 7 givet et udkast til en fællesakademisk lønramme. I tabellen er angivet to til hinanden svarende lønskalaer (I og II), hvoraf den ene forudsætter de nugældende pensionsgivende tillæg, reguleringsstillæg m. v., medens den anden alene forudsætter et dyrtidstillæg, som ydes med 2 pct. af grundlønnen for hver 6 points, hvormed pristallet overstiger 300, jfr. forslaget fra Gymnasieskolernes Lærerforening.

Tabel 7 (se nederst side 468).

Disse to lønskalaer er bestemt på følgende måde:

For perioden: april kvartal 1935 - april kvartal 1955 er først beregnet den procentvise stigning i den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte arbejdere i hovedstaden (204 pct.). Grundlaget for denne beregning har været de af Statistisk Departement offentliggjorte gennemsnitlige timefortjenester (standardberegningen), omfattende den egentlige løn incl. dyrtidstillæg samt tillæg for skæve helligdage, sidstnævnte tillæg omregnet på helårsbasis.

Der næst er med udgangspunkt i denne procentvise stigning og ud fra begyndelseslønnen pr. 1. april 1935 for sekretærer, fuldmægtige, ekspeditionssekretærer og kontorchefer samt slutlønnen for kontorchefer beregnet de lønninger, der pr. 1. april 1955 ville have givet udligning for den stedfundne deklassering på de nævte løntrin. Ved beregningen heraf er tjenestemandslønnen til forsørgere med højeste stedtillæg, men excl. pensionsbidrag lagt til grund.

Disse »udlignede« tjenestemandslønninger er derefter omregnet dels med reguleringsstillæg m. v. pr. 1. april 1955 til grundlønninger, sammenlignelige med de nugældende, dels med en dyrtidstillægsordning, som den af Gymnasieskolernes lærerforening foreslåede til et sæt nye grundsætser.

På grundlag af disse »udlignede« grundlønninger repsektive grundsætser samt avancementsaldrene i centraladministrationen er endelig udformet de i tabel 7 angivne lønrammer I og II. Da udgangspunktet ved den foretagne »udlignings«beregning har været tjenestemandslønningerne excl. pensionsbidrag, er grundsætserne i lønramme II fastsat således, at de med et tjenestemandspensionsbidrag på 5 pct. af den samlede løn giver samme udbetalte løn som lønramme I pr. 1. april 1955.

Det skal om den angivne beregning anføres, at der ved denne ikke er taget hensyn til den forbedring i beskæftigelses- og dermed også i indtægtsforholdene, der har fundet sted for arbejdernes vedkommende fra 1935 til 1955, idet timefortjenesterne alene gælder beskæftigede arbejdere. Heller ikke andre forbedringer for arbejderne, såsom forlængelsen af ferien, indgår i beregningen. De anførte lønrammer giver således kun med visse forbehold udligning for den stedfundne deklassering pr. 1. april 1955.

Aflønningen i *chefstillingerne* må på tilsvarende måde fastsættes således, at den giver udligning for den stedfundne deklassering.

Kontorchefer foreslås herefter aflønnet på den fællesakademiske lønrammes to sidste løntrin, hvilket efter lønskalaens udformning netop giver dem udligning for den stedfundne deklassering, men herudover må der, således som det f. eks. allerede er sket for amternes personale, tillægges kontorcheferne et *bestillingstillæg*, der rimeligt modsvarer den særlige arbejdsbyrde og det betydelige ansvar, der hviler på centraladministrationens kontorchefer. Dette bestillingstillæg, der danner lønforskellen mellem kontorchefferstillinger og stillinger i øvrigt på slutlønning i den akademiske lønramme, bør ikke ansættes under ca. 7 000 à 8 000 kr. årligt.

For de egentlige selvstændige chefstillinger (departementschefer, direktører, afdelingschefer m. v.) gælder det, at der for disse stillinger må fastlægges særlige lønrammer i lighed med lønrammerne for statens højeste tjenestemandscharger i øvrigt. En udligning af deklasseringen bør til dels kunne ske i form af bestillingstillæg, men i øvrigt vil en fastlæggelse af disse lønninger i så høj grad bero på særlige lønpolitiske overvejelser og hensyn, at det falder uden for nærværende under-

Søgelses formål at stille konkrete forslag herom.

Med hensyn til *dyrtidstillægsordningen* skal det anføres, at denne må fastlægges således, at de nye lønsatser + tillæg giver udligning for den stedfundne deklassering, og således, at lønningerne bliver procentvis dyrtidsreguleret. Man har foran i tabel 7 eksempel-

vis anvendt den af Gymnasieskolernes Lærerforening foreslåede dyrtidsregulering, men også andre veje kan overvejes. Man henviser i denne forbindelse til de i bilaget til nærværende redegørelse fremsatte betragtninger vedrørende muligheden for en regulering på grundlag af lønindeks for arbejdere inden for industri og håndværk.

Underbilag 2 til bilag 124.

Overvejelser vedrørende regulering af tjenestemandslønninger efter lønindex for industriarbejdere.

1.

En dyrtidsregulering, som giver fuld dækning for prisstigningerne, vil ikke være tilstrækkelig til fremtidig at sikre de højrelønnede tjenestemænd mod en lønningsmæssig deklassering som den, de i de sidste 20 år har været genstand for i forhold til andre befolkningsgrupper, først og fremmest i forhold til arbejderne. Til en sådan sikring kræves en lønregulering, som tillige giver tjenestemændene en realindtægts- d. v. s. reallønsforbedring af samme omfang som den, der opnås af andre grupper. Dette mål kan - med visse modifikationer - nås, såfremt reguleringstillæggene fremtidig gives på procentbasis, og deres antal bestemmes efter et indeks for den nominelle indtægt i den befolkningsgruppe, hvis indtægt danner sammenligningsgrundlaget.

2.

På basis af de af Det statistiske Departement offentliggjorte tal for den gennemsnitlige timefortjeneste for arbejdere i industri og håndværk kan opstilles et indeks, hvorefter tjenestemandslønningerne kan reguleres. Som udgangspunkt kan tages den gennemsnitlige timefortjeneste pr. kvartal ifølge standardberegningen. Timefortjenesterne i de enkelte fag er her vejet sammen med faste vægte, så at forskydninger i sammensætningen af den gruppe arbejdere, der omfattes af lønstatistikken, ikke spiller forstyrrende ind.

Ved indeksberegningen vil det antagelig være mest hensigtsmæssigt at lade de forskellige tillæg samt feriepengene udgå, således at indekset alene omfatter tid- og akkordfortjeneste. Feriepengetillægget er så-

ledes fastsat på procentbasis afhængig af ferielængden, så at en ændring i dette tillæg vel ville påvirke arbejdernes timefortjeneste, men ikke deres samlede årsfortjeneste. Hvad de øvrige tillæg angår, varierer tillægget for søgnehelligdage med stærke udsving fra kvartal til kvartal, men i takt med den øvrige løn fra år til år, medens resten af tillæggene, der gives som vederlag for særlige ulemper eller udgifter (smudstillæg, tillæg for holdskifte, værktøjsgodtgørelse m. v.), kun udgør et ringe beløb (6 øre pr. time i 1. kvartal 1955). Overtidstillæg indgår ikke i standardberegningens tal.

Såfremt lønreguleringen som hidtil skal ske halvårsvis, vil det formentlig være mest hensigtsmæssigt at lægge timefortjenesterne i januar og juli kvartal til grund, idet tallene for oktober kvartal påvirkes af de forholdsvist store udbetalinger af akkordoverskud, der finder sted i dette kvartal inden for bygge- og anlægsvirksomhed. Da den gennemsnitlige timefortjeneste i et kvartal imidlertid først foreligger beregnet ca. et halvt år efter kvartalets udløb, et interval, der næppe kan nedskæres med mere end et par måneder, vil en lønregulering tidligst kunne ske til oktober og april på basis af tallene for det forudgående januar resp. juli kvartal. Såfremt den nuværende pristalsregulering bibeholdes for arbejderlønningerne, vil tjenestemændene med lønregulering efter arbejderlønningerne således først opnå compensation for stedfundne prisstigninger et år efter, at arbejderne opnår compensationen. Hvis denne ulighed skal ophæves, må det nævnte løntal (lønindeks) derfor korrigeres for eventuelle mellemliggende pristalsforskydninger. Dette kan f. eks. ske på følgende måde:

For det første kvartal, for hvilket løntallet overhovedet beregnes, giver man det samme værdi som pristallet to kvartaler forud, idet

dette forudgående pristal er det seneste lønregulerende pristal i forhold til de pågældende arbejderlønninger. Det herved fremkomne tal udgør basisværdi for løntallet. Korrektionen for pristalsforskydninger kan herefter foretages ved til løntallet for et givet tidspunkt at lægge pristalstilvæksten i det år, der er forløbet siden det lønregulerende pristal nærmest forud for det pågældende løntal.

Kaldes det fremkomne pristalskorrigerede løntal for reguleringstallet (det **tal**, hvorefter tjenestemandslønningerne skal reguleres), bestemmes reguleringstallet for lønningerne pr. 1. april 1956 således som løntallet for juli kvartal 1955 + pristalstilvæksten fra januar 1955 til januar 1956, medens reguleringstallet for lønningerne pr. 1. oktober 1956 er lig med løntallet for januar kvartal 1956 -f pristalstilvæksten fra juli 1955 til juli 1956.

I hosstående tabel 1* er for perioden 1946-55 anført pristal og gennemsnitlig timefortjeneste for samtlige industriarbejdere samt de på basis heraf beregnede løntal og reguleringstal. Løntallet for januar kvartal 1946, der er sat lig med pristallet for juli 1945, jfr. ovenfor, er i udgangstidspunktet tillige reguleringstal; først for de følgende perioder fremtræder reguleringstallet som det pristalskorrigerede løntal. I timefortjenesterne indgår tillæg for søgnehellidage, da dette tillæg ikke kan udskilles for årene forud for 1954. Tillægget er dog her af forsvindende betydning, dets største værdi i de anførte kvartaler nås i januar kvartal 1955: 4 øre. - Da man fra 1954 anvender nye vægte ved standardberegningen, er der her - for at bevare kontinuiteten - foretaget en mindre korrektion for 1954 og 1955 (9 øre).

Tabel 1*. Beregning af reguleringstal for årene 1946—55.

	Pristal ¹⁾ (1914 = 100)	Gnsl. time- fortj. (øre)	Løntal ²⁾	Beregning af reguleringstal:			Med virkning fra:
				løntal	+	pristals- tilvækst	
1945 juli	291						
1946 jan	290	238	291	291			april
juli	288	254	311	291	+	(288-291)	= 288 okt.
1947 jan	292	254	311	311	+	(292-290)	= 313 april
juli	298	266	325	311	+	(298-288)	= 321 okt.
1948 jan	300	273	333	325	+	(300-292)	= 333 april
juli	306	288	352	333	+	(306-298)	= 341 okt.
1949 jan	310	292	357	352	+	(310-300)	= 362 april
juli	307	298	364	357	+	(307-306)	= 358 okt.
1950 jan	315	299	365	364	+	(315-310)	= 369 april
juli	323	314	384	365	+	(323-307)	= 381 okt.
1951 jan	346	325	397	384	+	(346-315)	= 415 april
juli	366	346	423	397	+	(366-323)	= 440 okt.
1952 jan	371	357	437	423	-f	(371-346)	= 448 april
juli	378	373	456	437	+	(378-366)	= 449 okt.
1953 jan	378	375	458	456	+	(378-371)	= 463 april
juli	375	380	464	458	+	(375-378)	= 455 okt.
1954 jan	376	379	463	464	+	(376-378)	= 462 april
juli	379	393	480	463	+	(379-375)	= 467 okt.
1955 jan	386	397	485	480	+	(386-376)	= 490 april
juli	395		-	485	+	(395-379)	= 501 okt.

1) Fra 1951 særpristal.

2) For arbejdere i håndværk og industri iflg. standardberegningen. Beløbene omfatter tid- og akkordløn + tillæg for søgnehellidage.

3) Gennemsnitlig timefortjeneste omregnet, således at løntal januar kvartal 1945 = pristal juli 1945.

4) I udgangsperioden er reguleringstal = løntal.

Som det vil ses af tabellens tal, er pristallet (fra 1951 særpristallet) fra januar 1946 til juli 1955 steget fra 290 til 395 eller med 36 pct., medens reguleringstallet er steget fra 291 til 501 eller med 72 pct., hvilket svarer til en realindtægtsforbedring på ca. 26 pct. Det kan i denne forbindelse nævnes, at realværdien af begyndelseslønnen for sekretærer, fuldmægtige, ekspeditionssekretærer samt kontorchefer i samme periode er steget med 20, 18, 19 og 20 pct., når der i disse lønninger medregnes regulerings-, midlertidigt og særligt tillæg samt højeste stedtillæg, men ikke pensionsbidrag.

3.

Til vurdering af såvel gennemførligheden som virkningerne af den ovenfor skitserede ordning kan anføres følgende, idet det forudsættes, at reguleringsstillæggene efter reguleringstallet gives på procentbasis og til samtlige tjenestemænd, og at det private arbejdsmarkeds overenskomster bevarer deres nuværende karakter.

For *lovgivningsmagten* betyder ordningen for det første, at man reelt afgiver et ikke ubetydeligt område til det private arbejdsmarkeds organisationer. Hertil bør dog bemærkes, at lønningerne for de store grupper af laverelønnede tjenestemænd med den hidtil forte lønpolitik faktisk har fulgt arbejderlønningerne. Men i hvert fald afskæres lovgivningsmagten fra på dette område at føre en mere eller mindre tilsigtet nivelleringspolitik, idet det vil være væsentligt vanskeligere at gennemføre en sådan politik ved tjenestemandsløvsrevisionerne. For det andet kan det fra lovgivningsmagten anføres, at det ville være mere rimeligt at regulere tjenestemandslønningerne efter et indkomstindeks for samtlige befolkningsgrupper, og at en regulering i forhold til arbejdergruppen alene i hvert fald måtte tage hensyn til denne gruppes varierende arbejdsløshed, da denne påvirker den gennemsnitlige årsindkomst i gruppen.

Fra *fagforeningernes* side kan det anføres, at tjenestemændene uden nogen indsats i form af arbejdsløshedsrisiko eller tab ved strejker vil opnå den fulde fordel af fagforeningernes arbejde, samt at tjenestemændene uden videre vil få andel i de merindtægter, arbejderne opnår ved gennem øget arbejdstempo at forøge akkordfortjenesterne.

For *tjenestemændene* vil ordningen betyde en automatisk virkende sikring mod deklassering i forhold til arbejderne, hvilket som nævnt med den hidtil førte lønpolitik vil være af størst betydning for de højerelønnede tjenestemænd. Der vil være den samme forsinkelse med hensyn til kompensation for prisstigninger som hidtil. Derimod vil der i modsætning til nu være et års forsinkelse på opnåelsen af de egentlige lønforbedringer, arbejderne får gennemført, idet disse lønforbedringer først kommer til udtryk i et juliløntal og dermed i reguleringstallet med virkning fra den følgende 1. april.

Sikringen mod deklasseringen vil ikke være fuldstændig, da der i løntallet og dermed i reguleringstallet ikke indgår de forbedringer, arbejderne opnår på andre felter, f. eks. i form af sociale sikringsfunds, længere ferie o. lign. Derimod gælder det, at med den anførte beregning af reguleringstallet vil de arbejdstidsforkortelser, som arbejderne opnår med hel eller delvis lønkompensation, medføre stigninger i reguleringstallet og dermed i tjenestemændenes årsindtægt, medens arbejdernes årsindtægt vil forblive uændret eller - ved ufuldstændig kompensation - endog gå ned. Dette vil næppe blive akcepteret som en helt tilfredsstillende ordning.

Hvad angår den risiko, der er forbundet med at knytte lønningerne til arbejderlønningerne alene, gælder det, at det er meget vanskeligt at vurdere, hvor langt den hidtidige, almindelige nivelleringspolitik i samfundet vil blive ført og faktisk kan gennemføres i fremtiden. Tilsvarende vanskeligt bliver det da at vurdere, i hvilket omfang det vil være fordelagtigt at knytte tjenestemandslønningerne til arbejderlønningerne.

Af speciel interesse er det at vurdere en eventuel arbejderarbejdsløsheds indflydelse på løn- og reguleringstal. I en artikel af Arne Lund i Festskrift for professor Jørgen Pedersen (1951): »Spontan og autonom lønstigning« er foretaget en undersøgelse af sammenhængen mellem forskydninger i gennemsnitlig timefortjeneste og forskydninger i arbejdsløshed i forskellige fag i årene 1946-49. I konklusionerne anføres bl. a., at spontane lønstigninger, d. v. s. individuelle lønstigninger på de enkelte arbejdspladser udover de kollektivt aftalte tariffer, indtræder, når arbejdsløsheden bliver mindre end 5-10 pct. Disse spotane lønstigninger vil være desto

større, jo mindre arbejdsløsheden er. Ved voksende arbejdsløshed (indtil 5-10 pct.) vil disse spontane lønstigninger atter bortfalde, medmindre det forinden er lykkedes fagforeningerne ved kollektiv aktion at få lønforhøjelserne legaliserede som overenskomst-mæssige lønforhøjelser. Om arbejdsløshed udover den nævnte grænse anføres det med støtte i mellemkrigstidens erfaringer, at lønnen med helt op til 50 pct.s arbejdsløshed vil være upåvirket af efterspørgslen efter arbejdskraft, idet fagforeningerne formår at opretholde lønnen eller endog gennemføre egentlige lønforhøjelser.

Af det anførte følger, at under en politik, som tilsigter tilnærmelsesvis fuld beskæftigelse, vil risiko for lønfald som følge af voksende arbejdsløshed være begrænset til at omfatte den del af lønnen, som ligger over tarifføen + dyrtidstillæg. Der kan ikke gives nøjagtige tal for, hvor meget denne del af lønnen betyder. Det kan kun anføres, at

efter de foretagne beregninger for mandlige arbejdere på rent timelønsarbejde udgjorde den spontane lønstigning fra 1. juli 1946 til 1. juli 1949 i alt 22 øre mod 15 + 10 øre i dyrtidstillæg og overenskomstmæssige tillæg i samme periode; den gennemsnitlige timefortjeneste steg således med i alt 47 øre fra 240 til 287 øre. Arbejdsløshedsprocenten for egentlige arbejdsløse, d. v. s. arbejdsløse med en ledighed på 7 dage og derover, udgjorde på de to tidspunkter henholdsvis 3,0 og 3,3 pct. Et fuldstændigt bortfald af den i denne periode opnåede spontane lønstigning ville herefter have betydet en timelønsreduktion på knap 8 pct.; hertil ville antagelig svare en betydelig arbejdsløshed. Tilsvarende beregninger er ikke foretaget for akkordfortjenerne, i hvilken forbindelse det kan nævnes, at akkordtimerne udgør ca. to femtedele af samtlige arbejdstimer for de af Arbejdsgiverforeningen beskæftigede arbejdere.

Underbilag 3 til bilag 124.

Forslag til fællesakademisk lønramme, tilpasset de af Samrådet i oktober 1957 opstillede retningslinier.

Samrådet har i skrivelse af 19. oktober 1957 (journal-nr. 1336/57) meddelt foreningerne, at dets repræsentant i lønningskommissionen bl. a. vil arbejde for, at »de 30 reguleringstillægsportioner, der i øjeblikket (i.e. pr. 1. oktober 1957) udbetales i henhold til statstjenestemandsløvens nivellerende satser, overføres til procentbasis, evt. efter de for det midlertidige løntillæg gældende satser«.

I tabel 6 opstilles en grundlønskala, der med bibeholdelse af den nugældende tjenestemandsløvs tillæg pr. 1. april 1955 gav udligning for den i årene 1935-55 stedfundne deklassering, når udviklingen i årslønnen for en fuldt beskæftiget faglært arbejder lægges til grund for sammenligningen. Opstillingen af en lønskala, hvor samtlige reguleringstil-

lægsportioner er omregnet på procentbasis, er foretaget således, at en reguleringstillægsportion beregnes som 3 pct. af den pensionsgivende løn. Den i nedenstående oversigt opstillede grundlønskala giver samme bruttoløn som skala I tabel 6 pr. 1. april 1955, men i hosstående oversigt forudsættes reguleringstillægsportionerne omregnet på procentbasis.

Forslag til fællesakademisk lønramme.

Anciennitet incl. aspiranttid	Grundløn	Stigning til næste trin
2-4	3 900	600
5-7	4 500	600
8-10	5 100	600
11-13	5 700	600
14-16	6 300	600
17-19	6 900	600
20-22	7 500	600
23-25	8 100	600
26-28	8 700	900
29-	9 600	

Til lønningskommissionen.

»Foreningen af professorer i Aarhus«, som repræsenterer så godt som samtlige professorer ved Aarhus Universitet, tillader sig herved at rette henvendelse til lønningskommissionen angående professorernes lønningsforhold.

Professorerne ved Aarhus universitet er ikke direkte statstjenestemænd, da universitetet ikke er en statsinstitution, men en selvejende institution. Professorerne lønnes imidlertid af staten (efter bevilling på Finansloven) og efter ganske de samme regler, som gælder for de statsansatte professorer ved Københavns universitet. De professorlønninger, der fastsættes i den kommende nye tjenestemandsslov, vil derfor direkte have gyldighed også for professorerne ved Aarhus Universitet, og vi anser os derfor for berettigede til over for lønningskommissionen at fremhæve vore synspunkter med hensyn til professorstillingernes aflønning.

Det er betydelige uddannelsesmæssige og kvalifikationsmæssige krav, der efter de gældende regler stilles til videnskabsmændene, for at de skal kunne opnå *ansættelse* i en professorstilling. Ved besættelserne af de ledige stillinger går der frem på den måde, at der nedsættes et sagkyndigt udvalg, der skal gennemgå ansøgernes kvalifikationer og gøre indstilling. Bedømmelsen har ikke blot til formål at udfinde den blandt ansøgerne bedst egnede, men den tilsigter tillige ved en omhyggelig gennemgang af den eller de pågældendes videnskabelige kvalifikationer, således som de lægger sig for dagen gennem publicerede arbejder og på anden måde, at afgøre, om der overhovedet blandt ansøgerne findes nogen til stillingen fuldt kvalificeret person. Man må herunder tage i betragtning, at det drejer sig om at ansætte en person, som inden for det pågældende fagområde skal indtage en absolut førende stilling og skal være i stand til som fagets førstemand at føre forskningen videre, dels selv og dels gennem den påvirkning, han kan udøve. De almindelige anciennitetsprincipper og øvrige principper, hvorefter statens tjenestemænd i højere stillinger ellers ud-

vælges, har kun en meget begrænset betydning her. Det er da også oftere set, at det sagkyndige udvalg har konkluderet derhen, at ingen af de pågældende ansøgere opfyldte de krav, som man med rette må stille, og at det derfor har været nødvendigt at lade stillingerne henstå ubesat, indtil den tilstrækkeligt kvalificerede person er blevet uddannet.

Det må således understreges, at professorstillingerne kræver en overordentlig omfattende *foruddannelse*, og der stilles meget store *krav til deres indehavere*, som stadig må holde sig fuldt ud a jour med alt, hvad der fremkommer inden for deres videnskabsgren både i indland og i udland. Det videnskabelige arbejde, der giver sig udslag i omfattende studier og videnskabelig produktion, er for så vidt det mest betydningsfulde område inden for professorgerningen, men hertil kommer tillige undervisning af studenter og vordende videnskabsmænd, afholdelse af eksaminer, bedømmelse af doktorafhandlinger og prisopgaver og ofte et betydeligt administrativt arbejde inden for universitetets styrelse eller det videnskabelige institut, hvis chef professoren ofte er. Det er en total arbejdsydelse af højeste kvalitet, der fordres af en universitetsprofessor.

I betragtning af den uddannelse og arbejdsbyrde, både kvantitativt og kvalitativt, der kræves af en professor, er den ham af staten tilmålte *lønning overordentlig ringe*. Begyndelseslønnen ligger for tiden omkring 26 000 kr., og slutlønnen er godt 30 000 kr. Nogle professorer, der tillige er bestyrere af omfattende videnskabelige forskningsinstitutter, får desuden et ganske minimalt bestyrertillæg, som ikke er pensionsgivende, men bortset herfra ydes der ikke til professorerne i almindelighed bestillings-, repræsentations- eller andre tillæg af nogen art.

Professorstillingerne er efterhånden lønningsmæssigt set trykket ned i et relativt urimeligt lavt plan. *Hverken inden for eller uden for statstjenesten vederlægges ellers personer på det kvalifikationsmæssige niveau, som nødvendigvis må kræves, så lavt som professorerne*. Og de nugældende professorlønninger

ger er af en sådan art, at de i hvert fald inden for adskillige faggrupper ikke virker tilstrækkelig fristende på ansøgere, hvilket selvsagt er overordentlig skadeligt for den videnskabelige udvikling.

Bidragende hertil har for det første den *utilstrækkelige pristalsregulering* af de højere tjenestemandstillinger været. Dette har i høj grad ramt professorstanden, der har måttet se sine levevilkår forringede i takt med prisstigningen.

Desuden er professorstillingerne blevet placeret lønmæssigt på et *meget lavt niveau i sammenligning med* statens øvrige højeste tjenestemænd. Lønningsklassen 9 000-10 800 kr. er jo forholdsvis beskednen i sammenligning med andre chefstillinger inden for statstjenesten, og hertil kommer, at adskillige andre grupper har fået tillagt bestilling stillæg, der bevirker, at afstanden mellem dem og professorstillingerne bliver endnu større.

Med hensyn til den *samfundsmæssige betydning af, at videnskabsmændenes stilling forbedres væsentligt*, kan man henvise til den af »Foreningen til beskyttelse af videnskabeligt Arbejde« til lønningskommissionen afgivne henvendelse, som vor forening for sit vedkommende fuldt ud kan tiltræde, og vi tillader os at anbefale, at der foretages *en betydelig forbedring* af professorernes lønmæssige stilling i den nye tjenestemandsslov. På grund af *den meget høje beskatning af marginalindtægten* vil kun forbedringer af virkeligt ansetligt format være mærkbare.

Ud over de her anførte betragtninger, der gælder professorstillingerne i almindelighed, er der visse forhold, der *særlig gælder professorerne i Aarhus*, og som man anser det for ønskeligt at påpege, idet de medvirker til at vanskeliggøre stillingen for disse.

Med det nugældende lønningsniveau for professorerne er det på grund af de krav, der stilles til en professor, nødvendigt for

ham at have ekstraintægter, og det er her et faktum, at *muligheden* for at skaffe hverv, der giver de fornødne *bindtægter*, er *væsentlig ringere* i Aarhus end i København.

Dernæst gælder det, at det af hensyn til forskningsarbejdet og den pågældendes fortsatte udvikling er en nødvendighed til stadighed at holde forbindelse vedlige med andre personer og institutioner, hvis virksomhed falder inden for hans forskningsområde, og at sådanne personer og institutioner her i Danmark for størstedelens vedkommende er placeret i København. Dette medfører for de aarhusianske professorers vedkommende hyppige *rejser til København*. Det drejer sig her om besøg på videnskabelige institutioner, der beskæftiger sig med de samme eller beslægtede fagområder, om tilsvarende kontakt med enkelte videnskabsmænd. Endvidere om besøg i biblioteker, der råder over bøger, der ikke findes i Aarhus og som det er praktisk udelukket at forsende til udlån i Aarhus, eller om besøg i arkiver, museer eller andre studiesamlinger. Endvidere om deltagelse i videnskabelige drøftelser og fagkonferencer, konferencer med forlag eller tidsskriftredaktioner og mange andre besøg, som er særegne for de forskellige videnskabsgrupper og derfor ikke kan angives under ét. Udgiften til disse rejser må som regel afholdes af de pågældende professorer selv, og hertil kommer, at de er overordentlig tidsrovende.

De her fremdragne forhold gør, at det i hvert fald inden for visse faggrupper har vist sig vanskeligere at få besat professorstillingerne i Aarhus end de tilsvarende stillinger i København, og de bevirker, at de afsavnstillæg, som det vil være ønskeligt at bevilge som tillæg til professorlønnene, må anses for i ganske særlig grad påkrævede for de aarhusianske professorers vedkommende.

P. f. v.

Torben Lund.

København, den 22. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Danske Børnesagsarbejderes Sammenslutning, der er eneste faglige organisation for ledere og medarbejdere beskæftiget ved alle arter af børneforsorgens institutioner, tillader sig herved at stille følgende forslag om placeringen af lønningerne for så vidt angår det ved statsopdragelseshj emmene ansatte personale, tjenestemandslovens afdeling 29.

De foreslåede lønmæssige placeringer er udarbejdet i samråd med overinspektionen for børneforsorgen, og er opstillet på vedlagte bilag 1, ligesom der på bilag 2 er udarbejdet anmærkninger til de enkelte lønningsklasser.

I denne forbindelse skal man pege på, at flere af myndighederne nedsatte kommissioner har dokumenteret nødvendigheden af, at der skaffes børneforsorgens personale en

bedre lønningsmæssig placering, dels på grund af de stigende krav til uddannelse og faglig dygtighed, dels på grund af, at eleverne på institutionerne bliver stadig vanskeligere, således at arbejdet med de anbragte børn ikke er mindre krævende end i andre former for særforborg.

Aflønningen til ledere og medarbejdere må som følge heraf sideordnet med de lønninger, der gives i tilsvarende stillinger i særforborg.

Udover de i samråd med overinspektionen for børneforsorgen udarbejdede anmærkninger ønsker sammenslutningen at fremkomme med begrundelser til de enkelte lønklasser som angivet på bilag 3.

Ærbødigst

Ag. Olsen.

Underbilag 1 til bilag 126.

Udkast til lønningsplan for ledere og medarbejdere ved statsopdragelseshj emmene.

Udarbejdet efter forhandling med DBS den 21. januar 1958.

Tjenestemandslovens afdeling 29.

§900.

1. lønningsklasse.

a. Lønning 8 700 kr. årlig, stigende efter 5 år til 9 300 kr.

Hertil henføres:

Forstanderen for Bråskovgård ungdomshjem.

Forstanderen for Viby ungdomshjem.

b. Lønning 7 500 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 8 700 kr.

Hertil henføres:

Forstanderne for Bøgildgård og Sølager ungdomshjem samt Skibby iagttagseshjem.

c. Lønning 6 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 8 100 kr.

Hertil henføres:

Forstanderne for Vejstrup fredeshjem og Frederikslund optagelseshjem.

§901.

2. lønningsklasse.

a. Lønning 5 700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 7 500 kr.

Hertil henføres:

Overlærerne ved Bråskovgård, Bøgildgård, Sølager og Viby ungdomshjem samt Skibby iagttagseshjem (i alt 5).

b. Lønning 4 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. indtil 6 000 kr.

Hertil henføres:

Overlærerne ved Vejstrup fredeshjem og Frederikslund optagelseshjem.

§902.

3. lønningsklasse.

Lønning 3 540 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 4 260 kr. og derefter hvert 3. år med 480 kr. indtil 5 700 kr.

Hertil henføres:

Lærerne ved Bråskovgård, Bøgildgård, Sølager og Viby ungdomshjem samt Skibby jagttagelseshjem (i alt 5).

Endvidere henføres hertil:

Bestyrerne ved Bråskovgård ungdomshjems 2 specialafdelinger.

§903.

4. lønningsklasse.

a. Lønning 4 350 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 450 kr. indtil 5 250 kr."

Hertil henføres:

Faglærere og landbrugsbestyrere af 1. grad (i alt 10).

b. Lønning 2 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 4 380 kr. og derpå efter 3 år med 480 kr. til 4 860 kr.

Hertil henføres:

Faglærere og landbrugsbestyrere af 2. grad (i alt 15).

§904.

5. lønningsklasse.

Lønning 2 700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 360 kr. indtil 4 140 kr.

Hertil henføres:

Andre faglærere (i alt 9).

§905.

6. lønningsklasse.

Lønning 2 670 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 270 kr. indtil 3 750 kr.

Hertil henføres:

Assistenten (i alt 10).

§906.

7. lønningsklasse.

a. Lønning 3 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 4 860 kr.

Hertil henføres:

Regnskabsføreren på Bråskovgård ungdomshjem.

b. Lønning 2 670 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 270 kr. indtil 3 750 kr.

Hertil henføres:

Regnskabsførerne ved Viby ungdomshjem og Bøgildgård ungdomshjem.

c. Lønning 2 310 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 240 kr. indtil 3 030 kr.

Hertil henføres:

Kontorassistenter (ialt 4).

d. Lønning 1 680 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 120 kr. indtil 2 040 kr. og derefter hvert 2. år med 180 kr. indtil 2 400 kr.

Hertil henføres:

Kontorister.

§907.

Stk. 1. Der tillægges ovennævnte til denne afdeling henhørende tjenestemænd et ikke-pensionsgivende inspektionstillæg, der for tjenestemændene i

1.-3. lønningsklasse udgør 1 200 kr. årlig

4.-5. lønningsklasse udgør 1 000 kr. årlig

6. lønningsklasse udgør 800 kr. årlig hvortil kommer det til enhver tid gældende procenttillæg til de på finansloven fastsatte honorarer.

Stk. 2. På finansloven fastsættes der honorar for forstanderhustruer ved statsopdragelseshjemmene for ledelse af hjemmets husførelse. Hvis en tjenestemand under denne afdeling sammen med sin hustru bestyrer en afdeling, tillægges der derfor hustruen et honorar, der fastsættes på finansloven.

Underbilag 2 til bilag 126.

Anmærkninger til udkast til lønningsplan for ledere og medarbejdere ved statsopdragelseshjemmene.

Udarbejdet efter forhandling den 21. januar 1958.

ad § 900.

1. lønningsklasse a. Foreslås under hen- syn til omfanget og karakteren af arbejdet henført til samme lønningsklasse som f. eks. fængselsinspektøren ved Søbysøgård ungdomshjem, jfr. tjenstemandslovens § 580.

1. lønningsklasse b. Forelås med tilsvarende begrundelse som ovenfor henført

til samme lønklasse som forstanderne ved Blindeinstituttene og statens aflæseskole i København, jfr. tjenstemandslovens § 888 b.

1. lønningsklasse c. Foreslås henført til samme lønningsklasse som forstanderen for statens aflæseskole i Fredericia, jfr. tjenstemandslovens § 888 c.

ad § 901.

2. lønningsklasse a. Foreslås placeret på linie med overlærerne ved statens særfor-sorgsinstitutioner, jfr. tjenestemandsløvens § 889 a.

ad § 902.

3. lønningsklasse. Foreslås ligestillet med lærerstillingerne ved statens særfor-sorgsinstitutioner, jfr. tjenestemandsløvens § 890a. Til denne lønningsklasse foreslås udover de egentlige lærerstillinger endvidere henført bestyrerne for Bråskovgård ungdomshjems 2 specialafdelinger, idet disse stillinger under hensyn til det betydelige pædagogiske ansvar, der påhviler indehaveren, naturligt bør side-stilles med egentlige lærerstillinger.

ad § 903. 4. lønningsklasse a.

Denne lønningsklasse, der er nyoprettet, foreslås fastsat på linie med den aflønning, der ydes håndværksmestrene af 1. grad ved Samfundet og Hjemmet for Vanføres værk-steder. Det bemærkes, at lønningsklassen ikke er optaget i den gældende tjeneste-mandslov.

Til lønningsklassen foreslås henført føl-gende stillinger:

Landbrugsbestyreren ved Bråskovgård ungdomshjem,
gartnerfaglæreren ved Bråskovgård ung-domshjem,
smedefaglæreren ved Bråskovgård ung-domshjem,
landbrugsbestyreren ved Bøgildgård ung-domshjem,
gartnerfaglæreren ved Bøgildgård ung-domshjem,
snedkerfaglæreren ved Bøgildgård ung-domshjem,
smedefaglæreren ved Bøgildgård ung-domshjem,
landbrugsbestyreren ved Sølager ungdoms-hjem,
landbrugsbestyreren ved Christinelund landbrugshjem,
en faglærerinde ved Viby ungdomshjem.

4. lønningsklasse b.

Til denne lønningsklasse, der svarer til den ved statens særfor-sorgsinstitutioner fast-satte aflønning for håndværksmestre, jfr. tjenestemandsløvens § 891 a, foreslås hen-ført resten af de i den gældende tjeneste-

mandslov til 4. lønningsklasse henførte fag-lærere.

De anførte 15 stillinger fordeler sig så-ledes :

5 faglærere ved Bråskovgård ungdoms-hjem (heraf 2 ved specialafdelingerne),
3 faglærere ved Sølager ungdomshjem,
2 faglærere ved Viby ungdomshjem,
2 faglærere ved Vejstrup fredeshjem,
1 faglærer ved Skibby iagttagelseshjem,
2 faglærere ved Frederikslund optagelses-hjem.

ad § 904.

Lønningsklassen foreslås ligestillet med den for håndværksassistenter ved statens særfor-sorgsinstitutioner fastsatte aflønning, jfr. tjenestemandsløvens § 892 a.

De anførte 9 stillinger fordeler sig således :
2 faglærere ved Bråskovgård ungdoms-hjem, (heraf 1 nyoprettet),
1 faglærer ved Bøgildgård ungdomshjem,
1 faglærer ved Sølager ungdomshjem,
1 faglærer ved Viby ungdomshjem,
1 faglærer ved Vejstrup fredeshjem,
1 faglærer ved Skibby iagttagelseshjem,
2 faglærere ved Frederikslund optagelses-hjem.

ad § 905.

Lønningsklassen foreslås ligestillet med den for socialrådgivere i statens tjeneste gældende lønningsklasse (jfr. §§ 600 og 618). Til denne lønningsklasse henføres de nu-værende praktiske medhjælpere, der frem-tidig foreslås benævnt assistenter.

De anførte 10 stillinger fordeler sig så-ledes:

3 assistenter ved Bråskovgård ungdoms-hjem,
2 assistenter ved Bøgildgård ungdoms-hjem,
3 assistenter ved Skibby iagttagelseshjem, (heraf 1 ved Christinelund landbrugshjem),
1 assistent ved Viby ungdomshjem,
1 assistent ved Vejstrup fredeshjem.

ad § 906.

7. lønningsklasse a.

Regnskabsførerstillingen ved Bråskovgård ungdomshjem, der hidtil har været af lønnet med begyndelsesløn 2 310 kr. stigende til 3 030 kr. foreslås under hensyn til om-fanget af arbejdet og det betydelige ansvar

der påhviler indehaveren, placeret på linie med overassistenter i statens tjeneste.

7. lønningsklasse b.

Aflønningen svarer til de for assistenter i statens tjeneste gældende.

7. lønningsklasse c.

Til denne lønningsklasse, der er uændret i forhold til den gældende tjenestemandsløve, foreslås henført 1 kontorassistent ved hvert af de øvrige statsopdragelseshjem.

7. lønningsklasse d.

Til denne lønningsklasse, der ligeledes er uændret, foreslås henført kontorister i det omfang arbejdet på de enkelte hjem må gøre det fornødent.

ad § 907.

Stk. 1. De foreslåede honorarer vil pr. 1. oktober 1957 udgøre:

- 1.—3. lønklasse 2 520 kr.
- 4.—5. lønklasse 2 100 kr.
6. lønklasse 1 680 kr.

Til sammenligning kan det anføres, at de 1 dag gældende inspektionstillæg udgør følgende beløb:

1. lønklasse a og b 1 656 kr.
1. lønklasse c — 2. og 3. lønklasse 1 452 kr.
- 4.—5. lønklasse i 302 kr.
6. lønklasse 990 kr.

Stk. 2. De nævnte honorarer andrager i dag henholdsvis 1 800 kr. og 900 kr. Disse honorarer foreslås forhøjet til henholdsvis 2 400 kr. og 1 800 kr.

Underbilag 3 til bilag 126.

Sammenslutningens anmærkninger til lønningsplan for ledere og medarbejdere ved statsopdragelseshjemmene.

ad § 900.

1. lønningsklasse b. Det pædagogiske og administrative arbejde, der påhviler forstanderne af de nævnte hjem, er af så omfattende karakter, at stillingen må placeres på linie med forstanderne ved Blindeinstitutterne og statens aflæseskole i København,

1. lønningsklasse c. Med samme begrundelse som ovenfor anført foreslås disse to forstandere aflønnet som forstanderen for statens aflæseskole i Fredericia.

ad § 901.

2. lønningsklasse a. Det pædagogiske arbejde, der påhviler overlærere ved børneforsorgens institutioner, kan i sværhedsgrad fuldt ud sidestilles med arbejdet ved særforsorgsinstitutionerne. Derudover påhviler der overlærere i børneforsorgen betydeligt administrativt ansvar under forstanderens fravær, ferie og sygdom. Den lønmæssige placering af disse stillinger må derfor ligge på linie med overlærernes i særforsorgen.

2. lønningsklasse b. Med samme begrundelse som ovenfor foreslås overlærerne ved de to nævnte hjem aflønnet som viceskoleinspektører.

ad § 902.

3. lønningsklasse. Det pædagogiske arbejde for lærere i børneforsorgen kan fuldt ud sidestilles med de pædagogiske krav, der stilles til særforsorgens lærere, hvorfor aflønningen må ligge på linie hermed.

Til denne lønningsklasse henføres også bestyrerne af Bråskovgårds to specialafdelinger, under hensyn til det særdeles vanskelige elevmateriale, der anbringes i disse.

ad § 903.

4. lønningsklasse a. Til denne lønningsklasse henføres faglærere, hvis arbejdsområde er særlig stort og forbundet med særlig store økonomiske dispositioner, hvorfor man finder det rimeligt at placere disse stillinger på linie med håndværksmestre af 1. grad ved Samfundet og Hjemmet for Vanføre's værksteder.

4. lønningsklasse b. De til denne lønningsklasse henregnede faglærere foreslås aflønnet som håndværksmestre ved Samfundet og Hjemmet for Vanføre.

ad § 904.

De til denne lønningsklasse henregnede

faglærere foreslås sidestillede med håndværksassistenter ved statens særfororgsinstitutioner.

ad § 905.

De til denne lønningsklasse henregnede stillinger foreslås fremtidig benævnt som assistenter. Det arbejde, der påhviler assistenterne, er et krævende pædagogisk arbejde, idet assistenterne oftest må beskæftige og vejlede de nyanbragte og dermed de uroligste og mindst afbalancerede elever ved skiftende arbejde. Assistenterne foreslås derfor aflønnet som socialrådgivere.

ad § 906.

Med hensyn til de i forslaget nævnte placeringer skal man henvise til den i bilag 2 anførte begrundelse.

ad § 907.

Stk. 1. Inspektionstillægget. Dette tillæg må anses som yderst påkrævet, dels som kompensation for forskudt og særlig lang arbejdstid, for beskæftigelse af eleverne i fritiden, eftersøgning af bortgåede elever, dels som kompensation for manglende tid og lejlighed til i lighed med f. eks. folkeskolens lærere at skaffe sig ekstra fortjeneste i fritiden (undervisning ved den civile tjenestetidsundervisning, undervisning i aften- og ungdomsskolen, kirkesang, organisttjeneste m. m.), ligesom børneforsorgens personale

har betydelig mere bundne arbejdsforhold og dermed mindre tid og **lejlighed** til at dyrke privatlivet i sammenligning med andre tjenestemandsgupper.

Stk. 2. Honoraret til forstanderhustruerne for ledelsen af hjemmets husførelse foreslås forhøjet fra 1 800 kr. til 2 400 kr. årlig + det til enhver tid gældende procent-tillæg til de på finansloven fastsatte honorarer, f. t. 110 pct. Den foreslåede forhøjelse begrundes med, at der i forstandernes aflønning sker fradrag for hustruens kost, hvorved det vederlag, som forstanderhustruen modtager for sit arbejde, reelt reduceres betydeligt. Det har tidligere ved forhandlinger med myndighederne været drøftet, om man kunne yde forstanderhustruer fri station, men da dette ikke synes muligt, skal man tillade sig at fremkomme med ønsket om den her foreslåede forhøjelse af hustru-vederlaget.

Det tillæg, som en tjenestemand oppebærer når han sammen med sin hustru bestyrer en afdeling, foreslås ændret således, at tillægget ydes som et honorar til tjenstemandens hustru. Da det arbejde, tjenstemandens hustru må udføre, lægger beslag på hele hendes dag, eller i hvert fald en meget væsentlig del deraf, forekommer den nuværende aflønning ganske urimelig lille, hvorfor man skal foreslå honoraret hævet til 1 800 kr. med samme procent-tillæg som under stk. 1 anført.

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND VED INSTITUTIONER UNDER FINANSMINISTERIET

Bilag 127.

København, den 28. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

I tilslutning til den af foreningen medunderskrevne skrivelse af 2. januar 1958 til kommissionen vedrørende de principielle retningslinier for normering og klassificering af de under vor forening hørende tjenestemandsgupper tillader man sig under henvisning til pkt. 11 i nævnte skrivelse at fremsætte nedennævnte bemærkninger, for så vidt angår de under foreningen hørende institutioner, nemlig:

1. Statens ligningsdirektorat I afdeling.
2. Statens ligningsdirektorat II afdeling.

3. Landsskatteretten.
4. Amtsligningsinspektørene.
5. Kongeriget Danmarks hypotekbank.
6. Det kgl. Assistenshus.
7. Toldgrænsekorpset.

ad 1 og 2 : Statens ligningsdirektorats I. og II. afdeling.

Statens ligningsdirektorats I. og II. afdeling er i den nugældende tjenestemandsløvs normeret under eet med følgende antal kontorchefer og højere tjenestemænd:

- 1 ligningsdirektør,
- 2 ligningschefer (1 i I. afd. og 1 i II. afd.),
- 7 kontorchefer (5 i I. afd. og 2 i II. afd.),

3 tjenstgørende kontorchefer (2 i I. afd. og 1 i II. afd.).

Da stillingerne — bortset fra direktørstillingen — rent faktisk er delt imellem de 2 afdelinger, som angivet foran, foreslås stillingerne normeret til de respektive afdelinger.

I. afdeling foreslås normeret med 2 ligningschefer og 8 kontorchefer.

Forslaget om oprettelsen af en ny ligningschef-stilling anser man for en naturlig følge af den igennem årene stedfundne udbygning af afdelingen fra 4 til nu 7 kontorer, samt i oprettelsen af de 21 amtsligningsinspektorer, medens forslaget om oprettelse af yderligere 3 kontorchef-stillinger dels skyldes ønsket om fast normering af 2 midlertidige kontorchef-stillinger, samt i ønsket om at få oprettet endnu et kontor, således at de andre 7 kontors størrelse bringes ned på den for statens kontorer i almindelighed gældende størrelse, idet bemærkes, at intet taler for, at lignings direktoratets arbejde bliver af mindre omfang fremover.

For så vidt angår de under I. afdeling ansatte revisorer, tillader man sig at henvise til vedlagte forslag til aflønningsform (bilag 1).

Under II. afdeling foreslås normeret 1 ligningschefstilling, 3 kontorchef-stillinger og 2 vurderingsinspektør-stillinger.

Arbejdet i II. afdeling er naturligt delt i tre hovedfelter, der kræver hvert sit kontor:

- 1) Sekretariatet,
- 2) Vurderingssager vedrørende landejendomme og
- 3) Vurderingssager vedrørende byejeendomme.

Således har arbejdet faktisk altid været delt — også i perioden før 1938 under overskyldrådsordningen. Der er imidlertid kun normeret 2 kontorchef-stillinger, der indehaves af kontorchefen for sekretariatet og kontorchefen for landafdelingen, medens det tredje kontor har været midlertidigt (siden 1945). Hvert år har man søgt det tredje kontor normeret, men fået afslag. Da arbejdet fortsat vil være organiseret som nævnt og ingen af de tre hovedfelter er af midlertidig karakter., bør der normeres 3 kontorchef-stillinger.

Der ønskes herudover normeret: en stilling som vurderingsinspektør for skyldkredsen for København og Frederiksberg og en stilling som vurderingsinspektør for Københavns

amtsrådskreds. Vurderingsinspektørstillingerne bør svare til stillingerne som amtsligningsinspektører.

ad 3. Landsskatteretten.

Ud over en stilling som retsformand og 2 stillinger som viceformænd er retten normeret med 3 stillinger som kontorchefer.

Antallet af kontorchefer foreslås udvidet til 4 under henvisning til, at rettens 1. afdeling er opdelt i 4 kontorer, og at intet tyder på en indskrænkning i fremtiden.

Endelig skal man henstille, at der ved den nye lov tilvejebringes hjemmel til efter finansministerens nærmere bestemmelse at tillægge ekspeditionssekretærer, fuldmægtige og sekretærer under landsskatteretten et tilsvarende bestillingstillæg som det, der ifølge den nugældende tjenstemandslovs § 140 kan tillægges samme kategorier under statens lignings direktorat, idet det er forbundet med stor ulempe for rettens tjenstemænd at bestride deres formiddagsstilling, når retten i stort omfang lægger beslag på hele deres arbejdsdag i forbindelse med jævnlige tjensterejser.

ad 4. Amtsligningsinspektørerne.

Med hensyn til amtsligningsinspektørernes stilling bemærkes, at disse efter den nugældende lønningslov er aflønnet som kontorchefer med et bestillingstillæg.

Amtsligningsinspektørerne lægger afgørende vægt på, at deres placering ved den nye lønningslov ikke forringes i forhold til chefstillingerne i øvrigt.

ad 5. Kongeriget Danmarks Hypotekbank.

Sektionen i Kongeriget Danmarks Hypotekbank har støttet det af foreningen fremsatte forslag.

ad 6. Det kgl. Assistenshus.

Ingen særlige bemærkninger.

ad 7. Toldgrænsekorpset.

For toldgrænsekorpsets vedkommende gør specielle forhold sig gældende, og foreningen tillader sig derfor at henvise til det af sektionen fremsatte forslag, jfr. vedlagte afskrift (bilag 2).

Foreningen forudsætter, at der for de under 1—4 nævnte institutioner fortsat gives adgang til formiddagsbeskæftigelse eller ud-

betaling af bestillingstillæg, og man ønsker i forbindelse hermed at bemærke, at man lægger stor vægt på, at bestillingstillæggene fremtidig bliver af samme størrelse som formiddagshonorarerne, og at de gradueres, således at de på samme måde som formiddagshonorarerne stiger med ancienniteten.

Det foreslås endvidere, at kontorchefer oppebærer såvel højeste sats af dette tillæg som det tillæg, der er foreslået ydet dem ifølge punkt 8 i tjenestemandsgeselskabernes forslag af 2. januar 1958.

For så vidt angår stillinger, der er placeret over den akademiske lønramme, skal man !

indstille, at der foruden det i punkt 9, stk. 2, i tjenestemandsgeselskabernes forslag nævnte tillæg ydes de pågældende et bestillingstillæg — svarende til det, der ydes tjenestemænd indenfor den akademiske lønramme i de 4 nævnte institutioner i de tilfælde, hvor de pågældende ikke har adgang til formiddagsbeskæftigelse — men med et højere beløb. Efter de nugældende satser f. eks. 4 500 kr. til 6 000 kr. med midlertidigt tillæg, for tiden 110 pct.

Arne Her skind.

Underbilag 1 til bilag 127.

Til lønningskommissionen af 1954.

I tilslutning til det den 2. januar 1958 af Tjenestemandsgeselskabernes indsendte forslag til lønningskommissionen af 1954 fremsætter revisorerne i Statens Ligningsdirektorat under henvisning til det i ovennævnte forslags punkt 10 og 11 anførte nedenstående forslag til normering og klassificering af revisorstillingerne under Statens Ligningsdirektorat.

For at imødekomme kravene om en effektiv regnskabsledning er der i henhold til den nugældende tjenestemandsgeselskabslov ansat revisorer med kvalificeret uddannelse, nemlig:

Revisorer med 1. del af revisoreksamen og Revisorer med 2. del af revisoreksamen (statsautoriserede revisorer).

Ved ansættelsen i Statens Ligningsdirektorat har revisorer med 1. del af revisoreksamen hidtil haft en forudgående uddannelse hos statsautoriseret revisor i ca. 8-10 år og der været beskæftiget ved revision, udarbejdelse af regnskaber, skatteopgørelser m.v.

Eksamen for statsautoriserede revisorer består ifølge foreliggende statistikker i en gennemsnitsalder af 32 år, efter at kandidaterne i ca. 11 år har beskæftiget sig med skatteret i teori og praksis samt med regnskabsvæsen og revision og endvidere erhvervsøkonomi og erhvervsret. 2. del af revisoreksamen består som regel 2-4 år efter 1. del. Revisorerne må således ved ansættelsen anses for fuldt uddannet til arbejdet i skatteadministrationen.

Nedenstående bygger på revisorer-

nes placering i den nugældende lønningslov og den dertil svarende placering af den af akademikergruppen foreslåede lønramme samt på de af Statens Ligningsdirektorat med tjenestemandsgeselskabernes tilslutning til styrelsen tidligere indgivne forslag om bestillingstillæg til alle revisorer.

Lønrammen er udarbejdet under følgende forudsætninger for revisorerens placering:

at revisorer med 1. del af revisoreksamen indtræder i lønrammen som fuldmægtige, d. v. s. med samme placering som efter den nugældende lov. Denne placering er nødvendig, hvis man vil sikre institutionen tilstrækkelig tilgang af revisorer med de fornødne kvalifikationer,

at statsautoriserede revisorer indgår i lønrammen på et højere trin, idet opnåelsen af den endelige eksamen betyder tilsvarende højere kvalifikationer, ligesom det fra et institutionssynspunkt må være af betydning at kunne fastholde revisorerne, også efter at de har opnået 2. del af revisoreksamen, og

at der normeres et passende antal lederstillinger i lighed med de nuværende overrevisorstillinger, da det må anses for formålstjenligt, at personer med revisoruddannelse deltager i ledelsen af revisionsafdelingerne.

Lønramme for revisorer under Statens Ligningsdirektorat.

1.

Revisorer med 1. del af revisoreksamen indtræder ved ansættelsen i lønrammen på

det trin, der svarer til den nuværende grundløn af 5 040 kr., stigende i takt med den akademiske lønramme til slutløn svarende til de nuværende 9 000 kr.

2.

Efter opnåelse af eksamen som statsautoriseret revisor indgår revisorer i lønrammen på det trin, der svarer til den nuværende grundløn af 6 000 kr., stigende i takt med den akademiske lønramme til slutløn svarende til de nuværende 9 000 kr.

3.

Revisorer i ledende stillinger placeres forholds-mæssigt i en til deres virke svarende aflønning.

4.

Alle revisorer tillægges bestillingstillæg eller får adgang til formiddagsdispensation efter samme retningslinier som for akademiske tjenestemænd.

5.

Alle revisorer erhoder alle tillæg, der til

enhver tid gives den akademiske tjenestemandsgroupe på tilsvarende løntrin.

6.

Revisorer erhoder pensionsret fra udløbet af en toårig aspiranttjeneste efter de herom gældende regler.

7.

Der tildeles de nuværende revisorer og overrevisorer anciennitet i lønnings- og pensionsmæssig henseende efter foranstående regler, medmindre deres nuværende løn er højere end den, de efter lønsatsernes omregning til det af Tjenestemandorganisationerne foreslåede nye lønsystem vil opnå. I så fald indtræder de i en hertil svarende anciennitetsmæssig placering i lønrammen (jfr. Tjenestemandorganisationernes forslag af 2. januar 1958, stykke 5).

Revisorerne anmoder om lejlighed til at deltage i forhandlingerne om ovenstående forslag.

FORENINGEN AF EMBEDSMÆND VED TOLD-GRÆNSEKORPSET

Underbilag 2 til bilag 127.

Kollund, den 11. december 1957.

Redegørelse.

»Toldgrænsekorpset« er i øjeblikket normeret med 3 stillinger som toldgrænseinspektører. Heraf er 1 placeret i lønningsklassen : 6 900-7 500 kr., medens de 2 andre er henført til lønningsklassen : 6 000-6 600 kr.

Foreningen har gennem en årrække arbejdet for, at alle 3 inspektører blev henført til lønningsklassen: 6 900-7 500 kr. og motiveret dette krav med, at udviklingen i korpset har medført, at samtlige 3 stillinger i arbejds- og ansvarsmæssig henseende er absolut identiske, hvorfor den ulige lønningsmæssige placering er ubegrundet, urimelig og uretfærdig. Korpsets ledelse er da også med megen vægt gået ind for foreningens krav og har anbefalet styrelsen at søge spørgsmålet løst i overensstemmelse med det fremsatte krav, og departementet for told- og forbrugsafgifter har også under forhandlingerne om sagen givet udtryk for villighed til at imødekomme foreningen, men henvist til, at spørgs-

målet naturligt måtte finde sin løsning ved en kommende revision af lønningsloven.

Begrundelsen for den bestående lønningsmæssige ulighed må søges i korpsets tidligere forlængst ophævede organisationsplan, idet der heri blev stillet differerende uddannelsesmæssige krav for ansættelse i korpsets 4 overordnede stillinger.

Allerede i 1934 blev der imidlertid ved en nybesættelse af en af disse stillinger anlagt en ny, skærpet retningslinie, idet kravet om en videregående speciel uddannelse — afgangseksamen fra hærens officersskole, tjeneste i hæren i en årrække også i stillingen som underafdelingschef, for derved at sikre sig en mand med en bestemt uddannelse og i en moden alder — blev udvidet til også at omfatte stillingerne som »distriktofficer« (nu toldgrænseinspektør), der tidligere var undtaget herfra.

Samarbejdet med hæren ophørte fuldstændig i 1952, og korpset overgik fra det militært organiserede »Grænsegendarmeri«

til det helt civilt organiserede »Toldgrænsekorps« med helt civile stillingsbetegnelser, hvorfor de hidtidige militære stillingsbetegnelser »Næstkommanderende« og »Distrikts-officer« blev ændret til den fælles stillingsbenævnelse »Toldgrænseinspektør« og hermed blev også det formelle grundlag for de 3 stillingers indordning under samme lønningsklasse tilvejebragt.

Kravet om henførelse til lønningsklassen : 6 900-7 500 kr. bygger imidlertid på den forudsætning, at korpset vedblivende skal være normeret med 3 inspektører.

Imidlertid kan dette antal næppe oprettholdes, da der i den seneste tid er stillet krav om en reduktion af korpsets nuværende styrke og udvalg nedsat med nævnte reduktion som særlig opgave, så antallet af inspektører givet vil blive krævet nedsat med mindst een måske endog to.

Det er en selvfølge, at en reduktion på ca. halvdelen af det tidligere antal stillinger er ensbetydende med en meget betydelig udvidelse — ja fordobling — af de tilbageblevnes ansvars- og myndighedsområde såvel i territorial som personel henseende. Da korpsets opgaver desuden forventes forøget med opgaver af både told- og politimæssig karakter, må foreningen insistere på, at de tilbageblevne toldgrænseinspektører oprykkes i lønningsklassen : 7 800-8 400 -9 000 kr., især da også kravet om yderligere uddannelse af disse stadig kommer til orde og vinder mere og mere gehør, hvorfor der ved fremtidig besættelse af disse stillinger utvivlsomt vil blive stillet krav om en videregående akademisk uddannelse og folk i en moden alder, og i så tilfælde kan lønnen absolut ikke være

lavere, da man ellers ikke får de kvalificerede folk, der ønskes, dertil kommer, at advancement fra disse stillinger vil være så godt som udelukket, og at de således reelt må betragtes som slutstillinger.

Foreningen undlader ikke at henlede lønningskommissionens opmærksomhed på, at inspektørstillingerne er meget krævende, og kravet vil uvægerligt stige ved reduktion af disse. Ikke alene er inspektørerne personalechefer for en betydelig styrke — formentlig ca. 135 grænsebetjente og vagtmestre — men deres arbejdsområde er ikke udelukkende af administrativ karakter, tværtimod. Det er inspektørerne, der i egentlig forstand er ansvarlige for grænsebevogtningens tilrettelæggelse og udøvelse, hvilket kræver en betydelig aktiv indsats i form af et meget virksomt og intens tilsyn daglig — i vid udstrækning under meget vanskelige terrænforhold i alt slags vejr i samtlige døgnets timer og på alle årets tider — hvis nødvendighed yderligere understreges af den omstændighed, at det ifølge sagens natur er udelukket at kontrollere bevogtningstjenestens forskriftsmæssige udførelse — gennem et synligt arbejdsresultat.

Også inspektørernes funktion som personalechefer kræver en meget betydelig aktiv indsats for at skaffe sig det grundigst mulige kendskab til deres talrige, over lange strækninger spredte personel med henblik på at kunne anvende den enkelte tjenestemand efter evner, anlæg og karakteregenskaber og på fuldt betryggende måde kunne vurdere hver enkelt tjenestemands egenskaber og egnethed til forfremmelse.

FORENINGEN AF JURIDISKE OG STATSVIDENSKABELIGE KANDIDATER I INSTITUTIONER
M. V. UNDER FORSVARSMINISTERIET

Bilag 128.

København, den 27. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

1. Ved skrivelse af 2. januar 1958 har en række tjenestemandorganisationer — herunder nærværende forening — fremsat forslag til principielle retningslinier for normering og klassificering af statsadministrationens akademiske personale.

I tilslutning til denne skrivelse skal foreningen af juridiske og statsvidenskabelige kandidater i institutioner m. v. under forsvarsministeriet for sit område fremsætte følgende forslag om normerede stillinger, der falder uden for den i skrivelserns afsnit 4 foreslåede lønramme.

2. De juridiske og statsvidenskabelige

kandidater, der er ansat i chefstillinger ved institutioner m. v. under forsvarsministeriet, er placeret i lavere lønningsklasser end de teknikere, der beklæder stillinger med tilsvarende ansvarsområder.

Da en sådan forskelsbehandling af akademisk uddannede tjenestemænd ikke findes rimelig og i øvrigt er uheldig i administrativ henseende, finder foreningen det påkrævet, at de pågældende stillinger — som nedenfor foreslået — lønningsmæssigt placeres i forhold til de af andre akademiske grupper beklædte stillinger, som er sideordnede med eller underlagt de heromhandlede stillinger.

2.1. Direktøren ved Københavns militær-hospital er normeret i lønningsklasse 9 600-10 500 kr.

Under hensyn til stillingens karakter og omfang og til at andre stillinger som institutionschefer, hvormed den heromhandlede stilling efter foreningens skøn ansvarsmæssigt vil kunne sammenlignes, er placeret i lønningsklasse 12 000-13 900 kr. samt til, at visse af de ved hospitalet ansatte 10 overlæger for tiden er placeret i en højere lønningsklasse end direktøren, skal foreningen foreslå, at stillingen som direktør for Københavns militærhospital normeres i lønningsklasse 12 000-13 200 kr., men omregnet efter de ændrede satser i den nye lov.

Under henvisning i det hele til afsnit 9 i ovennævnte skrivelse af 2. januar 1958 foreslås endvidere, at stillingen tildeles et bestillingstillæg på 4 800 kr. + midlertidigt tillæg.

2.2. Stillingen som chef for Orlogsværftets økonomiske og administrative sagsområder er normeret i lønningsklasse 7 800-9 000 kr.

Kontorchefen er leder af følgende funktioner og områder: bogholderi, lønningskontor, indkøbsafdeling, sekretariat, personale spørgsmål, budgetlægning samt omkostningskontrol.

Når videre henses til, at kontorchefen er direktøren for Orlogs værftet direkte underlagt, medens afdelingsingeniørerne — der er placeret i lønningsklasse 8 700-9 300 kr. — er underlagt de respektive underdirektører, må foreningen finde det rimeligt og administrativt påkrævet, at den omhandlede stilling normeres i lønningsklasse 9 600-10 500 kr., men omregnet efter de ændrede satser i den nye lov.

Under henvisning i det hele til afsnit 9 i ovennævnte skrivelse af 2. januar 1958 foreslås endvidere, at stillingen tildeles et bestillingstillæg på 4 200 kr. + midlertidigt tillæg.

2.3. Stillingen som chef for forsvarets bygningstjenestes administrationsafdeling er normeret i lønningsklasse 7 800-9 000 kr.

Kontorchefen er leder af følgende funktioner og områder: bogholderi, lønningskontor, sekretariat, budgetlægning samt spørgsmål i forbindelse med bl. a. køb, ekspropriation, salg, leje og lån af ejendomme og arealer m. v.

Når videre henses til, at kontorchefen er direktøren for bygningstjenesten direkte underlagt, medens afdelingsingeniøren og afdelingsarkitekten — der er placeret i lønningsklasse 8 700-9 300 kr. — er underlagt henholdsvis overingeniøren og overarkitekten, må foreningen finde det rimeligt og administrativt påkrævet, at den omhandlede stilling normeres i lønningsklasse 9 600-10 500 kr., men omregnet efter de ændrede satser i den nye lov.

Under henvisning i det hele til afsnit 9 i ovennævnte skrivelse af 2. januar 1958 foreslås endvidere, at stillingen tildeles et bestillingstillæg på 4 200 kr. + midlertidigt tillæg.

2.4. Stillingen som chef for administrationen ved Meteorologisk institut er normeret i lønningsklasse 7 800-9 000 kr.

Når henses til det med stillingens bestribelse forbundne hele ansvar samt til, at kontorchefen er direktørens nærmeste medarbejder og stedfortræder, må foreningen finde det rimeligt og administrativt påkrævet, at den omhandlede stilling normeres i lønningsklasse 8 700-9 300 kr., men omregnet efter de ændrede satser i den nye lov.

Under henvisning i det hele til afsnit 9 i ovennævnte skrivelse af 2. januar 1958 foreslås endvidere, at stillingen tildeles et bestillingstillæg på 4 200 kr. + midlertidigt tillæg.

3. Een af fuldmægtigene ved forsvarsstaben er statsvidenskabelig kandidat. Foreningen må finde, at denne fuldmægtig i arbejds- og ansvarsmæssig henseende indtager en sådan særstilling, at han efter foreningens opfattelse ikke omfattes af de al-

mindelige forudsætninger for den fællesakademiske lønramme.

Foreningen skal herom nærmere oplyse, at fuldmægtigen er den daglige leder af forsvarsstabens økonomisk-politiske arbejdsgruppe, forsvarrets økonomisk-statistiske kontor, der for tiden beskæftiger 8 medarbejdere (herunder en tjenestemandsansat fuldmægtig) foruden kontorphonale.

Det foreslås derfor, at stillingen normeres som kontorchefstilling og aflønnes efter retningslinierne i afsnit 8 i den oftnævnte skrivelse af 2. januar 1958.

P. F. V.

Frode Christensen.

DANSKE ØKONOMERS FORENING

Bilag 129.

Nærum, 28. januar 1958.

Til lønningskommissionen af 1954.

Danske Økonomers Forening, der omfatter 1 100 universitetsuddannede økonomer, tillader sig herved at henvende sig til lønningskommissionen for at opfordre den til at søge de økonomiske vilkår forbedret for foreningens statsansatte medlemmer.

Udviklingen i de seneste årtier inden for den nationale økonomi og udvidelsen af det økonomiske samarbejde mellem landene har her som i andre lande, såvel inden for den offentlige administration som inden for det private erhvervsliv skabt et øget behov for økonomer med den højeste økonomisk-statistiske uddannelse, og den igangværende teknisk-økonomiske udvikling vil medføre en yderligere stigning i behovet for såvel teknikere som økonomer.

Den offentlige administration har hidtil ansat en stor del af de universitetsuddannede økonomer, omend et voksende antal kandidater i de senere år har søgt til det private erhvervsliv. For fortsat at sikre den fornødne tilgang af kvalificeret økonomisk-statistisk arbejdskraft til statsadministrationen — og den tilstrækkelige tilgang til de økonomiske studier — må staten nu give de statsansatte økonomer vilkår, der ikke er ringere end for akademikere, ansat i erhvervslivet, og så meget bedre end vilkårene for statsansatte, der ikke har gennemgået nogen lang og kostbar foruddannelse, at den i hvert fald ikke fratager nogen lysten til at påbegynde en uddannelse.

Disse forudsætninger er ikke opfyldt i dag.

Det fremgår af en indkomststatistik for året 1955, som Danske Økonomers Forening

lod udarbejde i 1956, at økonomer i det private erhvervsliv for samtlige kandidatårsgange havde en højere gennemsnitlig arbejds- og erhvervsindkomst end de offentligt ansatte kandidater. For de første 5 årgange var forskellen ikke stor, men allerede for 1 O-års kandidaterne var de privat ansattes indkomst ca. 40 pct. over de offentligt ansattes, og forskellen steg yderligere til 52 pct. for 16.-20. kandidatårgang. (Man henviser i øvrigt til den i 5 eksemplarer vedlagte redegørelse for undersøgelsen). — Forskellen mellem tjenestemændenes og de privat ansattes pensionsordning kan kun forklare en ringe del af den dokumenterede forskel i indkomsterne.

Den pågældende undersøgelse er ikke noget enestående vidnesbyrd, men bekræfter kun forhold, der tidligere er påvist fra tjenestemandsside, nemlig at der i årenes løb er sket en deklassering af tjenestemændene i forhold til andre grupper i samfundet, og specielt, at de højere tjenestemænd som følge af den form, pristalsreguleringen af tjenestemandslønningerne har haft, har været ofre for en økonomisk nivellering.

Det anførte må yderligere ses i lyset af, at der i de kommende år vil ske en stadig stærkere forholdsmæssig forringelse af de yngre akademiske tjenestemænds vilkår, fordi aldersfordelingen i statsadministrationen med en meget stærk ophobning af tjenestemænd i sekretær- og fuldmægtiggraderne har forringet advancements vilkårene katastrofalt. Og så denne udvikling er dokumenteret af tjenestemændenes organisationer.

De dårlige økonomiske fremtidsudsigter har ikke hidtil i nævneværdig grad forhindret statsadministrationen i at få den fornødne til-

gang af økonomer, væsentligst som følge af, at der i de første efterkrigsår var en forholdsvis stærk tilgang til de økonomiske universitetsstudier, hvilket igen har ført til en unormalt stor »produktion« af kandidater i de senere år. Tilgangen til de pågældende universitetsstudier er imidlertid i de senere år faldet **til** omkring $\frac{3}{4}$ af tilgangen i 30'erne og mindre end halvdelen af tilgangen i krigsårene. Denne nedgang er formentlig i væsentlig grad begrundet i studenternes pessimistiske, men yderst realistiske vurdering af de økonomiske fremtidsmuligheder i statsadministrationen for kandidaterne fra de pågældende studieretninger. Hvis der ikke sker en væsentlig forbedring i de statsansatte økonomers vilkår, må det derfor forudses, at staten inden længe vil få vanskeligheder ved at tiltrække det fornødne antal kvalificerede økonomer, og Danske Økonomers Forening vil uden en sådan forbedring også vanskeligt kunne anbefale de unge økonomer at søge ansættelse i statsadministrationen.

Danske Statsembedsrådets Samråd og **otte** af de dette tilsluttede administrative tjenestemandforeninger har i skrivelser af henholdsvis 31. december 1957 og 2. januar 1958 **til** lønningskommissionen fremsat forslag om en nyordning af normerings- og lønningsskemaerne for de statsansatte økonomer og jurister.

Dette forslag er fremsat i forståelse med Danske Økonomers Forening, der kan anbefale, at der indføres en lønramme, opbygget efter de af tjenestemandforeningerne angivne principper, og omfattende det størst mulige antal akademikere. Ved indførelsen af en særlig »akademisk« lønramme vil staten principielt kunne fastslå, at det skal kunne betale sig at gennemgå en uddannelse. Ordningen giver også garantier mod en fortsat nivellering og afbøder de mest urimelige følger af den skæve aldersfordeling i statsadministrationen. Endvidere skal man påpege, at ordningen giver mulighed for at tilvejebringe større bevægelighed i statsadministrationen. — Betydningen heraf er allerede fremhævet af Socialøkonomisk Samfund, Foreningen af statsvidenskabelige kandidater og studenter, i en betænkning, der den 7. juli 1944 blev fremsendt til lønningskommissionen af 1943.

Danske Økonomers Forening skal henstille til lønningskommissionen, at den fremsætter forslag om, at en lønramme, opbygget efter de af tjenestemandforeningerne foreslåede principper, indføres med virkning fra 1. april 1958.

P. F. V.

Vagn Madsen.

/ Erik Hjelmar.

MASKINMESTRENE FORENING

Bilag 130.

København, januar 1958.

Til Lønningskommissionen af 1954.

Maskinmestrenes Forening tilstillede i maj 1955 *Lønningskommissionen* forslag til ændringer i 1. og 3. del af lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

Med kommissionens indkaldelse af forslag fra tjenestemandorganisationerne **til** ændringer i tjenestemandsløvens 2. del: *Lønningsskemaer for de enkelte styrelsesgrene*, er dette spørgsmål blevet aktuelt også for vort vedkommende, hvorfor vi tillader os at fremføre nogle principielle synspunkter vedrørende den lønningsmæssige placering af de af tjenestemandsløven omfattede maskinmestre, idet vi anmoder kommissionen om at

tage disse synspunkter i betragtning ved den endelige indpasning af maskinmestre i den kommende tjenestemandsløvs lønsystem.

Maskinmestrenes uddannelse.

Maskinmestre, der ansættes i statens tjeneste, møder i modsætning til det overvejende antal af statens øvrige tjenestemænd fuldt uddannede ved ansættelsen, hvorved de er i stand til straks at overtage et selvstændigt ansvar indenfor deres tjenesteområde uden anden oplæring end den, som tilpasningen til lokale forhold naturligt medfører.

Til orientering for kommissionen kan vi oplyse, at maskinmestrenes uddannelse, når det i *folketinget* til behandling værende lov-

forslag vedtages — formentlig i løbet af foråret 1958 — vil forme sig således:

1) 4 års praktisk uddannelse på dertil godkendte værksteder; uddannelsen afsluttes med *svendebrev som smed og maskinarbejder*.

2) Maskinmestereksamen og udvidet maskinmestereksamen; *udvidet maskinmestereksamen* opfylder elektricitetsrådets krav til personer, der er berettiget til at udføre og vedligeholde alle stærkstrømsanlæg (højspænding og lavspænding) samt til at være autoriserede *driftsledere* for højspændingsanlæg.

Den samlede teoretiske uddannelse vil tage 2¹/₂-3 år afhængig af den studerendes skolekundskaber.

3) *Maskintjeneste* til søs i mindst 2 år som betingelse for erhvervelse af bevis som skibsmaskinmester af 2. grad.

Den således uddannede maskinmester vil, når uddannelsen er afsluttet, og værnepligt er af tjent, være ca. 27 år gammel.

Det må her fremhæves, at maskinmesteruddannelsen er den eneste af de tekniske uddannelser, som tager sigte på uddannelse af egentlige *driftsteknikere*. Det indgående kendskab til drift og vedligeholdelse af dampanlæg (dampkedler såvel som dampmaskiner), af dieselmotoranlæg, køleanlæg, ventilationsanlæg m. v. samt af elektriske stærkstrømsanlæg af enhver art, som er karakteristisk for maskinmesteruddannelsen, kvalificerer maskinmestrene til ligestilling med andre ingeniørkategorier.

Grundlaget for maskinmestrenes lønplacering.

Ved vurderingen af grundlaget for maskinmestrenes lønningsmæssige placering i den kommende tjenestemandsløvslov må det tages i betragtning, at udviklingen navnlig på de tekniske områder har været enorm i det 10-år, som er forløbet siden tjenestemandsløvsrevisionen i 1946. For skibsmaskineriets vedkommende gælder dette ikke alene det egentlige fremdrivningsmaskineri, hvis hestekraft er betydeligt forøget, men det gælder tillige og måske navnlig det maskineri og de apparater, der anvendes overalt i skibet til fremme af dettes arbejdsopgave, enten denne består i at transportere gods og personer på den efter forholdene bedst egnede og tillige hurtigste og sikreste

måde, eller den består i udførelse af specialopgaver.

Maskinmestrene for lavt placeret i 1946.

Endvidere vil vi gerne fremhæve, at der ved revisionen af tjenestemandsløvsloven i 1946 næppe blev taget tilstrækkeligt hensyn til det forhold, at de udvidelser på det administrative og videnskabelige område, som betingede oprykning af administrationens tjenestemænd, i overvejende grad havde tilsvarende udvidelser af maskinmestrenes tjenesteområde og ansvar som forudsætning, og derfor burde have medført tilsvarende oprykninger af disse. Det vil derfor være ønskeligt, at kommissionen tager denne efterslæbning i betragtning ved bedømmelsen af de forslag til lønningsmæssig placering af maskinmestrene, som følger nedenfor.

Hvad særligt skibsmaskinmestrene angår, tillader vi os at erindre om, at den nuværende lønrelation mellem navigatører og skibsmaskinmestre, blev knæsat ved tjenestemandsløvsrevisionen i 1931, og det er en forudsætning for *Maskinmestrenes Forening*'s godkendelse af lønrammerne i en ny tjenestemandsløvslov, at denne lønrelation bibeholdes. Såfremt det nye lønsystem ikke tillader »a« og »b«-grupper og derfor nødvendiggør, at skibsfører og skibsmaskinchef placeres i samme lønklasse, er vi indforstået med, at der tildeles skibsføreren et særligt førertilæg, der svarer til den hidtidige lønforskel. De øvrige navigatører og skibsmaskinmestre må som hidtil aflønnes ens.

For maskinmestre ansatte ved anlæg i land kan med undtagelse af de for skibsmaskinmestre gældende særlige forhold, de samme betragtninger anføres. Chefstillingerne ved disse anlæg, overmaskinmestre eller første-maskinmestre, kræver fuldt uddannede maskinmestre med stor erfaring, en erfaring, som effektivt udnyttet i større udstrækning end hidtil, tillige vil kunne reducere statens udgifter til honorarer til institutionernes tilsynsførende ingeniører. Den ingeniørviden, som i enkelte, isolerede tilfælde som større udvidelser, nybygning m. v. måtte være nødvendig eller ønskelig, vil med fordel kunne indhentes hos de private, rådgivende ingeniørfirmaer.

Ved fastsættelse af lønklasser for ledende maskinmestre ved anlæg i land bør det endvidere tilstræbes, at lønrelationen: ad-

ministrativ leder/teknisk leder, f. eks. inspektør/maskinmester på helbredelsesanstalterne, bliver nærligt den samme som mellem skibsfører og skibsmaskinchef.

Maskinmestrenes stillingsbetegnelser.

I det forslag til lov om skibes bemanning og om sønæringsbeviser, som er forelagt i folketinget, og som ligeledes forventes ophøjet til lov i løbet af foråret 1958, anvendes stillingsbetegnelsen *skibsmaskinchef* om skibets ledende maskinmester og *skibsmaskinmester* om de øvrige maskinmestre. Vi foreslår derfor, at den hidtidige stillingsbetegnelse: skibsmaskinmester for den ledende maskinmester i statens skibe ændres til skibsmaskinchef, og at betegnelsen skibsmaskinmester anvendes for de øvrige i skibe ansatte maskinmestre.

For så vidt angår stillingerne ved anlæg i land samt for maskininspektører foreslår vi, at man i så vid udstrækning som muligt tilstræber ensartede benævnelser for tjenestemænd, som udfører den samme tjeneste uanset i hvilken institution, tjenesten udføres, og vi anmoder om, at man fortrinsvis anvender de i indledning til gruppe 2: Ledende maskinmestre, neden for anførte stillingsbetegnelser.

Forslag til lønplacering.

Vi tillader os med henvisning til foranstående at foreslå, at statens maskinmestre herefter placeres i lønklasser som følger:

1. Maskinmestre.

Samtlige maskinmestre, der ikke er enemaskinmestre og ikke indtager en ledende stilling, normeres i en bred lønklasse, der begynder med grundløn 4 860 kr. og slutter med grundløn 5 760 kr. Begyndelseslønnen motiveres med nødvendigheden af, at en maskinmester må kunne regne med en vis lønfremgang ved ansættelsen som maskinmester. Såfremt man venter tilgang til maskinmesterstillingerne af de bedst kvalificerede maskinmestre, må begyndelseslønnen tillægges den allerstørste betydning. Da det endvidere kan forudses, at disse stillinger for flertallet af maskinmestrene vil blive livsstillinger og dermed s lutstillinger, må slutløn: 5 760 kr. være minimum for denne gruppe.

2. Ledende maskinmestre.

Hertil henføres: skibsmaskinchefer, el-

værksbestyrere, overmaskinmestre, første-maskinmestre og enemaskinmestre.

For disse chefstillinger foreslås normering i følgende 3 lønklasser:

Grundløn 7 800 kr.-8 400 kr. + 600 kr.

Grundløn 6 900 kr.-7 500 kr.

Grundløn 6 000 kr.-6 600 kr.

Da en detaljeret gennemgang af de tekniske og tjenstlige motiveringer for den lønningsmæssige placering af de enkelte stillinger stort set vil blive en gentagelse af tjenestemandsoverenskomsternes forslag, tillader vi os at henstille til *lønningskommissionen* i videst muligt omfang at tage hensyn til *organisationens forslag*.

3. Maskininspektører m. fl.

Det ligger i sagens natur, at disse stillinger inden for de enkelte institutioner må placeres i lønklasser højere end institutionens maskinmestre i ledende stillinger. Vi henstiller også for disse stillingers vedkommende, at man i videst mulig udstrækning tager hensyn til de forslag, som er indsendt af de forhandlingsberettigede organisationer, idet vi også her må gøre opmærksom på, at visse af stillingerne hidtil har været stedmoderligt behandlet i lønningsmæssig henseende.

Vi ønsker dog at fremhæve, at enkelte styrelser hidtil har ladet maskininspektørforretningerne varetage af en af de ledende maskinmestre mod et beskedent tillæg til lønnen. Da de samme styrelser for længst har normeret skibsinspektørstillinger, må det med henvisning til det foran anførte vedrørende den maskintekniske udvikling, være naturligt tillige at oprette egentlige maskininspektørstillinger. Ved den lønningsmæssige placering af maskininspektørerne må den tidligere anførte lønrelation: skibsfører/skibsmaskinchef tilstræbes også i forholdet: skibsinspektør/maskininspektør.

4. Søværnets maskinofficerer.

Ved den lønningsmæssige placering af denne kategori af maskinmestre, der foruden den generelle maskinmesteruddannelse på maskinskolerne tillige gennemgår en efter tjenesten i Søværnet tilpasset særlig uddannelse på *Søværnets officersskole* forinden ansættelse som officerer i linien, må de for militære tjenestemænd særligt gældende forhold tillige tages i betragtning, hvorfor vi henleder kommissionens opmærksomhed specielt på den pågældende organisations moti-

vering for maskinofficerernes lønningsmæssige placering.

Som allerede anført i det af *Maskinmestrenes Forening* tidligere fremsendte forslag til ændringer i tjenestemandslovens 1. og 3. del, må det være en forudsætning for ansættelse som maskinmester, respektive skibsmaskinmester, at den pågældende er fuldt uddannet maskinmester: har bestået udvidet maskinmestereksamen og har erhvervet bevis som skibsmaskinmester af 2. grad. Det vil i konsekvens heraf være ønskeligt, at kommissionen under en eller anden form tilkendegiver, at ansættelse af teknikere med maskinmesteruddannelse begrænses til de områder, hvor denne uddannelse er påkrævet.

FORENINGEN AF TJENESTEMÆND I OVERFORMYNDERIET

Til lønningskommissionen af 1954.

I fortsættelse af det af Ministerialforeningen m. fl. herunder »Foreningen af tjenestemænd i Overformynderiet« indsendte forslag til normering og klassificering af statsadministrationens akademiske personale af 2. januar 1958 skal man herved tillade sig at fremkomme med foreningens ønsker om normeringer i Overformynderiet samt gøre rede for de særlige problemer der efter bestyrelsens mening gør sig gældende i Overformynderiet som et forvaltningsinstitut i modsætning til de ministerielle kontorer.

Den nuværende normering, der med enkelte småændringer stammer fra 1946, ønskes bibeholdt dog med den ændring, at de to stillinger som ekspeditionschef og regnskabschef der nu står i 2. lønningsklasse a) med grundløn 9 600 kr.-10 500 kr. fremtidig må blive lønnede som afdelingschefer med grundløn efter den nugældende lønningsklasse 10 800 kr.-11 700 kr. samt de neden for foreslåede ændringer vedr. overassistenterne.

Foreningen stiller endvidere forslag om, at den i den nugældende tjenestemandslø af 6. juni 1946 i § 374 særligt indsatte bestemmelse om, at der »i sekretærstillinger under Overformynderiet foruden de i § 6, stk. 3,

Det er vort håb, at *lønningskommissionen* ved den endelige placering i lønklasse af statens maskinmestre vil tage vidtgående hensyn til ovenanførte principielle retningslinier, og vi anmoder om, at der må blive givet repræsentanter for *Maskinmestrenes Forening* lejlighed til ved foretræde for kommissionen at uddybe begrundelsen for vort forslag.

Ærbødigst

Maskinmestrenes forening

P. b. v.

H. P. Larsen.

Bilag 131.

4. februar 1958.

nævnte personer kan ansættes personer med særlig bogholderi- og bankmæssig uddannelse« ændres **til:**

»I sekretærstillinger under Overformynderiet kan foruden de i § 6, stk. 3, nævnte personer ansættes personer med særlig bogholderi- eller bankmæssig eller tilsvarende uddannelse.«

Som begrundelse for denne ændring skal man anføre:

Allerede ved tjenestemandsløven af 12. september 1919, jfr. lov nr. 141 af 14. april 1920, da sekretærbegrebet indførtes i Overformynderiet, blev det i lovens § 432 g bestemt, at der som sekretærer under Overformynderiet foruden personer med afsluttende embedseksamen ved universitetet kunne ansættes personer med »en særlig bogholderi- og bankmæssig uddannelse«. Bestemmelsen tog sigte på i: tjenestemændene inden for Overformynderiets regnskabsmæssige område, hvor funktionerne i væsentlig grad kunne sammenlignes med pengeinstitutternes funktioner.

Bestemmelsen medførte, at der af de ved loven samtidigt normerede sekretærstillinger anvendtes en række stillinger til advancement for de inden for det regnskabsmæssige område ansatte assistenter, idet bestemmelsen om den særlige bogholderi- og bankmæssige uddannelse skønnedes opfyldt ved en alsidig

flerårig uddannelse alene inden for Overformynderiets regnskabsmæssige område som følge af dettes karakter af penge- og forvaltningsinstitut.

Den særlige bestemmelse vedr. sekretærstillinger i Overformynderiet overgik uændret til tjenestemandsløvene af 1927 og 1931, ligesom fortolkningen af bestemmelsen fortsattes uændret fra 1919, således at sekretærstillingen inden for det regnskabsmæssige område dannede advancementsstilling for de der-værende assistenter, uanset om disse havde en forudgående bankuddannelse.

I 1938 og årene derefter normeredes dog også til advancement for assistenter nogle få overassistentstillinger, der skulle betragtes som slutstillinger.

Forannævnte praksis ved udnævnelse til sekretær blev fulgt helt op til 1946, hvor der på foranledning af daværende departementschef Koefoed indførtes en ny linje for advancement inden for Overformynderiets regnskabsmæssige område.

Sekretærstillingen skulle herefter alene være en indgangsstilling for personer med en forudgående bogholderi- og bankmæssig uddannelse, medens advancement for assistenterne skulle ske til overassistentstilling, dog således at der fra overassistentstillingen kunne ske advancement til fuldmægtig og videre opefter inden for det regnskabsmæssige område. Overassistent-klassen blev herved delt i 2 grupper, de såkaldte karriere-overassistenter og slutstillings-overassistenter.

Ved nyordningen, der trådte i kraft i forbindelse med tjenestemandsløven af 6. juni 1946 omnormeredes 7 sekretærstillinger indenfor det regnskabsmæssige område til overassistentstillinger, medens der blev 5 sekretærstillinger tilbage; af disse er senere 2 omnormeret til overassistentstillinger.

Advancement til fuldmægtig er siden 1946 sket dels fra de tilbageværende 5 sekretærer, dels fra de i 1946 fra sekretærer til overassistenter omnormerede personer, og dels fra overassistenter udnævnt efter de nye bestemmelser med videre advancement som mulighed (de såkaldte karriere-overassistenter). Alle 3 kategorier af personer har været anset som ligestillede ved advancement til fuldmægtige.

Nyordningen har altså ikke på nogen måde ændret tidligere bestående praksis for avance-

ment til fuldmægtig, men derimod skabt en uheldig deling af overassistentklassen.

»Foreningen af tjenestemænd i Overformynderiet« er af den opfattelse, at en tilbagevenden til tilstanden før 1946, hvor sekretærstillingerne inden for det regnskabsmæssige område kunne besættes med personer udefra med en særlig bogholderi- og bankmæssig uddannelse *eller* med personer fra assistentklassen med en alsidig flerårig uddannelse i Overformynderiet, vil give en langt klarere linje, idet sekretær-linjen da alene vil kunne føre videre opefter. Man vil herved igen få en ren overassistentklasse, hvor stillingen er en slutstilling.

En følge af den foran foreslåede ændring af § 374 skulle være, at de i 1946 og senere fra sekretær- til overassistentstillinger omnormerede 9 stillinger påny skulle omnormeres til sekretærstillinger.

Antallet af sekretærstillinger inden for det regnskabsmæssige område ville herefter komme op på 12.

Fra disse 12 sekretærstillinger alene skulle videre advancement opefter kunne ske til de inden for det regnskabsmæssige område p. t. normerede 10 fuldmægtigstillinger, 4 ekspeditionssekretærstillinger og 5 chefstillinger.

Som ordningen er i øjeblikket må advancement til fuldmægtigstilling jo væsentligst ske fra karriere-overassistent-klassen.

I øvrigt må kraftigt fremhæves, at opgaverne inden for det regnskabsmæssige område i årene efter 1919, i særdeleshed i de sidste årtier, er udvidet stærkt, idet en række forretningsområder, der tidligere var henlagt under det juridiske område, nu er overflyttet til det regnskabsmæssige område, således at arbejdet her har fået en mere ekspeditionsmæssig karakter end hidtil.

For foreningen hersker der ikke tvivl om, at personer, der gennemgår en flerårig alsidig uddannelse inden for det regnskabsmæssige område med de derunder hørende opgaver, ofte er ligeså velegnede til at avancere til sekretær, fuldmægtig o. s. v., end personer, der straks antages som sekretær-aspiranter på grund af en forudgående bogholderi- og bankmæssig uddannelse.

Foreningen finder særlig anledning til at rejse sekretærspørgsmålet nu, da der over for lønningskommissionen er fremlagt forslag om automatisk lønavancement inden for en

lønramme, der strækker sig fra sekretær til ekspeditionssekretær.

Foreningen er som medunderskriver af dette forslag gået ud fra, at de i tjenestemandsløven af 6. juni 1946 § 374 fastsatte betingelser for ansættelse som sekretær i Overformynderiet bibeholdes i den nye lov med den foran foreslåede ændring, og at alle sekretærer, der ansættes i henhold til denne paragraf, derfor herved er ligestillede og falder ind under det automatiske lønavancement inden for lønrammen 3 600 kr.-9 000 kr.

Som nævnt foran er 9 tidligere sekretærstillinger inden for det regnskabsmæssige område omnormeret til overassistentstillinger siden nyordningen i 1946, og disse stillinger er besat med såkaldte karriereoverassistenter, der kan avancere videre til fuldmægtig og opefter. Efter den gamle ordning før 1946 ville de 9 personer have været sekretærer i dag.

For at de nævnte 9 overassistenter ikke skal blive ugunstigere stillet end de med dem advancementsmæssigt ligestillede sekretærer, finder foreningen det nødvendigt, at der i den nye tjenestemandsløvs optages bestemmelse om, *enten* at de 9 overassistentstillinger straks omnormeres til sekretærstillinger *eller* at 9 af de nuværende overassistentstillinger henhører under lønrammen for automatisk lønavancement (3 600 kr. til 9 000 kr.), således

at stillingerne omnormeres til sekretærstillinger, efterhånden som de bliver ledige.

Såfremt en sådan særbestemmelse for de 9 overassistenter ikke optages i loven, vil der inden for Overformynderiets regnskabsmæssige område opstå urimelige skævheder med hensyn til aflønningen af de der tilbageværende 3 sekretærer og de med dem ligestillede 9 overassistenter, idet sekretærene vil blive aflønnet gunstigere end de overassistenter, der advancementsmæssigt er placeret foran dem.

Under henvisning til foranstående redegørelse må foreningen derfor indtrængende henstille til lønningskommissionen:

- 1) at den nuværende tjenestemandsløvs § 374 ændres som foran foreslået,
- 2) at der i den nye tjenestemandsløvs, såfremt automatisk lønavancement indføres, træffes særbestemmelse om, at de nævnte 9 overassistentstillinger straks omnormeres til sekretærstillinger *eller* særbestemmelse om, at de 9 stillinger henhører under lønrammen for det automatiske lønavancement, således at stillingerne omnormeres til sekretærstillinger, efterhånden som de bliver ledige.

P. b. v.

Keld Hærning.

DANMARKS SKIBSFØRERFORENING OG
DANSK STYRMANDSFORENING

Bilag 132.

København K., den 10. februar 1958.

Til lønningskommissionen.

Danmarks Skibsførerforening og Dansk Styrmandsforening skal hermed tillade sig at anmode den højtærede lønningskommission om at tage vedlagte forslag op til velvillig behandling ved den kommende lønningslovsrevision.

Når de to navigatørforeninger i lighed med, hvad tilfældet har været ved de foregående lønningslovskommissioner, tillader sig at fremsende forslag, skyldes det, at de i staten ansatte navigatører betragter de to navigatørforeninger som deres egentlige fagorganisationer, der har de bedste forudsætninger

for at bedømme den tjeneste og det ansvar, som påhviler navigatørerne, og vi skal derfor anmode den højtærede lønningskommission om at få foretræde, da vi ville sætte pris på, sammen med de forhandlingsberettigede tjenestemandorganisationer, at forebringe navigatørernes ønsker.

Det er foreningernes opfattelse, at skibsførernes myndighed, ansvar og hele stilling i et skib må medføre, at hans lønplacering er højere end skibsmaskinchefens, hvilket princip også hidtil har været fulgt. Da der formentlig nu forestår en forenkling af statens lønsystem i retning af færre lønklasser, finder vi anledning til at understrege, at den

hidtil bestående lønforskel mellem skibsfører og skibsmaskinchef må opretholdes. Såfremt dette ikke kan ske ved en placering af de to kategorier i to forskellige lønklasser, hvilket principielt ville være det rigtigste, må skibsførerne have et pensionsgivende *førertillæg* svarende til den nuværende bruttolønforskel.

For navigatørerne som helhed gælder, at langt den overvejende del kan føre deres lønplacering tilbage til lovene af 1919 og 1931, på trods af at udviklingen inden for statens skibsfart længe og i høj grad har talt for en oprykning. Vi skal i det efterfølgende gøre rede for de enkelte etaters udvidelser, hvad skibenes størrelse, fart og arbejdsområde angår.

Statsbanerne

(se underbilag 1).

Når man ser på statsbanernes skibe, som de fremtræder i dag, og som de var i 1919, vil man se en udvikling, der er ganske enestående. Skibenes størrelse er blevet fordoblet, og farten væsentlig forøget. Det til-ladte passagerantal er ligeledes fordoblet, og sporenes antal og længde er nu langt større end tidligere. Ved siden heraf er kommet, at der på alle tider af døgnet overføres et stort antal biler, hvis anbringelse og stuvning ofte volder besvær. Endelig skal anføres, at sejladsen er blevet så forceret, at der kræves den største agtpågivenhed for at undgå ulykker, så meget mere som tilsejlingsforholdene slet ikke har fulgt trit med udviklingen. Alt dette gør, at der bør ske en lønmæssig forbedring for navigatørernes vedkommende, en forbedring, der må anses for at være absolut berettiget, og da navnlig når man tager i betragtning, hvorledes andre tjenestemænd har opnået betydelige lønforbedringer, når udvidelser og forøgelse af deres tjeneste-områder og dermed pligter har fundet sted.

Vi skal derfor tillade os at foreslå, at der sker en oprykning for samtlige navigatører i De danske Statsbaner til en højere lønklasse, således at disse placeres som vist i underbilag 1. Før navigatørerne indtræder i statens tjeneste, møder de fuldt uddannede, hvilket vil sige, at de har gennemgået mindst 4 års praktisk sømandsuddannelse + 2 til $2\frac{1}{2}$ år på navigationsskole. De må have aftjent deres værnepligt og er i mange tilfælde uddannede som løjtnant i flådens reserve,

Man kan derfor sige, at det kun er få tjenestemænd, af hvem man forlanger en så

lang og »all-round«-uddannelse, før ansættelse kan finde sted, som for navigatøren. Endvidere må man regne med, at en mand før han avancerer til skibsfører, må gøre tjeneste som styrmand i en lang årrække, for nogles vedkommende op til 25 år.

Den kgl. grønlandske Handel

(se underbilag 2).

Sejladsen i Den kgl. grønlandske Handel har undergået en meget radikal forandring, idet det tidligere var sådan, at skibenes besætninger kunne regne med at være hjemme 3-4 måneder af året, da man ikke besejlede Grønland om vinteren.

Dette forhold er nu totalt ændret, idet skibene praktisk talt ingen liggetid har om vinteren. Med de større moderne skibe man har bygget, er sejlads mulig hele året rundt.

Dette medfører, at navigatørerne har en stilling, der meget svarer til forholdene i selve handelsflåden, og selv med de anerkendte tjenestemandsgoder taget i betragtning, er navigatørernes lønninger i Den kgl. grønlandske Handel alligevel langt bag efter. Den godsmængde, der transporteres til og fra Grønland, er blevet så meget forøget i de senere år, at det har været nødvendigt for Handelen at chartre en række handelsskibe, og dette har klart afsløret, hvor langt tilbage i lønmæssig henseende navigatørerne i grønlandsk handel er.

I al almindelighed er det sådan, at de lejede skibe kun besejler Grønland i den noget roligere sæson, medens Handelens egne skibe må tage den værste tid med, altså vintersejladsen, hvor is, storme og mørke besværliggør sejladsen, der yderligere vanskeliggøres ved den mangelfulde fyrbelysning.

Med hensyn til den uddannelse - før ansættelse - gælder i øvrigt det samme, som er anført for de i DSB ansatte navigatører.

Vi skal derfor foreslå, at de i Den kgl. grønlandske Handel ansatte skibsførere placeres i samme lønklasse, som førere i DSB i højeste klasse, samt at overstyrmand og styrmænd placeres som i DSB. Placeringen er vist i underbilag 2.

Fyr- og Vagervæsenet

(se underbilag 3).

Under Fyr- og Vagervæsenet beskæftiges aktive navigatører i to særskilte tjenesteområder, nemlig inspektion- og fyrskibe.

For de første gælder det, at de udfører et meget krævende og ansvarsfuldt arbejde, idet hele afmærkningen i de danske farvande hviler på dem, og en fejl begået fra deres side kan få meget alvorlige følger for al skibsfart i vore farvande, hvis besejling med rette anses for særdeles vanskelig som følge af snævre, strømfyldte løb, grunde og holme.

Med hensyn til selve arbejdets karakter vil enhver søkyndig person forstå, at uden hensyn til hvordan vejret er, skal de svære afmærkningsbojer og lign. lægges ud, og for at kunne gøre det - uden at udsætte de ombordværende for al for stor risiko - kræves der den største agtpågivenhed fra navigatørernes side. Den under og efter krigen stærkt udvidede afmærkning af farvandene samt det store arbejde med fyr- og båkbygning på Grønlands vestkyst og forsyninger til loranstationerne har intensiveret inspektionsskibenes tjeneste i meget høj grad.

Endvidere skal bemærkes, at selv om inspektionsskibene til stadighed er klar til udrykning, er der kun normeret én besætning til hver.

Også for disse navigatører gælder, hvad ansættelse angår, det, der er anført for navigatørerne i DSB.

Vi skal derfor tillade os at foreslå, at førerne placeres i samme lønklasse som førerne i DSB i højeste klasse, og styrmændene som de i DSB ansatte.

For den anden kategori af førere - fyrskibsførerne - gælder det, at de i virkeligheden har en meget krævende og udsat post, der gør, at de skal være særdeles årvågne i den tid, de er om bord. Den senere tids hyppige påsejlinger af fyrskibene viser hvilken risiko, der er forbundet med tjenesten med deraf følgende slid på nervesystemet, hvorfor vi anbefaler en placering som anført i underbilag 3.

Fiskerikontrollen.

Under dette departement hører 5 skibe, og vi skal tillade os at anføre:

M/S »Dana«, der går på havundersøgelse, er på flere områder en repræsentant for Danmark ude i verden, ligesom de resultater, skibet opnår, kan få overordentlig stor betydning, ikke alene for videnskaben, men også for fiskeriet som helhed. Da de forskellige undersøgelser skal foretages i al slags vejr, kræves der, foruden de almindelige praktiske

kvalifikationer som navigatører, indgående kendskab til det med havundersøgelser forbundne specielle arbejde.

Angående de 2 *rednings-skibe* gælder det, at de skal ligge på spring hele året, og deres arbejde består i det væsentlige i at bjerge menneskeliv og materiel. Skibene er ikke store, men ud i al slags vejr skal de, da det navnlig er under stormende perioder, at fiskeskibe kommer i nød, og for de mennesker, der har haft lejlighed til at se de vilkår, hvorunder navigatørerne gennemfører deres arbejde, er der ikke tvivl om, at det kun er folk af høj kvalitet og mange års erfaring, som kan gennemføre en sådan tjeneste.

Kontrolskibet »Havmågerne« opgaver er mangesidede, idet skibets første opgave er at udføre polititjeneste i de danske farvande, og da en sådan tjeneste meget ofte må foregå i de snævrere og vanskeligste passager, kræver det en særlig agtpågivenhed fra førerens side. Endvidere medfører denne tjeneste hyppigt, at føreren må beslaglægge såvel fremmede som danske skibe, hvilket i virkeligheden vil sige, at føreren over for udlandet kommer til at stå som den danske stats repræsentant. Når man kender den diplomatiske fremgangsmåde, det er nødvendigt at udvise, når man har med fremmede myndigheder at gøre, vil det ikke være vanskeligt at se, hvilke særlige egenskaber der er nødvendige for den mand, som skal stå med ansvaret over for den danske stat, idet det ikke må glemmes, at beslaglæggelse af fremmed stats ejendom er en meget alvorlig foreteelse.

For *undersøgelses-skibet »Biologen«* gælder i det store og hele for navigatørens vedkommende, hvad oven for er sagt om »Havmågen«, men for »Biologen« skal endvidere anføres fiskeriundersøgelserne, som først kan varetages, når man har ofret et ikke ubetydeligt arbejde på at sætte sig ind i de særlige forhold, der er herskende ved sådanne undersøgelser.

Med ovenstående motivering vil vi finde det naturligt, at førerne i fiskerikontrollens skibe lønnes på samme måde som de højeste skibsførere i DSB.

For styrmændenes vedkommende skal det anbefales, at de sidestilles med styrmændene i DSB.

For de i fiskerietaten tjenstgørende fiskerikontrollører, overfiskeriassistenter og fiskeriassistenter gælder, at de ved ansættelsen skal

være fuldt uddannede navigatører og radiotelegrafister, hvortil kommer den uddannelse, som kræves for at varetage embedet som kontrol- og politimyndighed inden for fiskeritilsynet.

Vi skal derfor anbefale en placering som følger:

Fiskerikontrollører i samme lønklasse som overfartslederen ved Storebælt.

Overfiskeriassistenter og fiskeriassistenter som henholdsvis overstyrmænd og styrmænd ved DSB.

Vandbygningsvæsenet (se underbilag 4).

Inden for denne etat er ansat navigatører i følgende stillinger: havnemestre, havneassistenter samt skibsførere og styrmænd i uddybningskibene.

For havnemestrene gælder det, at de har det daglige tilsyn og ansvar for statshavnens tilstand, og da trafikken har været stærkt stigende i de senere år, ligesom de ved havnen anlagte virksomheder er steget i antal, har udviklingen naturligvis medført, at havnemestrenes ansvar og arbejdsområde er blevet væsentligt forøget.

Ved siden af dette medfører stillingen repræsentative pligter, der ikke alene betyder en økonomisk byrde, men også tager en væsentlig del af den tid, der ellers skulle anvendes i den egentlige tjeneste. Det kan endvidere anføres, at såvel havnemestre som havneassistenter vederlagsfrit varetager en række af statens skibstilsyns pligter.

Ud fra ovenstående betragtninger må man finde det rimeligt, at havnemesteren i den største havn, Esbjerg, placeres i en lønningsklasse, der svarer til den nuværende 8 700-9 300, og at havnemestrene i de 3 følgende statshavne, Helsingør, Skagen og Frederikshavn, oprykkes i en lønklasse, der svarer til den nuværende 7 800-8 400. Endelig at havnemestrene i havnene Hirtshals, Thyborøn og Hvide Sande samt havnefogden i Esbjerg placeres i den lønklasse, der svarer til den nuværende 6 900-7 500.

Om havneassistenterne gælder det, at de i alle forhold bistår havnemesteren i vare-

tagelsen af havnens interesser, hvorfor vi skal anbefale, at de sidestilles med overstyrmændene i statens tjeneste.

Førerne af vandbygningsvæsenets skibe er inddelt i 3 lønningsklasser, og denne inddeling skal vi anbefale bibeholdt, idet vi skal foreslå, at skibsførere af 1. grad lige-stilles som foreslået for havnemestrene i Helsingør, Skagen og Frederikshavn. Skibsførere af 2. grad som foreslået for havnemestrene ved Hirtshals, Thyborøn og Hvide Sande, og endelig at 3. grads førere placeres i en lønningsklasse, der svarer til den nu-gældende 6 720-7 200.

Vort forslag om den oven for nævnte oprykning skal vi motivere med, at på skibsførerne hviler hele ansvaret for de kostbare uddybninger, der finder sted, ligesom alt materiellets vedligeholdelse sorterer under ham. For statens virksomhed gælder det samme som for de private uddybningsmaskiner, at man praktisk talt arbejder dag og nat. Dette betyder et meget forceret arbejds-tempo, som blandt andet giver sig udslag i, at det menige mandskab, der ikke er tjenestemænd, takket være overtidsbetalingen, normalt tjener mere end skibets førere, hvis arbejdstid i alle tilfælde ikke er kortere end mandskabets. Det må endvidere erindres, at hele skibets regnskab påhviler ham.

For styrmændenes vedkommende skal vi anbefale, at de lønmæssigt placeres som overstyrmændene i statens tjeneste.

Ved at tilsende den højtærede lønningskommission nærværende motiveringer og forslag til lønplacering af statens navigatører håber de to navigatørforeninger at skabe forståelse i kommissionen for en højere lønplacering af navigatørerne.

Danmarks Skibsførerforening

J. Kastrup Olsen.

Dansk Styrmandsforening

P. f. v.

E. Gents.

Statsbanerne.

1. 2. Ikl. - Hertil foreslås fra 3. Ikl. overfartslederen i Korsør oprykket. 3., 4. og 5. Ikl. - Heri foreslås 64 skibsførere placeret med et pensionsgivende førertillæg svarende til den nuværende forskel mellem 4. a. og 4. b. Ikl. Placeringen foreslås som følger:

2. 3. Ikl. - Overfartslederen i Helsingør, 33 skibsførere ved Storebælt, 7 skibsførere i Gedser, 3 skibsførere i Helsingør, 2 skibsførere i Kalundborg, 3 skibsførere i København (Havnegade 2, søfartsvæsenet 1), i alt 49.

Overfartslederne i Helsingør og Gedser samt 19 regnskabsførere og de skibsførere foreslås tillagt bestillingstillæg på 600 kr. årligt konjunkturreguleret.

3. 4. Ikl. - 7 skibsførere i Helsingør, 1 skibsfører i København (Havnegade), 1 skibsfører ved Storebælt (tjenestefordeler), i alt 9. Herunder foreslås 6 regnskabsførende skibsførere tillagt bestillingstillæg på 450 kr. årligt konjunkturreguleret.

4. 5. Ikl. - 3 skibsførere ved Sallingsund, 2 skibsførere i Fåborg, 1 skibsfører i Helsingør (tjenestefordeler), i alt 6, sidstnævnte er foreslået nynormering. Overfartslederne i Fåborg og ved Sallingsund samt 3 regnskabs-

førende skibsførere foreslås tillagt bestillingstillæg på 300 kr. årligt konjunkturreguleret.

5. 6.-7. Ikl.s højeste løntrin. - Heri foreslås 119 overstyrmænd og styrmænd placeret, idet titelændringen til overstyrmænd foreslås uafhængigt af alderstillæggene og givet egentlige 1. styrmænd, enestymændene ved Helsingør og Havnegade samt disponible afløsere til funktion som skibsførere. Placeringen foreslås herefter som følger:

	Over- styrmænd	Styrmænd
Storebælt	41	37
Gedser	7	7
Helsingør	11	0
Kalundborg	3	2
København, Havnegade	4	1
Sallingsund	1	2
Fåborg	1	2
	68	51,

1 alt 119.

De 2 overstyrmænd ved Kalundborg, der varetager billetsalget, og de 2 kompasrettere foreslås tillagt bestillingstillæg på 450 kr. årligt konjunkturreguleret.

*Den kgl. grønlandske Handel.**Skibsinspektøren.*

Denne stilling besættes af en af Den kgl. grønlandske Handels skibsførere, og ved overgang til tjeneste i land er den pågældende genstand for en meget betydelig lønnedgang, da han mister de for skibsførerne fastsatte tillæg.

Skibsinspektøren har foruden det naturlige arbejde med Handelens skibe også tilsyn med de i Grønland stationerede kystskibe, togtefartøjer og både.

Endvidere har han tilsyn med alle nybygninger for Den kgl. grønlandske Handel og for Ministeriet for Grønland.

Den kolossale udvikling, der i de senere år er sket i Grønland, har forøget skibsinspektørens arbejde ganske betydeligt, idet antallet af de skibe der skal føres tilsyn med er blevet meget forøget.

Som følge af den større arbejdsbyrde bør skibsinspektøren placeres bedre lønmæssigt.

*Den grønlandske Tjenestemandsforening.**Nuværende normering.*

§ 681.

Løn 7 800 kr. årlig, stigende efter 3 år til 8 400 kr. og efter 10 år i klassen til 9 000 kr.

Skibsinspektøren.

§ 682 e.

Løn 6 720 kr. stigende efter 5 år til 7 200 kr.

Skibsfører af 1. grad (4)

§ 683.

Løn 6 000 kr. stigende efter 5 år til 6 600 kr.

Skibsførere af 2. grad (3)

§ 685 b.

Løn 5 040 kr. stigende hvert 3. år med 360 kr. til 5 760 kr.

Overstyrmænd (6)

§ 686 a.

Løn 3 900 kr. stigende hvert 3. år med 480 kr. til 4 860 kr.

Styrmænd (6)

§ 687 a.

Løn 3 660 kr. stigende hvert 3. år til 4 620 kr.

Styrmænd (4)

Forslag til normering.

Løn 8 700 kr, stigende til 9 300 kr.

Løn 7 800 kr, stigende til 8 400 kr.

Skibsfører (9)

Der tillægges skibsførerne et personligt pensionsgivende tillæg på 1 200 kr. årlig.

Løn 6 000 kr. stigende til 6 600 kr.

Overstyrmænd (8)

Løn 4 860 kr. stigende til 5 760 kr.

Styrmænd (14)

Underbilag 3 til bilag 132.

*Fyr- og Vagervæsenet.**Navigatører i inspektionsskibe, skibsinspektøren, fyrforvalteren.**Nuværende normering.*

§ 521.

3. lønklasse (7 800-9 000).

Skibsinspektører i fyr- og vagervæsenet.

Forslag til normering.

2. lønklasse (8 700-9 300).

Skibsinspektør

Nuværende normering (fortsat).

§522.

4. lønklasse b. (6 720-7 200).

5 skibsførere af 1. grad i fyr- og vager-
væsenet og fyrforvalteren+ bestillingstillæg til føreren af »Argus«,
600 kr.

§525.

7. lønklasse (3 900-4 860).

7 styrmænd af 1. grad i fyr- og vager-
væsenet.

4 styrmænd.

Forslag til normering (fortsat).

3. lønklasse (7 800-8 400).

5 skibsførere og
fyrforvalteren+ pensionsgivende førertillæg, der skal ud-
gøre den tidligere lønforskel mellem 4. b. og
5. lønklasse.+ nuværende bestillingstillæg til føreren af
»Argus«, 600 kr.+ nyt bestillingstillæg til fører af vager-
inspektionsskib, 1 200 kr.+ nyt bestillingstillæg til fører af »H. V.
Ravn«, 480 kr.

Ny lønklasse (4 860-5 760) med 4 løntrin.

7 overstyrmænd (de hidtil værende styr-
mænd af 1. grad).4 styrmænd (de tidligere styrmænd af 2.
grad).+ de nu tillagte honorarer til styrmændene i :
»Argus« 480 kr., »Løvenørn« 360 kr., »H. V.
Ravn« 360 kr.*Fyrskibsførere.**Nuværende normering.*

§523.

5. lønklasse (6 000-6 600).

6 fyrskibsførere.

§524.

6. lønklasse (5 040-5 760).

8 fyrskibsførere.

§525.

7. lønklasse (3 900-4 860).

8 fyrskibsførere.

Forslag til normering.

4. lønklasse b. (6 720-7 200).

6 fyr skibsførere.

5. lønklasse (6 000-6 600).

8 fyrskibsførere.

6. lønklasse (5 040-5 760).

6 fyrskibsførere.

7. lønklasse (3 900-4 860).

2 fyrskibsførere.

*Vandbygningsvæsenet.**Afdeling 15. Vandbygningsvæsenet.*

ad § 513 b.

Havneassistenter. Disse tjenestemænd er placeret nær overstyrmandsstillingen (3 660-4 620). Stillingen er af betroet art og stiller krav til fuldstændig navigatørmæssig uddannelse, hvortil kommer, at de pågældende forinden ansættelsen har erhvervet sig erfaring som navigatører. Stillingen som havneassistent foreslås opdelt i 2 klasser, således at havneassistenter placeres i lønklassen 5 040-5 760 og havneoverassistenter placeres i lønklassen 6 000-6 600.

ad § 511.

Havnemestre og havnefogder. Ved Hirtshals havn og ved Thyborøn havn er ansat havnemestre i lønklassen 5 040-5 760. På grund af disse havnes fortsat voksende betydning foreslås stillingerne henført til lønklassen 6 900-7 500 med benævnelse havnekaptajner. Havnefogedstillingen ved Esbjerg havn er ligeledes placeret i lønklassen 5 040-5 760. Stillingen er en souschefstilling og bør derfor under hensyn til havnens størrelse henføres til lønklassen 6 900-7 500.

Forslaget omfatter også sluse- og havnemesteren i Hvide Sande.

ad § 510.

Havnemestre. Ved de 3 større statshavne: Helsingør, Skagen og Frederikshavn er ansat

havnemestre i lønklassen 6 000-6 600. Disse stillinger er slutstillinger for havnevæsenets navigatører. På grund af de foretagne store udvidelser i disse havne siden lønningsloven af 1946 er arbejds- og ansvarsområdet forøget, og de pågældende havnemestre bør nu sidestilles med skibsførere I, og stillingerne foreslås henført til lønklassen 7 800-8 400 + 600 med benævnelse havnekaptajner. Til havnemesteren ved Helsingør havn ønskes et afsavnstillæg, 1 200 kr., for manglende tjenestebolig. Der stilles krav til den pågældende tjenestemand om personlig nærværelse ved tilkaldelser m. v. også ud over alm. arbejdstid.

ad § 509 b.

Havnemesteren ved Esbjerg havn har hidtil været henført til lønklassen 6 720-7 200. Havnen er landets største statshavn, og under hensyn til samme motivering, som er anført for de øvrige statshavne foreslås denne stilling henført til lønklassen 8 700-9 300. Benævnelsen her bør ligeledes være havnekaptajn.

Repræsentationstillæg. Havnemestre (havnekaptajner) har omfattende repræsentative pligter, og der ønskes tillige repræsentationstillæg til samtlige stillinger.

Til lønningskommissionen af 1954.

Vedr. : Arkitekter ansatte som tjenestemænd i statens tjeneste.

I fortsættelse af Danske Arkitekters Landsforbunds skrivelse til lønningskommissionens sekretariat af 18. december 1957 skal man tillade sig at fremkomme med forbundets synspunkter og ønsker vedrørende klas-

sificering af arkitekter i den kommende tjenestemandsslov.

Danske Arkitekters Landsforbund har opfattet det som en af lønningskommissionens opgaver ved regulering og å jourføring at nå frem til en større ensartethed i placering og normeringsvilkår for sidestillede embeder i de forskellige statsinstitutioner. I konsekvens heraf anser Danske Arkitekters Landsforbund

det for sin opgave, som den eneste organisation, der blandt sine medlemmer tæller praktisk taget alle statsansatte arkitekter, at fremkomme med sine synspunkter og derved medvirke til, at en sådan ensartethed opnås, også for så vidt angår arkitekterne.

Ved en bedømmelse af forudsætningen for den rette placering af arkitektstillingerne, må der tages hensyn til, at arkitekterne i statens tjeneste, ligesom i det private byggeri, optræder som dem, der tilrettelægger, koordinerer og leder projektering og byggeri og således forvalter meget anseelige værdier. Det er derfor indlysende, at kun hvis det lykkes at knytte kvalificerede arkitekter fast til den pågældende institution, kan man opnå, at disse meget store værdier forvaltes på en forsvarlig måde. Dette vil selvsagt kun kunne lade sig gøre, såfremt de ledende arkitekter får en sådan lønmæssig placering, at de ikke let lader sig friste til at bryde ud og i det frie erhverv skaffe sig bedre indtægter enten ved selvstændig praksis eller som betroede medarbejdere på private tegnestuer eller i institutioner.

Det er Danske Arkitekters Landsforbunds opfattelse, at den lønmæssige placering af de ledende arkitekter i statens tjeneste sammenlignet med de indtægtsmuligheder, der er til stede i det frie erhverv, viser en stadig fortsat betragtelig nedgang. Årsagen hertil må blandt andet søges i den stedfundne lønmæssige nivellering, der så føleligt har ramt de højere lønnede tjenestemænd. Desuden har folkepensionsordningen forringet tjenestemandsgodernes værdi betydeligt.

Ved fremsættelsen af de følgende forslag har det været Danske Arkitekters Landsforbunds forudsætning:

at der opretholdes en selvstændig pensionsordning for statstjenestemænd efter de hidtidige principper som motivering for opretholdelsen af tjenestemandsbegrebet,

at der i det væsentlige sker tjenestemandsansættelser i et omfang svarende til det nuværende, samt at der til institutioner, hvor arbejdets omfang er stærkt varierende, udover den faste tjenestemandskerne kan knyttes overenskomstansatte arkitekter, og at der skabes mulighed for, at disse institutioner, hvis en overenskomstansat arkitekt efter længere tids ansættelse har vist sig kvalificeret dertil, kan overføre vedkommende til en

tjenestemandstilling uden forringede pensionsvilkår,

at der gives Danske Arkitekters Landsforbund lejlighed til at fremkomme med ændrede forslag, såfremt der i kommissionens forslag tænkes pålagt tjenestemændene yderligere pligter, for hvilke der ikke ydes hertil svarende udligning, løn eller goder.

Forbundet er bekendt med tjenestemandsoverenskomsternes forslag til normering og klassificering af statsadministrationens akademiske personale af 2. januar 1958, ligesom forbundet er bekendt med disse organisationers forslag til en fællesakademisk lønramme indeholdende følgende skala:

Anciennitet incl. aspiranttid	Grundløn	Stigning til næste trin
2-4	3 900	600
5-7	4 500	600
8-10	5 100	600
11-13	5 700	600
14-16	6 300	600
17-19	6 900	600
20-22	7 500	600
23-25	8 100	600
26-28	8 700	900
29-	9 600	

Forbundet kan fuldt ud tilslutte sig de synspunkter, der ligger til grund for dette forslag, herunder også at ancienniteten i lønrammen regnes fra eksamensterminen (for arkitekternes vedkommende afgang fra Statens Arkitektsskole). Forbundet kan i den forbindelse henvide til, at dette princip allerede er knæsat i den overenskomst, som er truffet mellem forbundet og finansministeriet den 8. december 1955 vedrørende arkitekters ansættelse i statens tjeneste. Forbundet finder ikke den nuværende ordning, hvor ansættelsestidspunktet er udgangspunkt for anciennitetens beregning, rimelig, idet den medfører, at arkitekter, som gennem en virksomhed uden for statens tjeneste gennem en kortere eller længere årrække har erhvervet erfaring i praktisk arkitektarbejde, stilles ringere end de arkitekter, der straks efter afsluttet eksamen tiltræder en stilling i staten.

Forbundet finder den i foranstående skema ansatte lønramme på 29 år rimelig og kan i det store og hele gå ind for de foreslåede lønninger.

Forbundet finder, at det vil have stor betydning, at en arkitekt, som er ansat på over-

enskomst, kan ansættes som tjenestemand og fortsætte i en lønramme, som er opbygget efter de samme principper som overenskomstens.

Forbundet skal i den forbindelse oplyse, at overenskomsten med finansministeriet har en længere lønramme end angivet i Ministerialforeningens bemærkninger side 16 nederst, idet rammen den 28. februar 1957 er blevet udvidet med 2 år.

Forbundet anser det for at være meget betydningsfuldt, at lønrammen gives en sådan længde, at også de tjenestemænd, som ikke opnår en egentlig chefstilling, automatisk efter en årrækkes ansættelse sikres en løn af en rimelig størrelse.

Den anførte lønramme findes at kunne lægges til grund for ansættelse af arkitekter med uddannelse fra akademiet eller med en uddannelse, der kan ligestilles hermed. Arkitekter, som tidligere benævntes arkitekter af 1. grad, afdelingsarkitekter og overarkitekter samt arkitekter i andre egentlige chefstillinger foreslås tillagt et bestillingstillæg, således at lønnen også fremtidig bringes på et niveau, som ikke afviger i for høj grad fra

de vilkår, som arkitekter med tilsvarende kvalifikationer kan opnå i virksomhed uden for staten. Sådanne tillæg findes at måtte andrage fra 3 600 kr. til 6 000 kr. + midlertidigt tillæg, for tiden 110 pct.

Forbundet har med nærværende indstilling ønsket at fremføre sine principielle synspunkter med hensyn til de tjenestemandsansatte arkitekters aflønningsforhold, men ikke ment på nuværende tidspunkt at skulle fremkomme med detaljeret forslag til arkitekternes placering inden for de enkelte institutioner.

Når lønningskommissionen i forbindelse med det videre arbejde skal tage stilling til disse spørgsmål, ønsker forbundet gerne at fremkomme med supplerende indstilling, ligesom forbundet gerne ønsker ved foretræde for kommissionen yderligere at supplere de her anførte bemærkninger.

P. 1. v.

Flemming Grut.

/ E. Dyssell.

